

गुजराती मासिक

GENERAL SCHOOL-PAPER
JANUARY 1885.

પ્રકાશક: શ્રી. જા. ગુપ્તાચારી. ૧૮૮૪. અંક ૧ લો.

નવતાજી નવું મેટું વસ્તુ નામ તેમ છે શામળ

જાતે મન-સેવના, ખરી મિતી ખરી હામ

જનશુભચિંતકી

૧૪

CONTENTS.

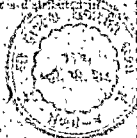
નવું જન્મની પ્રથમ પ્રાથના	૧
ઉત્તર ભારતના કૃષિય ઇતિહાસ	૨
કચ્છના રાજાની ઉદારતા	૭
સરિસિંહનની નિવાસીરી	૧૦
અલ્બ આદિ ઇસ્તીન	૧૧
એપીસ્ટોલાનિસનાં પદોચિત્ર	૧૪
સેનાપતિ	૧૬
સારકારી વાલેર અખત	૧૭
નિયાતોનાં હવાજા ૧૮૩૦	૨૦

New year's Prayer	1
History of the English Nation	2
Liberality of the Rāj of Kutch	7
Departure of Lord Ripon	10
New Viceroy	11
Notices of New Publications	14
Correspondence	16
Departmental Notices	17
Lists of Pīr and other Schools	

(કચ્છનાની ખાતોના દુકમથી)

અમદાવાદનાં

આપાની દુનિયામાં પાઠકોનાં પ્રિય અને જનરલ એક્ઝેમ્પ્લર-કોપી
૨૦ "પ્રિયમિટ"ના પ્રાથમ ૨૦ જાન્યુઆરી મંગલાર્થે જાણી પ્રગટ થયું.

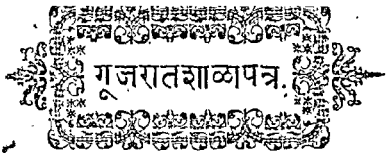
મુદ્રણ

(૨૧) વસાનો અગાઉથીજ.

ટપાસ ખર્ચ

(૨૦) મુદ્રક એક અકિના

૧૪૬

ગુજરાતશાળાપત્ર

પુસ્તક ૨૪ મું.

તાન્યુઆરી.

સન ૧૯૮૫.

અંક ૧ લો.

નવા વર્ષની પ્રભુપ્રાર્થના.

(હંદ દરિગીત.)

પરમાત્મ પુરુષોત્તમ પ્રભુ, પરિપૂર્ણ પરઉપકારી જો
 વળિ સર્વશુભસંપન્ન, સાક્ષી, સર્વ સંકટહારી જો;
 શુભ નિવર્તને સ્વાતંત્ર્યથી, ગમવો જગતના તંત્રને,
 તે હય રક્ષો. પ્રેમથી; ગુજરાતશાળાપત્રને.
 સાચા વિચાર સદા ખતાવી, સદાચાર રચે સદા,
 સાદાઈને નરમાયથી, કાપે મહા જડ આપદા;
 તેથી રચેછે સર્વ દેશી વિદેશી શાળા મિત્રને,
 તો હય દીધાચુખ્ત દ્યો; ગુજરાતશાળાપત્રને.
 ગત વર્ષ ને ત્રેવીસમાં, હૃદય સદૃષ્ટિ ધરી,
 ગૂર્જર પ્રજાનું પ્યાલ ખેંચું, જ્ઞાનનું સાધન યઈ;
 પણ ખેજ નિવર્તે સર્વદા, શાળા તણા ગિરે છત્રને,
 ઉપયુક્ત કર શુભ નેમથી, ગુજરાતશાળાપત્રને.
 ગૂર્જર અને સહુ આર્ય મહાજન, સુવિદ્યા દ્રઢ યઈ બળે,
 ખાજક અને ખાજા સુધારી, સદાચારે સંચરે;
 પામે કૃપા પ્રભુ આપનાથી, નિત્ય લાભ અવિત્રને,
 શુભ ખેજ વર આપો સદા, ગુજરાતશાળાપત્રને.

૦૫૫
૨ મુ. ૩૧૫

પાલીમંટથી બંધ રહિત થવાના પ્રયત્નો રાજ્યએ કર્યા તે છૂપા, મો-
કસાઈ બરેલા, અને ઘણાજ લોક હતા. પ્રેસ્બિટેરિયનો ઉપર આટલો ગુ-
સ્મ થતો હતો, ત્યારે એનાં તો રૂડ પેટ એજ ગણાતો હતો, કે જો બંને પક્ષ
મહિમાદિ લડીને નિર્બંધ થતા, અને જાતે વીતણ ત્યારેજ પ્રેસ્બિટેરિયનો
જાણ્યું કે ધર્મ છેતરી કાયોલિગને પશુ જરૂર હશે ખરી. ઇંગ્લાંડ, સ્કોટ-
લાંડ, અને આયર્લેન્ડનાં પાલીમંટો સંપૂર્ણ કરામ્પેલી હતી, તેને એણે પાછી
જાડી પાડી નાખી, અને તે પ્રત્યેકને પોતાના કરવા નાંખ્યા નાંખ્યા પ્રયત્નો
કર્યા. પાલીમંટવાળાને લાંચ રસ્યત આપી વશ કરી લેવા એ તો એનો
એક સાધારણ રિવાજ હતો. તે છતાં મેખનાય થાય તો શું કરવું એમ
ધારી અંગરક્ષકો દાખલ કેટલુંક લશ્કર પાલીમંટપાસે મૂળવીજ રહેવા દેવ-
ડાબું હતું, અને તેમાં યોડા યોડા મોણસો કોઈની આંખે ન મડ એમ એ
હેત્યાં વધાર્યો જતો.

રોમનકાયોલિગને આમ આપણે એ પણ આ હેતુનોજ એક મોટો
રાજ હતો. આ વેળા ક્રાન્સમાં ચૌદમો લુધ એ નામનો મહા પ્રતાપી રાજ્ય
રાજ કરતો હતો. પોતાનું ચુરોપખંડમાં સર્વાંપરી રાજ્ય કરવું, પ્રોટેસ્ટાંટને
તોડવા અને રશ્વત્ત પ્રજાએને પીડવી, એ પણ વાત તરૂં તે તત, મન,
ને ધનથી અહાનિય મેંડપો હતો. વલંદાનો નાનો, પણ આ સેમે ચુરોપમાં
સૌથી ધનવાન મુલક ખાઈ જવા તો એનો દાદ ખૂબજ સળકી રહી હતી.
પણ તે કામ, ઇંગ્લાંડ વચમાં ન મડે, તોજ સહેલેથી બની શકે એમ હતું;
અને તે, માટે સંધાના દવાળીઆ આદર્સને બ્યારે બ્યારે જોઈતા ત્યારે એસા
એકલીએ ઘણો મિત્રાચાર ખતાવતો. પાછળથી તો બારે સાલીયું ખાધી આ-
પી આ લાજગરમ વિનાના ઉડાઉ રાજને પોતાનોજ કરી લીધો હતો. એ-
માં ખાલી એ હતી કે આદર્સે લુધને પૂછ્યાવિના કોઈની સાથે સંધિ વિચદ
કરેવા નહિ, ઇંગ્લાંડમાં રોમનકાયોલીક માર્ગને ઉત્તેજન આપવું, તથા જાહેર

• આ પાલીમંટવાળાની રાજબંધિ, તેમજ જરબંધિ એ હદપારજ
હતી. તેઓ આદર્સ પાસે અને પાછળથી ક્રાન્સના પરદેશી રાજ પાસેથી
પણ બરેપેટ લાંચ લેતા, અને એ કારણથી આ પાલીમંટનું નામ “પે-
ન્યન પાલીમંટ” એવું પણ ઇતિહાસમાં મથકું છે.

શેતે તેનો પોતે પણ સ્વીકાર કરેલાં, અને એ કામમાં જરૂર પડે તો હુકમ બ્રશ્કરે વિગેરેના પૂરતી મદદ આપે.

આ ઉપરથી જણાય છે આર્થિક કાયદાકીય માર્ગ તદ્દુપુ પણ ચોક્કસ વળણ પકડવાનું મુખ્ય કારણ રાજકીય જ હતું. હુકમ પાસેથી એ નિમિત્તે પૈસા મળે, તો પાર્લામેન્ટ આડી ધમ્ હોય તે વેળાં એને ખર્ચને માટે 'અ-ડ્યુ' રહે નહિ, અને ધાંધલ વધે, તો પણ ક્રાન્સની તદ્દુપી બ્રશ્કરી મદદ નેહએ તેવી મળે. તે છતાં જાણી નેહનેજ પાર્લામેન્ટ સાથે ધાંધલ ઉભું કરવાની એને જરા પણ મજા નહોતી. અને ત્યાં સુધી તો બધાને ખરાબી સંમતિથી પોતાનું ટકુ અંકાબ્યાં જુએ એજ એનો વિચાર હતો. ઉપલી બધી તૈયારીઓ તો માત્ર અગમચેતીની હતી. આવી મતલબી માણસ કોઈ પણ ધર્મને માટે પોતે જોખમમાં પડે એજો. અને જ નહિ, અને તેમ કરવાનું તેણે કોઈ વેળા પણ ખરા દિલસી ધારું હોય એમ અમે માની શકતા નથી. એનો બાઈ જીમ્સ (જે હડહડતે કાયદાકીય હતો અને એની પછી ગાદીએ બેઠો સારે પોતાનો પ્રતિનિધિ સ્વર્ણાવ નતાં રાજપાટ હોડી છેક રખડી ખૂંચો), તેણે એક વાર આ બખત બહુ આગ્રહક થો સારે એ દેશને બાલ્પો કે 'બાઈ, પાછા યુરોપની મુસાફરીએ જવાની મજા મનેતો યતી નથી હો'.

આવી રાજની રાજનીતિ ગમ એવી પ્રજાવિરુદ્ધ હોય, તો પણ તેથી તેને કે પ્રજાને ગેર સામ યજાનો સંમત થણો નથી, અને તેમજ આ રાજનીતિ આખરે આપણે જોઈશું. પણ હવે તો રાજકીય બનાવોજ ટુંકામાં વર્ણવી જઈએ.

વર્લ્ડ સાથે લડાઈ કામચલે ડહાપણથી બંધ કરી હતી તે પાછો આ જાન્યમાન જાગી ઉઠી. જ્યારે કોઈ એ પ્રજાના સ્વાર્થ ઉભરા હોય છે, સારે તેઓ સ્વજાતિના કે સ્વધર્મનાં હોય છે, તો પણ તેમનાંમાં વિરોધ પડ્યા વિના રહેતો નથી, અને મનમાં વિરોધ વર્યો તેને લડાઈનું બાનું સહેજમાં જડી આવે છે. આફ્રિકાના ગીની દેશને કોઈથી વર્લ્ડ લોકો સોનાની રજ તથા ગુલામો આણી કેટલાક વખતથી અનરગળ પૈસો-એજવતા હતા. તે જોઈ ઇંગ્લેન્ડની પણ એક કંપની બંધાઈ ત્યાં વેપાર કરવા ગઈ, અને તેણે થોડા વખતમાં ત્યાંના વર્લ્ડ સંસ્થાનીઓ સાથે લડાઈ ઉભી કીધી. ગાર્શ પુરોપમાં

રખડતો હતો ત્યારે હાથાંડમાં એનું યોગ્ય સન્માન થયું નહોતું તે સંભારી એણે આ વખતે આ કંપનીનો પક્ષ પકડ્યો, ને તે દેશની સાથે લડાઈ પોકારી. (ઈ. સ. ૧૯૧૫). પાર્લામેંટે એ વાત હરખથી સ્વીકારી લખલૂટ નાણાંની મંજૂરી આપી, કેમકે તમામ ઇંગ્રેજો આ સત્તે વલંદાનું વેપારમાં સર્વોપરીપણું જોઈ બળી મરતા હતા, અને મનમાં અંખ્યાજ કરતા કે લાગ આવે તો ટપ એનો વેપાર પડાવી લઈ આપણે એવા સંમુદ્ધિવાન થઈએ.

આ લડાઈ બે વર્ષ ચાલી, પણ તેમાં કોઈ સાર નીકળ્યો નહિ. ફ્રાન્સે હાથાંડનો પક્ષ પકડ્યો, અને નહિતો એ એ દેશના કુશળ નૌકાધિપતિ એના આગળ ઇંગ્રેજોનું કોઈ જાતું ચાલે એમ નહોતું. કામ્બેસે તેમને એક સરતે નમાવ્યા હતાં એ ખરું, પણ યાં એ પ્રતાપી ધીરવીર અને યાં આ જીવ શાખમાં ડબ્બે ચાલ્યાં ? આરંભમાં લોસ્ટાફ્ટના તથા ચાર દિવસના નૌકાયુદ્ધમાં ઇંગ્રેજોની મોટી કૃતિહ યઈ, પણ તે લાંબી મુદત નહી ચકી નહિ, અને પાછળથી તો એવી બે કાળજી ચાલી કે વલંદાનો નૌકાધિપતિ ડીરમટ્ટર ઇંગ્લાંડના કિનારા ઉપરજ ચડી આવી બંદરો સર કરતો કરતો, વહાણોને બાળી નાખતો, તે છેક ટેમ્સ નદીમાં આવી જઈ લંડનનેજ એક વાર ધૂરકાવી ગયો. (ઈ. સ. ૧૯૧૭)

અંધા લુપ્તએ જોયું કે હવે બહુ યઈ. નૌકામદ ઇંગ્રેજોનો જોઈએ તેવા ઉતાવળ, અને હવે આ વલંદાઓને બહુ ચડી જવા દેવા નહિ. એમ વિચારી એણે તેમનો પક્ષ એક દમ છોડી દીધો, અને તેથી તેમણે સમજીને ચાલેસની તૈયારી સલાહનાં કહેણ ક્યારનાં આવતાં હતાં તે ખૂસીથી કબ્જલ કર્યો. (ઈ. સ. ૧૯૧૭). એને પ્રેરડાનું તહેનાતું કરીને કહે છે. આ તહેનામાની રૂએ ન્યુયાર્ક (જે આ વેળા ન્યુઆમસ્ટર્ડામ એ નામથી વસેલું હતું) તે તથા આલ્બની એ ઇંગ્રેજોને મળ્યાં.

ઇંગ્લાંડના આ પરમ માનભંગને સત્તે દેવકીપ પણ બે તેના ઉપર એવા ગૂંચળા હતા કે તેની કોઈક નોંધ ઇતિહાસમાં લેવી જોઈએ.

કચ્છના રાવની ઉદારતા.

કચ્છના રાવ મહારાજ ઓગારજી તા. ૧૪ મી નવેમ્બર સને ૧૮૮૪ ને રોજ ગાદી ઉપર બેઠા તે વેળા તેમની તરફથી જે રૂડાં દેશાપયોગી, તથા જાતીય રાજનૈતિક કામોનો પાયો નાંખવામાં આવ્યો તે અરેખરો સ્વત્વ તથા ખીજા રાજ્યોએ નકલ કરવા ભેગ હોવાથી અને તે દરાવમાંની મુખ્ય કલમોનો સાર નીચે આપીએ છીએ.

કચ્છી પ્રજામાં જાતી કેળવણી તથા હુબર કારીગરીનો વધારો થવાના હેતુથી, દર માસે રૂપિયા બસેની એક સ્કાલરશિપ સ્થાપવામાં આવે છે. આ સ્કાલરશિપ કચ્છી પ્રજામાંથી જે શાસ્ત્ર, યુરોપ કે અમેરિકા જાતી કેળવણી કિંવા જાતી કારીગરી (Technical Education) ને વખતે ને રાજ્ય તરફથી પસંદ થાય તે બાબત શીખવા માટે જાય તેને આપવી, ને એક માસુસ જઈ ધારેલી ઉમેદ પાર પાડી દેશમાં પાછો આવ્યા પછી કચ્છી પ્રજામાંથી ખીજો ને ઉપરનાં કારણસર જાય તેને આપવી; આ સ્કાલરશિપને "કચ્છ મહારાજ ઓગારજી સ્કાલરશિપ" એ નામ આપવું. આ બાબત વધારે તપસાલ હવે પછી પ્રગટ કરવામાં આવશે.

૨ "કચ્છ મહારાજ ઓગારજી નિરાશ્રીત ફંડ" એ નામનું એક ફંડ ખાસ કચ્છી પ્રજાના લાભ અર્થે કરવું, અને તે ફંડની વ્યવસ્થા માટે તથા તેનો ગેર ઉપયોગ ન થવા માટે યોગ્ય ધારા ધડી કાઢી, રાજ્યની દેખરેખ નીચે કચ્છી પ્રજાની કમીટીઓ મુકરર કરવી ને તે ફંડનો લાભ ફંડની હાલત પ્રમાણે, કચ્છમાંની, તથા યુબાઈ, જંગલાર, મસ્તક, કોચીન, વગેરે બહાર દેશવરમાં વસનારી કચ્છી પ્રજાને આપવો એમ યોજના ધારી છે. આ ફંડમાં હાલ તુરત માટે નામદાર મહારાજ સાહેબ જે લાખકોરી એટલે રૂ. પિઆ પચાસ હજાર આપવા દરાવ્યું છે; ફંડનું અર્થ તમામ બ્યાનમાંથી ચાલવાનું છે, અને તે ફંડ દેશની પ્રજાને ઉપયોગી છતાં તેમાં કચ્છી પ્રજામાંથી ને કોઈની મરજી હરકોઈ વખતે આવા ધર્મના કામમાં મદદ કરવાની હશે તો તે મદદ ફંડ કમીટી ખુશીથી માન્ય રાખશે; આપણા લોકોમાં અમુક પ્રસંગે પુણ્ય ધર્મ કરવા માટે રકમ આપવાનો રીવાજ છે, તો આ

નિરાશ્રીત કુંડ એ પણ એક મોટો પુણ્યનો માર્ગ ગણાયો. ગમે તેવી નાની રકમ હશે તે પણ સેવામાં હરકત નથી, કરેણુ આ બાબત આખી કચ્છી પ્રજા સાથે નાસખત રાખનાર છે.

૩ કચ્છી પ્રજામાં હુજરી કેળવણી જન્મેકે વૈદક, ઇંજનેરી, એંતીવાડી, જંગલ ખાતાનું જ્ઞાન, એવા પ્રકરની કેળવણીનો વધારો થવા માટે હિન્દુસ્તાનમાં રહી અભ્યાસ કરવાની ઇચ્છા રાખનાર સાર એક મકાલરશિપ કાઢવા ઠરાવ થયો છે તે મકાલરશિપ કચ્છી પ્રજામાંથી જે મેટ્રીકુલેશન પરીક્ષામાં પાસ થયેલો હશે જે રાજ્યથી પસંદ થશે તેને આપવામાં આવશે. તેણે શી બાબતની અને ક્યાં કેળવણી સર્વી તે રાજ્યથી સુકરે કરવામાં આવશે. આ મકાલરશિપને “કચ્છ મહારાજા એંગારજી મકાલરશિપ” એવું નામ આપવામાં આવશે.

૪ મહાદેવના હરજાનનો ખહાર વધી હાઇસ્કૂલ પાસે એક સારી ઈમારત બુકિઆમ તથા લાઇબ્રેરી માટે બાંધવી. આ ઈમારતનું ખર્ચ આચરે સવાલાખ કોરી એટલે આચરે ત્રીસ બત્રીસ હજાર રૂપિઆ થશે.

૫ નામદાર મહારાજા સાહેબનાં મોનવંતાં માતૃશ્રી-મરહુમ મહારાણી બીનાનીઆ સાહેબ એમની યાદગીરી કાયમ રહેવા માટે જૂનમાં ઘડીત પાયા ઉપર એક સંસ્કૃત પાઠશાળા સ્થાપવી. જે તે માટે હાલ કોરી એકલાખ એટલે રૂ. ૨૫૦૦૦) મેળુરે કરવામાં આવે છે. આ પાઠશાળાને “મહારાણી બી નાનીઆ સંસ્કૃત પાઠશાળા” એમ કહેવું.

૬ કચ્છના વેપાર હુજરનો વધારો થાય, તથા લોકોને સુખમતા વાપ એ હેતુથી કચ્છમાંના સેંબધી નીચે પ્રમાણે રાહત કરવા ઠરાવવામાં આવ્યું છે.

(૧) કચ્છ દેશમાંથી છડીયાં જળવાટે પરદેશ જવા એટલે તેનો સામાન ગાંઠડી, પાકીટ, કોથળા-કે પેટી હેવ તે જોવાં નહિ; વગર જોએ જવા દેવાં. સારાં છડીયાં સાથેના સામાનનું જળવટ નીકાલ દાણુ માફ કરવામાં આવે છે માટે તે દેવેથી લેવું નહિ.

(૨) લાકડા ધોર એટલે લાકડાની પેટીઓ વગેરે કચ્છ દેશમાં બની જળવાટે પરદેશ એટલે તે ઉપર હાલ જે જળવટ નીકાલ દાણુ લેવાય છે તેમાંથી અડધું દાણુ એટલે જે રકમ માફ કરવામાં આવે છે.

(૩) લેટું, ત્રીચું, પીતળું, આદિ ધાતુમાંથી આ રથમાં બાબ બની જળવાટે પરદેશ ચડે, તેવા ધાતુ બાબ ઉપર હાલ જે જળવટ નીકાશદાણુ લેવાય છે, તેમાંથી અડધું દાણુ એકલે જે ટકાવું માફ કરવામાં આવે છે.

(૪) પરદેશી સૂતર કચ્છમાં આવે અથવા દેશી સૂતર કચ્છમાં ખત્રે એવા પરદેશી કે દેશી સૂતરથી મનુષ્યના કારીર ઉપયોગી કાપડનો માલ કચ્છ રથમાં બની તેના રૂપમાં કે રંગમાં જળવાટે કચ્છથી બહાર જાય તેવા માલ ઉપર હાલ જે જળવટ નીકાશદાણુ લેવાય છે તેમાંથી સોંકડે ટકા જે લેખે માફ કરવામાં આવે છે; પણ આ દરમિયાન જેને માટે જળવટ નીકાશનું ઉધડ દાણુ ઠરેલું છે (જેમકે લંગબારી ગાંસડી) તેને લાગુ નથી. આ ઉધડ દાણુ બાબત નીચેની પેટાકલમ (૫) જુઓ.

(૫) પરદેશી સૂતર જળવાટે કચ્છ રથમાં આવે તે સૂતરથી રથમાં કાપડ વણાઈ કાગો બાબ બની પરદેશ ચડે તારે હાલ જેની કોરી રથ ગાંસડી એકે ઉધડદાણુ લેવાય છે તેમાંથી કોરી નવ માફ કરવામાં આવે છે, માટે આવંદે આવી ગાંસડી ઉપર કોરી એક લેવી.

(૬) અંબરમાં એકલે ભરે માટે ખત્રીઓ રંગાટ બાબ ખત્રીની કચ્છ રથ બહાર એકલે છે તે બાબતનું જળવટ નીકાશદાણુ માફ છે. હવેથી તેવા માલ પરદેશી કાપડનો ખત્રે તે પરદેશ કાપડની કીમત ઉપર સોંકડે જે ટકા ડાખેકે આપવો.

(૭) ઉપર લખ્યો રંગાટી બાબ અંબર સિવાય બીજે બધે અંદરેથી નીકાશ થાય અથવા એ બાબે સિવાય પરદેશી કાપડ આ રથમાં રંગાઈ હરકોઈ અંદરેથી નીકાશ થાય તો તે ઉપર હાલ જે જળવટ નીકાશ દાણુ લેવાય છે તેમાંથી ટકો એક માફ કરવામાં આવે છે; પણ આ દરમિયાન જેને માટે જળવટ નીકાશનું ઉધડ દાણુ ઠરેલું છે (જેમકે લંગબારી ગાંસડી) તેને લાગુ નથી. આવી બાબત માટે ઉપરની પેટાકલમ પાંચ જુઓ.

(૮) માંડવીમાં સોરઠીના અંબરથી જુગારે જેવી રમત આવે છે, તેનો ફળિયો અપાય છે. તે ફળિયો નીતિ વિરુદ્ધ સમજી શકી નાંખવામાં આવે છે, ને સોરઠીના જે રમત જુગાર રૂપની છે તે હવેથી બંધ કરવા દરમિયાનમાં આવે છે.

લાડ રિપનની વિદાયગીરી.

લાડરિપનની વિદાયગીરી એવા ઉલટથી આખા હિંદુસ્તાનમાં ગયે મહીને આવી રહી હતી કે તે આગળજતાં એક મોટો ઐતિહાસિક બનાવ ગણાયે. એ બનાવે સંખીત કરી આપું છે કે હિંદના લોકમાં રાજ્યબક્તિ તો હતીજ, પણ રાજ્યબક્તિ રહી ને અશક્ય મનાતી હતી તે પણ ચર્ચાકે એમ છે. દેશીઓ પોતાના વિક્રમ શરખા રાજ્યએને નેવી હેંસથી વધાવી લેતેનીજ હેંસથી તન મન એને ધનથી સર્વેત્રકારે લાડરિપનને વિદાય કરતાં આવારણાં લીધાં હતાં. તા.૧૩ મી ડીસેમ્બરે ચાલ્ડ હોડ્યો, અને તા.૨૦ મી એ મુંબાઈથી હેલા વિદાય થયા, તે અરસામાં માત્ર મામ આખા હિંદુસ્તાનમાં ને અંતઃકરણ પૂર્વક માનપત્રો અપાયાં, અને નામ સ્મરણાર્થે ઉપરાણાં થયાં, તેની ને દહીકત એકઠી કરે, તો એક મોટું પુસ્તક (Bible-book) થાય. આટલું માન આપાર સુધી કોઈ પણ ગવર્નર જનરલને અપાયું નેથી, એની કારકીદીથી ઇંગ્લેન્ડ રાજ્યપર લોકોની પ્રીતિ વધી એમાં જરા પણ શક નથી.

પોતાના રાજ્યનો પાયો આવી રીતે મજબૂત કરી આવેલો નોઈ વિલાતમાં પણ એને એવુંજ માન મળશે, અને રાણીસાહેબતો એને બેશક પોતાનો એક મોટો રાજ્યસ્તંભ ગણીજ કહેશે કે

ધન્ય રિપન! રિપહન ખરો, જિત્તા પશ્ચિમ કોડ;

રાજ્ય સ્તંભ સાચો જતું, સત્યસુખદ વણલેડ.

સત્ય કેવું! પ્રથમ હિંદુસ્તાનમાં આખા તારે લોકને સાફ કહ્યું કે તમે મને આપો સારો આવકાર કરો જી, પણ હમણાં હું શું બોલું! મને કામ કરવા દો અને તે યદ રહ્યા પછી ને ઘટે તે કહેજો. ખરા મહા પુરુષના બોલ આવાજ હોય છે. આખા હિંદ એનાં કામ જોયાં, પરખ્યાં, અને અંતે આવી કરી લીધી કે એ ખરે ખરો પરમાર્થ પુરુષ છે. આ નોઈ લોકતા મનમાં ને રાજ્યબક્તિ ઉત્પન્ન થઈ છે તેનું માત્ર પ્રતિબિંબજ આ સંજોનો સર્વોત્ક્રાંતિ હતો.

અલ્બર્ટ આઈ. ડફરીન

હિંદુસ્તાનનો નવો વૈસરાય રાષ્ટ્રિય આંદોલન ફેડેરલ ટેમપલ હમીય.
 ટન, ટેમપલ બ્લેકકુડ કે.પી., જી.સી.બી., જી.સી.એમ.જી., પી.સી., એફ. આર.
 એસ., ડી. સી. એસ., એલ. એલ. એલ.-ડી., અલ્બર્ટ આઈ. ડફરીન અને વાઈકા-
 ઉન્ટ તથા બારન ક્લાંડબોર્નો જન્મ ઇટાલીના ફ્લોરન્સ નગરમાં ઇસ્વી-
 સન ૧૮૨૬ના જુલાઈ માસની ૨૧ મી તારીખે થયો હતો. તે જાતે ઐરી-
 શ છે, કેટલાક તેને સ્કૉટ્સ કહે છે તેનું કારણ એકે તેના વડવા અસલ સ્કૉ-
 ટ્લાંડના રહીશ છે, પણ સત્તરમા સૈકામાં તેના વડવા સ્કૉટ્લાંડમાંથી આ-
 ઐર્લેન્ડમાં આવી વસ્યા. તેમનું મોસાળ પણ ઘણા જામકૂળમાં છે. તેમની
 માતા ઇંગ્લાંડના નામાકિત કવિ અને નાટક રચનાર શેરીડનની દીકરી
 છે. શેરીડન બારે વકતા અને લખનાર, મશ્કરો અને હસમુખો હતો, તે
 સંધર્ષો યુદ્ધ અલ્બર્ટ ડફરીનનામાં પણ છે. આ યુદ્ધ તેમને તેમની માતા ત
 રફથી મળેલા છે, કેમકે તેમની માતામાં શેરીડનના ઉપર ખતાવેલા યુદ્ધો
 હતાં શેરીડનને તેણે પુત્રીઓ હતી. બીજી પુત્રી ડ્યુક આઈ સંમરસેટને
 પરણી હતી, અને ત્રીજી મીસાસ નારટન પ્રખ્યાત કવિ અને સંચકાર થઈ
 ગઈ છે. એમના પિતાની એમના પ્રત્યે પુષ્કળ બાવના હતી, તે બ્યારે નાના
 હતા ત્યારે ઘણી શાંત પ્રકૃતિથી પોતાનો કાળ નિર્ગમન કરતા હતા. એમનું
 વય નવ વર્ષનું હતું ત્યારે શાળામાં મૂકવામાં આવ્યા, પણ ત્યાં કોઈપણ પ્ર-
 કારે પોતાની કાબેલીયત બતાવી નહિ. બાર વર્ષની ઉંમરે સપ્ત માંદગી આ-
 વી ને તેમાંથી ઈશ્વર કૃપાએ બચાવેલો ગયા હતા પણ તે પછી જાણે એમના
 બુદ્ધિ વિશેષ ખીલી હોય તેમ કાલેજમાં ઘણી સારી રીતે અભ્યાસ ચલાવ્યો.
 ઇટનની મોટી સ્કૂલ અને ક્રાઈસ્ટ કોલેજ, ને ઓક્સફર્ડમાં સુખ્ય છે તે-
 માં સારી રીતે અભ્યાસ કર્યો.

ઈ. સ. ૧૮૪૧ માં તેમના પિતાનાં મરણથી બારનનો એતાબ મળ્યો.
 એ અરસામાં આઈર્લેન્ડમાં ટુકાળ પડ્યો, ત્યારે નવામી રૂ.૧૦,૦૦૦ ની
 ઉદાર રકમ બરી પોતાનો આયવ ઐરીશન આપ્યો હતો. જોકે આ ન-
 નામી રકમ આપનારનું નામ બ્યારે “ઐરીશ ટુકાળની તવારીખ”નું પૃસ્તક

અંહારે પડ્યું ત્યારે લગ્નાયું હતું. અર્ધ ડફરીને એ ડુકાળના પણા અરસેકોં
રેક હેલાંલો લખ્યા છે અને તે વખતથી તે એક સારા લખનાર તરીકે પે-
કાયા છે. આખેલીન્ડમાં 'કોટીવર' એની એટલે વગર બુદ્ધિ નથી મળી ગણી
તે આપવાની રીત આપે છે તેથી ત્યાંના એકતોની કુદર છે. પણ અલ્લે
ડફરીને પોતાના બાકીની એકતોપર કરેલાં એકાં આજી કરી તેમને આ
સમયે મુખી કર્યા હતા. આથી તેમની નામના ધણી વધી. ૧૮૪૬ ને ૧૮૫૮
માં એ હમરાવને નામદાર રાણીના હાડે ઈન પેટીંગનો આડી કાંગ નેચો
આદો જે વખત મળ્યો હતો; ૧૮૫૫ માં તેમને ઇંગ્લાંડના એલમ્બાતામાં
પહેલ પહેલી નોકરી આસ્થિયાની રાજ્યધાની વિએના ખાતે મળી; ૧૮૬૫
તે એમ્બસાડીના હોમ પ્રેસમાં મુસાફરીએ ગયા, ને એ બાબતનું પુસ્તક પ્ર-
સિદ્ધ કર્યું તેના અંતારે મુંબઈમાં પાંચ આવૃત્તિ થઈ ગઈ છે ને એ બા-
બમાં તેનો જે વાર તર્જુનો છપાયો છે. ૧૮૬૦ માં રાજ્ય તરફથી સારીયા
માં મુસેલમાનોએ ખ્રિસ્તિઓની કતલ ચલાવી હતી તથા લખેનન અને
ડોમરડસમાં બલવા થયા હતા તેની તપાસમાં લોર્ડ બેન રેસલે ઈ.એ. અને
બી.બી. રાજ્યોના કમિશનર બન્યાં મોકલ્યાં હતાં. સારું એમણે જે પ્રકારના કો-
મેલિવંત બતાવી હતી તે ધણી વખાણવાં યોગ્ય છે. ત્યાંથી આખા પછી
નામદાર રાણીએ તેમને સેક્રેટરીકના નાઈટ બેનાંબા, ને પ્રધાનોએ ૧૮૬૪
માં પોતાના કેબિનેટમાં લીધાં. આ અરસામાં તેમને હિન્દુસ્તાનના નાયબ
વજીરનાં જગ્યા મળી, આ જગ્યાએ તેમણે જે વરસ મૂકી કામ કર્યું.

૧૮૬૬ માં એ આ ઇલાકાના ગવર્નર તરીકે આવે એવો સંભવ લ-
ખાયો હતો, પણ તેમ બન્યું નહિ. પછી તે ઇંગ્લાંડના જ્ઞાતામાં એ-
રે સેક્રેટરી થયા, અને લોર્ડ બેન રેસલે પ્રધાનપદ છોડ્યાથી મી. બ્લાડ્ડ-
નના પ્રધાનવશમાં એ લાક. સરની ડયોના આજીપર આવ્યા. ૧૮૭૨ માં
લોર્ડ મેડોનાં રૂણાં જનક મળ્યાં આ રેસલે વૈતરાણી પાતી પડી
ત્યારે જે હમદવારનાં નામ રાણામાં, લોર્ડ નોર્થબ્રુક ને લોર્ડ ડફરીન. તેમાં લો-
ર્ડ નોર્થબ્રુક અને પંધાયો, ને લોર્ડ ડફરીનને કેનેડામાં ગવર્નરની જગ્યા મળી;
આ વાત પહેલાં તે તે રેસલે લોકોને ગમી નહિ. ઇંગ્લાંડનાં હારસ જનક
પતોમાં મળેકે ૧૬ થયા. જા કે આ વખતે તેમની ૫૫ ૪૬ વર્ષની હતી તો

પણ તેમને કોઈએ બળવું સંખ્ય, કેમકે એટલી ઉમર ઇંગ્લાંડમાં રાજ્યકાર-
 આરના મોટા કામમાં પડ્યા લાયક ગણાતી નથી, કોઈએ ઉછેકલ ને કો-
 ધએ મોટા લાખી નિઃકાર. એ જરા પણ ડર નહિ. અને પોતાનું કામ
 ઉત્કૃષ્ટ રીતે બજાવું; ને એમ હેવીમાં આવે છે કે કેનેડામાં એમના ન્યા-
 હાકેમ હજી સુધી મળ્યા નથી. એ આપણા દેશમાં વેસરાય યર્ષા અને પ-
 ધારેલા છે માટે કેનેડામાં તેમને નાજીયકારેલાર દેવી રીતે અગ્રાવ્યો. તેનું
 ટુંકવણું આ ઠેકાણે નિરૂપણી નહિ ગણાય. તે સમયાનુસાર કામ કરે-
 નાર છે. કેનેડામાં પાસિફિક રેલવેને લગતી બાંજગડ વખતે તેમણે કૌશિ-
 લને એક કાર મૂકી સંધર્ષો મુકાદો પોતે આપ્યો હતો. આ તેમની આપખુદ
 સના સામે ધજા પોકારો હોવા હતા, પણ પાછળથી તે પોકાર ઉઠાવનારા
 પણ તેમના કરેલા મુકાદાથી સંતોષ પામ્યા હતા. આવી આપખુદ સંતા
 વાંપરવાનું સુખ્ય કરણ જુદી જુદી ટોળાઓની મારામારી હતી. કેનેડામાં
 તેમનો ઠાઠ પંણ પાઠ્યાહી હતો. તેમણે તે દેશમાં મોટા બબદાથી મુસાફરીઓ
 કરી છે, મોટાં મોટાં આણંપીણાં પણ અપાયાં છે. મોટા વડતા, મોટા
 લખનાર અને હસમુખો કવિ ઉપરાંત હિતમ આંતારા અને હિતમ ચિકારો
 છે. કેનેડાની રૈયત તેમના રાજકારભારથી ઘણી સંતોષી હતી તેને માટે એટલું
 કહેવું બસ છે કે જ્યારે ૧૯૭૮ માં રશિયા નેડ : ડઈ બગવાની વાત
 આવી ત્યારે કેનેડાની પાલીમેંટે ૧૦,૦૦૦ મંણસ મોકલવાની માગણી કરી.
 કેનેડાના ગવર્નર પછી અર્લ ડરિનાને મળે તે પહેલાં હોદ્દા ત્રણ હતા. રશિ-
 આ ખાતે ઇંગ્લેંડ એલચો, રશિયા ખતે એલચો અને હજેંપમાં મોકલવા
 ખાસ કરીયતના હોદ્દા હતા. રશિયામાં જ રહે તે એલચો રાખલ હતા
 ત્યારે તેમણે કાઈ મોટા કામ કર્યા નથી કેમકે તે વખતે ઇંગ્લાંડમાં કાનસર-
 પેટીવ ટોળા પ્રેમનપર હતા. રશિની એર એ ઉમરાવે વધારે કીર્તિ
 જીતી હતી કે ને વે ને રશિયા રશિને ભારે - ઇસાલતી હતી, વળી
 ઇજમને ઇંગ્લાંડ ૧ વાંધામાં તેણે ખીજવાયલા રશિને ઇંગ્લાંડના પક્ષમાં
 રાખ્યું હતું. ત્યાર પછી ઇજમમાં રાજસુધારાનો મોકલણ કરવા તથા વૃદ્ધિ-
 ના હોદ્દાના રદ કરવા, રાજ કેમ ચલાવવું તે માંડની મોકલણ કરવા ઇંગ્લાં-
 ડની સરકારે એમને ઇજમ મોકલ્યા હતા, ને એમણે ઘણી લાંબી, રકડ

બેહારે પડ્યું તારે લંછાણું હતું. અર્ધે ડહીરો એ પુઝાગવા ધણી અસરકારક હેતુઓ ધણ્યા છે અને તે વખતથી તે એક સારા લખનાર તરિકે પં કાયા છે. આખેઈ-ડમાં બોરીવર" એવી એકે વગર મુરતે લંભીન ગણે તે આપવાની રીત આવે છે તેથી તાંના એકતોની પુરેયા છે. પણ અર્ધે ડહીરો પોતાના બાહની એકતોપર કરેના બાળ આણ કરી તેમને આ મમયે મુખી કર્યા હતા. આથી તેમની નામના ધણીયથી. ૧૮૪૬ ને ૧૮૫૮ માં એ હમરાવને નામદાર રાણીના બાઈ ઈન પેટાંગને આડી કાંચ નેથી આદ્યો એ વખત મળ્યો હતો; ૧૮૫૫ માં તેમને ઈંગ્લાંડના એલ્ફિન્સ્ટાતામાં પહેલ વહેલી નોકરી આગિવાની રાજ્યધાની વિએના ખાતે મળી; ૧૮૬૫ ને આઈર્લેન્ડના હોમપ્રેસમાં પ્રસાદર્યે ગઈ, ને એ બાબતનું પુરતક પ્રસિદ્ધ કર્યું તેની અસરે મુખીમાં પાંચ આર્થુન યાઈ ગઈ છે ને ફોર્મ બાબતમાં તેનો ને વાર તબુલો ઉપાયો છે. ૧૮૬૦ માં રાજ્ય તરફથી સારીયા માં મુસલમાનેએ પ્રિએઓની કનક મલાવી હતી તથા વિવેનલ અને ડોમરોસમાં બલવા દયા હતાં તેનો તપસમાં હેડે વલન રચાલે ફોર્મ અને બીજું રાજ્યેના કમિશનર બેસો મેકલો હતો. ત્યાં એમણે ને પ્રકારની કાં નેનિવન બતાવી હતી તે ધણી વખાણવાં થયે છે. ત્યાંથી આવ્યા પછી નામદાર રાણીએ તેમને મેરપેટીકના નાઈટ બનાવ્યાં, ને પ્રધાનેએ ૧૮૬૪ માં પોતના કેબીનેટમાં લીધા. આ અરસામાં તેમને ફિફ્ટાનના નામન વહીવટી મળ્યા મળી, આ વખતેએ તેમને ને વરમ મૂકી હામ કર્યું.

૧૮૬૯ માં એ આ રાજાના યુવક તરિકે આઈ એસ મેનર લાણે હોય, પણ તેમ ના-પું તરિકે, પછી તે ઈંગ્લાંડના લાઈ બનામાં અર્ધે મેકેરી રજા, અને હેડે વલન રચીને બપાલપૂં ઈંગ્લાંડી મેકે યાગરના પ્રધાનયસમાં એ ૧૮૬૯ની ડોના આગર આખ્યા. ૧૮૭૨ માં હેડે મેલન રજા વલન મળ્યુંથી આ રજાની પે નાજા રી ખાલી પછી તારે ને હમરાવનાં નામ કાણાં હેડે નેઈપુર ને હેડેડીરો તેમાં હેડે નેઈપુર અને પપાં, ને હેડે ડહીરોને કેમમાં મળ્યુંથી વલન મળી, આ વખતેથી તે તે રજા હોને મળી નહિ. હેડેડીનાં હાથ વલન તેમાં મળ્યા હતા પણ વલન આ વખતે તેમની ૧૪ ૪૨ ૧૨૧૦ હતી તે

પણ તેમને કોઈએ બળવું લખ્યું, કેમકે એટલી ઉમર છેન્દાડમાં રાજ્યકાર-
 રનારના મોટા કામમાં પડ્યા લાષક મેણાંની નથી, કોઈએ ઉછંકલ ને કો-
 ધએ મોટા લાની નિઃકાળે. એ જરાપણ ડર નહિ, અને પોતાનું કામ
 ઉત્કૃષ્ટ રીતે બજાવ્યું; ને એમ છેવંતમાં એવું કે કેનેડામાં એમના જેવા
 હોઈએ હજી મુખી મળ્યા નથી. એ આપણા દેશમાં વેસરાય યર્ષ અને પ-
 પારેના છે માટે કેનેડામાં તેમને નાજ્યકારનાર કેવી રીતે ચલાવ્યો તેનું
 ટુંકવણું આ ઠેકાણે નિરૂપણી નહિ ગણાય. તે સમયાનુસાર કામ કર-
 નાર છે. કેનેડામાં પાસિફિક રેલવેને લગતી બાંજગડ વખતે તેમણે કૌશિ-
 લને એક કોરે મૂકી સંધ્યે મુકારે પોતે આપ્યો હતો. આ તેમની આપણદ
 સના સામે ધગ્યા પોકરો ઉઘી હતા, પણ પાછળથી તે પોકાર ઉઠાવનારા
 પણ તેમના કહેલા મુકારથી સંતોષ પામ્યો હતા. આથી આપણુદ સત્તા
 વાંપરવાનું મુખ્ય કારણ જુદી જુદી રોજીએના મારામારી હતી. કેનેડામાં
 તેમનો ઠાઠ પંણ પાદચાહી હતો. તેમણે તે દેશમાં મોટા બબડાથી મુસાફરીઓ
 કરી છે, મોટાં મોટાં ખાણપોણાં પણ અપાયાં છે. મોટા વડતા, મધ્ય
 લખનાર અને હજી કાંઈ એ જાણ આંતારા અને ઉત્તર પોતાના
 છે. કેનેડાની ક્યારે જાહેર થવાનાં છે એમ સંતોષી હતી પણ એક હાડ
 કરેલું બસ છે. ઠોઠરામાં બાંધી પહેલ પાનેજ લટકાવી રીધાં છે. આયા-
 ચાલી સામ્યાનો આ અરેખરો નમુનો છે.

કેનેડાના ઠીરતાથી વિચાર કરતાં અમને એમ લાગે છે કે એમાં આ લવારા
 આ કરતાં તે સાંભળનારાઓનો રોષ વધારે છે. ખુશામતથી ભાળવાઈ,
 નાના નામની જાણાતર, કે આંહોની ટીપમાં પોતાનું નામ ન્નેવાની તુચ્છ
 તુચ્છથી આપણા લોક નાં મુખી એવાં ચિંથરતિ ખરીદ કરવાની ના
 નહિ પાડે, ત્યાં મુખી એવાં ચિંથરા દરોજ વધારેને વધારે નીકળ્યા જ-
 વાનાં માટે હાલ શ્રીમંતુ ગૃહરથો એ બાબતે કાંઈ વધારે કાળજી રાખતા
 યાવ તો બહુ સારું.

કપોલહિતવર્ધક, એ નામનું માસિક ગયા એપ્રિલ માસથી નીકળવા
 માંડ્યું છે. એ બધું જોતાં સારું લખાય છે. એમાં કપોલસાતિને લગતું
 કેટલુંક લખાણ આગે છે, તોપણ મજા બાગ બધાને વાંચવા ગમે એવો છે.
 એનું કદ ૧૨ પૃષ્ઠનું અને કિંમત દર વર્ષે એક રૂપિયો છે.

શ્રીમાળીયુગ્મેચ્છક. એ સંવત ૧૯૪૦ ના કાર્તિકમાસથી ત્રીકળે છે. એમાં શ્રીમાળીએનેજ લગતી બાબત આવે છે, અને એ જ્ઞાતિનાએને એ લાભકારક તથા ઉપયોગી છે. એમાં નાતની ખર્ચ તથા મર્યાદા સાથે શ્રીમાળ માહત્વ તત્ત્વો સાથે છપાય છે, પૃષ્ઠ ૧૨, ને કિંમત વર્ષે રૂ. ૧) પ્રાણ ધનકે વ્યાખ્યાન. આદિ પ્રદક્ષિણાના પ્રમુખ શ્રી દેવેનાથ શેઠે વ્યાખ્યાનો આપેલાં તેનું દ્વિતીમાં બાવ વર કરી લાદિયું. આતિ શ્રી સત્તાજીવ અગ્નિહોત્રીએ પ્રતિભાસે છપાવ્યા માંડ્યું છે તેનાં ચાર એક અક્ષરને પહેલેથી છે. એમાં પ્રાણમાર્ગનો પ્રૌઢ ભાષામાં પણ રસમત બાધ કરેલો છે, અને દ્વિતીયાધારી સમજતા હોય એવા એ માર્ગના ગિરિ-શુએને અમે એ વાંચવાની ખાસ લજામણ કરીએ છીએ, આંખો સ્નેહની કિંમત રૂ. ૨૫ એક રૂપિય છે.

ચર્ચાપત્ર.

ત્રીજી જાહેરી દવાઓ લગભગ એક હજાર માણસ ઉપર અત્યંતમાઝી લીએલી છે તેથી તેઓને ઘણાજ ફાયદો થયેલો છે. તે ઉપરથી પરીપક્ષ રાજ્ય લોકોને ફાયદો થાય એવા નિવારથી આપને જણાવું છું કે આપના ચોખવાનામાં મારા નામથી છપાવી પ્રતિદે કરશે. જેથી લોકોને સુખકર્ષી થાય. ૧ બીજી કરશે તે ઉપર—લોકોવચનો કટકો લઈ મોંમાં જરા આવડે, પછી કરશે ના આદમીનાં બંને કાનમાં ચાર પાંચવાર ફુંક મારવી તેથી ઉતરી જશે.

૨. ઘઠ ફુગ્મતી હોય તે ઉપર—લાલ મરચું એક લેવું તેમાંથી બી કાઢી નાંખતાં પછી એક ચમચો પાણી ત્રીંખી કોણે વાટી જોતરાં કાઢી નાંખી તે પાણીનાં ચાર પાંચ ટીપાં જે બાજુ ઘઠ ફુગ્મતી હોય તે બાજુનાં કાનમાં નાંખવાં તેથી તરત આરામ થશે. એ ટીપાંથી કાનમાં જે ઘૂંગતરા થાય તો ખાંડ વાલ ૨ ને આથરે લઈ તેમાં પાણી ત્રીંખી પાણી કરી તે પાણીનાં ચાર પાંચ ટીપાં કાનમાં નાંખવાં તેથી બળતરા મટી જશે.

તા. ૧૪-૧૧-૮૪.

જામનગર.

દેદા શાસ્ત્રી

મણિયંકર ગોપિદાસ,

સરકારી જાહેરખબર.

સરકારી નોકરીના સર્ટિફિકેટની આવૃત્તી પરીક્ષાને માટે મહેરબાન ડિરેક્ટર આવ પબ્લિક ઇન્સ્ટ્રક્શન સાહેબ નીચે લખેલી ચોપડીઓ મંજૂર કીધી છે.

આંગ્રેજી વર્નાક્યુલર ધોરણ ૫ મું.

ખીલો વિષય— ગૂજરાતી.

તર્જગદ્ય. ખીલ આવૃત્તિ (૧૮૮૦)

ગદ્ય. ૧ પૃષ્ઠથી ૧૬૭ સુધી.

તળદમવંતી, અથવા નળાખ્યાન. (કવિતા)

ચોથો વિષય— ઇંગ્રેજી.

રેખિન્શન કસો (ગદ્ય).

હામરનું પ્રલિપ્ત પ્રસ્તુત ૧ હું (કવિતા)

ગૂજરાતી ધોરણ ૬ હું.

ખીલો વિષય—તર્જગદ્ય. ખીલ આવૃત્તિ (૧૮૮૦)

ગદ્ય. પૃષ્ઠ ૧૭૧ થી ૩૦૨ સુધી.

કાવ્યસંક્ષેપ. પૃષ્ઠ ૧૧૨ થી ૧૨૪.

૨ ફર્ટ આને સેકેન્ડ ક્લાસ સર્ટિફિકેટના ઉમેદવારોની આરોગ્ય વિદ્યાની તથા તેના મરેજ હયે, તો કાલ્પનિક માપણીની પરીક્ષા લેવામાં આવશે.

જી. નડીયાદ. (સહી) ગોપાળજી મુરભાઈ દેશાઈ.

તા. ૨—૧૨—૮૪. આફ્રિંગ એલ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર. ઉત્તર ભાગ.

જાહેરખબર.

કપડવંજના મંગાચંકર કુતાલાલ પંડ્યાએ પબ્લિક સર્વિસ સર્ટિફિકેટની પરીક્ષાની નડીયાદની કમિટીના પ્રમુખ ઉપર ઉમરનું સર્ટિફિકેટ મોકલેલું તેમાં મોટી કસુર કરેલી માલમ પ્રડવાધી મહેરબાન ડિરેક્ટર આવ પબ્લિક ઇન્સ્ટ્રક્શન સાહેબના હુકમથી હવે પછીની મોઢપણ પબ્લિક સર્વિસ સર્ટિફિકેટની પરીક્ષામાં આવવાની એને મના કરવામાં આવે છે.

અમદાવાદ. (સહી) ગોપાળજી મુરભાઈ દેશાઈ

૧૬ મી ડીસેમ્બર. ૧૮૮૪ આ. એલ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર. ઉ. પ્રાંત.

જા. નં. ૪૭ રૂ. ૧૮૮૪-૮૫

યાદી આજમ નવલરામ લક્ષ્મીરામ ગૂજરાતશાપત્રના એડીટર સાહેબ તરફ અમદાવાદ ટ્રેનિંગકોલેજના પ્રિન્સિપાલ તરફથી સહામ સાથે મોકલવાની એવી જો.

અમદાવાદની ગૂજરાત ટ્રેનિંગકોલેજની પ્રવેશક પરીક્ષા તા. ૧૦ મી નવેમ્બર સન ૧૮૮૪ અને તે પછીના દિવસોએ થઈ, તેમાં નીચે લખેલા ઉમેદવારો પાસ થયા છે તે આપના શાળાપત્રમાં છાપી પ્રસિદ્ધ કરશે.

નંબર.	નામ.	નિશાળ નંબર	નામ	નિશાળ.
૧	છગનલાલ રણજીડ ઠાકોર	પ્રાંતીજ	૨ મૂળશંકર અમથાબાઈ બટ	જંજીસર
૩	મણિશંકર હરિભાઈ ભટ્ટ	અખામો	૪ નારણજી લાલભાઈ દેશાઈ	ટૂકવાડા
૫	હરિભાઈ પ્રાગજી પટેલ	હાંસોટ	૬ ધનેશ્વર નાનાભાઈ દેશાઈ	જંજીસર
૭	રણજીડ દામોદર શાહ	જંજીસર	૮ લલુભાઈ રણજીડજી	નડીઆદ
૯	દૂલભરામ કુશળજી દણાક	મહુધા	૧૦ દેશાઈ બોખાભાઈ પટેલ	મહુધા
૧૧	કેવળ ત્રીમોવન શાહ	જેતલપૂર	૧૨ બાઈલાલ નાગરભાઈ પટેલ	કરમસદ
૧૩	નગીન પેનાભાઈ દાણીયાનદાપારડી	૧૪	ઝવેરભાઈ લલુભાઈ શુક્લ	,,
૧૫	જોશનાલ જગન્નાથ ત્રવાડી	રાણપૂર	૧૬ મોતીલાલ હરિભાઈ પટેલ	ફંકારીયા
૧૭	નાગરજી નીચ્છાભાઈ દેશાઈ	ખરસાડ	૧૮ હરિભાઈ ભગવાનદાસ પટેલ	,,
૧૯	રણજીડ નરસીંહરામ ભટ્ટ	નડિઆદ	૨૦ વાઘજી ઝવેરભાઈ પટેલ	કરમસદ
૨૧	ચૂનીલાલ છગનલાલ શાહ	ચકલાચી	૨૨ મૂળજી જગજીવન શાહ	નોહાપા
૨૩	નાથારામ દાદારામ પંચા	કરમસદ	૨૪ હરિભાઈ રણજીડજી દેશાઈ	ખરસાડ
૨૫	ચૂનીલાલ હરીવલ્લભ ત્રવાડી	વાડાસિનોર	૨૬ ઝવેરીલાલ વીરચંદ દેશાઈ	પ્રાંતીજ
૨૭	ઉમેદભાઈ લલુભાઈ પટેલ	કરમસદ	૨૮ ત્રીમોવનદાસજી ભાઈ પરીત કરમાડ	
૨૯	વરજીલાલ હરગોવન શાહ	બરચ	૩૦ અમથાભાઈ કરાનદાસ શાહ	બરચ
૩૧	દામોદર જીજીભાઈ પરીત	કરમાડ	૩૨ મણિશંકર કલ્યાણજી જોશી	વટાર
૩૩	જોશીલાલ નરસીંહરામ દવે	અરજાલી	૩૪ વજુલાલ દયારામ શાહ	પ્રાંતીજ
૩૫	જનાભાઈ ગગલભાઈ પટેલ	જિવારસદ	૩૬ શુભવંતરામ જીવણરામ ત્ર. નડિયાદ	
૩૭	પ્રમુદાસ લલુભાઈ પટેલ	કરમસદ	૩૮ દૂલભાઈ પ્રાગજી દેશાઈ	કુચોલી
૩૯	લક્ષ્મીનારાયણ ઉત્તમરામ ભટ્ટ	૪૦	મીરખદલાલ ઝવેરીલાલ શાહ	નડિયાદ
	રોડેર (ખાનગી.)	૪૧	પરસોતમ મોરારજી ત્રવાડી	હાલોલ

- ૪૨ અમરામ બકસ પટેલ અમરામા ૪૩ વસનજી દૂલભભાઈ નાપક
 ૪૪ ઘાજી નરસીરામ ભટ્ટ માવર અમરામા.
 ૪૫ સદ્ગુણીકર બાઈજીકર દવે મહેધા ૪૬ મુળજી ઇગનલાલ રાવળ અમરામા
 ૪૭ નિજાભાઈ હરિભાઈ દયાઈ ટૂકવાડા વાદ (ખોતગી)
 ૪૮ નાયજી બાપુજી પંડ્યા ઝકોર ૪૯ પરસાંતમ બાપુજી દવે વીણા
 ૫૦ ભગવાનજીગોવિંદજીદેસાઈ અમરામાપર બીમંભાઈજીવણજી દયાઈ અમરામા
 ૫૧ મંગનલાલ લલુભાઈ પટેલ નાહાપા ૫૨ નાનચંદ પ્રભુદાસ શાહ મોહલા
 ૫૩ મકનજી લાલભાઈ વચી તલંગપૂર ૫૪ મયુર દયાઈભાઈ પટેલ કુમડપલ
 ૫૫ ઇગનલાલ કાળીદાસ ખારોટ મહેધાપર સામળદાસ મયુરદાસ પટેલયાંમણા
 ૫૬ દલપતરામ માધવરામ જિંધી ૫૭ ડુંગરભાઈ અમરામ વ. સંજેલ
 અમરામા. ૬૦ દૂલભભાઈ ઘાજીભાઈ નાપક
 ગોંડળ જંદવ પટેલ અમરામા સુલતાનપૂર.
 ૬૧ જમાલ નબીજી વેલારા અમીણા ૬૨ રણજીડ રતનસંગ ભૂપેલા સારોદ
 ૬૩ સુનીલાલ મહારામ ઉપાધી ૬૪ અંબાલાલજીગજવતવ.કપડવણ
 આ માણસા. ૬૫ ભાગાનાથ ઉત્તમરામ ભટ્ટ પ્રાંતીજ
 ૬૬ શિવલાલ નંડલાલ કડિયા કડલાલ ૬૭ ઉત્તમરામ નરસીહરામ ભટ્ટ કપડવ.
 ૬૮ વિમલરામ ઉત્તમરામ અંધાર ૭૦ ઝવેરીલાલરણજીડગાલંદકપડવણ
 બહુધાન. ૭૧ સોમાભાઈ.બહેરભાઈ પટેલસૂણાવ
 ૭૨ દયાજી ખુશાલભાઈ પટેલસીરોદ્રા ૭૩ મુજી વીમાવન રાવળ અમરામા નં. ૨
 ૭૪ હરિભાઈ દાગભાઈ પટેલ આખોદરા ૭૫ મંગળદાસ તળજેદાસ પટેલ યામણા
 ૭૬ બુલાભાઈ હરિભાઈ દયાઈ ટૂકવાડા ૭૭ ડાહ્યાભાઈ પેલાભાઈ પંડ્યા કંઠલાલ
 ૭૮ ઇગનલાલ ખુશાલદાસ ઉપાધીયા ૭૯ લક્ષ્મીદાસ બાપુભાઈ પગી આખોદરા
 મોહલા. ૮૦ નારણજી કુકીરભાઈ દયાઈ ટૂકવાડા
 ૮૧ ગોવિંદલાલ ઉમેદરામ શાહ ૮૨ ઇગનલાલ ઇયરભટ્ટ ૮૩ ગાણ
 અમરામા નં. ૨ ૮૪ રામદાસ લાલદાસ પટેલ મોહલા
 ૮૫ લેલાલાલ હરિરામ વ્યાસગીરમગામ ૮૫ હોમતલાલ ઉત્તમરામ ભટ્ટ પ્રાંતીજ
 ૮૬ ગોવિંદલાલ જમનાદાસ મોદી

ઉરફુ ઉમેદવારો.

૧ ઉમરબાઈ અલીબાઈ પટેલ સારોદ ૨ સૂચેમાન આદમ પોહિરા મહુધા
 ૩ ઇસેબાઈ આદમ અકુછ પટેલ સારોદ ૪ ચેખ મુસ્તફા મહમદ સેખ હાંસોટ
 ૫ મુશ્તફા હુસેન સેખ હાંસોટ ૬ ઇસખ અબ્બાસ આદમ પટેલ સારોદ
 ૭ ઇનાયત હુસેન ગવર અલી સૈયદ ૮ સૈયદ મહમદ મીયાં સેફુ મીયાં સૈયદ
 અમદાવાદ નં. ૭ મહુધા.
 ૯ સમચેરખાં રહીમખાં પદાણ ૧૦ હુસેન મીયાં ફતુમીયાં સેખ,
 મસેક પોર. અમદાવાદ નં. ૬,
 તા. ૧૨ મી ડિસેમ્બર સન ૧૮૮૪. (ઇંગ્લેન્ડ સહી) મહુપતરામ રૂપરામ,
 પ્રિન્સિપાલ ગૂજરાત ટ્રેનિંગ કોલેજ,
 અમદાવાદ.

નિશાળોના ઇનામ પત્રક.

ઝાલાવાડ પ્રાં.

જન: ન. ૩૯૧

ખાવળી—નિશાળનું વાસ્તુ કરી ગામના સદગૃહસ્થો તરફથી ખરચ
 માટે રૂપીઆ આપ્યા તેની વીગત રૂ. ૧) નિશાળના તમામ વિદ્યાર્થીઓને બિન-
 જન ખરચના રૂ. ૧) સબાને આ પાણી. રૂ. ૧) છોકરાઓને સાકર. રૂ. ૨૧ મે-
 હેતાજીને પાવડી.—કાંતોડી. મહેતા હરીભીમ તથા હરચંદ હકા તથા સો-
 ની વસ્તા પુરપોતમ એ ત્રણે મળી રૂ. ૧) ની ખરકી. શેઠ પ્રેમચંદ હકાની
 વહુ મંદવાડમાંથી સારી થતાં છોકરાને જમાડ્યા પટેલ ગણેશ રૂડાની-વહુને
 આંચંડીનો રોગ મટવાથી રૂ. ૦-૬-૦ નો ગોળ વહેંચ્યો—દેવળીઆ. સદરહુ
 નિશાળનું વાસ્તુ કરી ગામના સદગૃહસ્થોએ નિશાળીઆઓને જમાડ્યા—
 હડાળા, મજકુર ગામના વહિવટદાર સાહેબે તથા મેંખર સાહેબાએ નિ-
 શાળમાં પધારી રૂ. ૫-૬-૬ ની ઓપડીઓ તથા રૂ. ૧-૧૨-૦ ની સાકર—અં-
 દેવાળીઆ. રાણામી બીપુબા કલ્યાણસીંગજીએ પોતાને ધેર પુત્રનો જન્મ
 થવાથી સાકર—દુકડા. મોતે શાપુરના રહેવાથી શેઠ. મખમીચંદજીએ ઉ-
 નાળાના ચાર માસ છોકરાઓને માટે રૂ. ૧) પાણીનો આપ્યો—બળાણા.

ગંધા ફેબ્રુઆરી માસમાં મહેર-પ્રાંતના સાહેબ પ્રધારેલા તારે, દરબારેથી તફ્ફી મહેતાજને તથા આસીસ્ટન્ટને, પાણીના રૂપીઆ આપવા કહ્યું તે ગંધા એ માસમાં આપ્યા રૂ. ૫) મહેતાજને રૂ. ૧) પે. આસીસ્ટન્ટને રૂ. ૧) બી. આસીસ્ટન્ટને—સુરેજ. શ્રી બીમા રવજને ત્યાં પુત્રનો જન્મ થવાથી રૂ. ૦-૮-૦ ની સાકર વહેંચી—ચોટીલાં. ખામર સાડુ દાદાએ પધારી જોકરાએને રૂ. ૧) ની સાકર વહેંચી—આણંદપુર, આણંદપુર સ્કૂલ કમિટીએ તથા એ. યાણદાર સાહેબે ચોપડીએનું ઇનામ વહેંચ્યું

ધાંગડા યુ.—એ. રાજ સાહેબે જોકરાએને મીઠાઈ વહેંચી—મિ. ચાણુ. પારખ, પુરુષોત્તમ ડોસાના દીકરા સોમચંદને ધેર પુત્રનો પ્રસવ થવાથી રૂ. ૧-૪-૦ સાકર યા—મોહન એમચંદને ધેર જોકરાનો પ્રસવ થતાં રૂ. ૧-૪-૦ ની સાકર—દેવળીઆ. મહાલ હામરના એ. યાણદાર સાહેબે જોકરા દીઠ એકેક રૂ. માલ તથા મીઠાઈ વહેંચી—પાંકાનેર કન્યાશાળા, બાઈચી લાખુબા સાહેબ તફ્ફી પતાસાં રૂ. ૨-૮-૦ નાં, ખુદાવંત રાજ સાહેબ તફ્ફી સ્ટેટ કારબારી સાહેબે કન્યાએને વંચાવી તથા ગરબી. એ. ગવરાની રૂ. ૬-૬-૦ ની સ્ટેટ ચોપડીએ અને રૂ. ૧-૧૦-૦ ની મી. ઠાઈ વહેંચી; રા. રા. હરીલાલબાઈની સચીનના કારબારી તરફે પદલી થતાં રૂ. ૨) ની સાકર—લીમડીના. ઉતેડીઆના બાઈ સાહેબના કામદાર ગીરજશંકર દસમુખરાએ ઉનાળામાં આ નિયાળના જોકરાએને પાણી ધર્મના ખાતે પાયું—એમકા. મજકુરના વહિવટી કારકુન શા હરજીવન લહેરાએ સાકર વહેંચી—લખતર. નામદાર ઠાકોર સાહેબના રાણી બાઈચી રામજીઆએ પોતાના બત્રીજને નિયાળે મેસાડી રૂ. ૧) મહેતાજ ને તથા રૂ. ૧) ના પેસા તમામ પ્રાણશુના જોકરાને વહેંચ્યા—કુકરા. સડકના મુકરમ પુરેલીઆ માહરાજસીંગ નિયાળમાં આવી રૂ. ૦) ની સાકર વહેંચી—કોઠા. વકીલ નુરખાએ રૂ. ૧) ની સાકર વહેંચી—પાંહીબા. પટેલ, દેસા કુંવરજી તથા ગોવિંદ કુંવરજી એમણે તેમની માતૃશ્રીનું કાર્ય હોવાથી તમામ જોકરાએને જમાડ્યા—લીલાપુર. સ્કૂલ કમિટીએ રૂ. ૦) ની સાકર તથા રૂ. ૦) નાં સ્ત્રીબડાં વહેંચ્યાં—દસાડા. મલેક ગેરાવર ખાનજીના એક ઉનટન્ટ રા. ગીરજશંકર દયાશંકર ખુશ દાખલ રૂ. ૧) નાં પતાસાં વહેંચ્યાં

આં—વણોદ. રૂકૂલ કમીટીએ નિયાજમાં આવી પરિક્ષા લીધી તે વખતે પ્રે-
સીડેટ મલિકથી કમાલુદ્દીન ખાનજેસર ખાનજીએ રૂ. ૧) ની મીઠાઈ તથા
કામદાર ત્રીભાવન ગીરભથ્થકરે બેગરોખના ડોકરાને મ્લેટ તથા સોપડી
૧૫ રૂ. ૦૦ આપ્યો.

બ. નં. ૧૧૬૧

વાંકોતર—મે. સ્ટેટ સહિય. બા. નિયાજમાં પધારી એક સારી સાત-
૧ ડોકરાએને તથા એક સારી હાલરી રાખનારને અને એક હાંસીવાર
ગોકરાએને એવી રીતે ઇનામ ત્રણ આપ્યાં તથા શા. બુદર વચરાંમે ડોક-
રાએને પાણી પાવા કળથીયા ચાર કીમત રૂ. ૫) અને કુંવાયાળામાં મે.
સ્ટેટ સહિય. બાહાદુરે રૂ. ૩-૪-૦ એટલાં આપ્યાં—જેસરા. રૂકૂલ કમીટી-
ના પ્રેસીડેન્ટ સા. રૂ. ૦-૪-૦ સાકર વહેંચી—દેવચરાડી. શીવાણીનાદવે મ-
ણીશંકરે કહાનજીએ તથા રામચંદ છગને મળી કુલ રૂ. ૦-૬-૦ ની સાકર
વહેંચી—વઢવાણ કુંવાયાળા. મે. ડાકોરે સહિયનાં માતૃમી માજી રાજબાંએ
કુંવાઓની પરીક્ષા લઈ નિયાજ ચિવાઈ તૈયાર થએલાં કપડાં રૂ. ૧૮-૬-૯
હીર, સોનેરી, સતારા, ઉનનું બરત કામ ગિવાય અને રૂ. ૮) ની ચોરણ-
માં ચાલતી સોપડીઓ. તથા રૂ. ૨) મીઠાઈ મળી કુલ રૂ. ૨૮-૬-૯ દેવાદરા.
રૂ. ૫) વઢવાણના એળકારી તર્ફથી રૂ. ૫) ગામસમરત રૂ. ૫) મંદાલન તર્ફ-
થી રૂ. ૪) વાંટાના ગરામીયા તર્ફથી રૂ. ૧) ગઢરી કુંતુંબાઈ રૂ. ૧) બાહાણો
સમસ્ત. રૂ. ૪૦૦ ગુપોદડના બાગદારે તરફથી રૂ. ૧) વઢવાણના વહીવંટદારે
તર્ફથી રૂ. ૧) તાવળ કારનારી તર્ફથી કુલ રૂ. ૨૧૦૦ સોપડીઓ તથા મીઠાઈ.
લીલાપુર. ખેત્ર માલજી ગંગારામે નિયાજનું વાસ્તું કરી ડોકરાએને કુંસાર
ને ધી જમજ્યાં—મેવાસા. આણપુરની નિયાજના મહેતાજી ચત્રભજ પો-
તાની નિયાજનું પરિણામ સાફ ઉતરવાથી રૂ. ૦-૪-૦ સાકર—જેસરા. ત્રી-
જવાડના પોરા ડુંગરથી કસ્તુરે રૂ. ૧ સાકર વહેંચી—સીયા. મે. સ્ટેટ સા-
હિય. બા. રૂ. ૨) મીઠાઈ—દેવચરાડી. સોની, રણજોડ ગોપાળજીએ પોતાનું
શગપજી થવાથી રૂ. ૦૦ સાકર તથા તેમના બાણજી ગોસાણના રહેવાથી
સોની માલજી બિરજીએ રૂ. ૦૦ સાકર તથા રૂ. ૧ કાગળો વહેંચ્યા.—

(ઈ.) કૃષ્ણલાલ ઓવિંદલાલ.

રૂ. એ. ઈ. પ્રાં. પ્રાસાયાડ.

અમદાવાદ વિ.

રોઝકા. રગનાથ ગોવીંદજી ર. ૨૧ પાણી પાવાને માટે—ધોળેરા ક.
ન્યાશાળા. બાઈ જડી. ગીમાં ર. ૦-૧૦-૦ પતાસાં વેહેંચાં—ગોંધાવી ક.
ન્યાશાળા. શેઠ વીરચંદ દીપચંદ ર. ૩૮-૧૩-૦ રૂકાલર શીપ બદલ—રા.
ણુપુર કન્યાશાળા. મહેરમાન કલેક્ટર રાહિય ર. ૫) રહેલો ચોપડીઓ વ.
ગેરે—એજન. બાઈશ્રી બાઈબા ર. ૨) એજન—રોઝકા. બેહરા યાદબાઈ
જીવા ર. ૧) સાકર—એજન. મુડા સમા. સામતસીંગ જસવતસીંગજી ર. ૧)
કુધ પોધુ—માંડળ. યા. પીતાંગર વનમાળી ર. ૧) પતાસાં વેહેંચાં—રોઝ-
કા. પીત્તરા ગાદાબાઈ જીવા ર. ૦-૫-૦ સાકર વેહેંચાં—જુવાલડી. રાજેશ્રી
બાઈચંકર નાંનાબાઈ ર. ૫) ઇનામ તથા મીઠાઈ—હંવારસદ. શેઠ મોતીચંદ
લખમીચંદ ર. ૨) મીઠાઈ વેહેંચાં—વાંચ. કાજી સાહેબ મહંમદ રજતલ
હક વલદે સદરલ હક ર. ૧-૭-૧ પતાસાં ને પૈસા—મીરોલી. યા. ગણે-
દાસ પાતાચંદ ર. ૧) ખાંડનાં રમકડાં—હંવારસદ. અમીત હીમાબાઈ અ-
બુબાઈ ર. ૧) મીઠાઈ વેહેંચાં—નરોડા. યા. મગન જ્વેંદ ર. ૨) પાણી
પાવા. માટે—એજન. મોતીરામ કુતેસીંગ ર. ૧૧૧ પતાસાં તથા પૈસા—ગોં-
ધાવી. શેઠ. વીરચંદ દીપચંદ ર. ૧) પતાસાં—સીતાપુર. દસાઈ લલુબાઈ
નાંનાબાઈ ર. ૧) પતાસાં—ભડીઆદ. પટેલ. મહેચર હરીબાઈ ર. ૧૧૧ પ-
તાસાં—ગોંધાવી કન્યાશાળા. શેઠ. વીરચંદ દીપચંદ ર. ૧૩ ચોપડીઓ વી-
ગેરે—દેહેમાઈ. શેઠ. બાઈચંદ પ્રેમચંદ ર. ૧૧ રોકડો—મોડાસા કન્યાશાળા.
યા. હીરાચંદ દલસુખ ર. ૧૧૧ નાં પતાસાં વેહેંચાં—એજન. મ્યુનીસીપાલ ક-
મિટી તફ્ફી ર. ૧૧-૭-૧ લુધડાં વીગેરે ઇનામ—ધોળકા. કામદાર મુળચં-
કર જ્ઞેહાબાઈ ર. ૨-૧૪-૦ શ્રીમાળી બ્રાહ્મણના છોકરાને ચોપડીઓ—વાંચ.
કાજીસાહેબ મહંમદ રાજુલ હક વલદી સદરલ હક ર. ૧૦) વાચુ કરી નિ-
યાળોઆને જમાડ્યા—નાવડા. મેણાશ્રી લતોફખાનજી સરદાર મહંમદખા-
નજી ર. ૧) પતાસાં વેહેંચાં—માંડળ. રા. જ્ઞેહાલાલ ત્રિભાવનદાસ ર. ૧)
સાકર વેહેંચાં—રોજકાકન્યાશાળા. યા. રગનાથ ગોવીંદજી ર. ૧) સાકર
તથા ચોપડીઓ—ખેરવા. મુખી કલાણુ બીમજી ગામ ખાતેથી ર. ૨ સા-
કર વેહેંચાં—રોજકા. યા. રગનાથ ગોવીંદજી ર. ૨-૧૨-૦ સાકર તથા ચો-
પડીઓ—વાંચ. હરિલાલ વલ્લભરામ ર. ૦-૧-૦ પતાસાં વેહેંચાં—હંવારસ-
દ. પટેલ ત્રીકમ અવેરદાસ તથા પટેલ ગણેશ વીહલ તથા પરમાનમ લાલદા

સં ૩ ૦-૧૨-૦ મીઠાઈ વેહેચી—કાસીદા. ભાવસાર કાળીદાસ નારણ ૩૧)
 પતાસાં વેહેચી—કોઈ. પટેલ, દાજણ તથા મહીજડીઆ સંગજી ૩૧) મી-
 ઠાઈ વેહેચી—અસલાલી કન્યાશાળા. પટેલ ડુંગરભાઈ હરીભાઈ રાવસાહેબ
 લખાભાઈ ગોપાજી મુખી ચંકરભાઈ નેહાભાઈ ૩ ૪) ચોપડીઓ ઇનામ
 આપી—ઉંવારસદ. દ્વાયી દીપચંદ ૩ ૧) મીઠાઈ—ભરીઆદ. તાલુકદારો
 તથા માહાજન તરફથી ૩ ૨૧) ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ—ધડકણ. મે. મો-
 રીસન સાહેબ ૩ ૭) સાકર તથા રોકડા—મીરોળી. ગુપ્તભાઈ રૂબીઆઈ ૩ ૧
 પતાસાં—ગીરમથા. ચામ્રી રવાધર મવાધર ૩ ૩) ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ
 રોકડા. વાહોરા ગાહભાઈ જીવાભાઈ ૩ ૧) સાકર ચુડાસમા સામતસંગજી
 જયવતસંગજી ૩ ૧) કુધ—ઉંવારસદ. પા. ત્રીકમદાસ અવેરલસ વીગેરે ૩ ૧) ૧)
 મીઠાઈ—ધોજેરા. કાવજી ત્રીકમદાસ ૩ ૦-૧૦-૧ પતાસાં કારકુન જીવજી
 લાલ હરગોવત ૩ ૧) પતાસાં—ઉંવારસદ. ચા. ભાવચંદ કરમચંદ ૩ ૧) મી-
 ઠાઈ પટેલ ડુંગર કરમદાસ ૩ ૧) મીઠાઈ—રેદાતલ. ચા. કીચાર દીરાચંદ
 વલ્લેરી ૩ ૩) મીઠાઈ—માંડળ. માહાજન તરફથી ૩ ૨) ૧) મીઠાઈ—મોડાસર.
 કારભારી દલમુખરામ હરજીવન. ૩ ૧) ૧) પતાસાં—અડબાંજ. લંબુ દામોદર
 ૩ ૧) ૧) મીઠાઈ—ધોજેરા. ખુદાજીભાઈ અવેરભાઈ ૩ ૧-૨-૦ મીઠાઈ—મો-
 ડાસા. મુનીસાપાલીટી તરફથી ૩ ૧) મીઠાઈ—ગાંગડ. કુંવરમી નામચીંગ
 જી. કલ્યાણચીંગજી ૩ ૧-૨-૦ પ્રમુખો ને સાકર—કોઈ. ચુવાણુ નેહીભાઈ
 ડુંગરજી ૩ ૧) મીઠાઈ રણજીત પથાભાઈ ૩ ૧) મીઠાઈ—ભોજવા. મે.
 પાટડી દરબાર સાહેબ ૩ ૧-૪-૩ ચોપડીઓ તથા સાકર—વાજુકડ. કે.
 લ્લાણરાય જુહા મહેતા ૩ ૧) ૧) સાકર—માંડળ. રા. સા. વિરમગામવા માં-
 મતતદાર ૩ ૧) પતાસાં—વિરમગામ કન્યાશાળા. મે. દીપ્તીકંટ જડજી
 સાહેબ ૩ ૩) પતાસાં—ભોજવા. મુખી વલીભાઈ ભાઈજી ૩ ૧) ૧) સાકર
 ગીરમથા. ઇન્દરદાર મલેકસેફ રૂબીઆઈ ૩ ૧) ૧) પતાસાં—ગોધાવી કન્યા-
 શાળા. ચેઠ. વીરચંદ દીપચંદ ૩ ૧) મીઠાઈ—ધડી. ઇન્દર તાલે મહીકાંઠા-
 ના દરબાર સાહેબ ૩ ૧) મીઠાઈ ચોપડીઓ ને રોકડો.

(૪.) સુલિવંશપ્રસાદ તાપીપ્રસાદ.

કે. એ. ઇ. અમદાવાદ વિ.

પુરાણખર.

અમે જાણીને પરમે આનંદ પામ્યા છઈએ કે જેમતા વર્ષની ખુશહાલીમાં આપણા માથાંનું રાણીસાહેબે સીઃ આઃ હઃ એટલે કે પાનિયન આઃ વધી ઇચ્છિત એમ્પાયરન્ટે ખિતાન આ હલાખાના દેથી મહારયો ખાતે રાતસાહેબ મહીપતરામ રૂપરામ ને બંધ્યો છે. આ ખુશ ખખર કેળવણી ખાતાનેજ નહિ પણ આખા મુજરાત ખાંતને મુખારકમાદો આપતા જોઈ છે, કેમકે વિદ્વાત અથવા સાંવેગતિક પરિચયને માટે મુજરાતીને આ મુજરાતેલુંજ માત્ર મળે છે.

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
FEBRUARY 1885.

પુસ્તક ૨૪ મું. ફેબ્રુઆરી. ૧૮૮૫. અંક ૨ જો.

જાતાછ બહુ મોટું વૃજ નામ તેમ છે હામ;—
કરે ખતે મન છેવની, ખરી જેતી ધરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS.

એન્ગ્લો સૌકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ....	૨૫	A short History of the English Nation	.. 25
કાશિયાનાડના કેળવણી ખાતાનો રીપોર્ટ.....	૩૦	Education in Kattywar	.. 30
જિવન ઉપદેશ.....	૩૪	On Duty	.. 34
ઓપડીગાપાનીવાનીપદોનું.....	૩૫	Notices of New Publications	.. 35
સારસંગ્રહ.....	૪૧	Pickings from the Press	.. 40
સરકારી જાહેરનામો.....	૪૨	Departmental Notifications	.. 42
નિશાળોનાં પુનામ પત્રક.....	૪૪	Lists of Prizes distributed in schools	.. 44

(કેળવણી ખાતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

મામાની હયબીમધે પુનામિટડ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
પ્રિન્ટિંગના પ્રેસમાં રણજીડલાલ ગંગારામ છાપી પ્રગટ કરું

મૂલ્ય { ૩૧) વરસનો અગાઉથીજ. } ૮૨૧૨ અર્થ
{ ૩૦) છૂટક મોકલે અંકના } બહુ.

ગુજરાતશાલ્કપત્ર.

પુસ્તાક ૨૪ મું. ફેબ્રુઆરી. સન ૧૯૧૫. અંક ૨ જો.

ઇંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

(સાંધણ પાને ૧ થી આશુ.)

મોટી મરકી ઇ. સ. ૧૧૧૫ ના શિયાળામાં લંડનખાતે થઈ હતી તે બનાવો ખસતાં તો એટલી બધી ફલાઈ ગઈ, કે મહેલો મહેલો અને ઘેર ઘેર માણસો ઉપરાઆપરી મરવા લાગ્યા, અને કોઈ કોઈની સંબોળ લઈ શકે એમ રહ્યું નહીં. જેનાથી જેમ નસાયું તેમ તાકું. વેપાર રોજગાર બધો બંધ પડ્યો. શહેરના રસ્તા બધા શન્યમૂલ્ય થઈ ગયા. ત્યાં એકે માણસનો પગરવટ કે અવાજ સંભળાય નહિ, પણ એજ કે અમુક પત્તે સરકારી ગાડાં બૂમ પાડતા આવે “જેને પોતાના મુઠ્ઠાં નાખ્યાં હોય, તે ચાલો, ઝટ ઉતાવળ કરો!” આ બધંકર દેવકોપને સમઠેર ઠેર મરણાં એટલાં બધાં થતાં, કે દાટવા વિગેરેના ક્રિયાધિષા બંધ પડી લોકો મર્ત્યમાં આવે ત્યાં મડદાં ફેંકી દેતાં, અને કેટલા નધણીયાતાં બિચારાં તો જ્યાં ખેડાં મુતાં હોય ત્યાંને ત્યાંજ મુઠ્ઠાં થઈ પડતાં. આવાં મુઠ્ઠાંથી શહેર એવું ગંધાઈ ઉઠવા લાગ્યું કે સરકારને ગાડાં બરી સામટી એક ખાડામાં દાટી દેવાવવાના જરૂર પડી. “ગ્રાબિન્સન કુસો”નો કવી (જેણે એ બધું જાતે જોયું હતું) તે આ ત્રાસદાયક મરકીનું વર્ણન એવું આપેછે કે તે વાંચી આપણાં રૂએ રૂઆં ઉભાં યાવડે. ઇ. સ. પૂર્વે ૪૩૦ વર્ષ ઉપર આવેન્સ શહેરમાં તથા (ઈ. સ. ૧૩૪૮ માં) ફ્લોરેન્સ ખાતે થઈ હતી તે સિવાય આવી મરકી પુરોપના લોકે કદી જોઈ કે સાંભળી નહોતી, આ મરકીથી કુલ એક લાખ

માણસ લંડનમાં જ અને પાંચેક લાખ ગામડાં ખાતે મૂએલું જણાય છે.

આ મરકી બોન વર્તના શિયાળા સુધી ચાલી. ત્યારે કેડે પાંચું એ શહેર માણસથી ખાલી ખાલી થઈને પણ ઠરી ઠામ પડવા લાગ્યું કે એક મોટી આગ લાગવાથી તે ધૂરેધૂરે પાંચમાં ચઈ ગયું. આપણા દેશ ખાતે સુરતની ઈ. સ. ૧૮૩૭ વાળી બપોરે આગ જીવી જ આ મોટી, અને જનતાની ખુવારીમાં ઉતરતી પણ નુકસાનીમાં તેથીએ ચડતી જણાય છે.

મોટી આગ ઈ. સ. ૧૯૧૯ ના સપ્ટેમ્બર માસની બીજી તારીખે રવિવારને રોજ લંડનના પુલ પાસેના એક ભઠ્ઠાવારની દુકાનમાંથી લોગી, અને પવન પુઝકળ હોવાથી તે ખૂબ વધી, અને ત્રણ રાતને ત્રણ દહાડા સુધી ચાલી. એ આગે ૪૦૦ પોળો તથા ૧૨૦૦૦ ઘરે ભસ્મ કરી નાંખ્યાં. આ આગથી એક ક્ષયદો ધવો ખરો કે પેલી મરકીની બદ હવા જે શહેરમાં હજી ખૂણે ખોચે ભરાઈ હતી તે સમૂળગી નાબુદ થઈ ગઈ. સુખાધગ્રાહી ઇતિહાસ વેત્તાએ એવા પણ અભિપ્રાય આપે છે, કે આ આગ એ લંડન ઉપર ઇશ્વરી કૃપા જ હતી, કેમકે આત્માર સુધી સાંકડા રરતાવાળું ને બદશિકલ ઈમારતોથી ભરેલું એ શહેર હતું તે જઈને હવે એ આરોગ્યતાના તથા શિલ્પ સૌંદર્યના નિયમ પ્રમાણે બંધાયું. સેન્ટ પાલનું બધું દેવાલય લંડન ખાતે હાલ મોટા સાનંદાશ્વર્યનું, પત્રક દેખાવ ગણાય છે, તે આ મોટી આગ પછી નવેસરથી બંધાએલી ઇમારત છે.

લોકોનો ગુસ્સો રાજ ઉપર યવા લાગ્યો હતો, તે ઉપલા બનાવોથી બહુ વધો પડ્યો. રાજ પોર્તુગાલની કાયેલિક ફ્રંચરી નીડે પરણ્યો (ઈ. સ. ૧૯૧૨) એ આખી પ્રજાની મહં વિરોધ હતું, અને બ્યારે કાંચેલ મળવેલો ડન્કાર્ક ટાપુ આ ઉડાડ રાજએ ૪૦ લાખ રૂપિયા લઈ ક્રાન્સને વેચી માંધા, ત્યારે તો તેઓ બહુ જ કંકળી ઉઠ્યા, કેમકે તેઓ તેને પોતાના દેશનું એક મોટું વિજય ચિન્હ ગણતા હતા. આ જખમ હજી તેમના કસેજમાં તાજું જ હતું એટલામાં વહંદાના વંદાણ લંડનપર ચડી આવવાથી તેમનું ધૂરેધૂરે માન બંગ થયું, અને તે જોઈ તેમનો પ્રસંગ જન્ય રાજભક્તિનો ઉભરો, જે સ્વાભાવિકપણે કાંઈ હમેશાં પહોંચવાનો નહોતો, તે એકદમ હેઠા બેઠો એટલું જ નહિ, પણ રાજપ્રજાનો સંબંધ પાછો એ લોડુંને એજ લુહાર એ

રીતનો ઇંગ્લેન્ડનો સોમોન્ય. સંપ્રદાય પ્રમાણે થઈ રહ્યો. ઉપલા ખેંદેવકોપ રાજાના કુરાચરણની ચિકિત્સા દાખલજી ઇશ્વરે દેશ પર મોકલ્યા હતાં એમ સમજી લોકો બહુ પોકાર કરેલા લાગ્યા.

પ્રજાની બેદિલી હાલ એટલી બધી હતી, કે જો પાર્લામેન્ટની ચૂંટણી આ રીતે થવાની હોત, તો તેમાં બધા પેલા પ્રજાપક્ષનાજ પાછા આવ્યા હોત. પણ રાજાના સારા નયીને પાર્લામેન્ટ તો હજી હંડહડતી કાવેલિયરજી હતી. પણ એવી પાર્લામેન્ટ પણ લોક વિચારમાં એવાઈ રાજાના પ્રધાન લોર્ડ કલારન્ડન ઉપર તો કંકડાવીતેજ ટૂટી પડી, તથા રાજા પાસે તેને પદસ્થ કરી દેશનિકાલ કરાવ્યો (ઈ. સ. ૧૬૬૭) ત્યારેજ કાંઈ જંચી આ લોર્ડ કલારન્ડન તે સર. એડવર્ડ હાઈડ નામનો પહેલા આર્ચબીશ રાજ્યમાં જે પ્રજા પક્ષનો એક અગ્રણી હતો, અને જે પાછળથી ફ્રાકલાંડની સાથે રાજાને મળી ગયો હતો, તેજ. રાજકુળે દેશવટો લીધા ત્યારે એ પણ તેમની બેજો ગયો, અને ત્યાં આર્ચબીશ થીઆમણ આપનાર તથા એના લાભની ચોતક્ક ખટપટ મલાવનાર પણ એજ હતો, તેથી જ્યારે આર્ચબીશ ઇંગ્લાંડની ગાદીએ પાછો આવ્યો, ત્યારે એને સ્વભાવિકપણેજ કલારન્ડનનો અર્થ બતાવી પ્રધાન તરફ આપવામાં આવ્યું હતું ત્યાર પછી એની પુત્રી રાજાના બાઈ જોમ્સ ડ્યુક આયુવાર્કને પરણી, અને તે સંબંધે એ હવે પછી ચનારી રાણીએ કરી અને આનનો એ આને થયો. આ પ્રધાન જૂના વિચારનો, અહંકારી, કોઈ કોઈ વખત રાજાને હાજી હા કરનારો, તથા ધનલોભી હતો. તે છતાં કામકાજમાં હેંચીવાર, લાંબી નજરવાજો, અને પોતાની સમજ પહેંચે ત્યાં સુધી રાજાને પ્રજા ખેંડેનું બહું યાપ એવાંજ કામ કરનારો એ હતો. પ્રજાના હક કાંઈ પણ જિતો હતો, તેથી રાજા કેટલાક વખતથી એને દૂર કરવાનું બહાનુંજ આપતોજ હતો, તેમાં પાર્લામેન્ટ તરફની હાજી ઉઠાવણી થઈ એટલે આ રવાઈ ને કુત્રી આર્ચબીશની સાથે એને બળીદામમાં હાજર કરી દીધો. એના જવાથી રાજા ઉપર કાંઈ પણ દાખ રાખી શકે એવો કોઈ કારભારી રહ્યો નહિ. કલારન્ડને વિદેશમાં વસા પોતાનું ઉત્તરવખ એક સારા કામમાં ગાળ્યું. એણે ત્યાં રહીને “મોટા બંડનો ઇતિહાસ” એ નામનું મોટું પુસ્તક લખ્યું. અને અગર જો તેમાં રાજપણના લાભનું જૂઠાણું કેટલુંએક

૫. પ્રાંતવાર કાઠીયાવાડમાં કેળવણીની સ્થિતિ કેવી છે તે બજાવવો સારું પણ એમાં વિગતવાર પત્રક આપ્યું છે પણ અમે દિલગીર છઠ્ઠાએ કે તે બધાને માટે અમે અઢિયાં જગા કરી શકતા નથી. તો પણ આટલા આંકડા તો નોંધવાનું જોઈએ.

	ઝાલાવાડ.	સોરઠ	ગોહિલવાડ.	હાલાર.
નિશાળોનાંકુલ સંખ્યા.	૧૬૨	૧૫૭	૧૮૦	૧૭૭
બાળનારની સંખ્યા.	૮૪૫૫	૭૮૮૩	૬૨૦૫	૧૨૮૪૧

૬. જેમ પ્રાંતવાર તેમજ દરેક રાજ્યવાર કેટલી નિશાળો છે તથા તેમાં બાળનારની સંખ્યા કેટલી છે તે આપ્યું હોત, તો કેળવણીને ઉત્તેજન આપવામાં કયા કયા રાજ્ય આગળ કે પાછળ પડતા છે તે માલમ પડત, અને તેની સાથે દરેક રાજ્યનો વિસ્તાર, વસ્તિ, તથા ઉપજનો આંકડો પણ જણાવ્યો હોય, તો તો એ બાબત કેવળ નિશ્ચય પૂર્વકજ્ઞ અનુમાન બાંધી શકાય. તે છતાં આ ત્રણ વર્ષમાં કયા કયા રાજ્યે નિશાળોમાં વધારો થયારો કર્યો તેનું પત્રક આપ્યું છે તે તેનું કાંઈ કામ સારું નહીં.

૭. ઝાલાવાડમાં વસ્તિના પ્રમાણમાં સેંકડે ૧૦૬૬, સોરઠમાં ૧૦૨૯, ગોહિલવાડમાં ૧૦૬૭, અને હાલારમાં ૧૦૮૮ બાલ છે. કાઠીયાવાડ તમામનું સરાસરી પ્રમાણ સેંકડે ૧૦૬૮ આવે છે, અને સરાસરી ૨૮૮૧ મૈસ હાલ એક નિશાળ છે. સને ૧૮૮૦-૮૧ માં એ પ્રમાણ ૧૦૪૨ તથા ૩૫૮૧ મૈસ હતું. એ જોતાં અઢિયાં દિનપરદિન કેળવણીનો પ્રસાર સારો થતો માલમ પડે છે.

૮. ભતવાર કેળવણી જોતાં બાળનારમાં ૩૧૯૯૫ હિંદુ તથા ૬૯૪૦ મુસલમાન દીકરાં આવે છે.

૯. અભ્યાસનું કૃણ કેવી રીતે નીપજ્યું હતું તે નીચેના પત્રક ઉપરથી માલમ પડે.

જિલ્લા પોરણમાં કેટલા પાસ.	આંગલોવર્નાક્યુલર સ્કૂલમાંથી	વર્નાક્યુલર સ્કૂલમાંથી.
૧ જિલ્લા પોરણમાં કેટલા પાસ.	૨૪	૧૨૫૬
૨ જિલ્લા પોરણમાં કેટલા પાસ.	૩૫	૩૮૧૯
૩ જિલ્લા પોરણમાં કેટલા પાસ.	૨૪	૨૪૫૮
૪ થા પોરણમાં કેટલા પાસ.	૭	૧૫૬૭
૫ મા પોરણમાં કેટલા પાસ.	૧૧	૬૮૧
૬ ઠા પોરણમાં કેટલા પાસ.	૧૧	૨૫૭

૧૦. રાજકોટ ટ્રેનિંગ કાલેજની પ્રવેશક પરીક્ષા જે સપ્ટેમ્બર મુજબની નિશાચેન મોટે માર્ટિક્યુલેશન દાખલ છે તેમાં તથા ડીપ્યુટી સાહેબોની પરીક્ષામાં પ્રાંતવાર છઠ્ઠા પોરણમાં નાચે પ્રમાણે જોકરાઓ ૮૩-૮૪ માં પસાર થયા હતાં.

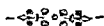
પ્રાંત.	પ્રવેશક પરીક્ષામાં.	ડીપ્યુટીની પરીક્ષામાં.
કાઠીયાવાડ	૨૮	૧૧૮
સોરઠ	૬	૧૨
ગોહિલવાડ	૧૪	૫૪
હાલાર	૧૩	૭૬
કુલ.	૬૧	૨૫૭

૧૧. આખા કાઠીયાવાડ ખાતે નાની મોટી જાહેર લાઈબ્રેરીઓ રી-ડિગ્રમ સાથે ગણતો ૪૭ થાય છે તેમાં રાજકોટ, જૂનાગઢ, બાવનગર, પોરણ, વઢવાણ સ્ટેશન, ખાંડવા, સોનગઢ, લીમડી, માણેકવાડ અને ગોંડલ એ ગુલ છે.

૧૨. પબ્લિક સર્વિસની પરીક્ષાના સર્ટિફિકેટ સેકંડ ક્લાસના ૮, અને ફર્સ્ટ ક્લાસનું એક ૮૩-૮૪ માં આપવામાં આવ્યું હતું.

૧૩. વિદ્યાર્થીઓને ઉત્તેજન ખાતર ગોંડલના માણ જાહન્ટ આડમિનિસ્ટ્રેટર જનરલ છે. એક નટ સાહેબ તફ્ફીની પગલાં બરવામાં આવ્યા છે તે એમાં સ્પષ્ટ છે કે તે નોંધતાં અમને ઘણો હર્ષ થાય છે. ૨૨ ની મંજૂરી વાં મુખીના એક સ્કેલરશિપ પ્રાંતગતિકલ કાલેજમાં, ૨૧૫ ની ૩

વર્ષ સુધી સંરક્ષમણેજી હજીબાઈની સ્કૂલ આપૂઆઈમાં, અને રૂ ૧૫ ની ૩ વર્ષસુધી પૂના સિવિલ એનજીનિંગરિંગ કોલેજમાં પેતાના રાખ્યતા રાજ-કોટ સ્કૂલમાં બણીને ગએલા વિદ્યાર્થીને માટે કાઢવામાં આવી છે. તેમજ ગોંડલ સ્કૂલમાંથી મદ્રાસમાં મૈદપેતની સરકારી એગ્રિકલ્ચરલ કોલેજમાં બણવા જનારને રૂ ૧૫) ની તથા પૂનામાં પેટીનરી બાણિ સાંભળવા જમ તેને રૂ ૧૦) ની સ્કાલરશિપ આપવાની ગોંડવણો થઈ છે. એ ઉપરાંત રાજકોટ હાઈસ્કૂલમાં બણવા જનારને સારૂ ૨૦ તથા ગોંડળમાં બણનારને સારૂ ૧૨) તથા ગોંડળની કન્યાશાળામાં ૨ સ્કાલરશિપ વગેરે ધણીક બહાલી અર્થ રાખવામાં આવ્યો છે જેને માટે બેથક એ રાખ્યને ઘણી મુખારબાદી આપવી થટે છે.

જીવને ઉપદેશ.

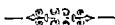
ધોળ.

- હવ જો તું વિચારીને, સત્ય રૂપ દર્શાવે;
આદિ અનાદિ જે એકછે, ધ્યાન તેનું ધરીને. રૂ ૭૫૦ ૧
- આખો આપી તને નિરખવા, કાન અવણજ કરવા;
મન ધ્યાન ધરવાને આપીજે, કર પુન્ય આચરવા. રૂ ૭૫૦ ૨
- મુખનાં સાધન સદુ સૌખીઆં, કરે કોઈનું સારું;
એજછે બવજળ ઉતરવા, મુખરાયક બારું. રૂ ૭૫૦ ૩
- ધર્મ વિચારીને વિનયથી, દયા દીનની આણી;
એય અદા ધરી કર સદા, પેખી પામર પ્રાણી. રૂ ૭૫૦ ૪
- દૈવે દયા તૂજ પર કરી, તેજ જળ-ઉપજબ્યાં;
અનળ-વાયુ અવની અને, આશમાન બનાબ્યાં. રૂ ૭૫૦ ૫
- અકળ કળા વળી એમની, પાર કોઈ ન પામે;
વિવિધ તરણ રચનાં મચી, મારૂ ચિત્ર ત્રિરામે. રૂ ૭૫૦ ૬
- અનુષ્ઠાન રૂળ મૂળ સ્વાદ તે, તૂજ પોષણ કરવા;
આખ્યાં કૃપા કરી હંધરે, તાપ તલના ટળવા. રૂ ૭૫૦ ૭

- રત દિવસ ને રક્ષણ કરે, સર્વ કાળ કૃપાથી;
એજળ એ અવિનાશીને, કરી અંત ત્વરાથી. ૨ે જીવં ૮
- અન્નર અમર એ આપ છે, અવની પતિ પોતે;
મુક્ષમ દ્રઢ રૂપ ને ધરે, જ્ઞાન મુક્તિથી જો તે. ૨ે જીવં ૯
- સાક્ષાત છે સરવૃથજે, નથી તૂળથી ન્યારો;
પોષિ છે ને પૂરા ખારથી, વિધને પાળનારો. ૨ે જીવં ૧૦
- મેર અને તુણ ને કરે, સુવધાર સ્વરૂપે;
સૃષ્ટીના જીવ અનૂપને, રાગે ના એક રૂપે. ૨ે જીવં ૧૧
- વાણી અને મન કર્મથી દ્રઢ વ્રત કરે એનું;
ને ચક્રી મુખ સિદ્ધી સાંપડે, મળે શુભ પદ તેનું. ૨ે જીવં ૧૨
- જન્મ મરણ બચથી બચી, મોક્ષ પદ પામવાને.
કુશુંણ દૂર વિદારી દે, જન્મ સફળ થવાને. ૨ે જીવં ૧૩
- ગદ ગદ કો રત્નતી કરી, ભજ સૃષ્ટિનો સ્વામિ;
કાન પ્રપંચ દે પરહરી, પ્રભુ ચરણ પ્રણામી. ૨ે જીવં ૧૪

- કાં ૦ વિં ૫૦

અંબાજિયા.

ચોપડી ચોપાનીયાઓની પહોંચ.

વાર્તિક સદ્બોધ રસરાજ ! શું મોટું નામ ! ખરે, એનો અર્થ શો હશે તે અમારાથી તો ખરાખર સંમત થઈ શકાતો નથી. આ ચોપાનીયાંનો નામ પ્રમાણેજ તેની અંદર પણ આડંબર બારે જણાય છે. કાદંબરીનું બાણાંતર પ્રસિદ્ધ થવાથી ગુજરાતી બાણા હપર માંકી અસર થવાની દ્રશ્ય ને અ-
ચ પ્રથમ સૂચવેલાં, તે હાલ ખરી પડતી જાય છે. આડંબરચૈલીજ અર્ધે બજાવે મોહ પમાડે છે, અને એવાનુંજ બરણ હાલના ધણાખરા નવા જન્મનારોમાં હોવાથી તેનો ચેપ દેટલાકને ભાગે એમાં કાંઈ નવાઈ નથી. એ ચેપ આપોઆપજ ચોડે વખતે તો ભય યઈ જશે, કેમકે કૃત્રિમનું આ-
વરદા ટુંકુંજ હોય છે. તે જતાં એમ થાય ત્યાં સુધી તો વિચારોનો ધર્મ છે કે હોંશીલા જન્મનારને આ પવનપર ચડતાં અટકાવવાં.

આ ઓપાનીયાના કેટલાક લખનાર તો બાણબટ યઈ જવાનોજ વિચાર લઈ બેઠેલા જણાય છે. એનો પહેલો અંક અને તેમાં પણ તેનો પહેલો વિષય તો એવો સંસ્કૃતદંભીછે કે તેના લખનારને પણ તેનો અર્થ ખરાબર સમાજવયો એ વખતે મુરેલ યઈ પડે. ઠેકાણે ઠેકાણે સમજીતીનાં ટિપ્પણુ ઓપવાં પડ્યાં છે. બીજા વિષયો એટલા અગમ્ય શૈલીનાં નહિ, તોપણ તેમાં આડંબર તો ખરોજ. આ બાષાદોષની સાથે અર્થ રસમાં પણ ઘણાક વિષયો કચાશ બદલા માલમ પડેછે.

પિતાપુત્રધર્મદર્શક નાટક એમાં આવે છે તે ટાલેલાંથી. બરેલું છે એટલુંજ નહિ, પણ કોઈ કોઈ વખત ગલીયવર્ણનમાં ઉતરી પડે છે. રંગ-ભૂમિના કુર્વવ્યનો તો તે લખનારને સ્વપ્નામાં પણ ખ્યાલહોય એમ લાગતું નથી. કુટાતી બાઈડીને નાટકના તખ્તા ઉપરજ પુત્ર પ્રસવ યાયછે ! “પવિત્ર પ્રમદા” એવા મોટા ડહા ડમરા મથાળા હો કેટલીક અધબણી, છોકલ, ને ટચાક સ્ત્રીઓનો બકવાદ આવે છે, અને જાણે સ્ત્રીઓને બહાવવા ગણાવવાથી તેઓ એવીજ નીવડે સ્ત્રીઓને સ્વતંત્રતા હોય નહિ. એમજ સમજવવાનો હેતુ હોય એમ જણાય છે. એમાં જે ચાર વાર ઉચલાવી ઉચલાવીને ખુલ્લું કહેવામાં આવ્યું છે કે સ્ત્રીઓના હકની વાત કરવા જે મૂર્ખ સુધારાવાળાઓ નીકળ્યા છે તેને કોઈ વખત બહુજ પરતાવું પડશે. આ પ્રમાણે આ લખાણ સુધારા વિરુદ્ધ હોવાથીજ અત્રે અમે એને નાપસંદ કરીએ છીએ એમ નથી. ગંભીરાઈથી કોઈ પણ પક્ષનું લખાણ યએલું હોય તો તે વાંચવાને અમે હમેશાં ખૂબી છઈએ. પણ અહિંયા તો “પવિત્ર પ્રમદા” યવા નીકળી છે તે સ્ત્રી વર્ગને પુરુષની સમાન તો નહિજ, પણ સાચી કે પ્રધાન, કે મનુષ્ય રૂપે પણ ન માનતાં, પણ જેવીજ છેક ઉતરતી જાતની છે એમ મુદ્દયજ્ઞમાં સ્વીકાર કરે છે. આટલેથી પણ ન ધરાઈ એ “પવિત્ર પ્રમદા” (પ્રમદાનો ખરોજ) અસાધ્યમાં પ્રવળ થઈ એમ કહે છે કે છેલ્લેમાં તે બાંનગાર એ હાજર ગણાતો નથી ! વગેરે.

આમ નિર્બંધ રૂપેજ એ ત્રણ પાનાં એમાં અત્યાર મુખી આવ્યાં છે ત અનિર્ભર નહિ તો પણ એવાંજ ન માત્રાં અને વિરોધ એ કે બાષાની

પેનાપયા ભરેલા છે. “ઢેટલાક પુરાણાં પુરાણી પુરાણ પર પેટ ભરવા પાર-કાને પુરાણાં કરવા પગની પનોતી હતી નોતી કરે છે” ઢેટલાક દોડીઆં લઈ કોડીયા વારવા વગેરેને વકરાઓ બકરાની માફક દિનમાં દસવારે ‘વજ-માનને ત્યાં ઓમ્મા કરે છે’ વગેરે. આથી તે બાપાની ગાંડાઈ શી વધારે હોઈ શકે! આ લખનારને ઝેટલું પણ માલમ નથી કે ગદ્યમાં વર્ણ સગાઈ કે પ્રાસાનુપાસ એ હાસ્ય રસનેજ અર્થે હોઈ શકે છે, અને તે પણ ‘મા-લનારની ગાંડાઈનો વિચાર ઉત્પન્ન કરીને એવી વાણી તો વિદૂષક કે ને અડધ પાંસળીનો છું એમ બતાવી બધાના મનરજન કરે છે તેન મેઢે કદાપિ જાણે, પણ ગંભીર ગ્રંથકારને એવા ચાળા શા, અને જો એમ કરે તો તે વિદૂષકના જોવાજ ગમેલો ગણાય એમાં શું આશ્ચર્ય?

વાર્ષિક ઝેટલે વિવેચન પ્રકરણમાં તો જાણવા લાયક ફક્ત લીંબડીવા-ળા પુરુષોત્તમ કાલાનજી ગાંધીનો મિત્રતા વિષે નિબંધ છે તે બાબત કાંઈક જણેક પૃષ્ઠ લખ્યા છે તે છે; અને તે તો ન લખ્યાં હોત, તોજ વધારે રાઈ એમ અમારે કહેવું પડે છે. એમાં વિવેચન નહિ, પણ “પુદ્” સુધારનાર મું કંચાળા ભરેલું કામ કરેલું છે. ગયે વર્ષ “વિમાસિક ટીકાકાર” નીકળતું હતું તેમાં જોમ સામાન્ય વિવેચન ન કરતાં જાણે તે મોપડીનું શુદ્ધિપત્રક બ-નાવવા માંડ્યું હોય તેવા કંઠગી અને અશાસ્ત્રીય રૂપનું લખાણ આવતું હ-તું; તેવુંજ અહિંયાં જણાય છે.—અગર જો કેન્દ્રમ ફેરે છે ખરો. આ રીત અમને એ કારણથી પસંદ નથી. પ્રથમ તો પાને પાનેની ભૂલો સુધારી બ-તાવતી એ વિવેચકનું કામ નથી. વિવેચન ગ્રંથકારને મારેજ નહિ, પણ આખી આલમને મારે છે. સામાન્યપણે તે ગ્રંથમાં શું છે અને તે કેવું છે એ વાંચનાર વર્ગને જણાવવું એજ વિવેચકનું શુભ કામ છે. બીજું એવી ભૂ-લોનોજ સંગ્રહ કરી બતાવવાયો જાણે છિદ્ર યોગવાંજ વિવેચકને ગમતા હો-ય એવા દખાવ થઈ જાય છે.

સહોદરના સ્વાધીપણની વાતોત્રિપે વિસ્તારથી અભિપ્રાય આપી ચૂ-ક્યા છઈએ, પણ આ પ્રસંગે કેવું જાણ્યું છે તે વિષય બીજાને મુકાબલે બહુજ સારી રીતે લખાએલો છે. બીજા પણ ઢેટલાક વિષય ઠીક છે, અને એમ છે તેથીજ તથા આ મોપાનીયું સુધરી રાઈ થાય એવી આશાએ

અમે કાંઈ વિસ્તારથી તેના અખર લીધી છે.

સાનોદ્ય, એ બરમની કોઈ સાનોદ્ય સમાનો તર્ફથી ગયા એપ્રિલ માસથી નીકળવા લાગ્યું છે. બાપા શુદ્ધ સરળ, તથા કાંઈક રસિક પણ કોઈ કોઈ ઢેકાણે ઉછળતી માલમ પડે છે. પોતાના નામને છાને એવા મં- બીર વિષયો પસંદ કરવા ઉપર વધારે લક્ષ હવે પછી આપવામાં આવેલો સાહે. છેલ ટ્રિસ્ટિસા અને મુકરી જેવી બાબતો તો સાનોદ્યમાં બોધ્યે નહિજ. તે છતાં એ લખનારોનું ચોમલ્ય આચાર્યનક છે. એના પૃષ્ઠ ૧૨ તથા ક્રિમત વર્ષ ૧૦ આતા છે.

ચંદ્રકાંત. એના ત્રણ અંક (બાદરવા સુધીના) અમને મળ્યા છે. ત્યાર પછી આશાનો અંક ન આવતાં બીજા બે મહીનાનો ભિજો અંક આવ્યો છે. એમાં અસાધારણ એક નામ સિવાય બીજું તો કાંઈ જણાવું નથી. સાન શક્તિના વિશેષ બંડોળવિના માત્ર બાપાના ડોળથીજ ચંદ્રકાંત ચલાવું નથી. એમાંના એક લખનારની કલમ તો તેના સંસ્કૃતદંબથી ઉતરી કાંઈક કંટાળો આપે છે. તે છતાં એમાં સુધારો કરે તો એ ઓપાનીયું સાહે યદ્યથે.

વિદ્યાર્થી એનો તો એક સપ્ટેમ્બર માસનો પહેલો અંકજ અમને અ- ત્યાર સુધીમાં મળ્યો છે. એમાં વિદ્યાર્થીએને લગતાજ નાના નાના વિષયો ઠીક લખ્યા છે, પણ એક અંક ઉપરથી કાંઈ નિર્ધાર કહેવાય નહિ.

યવિત્ર પ્રયોધ નામ ઉપરથીજ કોઈ ધારી શકે તેમ એમાં શબ્દની ટાપટીપ સારી છે—વખતે હદની બહાર—કરેલી છે;—જેમ કે લાવણીને લાવણ્યમયી લખે છે. અર્થબળ તો મધ્યમજ છે, પણ એક અંક ઉ- પરથી કાંઈ કહી શકાય નહિ કેમકે એનો પણ એક પહેલો અંક (આગટનો) જ અમારી ઉપર અત્યાર સુધીમાં આવ્યો છે.

ધ્વિર પ્રાર્થના. સંવત ૧૯૪૧ ના ઈર્વાંક માસથી મુંબાઈના “લહેરી” ની તર્ફથી નીકળવા માંડી છે. એમાં ફક્ત પ્રાર્થનાની કવિતાઓજ મૂકવા ધારી છે. “લહેરી” ની ખીણ કવિતાની પેઠે એમાં વિદ્વાત કે રસ તો કાંઈ જાઓ નથી, પણ તેની છેક સાદાઈ એજ હાલના આડંબરી સમામાં મનને કાંઈક આરામીયત આપે છે. એ કવિતાની કેટલીક રાહ રાગદારીની હેતુથી ગા- વનના ઓખીનને તે વધારે પસંદ પડે. એના પૃષ્ઠ ૧૨ ને ક્રિમત ૩૧ છે.

ધર્મદર્શણ, જે નવા હિંદુ વર્ણથી ભાવનગરમાંથી ક્રોધી "સુનોધસાગર" મંડળીનો તર્ફથી પ્રગટ થવા માંડ્યું છે તેનો ૧ લો અંક મળ્યો છે. ધર્મના વિષયને શ્રામે એવું ગાંભિર્ય તો અમને એમાં કાંઈ જણાતું નથી અને શ્રંગાર રસના વર્ણન કે વાર્તાઓ તો એમાં છેકજ અનુચિત કહેવાય. મતલબ કે એ પણ ખીજા છપાનીયાના જેવુંજ છે. તેથી નદારે કે ઉતરતું છે એમ અમારો કહેવાનો હેતુ નથી, પણ નામ પ્રમાણે ગુણ રાખવા એ વધારે સારું છે. પૃષ્ઠ ૧૨ અને કિંમત ફક્ત આના પાંચ.

મરહુમ મજસુનદાર મણિશંકર જટારાંકર કીકાણીના રમરણાર્થે શ્રી જૂનાગઢમાં જે સભા મળેલી તેનો હેવાલ અમને મળ્યો છે. સભાને પ્રમુખ રચાને ત્યાંના દિવાન સાહેબ હરિદાસબાઈ ખિરાજીયા બાદ મરનાર ગૃહસ્થના પરમમિત્ર, સાથી, તથા નિકટના સંબંધી રા. રા. નૃસિંહપ્રસાદ હરિપ્રસાદ શ્રુએ એક લાંબુ બાપણ વાંચી સંભળાવ્યું. પછી વલ્લભજી આચાર્યે ગૂજરાતી તથા શાસ્ત્રી હરિદાસ કર્ણાટકે સંસ્કૃત કવિતા વાંચી સંભળાવી તે સારી તથા કર્ણાટકે છે. પછી મારત્તર મધુરાદાસ અમરતલાલ વગેરે એ મરનાર "નાગરમણિ" ના સમવાનુંસાર ઠીક ગુણાનુવાદ ગાયા.

સાર પછી મણિશંકરબાઈના રમરણાર્થે ઉધરાણું થર થયું. એમાં આચારે દોઢેક હજાર રૂપિયા તે ક્ષણેજ બરાઈ ગએલા જણાય છે. એજ અર્થે રાજકોટમાં રાજકુમાર કાસેજના મે. મેકનાગૂટન સાહેબને ખંગલે સભા મળેલી તેમાં ૩૦૦૦ રૂપિયા બરાએલા સંભળાય છે, અને હજી તેમાં ધણો વધારો થવાનો સંભવ છે.

નાયે લખેલાં પુસ્તકો અમને પહેાંચ્યાંછે અને તેમાં કેટલાંક કાંઈકે વિસ્તારથી મોલવા નેગ છતાં જગાની સંકોચને કીધે હાલતો તે મોકલનારની બાણને સાર પહેાચ્યાંછે એટલું કહીનેજ પતાવવું પડેછે.

પૃથિરાજ ચઢુઆણુ. ખીજી આવૃત્તિ. રચનાર આત્મારામ કેશવજી દિવેદી.

પ્રેમાનંદકૃત ચંદ્રહાસ આખ્યાન. પ્રાચીન કાવ્યનો અંક ૨ ને. પ્રગટ કરનાર રા. સા. હરગોવિંદ દ્વારકાદાસ કાંટાવાળા તથા નાથાશંકર પુનશંકર શાસ્ત્રી.

ધીર ધિગ્રેનું ચરિત્ર, સચિત્ર. બનાવનાર રા. સુનીલાલ બાપુજી મે.દી.
 ફિરોજ ગાયન, બનાવનાર. ફિરોજશાહ રસ્તમજી બાટલી વાળા.
 હુનરપોથી, અથવા ધંધાદારનો ભોમીઓ. બનાવનાર ખરેખરજી
 શોરામજી ચોકત છાપનાર.

આર્ય રમણીરત્ન. બનાવનાર શ્રી નારાયણ હેમચંદ્ર.
 બુધાનસિંગ વિરહ. છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર દવે લક્ષ્મીશંકર કમ્પાણીજી.
 સત્યધર્મ દર્શક. પત્ર. બનાવનાર આમદ આરબ.
 પતિવ્રતા સ્ત્રી. (યુગસુંદરી) રચનાર વિઠ્ઠલદાસ-ધનજીબાઈ.
 ચંદ્રપ્રભા નાટક. ઉર્દૂ. મિસ્તર ફૌજશાહનું ફાર્સી. ઠ.મુળજી હરખજી.
 મુદ્રારાક્ષસ નાટક. બાપાંતર કરનાર સવાઈજાન. વિ. જોડાજાન પેહોરા
 યુજ્જશતી લેખનકળા. અંક ૧ લો. રચનાર આત્મારામ. સી. મહેતા.
 વિજયા પેંથળ દુઃખ દર્શક નાટક. કવિ જ્યેષ્ઠબાઈ ત્રીકમદાસ પટેલ.
 અકબર ચરિત્ર. રચનાર રાવસાહેબ મહીપતરામ રૂપરામ.

સારસંગ્રહ.

તીજોરીઓને આગમાં બળી નહિ શકે એવી બનાવવાની કળા.—

લોખંડની તીજોરી, ઘરેણાના ડાખડા, છત્વાદિને આગમાં બળી નહિ
 શકે એવાં બનાવવાની એક શાધ અમેરિકામાં પાઈ છે. તે એ છે કે, તી-
 જોરીઓ ઉપર, “ મેગનીસો કૉલસાઈટ ” (Magneso calcite)
 નામે એક રસાવણી મેળવણીનું પડ કરવાથી, તે આગમાં બળી નહિ જાય
 એવી બને છે. આ નવી મેળવણીનું તીજોરીઓ ઉપર પડ કરવાથી એ ફા-
 યતા થાય છે. એકનો તીજોરીઓ આગથી બળતો બગે છે એટલુંજ નહિ પણ
 તેઓના ઉપર લગાડેલી રંગ પણ એ મેળવણીથી મળખૂત અને ટકી રહે
 એવા બને છે.

દારૂથી રાગીરની અંદરના ભાગો ઉપર થતી માટી અસર—દારૂથી
 માણસના શરીરના અંદરના ભાગો ઉપર કેવી અસર થાય છે તે ત-

પાસવા માટે સ્વીડનના બેડાકટરોએ ડુકરો ઉપર ફેટલાક અખરા અજમાવી
 લેયા હતા. એ અખરાઓ અજમાવા માટેનો ખરચ તેઓને એક માત્ર
 ખર્ચ ત્યાંના ગ્રહસ્થે આપ્યો હતો. તેઓએ પંદર ડુકરો ઉપર એ અખરા
 અજમાવી લેયા. ડુકરોને તેઓએ બ્રાન્ડી, બીહીસકી ઇત્યાદી નૂદી નૂદી
 જાતના દારૂ પાઈ લેયા અને થોડા દિવસ એવી રીતે દારૂ પાયા. પછી ડુકરો
 ને મારો નાખીને ચીરી લેયાં.— સઘળા ડુકરોની સ્વાસ લેવાની નળી,
 ફેફસાં ઇત્યાદી બાગો ઉપર ફાલ્ગને મળતાં સફેદ સાઠાં એક સરખી રીતે પ-
 ડેલાં માલમ પડ્યાં. વળી એ ડુકરોને મારીને તેનું માંસ બજારમાં મોકલ્યું
 તો ત્યાં તેને દરદી જોસ તરફે પોલીસે વેચાતું અટકાવ્યું હતું.

આવીજ હાલત માણસના શરીરના અવયવોની પણ થતી હશે એમાં
 શા સંદેહ! દારૂડીયાઓ, કાંઈ એતો, ને વેળાસર તમારું દુર્બલન છોડીદો.

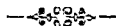
દુનિયાનાં સુખ્ય બંદરો—લીવરપુલ, લંડન, ગ્લાસગો અને ન્યુયાર્ક, એ
 ચાર બંદરો દુનિયામાં સર્વે બંદરોથી મોટાં છે, અને તેઓમાં લીવરપુલ,
 સર્વથી પહેલું આવે છે. લીવરપુલના બારામાંથી ગયા. સાલમાં, સઘળો મળી
 ૨,૯ ૯૭, ૩૭૨ ટન માલ પસાર થયો હતો. લંડનનું બંદર લીવરપુલથી
 બીજું પદવીએ આવે છે અને એ બંદરથી ગયાં સાલમાં ૨,૩ ૩૦, ૯૮૮
 ટન માલ પસાર થયો હતો. ગ્લાસગો બંદરથી એ સાલમાં, ૧,૪૩૨, ૯૪ ટન
 અને ન્યુયાર્કથી ૧,૧૭૩, ૯૭૯ ટન માલ પસાર થયો હતો.

અડી શાકર બનાવવાનો સંચો.—જેવા જોઈયે તેવા આકારના અડી
 શાકરના તૈયાર કકડા બનાવવાનો એક સંચો હાલમાં પારીસ ખાતેના એક
 કારખાનાવાળાએ શાધી કહાડ્યો છે. એ સંચામાં એવી ગોઠવણ કરવામાં
 આવી છે કે, તેમાં શાકરનો શીરો કરીને રેડવાથી થોડા વખતમાં તે શીરો
 બંધાય છે, અને તેના સકાઈદાર કકડા થઈને બાહાર નીકળે છે.

વરાળની મદદથી આમ હોલવવાની ગોઠવણ.—આગ હોલવવાના
 કામમાં વરાળની મદદ લેવાની સચના આજ ઘણાં વખત થયાં વિદ્વાનો ત-
 ફ્ફંથી થાય છે; અને બરલીનના એક કારખાનામાં એ સૂચના મુજબનો અ-
 ખતરો ફેલેમંદથી અજમાવી લેવામાં આવ્યો છે. એ કારખાનું સ્ટીલપેન
 બનાવવાનું છે; અને ત્યાં વોરેમંડિયે સ્ટીલપેનનાં ભાકડાના નવા રંગેલાં હો-

લડો ને ઓરડામાં મૂકવામાં આવે છે તેમાં આગ લાગ્યા કરે છે. એ એ ઓરડામાં મજદુર અખતરો અજમાવી જોવામાં આવ્યો હતો. કારણનાના બાઈલર સાથે જોડેલી વણ પત્રાની નળીઓના છેડા એક ઓરડામાં ગોઠવવામાં આવ્યા હતા; અને નળીઓનાં મોડા ઉપર કંઠાઈ તથા સીંગની ભંગી મેળવણીનું એક ઠાંકણ કરવામાં આવ્યું હતું. એ મેળવણીનું ૫૩ પીંગળી જઈને નળીનાં મોડાં ખૂણાં ધાવ તથા તેમાંનો બાફ એકદમ બાહાર નીકળી ઓરડામાં ફેલાય. આ ગોઠવણ કયાં પછી થોડાજ દિવસમાં પેલા ઓરડામાં આગ લાગી પણ સહેજવારમાં છુલ્લઈ ગઈ; કેમકે આગમચવી ધાર્યું હતું તેમ પેલી નળીઓના મોડાં આગની ગરમીથી ખૂણાં ધવાં અને તેમાંનો બાફ બહાર નીકળવાથી આગ ખૂલઈ ગઈ હતી. મીલો અને કારખાનાંઓ માટે આ ગોઠવણ ઘણી બંધ ખેરતી છે અને તે ત્યાં લાગુ પડવાની ગોઠવણ થવી જોઈએ.

મરણુવયની સરાસરી આજ લગણમાં મરણ પામેલા માણસોની ઉમરની સરાસરી ૨૮ વરસની આવે છે, દુનિઆની વસ્તિનો અડધો ભાગ ૭ વરસ લગીની ઉમરમાં મરણ પામે છે. અને દુનિયાની વસ્તિનો એથો ભાગ ૧૭ વરસની ઉમરની અંદર મરણ પામે છે, એક હજાર એકજ માણસ સો વરસની ઉમરનું ધાય છે. સૈકડે ૭ માણસો પચાસ વર્ષની ઉમરે પહોંચે છે. ૬૨ ૫૦૦ માણસે એક માણસ ૮૦ વરસનું ધાય છે.

સરકારી જાહેર ખબર.

સરકારી તોફરીની પરીક્ષા.

એ બાબત ગયે મહીને ને જાહેર અખબર છપાઈ છે તેમાં કેટલાકને ૧૩ પડપાથી ખુલાસો કરવાનો કે ઉમેદવારની મરજી ઉપર રાખેલો વિષય તે કાશ્મીરિક માવણીનોજ છે. હમેશ માફક આરોગ્યવિદ્યાની પરીક્ષા તો ૧૫મી અલબત્ત આપની પડશેજ.

રાજકોટ.

તા. ૧-૨-૮૫.

}

નવલરામ લક્ષ્મીરામ.

એડિટર, ગુજરાતરાજાખબર.

પ્રાંતકચ્છની અંગ્રેજ તથા ગૂજરાતી નિયાજોના રા. માસ્તરો તથા મહેતાજીઓ તરફ

નિયાજોની ફી રા. વહીવટદાર, ધાણુદાર કે ધુને રા. સ્કૂલ માસ્તરો તરફથી દર મહીને બરવામાં આવે છે. તેના કેટલાક સ્થાનિક અધિકારીઓ તરફથી ફુલ્લીકિટ પહેંચ એટલે એક અસલ અને બીજી મહી વાલી નકલ મળવામાં વાંચી આવવાથી રા. રા. રેવીન્ડુ કમીશનર સાહેબને લખતાં ફી બર્વાની તેઓ બે પોહોંઓ આપે એવા આ લગનનો તેમના તરફ સરકુલર નં. ૬૩ વાળો કરવામાં આવ્યો; તો તમારે તે પ્રમાણે ફી બર્વાની બે પોહોંઓ લઈ એક પોતાને દફતરે રાખી બીજી આંહી મોકલવી. તા. ૧૫-૧-૮૫ પોંચ વદી ૧૪ થી ૧૯૪૧ ભુબ.

(ઇ.) : દલપતરામ પ્રાણુજીવન.

એન્ડ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર કચ્છ.

કચ્છ પ્રાંતના રા. વહીવટદારો તથા ધાણુદારો તરફ સરકુલર.

રા. રા. રેજવણી ખાતાના ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ તરફથી વારંવાર એવું લખાણ આવે છે કે બધી જગ્યાએ મહેતાજીઓને ફી બરવાની ફુલ્લીકિટ પહેંચ મળતી નથી માટે એક સરખો નિયમ રહે એટલા માટે લખવામાં આવે છે કે—સ્કૂલના મહેતાજીઓ ફી તાલુકા ટ્રિગ્ગેરીએ કે ધુ પાસે બરે તેના બે પોહોંઓ તેમને આપવી, તેમાંની એક અસલ તથા બીજી ઉપર “ફુલ્લીકિટ” આ શબ્દ લખવો એ પ્રમાણે ધુઓ પણ કરે માટે તેમના તરફ પણ લખી બંદોબસ્ત કરવો.

પોસ મુદ ૧૦ ૧૯૪૧

(ઇ) છોટમલાલ શીવજી.

સુ. રતનાજી.

રેવીન્ડુ કમીશનર. પ્રાં. કચ્છ.

જા. નં. ૬૬૮ સને ૧૮૮૪-૮૫.

મારી. ગૂજરાતયાજાપત્રનાં મહેરબાન એડીટર સાહેબ તરફ ગોહિલવાડ પ્રાંતના રેવ્યુ ડીપાર્ટમેન્ટ ઇન્સ્પેક્ટર તરફથી.

સલામ સાથે મોકલવાની એવી જ કાઠીઆવાડ પ્રાંતનાં મહેરબાન.

આસિસ્ટન્ટ એન્જીનેયરન સર્વેયેક્ટર સાહેબ બહાદુરના આવક નંબર ૧૧૨૪ તા. ૧૫-૨-૮૪ ના હુકમથી નીચેની જાહેરખબર ગૂજરાતશાંખાપત્રમાં છપાવવા કૃપા કરશે.

“સાહેબ કપોળ સાતીના આગેવાન ગૃહસ્થો પોતાનાં બાળકોને કેળવણી આપવા ફંડ ઉભુ કરેછે એવું જાણી પોતાની સાતીના જે જોકરા માફીમાં બણતા હોય તેમને એક વરસના બ્યાસ સાથે પુસ્તકો પૂરાં પાડવાના હેતુથી ખુંબઈના એક કપોળ ગૃહસ્થે પોતાનું નામ રામ જણાવ્યા વગર રૂ. ૧૦)ની રકમ કપોળ કેળવણી ફંડના સેક્રેટરી આજમ જલ્લજી મહાવજી જે તેજ ગામના તાલુકા માસ્તર છે તેમને મોકલાવી છે વળી સેક્રેટરી મજકૂર પોતાના પર તે ગૃહસ્થ તરફથી આવેલા પત્ર પરથી અનુમાન કરેછે કે ૬૨ વરસે તેઓ આ મુજબ આપ્યા કરશે.”

બીજા લોકો પોતાની નાતના જોકરાઓને કેળવણી આપવા આ દાખલો લઈ એવી આશા છે તા. ૧૭-૧૨-૮૪ મુ. મહુવા.

(૯.) દોલતરામ મણિરામ.

ડ. એન્જી. ઇન્સ્પેક્ટર ગ્રેહીસવાડ પ્રાંત.

—૨૨૨૨૨—

નિશાળોનાં હનામપત્રક.

તા. નં. ૭૬૧'રને ૧૮૮૪-૮૫

સલામ.—નીચેની હકીકત આપના પત્રમાં વેળાસર પ્રગટ કરવા જાહેરખબરી કરશે:—

તા. ૨૭-૧૨-૮૪ ને રોજ કચ્છના રીવાન, રીવાન બહાદુર મણિબાઈ જયબાઈ, જુનાગઢ સંસ્થાન રીવાન'મ. હરિદાસ વિહારિદાસ તથા સંસ્થાન મજકૂરના કેળવણી રફતરના સેક્રેટરી સાહેબ, આજમ અમરજી આજંજી સાથે જુનાગઢ લાડડીબીબી કન્યાશાળામાં પધાર્યા હતા. કૃપાએ નિવંધાવીને, ગરબીઓ ગવરાવીને તથા બરત કામ જોઈને સંતોષ પામ્યા. જેને રૂ. ૩૦નાં આજણાં, રમામ, મીઠાઈ વગેરેનું હનામ આપ્યું અને રજીસ્ટર તપાસ્યું હતું. તા. ૧૨-૧-૮૫ મુ. સીજળ.

બગસરા તાલુકા સ્કૂલની નવા મકાનનું વાસ્તુ

અને એ. સ્કોટ સાહેબનું પધારવું.

અત્રેની નિશાળને માટે બગસરાના આ. બાગદારોએ ૩૭૧૨૫ નું નવું સુશોભિત મકાન તૈયાર કરાવી આપ્યું તેના વાસ્તુની કિંમત યાણદાર સાહેબ આજીવ પરમાનંદદાસ હરજીવનદાસ; મેનેજર સો. આ. રેવાશંકર વ્યંયાશંકર, રા. ગણેશ માંડણજી, રા. જ્યેશંકર મોનજી, વગેરે કારભારી હસ્તક ૩૦૦ માણસોના મેલાવડા સાથે તા. ૧૬-૧૦-૮૪ ના રોજ થઈ. આ કિંમત નિમિત્તે ૩૭૦ અત્રેના આ. બાગદારો તરફથી ખરમાયા જેમાંથી ૩૨૫-૦-૦ ના મંગળના લોકુ, ૩૩-૪-૦ ની ફટાકીઆની પેટીઓ, નિશાળીઆઓમાં વૈઓ; ૩૨૫-૦-૦ એક અગ્રમયક અથકત શરૂસને બક્ષીશ આપ્યા; ૩૧૨-૦-૦ મેહેતાંજી તથા આસિસ્ટન્ટને પાઘડીના આપ્યા અને બાકીની રકમની વાસ્તુ વખતે મળેલ મંડળમાં મીઠાઈ; પાન, સોપારી, વગેરે વૈચવામાં આપ્યાં. ઇતિહાસ વૈચવાનું કામ થયા પછી આ. પરમાનંદદાસે અને આ. તા. ૨૬-૦-૮૫ માસતરે બાપણ કરીને હાલના રોજબનો અને આપા મુકાર્મમાં બગસરાના આ. બાગદારોએ સારી સખાવત કરી માટે તેમનો ઉપકાર માન્યો. કિંમતે અંતે મિ. આતમારામ નથુરામ ઇશ્વરપ્રાર્થના માળામાંથી શ્રોતાઓને અવણ કરાવ્યા પછી સકળ સમાજ હર્ષથી છુટો પડ્યો હતો.

પ્રાંત સોરઠના નામદાર આસિ. પો. એ. મે. સ્કોટસાહેબનું અત્રે મુકામ થતાં અહીંઆંની નિશાળની પરીક્ષા તા. ૭-૧૧-૮૪ ના રોજ-સેઈ બગસરાના આ. બાગદારો તરફનું રૂ. ૩૬-૭-૬ નું તથા બીજાપાના બાગદાર આ. કાળા વાળા તરફનું રૂ. ૪૦-૦-૦ નું ઇતિહાસ મીસાસસ્કોટના હાંથથી અપાવ્યું. પ્રથમથી નિશાળના મકાનમાં બગસરાના આ. બાગદારો, આ. કાળાવાળા, ચીરસ્તેદાર આ. મહાશંકર, આ. પરમાનંદદાસ, આ. રેવાશંકર, આ. ડાકટર, અત્રેનું કારભારી મંડળ, રા. હેમચંદ આ. કાળાવાળાના કામદાર, મહાજન વગેરે ૨૦૦ માણસોનો મેલાવડો થયો હતો.

પાંચ વાગ્યાને સુમારે કર્નલ સ્કોટસાહેબ મંડમસાહેબ સાથે નિયાજમાં પધાર્યા હતા અને પાંચમા ધોરણનાં નિયાજીઆએને તપાસી મીસાસસ્કોટ પોતાની હાથથી રૂ. ૫૪-૧૫-૫ ની ચોપડીઓ તથા રૂ. માલ, રૂ. ૧૦-૦-૦ ની મીઠાઈ નિયાજીઆએને વેંચી; રૂ. ૬-૮-૦ ની પાઘડી મહેતાજીને તથા રૂ. ૩-૮-૦ ની પાઘડી આસિસ્ટન્ટને આપી. બાદ તાલુકદારે તર્ફથી કુલના હાર આમ મહાશંકરબાઈએ સાહેબ મોસુફ અને મડમસાહેબને પહેરાયાં; પછી સભામાં કુલના ગજરા, અતર, ગુલાબજળ, પાન અને સોપારી વગેરે વેંચાણા. સાહેબ મહેરબાને નિયાજમાં પધારવાની તરફી લઈ નિયાજીઆએને, મહેતાજીને અને આસિસ્ટન્ટને યોગ્ય ઉત્તેજન આપ્યું માટે મહેતાજી મવારાને સાહેબ મોસુફનો તથા મડમસાહેબનો ઉપકાર માન્યો એટલે ખુશીની તાળી સાથે સર્વ મંડળ હીપ, હીપ, હીપ, હુરૂરેના હર્ષ બર્ષા શબ્દો સાથે હંફું પડ્યું.

તા. ૧૧-૧-૮૫ મુ. ચીતળ.

(ઈ.) ગણપતરામ અનુપરામ.

રૂ. એ. ઈ. પ્રાં. સો.

(પાછલ પૃષ્ઠ પર મે થી.)

પ્રાં. આલાનાડ.

પ્રાંગણા કુંન્યાશાળા—મ. રાત્રસા. તથા એટ સાહેબે રૂ. ૩૧-૧૫-૦ નિ સાકર તથા ચૂંદડીઓ વહેંચી. ટીબાવાળા ગોદેલ કરણસિંહજી માનસિંહજી એ રૂ. ૩૧-૭-૦ ની ચોપડીઓ તથા કાગળ તથા મી. કુંભારાવ સાહેબે તાપી નદીની રેલની ગરબાયળી રૂ. ૧૧ ની કુલ રૂ. ૩૩-૧૪-૦—હળવદ કુંન્યાશાળા. ૬૫ે ગોવિંદજી હરજીવને રૂ. ૧૦-૦-૦ ચોપડીઓ તથા સાકર વહેંચી—મહીકા. એટ તર્ફથી રૂ. ૧) સાકર મહેરબાન બેકશીનેર આતાના સાહેબે રૂ. ૧) મેચરીયા વહીવટદાર રૂ. ૧ ગામલોકે રૂ. ૧ કારકુન મહાશંકરે રૂ. ૧ આખના પટેલીયાએ રૂ. ૧ કુલ રૂ. ૬૬ લીમિટી નં. ૧—જીવણબાઈ રવજીવાસિ થવાથી રૂ. ૭) ચુખડી જોકારાઓએ વહેંચી—ગુંગર ગામલોકે તર્ફથી રૂ. ૧ મીઠાઈ—લખ્તર—રૂ. ૬. હરગોવિંદ મોતીચંદ પોતાના બાબરીગનને ત્યાં પુત્રને જન્મ થવાથી રૂ. ૧) મીઠાઈ—કરમદ. રાણાશ્રી રાજુબા બાપુબાએ વાર્ષિક પરીક્ષા વખત રૂ. ૧) મીઠાઈ—ચુળી. કોઠારી બાઈચંદ રવકરણે પો-

તાના દીકરાને નિયાજે બેસાડી રંગા સાકર વહેંચી—ધામા. માછ કામદાર
સાહેબ સોમચંદભાઈએ ૩૨) પતાસાં વહેંચ્યાં—ખંડીયા. વાણીક પરીક્ષા
વેખત ભાગદારો તર્ફથી રંગા સાકર—કાંગકાકુંન્યાશાળા. ૨૧. દેશવરાવ
રામચંદ્રે પોતાના દીકરી તા. બનીબને નિયાજે બેસાડી ૩૧) મીઠાઈ—
માલણીયાદ. પોલીસ પટેલ મયાચંકર જગજીવને પોતાની બદલી થતાં ૩૧)
ઓપડીયો તથા ખજુર વહેંચ્યું—રંગપૂર મે. વહીવટદાર સા. ૩૧) પતાસાં
તથા રાણાંધો કેસરીસીંહજીને ત્યાં પુત્રનો જન્મ થવાથી ૩૧) પતાસાં—
પાણુરીયા. મહેરબાન લાંબડી દરબારના ભાઈ ઉમેદસિંહજીએ ૩૨) ઓ-
પડીયો તથા ૩૧) મીઠાઈ કુલ ૩૩) હડાળા—મહેરબાન લાંબડી ઢાંઢોર
સાહેબના ભાઈ વત્તસિંહજીએ ૩૨) મીઠાઈ—બલોળ. લાંબડીદરબારના
ભાએ નિયાજમાં પધારી ૩૨) ઓપડીયો તથા ૩૧) મીઠાઈ—પાણુરીયા
કુંન્યાશાળા. મે. લાંબડીદરબારના ભાઈએ ૩૨) ઓપડીયો ૩૧) મીઠાઈ
કુલ ૬૩) લક્ષ્મર—કલકત્તાના રહીશ રાવળ જીવદરામ હરીરામે ૩૧) મી-
ઠાઈ. રવાના તા-૨૫-૧-૮૪

(ઇંગ્લેન્ડ સહી.) કૃષ્ણલાલ મોવિંદલાલ.

ડે. એ. ઇ. પ્રાં. ગાદાગાડ.

મહીકાંઠા પાલણપુર.

ઇ. આ. નં. ૩૦૦.

૧૦-૧-૮૪.

ઇશર—કુંન્યાશાળામાં છોકરીઓને બાર મહિના પાણી પાવાની પરવ
રાખવાનો ખરચ દર સાતના રૂા ઇડરના પોતદાર ગોસાઈ મોહનગરજી
અનોપગરજી પોતાની પદરથી હમેશાં આપવાને ખુશી આપીછે. રવાના
તા. ૧૯-૧૨-૮૩ સદરહુ મોહનગરજીના મૂનિમ વર્ધમાન બહેચર આવા
લોકો ઉપયોગી કામમાં વારંવાર સારી ઉલટ બતાવતા નેઈ અમે ખુશી થયા
છઈએ. આથા છે કે તેઓ હમેશાં આવા કામને ઉત્તેજન ને વાસ્તે પોતાની
ઉલટ તંતરી રાખશે. તા-૧૦-૧-૮૪.

(ઇંગ્લેન્ડ સહી.) જ્યેષ્ઠરામ સતવચરામ.

ડે. એ. ઇ. પ્રાં. મહીકાંઠા. પા.

પ્રાં. ગોહીલવાદ.

૧૧૨૧.

ભાવનગર કુંબારાણા.—પારખ. કલ્યાણ ખોડા રૂના સાકર મેતા.
પરમાણુંદ ફલન. રૂના સાકર—વડના કુંબારાણા. મીઠી. રામજી રૂના
પતાસાં—ખુંદવડા. વસરામ ગોવરધન રૂના સાકર—રામજીલા. રા. પરમા-
ણુંદદાદ આધવજી રૂના સાકર—ચુડક. મહાજનલોકોએ રૂના ની મી-
ઠાઈ વહેચી—મોડલી. મુખી અરજણ વજુડા રૂના પટેલ. વાધજી રામજી
રૂના પટેલ કાતા આંખા. રૂના ઠકર વસ્તા દેવરાજ રૂના અને બીજા
ત્રણ મહસ્તો તરફથી રૂના ફલ રૂના સાકર તથા પતાસાં વહેચ્યાં—કુંડ-
લા કુંબારાણા. ભાવનગરના મહેરબાન નામદાર દરબારશ્રીના તરફથી રૂ-
ના ૧-૧૨-૬ ઓપડીઓ રૂ. ૭-૩-૩ ચુંદડીઓ. ફલ રૂ. ૧૦) નું ધર્તમ વહેચ્યું—
નોંગણવદર. સોની હાવા નરશી રૂના મીઠાઈ—હથોલ. મહેતાજી હરજી-
વન રામજી રૂના મીઠાઈ—ગઢડા કુંબારાણા. નામદાર દરબારશ્રીએ રૂ. ૫)
ની રસેટો, ઓપડીઓ ને મીઠાઈ વહેચી—જોષોડા. પટેલ કાળા નારણ રૂના
મહેતાજી બાઈચંકર વજરામ રૂના પટેલ. લવા વેલા રૂના ફલ રૂના
નું ધર્તમ વહેચ્યું—વળા. રેટ તરફથી રૂ. ૧૦) મીઠાઈ રૂ. ૨) મીઠાઈ ફલ રૂ.
૧૨) મૂળરાતી, અંગ્રેજી, કુંબારાણા, નાઈટ સ્કૂલમાં યજ્ઞ—હળીયાદ. જ-
તા લીલાધરદાસ હરખચંદ રૂ. ૦-૧૩-૬ ગરીબના ઊંકરાને રસેટ ઓપડીઓ
રૂ. ૦-૧-૩ કપડું એક આંધળા ઊંકરાને રૂના મીઠાઈ ફલ રૂ. ૧૧) લા-
દી—મે. માણિકલાત લાખાખાઈ રૂ. ૧) પેડા—ભૂમલી. છખીલ કલ્યાણ રૂ-
ના મીઠાઈ—મહુવા. માહાજનલોકો રૂ. ૧)ના ઊંકરાઓને ઓપડીઓ રૂ. ૧૦)
મીઠાઈ ઇંગ્રેજીસ્કૂલ, તાલુકાસ્કૂલ. નંબર ૨ જો, ને કુંબારાણા રૂ. ૫) પાષડા.
મે. જાઈલસસાહેબ રૂ. ૫૩ ફલ રૂ. ૨૫) મહુવા નંબર ૨ જો—માહાજનલોકો
એ રૂ. ૧) ઊંકરાને ઓપડીઓ રૂ. ૪) મહેતાજીને પાષડી મે. જાઈલસસા-
હેબ રૂ. ૫૩ મીઠાઈ સાહેબ રૂ. ૧૦) મીઠાઈ—મહુવા. અંગ્રેજી માહાજનલોકો.
રૂ. ૨-૨-૮ ઓપડીઓ રૂ. ૧૦) હેડ મારતરને મે. જાઈલસસાહેબના રૂ. ૫૩
રૂ. ૫ પટેલા આસિસ્ટન્ટ પીતાંબરદાસ ગોવિંદદાસ રૂ. ૧) બી. આ. રૂ. ૫-
૩૨ ફલ રૂ. ૫૦-૨-૮ રામજીલા.—માહાજનલોકો રૂ. ૨) મીઠાઈ—કલસાર.
મેતા. પીતાંબર લીલા. રૂ. ૧) મીઠાઈ.—

(અપ્રેક્ષ.)

પાજરાપાળ.

૧ લા ભાગમાં ઘોડાને થતાં બીમારીઓ ૧૦૦, તથા તેના ઉદ્યાત ૨૦૦,
અને ૨ લા ભાગમાં બળદ, ગાય, ભેંસ વગેરેને જે જે રોગ થાય છે તે,
તથા તેના ઉપાય, વિગતવાર દર્શાવ્યા છે. ઔષધો દેશી અને ઝટ મળી
આપે તેવીજ લખી છે. અંગ્રેજી, ફાર્સી, ઉર્દૂ, વગેરે ગ્રંથોમાંથી શુદ્ધ અને
મહેલ્લી મુજરાતીમાં તર્જમો કર્યો છે. એ યોડી મુદતમાં બહાર પડશે. શીળી
વગેરેમાં હુઆરો પશુઓ મરી જાય છે; અને ઘોડાની દવામાં જમ્ ૩ ૧) થી
વધારે ખર્ચ કરવોજ પડે છે; એ સૌ જાણે છે. ગરીબ જોડુ વગેરે લઈ
શોકે, અને દયાળુ રાજા, કામોર, શાહુકાર વગેરે ૫૦-૧૫ નહોતો સહ, દાન
તરીકે આપી શકે, તેટલા માટે કોમન સોંધી રાખી છે; એટલે ૭ આનાક
ને પોશ્તેજ ૩ આનો; ૨ થી ૯ મુખીનું પોશ્તેજ અર્ધું; અને ૬ થી વધારેનું
નહીં. ધર્મનું કામ જાણી શુભ વાંચનારા બીજા લોકોને હિતજન આપશેજ.

(સરનાયું)

મુન્શી સૈયિદ અમીરઅલી મશહૂરી.

અંકજેથર તિલ્લે ૧૩૨૫.

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
MARCH 1885.

પુસ્તક ૨૪ મું.

માર્ચ.

૧૮૮૫.

અંક ૩ વો.

ગીતાજી ગદ્ય મોટું ગુજ નામ તેમ છે કામ :-

કે જેતે મન હોયના, ખરી ગેતી ધરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS.

ઇંગ્લેન્ડ લોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ....	૪૬	A short History of the English Nation ...	49
એક પ્રાચીન વિદ્યાલયનો અપૂર્વ		An Ancient College of India ..	53
મહીમા.....	૫૩	The Individual system of teaching ..	56
શીક્ષણની પ્રયત્ન પદ્ધતિ	૫૫	Verses on Female Education...	60
મારી નરસી નારી વિષે.....	૬૦	Correspondence addressed to the Editor ..	63
અર્ચાપત્ર.....	૬૩	Pickings from the Press ..	63
સારસોમદ.....	૬૩	Departmental Notifications ..	66
સરકારી જાહેરખબર.....	૬૬	Lists of Prizes distributed in Schools ..	66
નિયામોનાં ધનામ પત્રક.....	૬૬		

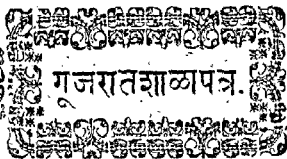

(કેળવણી ખાતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

મામાની હવેલીમધ્યે પ્રનાષ્ટેડ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
"લિમિટેડ"ના પ્રેસમાં રજુજોડાઈ ગંગારાજી જાણી પ્રગટ કર્યું

મૂલ્ય { ૩૧) વરસનો અગાઉથીજા. } ૮પાસ ખર્ચ
{ ૧૦) જુલૈઠ એટ એકના } જાહેર.

ગુજરાતશાલપત્ર

પુસ્તાક ૨૪ મું.

માસ.

સન ૧૯૮૫.

અંક ૩ નો.

હંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

(સાંખ્ય પાને ૩૦ થી ચાલુ)

હોલાંડ સાથે લડાઈ તો એના ખૂદ કારબારીમાંડળને પણ પસંદ હતી નહિ; અને તેઓ તન મનથી મહેનત કરે નહિ ત્યાં સુધી પાલોમ્બેટની મંજૂરી મળવાની તો આશા જ રી ! માટે એ કારબારીએની પોતાના તર્કોએ લેવા એણે શક્તિઓ કરવા માંડી. તેમાં હાલકેટલાક પ્રેસિડેન્ટરિયનો હતા, તેમને ધર્મ છૂટા એણે લાલચ બતાવી. ધર્મછૂટ તમામ લોકને આપવા તો મૂળથી જ એને મળી હતી, પણ કાયોલિક હપ્તે ધર્મબળાકાર ચલાવવાનો જુરસો હજી દેશમાં એટલો બધો હતો, કે પ્રેસિડેન્ટરિયનોએ પોતે જુલમ ખમચો કબ્જા કર્યા, પણ કાયોલિક હપ્તેથી એ જુલમ દર થાય એવી સામાન્ય છૂટ લેવા તેમણે ચોખી ના પાડી. તેથી હવે રાજ્ય એ હારી એ લોકને કહ્યું કે, લોકો તમે માફ કર્યું કરો, તો કાયોલિકને બાદ કરી તમને જ ધર્મની છૂટ આપવા હું તૈયાર છું. આ સાંખ્યી તેઓ લલચાયા, અને ત્રિ-રાજ્ય સંધિમાં તો એવને મદદ કરવી એટલું જ બંધન છે એમ કહીને હોલાંડ સાથે લડાઈનો દ્વેસો બહાર પાડ્યા દીધા. ઇ. સ. ૧૬૭૨.

બલેડ રાયનો આ બીજી લડાઈમાં તો આર્મીની અરમાર કે લશ્કરે કોઈ પણ બારે પરાક્રમ કર્યું જણાવું નથી. આ લડાઈમાં જાણ્યા, વ-આણ્યા, અને સદા બાદ રાખવા જોગ તો એ છે, કે હોલાંડ સરખા એક

નાનકડા મુલકે ફ્રાન્સ જેવાં મોટા ને જંગલરહસ્ય રાજ્યનાં હુમલાની સામા પોતાનો ખચાપ કેવી ખૂબીથી કર્યા. આ હુમલો વળી કેવળ એકાએક ને અણચિત્તવ્યો હતો. ફ્રેન્ચનો ટોંગેટોળાં એકદમ રાઇન નદી એાળંગી હાલાંડ પર ઉતરી પડ્યાં, અને પ્રગણાપર પ્રગણા સર કરતાં એકાએક આઝરૂડંમ મુખી ચડી આવ્યાં. આ હુમલો લુંઠના સંઘળા બુદ્ધિ-કોમલ જળથી રચાયો તથા અજાવાલો હતો, તારે હાલાંડ બિચારું ધણીકે ધોરી વિનાનું હતું.

આ નાના મુલકમાં અનેક નાનાં નાનાં પ્રજાસત્તાક રાજ્યો હતાં; પ્રજાસત્તાક રાજ્ય હજારહમ્પુ ને હજાર મતનું હોવાથી, અચાનક લડાઇને પ્રસંગે હમેશાંજ તે પાછળ પડેછે, તો અહિંયાતો આવા અનેક રાજ્યોએ એકતંતે રહી સાર્વજનિક કામ કરવા માટે જે સામાન્ય રાજતંત્ર બાંધેલો હતો તેમાં પણ હાજ બારે સજો પેડેલો હતો. આ તંત્રના પ્રમુખપણા ઉપર કુળ પરંપરાનો હક્કે કોઇને નહોતો, પણ એરેજના રાણા ધણીવાર એ કામપર નીમાતા, અને રૂપેનની ઝુંસરી તજેથી નીકળી હાલાંડના પ્રજાસત્તાક રાજ્યો અસ્થિતમાં આવ્યાં તે વેળા પણ મોટો અગ્રણી સ્થાનોજ એક રાણો હતો. પાછળથી આ એકની સત્તા તોડી તે પોતાના હાથમાં લેવા એકાક આગળ પડતા નગર-એકો ફાવી ગયા, અને હાજના રાણાનો બાંપ બાવીસ વર્ષ પર મૂઓ તારથી તો એ શ્રેઢીવામાંનોજ કોઈ પ્રમુખપણા પર નીમાતો હતો. આ રીતે આ રાજ્ય રાજા કે પ્રજાનું ટળી, એકાક આનંદાન શ્રેઢીવાનુંજ થઈ રહ્યું. આવું રાજ્ય લશ્કર કે બીજા લોકને જરાપણ ગમતું નહિ, અને રાજ્યવાળાઓના ખરેખરના કુસંપથી સાર્વજનિક કામમાં બહુ અવેલ પહોંચતી.

આટલું છતાં લોકો જાતે ખરેખરા દેશમત ને શિપાહ જહાંદૂર હોવાથી, આવા શક્તિ હુમલામાંથી પણ ચરતની સાથે જાગી ગયા. તેમણે હમણાં જોયું કે આતો આપણી જન્મભૂમિ પારકાના હાથમાં ચાલીગ્ને, અને એક જોતાંની સાથેજ તેઓ દાંત કંકડાવીને ઉઠ્યા, અને પછી દેશમક્ષિના ચમત્કારિક બળે આપોઆપ તેમને બિન મસજતે એક મસજતના તથા બિન કાળદે પૂરા કવાવદી બતાવી દીધા. તેઓ પ્રથમતો પેલા નગરશ્રેઢીવાઓ ઉપર ત્રુટી પડ્યા, અને તેનાં ડીવીઠ નામે રાજતંત્રનો જે હાથ પ્રમુખ હતો તેનાનો તેના કચેરી ઉપર ચડી જઈ સ્થાના સ્થાન રૂકડે ટકડા કરી

નાંખ્યા. ડીવીડ મહા ડાહ્યો, સદગુણી, ને કુશળ રાજ્ય કરનારી હતો. એનો પુત્ર માત્ર હાથ એજ હતો કે તે રાણાના હકનો સામાનાળીયો હતો, તથા આ આપ્તકાળમાં એણે લુહને નમી જઈ સલાહ કરવાનો વિચાર આપ્યો હતો. બને પક્ષનાં બળામળ એનાં કોઈ પણ શાણું માણસ આ વખત એવીજ સલાહ આપત, અને એતો નિશ્ચય છે કે ડીવીડની દાનત સુદ તથા દેશને લાભ કરવાનીજ હતી. પણ પ્રભુપ્રકોપ જેવા પ્રસપ્તકાળને સમે સંસારનું સામાન્ય શાણપણ કે ન્યાયનીતિઓ જઈ તે ડેકાણે કાંઈ અજળ ખેલજ આવે છે. શકવગેના લાંભા જીલમનું કૃપા આ નિરપરાધી ડીવીડે બાગવું, અને એનું અનુભવી વિચારવંત ડહાપણ કુદરતના ઉન્મત સા- હસની આગળ પરિણામે ગાંડું ફૂંડું. આવા સમયોજ સામીત કરી આપે છે કે સ્વાધી મણત્રી ભર્યા ડહાપણ કરતાં ઊંચો સદગુણી લાગણીના કૃત્યો- જ જગતમાં પર્વને સુખદાતા છે. આવે સમેજ સત્યમેવ જ્યતિ એ વાક્યની પ્રતીતિ સઘળાને પડે છે. નહિતો ક્યાં બિચારું હોલાંડ અને ક્યાં પેલું સર્વ બળ સંપન્ન ક્રાન્સ! જે હોલાંડની કુમકે રૂપેન હતું, તો એ રૂપેનને તેની પ્રમોખતિ કાળેજ હરાવનાર ઇંગ્લાંડ ચતુપક્ષનેજ સામિલ હતું, અને તે છતાં પણ વલંદાઓનું સ્વાતંત્ર્ય જળવાયું તેનું કારણ એજ કે તેમની સ્વા- તંત્ર્ય ભક્તિ સાચી ને સર્વાર્પણ કરે એવી-જાઓ હતી.

આ પ્રમાણે આખા દેશમાં સ્વાતંત્ર્ય ભક્તિ પ્રજ્વલિત કરવાનો ધણો ખરો જય આરંભના તરણ રાણા વિલિયમને છે, જે હજી માત્ર ૨૨ વર્ષ- નોજ, પણ મહા ધોરવીર ને ડ્રેલપણામાં મોટાને પણ હઠાવે એવો હતો. એ પોતાના સ્વાધીનેજ માટે બહાર પડ્યો હતો એમ નથી. એ દેખાવમાં ઠંડો અને છેકજ થોડા પોલો હતો, પણ એના અંતરમાં તિવ્ર લાગણીઓ નિરંતર સ્થાયી થઈનેજ વસેલી હતી. દેશભક્તિ એની સુદ, સાચી, ને અ- ગાધ હતી. એને ડગાવવા લુઈ તથા માર્ક્સ (જે એનો સગો મામો યાવ) તેણે ઘણી ઘણી લાઝમો બતાવી, પણ એણે તે તિરસ્કારથી જરા કાને પણ ધરી નહિ. એને સમજાવતાં ઇંગ્રેજ એકવા એક વાર “તને જીઓછો કે તમારો દેશ પાળમાછીએ તો પહેાંચો મૂક્યો છે.” એમ કહી કાંઈ કહેવા જતો હતો કે ટપ એ પોતાની ચાંત પણ રસમગિન દપે બાંધી ઉઠ્યો કે આપણા દેશને

પાપમાત્રીએ પહેાંચેલો જોનાર તો હું કદી પણ નથી જ, અને તેનો ઉપાય સહેલ છે કે શત્રુની સાથા લડતાં લડતાં છેક છેલ્લી ખાડી સુધી આવી પહેાંચીશું ત્યારે તુર્તજ ત્યાં હું કપાઈને મરીશ. ” રાજસભામાં બાપણુ આપતી વેળા એક સમયે તે સ્વતંત્રતાની સહેરે એટલો ચડી ગયો કે એણે કહ્યું “ ધારો કે આ પણા સઘળા પ્રયત્નો નિષ્ફળ ગયા, અને દેશ શત્રુને હાથ ગયો, તો પણ શું આપણે ગુલામીની હાલતમાં રહીશું ? આપણે દરીવાના તો રાજતજ હધએ, અને તમામ વસ્તીને ભરી આહીએ ત્યાં લઈ જવાય એટલાં વહાણો આપણી પાસે તૈયાર છે. મારે મારી દરખાસ્ત એછે કે જો સઘળા પ્રયત્નો કર્યા છતાં પણ આપણાથી અદિમાં સ્વતંત્ર રહી શકાય નહિ, તો વાહાણો ભરી આપણે બે લાખ માણસે હિંદીમહાસાગર માંહેલા મસાલાના વિસ્તીર્ણુ બેટોમાં જઈ વસવું, અને ત્યાં આપણે આમરડાંમને લીડત નેવાં તો અનેક શહેરો જોત જોતામાં ઉભા કરી લઈશું ”

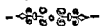
સ્વતંત્રતાની આવી ઉત્તંગ કલ્પના ઉઠાવનારો પુરુષ સ્વતંત્રતાને મારે મરણીયા થએલા જનસમૂહનો સર્વમાન્ય અગ્રણી યર્ધ પડે એમાં કાંઈ નવાઈ નથી. તેમણે એને પ્રમુખપદ આપ્યું કે તેની સાથેજ, આ લડાઈની સઘળી બાજી ફરવાઈ જવા લાગી થિયાજો આવવાથી લડાઈ બંધ પડી, અને આ ધધરી મહેતલનો એણે સારામાં સારો ઉપયોગ કર્યો. આ મુદતમાં તો આખો દેશ શત્રુની સામે લડવાને સજ્જ થઈ રહ્યો, અને લડાઈ ઉઘડતાંજ એણે એક એવું કામ કર્યું કે તે જોઈ લુઈ બચબિત થઈ ગયો. વાંચનારને ખબર હશે કે હાલોડ દેશની ધણીખરી જમીન દરીવાની સપાટીથી કાંઈક નીચો છે; અને વચમાં જ્યાં જગાઓ ઉપર શહેર વસેલાં છે. તેમાં દરીવાનું પાણી પેસા ન જાય તે મારે ડેકાણે ડેકાણે બાંધ બાંધી લીધા છે. જો આ બાંધ ન હોય તો હાલોડના ધણા ભાગમાં દરીઓ દરિઓત્ત થઈ રહે.

ફ્રેંચ સરદારોના સંબંધવામાંનો આજ્યું હતું ખરૂંકે વલંદાઓ છેલા ઉપાય દાખલ આ બાંધ તોડી પાડી આપણને ડબાવીત મારવાનો વિચાર કરેછે, પણ તેમણે વિચાર્યું કે આવાં લાખો રૂપિયાનાં આટલાં બધાં કામ તે શું એ લોક કદી પણ. ધડીમાં ધૂળ મેળવવાના હતા ? એમને ખબર

નહોતી કે સ્વતંત્રતાને આહવાનો દેશસ્વતંત્રતાની આગળ કુચેરની સમૃદ્ધિને પણ ખૂશીથી લૂટાવી દેવા તૈયાર થાય છે. વલંદા લોકે વિલિયમની સલાહ ઉપરથી તેમજ ક્રીષ્ણ, રાતોરાત એકઠા મળી આ બધા બાંધને તોડી નાંખ્યા, અને ક્રૌંચ લશ્કરે સવારે ઉઠી જાય છે તો ચોતરૂંથી પાણી પેઠાના સમાચાર આવવા લાગ્યા. હવેતો ઉભી પૂછડીએ નાસવું એ સિવાય બીજી કાંઈ પણ બચવાની તેમને આશા રહી નહિ.

આ લશ્કર કેવી રીતે નાહું, તેનો વલંદાએ કેવી રીતે કેડો લીધો, અને પંચતે આ લડાઇનું છેવટ શું આવ્યું, એ બધી બાબતો મને રંગક તથા પિ ઇંગ્લાંડના ઇતિહાસ સાથે કાંઈ સંબંધ ધરાવનારી ન હોવાથી તે અને લખાય નહિ, અને આટલું લખવાનું પણ કારણ એ છે, કે આ વિલિયમ આગળ જતાં આર્મીના બાઇની ડ્રૅગરી પેરે પરણી તથા ત્યાર પછી ઇંગ્લાંડની ગાંદીપર આવી અહિયાંના સો સો વરસથી કચળેલા રાજતંત્રને કેકાણે આણનાર છે.

એ સંબંધી આ રચણે કહેવાનું એટલું જ બાકી છે, કે આર્મીની તરફથી એ લડાઈ મોળી મોળી ચાલતી હતી, તે ડહાપણથી એણે વલંદાએ પાસેથી સોર નાણું કઢાવી ઇ.સ. ૧૬૭૪ માં સામદીજ બંધ કરી. આ લડાઈ બંધ કરવાનું મુખ્ય કારણ તો એ હતું કે ઇંગ્લાંડમાં ધર્મની છૂટનું એણે જાહેરનાયું કાશ્વું હતું તથા લોકે ત્યાં એવા ધર્મરોજ મચાવી મેળ્યો હતો કે તે તરફ જ એણે હાથ પોતાનું સધળું ધ્યાન આપવું જોઈએ એમ યદ્યપિ હતું.

એક પ્રાચીન વિદ્યાલયનો અપૂર્વ મહીમા.

ઇસવીસનના છઠી સદી ગણે છે. અપૂર્વ ઉત્સવ, વિપુલ સંપત્તિ લઈને સાતમી સદી એ ભરતખંડમાં પ્રવેશ કર્યો છે. એ સમયે ભારતનો હાલના જેવો મહિન પથ નહોતો, દીનતા દીનતાનો આવેશ નહોતો, શોકનો ઉચ્છવાસ, નિરાશાનો આંતનાદ, કોઢારાની કરાળ છાયા કંઈ જ નહોતી. એ સમયે ભારત પ્રજા, સ્વાધીનતાના બળમાં બલવાન, ધન-સંપત્તિના મહિમામાં ગૌર-

વાનવિત હતું. એ સમયે આર્ય-કીર્તિ ધૂણતા પામી હતી. આર્ય-સમ્પત્તાથી જગતમાં અનુભવ દર્શન-શાસ્ત્રની મુદ્રિ કરી હતી, મનોહર કવિતા-વહ્નીના ઉપર મધુમય કુસુમેવિકાશ પામ્યાં હતાં, મહારાજ હર્ષવર્દન શિલાદિત્યના શાસન-મહિમાથી ભારતભૂમિ વિપુલ સંપત્તિ-શાલિની થઈ હતી; મહારાજ રાજ મહાવીર પુલકેશના વીરત્વથી ભારતની વીરત્વ-કીર્તિ ઉજ્જવલતર થઈ પડી હતી, અને નલિંદમાં ભારત્રીની અપૂર્વ પૂજ્યથી ભારતનો ગૌરવ ચોતરૂં પસરેલો હતો.

નલિંદામાં વેદમાતા ભારતીની આ પૂજ્ય ભારતની એક પ્રધાન કીર્તિ છે. નલિંદા ગયાની પાસે છે. કોઈ કોઈ હાલના ખડગાવને પ્રાચીન નાલંદા કહોતે નિર્દેશ કરેછે. ગમે તેમ હો! નાલંદા જોઈતું પરમ પવિત્ર તીર્થસ્થાન જાણીને પ્રસિદ્ધ છે. કહેવામાં આછે કે, એ સ્થાનમાં એક આંખાનો બગીચો હતો. કોઈ ધનાઢ્ય વણિકે એ બુદ્ધને આપ્યો. બુદ્ધએ આંખાના બગીચામાં કેટલોક કાલ રહ્યો હતો. કાલ-સહકારે એ સ્થાનમાં એક વિદ્યાલય સ્થાપન થઈ બેજ બિજ સમયના ધર્મ-પરાયણ જોદ્ધ ભૂપતિયોની દાનશીલતાથી ક્રમે ક્રમે એ વિદ્યા મંદીર સંપ્રસારિત અને ઉત્તત થઈ ઉઠ્યું. નાલંદાનું વિદ્યા મંદીર એ સમયે સમગ્ર ભારત વર્ષમાં સર્વ પ્રધાન જોદ્ધ વિદ્યાલય જાણીને પ્રસિદ્ધ હતું. જોદ્ધોના અંદાર બિજ બિજ દલના દશ હજાર અમણ અહીંયાં રહીને ધર્મશાસ્ત્ર, ન્યાય, દર્શન, વિજ્ઞાન, ગણિત, સાહિત્ય, અને ચિકિત્સાદિ વિદ્યા આલોચના કરતા. મનોહર વૃક્ષવાઙ્કિકામાં આ મહા પરિશોબિત હતી. છ માર માળાની હવેલીમાં શિક્ષાર્થી ગણ રહેતાં. બિજ બિજ વિષયમાં ઉપદેશ આપવાને માટે એક શા ઓરડા હતા. એ સિવાય શાસ્ત્રોને પરસ્પર સંમિલનને માટે વચમાં ઘણાક મોટા મોટા ઓરડા સુસજ્જિત હતા. મહારાજ શિલાદિત્ય 'શિક્ષક' અને શિક્ષાર્થીયોને ખાવાનું, પેહેરવાનું અને ઔષધાદિનું સર્વ ખર્ચ આપતો. નગરની ગડબડ અહીંયાં શાંતિભંગ કરતી નહોતી. સંસારિક પ્રલોભન એઓની પવિત્રતા વિનષ્ટ કરવાને સમર્થ થતી નહોતી. શિક્ષાર્થીયો આ પવિત્ર શાંતિનિકેતનમાં પ્રશાંત બાપે શાસ્ત્ર-અંતામાં રહેતા. નાલંદાનું પવિત્ર વિદ્યાલય કેવળ બાહારની ખુબસુરતીનેજ માટે પ્રસિદ્ધ નહોતી. અભ્યંતરીણ સૌન્દર્યમાં પણ એને વિશેષ ખ્યાતિ મળ

થી હતી. એના શિક્ષકો જ્ઞાનમાં અને અભિજ્ઞતામાં પ્રસિદ્ધ હતા. અને એના શિક્ષાર્થીએ શાસ્ત્રાભ્યાસના અને શાસ્ત્ર-ક્રિતામાં પ્રતિપત્તિનો સંયમ કર્યો હતો. એ પ્રસિદ્ધ વિદ્યા-મંદિરના પ્રધાન અધ્યાપકનું નામ શીલબદ્ર હતું. એ કેવળ વર્ષમાં વૃદ્ધ હતો એટલુંજ પણ શાસ્ત્રજ્ઞાન પણ વૃદ્ધ મણીને સાધારણોના આગળ રહેવાનું હતો. સર્વ શાસ્ત્ર એના આપન હતા. અસાધારણ ધર્મપરતાથી, અસાધારણ દુરદર્શિતાથી અને અસાધારણ અભિજ્ઞતાથી એ વર્ષોવાન પુરુષને નાલંદાની પવિત્ર વિદ્યાલયમાં અલંકૃત કર્યો હતો.

ગ્રીકનો પ્રસિદ્ધ યુસાફર હિલ્ડએનૃથસડ્ એ સમયે ભારત-વર્ષમાં આવ્યો હતો. તે ભારતીના આ લીલા-ભૂમિમાં જવાને નિર્મત્રેત થયો. હિલ્ડએનૃથસડ્ વિનમ્રભાવે નિર્મત્રણ ગ્રહણ કરીને નાલંદામાં આવ્યો. વિદ્યાલયમ પ્રવેશ સમયે બેઠો જ્ઞાન-વૃદ્ધ અમણ પોતાના પ્રસિદ્ધ અતિથિને યથોચિત માનની સાથે લીધો. એના પછવાડે ઘણા-બૌદ્ધ, કોઇએ દેશમી છત્રી પકડીને, કોઇએ નિઘાત ઉઘાડીને, કોઇએ 'ગંભીર સ્વરથી અતિથિની પ્રસંગા ગીતિ ગાઇને તેને શેકડો ગુણે મહીવાન કરી મૂક્યો એવા આદર અને સન્માનની સાથે લઇને હિલ્ડએનૃથસડ્ વિદ્યાલયના અધ્યક્ષની આગળ આવ્યો. શીલબદ્ર વેદી ઉપર બેઠો હતો, હિલ્ડએનૃથસડ્ વેદીની સામે આવીને વિનય નમ્રતાની સાથે વર્ષોવાન પુરુષને અભિવાદન કર્યો. ત્યારથી હિલ્ડએનૃથસડ્ શીલબદ્રની શિષ્ય-એણીમાં દાખલ થયો. જે ગ્રીક સામ્રાજ્યમાં સર્વ પ્રધાન તત્ત્વપિતૃ બનીને પૂજિત થયો હતો, દેશ વિદેશમાં પરિચમણ કરીને નાના ગિરિયમાં અભિજ્ઞતા મેળવી હતી, સાધારણમાં જેની લોકાતીત જ્ઞાન-ગરિમાની આગળ અપનત-મસ્તક થતા, તે આજ જ્ઞાન-સંયમ કરવાને વાગ્દે ભારતીની આ પવિત્ર લીલા-ભૂમિમાં ભારતના આ અભિજ્ઞ પુરુષનો ગિરિય થયો. ભારતનો આ ગાંધાર્ય આજે કોણ સમજશે? -વૈદશિક-સામ્રાજ્ય-પંક્ત ભૂમિમાં કોણ આજ આ આર્ય-કીર્તિનું ગુણગાન કરશે? -વિદ્યાલયનો એક ઉત્કૃષ્ટ ઓરડો હિલ્ડએનૃથસડ્ને આપવામાં આવ્યો. દય માણસ તેના અનુચર અને જે અમણ રોજ તેનો સેવાને માટે નિયુક્ત થયા. મહારાજ શિલાદિત્યે તેના સર્વ અર્ચનો ભાર લીધો. હિલ્ડએનૃથસડ્ સર્વનો આદરણીય થઇને પાંચ વર્ષ સુધી નાલંદાની વિદ્યાલયમાં રહ્યો. પાંચ વર્ષ સુધી મહા

પ્રત શીતબદ્રના પાદ-મૂળમાં બેસીને પાણિનિનું વ્યાકરણ, ત્રિપિટક અને પ્રાક્ષણના સમુદય શાસ્ત્ર અધ્યયન કરીને, અભિસતા મેળવી, હાલ આ પવિત્ર-વિદ્યા-મંદીરનો પૂર્વતત સૌન્દર્ય નથી. કાળના કડોર આક્રમણથી વિદ્યથી અધિપત્યના પ્રભાવથી ભારતીની આ લીલામૂર્તિ હાલ બગ્ન દયામાં પડી છે.

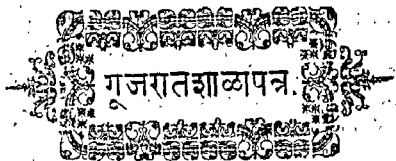
— ❧ ❧ ❧ —

શિક્ષણની પ્રથક્ પદ્ધતિ.

અમે પહેલાં શિક્ષણના ત્રિવિધે પ્રણું લખી ચૂક્યા છઈએ, થોડાંક વર્ષ ઉપર ફાઉન્ડેશન શિક્ષાપદ્ધતિનો તમામ સાર સરળ તથા સૌથી સમગ્ર્ય એવી ભાષામાં આપ્યો હતો. સાર પછી વાંચનાદિ વિષયો કેમ શીખવવા તે વિસ્તારથી બતાવી મળા છઈએ. તે છતાં શિક્ષણનો વિષય ખૂટે એમ નથી. એમાં પ્રણું પ્રણું કહેવાનું તથા બણવાનું છે. એ શાસ્ત્રનો વિષય એવા અગત્યનો છે કે તે ઉપર બણાવવાનો ધંકો કરનારાઓએ તો ખસુરા ધ્યાન હમેશાંજ આપવું જોઈએ, અને તેમાં જરૂરી આજસ રાખે છે તે પ્રમાણમાંજ તેના પરિશ્રમનું ફળ ઓછું થાય છે.

ફાઉન્ડેશનનો સાર આપતી પેળા તેમાં "શિક્ષણવિચાર" ન હોવાથી તે બાળત અમારી તફ્ફી દશ્યાર લીટી લખીનેજ સંતોષ પામ્યા હતા, પણ હાલ તે વિષે કાંઈ વિસ્તારથી બોલવા માગીએ છઈએ. ત્યાં એમ કહ્યું છે કે "શિક્ષણવિચાર" ના એ મુખ્ય પ્રકાર છે:—પ્રથક શિક્ષણવિચાર, અને સમૂહ શિક્ષણવિચાર. એકજ છોકરાને એકજ વખતે જ બણાવવું પૂછવું વગેરે તેને પ્રથકશિક્ષણ કહે છે. ઘેરના કેળવણીમાં તો અલગજ પ્રથકશિક્ષણ શિવાય બીજી વિચારજ રહેલો નથી. તોપણ ઘેરના કેળવણી એજ કાંઈ પ્રથકશિક્ષણ નથી. નિયામમાં પણ તે હોઈ શકે છે, અને તેનાજ લાભા લાભનું તોજન કરવા અમે આજ ધારીએ છઈએ. અમે એનું લાંબુ નામ છોડીને અમે માત્ર એને પ્રથક્ પદ્ધતિજ કહીશું.

પ્રથક્ પદ્ધતિનું સ્વરૂપ, તે નિયામમાં વપરાતી હોય, સારે આ પ્રમાણે છે. એવી નિયામ ઓરડાબંધી નહિ, પણ એક પુષ્કળ લાંબી પહેાળી શાળાજ હોય છે, અને હોવી પણ તેમજ જોઈએ. એવી શાળામાં એક બે

પ્રસ્તાવ ૨૪ મું.

માર્ચ.

સન. ૧૯૮૫.

અંક ૩ નો.

ઇંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

(સાંધણ પાને ૩૦ થી ચાલુ.)

હોસાંડ સાથ લડાઈ તો એના ખૂદ કારભારીમંડળને પણ પસંદ હતી નહિ અને તેઓ તન મનથી મહેનત કરે નહિ ત્યાં સુધી પાસામેટની મંજુરી મળ્યાની તો આશાજ શી ! માટે એ કારભારીઓને પોતાની તર્ફ એવા લેવા એણે જુક્તિઓ કરવા માંડી. તેમાં હાલ કેટલાક પ્રેસ્ચિયેરિયનો હતા, તેમને ધર્મ છૂટની એણે લાલચ બતાવી. ધર્મ છૂટ તમામ લોકને આપવા તો મૂળથીજ એને મળું હતી, પણ કાયોલિક ઉપર ધર્મબળાકાર ચલાવવાનો જુગ્મસો હજી દેશમાં એટલો બધો હતો, કે પ્રેસ્ચિયેરિયનોએ પોતે જુલમ ખમવો કબુલ કર્યો, પણ કાયોલિક ઉપરથી એ જુલમ દર યાગ એવી સામાન્ય છટ લેવા તેમણે એખી ના પાડી. તેથી હવે રાજ્ય એ હારી એ લોકને કહ્યું કે, લો જો તમે મારું કહ્યું કરો, તો કાયોલિકને બાદ કરી તમનેજ ધર્મની છૂટ આપવા હું તૈયાર છું. આ સાંભળી તેઓ બલચાયા અને ત્રિરાજ્ય સંધિમાં તો સ્પેનને મદદ કરવી એટલુંજ બંધન છે એમ કહીને હાથાંડ સાથ લડાઈનો ઢેરો બહાર પાડવા દીધો. ઇ. સ. ૧૧૭૨.

વલ્લેદા સાયની આખીજી લડાઈમાં તો ચાર્લ્સની અરમાર કે. લશ્કરે કોઈ પણ બારે પરાક્રમ કર્યું જણાવું નથી. આ લડાઈમાં બાણવા, પાણવા, અને ચંદા પાદ રાખવા ભોગ તો એ છે, કે હોલાંડ સરખા એક

નાનકડા મુસંકે કાન્સ. જેવાં મોટા ને જાણેરે રાજ્યનાં હુમલાની સામ પોતાનો બચાવ કેવી ખૂબીથી કર્યા. આ હુમલો બળી કેવળ એકાએક ન આણ્વિતવ્યો હતો. કેમના ટોંગેટોળાં એકદમ રાખત નદી આજંગી હાલાં પર ઉતરી પડ્યાં, અને પ્રંગણોપર પ્રંગણ સર કરતાં એકાએક આગ્રહરૂપે સુધી ચડી આબ્યાં. આ હુમલો લુહના સરખા બુદ્ધિ-કોશલ્ય બળથી રચાયે તથા અભાર્યાતો હતો, સારે હાલાંડ બિમારૂં ધણી કેલોરી વિનાનું હતું.

આ નાના મુલકમાં અનેક નાનાં નાનાં પ્રજાસત્તાક રાજ્યો હતાં; પ્રજાસત્તાક રાજ્ય હજારેહથુ ને હજાર મતનું હોવાથી, અમાનક લડાઈને પ્રસંગે હમે શોજ તે પાછળ પડેછે, તો અહિંવાતો આવા અનેક રાજ્યોએ એકતંતે રહી સાર્વજનિક કામ કરવા માટે જે સામાન્ય રાજ્યતંત્ર બાંધેલો હતો તેમાં પણ હાલ બારે સગો પેટેલો હતો. આ તંત્રના પ્રમુખપણા ઉપર કુળ પ્રરં પરાનો હકતે કોઈને નહોતો, પણ આરેજના રાણા ધણીવાર એ કાર્યપર નીમા તા, અને રૂપેનની ઝુંસરી તજેથી નીકળી હાલાંડના પ્રજાસત્તાક રાજ્યો અસ્થિતમાં આબ્યાં તે વેળા પણ મોટો અગ્રણી સાંનોજ એક રાણો હતો. પાછળથી આ એકની સત્તા તોડી તે પોતાનાં હાથમાં લેવા થોડાક આગળ પડતા નગર-ચોકો ફાવી ગયા, અને હાલના રાણાનો બાપ બાપીસ વર્ષ પર મૂઝો સારથી તો એ ચોડીયામાંનોજ કોઈ પ્રમુખપણા પર નીમાતો હતો. આ રીતે આ રાજ્ય રાજા કે પ્રજાનું ટળી, થોડાક ખાનદાન ચોડીયાનુંજ યર્ષ રહ્યું. આણું રાજ્ય બચકર કે બીજા લોકને જરાપણ ગમતું નહિ, અને રાજ્યવાળાઓના પરસ્પરના કુસંપથી સાર્વજનિક કામમાં બહુ અલેલ પહેંચતી.

આટલું છતાં લોકો જાતે અરેખરા દેશબંધત ને સિમાહ બહાદૂર હોવાથી, આવા સખ્ત હુમલામાંથી પણ શરતની સાથે બચો ગયા. તેમણે હમણાં જોયું કે આતો આપણી જન્મભૂમિ પારકાના હાથમાં ચાલીજી, અને એમ જિતાંની સાથેજ તેઓ દાંત કકડાવોને ઉઠ્યા, અને પછી દેશબંધિતનાં સમ-ત્કારિક બજે આપોઆપ તેમને બિન મસલતે એક મસલતના તથા બિન કવાવદે પૂરા કવાવદી બનારી દીધા. તેઓ પ્રથમતો પેલા નગરચોડીયાઓ ઉપર ત્રુટી પડ્યા, અને તેમાં ડીરીટ નામે રાજ્યતંત્રનો જે હાલ પ્રમુખ હતો તેનાંતો તેની કચેરી ઉપર ચડી બહુ સાંના સાંજ ટૂકડે ટૂકડા કરી

નાંખ્યા. ડીવીટ મહા 'ડાહો, સદગુણી,' ને કુશળ રાજ્ય કારબારી હતો. એનો પાંક માત્ર હાલ એજ હતો કે તે રાણાના હકનો સામાવાળીયો હતો, તથા આ આપલકાળમાં એણે લુહને નમી જઈ સજાહ કરવાનો વિચાર. આપ્યો હતો. અને પક્ષનાં બળાબળ જોતાં કોઈ પણ શાણું માણસ આ વખત એવીજ સજાહ આપત, અને એતો નિશ્ચય છે કે ડીવીટનો દાનત શુદ્ધ તથા દેશને લાભ કરવાનીજ હતી. પણ પ્રજાપ્રકોપ જોવા પ્રલયકાળને સમે સંસારનું સામાન્ય શાણપણ કે ત્યાયનીતિયો જઈ તે ડેકાણે કાંઈ અજળ, એવજ ચાલે છે. શેઠવગેના લાંબા જીવનનું કુળ આ નિરપરાધી ડીવીટ બોગળ્યું, અને એનું અનુભવી વિચારવંત ડહાપણ કુદરતના ઉન્મત સા- હસની આગળ પરિણામે ગાંડું ડું. આવા સમયોજ સાગીત કરી આપે છે કે સ્વાર્થી ગણતરી બધા ડહાપણ કરતાં જ્યાં સદગુણી લાગણીના કૃત્યો- જ જગતમાં પધેને સુખદાતા છે. આપે સમજ સત્યમેવ જ્યપતિ એ વાક્યની પ્રતીતિ સઘળાને પડે છે. નહિતો ક્યાં બિચારું હોલાંડ અને ક્યાં પેલું સર્વ બળ સંપન્ન ક્રાંસ! જો હોલાંડની કુમકે રૂપેન હતું, તો એ રૂપેનને તેની પરમોબતિ કાળેજ હરાવનાર ઇલાંડ શત્રુપક્ષનેજ સામિલ હતું, અને તે છતાં પણ વસંદાઓનું સ્વાતંત્ર્ય જળવાયું તેનું કારણ એજ કે તેમની રચા- તંત્ર્ય ભક્તિ સાચી ને સર્વાર્પણ કરે એવી જાગી હતી.

આ પ્રમાણે આખા દેશમાં સ્વાતંત્ર્ય ભક્તિ પ્રજ્વલિત કરવામાં ધણો ખરો જથ્થો આરેજનાં તરફ રાણા વિશિષ્યમને છે, જે હંજી માત્ર રેર વર્ષ- નોજ, પણ મહા ધોરવીર ને ડોલપણામાં મોઢાને પણ હલાવે એવો હતો. એ પોતાના સ્વાર્થનેજ માટે બહાર પડ્યો હતો એમ નથી. એ દખાવમાં ડુંડો અને છેકજ ચોડા ખેલો હતો, પણ એના અંતરમાં તિવ્ર લાગણીઓ નિરંતર સ્થાયી થઇનેજ વસેલી હતી. દેશભક્તિ એની શુદ્ધ, સાચી, ને અ- આધ હતી. એને ડગાવવા લુહ તથા ચાર્લ્સ (જે એનો સગો મામો ચાપ) તેણે ધણી ધણી લાલચો બતાવી, પણ એણે તે તિરસ્કારથી જરૂર કાને પણ ધરી નહિ. એને સમજાવતાં ઇગ્રેજ એવચો એક વાર " તમે જીવો છો કે તમારો દેશ પાપમાલીએ તો પહેાંચો ચૂક્યો છે. " એમ કહી કાંઈ કહેવા જતો હતો કે ટપ એ પોતાની ચાંત પણ રેસમર્મિન ટપે બાંધી ઉઠ્યો કે "મારાદેશને

પાપમાત્રીએ પહેંચેલો જોતાર તો હું કદીપણ નથીજ, અને તેનો ઉપાય સહેલું કે શત્રુની સામા લડતાં લડતાં છેક છેલ્લી ખાડી મુઘી આવી પહેંચીશું ત્યજી નાં હું કપાઈને મરીશ. ” રાજસભામાં બાપણ આપતી વેળા એ સમિ તે સ્વતંત્રતાની લહેરે એટલો ચડી ગયો કે એણે કહ્યું “ ધારો કે આ પછા સધળા પ્રયત્નો નિષ્ફળ ગયા, અને દેશ શત્રુને હાથે ગયો, તો પણ આપણે શુદ્ધામીની હાલતમાં રહીશું ? આપણે દરીયાના તો રાખતજ છઈએ અને તમામ વસ્તીને ભરી ચાહીએ ત્યાં લઈ જવાય એટલાં વહાણો આપણા પાસે તૈયાર છે. માટે મારી દરખાસ્ત એ છે કે જો સધળા પ્રયત્નો કર્યા છા પણ આપણાથી અહિંમાં સ્વતંત્ર રહી શકાય નહિ, તો વાહાણો ભરી આણે જે લાખ માણસે હિંદીમહાસાગર માંડેલા મસાજીના પિસ્તીણું ખેટો જઈ વસવું, અને ત્યાં આપણે આમરડાંમને લીડત નેવાં તો અરે શહેરો જોત જોતામાં ઉભા કરી લઈશું ”

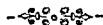
સ્વતંત્રતાની આવી ઉત્તંગ કલ્પના ઉઠાવનારો પુરુષ સ્વતંત્રતાને મ મરણીયા યજ્ઞેલા જનસમૂહનો સર્વમાન્ય અગ્રણી યજ્ઞ પડે એમાં કં નવાઈ નથી. તેમણે એને પ્રમુખપદ આપ્યું કે તેની સાથેજ, આ લડાઈ સધળી બાજુ ફેરવાઈ જવા લાગી થિયાજો આવવાથી લડાઈ બંધ પડે અને આ ધધરી મહેતલનો એણે સારામાં સારો ઉપયોગ કર્યો. આ મુતમાં તો આખો દેશ શત્રુની સામે લડવાને સજ્જ થઈ રહ્યો, અને લડાઈ ઉઘડતાંજ એણે એક એવું કામ કર્યું કે તે જોઈ લુઈ બચ્ચિત યજ્ઞ ગાં વાંચનારને ખબર હશે કે હાત્રાંડ દેશની ધણીખરી જમીન દરીયાની સાડીથી કાંઈક નીચી છે; અને વચમાં જ્યાં જગાઓ ઉપર શહેર વસેલાં તે તેમાં દરીયાનું પાણી પેસા ન જાય તે માટે ઢેકાણે ઢેકાણે બાંધ બાંધી લધા છે. જો આ બાંધ ન હોય તો હાત્રાંડનાં ધણા ભાગમાં દરીયા દર આવજ યજ્ઞ રહે.

ફ્રેન્ચ સરદારોના સાંભળવામાંતો આબું હવું ખરૂંકે વેલંદાઓ છે. ઉપાય દાખલ આ બાંધ તોડી પાડી આપણને ડબાવીજ મારવાનો વિચાર કરે છે, પણ તેમણે વિચાર્યું કે આવાં લાખો રૂપિયાના આટલાં બધાં કો તે શું એ લોક કદી પણ ધડીમાં ધૂળ મળવવાના હતા ? એમને ખબર

નહોતી કે સ્વતંત્રતાને આહવાનો. દેશગતંત્રતાની આગળ કુબેરની સમૃદ્ધિને પણ અધીધી લૂટાવી દેવા તૈયાર થાય છે. વલંદા લોકે વિલિપ્યમની સલાહ ઉપરથી તેમજ ક્રીષ્ણ, રાતોરાતઃ એકઠા મળી આ બધા બાંધને તોડી નાંખ્યા. અને ક્રૌંચ લશ્કર સવારે ઉઠી જાય છે તો એતર્કથી પાણી પેડાના સમાચાર આવવા લાગ્યા. હવેતો ઉભી પૂછડીએ નાસવું એ સિવાય બીજી કંઈ પણ બચવાની તેમને આશા રહી નહિ.

આ લશ્કર કેવી રીતે નાહું, તેનો વલંદાએ એ કેવી રીતે કેડો લીધો, અને પર્વતે આ લડાઇનું છેવટ શું આણ્યું, એ બધા બાબતો મને રંગક તથા પિ ઇંગ્લાંડના ઇતિહાસ સાથે કંઈ સંબંધ ધરાવનારી ન હોવાથી તે એત્રે લખાય નહિ, અને આટલું લખવાનું પણ કારણ એ છે, કે આ વિલિપ્યમ આગળ જતાં ચાર્લ્સના બાઇની કુંવરી વેરે પરણી તથા ત્યાર પછી ઇંગ્લાંડના ગાદીપર આવી અહિયાંના સૌ સૌ વરસથી કથળેલા રાજતંત્રને કેટલા આણનાર છે.

એ સંબંધી આ સ્થળે કહેવાનું એટલું જ બાકી છે, કે ચાર્લ્સની તર્કથી એ લડાઈ મોળી મોળી ચાલતી હતી, તે ડહાપણથી એણે વલંદાએ પાસેથી સાર નાણું કઢાવી ઈસ. ૧૧૭૪ માં સામટીજ બંધ કરી. આ લડાઈ બંધ કરવાનું સુખ્ય કારણ તો એ હતું કે ઇંગ્લાંડમાં ધર્મની છૂટનું એણે બહિરનામું કાઢ્યું હતું તેથી લોકે ત્યાં એવા ધમરોજ મચાવી મેલ્યો હતો કે તે તર્ફજ એણે હાલ પોતાનું સઘળું ધ્યાન આપવું નિમિત્ત એમ ધર્મરત્ન હતું.

એક પ્રાચીન વિદ્યાલયનો અપૂર્વ મહીમા.

ઇસવીસનની છઠી સદી ગઇ છે. અપૂર્વ ઉત્સવ, વિપુલ સંપત્તિ લઇને સાતમી સદી એ ભારતખંડમાં પ્રવેશ કર્યો છે. એ સમયે ભારતનો હાલના નેપો મહિન પેથ નહોતો, દીનતા હીનતાનો આવેશ નહોતો, શોકનો ઉચ્છવાસ, નિરાશાનો આવનાદ, કોહારાની કરાળ છાયા કંઈજ નહોતી. એ સમયે ભારત પ્રકૃષ્ઠ, સ્વાધીનતાના બળમાં બલવાન, ધન-સંપત્તિના મહિમામાં ગૌર-

વાન્યિત હતું. એ સમયે આર્ય-કીર્તિ પૂર્ણતા પામી હતી. આર્ય-સંસ્કૃતિના જગતમાં અતુલ્ય દર્શન-શાસ્ત્રની મૃદ્ધિ કરી હતી, મનોહર કવિતા-વલ્લીના ઉપર. મધુમતી ક્લુમ્બવિકાસ પામ્યાં હતાં, મહારાજ હર્ષવર્દન શિક્ષાદિત્યના શાસન-મહિમાથી ભારતભૂમિ વિપુલ સંપત્તિ-મૃગિની યર્ષ હતી; મહારાષ્ટ્ર રાજા મહાવીર વૃત્તકેયના વીરત્વથી ભારતની વીરત્વ-કીર્તિ ઉજ્જવલતર યર્ષ પેંડી હતી, અને નલિંદમાં ભારતીની અધૂરું પૂજ્યથી ભારતનો ગૌરવ ઓતરૂં પ-ગરેલો હતો.

નલિંદમાં પેદાશા ભારતીની આ પૂજ્ય ભારતની એક પ્રધાન કીર્તિ છે. નલિંદા મવાની પાસે છે. કોઈ કોઈ હાલના બડગાવને પ્રાચીન નાલંદા કહોને નિર્દેશ કરે છે. ગમે તેમ હો નાલંદા જોડોનું પરમ પવિત્ર તીર્થસ્થાન જાણીને પ્રસિદ્ધ છે. કહેવામાં આવે છે, એ સ્થાનમાં એક આંખાનો બગીચો હતો. કોઈ ધનાઢ્ય વણિકે એ બુદ્ધને આપ્યો. બુદ્ધ એ આંખાના બગીચામાં કેટલોક કાલ રહ્યો હતો. કાલ-સહકારે એ સ્થાનમાં એક વિદ્યાલય સ્થાપન યર્ષ બિંબ બિંબ સમયના ધર્મ-પરાયણ બૌદ્ધ ભૂપતિપોની દાનચીજતાથી ક્રમે ક્રમે એ વિદ્યા મંદિર સંપ્રસારિત અને ઉભત યર્ષ ઉઠ્યું. નાલંદાનું વિદ્યા મંદિર એ સમયે ગમગ્ર ભારત વર્ષમાં સર્વ પ્રધાન બૌદ્ધ વિદ્યાલય જાણીને પ્રસિદ્ધ હતું. જોડોના અઢાર બિંબ બિંબ દલના દશ હજાર અમણ આહોવાં રહીને ધર્મશાસ્ત્ર, ન્યાય, દર્શન, વિજ્ઞાન, ગણિત, સાહિત્ય, અને ચિકિત્સાદિ વિદ્યા આલોચના કરતા. મનોહર વૃક્ષવાટિકામાં આ મહા પરિશોભિત હતી. છ ચાર માળાની હવેલીમાં શિક્ષાર્થી ગણ રહેતા. બિંબ બિંબ વિષયમાં ઉપરશ આપવાને માટે એક શા ઓરડા હતા. એ સિવાય શાસ્ત્રોને પરસ્પર સંમિલનને માટે વચ્ચમાં ધણાક મોટા મોટા ઓરડા મુસબ્બિજત હતા. મહારાજ શિક્ષાદિત્ય શિક્ષક અને શિક્ષાર્થીપોને આવાનું, પેહેરવાનું અને ઔષધાદિનું સર્વ અર્થ આપતો. નગરની ગડબડ અહીં આં શાંતિભંગ કરતી નહોતી. સંસારિક પ્રલોભન એઓના પવિત્રતા વિનષ્ટ કરવાને સમર્થ થતી નહોતી. શિક્ષાર્થીપો આ પવિત્ર શાંતિ-નિકેતનમાં પ્રશાંત બાવે શાસ્ત્ર-ચિંતામાં રહેતા. નાલંદાનું પવિત્ર વિદ્યાલય કેવળ બાહરની ખુશ્મુરતીને માટે પ્રસિદ્ધ નહોતી. અબ્ધંતરીયુ સૌન્દર્યમાં પણ એને વિશેષ ખ્યાતિ મેળ.

ગી હતી. એના શિક્ષકો જ્ઞાનમાં અને અભિસતતામાં પ્રસિદ્ધ હતા. અને એના શિક્ષાર્થીએ શાસ્ત્રાલોચના અને શાસ્ત્ર-ચિંતામાં પ્રતિપત્તિનો સંયમ કર્યો હતો. એ પ્રસિદ્ધ વિદ્યા-મંદિરના પ્રધાન અધ્યાપકનું નામ શીલબદ્ર હતું. એ કેવળ વયમાં વૃદ્ધ હતો એટલું જ નહીં પણ શાસ્ત્રજ્ઞતા પણ વૃદ્ધ મણીને સાધારણોની આગળ સંમાનિત હતો. સર્વ શાસ્ત્ર એના આપણ હતા. અસાધારણ ધર્મપરતાથી, અસાધારણ દૂરદર્શિતાથી અને અસાધારણ અભિસતતાથી એ વર્ષોવાન પુરુષને નાલંદાની પવિત્ર વિદ્યાલયમાં અલંકૃત કર્યો હતો.

ચીનનો પ્રસિદ્ધ મુસાફર હિઉએનત્સાડુ એ સમયે બારત વર્ષમાં આવ્યો હતો. તે બારતીની આ લીલા ભૂમિમાં જવાને નિમંત્રિત થયો. હિઉએનત્સાડુ. વિનમ્રભાવે નિમંત્રણ ગ્રહણ કરીને નાલંદામાં આવ્યો. વિદ્યાલયમ પવેશ સમયે બધો જ્ઞાન-વૃદ્ધ અમંજી પોતાના પ્રસિદ્ધ અતિથિને યથોચિત્ જ્ઞાનની સાથે લીધો. એના પછવાડે ઘણા બૌદ્ધ, કોઇએ દેશમી. ઇત્તી પકાનિ, કોઇએ નિશાન ઉડાવીને, કોઇએ ગંભીર સ્વરથી અતિથિની પ્રસંશા રીતિ ગાઇને તેને શેકડો ગુણે મહીયાન કરી મૂક્યો એમાં આદર અને સન્માનની સાથે લઇને હિઉએનત્સાડુ. વિદ્યાલયના અધ્યક્ષની આગળ આવ્યો. શીલબદ્ર પેદી ઉપર બેઠો હતો, હિઉએનત્સાડુ. વેદીની સામે આવીને વિનય નમ્રતાની સાથે વર્ષોવાન પુરુષને અભિવાદન કર્યો. ત્યારથી હિઉએનત્સાડુ. શીલબદ્રની શિષ્ય-એણીમાં દાખલ થયો. જે ચીન-સામ્રાજ્યમાં સર્વ પ્રધાન તત્ત્વિત્ જ્ઞાનીને પૂજિત થયો હતો, તે શિલબદ્રમાં પરિભ્રમણ કરીને તાના નિપયમાં અભિસતતા મેળવી હતી, સાધારણમાં જોની. લોકાતીત જ્ઞાન-ગરિમાની આગળ અવનત-મસ્તક થતા, તે આજ જ્ઞાન-સંયમ કરવાને વાસ્તે બારતીની આ પવિત્ર લીલા-ભૂમિમાં બારતના આ અભિજ્ઞ પુરુષનો શિષ્ય થયો. બારતનો આ માહાત્મ્ય આજ કોણ સમજાશે? - પૈદશિક-સભ્યતા-પંકજ ભૂમિમાં કોણ આજ આ આર્થ-કીર્તિનું ગુણગાન કરશે? - વિદ્યાલયનો એક ઉત્કૃષ્ટ ઓરડો હિઉએનત્સાડુને આપવામાં આવ્યો. તે મહાશય તેના અનુચર અને જે અમણ રોજ તેની સેવાને માટે નિયુક્ત થયા. મહારાજ શિલાદિત્યે તેના સર્વ અર્ચનો બાર લીધો. હિઉએનત્સાડુ. સર્વનો આદરણીય થઇને પાંચ વર્ષ સુધી નાલંદાની વિદ્યાભણમાં રહ્યો. પાંચ વર્ષ સુધી મહા

વધાની આપણામાં પ્રથક્ પદ્ધતિજ હતી. શાસ્ત્રીઓની શાળામાં કે મહેતાજીનો એકડીયા નિશાળમાં સઘળેજ ભણતર એરીત ચાલતું હતું.

પણ એ પ્રમાણે એ રીત અસંજ આપણા દેશમાંજ ચાલતી હતી એમ સમજવા નહિ. - મગબગ ૧૮ માં એકડો પૂરો થયો ત્યાં સુધી આખા દુરોપખંડમાં શાળા કે નિશાળ ચલાવવાની એજ રીત હતી, અને હજુ પણ કોઈ કોઈ ઢંકણે ખૂણેખોચરે ત્યાં રહી ગઈ હશે. તેમજ એ રીત કાંઈ સર્વ પ્રકારે નિંદવા જોગ નથી. એના ગેરફાયદા તેમજ ફાયદા પછાં છે.

પ્રથક્ પદ્ધતિના ફાયદા. ૧ એક વખતે એકજ ઊકરાને આ પદ્ધતિમાં ભણાવવું હોવાથી, તેના ખાસ શક્તિ અને આવડતને અનુસારી રીતેજ સમજાવતી આપી શકાય, ઊકરાએ સંપૂર્ણ લક્ષ આપવું પડે, અને તેને ન સમજાય, તો તેનો ખુલાસો તત્કાળ જોઈએ તેટલો અને જોઈએ તેવી રીતે માગો લેવાનું તેને બની શકે.

૨. પ્રત્યેક ઊકરાએ પાઠ પૂરેપૂરો કર્યો છે કે નહિ તે તપાસી શકાય (વર્ગપદ્ધતિમાં તો પાંચ દય લીટીજ તપાસી શકાય છે,) અને તે જેટલો કામો રહ્યો હોય તે પ્રમાણમાંજ ગોખી આવવા, લખી લાવવા, વગેરેની શિક્ષા કહી શકાય.

૩. વર્ગના નબળા ઊકરાની ખાતર સારાં ઊકરાને હાલ રોકી તે ખવા પડે છે, તેમ ન કરતાં જે જેમ ભણી શકે તેમ તેને આગળ ચલાવવાય. તેમજ કામો ઊકરાને એક પાઠ પણ તેની શક્તિ ઉપરાંત આપવા સંકલ્પવાની જરૂર રહે નહિ.

ઊકરો દરેકજ કેટલી મહેનત કરી લાભો છે તે આ પદ્ધતિથી ખરાબ છે. - એટલુંજ નહિ, પણ પ્રત્યેક ઊકરાની શક્તિ કેટલી પ્રયત્નશીલ નથી. નિશાળનાં કામો આપણે જેમ જેમ કરીએ, અને કેવી રીતે સુધારી શકે લાભનું તોલન કરવા અમે આજ ધારીએ છીએ. અને આજનાં નામ ઊડાને અમે માત્ર એને પ્રથક્ પદ્ધતિજ કહીશું.

પ્રથક્ પદ્ધતિનું સ્વરૂપ, તે નિશાળમાં વપરાતી હોય, સારે આ પ્રમાણે છે. એવી નિશાળ ઓરડાખંધી નહિ, પણ એક પુષ્કળ લાંબી પહોળી યાજાજ હોય છે, અને હોવા પછુ તેમજ જોઈએ. એવી યાજામાં એક જગે

વર્તવાનો, ઉદ્યોગનો, ખંતનો, અને મુશ્કેલીથી નહિ હલી જવા વગેરેના અ-
મૂલ્ય ગુણો તેનામાં કેળવાઇને આવે છે.

૫. આપણ જ વગેરે સદ્ગુણો જે સંસારમાં પરમ ઉપયોગી તથા કેળ-
વણીના અરેખરા તથા મુખ્ય ઉદ્દેશ છે, તે પ્રથક્ પદ્ધતિથી સારી રીતે ખી-
લી શકે એટલું જ નહિ, પણ નિયામમાં ધણો વખત છોકરાને પોતાના પાઠ
તૈયાર કરવાનો વખત મળવાથી, તેને પેર જઈ થોડું જ કામ કરવાનું રહે,
અને તેમ થવાથી તેને રમવા કુદવાનો તથા લોકોમાં હરીફરી ફુલિવાનું સ્થાન
મળવાનો પણ ધણો વખત મળે. હાલ જે વિદ્યાભ્યાસથી શરીરક્ષિણ યઈ
જવાની તથા વેદીયા નીવડવાની કરીપાદ ઉઠે છે તે પ્રથક્ પદ્ધતિ હોય તો
ઉઠે નહિ.

આ પ્રમાણે એ પદ્ધતિમાં લાજ છે, પણ ગેરકાયદા એટલા જ અથ-
વા એથી પણ વધારે છે.

પ્રથક્ પદ્ધતિના ગેરકાયદા. ૧. નિયામમાં છોકરા થોડા હોય, ત્યાં
મુધી જ એ પદ્ધતિથી કાયદો યઈ શકે. જેમ છોકરા વધારે, તેમ નિયામ ત-
કારી, કેમકે મહેતાજીથી કોઈના પંજા અભ્યાસ ઉપર પૂરવું લક્ષ આપી શ-
કાય નહિ, અને એમ થાય એટલે આપણે જે કાયદો ગણાવ્યા તે અધાજ
ગેરકાયદો રૂપ યઈ પડે. છોકરાની સંખ્યા ૪૦ કે ઘણું તો ૫૦ ઉપરાંત વ-
ધી કે એક મહેતાજીથી પૂરા પડી શકાય નહિ. હવે તો મદદમાં બીજા મહે-
તાજી રાખવા જોઈએ, પણ આ અર્થે સંબંધી હરકત વર્ગપદ્ધતિવાળી
નિયામને પણ કેટલેક દરજ્જે તો નડે છે ખરી.

૨. મહેતાજીની શક્તિ, બુદ્ધિ, તથા વખંતનો ધણો ભાગ એવા કા-
મમાં જાય છે, કે જે હલકો માણસ કે છોકરો પણ કરી શકે. એ કામ વળી
એવું કંટાળા બરેલું યઈ પડે કે મહેતાજીને તે કરવાનું મન નહિ જાય.
અને તેથી થોડા જ ખરી વ્યાતવધારીથી કો. ગરબાં મેળાવવાની રીત પૂર્વ-
ત્ત જ ચાલી જાય છે. વર્ગ પાડી કામ વહેંચી લેતા નથી, પણ સમગ્ર કા-
મની જ માહિ માહિ વહેંચણી કરી લે છે.

પ્રથક્ પદ્ધતિનું આ રૂપ જ તોતાં વાંચનારને લાગણી કે આતો આ-
આપણી અસહી ગામડી નિયામોનું જ પાણ ન થયું. હો, તેમ જ છે. આપ-
ણા રૂપમાં ઇંગરેજ સરકારે નિયામો કાઢી, તે પહેલા સમજે કે કાણે બાણા-

૩. મહેતાજીનું ચિત્ત એક છોકરાના ઉપરજ લાગેલું, અને બાકીના તમામ છોકરાને છૂટા રાખેલા, એટલે પૂરતી દેખરેખ કાંઈ પણ રાખી શકાય નહિ, અને તેઓ બહુવાને બદલે તોફાન ને શોર બુકોરજ કર્યા કરે. એમ થવાથી બાળકોનો વખત નકામો જાય એટલુંજ નહિ, પણ તેઓ આજસું, તોફાની, તથા મારામારી કે ગાળાગાળી કરવાનીજ કેળવણી પામે.

૪. આ શોરબકોર ને તોફાન અટકાવવાને માટે બધા સિવાય બીજો કાંઈપણ ઉપાય એ મહેતાજીના હાથમાં રહેતો નથી, અને તેથી દૂર શરીર શિક્ષા એજ પ્રયત્ન પદ્ધતિની નિશાળોનું આસ ચિન્હ સઘળે ઢોકાણે માલમ પડે છે.

૫. જો સારો બંદોબસ્ત રહી શક્યો, તો કાંઈ પણ ફરકાર સિવાય એકને એક ઢોકાણે આખો વખત ખેસી રહેલું એ છોકરાઓને ઘણુંજ અજુગમા ભરેલું લાગે છે, અને તેમના શરીર તથા મનને બહુજ નુકસાન પહોંચે છે.

૬. દેખાદેખી, સરસાસરસી, અને સમૂહસમભાવનાં જે અમૂલ્ય ગાળ તેતો આવી નિશાળમાં મળવા સ્વભાવિક પાળેજ અશક્ય છે. વર્ગના જેવું બુદ્ધિચાંચલ્ય કદીપણ પ્રયત્નશિક્ષણમાં ઉશ્કેરાઈ શકે નહિ.

બધું જોતાં આ પદ્ધતિ એકલી તો પાઠશાળાસિવાય કોઈપણ ઢોકાણે લાયક નથી, અને ત્યાં પણ થોડા વિદ્યાર્થી હોય તોજ. બીજી પદ્ધતિ સાથે કમ અને કેટલી એને ભજા દીધી હોય, તો તે ફાયદા ભરેલી નિવડે અને તે પદ્ધતિઓના આસ અલાબને દૂર કરે, એ ઘણી સૂક્ષ્મ વાત છે, અને બનશે તો બીજી પદ્ધતિઓને એ પ્રમાણેજ વર્ણવ્યા પછી કોઈ વખત અમે તે ઉપર અમે અમારા વિચાર આપીશું.

સારી નરસી નારી વિષે.

ગરબી.

(મા પાવાતે ગરબી ઉતર્પી માહાકાળીરે એ રાગ.)

જે શીખે વિદ્યા શુદ્ધ, સખી એ સારી

રાજે ન અવિદ્યા અજુદ, નફર એ નારીરે .

ને વિવિધ વધારે જ્ઞાન, સખી એ સારીરે.
 બાણવાનું ત મળે જ્ઞાન, નકટ એ નારીરે
 ને નવા રમે નિબંધ, સખી એ સારીરે
 જેને જોયે ત મળે બંધ, નકટ એ નારીરે
 મધ પદતા વાંચિ શ્રેય, સખી એ સારીરે
 ને પરમે નહોં સુખેય, નકટ એ નારીરે
 કરે જ્ઞાનામૃતતા તર્ક, સખી એ સારીરે
 શીખે ન તપાસી કૃક, નકટ એ નારીરે
 ને ભરત ભરેછે બેશ, સખી એ સારીરે
 શીખે નહિ સીવણુ સેશ, નકટ એ નારીરે
 જેનું ધર ધંધામાં ધ્યાન, સખી એ સારીરે
 પરધર ભમતી તાદાન, નકટ એ નારીરે
 રાખે રાખ રમોલાં સાર, સખી એ સારીરે
 નહિ ધરમાં ઢંગ લગાર, નકટ એ નારીરે
 રસોષની જાણે રીત, સખી એ સારીરે
 મોતું બાકિ ને ખમચિત, નકટ એ નારીરે
 નાચું માંડે દરરોજ, સખી એ સારીરે
 ને ખર્ચની રાખે ન ખોજ, નકટ એ નારીરે
 વિવેક વાવરે વિત, સખી એ સારીરે
 ચિતા નવ રાખે ચિત, નકટ એ નારીરે
 જેની પરમ પુનિત છે પ્રીત, સખી એ સારીરે
 જેનું ચોખ્ખું ત મળે ચિત, નકટ એ નારીરે
 સજે સદ્યુણના શુણગાર, સખી એ સારીરે
 ને શિષણ ને સમજે સાર, નકટ એ નારીરે
 બલપણમા ભરપૂરે બાવ, સખી એ સારીરે
 દમવાનો રાખે દાવ, નકટ એ નારીરે
 કરે એવચું છપરે ચુણ, સખી એ સારીરે
 ને હાવે હરામી લૂણ, નકટ એ નારીરે
 ને ચોખ્ખાં પેહરે ચાર, સખી એ સારીરે

ધ્રુવે ન ધણું હોય નીર, નફટ એ નારીરે
 ને સૌમાં રાગે સંપ, સખી એ સારીરે
 નેના છવમાં ન મળે જંપ, નફટ એ નારીરે
 સેવ્યાં સાસુ માખાંપ, સખી એ સારીરે
 જેણે છાપી છોકલની છાપ, નફટ એ નારીરે
 પતિવૃત પાખ્યામાં પ્રીત, સખી એ સારીરે
 નેની રૂડી ન મળે રીત, નફટ એ નારીરે
 ને વડું વધારે વહાલ, સખી એ સારીરે
 ભુંડી છાંડે ભટ ગાળ, નફટ એ નારીરે
 કુંથને કરાવે કલોલ, સખી એ સારીરે
 કુંધવતી ખોલે ખોલ, નફટ એ નારીરે
 ને ક્રોધ તને તતગ્નેત, સખી એ સારીરે
 દંટો કરવાની ટેવ, નફટ એ નારીરે
 સંતાન સુધરે સાર, સખી એ સારીરે
 મિથ્યા મારે ને માર, નફટ એ નારીરે
 ભૂત પ્રેત, ને જાડુ જૂડ, સખી એ સારીરે
 ને માને મારણ મૂક, નફટ એ નારીરે
 નહિ જોવડાવે ને જોય, સખી એ સારીરે
 જેન સુકનવડ સંતોષ, નફટ એ નારીરે
 ધધરની રાગે બીક, સખી એ સારીરે
 નહિ કરે પ્રાર્થના ઢીક, નફટ એ નારીરે
 શીખામણ લે સુખાત, સખી એ સારીરે
 ન ગણે કુળ દિણ કુપાત, નફટ એ નારીરે
 વિવેક બરેલાં વેણ, સખી એ સારીરે
 ઉમાનંદ કહે કુખ-દેણ, નફટ એ નારીરે

ઉમીઆશંકર પુશાલરાય, હૃડમાસ્તર

કરાંચી પારસી વીરબાઇજી, આંગલો, વર્ના ક્યુતર, મુકુલ.

ચર્ચાપત્ર.

મહેરબાન ગુજરાતશાળાપત્રના એડિટર સાહેબ.

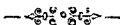
નીચેની દરાજની દવા આત્રીવાળાને મારી અજમાવેલી છે. તે આપના શાળાપત્રમાં દાખલ કરશો.

હોંગ તથા આપ્પરાના પીત પાપડાને ત્રીણ વાટીન લીંબુના રસમાં ગોળી કરી તે ગોળી ઘડી બે ઘડી છાંપડે રાખવી. પછી તે ગોળી લીંબુના રસમાં ધસાને દરાજ ઉપર ખૂબ ખસીને ચોપડવી. આ ચોપડવાથી દરાજને ડોકાણે ફેલા થશે ને પછી તે ફેલા બેશીને પડ વળીને ઉખડી જશે.

વીંછીની ખરી આત્રીની દવા:—આકડાની નવી પુટતી કૂપળોને મથળાને તેનો રસ કાઢવો. ને વીંછી કરડેલા માણસને નાકે ખૂબ જોરથી મુંગાડવાથી વીંછીનું દરદ ઉતરી જશે. તથા પોળી અંગાડીનું મૂળ ચાવી તે રસને કાનમાં ઘુંકારવો તેથી પણ દરદ ઉતરી જશે.

આ ત્રણે દવા ખરી આત્રીવાળાને મારી અજમાવેલી છે. રવાના તા. ૧૬-૨-૧૮૮૫ મુ. ગાળટ.

લી. નાનચંદ. પ્રભુદાસ.

સારસંગ્રહ.

ધુનિવર્સિટીના નવા ઠરેલા ફેલો—મુંબાઈની ધુનિવર્સિટીના સને ૧૮૮૫ ની સાલમાં થએલા નવા ફેલો—

સી. એચ. કેનેડી (કોલ્હાપુર રાજ્યરામ કોલેજનો વડો.) રાવબહાદુર ગોપાળજી સુરબાઈ દયાર્ધ (કાઠોવાવાડના કેળવણી આતાના આસિસ્ટન્ટ એ. ઇન્સ્પેક્ટર.) રા. બા. નોરાવણબાઈ ડાંડકર—મી. અબ્દુલા મીરાલી ધરમશી (વકીલ), ડાક્ટર અરદેશર પેરતનજી કામા, મી. દીનશ પેરતનજી કાંગા (વકીલ.) રાવસાહેબ આબાજી વિષ્ણુ કાઠવેટ (ગુજરાત કોલેજના પ્રાફેસર), આનબહાદુર બરજોરજી એલ્લજી મોદી (સુરતના સમારડીનેટ જડજી), મસરસ ગને શામ નીલકંઠ ડકરની (વકીલ) એડવરડ આરલસ એ.

તું નથી. રાજ તફ્ફી એમ કહેવામાં આવ્યું કે એ પ્રમાણે રાજસત્તા અસલથી વપરાતી આવેછે. આ બંનેમાં કોઈનું કહેવું ખોટું નહોતું. ખરી વાત એ છે કે રાજસત્તા અને પ્રજા સ્વાતંત્ર્ય એ બેની વચ્ચે ચોખી લીટી પાડવાનો અત્યારસુધી પ્રસંગજ આખો નહોતો. અત્યારસુધી ઇંગ્લાંડના રાજ કોઈ કોઈ વાર પાર્લામેન્ટનો ફરેલો એકાદ કાયદો મુલતવી રાખતા, અને તેમાં કાંઈ ખોટું કંઈ એમ કોઈને પણ લાગતું નહિ. પરંતુ આ સમયે આવ્યું તો પાછલા સો વર્ષ ઉપરાંતના તમામ કાયદાને રદ કરી નાખ્યા, અને તે પણ એવી ખાખતના, કે જે વિષે ઇંગ્રેજ પ્રજાને ઘણીજ લાગણી હતી.

આવા લોકવિચારના જીરુસાને સમે કાવેલિયર પાર્લામેન્ટે પણ પોતાના રાજબક્ષિટ ટોલે મૂકી દીધી. તેમણે ડરાવ ક્યો કે ધર્મપ્રકરણમાં પાર્લામેન્ટે ફરેલા કાયદા રદ કરવા એ રાજની સત્તાની બહાર છે, અને પછી તેઓ એવા જોશમાં આવી ગયા કે આદર્શના કારભારીઓ બીટી ગયા અને હુકમ પણ એન સજાદ આપી કે હું હાલાંડની લડાઈથી ફરેક થયો નથી ત્યાંસુધી તો તારે પાર્લામેન્ટની આગળ લટી ગયા વિના છૂટકોજ નથી. તે ઉપરથી એણે હારી પોતાનું જાહેરનામું પાછું ફેરવ્યું. ઇ. સ. ૧૬૭૩.

કસોટીનો કાયદો, એ આ ઉશ્કેરાએલી ધર્મ ઝનુનનું બીજું કળ થયું, અને તે છેક ચોથા જીજ્ઞાસા રાજ્યસુધી કાયમ રહ્યું. રહેમતું જાહેરનામું રદ કરાવીનેજ સંતોષ ન પામતા પાર્લામેન્ટે એવા કાયદો ક્યો કે દરેક સરકારી નોકરે એપિસ્કોપલ માર્ગના સંસ્કાર ગ્રહણ કરવા, અને તેની સાથે ધર્મમતની અમુક પ્રતિસાઓ લેવી. ઇ. સ. ૧૬૭૩. એન કસોટીનો કાયદો કહેછે. આ કાયદો પ્રેરિબ્ટેરિયન વગેરે સઘળા અન્ય માર્ગીઓને પણ એટલોજ અડચણ કરનારો હતો, પરંતુ કાયોલિકોનો સામા તેમને એટલો દુઃખ હતો કે પોતે તુકસાન ખમીને પણ તે લોકનું ખંડન કરવાનાં આ કામમાં તેઓ ખુશીથી સામિલ થયા.

આ કાયદો ચવાથી રાજનો બાઈ જોસ, ડ્યુક આવયાર્ક, જે નૌકાધિપતિ હતો, તેણે હું કાયોલિકધું એમ કબુલ કરી પોતાના નોકરી છોડી દીધી. રાજના એક પ્રધાને પણ તેમજ કયું. એ શિવાય સેંકડો સરકારી નોકરી જે પોતાના ધર્મને વધારે કિમતી ગણતા હતા તેમને પણ પોતાની નોકરી છોડી દીધી. ૫૩.

આ પ્રમાણે ટપોટપ રાજીનામાં અપાતાં જોઇ લોકો ઉલટા વધારે બધા પામ્યા. તેમને નિયમ થયો કે આપણે ધારતા હતા તેમજ લશ્કર વગેરે સંવર્ણના આતામાં કાયોલિકોને ધાત્રી દીધા છે, અને કદાપિ આ થોડા કાળુસ. યહ આધા અસ્થા, તો પણ હજી કોણ બાણે કેટલાએ કાયોલિક માર્ગી નોકરીમાં જાનામાના બરાઇ રવા હશે. બધાની આવી યહ કે રાત્ર મેશક આપણા ધર્મેને પાપમાન કરીનુંજ લઈ પેઠી છે. આ વખતથી રાજીનો બરોસો તમામ ઉડી ગયો. અને એના સામા એના આપના જેવોજ પ્રત્ન પ્રકોપ પ્રજ્વલિત થઈ રહ્યો.

રાજીની સમયાવસારી વર્તણૂક, એજ એને આ સમ રક્ષણ રૂપ થઈ પડી. કલરિન્ડનના જવા પછી જે કારભારી મંડળ એણે રાખ્યું હતું તે 'જેબલ્સ' એટલે મંડળ એકઠી એ અર્થ વાચકજ થઈ પડી અત્યાર સુધી ઇતિહાસમાં પ્રસિદ્ધ છે. તેને દૂર કરી એણે ડાન્પી નામના એક અખરદાર, રજાભિમાની, તથા કાંઈ પ્રમાણિક માણસને પોતાનો મુખ્ય કારભારી ર્ધ્યા. પાર્લીમેંટે વલંદા સાથની લડાઈ મટે પૈસા આપવાની ના કહી, તો કાંઈ વધારે તકરાર ન કરતાં (આપણે ઉપર જોઈ ગયા તેમ) તે ઘૂર્ત માંડીવાળી, કારભારીઓની મક્કાહથી પ્રત્નને રાજી કરવા એણે પોતાના ભાઈની કુંવરી ઝરી (જે હવે પછી કોઈ વખત મક્કાંડની ગારી ઉપર આવે એવા સંભવ હતો.) તેના લગ્ન પેસા આરેજના રાણા વિલિયમ સાથે કીધાં. (ઈ. સ. ૧૮૭૭.)

પણ ઇંગ્લેન્ડની જાત કાંઈ વિચાર ભાળી નથી. એક વાર વેર પડ્યું, તો પછી તે ગ્રેજન્માં ભૂલે એવા નથી. અને શત્રુને નમતો જોઈ તો તેઓ ઓર વધારેજ મર મરે છે. એવા જનો સ્વભાવ તે ચાર્લ્સની આવી ગતથી કાંઈ ઉતરાઈ બધ એમ નહોતું. ચાર્લ્સ હમણાં માત્ર ગતજ રમી ગયો હતો એમાં કાંઈ શક નથી. પાર્લીમેંટની સત્તા તોડવાના તથા કાયોલિક માર્ગને વધારવાના કાવત્રાં એ પહેલાની પેઠેજ લઈ સાથે ચલાવ્યો ગયો. એથી ઇ. મ્કાંડમાં રાત્ર પ્રત્ન વચ્ચે અણખનાવ વધતોજ ગયો, અને આપણને કાયોલિક કરી નાખ્યો એ વાતનો બિ બધાના મનમાં રાજીડ યહને પેઠો.

‘‘રોમિશ તર્કીયો’’ એ નામે જે જટાણાં આ સમ રૂતેક મંદીથી ચાર્લ્સ તે આ લોકબીતિનું બચકર પરિણામ હતું. આવી બીતિને સમ લોકમાં પણાં મુખખાનો ઉઠે છે, અને તે સંવર્ણાંજ સાચા મનાય છે. આ

નેઈ કેટલાક હુઆ હરામખોરો જાણી જોઈનેજ લોકમાં માનીતા થયા, આગળ પડવા, અને પોતાને લાલ કરી લેવા, છેક નપાથી વાતો પણ અજાવવા માંડે છે. એમજ ટાઇટસ એટ્ટ્રસ નામના એક હરામખોરે આ વેળા અહિંમાં ઠગાઈનો એક મોટો છુટો ઉઠાવ્યો.

ટાઇટસ એટ્ટ્રસ એ મૂળે એનાબાટિસ્ટ પંથનો હતો, તે જોડી સરકારી પાટ્ટીઆતામાં નોકરી મેળવી, ત્યાં એની બદઅલ તથા વિચિત્ર મતને લીધે વારંવાર ઠપકા ખાઇ આખરે બરતર્ફ થયો. ત્યારે રોમન કાયદેલક માર્ગમાં વંટલી જઈ જેશ્યુઈટોના મઠમાં ઘણા વખત સુધી ટુકડાખાઉ થઈ રહ્યો ત્યાં એણે એ લોકના નકામા તડાકા કાંઈ સાંભળ્યા હશે, પણ તેને આધારે એણે તો એક મોટી તર્કટની કથાજ જોડી કાઢી, એણે કહ્યું કે “પોપે ઇંગ્લાંડનું રાજ્ય જેમ્બ્રુટ ગુફ એને સ્વાધીન કરી દીધું છે, અને તેમણે પોતાના સહી સિદ્ધાથી પાટ્ટી આતાની તથા ખીજી તમામ નોકરીઓ ઉપર કાયેલિકોની નામુલુકો કરી રાખી છે. એ લોકેજ લંડન શહેર જાણી નાખ્યું હતું, અને હાલ ખીજીવાર તેઓ બાળવાની તૈયારી કરે છે. તેઓ એકી વખતે ઊભા થઈ સિદ્ધના પ્રાટેસ્ટંટોને કતલ કરી નાખવાના છે. એજ રામે ફ્રેંચનું લશ્કર આપેલાંડ ઉપર ઉતરી પડશે. રાજાને તો અગાઉથીજ ઝેરખેર દહને મારી નાંખ્યો હશે. જેમસને પોપની તર્ફથી ભિટ દાખલ રાજ્ય આપવામાં માંડશે, પણ એવી સરતે કે પ્રાટેસ્ટંટ પંથનું નિકુંદન કરી નાખવું. જો એવી શરત એ કબ્જા નહીં કરે, તો એનો પણ કાટ કાઢી નાખવામાં આવશે. વગેરે, વગેરે” આવી અદ્ભુત ભવાનક વાર્તા જોડી કાઢીનેજ એ ખેસી રહ્યો નહિ, પણ તેની રાજાને ખબર કરી, તથા એક ધર્મીંધ માજીસ્ટ્રેટ નામે ગાડફ્રીની કોર્ટમાં જતે જઈ પોતેજ એ બાબત ફરીઆદ થયો.

જેમ સડા ઘાસની ગંજીપર દેવતાની એક ચિત્તારી પડવાથી મોટો ભડકો થઈ ઉઠે છે, તેમ ઇંગ્લાંડના લોક, ભડકેલા તો હતાજ તેમાં આ વાત સાંભળી કે છેક ભયભિત થઈ ગયા. બધાએ આ ગપાટા ખરા માન્યા, રાજા જે ગમે એવી આકૃતમાં પોતાની ધીરજ તથા હસમુખાપણું જોડતો નહોતો, તેણે તો “વા: હું તો મારીજ કતલના તર્કટમાં સામિલ જણાઈ છું” એમ બોલી એ વાતને હસી કાઢી પણ એનો બાઈ તથા પ્રધાનો તપાસ

રવા ગંભીરાધિ મંડ્યા. આ ડગારાની જુઓનીમાં તો તે ક્યાંનો ક્યાં ફગી
જતો અને આડું અવજું બોલતો માત્રમ પડ્યો, પણ એણે રાણીના ગુરૂ
કોલમાનનું નામ દીધું તેને ત્યાં જમી ગઈ, ત્યારે તે પોતાના કાગળીયા બાળી
નાખતો માત્રમ પડ્યો, અને જે બાકી રહેલા કાગળો પકડાયા તેમાં આ
તંકુટ સંબંધી તો કાંઈ જ નહિ, પણ લુઈ સાથે કાયોલિક માર્ગના ઉદ્ધવનું
લખાણ ધણું આશા ભર્યું હતું ખરું. એવામાં પેલા માજીસ્ટ્રેટને એકાએક
કોઈએ મારી નાખ્યો, અને બધાએ એક અત્રાજે ખૂમ પાડી કે આ કર્મ
જેસ્પુઇટોએજ કરાવ્યું છે કે તેમનું પોગળ પકડાઈ જાય નહિ. સંભવિત છે
કે કોઈ બીકણ પેપિસ્ટેજ ધર્માંધપણે આ મૂર્ખાઈનું કામ કર્યું હશે, પણ
એ માજીસ્ટ્રેટ મૂઆથી એ તંકુટની તપાસ જ બંધ રહેશે એમ ધારે એવા
કોઈ પણ તંકુટખોરો તો ભવકુદ હોય નહિ. પણ ઉશ્કેરાએલા વખતમાં લોક
આવો શાંતપણે વિચાર કરતા નથી. આ સમના ઇંગ્લેન્ડની તો ખાત્રી જ
થઈ કે આ તંકુટની વાત રજૂ જ ખરી છે.

આટલું જાણે કોઈ મોટો દેશવાંતા હાય એમ એને ૧૦૦૦૦ રૂપિયાનું વર્ષા-
સત બાંધી આપ્યું, તથા તેને તેની સલામતીને માટે રાજમહેલમાં જ નિવાસ
સ્થાન આપ્યું. હંડન ઉપર જાણે કાલેજ હુમલો આવવાનો હોય, તેમ તેનો દખા-
વ થતો જાય. લોકની કવાયતી દુકડીએ હથીયારબાંધી રાત્રે પણ તૈયારને તૈયાર જ
રહેવા લાગો રહે સિપાઈઓના પોહિરા રાત દહાડો ફરતા થયા. રાજમહેલની
આસપાસ તો પખાનું આણીને ગોકવી દીધું. મોટે રસ્તે પણ કોટબંધી કેમ કરવી
તેના મનમુંજા થવા લાગ્યા. દરેક માણસ પોતાના ડગલા નીચે બચાવને
માટે હથીયાર રાખીને જ ફરતું. પાર્લીમેંટે હુકમ કર્યો કે બધો પ્રજાએ ફલા-
ણે દિવસે ઉપવાસ કરવો કે ઈશ્વર રાહ થઈ આ આફત આવવાની છે
તેનું નિવારણ કરે. ખૂન થએલા માજીસ્ટ્રેટનું મુકદ્દમે કેટલાક દહાડા સુધી જા-
હેરમાં મૂકી છંડાવ્યું. તે જોવા લોકોનાં ટોળેટોળે આવે, અને તેમની આંખ-
માં ઝેર ભરાય. એ આખરે ભૂમિદાહ કરવામાં આવ્યું, ત્યારે એવી તો નવિન
ભવાતક ક્રિયાઓ કરાવી કે લોકભીતિમાં કાંઈ પણ બાકી હશે તે પૂરું થઈ રેલું.

આ તંકુટની ખબર પ્રધાને પાર્લીમેંટને કંહી હતી, ત્યારથી જ તેની
બધી તપાસ પાર્લીમેંટે પોતાના હાથમાં લીધી હતી. ઠેકાણે ઠેકાણે કાયો-
લિકોના ધરની જડતીઓ લેવાતી. એ ડગારો જેમ જેમ લોકના નામ વધા-

એને મુલાકાત આપી એના પદ્ધતિ વખાણી થોડા વખતમાં આ બે પદ્ધતિકારોની વચ્ચે ઝગડો ઉઠ્યો, અને બંનેએ પોત પોતાની રીત ઉત્તમ છે એમ સાબીત કરવા બહુ પ્રયત્ન કર્યા. આથી આ પદ્ધતિ બહુજ સચ્ચાઈ, બધા લોકનું ધ્યાન તે તરફ ગયું, અને કોઈએ આ રૂપે તો કોઈએ પેલ-રૂપે તે પસંદ કરી. ઇંગ્લાંડમાં ટેકાણે ટેકાણે પરસ્પર પદ્ધતિની નિશાળો નીકળી. આ પોકાર યુરોપ સુધી જઈ પહોંચ્યો, અને ત્યાં પણ ઘણાંખરા દેશ નિશાળોમાં એ પદ્ધતિજ દાખલ કરી.

પરસ્પર પદ્ધતિનું સ્વરૂપ પહેલું તો એજ કે નિશાળીઆઓના વર્ગ બાંધી તે દરેક વર્ગને તેમાંનાજ હેતીયાર છોકરા કે ઉપલા વર્ગવાળા પાસે શીખવાવવું. બહુવખતે છોકરાને માનિટર કહેછે. તેઓ વારંવાર બદલાય, અને દરરોજ થોડો વખત પોતે બહુવામાં અને થોડો વખત બીજાને બહુવવામાં કહે. દાકતર બેલ બહુવવાના કામને માટે અને બંદોબસ્ત રાખવાને માટે વર્ગદીક જૂદા જૂદા માનિટર મોકલતો. લકિસ્ટર બંને કામ એકનેજ સોંપતો, પણ તે દેશ કરતાં કદી પણ એક વર્ગમાં વધારે છોકરા રાખતો નહી. દાકતર બેલની રીતે વર્ગમાં ૩૦-૩૫ છોકરા રહેતા, અને તેથી થોડા માનિટરનો અપ પડતો, થોડાનો અપ હોવાથી તે નોંધએ તેવા યોગ્ય મળી શકતા, અને વર્ગમાં વધારે ચંચળતા આવતી; પણ એટલા બધા છોકરાને કબજામાં રાખવા એ એક બાળશિક્ષકથી બની શકે નહિ, અને તેથીજ એ બંદોબસ્તના શિક્ષક બીજા રાખતો. લકિસ્ટરની રીતમાં વર્ગ દેશ સુધીનાજ રાખવાથી એક છોકરો તેને બરાબર સમાલી તથા શીખવી શકતો, અને તે ઉપરાંત બીજા ફાવશે પણ હશે, વર્ગ મોટો હોય તો નરમગરમ છોકરાને બિગા કર્યા વિના છટકો થતો નથી. ૧૦ ના વર્ગમાં તો ચુંટેજા દમોદમીયાજ સ્નાન બુદ્ધિના છોકરા દાખલ કરી શકાય, અને તેથી કોઇને કોઈની આતરે દોડવું કે પાછળ પડવું પડે નહિ. નાનો વર્ગ હોવાથી દરેકને બાગ વાંચવું તથા સવાલો પણ ઘણા આવી શકે. પણ તેથી નુકસાન એકે એવી નાની દુકડીઓને બેસવા, સમાજવા, અને શીખવવામાં ઘણી ગુચવણો નડે, અને તેમાં કાંઈપણ કચાસ રહે તો ચારબકોર તથા ગડબડાટ થઈ રહે.

મહેતાજીનું મુખ્ય કામ માત્ર એજ કે દરરોજ માનિટરોને થું થું તથા તે કેમ કરવું તે બાબત સૂચનો આપવી, તેમના કામ ઉપર આખો દહાડો દેખરેખ રાખવી, અને તેમને જે જે મુશ્કેલીઓ આવી નહોતે તે દૂર કરી આપવી. દાકતર બેઠવાની રીતમાં મહેતાજી હસ્તક ગ્રીબવવાનું કે પરીક્ષા લેવાનું પણ જરાએ કામ રાખ્યું નહોતું, અને જ્યારે માનિટર હસ્તકજ આખી નિશાળનું કામ લેવાનું હતું, તો પછી તેમની દેખરેખ ઉપરજ મહેતાજીએ ખાસ ધ્યાન આપવું જોઈએ એમાં કાંઈ શક નથી. પણ એમ થવાથી મહેતાજીની વિદ્યા તથા બુદ્ધિનો લાભ તો બહુતારને કાંઈજ રહ્યો નહિ, અને એ વાત કોઈપણ પસંદ કરે નહિ. તેથી એ પદ્ધતિના નિશાળોમાં પાછળથી એમ કુદું કે મહેતાજીએ મધ્યસ્થજે એસી રહી કે કરીને દેખરેખ રાખ્યા કરવી નહિ, પણ વારાફરતી એક વર્ગ પોતેજ શીખવવાના કામમાં નિરંતર-મુકાબા રહેવું, અને વર્ગ શીખવતા શીખવતાંજ બીજા વર્ગના દેખરેખ રાખવી. નિશાળતા વખતની બહાર માનિટરોને બહુ-વધા અને તેમને પોતાનું કામ કરતાં શીખવવું એ પણ મહેતાજીનું એક મુખ્ય કામ ગણાયું.

નંબર આપવો લેવો એતો આ પદ્ધતિનો પ્રાણાત્મા હતો. એ સિવાય માનિટરના હાથમાં વર્ગ રહીજ શકે નહિ. નંબર ચઢાવવા, ઉતારવા, ટપકો દેવો, શાખારી આપવી, ધનામ આપવાં, વગેરે રીતો આ પદ્ધતિથી બહુજ વિસ્તાર પામી. દાકતર બેઠા અને લકિમ્પુર એ બંને યત્ર શરીરશિક્ષાની વિરુદ્ધ હતા, પણ છેલ્લો હાંસિ અથવા કુન્જેતી કરી કે બભકાદાર ધનામો આખી જોકરાને વશ કરવા ઉપર પોતાનું ધારણ વધારે રાખતો હતો, દાકતર બેઠા મોટા યુનાહને મટિ જોકરાનો ધનસાંક જોકરાની જ્યુરી બરીનેજ કરાવતો.

પરસ્પર પદ્ધતિના ફાયદા. ૧. મોટે ખરેએ મોટી નિશાળ આવજ શકે, એમાં ફક્ત એક સારા મહેતાજીનોજ પગાર ખરચ જાયે, અને જો કરા ગમે એટલા શીખવી શકાય. પ્રથમ શિક્ષક કે વર્ગબંધી શિક્ષણમાં એ શિક્ષક ઘણામાંઘણા ૪૦—૫૦ જોકરા બહાલી શકે, પણ આ પરસ્પર પદ્ધતિ થીતો તે એક માત્ર ૫૦૦ જોકરાની નિશાળ પણ સારી રીતે ચલાવી શકે

આ પ્રમાણે કેળવણીની કિંમત ઓછી થવી એ સાર્વજનિક કેળવણીના સવાલમાં બહુજ અગત્યની વાત છે. જો દેશના તમામ ડોકરને આપણે બણાવવા સાહાતા હોઈએ, તો આ પરસ્પર પદ્ધતિ વિના છૂટકો જગતમાં નથી ૪૦-૫૦ ડોકરે એકેકો શિક્ષક રાખવો કદી પણ આપ્તા રચમાં પરવડે નહીં, અને તામને પગારે ડોકરાઓનેજ આપ્તા દહાડાના શિક્ષક કરી નાખ્યાથી નામમાંજ માત્ર ફર પડે છે, પણ પરસ્પર પદ્ધતિના જે ગેર-ફાયદા છે તે કાંઈ દૂર થતા નથી.

૨. ડોકરા બીજાને શું શીખવી શકે એ આ પદ્ધતિના સામો મોટો પૂર્વ પક્ષ છે, પણ અનુભવી પુરૂષોના જીવામાં આવ્યું છે કે કેટલીક બાબતોમાં તો ડોકરાઓ મોટા માણસ કરતાં પણ વધારે સાફ શીખવી શકે છે. બાળક બાળકની મુશ્કેલીઓ વધારે સમજી શકે છે, તે રાજવાના ઉપાય તેને વધારે સહેલથી મૂંઝી આવે છે, અને સમજાવવાની રીત તથા બાબા બાળકને અનુસરતી સ્વાભાવિક રીતેજ હોય છે. તેમજ બણનારની જડતા કે મંદપણથી તેઓ મોટા માણસ જેટલા કંટાળી જતા નથી, પણ ઉત્તરા હોસિહોસિ તે રાજવાના તજવીજમાંજ મંડ્યા રહે છે.

૩. કેટલીક બાબતોમાં મહેતાજી જેવું શીખવણ થઈ ન શકે, તો પણ હલકા વર્ગની નિયામમાં એટલે કેક ગરીબાના ડોકરને જેટલું બણવું તેટલું તો માનિટરોની માર્ફત બણાવી મકાવ અર્થે.

૪. બણાવવાના કામમાં સૌકાએકા ડોકરા પોતાનો અભ્યાસ શ્રેષ્ઠ તેનું કેમ એના જવાબમાં એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે બણાવવાથી પોતાનું શીખવું વધારે પાર્શ્વ ધાય છે અને તેમ કરવાના તેને જરૂર પડે છે, તથા સંભાળ, હાપણ, રિયરતા, અને વિધામ પાત્ર થવાના ગુણ માનિટરોમાં આવે છે. માનિટરની પદવીએ પહેલેઆથી તેઓ વધારે કથાગરા, ઉછોગી, તથા પ્રમાણિક ધાય છે. વળી બાકીની હલકા આસિસ્ટન્ટ કરતાં તેઓ મહેતાજીએ સોંપેલું કામ વધારે હોંગ, ચણા, અને એકનિશ્ચયી કરે છે.

૫. પ્રથમ પદ્ધતિમાં ડોકરા ધણી વખત છૂટા રહેવાથી તોફાન કરતા, અને ગજ રેખરેખ હોય તો નાચારીએ પેલીવાતચર કરતા તેને કેટલાંક નોંધ લીધેલા યોગ્યતામાં રોકી રોકી બાંધેલ અને એમ આ બાબતોથી

નિયાજની હાજરી ઘણીજ સારી થાય છે, ગુનાહ ઓછા થાય છે, અને શિક્ષાની જરૂર ઓડીજ પડે છે. આ બધા લાભ પરસ્પર શિક્ષણનાજ નહિ, પણ વર્ગ બાંધવાના છે.

૧. છોકરામાં ધ્યાન આપવાની, અવલોકન કરવાની, અને ઝડપથી વિચાર કરવાની તથા જવાબ દેવાની શક્તિ કેળવાય છે. આ પણ વર્ગ બાંધવાનોજ ફાયદો છે.

ગેરકાયદા. ૧. પરસ્પર પદ્ધતિનો મોટામાં મોટો દોષ એ છે કે શિક્ષણકળાથી કેવળ અજ્ઞાણ અને એવા જે છોકરા તેનેજ આપણે નિયાજનું ધણું ખર્ચે શીખવણ સ્વાધિન કરી દઈએ છીએ.

૨. અશિક્ષિત (અનેટેન્ડ) માનિટરો હોવાથી બુદ્ધિને કેળવવાનું કામ તો બિલકુલ યથા શક્યુંજ નથી. તેમજ નીતિની કેળવણી પણ છોકરાની સત્તાથી આપી શકાય નહિ. મવક્તબ કે બુદ્ધિ અને નીતિ બંનેની કેળવણી નહિ, પણ માત્ર બહુતર અને તેમાં પણ વિશેષ કરીને ગોખણ બહુતરજ નિયાજમાં આપી શકે છે. તે છતાં પ્રથમ શિક્ષણમાં પણ ધણું ખર્ચે પરિણામ આપુંજ થાય છે. ખરી કેળવણી તો વર્ગવાર મુશિક્ષિત સારા મહેતાજીએ હોય તોજ આપી શકાય, અને તેમ જ્યાં અરચના કરણથી યથા શક્યું નથી, ત્યાં પરસ્પર પદ્ધતિ કાંઈ વિશેષ નુકશાનકારક છે એમ કહી શકાય નહી.

૩ માનિટરો પક્ષપાતી, યેર રાખનારા, અને વખતે બાંચીઆ, તથા બીજા છોકરા ખુશામતીવા સ્વભાવના થવાનો ધણો સંભવ રહે છે. આવી પરિણામ મહેજસાજ તો પરસ્પર પદ્ધતિમાં થવા વિના રહે નહિ, પણ જે મહેતાજી વિચક્ષણ, ખંતી, અને જખરી દખરેખ રાખનારો નહિ હોય, તોજ એ ખરાબી બહુ વધી પડે છે.

૪ મહેતાજીમાં ઉત્સાહ, બુદ્ધિ તથા શરીરનું આપલ, ઉદ્યોગ, અને ખંત એ અસાધારણપણે જોઈએ છીએ, અને તેમ બહુધા ન હોવાથી આ પદ્ધતિ કેળવણી કે વિદ્યાબ્યાસની નહિ, પણ માત્ર છોકરાઓને, નકામે કામે વળગેલા દખારી પોતાને તથા દુનિયાને ઠગવાનીજ કળા યથા રહે છે.

૫ નિયાજ સારી હોય તોતો ફીક, પણ નહિતો માનિટરો જોઈએ

તેટલા અને તેવા મળી શકતા નથી, અને ત્યારે તો એ નિગાળની પૂરીજ કમખત્રી સમજવી.

૧. ઊકરાને માનિદર કરવા કે માનિદરની મારફતે બણાવવા એ તેમના માખાપને પસંદ પડતું નથી.

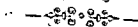
ગૌરીશંકર વેદશાળા.

ધર્મયુક્ત કે ધર્મ વિયુક્ત દેવવળી એ એગળીસમા શ્રેકડાનો મોટો સવાલ છે. તે છતાં યુરોપખંડમાં રમધર્મ અને રાજધર્મ એક હોવાથી એ બાબતની વળી દરકત ત્યાં જણાતી નથી. પણ ભરતખંડમાં તો હાલ રાજધર્મ અને પ્રાન્તધર્મ જુદાંદે એટલુંજ નહિ, પણ પ્રાન્તમાં એ કોમનો મતા ધર્મો એવા જુદા અને વિરોધી છે કે ને નિગાળોમાં બધા કોમના ઊકરા બણવા આવતા હોય ત્યાં કોઈપણ અમુક ધર્મની દેવવળી આપવી એ મહા અત્યાચ અને વિનાશકારી થઈ પડે. આ કારણથી આપણી શાળી સરકારે ઝંખીર બુદ્ધિ વાપરી પોતાની સાવળી નિગાળોમાંથી ધર્મની દેવવળી દૂરજ રાખીછે. આમ થવાથી આપણા રમમાં ને હાલ દેવવળી અપાય છે તે ધર્મવિયુક્ત થઈ પડીછે, અને તે તોઈ દેરમાક રચી તથા પરચેચી મૂદરેયો ધણો ખેદ પામીછે, તથા તેને નાશિતક દેવવળી કહી વખોડે પણ છે. હા આ અત્યુદેગન કમિગન આગળ પણ ધર્મ વિપ્લાવ દેવવળીની સામા એક મજા ફરીવાર હતી, અને એ કમિગનમાંના દેરબાક મેખરોએ તે કમ્બલ રાખી ચામાત્ય ધર્મનું એક પુરતક તૈયાર કરાવી તે મા-જાઓમાં મીખવવાની બતામણુ પણ કરીછે.

તે છતાં અમારો વિચાર તો એમો છે એવા સામાન્ય ધર્મ સંચાલથી કાંઈ હાવડો ન થતાં ઉમરો બનાડો થવાની રહેગત વધારેછે રહેંછે. ને ધર્મયુક્ત દેવવળીની વરદે છે, તો તે અમુક ધર્મની દેવવળી વિના કરી પણ આપી શકાયતી નથી, અને તેમાં ત્યાં મુખી આપણા તોકે રા-રાત્યમાં કમળ થઈ વલતેજવળી પોતાના હાથમાં લેવાને મનિમાન થવા નથી, ત્યાં મુખી મરકારી નિગાળોની દેવવળી ધર્મવિયુક્તજ રહેવાનો, એકું ઉપાય હાલ એટલેજ છે કે ને સીમિત મૂદરેયો ધર્મોત્તમારી હોય

તેમણે ધર્મયુક્ત કેળવણીની નિશાજો પોતાને અર્થે સ્વતંત્રપણે જ કાઢવી. વિજ્ઞાતની ઘણીખરી નિશાજો તથા શાળાઓ આ પ્રમાણે ધર્માત્સાહી આંતરંગી ગૃહસ્થોના કુંડમાંથી જ ચાલે છે. એટલું બધું જો હાલ આપણાથી યદ્ય શકે નહિ, તો માત્ર ધર્મની કેળવણીની જ નિશાજો કાઢવી એ તો ધર્માત્સાહી માણસોની ખાસ ફરજ છે.

અમારો વિચાર આ મુજબનો હોવાથી અમે સાંભળીને રાજી થયા છીએ કે ભાવનગર ખાતે ત્યાંના માજી દિવાની શ્રી ગૌરીશંકર ઉદયશંકર સા. એસ. આઈ. એ પોતાના ખર્ચથી એક વેદશાળા ગયા કાગણુ શુદ્ધ ૧ ને શુક્રવારે એટલે તા. ૨૦ મી ફેબ્રુઆરી સને ૧૮૮૫ ને રોજ સ્થાપના કરી છે. વિદ્યાભ્યાસની વિશેષ ગોઠવણો શી કરી છે તે બાબત અમારો ખબરખતી લખતો નથી, પણ એટલું તો તે ઉપરથી સાફ જણાય છે કે વેદ તથા ઉપનિષદ વેદાંગ જાણનારા સારા શિક્ષાગુરુઓ રાખવામાં આવ્યા છે, અને સ્નાન સંખ્યાદિકથી તે છેક વેદાંગ સુધી વિદ્યાર્થીને જે બધું હશે તે બજાવી શકાશે. હજી એ શાળા નીકળ્યાને મહીનો પણ પૂરો થયો નહોતો એટલામાં જ તા. ૧૩ મીને રોજ એ શાળામાં ઇનામ વહેંચવાને મિલાવડો મળ્યો હતો તે વેળા વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા ૧૩૪ ની માલમ પડી હતી. એ પ્રસંગે અધ્યક્ષ સ્થળે ભાવનગરના મુખ્ય દીવાન આજીમ બિહલદાસ સામળદાસે બિરાંજી સ્વહસ્તે ઇનામ વહેંચ્યા હતા તથા નામ્ય દિવાન આજીમ વલ્લેશંકર વિ. ગૌરીશંકરે એ શાળાની ઉત્પત્તિ વિષે એક સાફ નમ્ર બાવણુ વાંચી સંભળાવ્યું હતું. અમે આ શાળાને દિનપરદિન આવ્યાદ તથા ઉપયોગી થતી જોવાને હમેશાં આતુર રહીશું.

પુસ્તકોની પહોંચ.

ગૂજરાત રાજસ્થાન, રચનાર કાળીદાસ દવશંકર પંડ્યા. આ મોટું પુસ્તક છે. એના રાખણ આઠપેજી પૃષ્ઠ ૫૮૦ અને ૬૨ પ્રતની કિંમત આઠ રૂપિયા છે. એને ગૂજરાતના તમામ રાજ્યોની ડિરેક્ટરી કહીએ તો ચાલે. વડોદરા, પાલણપુર, મહીકાંઠા, રેવાકાંઠા, કાઠીયાવાડ, અંબાત, અને સુરત ખજાકાના તમામ નાના મોટા રાજ્યોના વંશાવળી, તેનો કાંઈક

ઇતિહાસ, રાજ્ય વિસ્તાર, વગેરે ઘણી ઘણી આબતોનો એમાં સંક્ષેપથી સરળ બાપામાં સમાવેશ કીધેલો જણાય છે. સાધારણ વાંચનારે તો કદાપિ નહિ દરેક રજવાડાં વાળાઓએ તો આ ઓપડી ખસુસ પોતાની પાસે રાખવી જોઈએ. વહિવંચાઓના ઓપડા કરતાં આથી જાતની ઓપડી વધારે ઉપયોગી અને સમવાનુસાર છે.

ખરનો નર અથવા નરનો ખર, રમુજે દિલપસંદમાં વાતછે એક માણસ કોઈ આપ્તનજીની તારીફ સાંભળી પોતાનાં બકરાને માણસ કરાવવા લઈ ગયો હતો. આ રમુજી નુજાને ટીચો ટીચો લાંબુ કરી આના બનાવનાર હાથોરામ પુરપોતમ મહેતાએ એક ચારઅંકી (ચતુરાંકી તો શબ્દજ ખોટોછે) નાટક ઉભું કર્યુંછે. પણ રંગમા તે દુઃખકાજ હોય. તેના કૂંડકૂંડાથી કાંઈ પણ મજા આવતી નથી. તેમજ અત્રે થયુંછે.

મુલતવી રાખવાનાં માહાં ફળ, એ નામની એક વાર્તા રા. વિઠ્ઠલરાય ગોવર્દન પ્રસાદ બાસે ઇંગ્રેજ ઉપરથી બાબાંતર કરીને બહાર પાડી છે તેની એક નકલ અમને મળી તે વાંચી અમે ઘણા રાજી થયા છઈએ. એ વાર્તાનો કેટલોક ભાગ જુદિપ્રકાશમાં છપાઈ ગયોછે, અને તે જણે વાંચ્યો હશે તેને આ વાર્તાની અમારી તર્ફની બજામણ કાંઈ પણ જોઈતી નથી. આ વાર્તા જેટલી સુબોધકારી તેટલીજ રસ ભરેલી છે—બોધ આપતાં અર્થે જોડાએડી કેટલીક વાતો જેમ અસંભવિત અને નીરસ હોયછે તેવું આ વાતમાં જરાએ નથી. પરંતુ સંકળના સઘળીજ સંભવિત, રોજના બનતા બનાવોની છે, અને પાત્રતા તથા રસ પણ જોઈએ તેવાંછે. બાબાંતર કરનારે પણ એને સરલ તથા રસિક કરવામાં પોતાની તર્ફથી કાંઈ બાકી રાખ્યું નથી. જો પ્રસ્તાવનામાં ન કહ્યું હોત, તો થોડાજ એમ જાણત કે એ ઇંગ્રેજ જેવી પરબાપાનો તજુંમે છે. અમ એટલાજ દિલગીર છઈએ કે આ વાર્તા કેવી સુબોધકારી તથા રસ ભરીછે તે દખ્ખાડવાને સાર અમે તેનો કેટલોક સાર અત્રે રચનસંકોચના કારણથી આપી શકતા નથી.

કચ્છમહોદય, એટલે, મહારાજાધિરાજ મિરજી મહારાવ શ્રી ઝેંગારજી સવાઈ બહાદુરના રાજ્યાભિષેક પ્રસંગે શીઘ્ર કવિ પ્રસિદ્ધ પંડિત કવિ શ્રી ગદુલાલજીએ રચેલા સંસ્કૃત કાવ્યનું ગૂજરાતી ગદ્યમાં બાબાંતર. આ નામજ એ પુસ્તકનો વિષય શોધે તે સ્પષ્ટ કહી આપેછે, અને ગદુલાલજી જે

વિષયપર લખે તેમાં કાંઈ તો ખંડિતાઈ તથા રસ આભા વિના રહેજ એમ કહેવાની કાંઈ જરૂર રહેતી નથી. તો પણ નિરૂપૃહી સાધારણ વાંચનારને એ કાવ્ય રચણે એમ અનુકૂળી શકતા નથી. ભાષાનું કાંઈક, તથા અલંકાર જેસાડવામાં થયે અર્થની ખૂંચ જોઈએ તે કરતાં કાંઈક વધારે છે.

સ્વાભાવિક ધર્મ, એ નામની ઓપડી ચારેક વર્ષ ઉપર ન નામી છપા-એલી તેની ખીજી આવૃત્તિ હાલ નથુરામ પીતાંબરજી રાવજે પોતાના ના-મથી છપાવી છે. એ વિષે અમે અમારો વિચાર પ્રથમ આપી ચૂક્યા છ-ઈએ, અને તેમાં વિશેષ કહેવાનું એજ કે આ આવૃત્તિમાં કેટલોક સુધારો વધારો થવાથી તે પહેલાં કરતાં વધારે સારી થઈ છે.

વૃદ્ધપતિવેદના, આ કવિતા લખનારનો હેતુ કદાપિ સારો હશે, પણ એમાં અમર્યાદિત કવિતા એટલીબધી છે કે અમારું કહેવું એટલુંજ છે કે એ લખનારે પોતાનું નામ જાહેરમાં મૂકવા પહેલાં કોઈ સારા માણસની સલાહ લીધી હોત તો એના હકમાંજ વધારે સાચું થાત. બિભત્સ દોષ બાદ કરતાં પણ એના ગદ્ય કે પદ્ય એકે લખાણમાં ઝાઝો માલ કાંઈ પણ દેખાતો નથી.

શ્રી પ્રયાગ નાગર રાવતર્થક સભાનો પ્રથમ વાર્ષિક વૃતાંત સને ૧૮૪૦—૪૧ નો. ગૂજરાતથી દૂર છેક અહ્મદાબાદમાં વસનારા આપણા નાગરમિત્રોએ પોતાના સ્વસ્થાતિનો વૃદ્ધિમાં વધારો કરવા તથા ગૂજરાતી ભાષાનો અભ્યાસ વધારવા આ પ્રમાણે સમારંભ આદ્યો છે તે જોઈ અમે ધણા રાજી થયા છઈએ.

પુસ્તકમાળા અંક ૨૪ મો, આ અંક વ્યાપાર વિષે, અને એના પ્ર-વર્તકોના ઘણું કરીને સઘળાં અંકોના પંદે એ ભાષા તથા અર્થમાં સરલ અને લોકને ફાયદા સાથે વાંચવો ગમે એવા બે પાઈનો એક નાનકડો અંક છે.

પ્રિયવંદ, નામનું એક વિશેષ કરીને શ્રી-લપયોગી માસિક કાઢવા ખાગતનું વિસ્તરિત બાઈ મણિલાલ નમ્બુભાઈ દ્વિવેદી ત ફૂંચી અમને મળ્યું છે. એક શ્રીએતિ માટે ખાસ ઓપાનોયાની જરૂર તો છેજ, અને તે જોઈએ તેવું નોકજવાની આશા આપણે આં તરણ વિદ્વાનની તફૂંચીયા-ધીએ તો તે જોટું ગણાશે નહિ, કેમકે એ લખનારના કલમ ગૂજરાતી પ્રજા આગળ પોતાનો દેખાવ એવાર વાર આપી ગઈ છે.

સારસંગ્રહ.

જૂનાગઢ દરબાર તરફથી નીકળેલી સ્કાલરશીપો—જૂનાગઢના દરબારે પોતાની રૈયત માલિકા જે નાગરો કેળવણી લેવા ઇંગ્લાંડ જવાની ઉમદ રાખતા હાય તેઓને માટે દર વરસે બખ્ખે હજાર રૂપિયાની તથા સ્કાલરશીપ કાઢીને તેમજ વળી દીવાનજી વજરે બાવદીનબાઈએ પણ દર વરસે દોઢ હજાર રૂપિયાની એક સ્કાલરશીપ કાઢાડી છે.

ખાંડ ઉપરથી સાકર બનાવવાનું એકે કારખાનું અમદાવાદમાં નીકળવાની ગોઠવણ થઈ ચૂકી છે. આ કામ કરવા સાર એક સારા ગ્રહસ્થોએ મળી કંપની ઉભી કરી છે, અને તેનું નામ રયુગરકેન્ડી મેન્યુ ફેક્ટરીંગ કંપની રાખ્યું છે એની કુલ થાંપણ ૨૦૦૦૦ રૂપિયાની તથા દરેક શેર ૨૧૦૦)નો રાખ્યો છે.

ભાવનગરની રામજીદાસ કૉલેજના પ્રિન્સિપાલ દાખલ આક્ષર ફંડની લીનકોલન કૉલેજવાળા પ્રોફેસર યુનીઅન, એમ. એ. ની નિમંત્રણ થઈ છે. આ પ્રોફેસર વળી લંડનની યુનીવર્સિટી કૉલેજમાં સંસ્કૃત ભાષાનો શિક્ષા ગુરુ હતો.

ઈંગ્લેન્ડ વાલનટીઅરો—છેલા હિસાબ મુજબ ઇંગ્લાંડ ખાતે સઘળા મળીને ૨૧૪૦૦૦ વાલનટીઅરોની મોટી ફાજ છે, જે સંખ્યામાં ૫૦૦૦ છેલા સાલમાં વધ્યા છે. આ સઘળામાંનાં ૨૦૮૦૦૦ કામ બજાવી શકે એવા છે.

તોપખાતામાં ૩૬૫૦૦ વાલનટીઅરો છે, ઇંગ્લેન્ડ વાલનટીઅરો ૯૪૮૦ છે, અને ૧૬૫૦૦૦ પેટલ ફાજમાં છે.

કેવો ઉદ્યોગ—સ્વિટ્ઝર્લેન્ડમાં હરસાલ ૧૬૦૦૦૦૦ ઘડીઆળ બને છે, અને તેને બનાવવામાં લગભગ ૪૦૦૦૦ માણસો કામે લાગેલાં છે.

મનીઆર્ડર સને ૧૮૮૪ ની સાલમાં હિંદુસ્થાનમાં ૭૪૧ લાખ રૂપિયાના થવા હતા, જેનું તવલાખ રૂપિયા કમિશન ઉત્પન્ન થયું છે.

રસાયણના પ્રયોગવડે ખાતર બનાવવા ઉભી થનારી ટોળી—યુનાની આર્ટ કૉલેજના પ્રોફેસર મેન્યુઅલ ફ્રેકે રસાયણના પ્રયોગથી ખાતર બનાવવાની શોધ કરી છે, તેને માટે પુના ખાતે એક ટોળી ઉભી કરવાની હીજમાલ થાય છે.

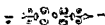
એક નામીયા હિંદી ઉદ્યોગને ખીજવવાની વીલાવત ખાતે કોશ્ય.

યાંયે, અને તે માટે ત્યાં એક કંપની ઉભી થઈ છે. આ ઉદ્યોગ ચાલુ, ફરશ, પંચ છ વીગેરે બનવાવાને લંગતો છે. એ ઉદ્યોગ દિનપરદિન પડી બાગનો તબક્કે પણ હવે તેને પાછો ટેકવવા અને ખીસવવાની આ તંત્રની જ થઈ છે, તે એવી રીતે કે પંચતબ અને કેમગીરમાં લાહિર, અમૃતસર અને પઠાણકોટ ખાતે કારખાનાઓ સ્થાપીને ત્યાં આ ઉદ્યોગ ચાલુ કરેલો. કહેછ કે આ જણસોનો વિખાત ખાતે એટલો બધો ખપ છે કે મેગરસ એપવની કુ. એ. આગળથીજ નવો કંપની (૩૨૦) લાખની કીમતનો માલ ખરીદવાની વરદી આપી છે. એક બીજી પહેલી ચાલુ જ્યો દર સાત ખરીદ કરવાની કબુલત આપે છે. એવી ગણતરી થઈ છે કે ઉપલાં છ કારખાનાં ચાલુ થયા પછી દરસાત ૧૩૦૦૦૦ સમચોરસ વાર નેટવા ફરશો તૈયાર થશે, અને દરવારે ૩૧૦ ની કીમત ગણતાં તેર (૧૩) લાખનો માલ ઉતરશે તો સંઘળે ખરચ ખાદ જતાં રૂપિયા ૩૨૦૦૦૦ નો નફો રહેશે, જેમાંથી એકરૂ ૩૦ ટકાની બાગીદારીને વહેંચણી મળશે. પંચતબમાં સરકારી જેલોમાં ફરશો બનાવવામાં આવે છે, અને તેથી તે તરફના રંગી ધંધાદારીઓના ઉદ્યોગમાં મોટી ખર્ચલ થવાની ફરીવાદ લાંબા વખતની છે, પણ કહેછ કે કોઈપણ કંપની ઉભી થઈને કારખાનાં કાઢે તો હિંદી સરકારે જેલમાં બનવા ફરસોનો અટકાવ કરવાની મરજી દેખાડી છે. ઉપની નવી કંપનીનું નામ "પંચતબ એડકેમ્બીર કારપેટ કું." છે, જેની થાપણ (૨૫૦) ને હીમાચ ૧૦ લાખની છે.

કુડોને મનમનતા રંગ આપવા.—દુબર અને ઉદ્યોગનાં ફળ સદા મોઢાં હોય છે. એક માણસને એકજ જાતના રંગ ઉપર ખાર હોતો નથી, અને એક દુકાની ખુશખોઈ છતાં તેના રંગને લીધે એક દુલ માણસની ના પસંદગી મળતી છે. "રંગારો" એ નામનું એક પત્ર એવી વાત જાહેર કરે છે કે અમર જો દહેનો કુડોમાં આપણને ને રંગનો દુલો ગમતાં હોય તે રંગ માટીમાં પૂરીયું તો તેજ રંગનાં દુલ પાત્ર થશે, અને દહેની પાંદડીઓ કાપીને તેમને તેજ રંગનાં પાણીમાં બાળી રાખીયું તો તેથી પણ તેઓ આ નવો રંગ પકડશે પણ આ વાત જાણનારો છે કે જેમ માણસને ચોક્કસ રંગો ઉપર લાગ હોય છે તેમ દહેને તેમના પસંદ પડતા રંગનાં વાસણો હોય છે, એટલા માટે તેઓને અજામના રંગનો પોગાક આ-

પવાની માણસની ઇચ્છા હોય પણ કુલની મરજી તે રંગમાં ખીરાજવાની નહિ હોય તો તે રંગ ને જીવદા જીવદા રંગોનો બનજો હોય તે જીવદા જીવદા રંગોનો લેવાસ લેવાનું તે કુલ પસંદ કરેછે ! શું આ એક કુદરતની કરામત નથી ? અને તે વિદ્યાએ ખુલ્લી પાડી આપી છે. દાખલા તરીકે જીવજીવે રંગ કુલના માટીમાં ધૂંધા હોય તો એ રંગ લેવાને નાપડેછે, પણ એ રંગ ને ખેરંગો—બલુ અને રાતો—નો બન્યોછે તે બંને રંગો તે કુલની પાંદડી-ઓમાં દેખાવ દેછે. પણ આમ દરેક મિત્ર રંગના સંબંધમાં બનવું નથી.

કુશમનોનો સંહાર કરવાનું તબું યંત્ર—આજે સુધી 'ટાર્પીડો' નામનાં ખાતે ખરાબીનાં યંત્રોનો ઉપયોગ માત્ર દરીયામાંજ થતો હતો, પણ હવે શત્રુનાં ખારકસોનો નાશ કરવાના પાપી લોભ ઉપરથી તેમના લશ્કરનો સંહાર કરવાના વધારે ચુનાહ બરેલાં કામ ઉપર નજર ગાઇછે અને આશ્ચર્યના હુઝર રોજમીટ વાળા હેર ધોળ લખાવીજ નામે એક આંકીસરે નવી જન-તાના ટાર્પીડો બનાવ્યાછે કે જેમને ઘસા આવતા કુશમનોનાં લશ્કરના માર્ગે વચે જમીનમાં નાનો ખાડો ખોદીને છુપાથી અને જરૂરની વખતે વી-જળીની મારફતે સળગાવ્યાથી, કહેછે કે, તેઓ ભારી પ્રાણઘાત કરવાને મક્કતીવાન થઈ શકેછે.

નિશાળોનાં ઇનામ પત્રક.

ગોહીલવાડ.

(પાછલ પાને ૧૮ થી.)

હાડીઆદ. વળાના કુમારશ્રી અખિરાજજી તથા ગામલોકો તરફથી રૂ૧૧ મીઠાઈ રૂ૦૧ ઓપડીયો કુલ રૂ૨) વડીધ. ગામલોકો તથા પ્રેસીડેન્ટ કાગુ-બાઈ તથા શેઠ ગોરધન રૂ૦૧૧ લાહી. વલીઆ લવજી પ્રાગજી રૂ૧) મી-ઠાઈ અને કન્યાશાળામાં કારભારી સહિબ માણેકલાલ લાધાભાઈ રૂ૧-૧-૦ આખર. મહેરખાન બામદાસો તરફથી રૂ૧૮) રૂમાત્ર રૂ૨) મીઠાઈ કુલ રૂ૨૦) ચમારડી. ગામલોકો તરફથી રૂ૦-૧૦-૦ ભડળી. ઠકર રતનથી નાનજી રૂ૦૧૧ માકર-રસનાળ. તાલુકદાર બામકરરાવ વીઠલ રૂ૧) ઓપડીયો રૂ૧) મી-ઠાઈ—ખૂમડી. રા. લલુ શંઘવી રૂ૧) કોળીપાદ. બાવા ગોવિંદદાસ ગરી-બદાસ રૂ૧૧ તલગાજરડા. શીહીરના થા. અમૃતલાલ છગમલાલ રૂ૧૧

વીજવડી. સર ત્યાયાધીશ સાહેબ વિદ્યારામ ૩૦-૧-૦ ધાંધારી. પોલીસસ્થાન
રહેમાન આબેદ ૩૦ શાકર—સથરા. મહેતાજી ગૌરીશંકર ગોવિંદરામ
૩૦-૬-૦ કેરી—કાશીઆણી. પટેલ કન્યાશાળા રણછોડ ૩૦૧ અરજણુર છ-
છોડ ૩૦-૬-૦ રમતાય મોધા ૩૦-૬-૦ તારાચંદ રતનશી ૩૦ કુલ ૩૧૧
શાકર—ઉમરાણ. દરબારશી તરફથી ૩૦૧ પાણી પાવા સાહ ઢસા ફોજ-
દાર. પ્રાણશંકર લક્ષ્મીદાસ ૩૧) કેરી—લાહી. કારબારી શા. માણિકલાલ
લાધાભાઈ ૩૦૧ કેરી અને કન્યાશાળામાં ૩૧) સાકર—ગમારડી (ખાખરા)
કુંડાકર વીઠા કસતા ૩૧) સાકર—ભાવનગર નં. ૧ રા. દુરગાશંકર મયા-
શંકર ૩૧૧ મીઠાઈ અને નં. ૩ જામાં સુધાર ડાહ્યા ગીલા ૩૧) સાકર—
બંદારીઆ—૨૧. નારણ હીરા ૩૦-૫-૧ કોડીઆદ. પટેલ નાગજી
નથુ ૩૦ ૧૨-૦ મહુવા કન્યાશાળા શિદ મનજીભાઈ નથુભાઈ
૩૧-૧૪-૦ ગરબાવળી નં. ૧૫ ત્રાપજ કન્યાશાળા. દરબારશી તર-
ફથી ૩૧૫ મુંદડીપો. યાણુદાર સુખતરાએ ૩૧) ગામલોશિએ ૩૧) મ્લટો
૩૦૧ સાકર—પીઠવડી—ફુંડતા યાણુદાર સાહેબ દયારામભાઈ ૩૧-૫-૦
મીઠાઈ—પાવેરા. વહીવટદાર સા. બાઈચંદ ગામજી ૩૦૧ સાકરના—
ધાંધળી—પટેલ લાધા રામા ૩૧) સાકર—ઉમરડ. જાની જૂના ઈશ્વર ૩૦૧
જાંઝમેર. ઉમડી ફાજદાર બાંપલભાઈ ૩૦ સાકર લાહીદડ—પટેલ અમ-
રશી નેરામ ૩૦) અજકડ. બાસ વીઠલ ડુંગર ૩૦૧ સાકર—ભીમડાદ. શા.
નેચર નાનજી તથા ભૂરા દેવજી ૩૦૧ સાકર—આંખા. પટેલ મેઘજી
ખનાએ પોનાના છોકરાને નિશાળે મેસાડી ૩૦-૧૧-૦ સાકર—પાંચતલા-
વડી. કાણુકીયા ચત્રબજ દેવશી ૩૦૧ પાલીતાણા. છવાભાઈ પીતાંબર
તથા પોરા અમીચંદ જમરાજ ૩૧૦) ઉનાળામાં પાણી પાવા સાહ—લાહી.
મહેતાજી રૂપજી લાલજી ૩૨) મીઠાઈ અને કન્યાશાળામાં કારબારી શા.
માણિકલાલ લાધાભાઈ ૩૧) મીઠાઈ. રવાના તા. ૨૨-૧-૮૪ ગ્રુ. મહુવા.

(છેથેજી સહી.) ફીરપાશંકર દમીરચંદ.

રે. એ. ઈ. પ્રાં. ગોદીલવાડ.

ભરૂચ વિભાગ.

(પાઠ્ય પાને ૭૧ થી.)

ભરૂચ નં. ૩ પ્રશ્નોદના મારેના પૂત છતસંગજી બારતસંગજી ૩૧૧
શુક્રતિથિ કન્યાશાળા. પોલીસપટેલ. વ્યાસસંગ નાનસંગ ૩૨) માહીએ

દાહીમતસંગજી લક્ષ્મીમાયા ૩૧) લક્ષ્મી નં. ૩ ૨૧. હરગોવિંદ હીરાચંદ ૩૧૨)
 ૨૧. એદલજી એદાગખસ મોદી ૩૧) ૨૧. અનોપરામ જગન્નાથ ૩૧) ૨૧.
 ૨૧. છોટાલાલ પરબુરામ ૩૧) ૨૧. હાકોરદાસ તુળસીદાસ ૩૧) ૨૧. હરીભાઈ
 પ્રાણજીવન ૩૧) ૨૧. જમીનતરામ મૂળચંદ ૩૧) ૨૧. ગોરધન લાલભાઈ
 ૩૧) કુલ ૩૧૬) ધમણુદ પટેલ નરોત્તમદાસ પુરુષોત્તમદાસ પુરુષ મંડાવી.
 રવાના ૨૩-૩-૪૮.

(છંદ્રેજી સહી.) ગણુપતરામ ગૌરીશંકર શાસ્ત્રી.
 ટે. એ. ઈ. બરૂચ તિલાગ,

આલાવાડ પ્રાંત.

બ. નં. ૪૬.

ધ્રાંગઢા. મહારાજશ્રી માનસીંહજીએ ૩૫) મીઠાઈ તથા વેદ અંગાથં.
 કો. ૩૪) ના દાણીયા તથા લાડવા કુલ ૩૬) જોસડા. માલવણના કામદાર
 રંજ્યા આત્મારામ કોપરાં તથા સાકર ૩૦-૫-૯ જોસડા. રકૂલ કમિટિના
 મેમ્બરોએ ૩૧) મીઠાઈ વહેંચી—હળવદ મુખ્ય. નિયાળનું નવું મકાન થતાં
 ગ્રેકરાએને ખેસાડ્યા તે વખતે ગામલોકો તરફથી રૂડા સાકર વહેંચી—
 માંકનેર—મહારાજશ્રી અમરસિંહજીની સાલગીરીને દીવસે ૩૧૫) મીઠાઈ
 ૧૫) નકશો સોતરવાને સામાન કુલ ૩૨૦) ખોદુ. રકૂલર મોહન કમરશીએ
 ૭ આવાના કાગળ તા. ૩૨) ૨૧. ૨૧. બજીભાઈ નથુરામે તથા ૩૩) ગામના
 પટેલીઆઓએ તથા ૩૨) ગામના શાહુકારોએ મળી કુલ ૩૭) ની મીઠાઈ.
 ત્રીલાપુર. પટેલ કહાનજી લાલજીએ ૩૦૧ મીઠાઈ વહેંચી—વાણા. ગામના તા.
 કુકદારોએ ૩૧) મીઠાઈ—ચુડા. ગાંધી લક્ષ્મીચંદ મોતાને ત્યાં દીકરાનો જન્મ
 પ્રવાયી ૩૩) સાકર તથા ગોળ. તેમને ગોસળીઆ રાત્રેપોરને ત્યાં દીકરાનો
 જન્મ થવાયી ૩૧૧ ની દ્રાક્ષ—અખીણા. ગામલોકો તરફથી રૂડા મીઠાઈ.
 ઝીંજુવાડા. હાકોર ભાવસંગજી દાદાજીએ ૩૦) મીઠાઈ વહેંચી—સુરેલ. મ-
 હેરબાગ કામદાર સાહેબે રૂડા મીઠાઈ વહેંચી—વણોદ મહેરબાન દરબાર
 સાહેબે ૩૪) મીઠાઈ વહેંચી—ટીકર. આજમ યાણદાર સાહેબે જોકરાએને
 જમાડ્યા તથા એક ચાલતું ધડાંચાળ આપ્યું—ધ્રાંગઢા. સોલ્ટ કમીશનર
 સાહેબે ૩૨૧ ની મીઠાઈ—દેવચરાદી. વડવાણના રહીય કરીઆણના મહે-
 તાજી રાવળ નાગજી મોનજી ખીજીવાર પરણવાયી ૩૧૧ મીઠાઈ—પંચા-

સીઆ. સ્કુલ કમિટીના મેમ્બરોએ ૩૧) અલ્ગુર વહેચ્યું—મહિદા. વાંકા-
નેરના આજમ ન્યાયાધીશ સાહેબે ૩૨) મીઠાઈ વહેચી—લીબલી કન્યાશાળા.
મેહેરબાન કાઠિયાવાડના પોલીસીકાલ એજન્ટ સાહેબ તેમના મડમ સાહેબની
સાથે પધારી પરીક્ષા લેતાં મહેરબાન ઠાકોર સાહેબે ૩૪-૧-૦-૦ લુગડાં
૩૨૬) સ્ત્રી મોજની ઓપડીયો તથા ૩૩) મીઠાઈ ફુલ ૩૮૫-૧૩-૦—પચ્છમ.
આજમ બલોલ રૂપા ફોજદાર સાહેબે તથા સ્કુલ કમિટીના મેમ્બરોએ
મળી ૩૪) ની ઓપડી ૩૫) ની સાકર ૩૬) મહેતાજીને પાઘડીના ૩૭)
અસ્ટ્રોલોજીને પાઘડીનો ફુલ ૩૮)—બલોલ. આજમ રૂપા ફોજદાર સાહેબે
૩૯) મીઠાઈ વહેચી—દેવપુરા. દલાલ દીરસદુરા જોબાઈએ પોતાના બાણે-
જને નિશાળે બેસાડી ૪૦) સાકર વહેચી—સાવડા. શ્રી બેરાબાઈ અમર-
શીએ તથા શ્રી ગોકળબાઈએ પોતાના દીકરાને નિશાળે બેસાડી ૪૧) ની
મીઠાઈ વહેચી—સરા. અવાસ રામજી નારણે પોતાનો બસ શીળીમાંથી
સાળે યવાથી ૪૨) મીઠાઈ—મુળી. મહેરબાન ઠાકોર સાહેબે પોતાના દી-
કરાને મોતેડરાવને પગે લગાડી ૪૩) મીઠાઈ—તીથવા. મહેતાજી હરગોવિંદ
૪૪) ની આરક વહેચી—ઝીઝવાડ. મહેરબાન ગ્રામાવાડના આસ્ટ્રોલો-
જીકાલ એજન્ટ સા. બા. પધારવાથી ૪૫-૬-૦-૦ કપડાં તથા ફૂંદા.
અને તાલુકદારો તરફથી ૪૬) નાં પતાસાં ફુલ ૪૭-૬-૦-૦ નું ઇનામ
રવાના તા. ૧૪-૪-૮૪

(છેલ્લું સહી.) કૃષ્ણલાલ ગોવિંદલાલ.

૩, એ. ઈ. પ્રાં. ગ્રામાવાડ.

મહીકાંઠા.

(પાછળ પાને ૭૨ થી.)

પડોદરા. બાવીસ યાજ્ઞદારની ચોરંજીવી નાનાલાલ બાગીલાલ પરી-
ક્ષા કરી ઈનામ વહેચ્યું ૩૦-૧-૦ મહીસા. બાવીસ દક્ષિણ વિભાગના
ચેરસીસ હર્ષપેકટર સામળદાસ વિખતાય તરફથી ૩૧) બાસ દમોદર મો-
રજી તરફથી ૩૨) કપડપુર. બાવીસ દક્ષિણ વિભાગના પોલીસ ઈન્સ્પે-
ક્ટર સાહેબ તરફથી ૩૩) ચોરડા. બાવીસ દક્ષિણ વિભાગના ઈન્સ્પેક્ટર
સાહેબે ૩૪) તથા હરીનાઈ ખુશાલ તરફથી ૩૫) રા. ખુશાબાઈ ખુશાલદાસ
તરફથી ૩૬) રા. ધૂળલાલ મોરોરજી તરફથી ૩૭) તરફથી ગોકળદાસ કીચા-

રદાસ તરફથી ૩૦ માણસા. મહેરબાન દરબારથી રાગસંગજી સાહે
 તરફથી ૩૨૦) ચોપડીયો ૩૧૦ મીઠાઈ તથા મહેતાજીને તથા શિક્ષકોને ૩૧
 કુલ ૩૪૧) મહેરબાન મહિકાંઠાના પોલીટીકાલ એજન્ટ સાહેબ તરફ
 ૩૦-૧૦-૦ ચોપડીયો બાઈથી ગુલાબજીબા તરફથી ૩૦૩૩ મીઠાઈ રા. ૩
 કબદાસ પીતાંબરદાસે પોતાના છોકરાને નિશાળે મુકી ૩૨) મીઠાઈ. મહે
 જી રેવાચંકરે હરીચંકરે પોતાના છોકરાની લગતની ખુસાલીમાં ૩૨) મીઠા
 બાયાત પ્રતાપસંગજી તરફથી ૩૪) મીઠાઈ—પેથાપુર. પરીખ માણેકચં
 ગોવંદનદાસે તરફથી ૩૧૫ મીઠાઈ. પરીખ, ડાહ્યાબાઈ લલુભાઈ તરફ
 ૩૧ મીઠાઈ—ઈલોલ. ઠાકોર વખતસંગજી દીપસંગજી તરફથી ગાદીએ
 ઠાકોર ખુસાલીમાં ૩૧૧) ચોપડીયો ૩૫૩ મીઠાઈ. ૩૧૪) મહેતાજી અરિ
 રંજીને કુલ ૩૨૦૩ અહમદનગર કાંસખાતાના સાહેબે ૩૧) મીઠાઈ સાદર
 મહીકાંઠાના પોલીટીકાલ એજન્ટ સાહેબ તરફથી ૩૨) મીઠાઈ—સતલાસણ
 ગઢવાડા યાણદાર ગીરધરલાલ અમરતલાલ ૩૧-૧૦-૧ મીઠાઈ કલા
 શીવલાલ જવાનીએ પોતાના છોકરાને નિશાળે ખેસાડી ૩૦૩ મીઠાઈ-
 જોડાણા, શ્રીમંત સંકરાચાર્ય અનીરૂપ શ્રી મે. તરફથી ૩૦૩ મીઠા
 મેતા ખુસાલ કુલભરામ તથા મેતા. અંબાલાલ ગણપતરામ તરફ
 ૩૧) મીઠાઈ. પારેખ અમયાબાઈ ઉકાબાઈ તરફથી ૩૦૩ દેશ
 શિવલાલ જોડારામ તથા જેમચંદ અમુલેખ તથા મજમુદાર કેર
 વલાલ દલમુખરામ તરફથી ૩૧) સોની રામચંદ્ર હકમચંદ તરફ
 તથા સોની કુપેર અંબારામ તરફથી ૩૦૩ મીઠાઈ—મોહનપુર. કામદા
 સામળદાસ વિંધનાથ તરફથી ૩૧) મીઠાઈ જમીદાર સાહેબ કચ્છાચંદ્ર
 હીમતરામ તરફથી ૩૧) મીઠાઈ પોતદાર જોડા ગુલાબચંદ તરફથી ૩૨) ચ
 પડીયો—રણાસણ. દયાલીઆના ઠાકોર કીચોરચંદ્રજી તરફથી ૩૧) મીઠાઈ
 તા. વડાગામ. મહેરબાન ઇંજીઅરખાતાના કેમ્બાએ સાહેબ તથા તેમ
 ખુટલેર તરફથી ૩૩-૧૦-૩ ચોપડીયો ૩૦૩ મીઠાઈ તા. સુદાસણ. દોસ
 તારાચંદ પીતાંબર તરફથી ૩૧) મીઠાઈ ગઢવાડા યાણદાર ગીરધરલાલ અ
 મરતલાલ તરફથી ૩૧) મીઠાઈ ઠાકોરશ્રી પરચતર્થીગજી મોખતર્થીગજી ત
 રફથી ૩૧) મીઠાઈ—સરદોઈ. મોહનપુર તાણકાના પોલીસ ફાજદાર ગુર
 મીઆં કાસમઅલી તરફથી ૩૦૩ મીઠાઈ. શૂકલ કમિટીના સેક્રટરી હીમ

સીંગજી મોહાવતસીંગજીએ પોતાના વરસકોટને દીવસે ૩૦૦ મીઠાઈ—
બાકરોલ, રેવરજીલાના ફોજદાર નુરમીઆં કાસરઅલી તર્ફથી ૩૦૦ મીઠાઈ
મોહનપુર જમીદાર, કચ્છાશંકર હીમતરામ તર્ફથી ૩૦૦ મીઠાઈ—વખતા-
પુર, બાંબી ખેચર બગા તર્ફથી ૩૦૦ મીઠાઈ—અરપોદરા, રેવરજીલાના
ફોજદાર હરિલાલ નથુરામ તર્ફથી ૩૦૦ મીઠાઈ તા. આલપુર, રાવજ
દીપસીંગજીએ છોકરા તથા છોકરીઓને ૩૨-૧૨-૬ ચોપડીયો ૩૫) મહેતાજી
આસિમંટને—૩પાલ, યા. ગુલાબચંદ પ્રતાપ તર્ફથી ૩૦૦ મીઠાઈ કાકોર
માનસીંગજી પ્રતાપસીંગજી તર્ફથી ૩૧૦ મીઠાઈ—સંસ્થાન ઈડર, બી મ.
હારાન ધોગજમી કેસરીસંગજી સાહેબ તર્ફથી ૩૨૧-૧૮-૦ ચોપડીયો ૩૧૮)
મીઠાઈ ૩૨૦) મહેતાજી આસિમંટને પાઘડીના, માજી કારભારી રાવજ
કૃષ્ણજી તર્ફથી ૩૨) મીઠાઈ ઘોડાંદરના કામદાર બાળકૃષ્ણ વન્ડેશંકર તર-
ફથી ૩૧) મીઠાઈ દીવાન સાહેબ હરીદાસ વીહારીદાસ ૩૩૦ ચોપડીયો ૩૩૦
મીઠાઈ—જેઠાસણના કાકોર મોખતસીંગજી તર્ફથી ૩૪) ચોપડીયો મેડીકલ
ઓફીસર માતીલાલ કૃષ્ણજીએ ૩૩) મીઠાઈ ગોસાઈ શંકરજી હેમગરજીએ
૩૩) મીઠાઈ—વડાલી, ઈડરના ગોસાઈ મોહનગરજીના મુનમ વર્ધમાનદાસ
ખેચરદાસે ૩૩-૩-૩ ચોપડીયો મહેરબાન ઈડર સંસ્થાનના દીવાન સાહેબ
નાયાબાઈ દયાજીભાઈ તર્ફથી ૩૨) મીઠાઈ—ચોટાસણા, ઈડર સંસ્થાન-
ના દીવાન નાયાબાઈ દયાજીભાઈએ ૩૧) મીઠાઈ—દેસોતર, જલદર પટાના
આકર્દીંગ ફોજદાર ગણપતરામ ગીરજનશંકર ૩૦૦ મીઠાઈ—ભીલોરા,
નાયાબાઈ દયાજીભાઈ ઈડર સંસ્થાનના દીવાન સાહેબ તર્ફથી ૩૨) મીઠાઈ
યાણદાર જલુભાઈ બજાવજીએ ૩૧) મીઠાઈ—દીટોઈ—મુંબાઈના શેઠ
પ્રાણજીવન પ્રભુદાસે ૩૧) મીઠાઈ કાકોર દીપસિંગજી દોલતસિંગજી તર્ફથી
૩૨) મીઠાઈ ૩૨૦ મહેતાજી તથા આસિમંટને ઈડરના ગોસાઈ મોહનગરજી
ના મુનમ વર્ધમાનદાસ તર્ફથી ૩૧) ચોપડીયો ૩૦૦ મીઠાઈ—પોસીના, મા-
હાલકરી જગનલાલ હરીલાલએ ૩૦૦ મીઠાઈ નોકાદાર માતીલાલ સાં-
ખચંદ ૩૦૦ મીઠાઈ ધનાજ કારકુન છોટાલાલ રણજોડલાલે ૩૦૦ મીઠાઈ
જમાદાર ગુનદલાં લીંબાખાં ૩૦૦ મીઠાઈ કાકોરના કારકા, નાદારસિંગજી
તર્ફથી ૩૦૦ મીઠાઈ રોપડાના મહેતા જેઠા ખુમચંદ ૩૦૦ મીઠાઈ કાકોર
ઉરસિંગજી તર્ફથી ૩૦૦૦ મીઠાઈ મેંબર ભીખા મૂળચંદ તર્ફથી ૩૧) મી-

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER

MAY 1885.

પુસ્તક રૂ ૨૪ મું.

મે. ૧૮૮૫.

અંક ૫ મો.

મે'તાઇ બહુ મોટું ગુજ નામ તેમ છે કામ:-

૨૨ અંતે મેન ફોનની ખરી જેતી ધરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS

ઇંગ્લેન્ડ લોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.... ૯૭	A short History of the English Nation ... 97
મુંબઈ ઇલાકામાં દેશી કેળવણીની	History of Education in the
શરૂઆત, અને તેની તવારીખ. ૨૦૨	Bombay Presidency ... 102
"લાઈફ ઇઝ ઇન સ્પાન"..... ૧૦૮	"Life is a Span" ... 108
રશિયાનું બળ..... ૧૧૦	The power of Russia... 110
આવનગરના નામદાર મહારાજ સા.	Festivities in the schools at
દેખના જન્મ દિવસે ધરેલા ઉત્સવ ૧૧૨	Bhowingar ... 112
સારસંગ્રહ..... ૧૧૩	Pickings from the Press ... 113
નિશાળોનાં ધનામપત્રક..... ૧૧૪	Lists of Prizes distributed in Schools ... 114

(કેળવણી ખાતાના હુકમથી)

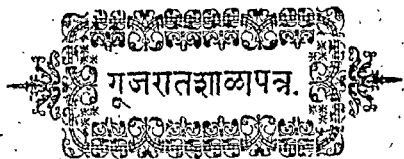
અમદાવાદમાં

મામાની હવેલીમધ્યે પુનાઈટ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
"મિમિટોડ"ના પ્રેસમાં રાણીજીલાલ ગંગારામ છાપી પ્રગટ કર્યું.

મૂલ્ય

{ ૩૨) વરસનો અગાઉથીજ. }
{ ૩૦) - ફૂટક એક અંકના }.

ટપાસ અર્થે
જાહેર.

પુસ્તાક ૨૪ મું.

મે.

સન ૧૮૮૫.

અંક ૫ મો.

ઇંગ્લેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

પ્રકરણ ૨૧ મું ચાર્લ્સ ૨ નો.

લાર્ડશાફ્ટ્સ્મરી. એનું મૂળ નામ આથલી કૂપર હતું. એ જન્મથી ધણો ખુદિમાન, સ્વાર્થી, ને મહા જીતસાવાળો માણસ હતો. એ નાનો જોકરો હતો, તે વેળાજ એણે ક્યારેક કરી પોતાની ત્રાગીરમાંથી વાલીઓ ખાઈ જતા હતા તેમને તેમ કરતા રોક્યા હતા. પાઠશાળામાં પોતાના સાથીઓને ઉશ્કેરી ઉપલા વર્ગવાળાની સામા એણે બંડ ઉઠાવ્યું હતું, અને તેઓ જે જીલ્લમ મળ્યું વતા તે એકદમ બંધ પડાવ્યો હતો. અઠાર વર્ષનો ઉમરમાંજ એ પેલી ટૂંકી પાંચાંબેટમાં દાખલ થયો હતો. પ્રજાવિગ્રહના આરંભમાં એ રાજાની પક્ષે હતો, પણ અગાઉથીજ એતી એ પાર્લામેંટ તરફ જતો રહ્યો, કામચલાની ટોળીમાં બસાયો, અને પ્રજાસત્તાક રાજ્ય સ્થાપન થયું ત્યારે રાજ સભાનો એક મેમ્બર થયો. એ પક્ષમાંથી પણ વેળાસર એતીને છૂટો પડ્યો, અને મોંક સાથે મળી જઈ આર્થને પાછો આણવાની ખટપટમાં એજ આગળ પડતો હતો. પુનઃસ્થાપના થઈ ત્યારે એને અમીરનો ખિતાબ આપી ચાર્લ્સ પોતાના મંત્રી મંડળમાં દાખલ કર્યો. એ જેમ ખુરિદાનોતા પ્રખળને સમે સાંધે યદને ફરતો હતો, તેમ આ વિપવી રાજ્યના દરબારમાં એણે મહા ગિલ્ડીપણું ધારણ કર્યું. હાજર જવાની અને રમત ગમતમાં એ સોથી આગળ પડ્યો. તે છતાં રાજ્યના કામકાજમાં એના જેવી હેરાંપીયારી અને ટરતી તો કોઈનાજ હતી નહિ. તેની સાથે એ લાંચોઓ હતો નહિ એવાન

આ સમ્રાજ્ય બીજી બેધાની વર્તણૂક જોતાં ઘણી વંખાણવા લાયક છે.

એ ધર્મમતમાં માત્ર એકેશ્વરવાદી (Deist) હતો, એટલે ધર્મર છે એ સિવાય બીજી કંઈપણ ધર્મમાં માનતો નહિ. તે છતાં એ પ્રેરિયટ-રિયન પક્ષનો અગ્રણી હતો. તેમની ઉપર ધર્મનો જીજ્ઞાસુ આ રાજ્યમાં યથા માંડ્યો ત્યારે મંત્રી મંડળમાં તથા પાર્લામેન્ટમાં તેમની તર્કનું મોજાનાર એજ હતો, અને એણે કલારેન્ડન સાથે હાડવેર બાંધ્યું હતું, તેનું પણ મુખ્ય કારણ એજ હતું. કલારેન્ડન સામે પાર્લામેન્ટ ઉઠાવણી કરી તેને તોડી પાડ્યો, તેમાં ઘણું કારરવાન-આ લાર્ડ શાફ્ટસ્બરીનુંજ હતું. હવેથી રાજ્ય આગળ એનું મલણ થયું, અને તેણે એને શાફ્ટસ્બરીનો ખિતાબ આપ્યો. એ સાર્ડ શાફ્ટસ્બરીની માગણી ઉપરથીજ હાલાંડ સાથે લડાઈ મલાવવા પહેલાં ધર્મ છૂટનું રાજ્યએ જાહેરનામું કાઢ્યું હતું. ઘણુંકરીને આ સમ્રાજ્ય એને ડોવરના ખાનગી તહનામાની વિગતો માલમ પડી. એણે જોયું કે આતો રાજ્યએ આપણને ઠગ્યાજ, અને તેની સાથે એણે પોતાની તમામ કોર મરડી નાંખી. ધર્મ છૂટના જાહેરનામા સામે એજ પાર્લામેન્ટમાં સૌથી વધારે બોલ્યો, અને કોસોટીના કાયદાને પ્રુટી આપનાર એના જેવો કોઈ પણ બીજો હતો નહિ. હવેથી પાર્લામેન્ટ જે જે વાતમાં સામી થઈ, તેમાં ઉશ્કેરણી કરનારો શાફ્ટસ્બરીજ છે એમ રાજ્યને સાફ સમજાવવા લાગ્યું. તથા એણે એને કંઈકે હવે તું તારું પ્રધાનપદ છોડી દે. "અરે! એમાં શું! મારે મન તો એ માત્ર જામો કાલાડીને તરવાર બાંધવા બરાબર છે." એમ બોલી તે કમર બીડી પાર્લામેન્ટમાં રાજ્યની સામે પડ્યો.

હવેથીજ રાજ્યપ્રજા વચ્ચે ઇંગ્લાંડમાં ખરેખરો ધર્મરોજ મચ્યો. પહેલાં ચાર્લ્સની વખતના જેવોજ આ ધર્મરોજ ઘણુંકરીને બંધકરે હતો. તે પછા જેમ પાર્લામેન્ટને દોરવાનાર પીમ હામ્પડન વગેરે હતા, તેમ આ સમ્રાજ્ય શાફ્ટસ્બરી હતો. એ જ્યારે તેમના જેવો બલો કે નિર્મળ રચબક્ત નહોતોજ, એ જે હતો તે બહુધા અધિકારલોભથીજ, તોપણ એની રાજ્યદષ્ટિ દીર્ઘ ને ડહાપણ બરેલી હતી. જેમ કાયેલિક માર્ગનો તથા હડહડતો ધર્મરી હકનો

● પ્રધાનો ઇંગ્લાંડમાં જામો પહેરે છે, અને આ સમ્રાજ્ય સાધારણ અ-દરજો બધા તરવાર બાંધીને કરતા હતા.

હિમાવતી હોવાથી એ છાંસાંડની આદી ઉપર આવે લાભ નથી. એમ એનો સિદ્ધાંત હતો, અને પરિણામ ઇતિહાસમાં તેજ સિદ્ધ થઈ ચૂક્યું છે.

રાજા જ્ઞાને શાક્ટસ્મરણે હવે પછી જે પાલીમેટ દ્વારા જુદા મંત્રાણ્યું તે બંધાનો ઉદ્દેશ એજ હતો, અંગર જે પાલીમેટ તથા લોકને પોતાના સ્વરૂપે એમના એજ જે ઉપાયો વાપર્યા તે આર્ક્ષિનાં નવાજા ઉજામર બરેલા હતા.

આ પાલીમેટ કાવેલિપર, એપિરકોપેલ, અને વળી રાજની લાંચ ખાનારી હોવાથી, તે પ્રેક્ષિટેરિયન પક્ષના અંગણીનું કંઈ માની રાજની સામા યાં એમ કરવું એ કામ કાંઈ સહેલ નહોતું, ફક્ત પેપિસ્થને નામે તેઓ તથા આ સંમતના તમામ ઇંગ્રેજો ગાંડા થઈ બંધ એમ હતું; અને તેથી તે બાબતનો બા એતરફ દેશાવવામાં એજ કાંઈ બાકી રાખ્યું નહિ, એ આટલું જ નહીં તકીડીને ઉઠા કરવા તો નહિ ગમેલો, પણ તેમને પાલીમેટના માર્કેટ પુસ્તક ઉત્તેજન અપાણું અને તેઓ અર્થ કહે છે-કે ખોટું તેના જરા પણ પરવાહ રાખી નહિ. એ જાણ તકીડોથી બિચારા ધણા નિરપરાધી માણસોના જીવ ગયા, પણ તેથી એ ધરાયો નહિ, અને લોકબીતિ કેમ વધે તેવીજ તજવીજે એ કૈયા ગયો.

પણ લોકો પર્યંત ધરાયા, અને તેમને જે રોમિય કાંચમાં એ નામનું હડખાણું લાગ્યું હતું તે સ્વાભાવિક રીતેજ એણું ચલાવ્યાં. પણ એટલીમાં રાજના નવા પ્રધાન ડાન્બીએ લુધ ઉપર લખેલો એક કાગળ પાલીમેટ પક્ષના હાથમાં આવવાથી, તેના ઉપર રાજ્યદ્રોહનું તોહમત મૂકી પાંછી આ લોકબીતિ જાગૃત કરવાનો શાક્ટસ્મરણે દૈવયોગે સારો ધાગ મળ્યો.

ડાન્બી ઉપર રાજ્ય દ્રોહનો આરોપ પાલીમેટ પધડાવીને મૂક્યો. પ્રાન્સ આતે ઇંગ્રેજ એલંચા હતો તેને આ પ્રધાન સાથે અણખનાય ચલાવી રાજનાં આંખી પાંખું આવવું પડ્યું હતું. એજ પાલીમેટમાં ડાન્બીના હાંપનોજ લખેલો કાગળ રજુ કર્યો, તેમાં લુધ પાસે પોતાના રાજને સાર નાણાં માગ્યાં હતાં. આટલા ઉપરથી તો અજે અર્થ કાંઈ સાબીત થાય નહિ, પણ લોકો અંગાઉથીજ ભરમાઈ રહ્યા હતા કે આખરો દેશ ધર્મ ડખાવવાના અટપટો લુધ સાથે આબીજ રહીએ, તેને આટલી સાબીતી બહુ હતી.

લોકોમીતિ હતી તેથી પણ પાછી હવે આ કારણથી સોગણી વધી પડી.

આ કાગળ પકડાવાથી તો રાજા પણ ખંધો. બિચારા ડાન્બીને તો એ કાગળ રાજાના કબ્જાથીજ પોતાની મરજી ઉપરાંત લખવો પડ્યો હતો. મારે આર્ક્ષને દેશત લાગી કે જો આ કામની તપાસ બહુ ચાલી તો મેં દેશદરમીના જે જે કરારો લુપ્ત સાથે કર્યા છે તે બધા પકડાઈ જવાના. આ દેશતનો માર્ગ એ શાક્ટસ્પરીને ખાતરી બોલાવી નથી પડ્યો. એણે કહ્યું કે જો આ પાર્લામેંટને તમે વિસર્જન કરો, તો બીજી પાર્લામેંટમાં આ કામ માંડીવળાવવાનું હું મારે માથે લઈ લઉં. આ પાર્લામેંટને કાંદી મુકાવવામાં શાક્ટસ્પરીની મતલબ એ હતી કે આ ગમે એવી પણ કાયદાનિયમ હોવાથી છેવટે મુખી પોતાની જોડે રાજાની સામા બાય બીડવામાં સામિલ રહેશે નહિ એમ એ પાર્લામેંટ જાણતો હતો. રાજા પણ સમજતો હતોજ કે બીજી પાર્લામેંટ પ્રજા પક્ષનીજ આવશે, પણ પોતાનું આ ભાષણ નોકરો તે કરતાં બધુંએ ઠીક છે એમ સમજી એણે આ પાર્લામેંટને વિસર્જન કીધો. ઇ. સ. ૧૬૭૯.

બીજી પાર્લામેંટ એજ વર્ષના માર્ચ મહિનામાં મળી ત્યારે રાજાએ શાક્ટસ્પરી સાથે બાંધી કરી હતી તે પ્રમાણે ડાન્બીને રજા આપી એના મુખી પણ હો એણે કહ્યું તે પ્રમાણેની કાઉન્સલ રચાવી, જેમને હાલાંડ મોકલી દીધો, અને લશ્કરને રજા આપી. તોપણ લોકનો રોષ ઉતર્યો નહિ. શાક્ટસ્પરીનું ન સાંભળતાં નવી પાર્લામેંટે ડાન્બીનું કામ પાછું કાઢ્યું, અને તેને રાજાએ માફી બક્ષી, તોપણ તે ન ગણકારતાં તેમણે એને કિલ્લામાં મોકલાવી દીધો.

આ પ્રમાણે પ્રજા તપી રહી હતી, તેનું મૂળ કારણતો એ હતું કે બધા ગભરાતા હતા કે હવે પછી ગાદી ઉપર આવનાર જેમસાનું કરવું શું. બધાના મનમાં આ વખતે એમજ વસી ગયું હતું કે એને તો રાજગાદીના હકમાંથી ખાતલજ કરવો જોઈએ. આર્ક્ષ ગમે એવો એકલપેટો અને આપમતલબી હતો, તોપણ પોતાના બાઈનો આ હક તો જવા દેવો નહિજ એવો એણે નિશ્ચય કર્યો હતો, એણે જ્યારે જોયું કે બધા એને ખાતલ કરવાનીજ વાત બધ બેઠા છે, ત્યારે એણે એક એવો તોડ કાઢ્યો કે એ રાજા થાય પણ કેટલોક અગ્રીયાર પાર્લામેંટના હાથમાં એવી રીતનો રાખવો કે લોકોને ધર્મ

સંબંધી કાંઈ દહેશત રહે નહિ. આ વાત કાંઉત્સવને તો પરાંદ પડી, પણ શાક્ટુસ્પરીએ કહ્યું કે એક મ્યાનમાં બે તરવાર કદી પૂણ રહી શકે નહિ. પક્ષવાળાઓએ જુસ્સાબંધ જમસને ખાતલ કરવાનું. ખિલ પાર્લીમેંટમાં ખડું કબુ, અને આમની સભામાં તે પાસ થયું. શાક્ટુસ્પરીને ખબર પડી કે અમીરો ઉપર પોતાનો વંગવસાલો ચલાવી રાજ્ય તેમની પાસે એ નામંજુર કરાવવાની તજવીજમાં છે. તે પરથી એણે પીમની પદ્ધતિ પકડી. પાર્લીમેંટ પાસે મોટો વાંધો તથા લેડનના મહાજનની પાર્લીમેંટ જોગી અહુઓ રાખીને તૈયાર કરાવી. આ બધું તોફાન જોઈ રાજ્યએ પાર્લીમેંટને મોકુફ કરી.

જો વિરોધી પણ એક મતનોજ રહ્યો હોત, તો આમ મોકુફ કરવાથી રાજ્યને કાંઈ ફાયદો થાત નહિ. પણ હાલ પ્રજાપક્ષમાં બે તરફ પ્રડવા મંડ્યા હતાં. ધણાનો વિચાર એમ હતો કે જમસને તો ખાતલજ કરવે; પણ એના જમાઈ આરેજના રાણાને આપણે કચુલ રાખવો. આ વિચાર હાથપણ બરેલો હતો, અને છેવટે ઇ. સ. ૧૬૮૮ માં ઇંગ્લાંડ સંવાનુમેતે એમજ થયું. પણ આ સમયે શાક્ટુસ્પરી ને પ્રજાનો અગ્રણી ધર્મ પડ્યો હતો તેના મનમાં જુદાજ વિચાર ધૂમતા હતા. એનો મનસુખો આંદોલન રાખનો છોકરો ક્યુક આવ મનપાય, ને પોતાની ખૂણસુરતી અને શુરાતનને માટે લોકપ્રિય, પણ નળજા મંત્રનો અને છટકેલી ચાલચલગતનો હતો, તેનેજ રાજગાદી અપાવવાનો હતો. આવી છેક અવ્યાપનો માર્ગજ શાક્ટુસ્પરીને થાથી સૂઝ પડ્યો હશે તે કહી શકાનું નથી, પણ એનું આતો એક રાજ્યસૂત્રજ હતું કે "જેમ હક કામો, તેમ રાજ્ય સાચો." એ વાત ખરી છે કે હક વિના યએજા રાજ્યએ સ્વાભાવિકપણેજ લોકને રાજ રાખવા વધારે પ્રયત્ન કરે છે, અને ઇતિહાસમાં જોઈશું તોપણ માલમ પડશે કે દરેક વંચના સ્થાપન કરનારા (જે ઘણુંકરીને હક વિનાજ ગાદી ઉપર આવેલા) તે સારામાં સારાં રાજ્ય નીવડેલા છે. તે છતાં કાંઈ આવી વિચાર કરી જોઈ પણ પ્રજા પોતાના રાજ્યને ફેરવતી નથી. ફિલસુફો ધારે તે કરતાં લોકો રાજગાદીના હકદારોના હક વધારે સંભાળે છે. તેમજ આ સમયે ઇંગ્લાંડમાં ધણા લોકને લાગ્યું કે જમસ નહિ તો આંધ્યું, પણ તેની કુંવરીનો હક તો કેમજ કુખાવાય. એ કુંવરી તથા તેનો વર એ બંને તો પ્રોટેસ્ટન્ટજ હતાં, અને

૧૬૨ મુંબઈ ઇલાકામાં દેશી કેળવણીની શરૂઆત અને તેની તવારીખ.

તેને ખાતર કરવાનું કાંઈપણ ખાતું નહોતું. આં કારણથી શાક્ટરખરીનો મનમુખો લોકને પસંદ પડ્યો નહિ, અને આ વખતથીજ લોકમાં જે એના સત્તા હતી તે ધીમે ધીમે ફિણ થવા લાગી, કેમકે પ્રજાના અગ્રણીઓએ બણવું જોઈએ કે પ્રજાને જે લાભ જોઈતા હોય તે લાભ જણવવા તેઓ જ્યાં સુધી શુદ્ધ બાવથી મંજૂર રહે ત્યાં સુધીનુંજ તેઓને અગ્રણી પદ આપેલું છે, અને જ્યાં તેઓ પોતાના મનમાં ફાટા કે સ્વાર્થ સાધવા ગયા કે એજ પ્રજા તેમની સામા થયાની.

માટે શાક્ટરખરીની આ વર્ષણુંક જોઈ કાંઈ સતવાળાઓએ રાજાને બક્ષામણ કરી, કે તમારે હવે એને ખરતરૂં કરવો જોઈએ; અને હાલની પાર્લામેંટ એણે બરમાવી બૂત કરી નાખીએ, તેને પણ વિચાર્જન કરો. રાજાએ તેમજ કંઈ. (ઇ. સ. ૧૬૭૬.)

આ પાર્લામેંટ વિસર્જન થવાને આગલે દહાડેજ તેણે એક મહા અંગતના કાવદા ઉપર રાજાની સહી લીધી હતી. એને હેબિયસકોર્પસ અર્ટિકલ કહેછે. પણ હાલ તો આપણે આ પ્રજાવિરોધનુંજ સમાધાન કરીએ.

મુંબઈ ઇલાકામાં દેશી કેળવણીની શરૂઆત, અને તેની તવારીખ.

(રાસ્તગોશ્તાર ઉપરથી)

ભાષણ કર્તા મી० બહુમનજી ખહેરામજી પટેલ.

મુંબાઈ ઇલાકાના કેળવણી ખાતાના ડિરેક્ટર આવ પબ્લિક ઇન્સ્ટ્રક્શનનો છેલ્લો રિપોર્ટ જે ૭ પાઈ બહાર પડ્યોછે તે મુજબ આ ઇલાકામાં ૧૮૮૨-૮૩ ની સાલમાં બધી મંળી ૩૦૪) સ્કૂલો, અને ૫૨૬૬ નાની નિશાળો, તથા તેમાં કેળવણી લેતા છોકરાઓની સંખ્યા ૩,૮૬,૬૬૯) તથા તે પર બધો મળી ૩૨૬,૫૭,૧૦૬ ખરેખ લાગ્યો છે. એજ મુજબ આગલી વર્ષે આજ એજ્યુકેશનના હસ્તકથી ડિરેક્ટર આવ પબ્લિક ઇન્સ્ટ્રક્શન આ ઇલાકાના કેળવણી ખાતાનો વહીવટ ૧૮૫૪ની આખરે પોતાના સ્વાધીનમાં

મુંબઈ ઇલાકામાં દેશી કેળવણીની શરૂઆત અને તેની તવારીખ. ૧૮૩

લીધો તે જોના બધી મળી ૧૭) સ્કૂલો અને ઘણીક નાની નિથાજો તથા તેમાં શીખનારાઓની સંખ્યા ૧૮૦૮૭) અને તે દરવર્ષે ચતો અર્ધ ૩૨,૫૦૦૦૦) હતો. એના આગમજ વળી આ ઇલાકામાં દેશીઓને કેળવણી આપવાનું કામ શરૂ થયું તેના પહેલા રથકાની આખરે, એટલે ૧૮૭૧ માં બધી મળી (૫૧) નિથાજો, અને તેમાં શીખનારાઓની સંખ્યા ૩૦૦૦) ની, અને તેપર દરવર્ષનો આશરે ૩૪૦,૦૦૦) નો ખર્ચ હતો.

પહેલવહેલું મુંબઈમાં દેશીઓને કેળવણી આપવાનું કામ, (Society for Educating the Poor of Bombay) નામની મંડળીકે જે ઇ. સ. ૧૮૧૫ માં આનંદેબલ આરમડીકન ખારતસની કોશીશથી સ્થાપવામાં આવી હતી તેણે માથે લીધું હતું. એ મંડળીના મુખ્ય નિયમતો ઇંગ્રેજ સોલજરો તથા બીજા ઉતરતા વર્ગના ઇંગ્રેજોનાં બચ્ચાંઓને વહેવારી કેળવણી આપવાની હતી, અને તે માટે તેના તફ્ફીએક સેન્ટ્રલ સ્કૂલ તથા જુદી જુદી જગ્યાએ નિથાજો ઉઘાડવામાં આવી હતી. ૧૮૧૬ થી એ મંડળીને લગતી નિથાજોમાં તથા ૧૮૧૮ થી સેન્ટ્રલ સ્કૂલમાં દેશીઓનાં બાળકોને પણ લેવામાં આવ્યાં હતાં, અને તે વખતે તેમના સંખ્યા ઘણી જૂન હતી. તેઓને ઇંગ્રેજ બાળાની કેળવણી આપવાને એક જુવાન મુસલમાન શિક્ષકને રાખ્યો હતો, કે જેણે પણ એજ મંડળીની નિથાજમાં તાલીમ લીધી હતી. વળી એજ સોલના આગસ્ટ માસમાં પારસીના ૨૦) જોકરાઓ કેળવણી લેવાને આવ્યા હતા, અને તેમને માટે એક ગૂજરાતી શિક્ષકના હાથ નીચે જુદો વર્ગ ઉઘાડવામાં આવ્યો હતો. એ રીતે દેશીઓના જોકરાઓને કેળવણી આપવાની શરૂઆત ઉપલી મંડળીએ કરી હતી. ૧૮૨૦ માં એ મંડળીનું નામ "મૅમોરે એજ્યુકેશન સોસાયટી" કરી રાખ્યું, તથા તેના તા. ૧૪ મી ફેબ્રુઆરીને દિવસે અત્રેના ગવર્નર ધી રાઈટહાન્ડરે બલ માઉન્ટ સ્ટુઅર્ટ એલફીન્સ્ટનના પ્રમુખપણા હેઠળ મળેલી સભામાં જોકરાઓની પરીક્ષા લઈ તેઓમાંના ૧૦) સર્વથી હુશિઆરોને ૩ પાંના આંદો ધનામ આપ્યા હતા. એ દશ વિદ્યાર્થીઓમાં ૧) ઇંગ્રેજ, ૧) આરમી-યન, ૧ હિંદુ અને ૨) પારસીઓના જોકરાઓ હતા.

એજ.સાલ (૧૮૨૦) માં ગવર્નર માઉન્ટ સ્ટુઅર્ટ એલફીન્સ્ટનની મુ.

૧૦૪ મુંબઈ પ્રધાનમાં દેશી કેળવણીની સંસ્કૃતિ અને તેની તવારીખ.

અંતે ઉપરથી દેશીએને કેળવણી આપવાનું, તથા દેશી નિયામમાં શીખવવા લાયકની ઓપડીઓ તૈયાર કરવાનું, તેમજ તે નિયામોમાં દેશી રીતભાતોને અનુસરતા બીજા જોડતા સુધારા કરવાનું કામ એક જુદી કમિટીને સોંપ્યું, અને તેનું નામ “ધાનેદીવ સ્કૂલ એન્ડ સ્કૂલ બુક કમિટી” કરી રાખ્યું. આ કમિટીમાં ઉપલી એલ્યુમેન સોસાયટીની કમિટીના ઇંગ્રેજ અધિકારીઓ ઉપરાંત ૪) પારસી, ૪ હિંદુ, અને ૪) મુસલમાન ગૃહસ્થોને નામો હતા.

વળી એજ વખતે એવેના દેશીઓમાં એ મંડળીના કામ બાબત સમજા ઉતારવા કૃપા તેમના જોડાઓને નિયામોમાં મૂકવા માટેની બધાં-મણ કરવાને મુંબઈના આગેવાન દેશી ગૃહસ્થોની એક સભા તા. ૧૦ મી આગસ્ટ ૧૮૨૦ ને દિવસે બોલાવી હતી, જે વખતે ગવર્નર એલફ્રીડસને એ મંડળીના કાવત્રા સર્વેન સારીપેઠે સમજાવ્યા હતા. પણ પછી બીજીવાર તા ૨૪ મી ઓક્ટોબર ૧૮૨૦ ને દિવસે મળેલી સભામાં હિંદુ કોમના એક આગેવાન શ્રેષ્ઠ દેવીદાસ હરજીવનદાસે આ મંડળીના દેશી અધિકારીઓની તફતી સભાને જણાવ્યું કે “અત્રેની દેશી કોમના આગેવાનો તથા આ-બહવાળા દેશીઓ પોતે આ મંડળી રચાવવાના કાવત્રા સારીપેઠે સમજે છે, અને છેલ્લી સભા પછી તેઓએ પોતાની કોમોને વારંવાર એકઠી મેળવી આ મંડળીથી થતા કાવત્રા, વગેરે સમજાવી તેઓના જોડાઓને આપણી નિયામોમાં મોકલવાની બજામણ કરી હતી, પણ તેઓ દિલગીર છે કે તેમના ચોક્કસ ભાગનાં મનમાં આવ્યા ખાતાઓ માટેના કેટલાક વહેમો એ જ-જણત જડ ધાણેલી હોવાથી તેઓની સમજાવત ફોકટ ગઈ છે.” શ્રેષ્ઠ જમ-શ્રેષ્ઠ તથા હોરમજી અમનજી વાડીઆ પણ આ મતને એક મત યાગ, અને તેઓએ વળી એમ પણ જણાવ્યું કે “દેશી આગેવાનોનો હાથ પોતાની કોમો ઉપર એટલો કાબુ નથી કે તેઓ આવાં અગત્યનાં કામોમાં સામેલ થવાને તેમને સમજાવી શકે, તોપણ તેઓ પોતે પોતાથી અનતી દરેક રીતના મદદો આપવાને તૈયાર છે.”

આટલા ઉપરથી કાંઈ સરકાર તેમજ ઉપલી સોસાયટી પાછી હકી નહિ. તેઓએ ઉમંગથી ધીમે ધીમે પોતાનું કામ આગળ ચલાવ્યું. ઉપલી સ્કૂલ બુક એન્ડ સ્કૂલ કમિટીનું કામ દેશીઓના જોડાઓને તેમના બાપામાં

મુંબઈ-મલાકામાં દેશી કેળવણીની શરૂઆત અને તેની તવારીખ. ૧૦૫

ઓપડીઓ તૈયાર કરાવી તે મફત ધેવા સસ્તી કીમતે વેચી કેળવણી આપવાનું હતું. ૧૮૨૩ માં કમિટીને બેરબીસ ઉપલી નેટીવ સ્કૂલ બુક એન્ડ સ્કૂલ કમિટીનો સંકેટરી નામાયો. એ કમિટીને પોતાને હસ્તકની સેન્ટ્રલ સ્કૂલને માટે એક કુશલ મકાનની જરૂર જણાવાથી ૧૮૨૪ માં ધોર્મી તળાવના મેદાનની સામે જૂની એલફીન્સ્ટન હાઈ સ્કૂલવાળા મકાનને લગતી જમીન હાથ કીધી, અને તેપર મકાન બાંધવાને. ૧૮૨૫ માં સરકારે તેમજ દેશી શેઠીઆઓએ નાણાંની મદદ કરી, તથા સરકારની જમીનગીરી હેઠળ મુંબાઈની પારસી પંચાયતના ફંડ મધ્યેથી રૂ. ૧૩૭૦૪ા ૧૮૧ તા. ૧ લી એપ્રિલ ૧૮૮૨ પ થી ૯) વર્ષ સુધી દર માસે રૂ. ૩૦) લખે જારવાની બાંધીથી સોસાયટીએ ઉછીના લીધા હતા.

વળી ૧૮૨૩ માં ઉપલી સોસાયટીની સ્કૂલ બેડે એક નેટિવ લાઈબ્રેરી સ્થાપવાની માગણી થઈ. જેને નામદાર માઉન્ટ રુઝવર્ડ એલફીન્સ્ટનની સરકારે મોટી ખુશીથી ટેકો આપ્યો, અને કેટલાક ગુજરાતી હસ્તલેખો જે પાંચણપુરથી કરનજ મીલસે મેળવ્યા હતા. તથા ફિલમુકી, તંબાખત, પગેરને સંસ્કૃત અને મરાઠી પુસ્તકો જે ડાક્ટર ટેલરે સરકારને સ્વાધીન કર્યા હતાં, તે સરકારે આ નવી લાઈબ્રેરીને ભેટ આપ્યાં, અને તેમાં વારંવાર વધારો કર્યા કર્યા.

૧૮૨૫ ના જાન્યુઆરી મારામાં સરકારે મરાઠી તથા ગૂજરાતી બાપામાં નિશાળોને ખરની ઓપડીઓ બતાવવા માટે રૂ. ૧૦૦) થી તે રૂ. ૪૦૦) સુધીના ધનામાં આપવાનું જાહેર કર્યું, તથા કમિટીએ ઇંગ્લાંડથી રૂ. ૧૦૦૦) ની સ્કૂલોને ખરની ઓપડીઓ મંગાવી.

એ ઓપડીઓપરથી કમિટીએ અગ્રેની નિશાળોને ખરની ઓપડીઓ એક પછી એક તૈયાર કરાવી, પણ તેમને છાપવાને ફક્ત કમિટીના હાથમાં એક જ લીધોગ્રાફ પ્રેસ હતો, જેથી ઓપડીઓ બાહર પાડવાને ઘણી ટીક થઈ. આ ઉપરથી સરકારે કમિટીને ચાર લીધોગ્રાફ પ્રેસો ભેટ આપ્યા, તથા દેશી ટાઇપના ફોન્ટો અને કેટલાક બીજા પ્રેસો કલકત્તા અને ઇંગ્લાંડથી મંગાવી આપ્યા. હવે એ વખતે એથી ફર્યાદ થવા લાગી કે સરકારી અને બાપારીઓની મોકરીમાં રહેલો ઘણાક દેશીઓ જો કે ઇંગ્રેજ ભાષા

૧૭૬ મુંબઈ ઇલાકામાં દેશી કેળવણીની શરૂઆત અને તેની તવારીખ.

હીક ખાલી કાપી જાણે છે, તો પણ બાકરણ વગેરેને બાપાઓની રૂઠિ અને દપથી તદ્દન અજાણા હોવાથી લખવામાં અને ખાલવામાં ઘણો ગુંચવાડો કરી નાખે છે. આ ઉપરથી કમિટીએ પોતાની સેન્ટ્રલ સ્કૂલમાં મીઠ આર. એક્સ. મરફીને વડા શિક્ષક તરીકે રાખ્યો. મી. મરફીએ એ વર્ષ શિક્ષકપણું ચલાવી ૧૮૨૫ માં તે હોદ્દો છોડવાથી વળી સેન્ટ્રલ સ્કૂલ ઇંગ્રેજ શિક્ષક વગરના થઈ આથી કમિટીએ એ સ્કૂલમાં ૪ દેશી જવાનોને દર માસે રૂ. ૧૫) ના પગારથી ઇંગ્રેજ શીખવવાને રાખ્યા, અને થોડી મુદત મુધો તેમના સ્વાધીનમાં સ્કૂલ સોંપી. એ પછી તેમના ઉપર મી. મનવારીંગ નામના તોપખાનાના એક અમલદારને વડો શિક્ષક નામ્યો. ૧૮૨૬ માં મુંબાઈની સરકારે અંગ્રેજી લશ્કર ખાતાની દરેક પસંદગીમાં એકેડી નિશાળે સ્થાપવાનો હુકમ કર્યો, અને તેમને માટે શિક્ષકો પૂરા પાડવા તથા તે નિશાળોની દખરેખ રાખવાનું સોંપાઈતીને સોંપ્યું.

આ રીતે સોસાયટીનું કામ આગળ કરતાં વધુ ચાલવાથી તા. ૨૦ મી જાન્યુઆરી ૧૮૨૭ને દિવસે મળેલી તેની વાર્ષિક સભામાં એવો ઠરાવ થયો કે— “ઈ. સ. ૧૮૨૦માં આ ખાતું સ્થાપ્યા પછીથી તેનું કામ ઘણું વધવાથી તથા મોટા પાયાપર ચાલવાથી હવેથી તેનું નામ ‘જોમ્સે નેટીવ સ્કૂલ બ્રુક એન્ડ સ્કૂલ સોસાયટી’ ને બદલે ‘જોમ્સે નેટીવ એજ્યુકેશન સોસાયટી’ કરી રાખવું.”— એ મુજબ એ સાલથી સોસાયટીનું નામ બદલાયું, અને તેટલામાં નામદારે માઉન્ટ સ્ટુઅર્ટ એક્ઝીક્યુટીવનું આ ઇલાકાના ગવર્નરનો હોદ્દો (૧) વર્ષ મુધો ચલાવી ઇંગ્લાંડ જવું થયું તેનો લાભ લઈ તે નામદારે દેશ પ્રજા તરફ કરેલા ઉપકારને માટેની લાગણી ખતાવવા, તથા આ દેશમાં તેની લાયક રીતે યાદગારી કાયમ રાખવાનો વિચાર કરવાને મુંબાઈના દેશી આગેવાન ગૃહસ્થોની એક સભા તા. ૨૮ મી આગષ્ટ ૧૮૨૭ ને દિવસે મળી હતી, તે વેળાએ સર્વેના એક મતથી એવું ઠરવું થયું કે— “અંગ્રેજી રહેવાશીઓએ એક ફંડ ઉભું કરો તે સરકારી જમીનગીરીમાં રોકવું અને તેના બ્યાજમાંથી નેટીવ એજ્યુકેશન સોસાયટીને માટે બે પ્રોફેસરો ઇંગ્લાંડથી તેડાવવા, અને તેમને ‘એક્ઝીક્યુટીવ પ્રોફેસરશીપ’ ને નામે જોડેલી રકમ બની આવે તેટલો દરમાયો આપવો.”— એ મુજબ ઉધરાણાની દીપ ઉગી કરી, અને

મુંબાઈ ઇન્સ્ટીટ્યુટ ઓફ ટેકનિકલ એજ્યુકેશન ઓફ ઇન્ડિયા લિમિટેડ. ૧૦૭

તેમાં બધા મળી દેશી શેડીઆઓ, વેપારીઓ, રાજકીયો વગેરેએ મળી ૨૨૨૧૭૨ બર્થ હતા. આ રકમ સરકારના સ્થાપનમાં આપી હતી, અને તેના બાજમાંથી તથા તેમ કરતાં જે ઘટે તો સરકારે પૈત્રી બીજી થોડી રકમ ઉમેરી ઇંગ્લાંડથી પરીક્ષા લઈ ત્રણ કામિય પ્રોફેસરોને તકાવવા, એવી સોસાયટીએ સરકારને અરજ કરી હતી; એમાંનો એક પ્રોફેસર ઇંગ્રેજ બાપા અને સાધારણ બહુતર, બીજો ગણિતશાસ્ત્ર અને કુદરતી ફિલસૂફી, તથા ત્રીજો રસાયણ શાસ્ત્ર શીખવવા માટે ચૂંટી કાઢવાને ડેરબનું હતું. વળી આ વખતે પણ લોકોના મનમાં વહેમ પેસે માટે સોસાયટીએ પોતાના રિપોર્ટમાં પ્રત્નને ધીરજ આપી હતી કે ઇંગ્રેજ બાપામાં આ સંઘર્ષો એકમ-શીખવી દેશી બાપા દાખી દેવાની તેમની નેમ નથી, પણ યુરોપના વિદ્યા હુનરો એ બાપાની મારફતે શીખવી જોયો તેમાં કુશળ થાય તેમની પાસે દેશી બાપામાં તરજુમો કરાવી એ વિદ્યા લોકોમાં પ્રવેશ કરવામાં આવશે.

નામદાર માઉન્ટ રુટાઈ એલફીન્સ્ટનના અત્રેથી ગયા પછી બીજો વર્ષ તા. ૮ મી માર્ચ ૧૮૨૮ ને દિવસે ગવર્નર સરજન માલકમના પ્રમુખપણા હેઠલ મળેલી વાર્ષિક સભામાં એવું ડેરબનું કે "સોસાયટીના આ તથા હવે પછીના દરેક રિપોર્ટોમાં તેના સ્થાપનાર તરીકે હાનરેબલ માઉન્ટ રુટાઈ એલફીન્સ્ટનનું નામ જોડી કાયમ રાખવું." એ નામદારના વખતમાં (૧૮૨૭ ની આખર સુધી સોસાયટીએ જુદી જુદી બાબતો પર ૨૦) મરાઠી, ૧૫) ગૂજરાતી, અને ૧) હિંદુસ્તાની બાબાઓમાં નિયાજોને બરની ઓપ ડીઓ છપાવી પ્રગટ કરી હતી, તથા ગૂજરાત અને દક્ષિણમાં ૧૪) નિયાજો સ્થાપી હતી. વળી એ પછીનાં ૨૧ વર્ષમાં (૧૮૩૦ ની આખર સુધીમાં) છોકરાઓને શીખવવા લાયકતાં જુદાં જુદાં પ્રસ્તુતોની સંખ્યા મળી ૧૩૦૦૦) નકલો છપાવી હતી તથા નિયાજોમાં કેળવણી આપવા લાયકતા ૨૫) શિક્ષકો તૈયાર કર્યા હતા. ૧૮૩૧ માં સોસાયટી હસ્તક મુંબાઈના જુદા જુદા લતાઓ પર બધી મળી ૫૬) ગૂજરાતી તથા મરાઠી નિયાજો હતી, અને તેમાં ૩૦૦૦) છોકરાઓ શીખતા હતા.

૧૮૩૪ માં સોસાયટીએ ઇંગ્લાંડથી ખાસ બે અખરદાર અને અ.

નુભવી ઇંગ્લેન્ડ શિક્ષકો—મેસર્સ બેલ અને હેનડ્રેસનને તેડાવ્યા, તેઓ સેન્ટ્રલ સ્કુલમાં ઇંગ્લેન્ડ શીખવવાનું શરૂ કર્યું, તથા દર આઠવાડીયામાં બેવાર સપ્તજા વિદ્યાર્થીઓને ભેગા કરી જુદી જુદી ખામતો ઉપર ભાષણો આપવા માંડ્યા. આ જોઈ ખીલ ઘણાક દેશી જવાનોને ઇંગ્લેન્ડ શીખવાના ઉલ્લાસ થઈ, અને ત્રણ મહીનામાં સેન્ટ્રલ સ્કુલના વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા ૧૦૦ ઉપરથી વધી ૨૧૪ ની થઈ, તથા ખીલ ઘણાકોએ દાખલ થવાની અરજી કરી. વળી આ વખતથી શીખનારાઓમાં એક નવો સુધારો થયો, કે જે મઠિની રૂઢી પ્રોફેસરો બેલ અને હેનડ્રેસનની આગળમના દરેક શિક્ષકો કરતા આવ્યા હતા—તે એકે છોકરાંઓનાં માંગાપો ત્યાતનું જમણું અથવા ઉબણી ઇંચા ખીલ કંઈપણ નજીવાં કારણસર ગેરહાજર રહેવાનું તેઓએ જ નંધ કર્યું.

વળી સુપ્રીમ કોર્ટના પહેલ પહેલા ચાંદ જસટીસ સર એડવર્ડ વે. સ્ટનાં મરણથી તેની તમજ ગવર્નર અર્લ આંક કલેરની યાદગીરીમાં આવેના દેશીઓએ ઉધરાણાં કરી તે નામદારોનાં નામથી સોસાયટીની સ્કુલમાં મકાલરગીપો આપવી કરી હતી.

કોણે દીઠી કાલ:

દોહરાં.

કાત કરતાં આજ કર, આજ કરતાં હાત;	
પતની ખખર પડે નહીં, કોણે દીઠી કાત.	૧
માતા ગળે વિષે ધર્યાં, વપુએ બનિ બેહાત;	
કરી કરીને આકરી, કોણે દીઠી કાત.	૨
નવ મહિના નિરધારિઆ, અચિત નહો પણ ખ્યાત;	
કંતાતા કસુ આવડે, કોણે દીઠી કાત.	૩
ઉદર અવધિ પૂરણ થઈ, તોપણ ગિર ખંખાત;	
જનમતાં જામ કર અણ્યો, કોણે દીઠી કાત.	૪

- નનમ રહ ઉછેરીઓ, જનની સહિ જંગળ;
ઓઆમાં નવ ઉમરે, કોણે દીઠી કાત. ૫
- ઓજંગ્યા અપવાદ એ, નર નહિ યયો નિહાજ;
ઉપવિત વિશ્વ કે આખજ્યા, કોણે દીઠી કાત. ૬
- અત્ર અપ્યો અંચળ મહી, જતાં રોજ નીશાળ;
ભમંગથી ઉપવિત ધર્યું, કોણે દીઠી કાત. ૭
- બહિંગણિ પાવરો યયો, આઓ પરણ્યા કાળ;
રતિસમ રંગા પામિત, કોણે દીઠી કાત. ૮
- કરમવાન કરમી યયો, ખૂબ જન્યો ખરે ત્યાલ;
નિયમિત પજાવયે નહીં, કોણે દીઠી કાત. ૯
- સંતતિ સંપતિ સાંપડ્યાં, પુણ્ય ધર્મ પ્રતિપાળ;
કર્ણ, જાજ, વિક્રમ ગયા, કોણે દીઠી કાત. ૧૦
- પાણું કમાઈ ઘરે બંધું, પુત્ર પોત રખવાળ;
કોઠી એક ન કામની, કોણે દીઠી કાત. ૧૧
- સગાં સહોદર સ્નેહિઓ, તુરત જનતાં તાળ;
કહાણી કાગ શિઆળની, કોણે દીઠી કાત. ૧૨
- એમ યયો આધે ને, જય જય યયો વિશાળ;
દસરથ સુત સરખા ગયા, કોણે દીઠી કાત. ૧૩
- કરી હવેલી હાસિથી, સુંદર યોગે માળ;
પ્રાગ્ય મહેત નહીં જાગ્યો, કોણે દીઠી કાત. ૧૪
- આશિતુ ધું આ ધર્યું, સ્વેત યયા શિરે વાળ;
મેઘો આવી ધડપણે, કોણે દીઠી કાત. ૧૫
- દાંત પડ્યા ડાયાં મળ્યાં, કાન નાક નિરમાત;
તૂળ્યા તૂટે ન થાય પણું, કોણે દીઠી કાત. ૧૬
- મારું તારું ખડું કરી, મસ જગવિઓ માત;
તે ખરચું તે તાહરું, કોણે દીઠી કાત. ૧૭
- બાપો ઘણી બાપા બસે, યયો રાજ રખવાળ;

પાકારજ કર પ્રીતથી, કોણે દીઠી કાલ. ૧૮

પરમારયમાં વાપડું, તે સાથે તતકાળ;
મકર મુલતવી માનવી, કોણે દીઠી કાલ. ૧૯

પગ પણ પોતાની નહીં, માટે કર સંભાળ;
હરી બજન કર કાનજી, કોણે દીઠી કાલ. ૨૦

કહાનજી શંકરજી હાથી.

કવ. બૂજ.

રશિયાનું વલ્લ.

હમણાં હાલમાં આપણી ખ્રિસ્તિય સરકાર અને રશિયાની વચ્ચે ધમા-
ચકડી મચી રહી છે. તે ઉપરથી વિજ્ઞાન આતેના “માર્તિંગરટાર” નામની
એક પ્રખ્યાત ન્યુસપેપરે કોઈ એક ગ્રંથ ઉપરથી રશિયાના લશ્કર વિષેની કે-
ટલીક જાણવા લેગ હકીકત પ્રગટ કરીછે, જે લોકોને આ ધમાચકડીના
વખતમાં ધણી જાણવા લેગ થઈ પડયે. તે પત્ર લખેછેકે જે રશિયા અને
આપણી ખ્રિસ્તિય સરકાર વચ્ચે ઋધડો મચ્યો તો રણક્ષેત્રમાં એકદમ ૭૫૮૦૦૦
પેદલ માણસો, ૫૩૦૦૦ બંદુકવાળા માણસો અને એકસો અડસેઠ તોપો
સાથે ઘોડેસ્વાર લશ્કરના ચૌદ સ્વતંત્ર વિભાગો મળી ૫૧૦૦૦ ઘોડેસ્વાર મા-
ણસો રશિયા ઉતારી ચકયે, તથા કાસેકોની ખીજી આગળવાઅંસા રજીમેન્ટો
ઉભી કરી ૪૮૦૦૦ લડવાધવાએને ૩૮૫૬ તોપો સાથે તોપખાતાના ૮૮૦૦૦
માણસો તથા ૩૫૦૦૦ ઈનજિનિયરોની સંખ્યા તાકીદે વધારી ચકયે. આ સં-
ખ્યા ઉપરથી જણાઈ આવેછે કે ૩૧૦૦૦ તોપો મળી જમીન ઉપરના
લડવાધવાએની જુમલે ૧૦૩૮૦૦૦ માણસોની સંખ્યા રશિયા ધરાવે છે.
વળી ચારેલાખ માણસોનું પેદલ લશ્કર સિલક માટે રશિયા તાબડતોબ ઉઠું
કરી ચકયે અને તેની સાથે જુમલે ૧૪૩૮૦૦૦ માણસોનું લશ્કર રણસંગ્રા-
મમાં રશિયા લાવી ચકયે અને તે ઉપરાંત ખીજું એક લશ્કર સિલક માટે
રશિયા ઉઠું કરી ચકયે. જેમાં પહેલા વર્ગના ૨૦૦૦૦૦૦ માણસો ઉભા ક-
રી ચકયે. વળી રશિયાનો દરીયાઈ કાફલો બાલ્ટીક સમુદ્રમાં, કાળા સમુદ્રમાં,
સાઇબીરિયનમાં તથા કાસ્પીયન સમુદ્રમાં મળી ચાર સ્થળે વહેંચાયેલો છે.

બાલ્ટીક સમુદ્રવાળા કાફલામાં લોહાના પડની બત્રીસ મનવારો, તારપીડોના ચોરાણું બારકસો તથા બોટો, કર્ઝરો એટલે હથિયાર રાખી સમુદ્રમાં સફર કરનારાં ચોવીસ બારકસો, કલીપર એટલે ઝડપથી ચાલનારાં નવોઢબના બાર તથા જૂની ઢબના ત્રણ વાહાણો, એક ક્રાઇગેટ એટલે લડાઈનું નાહાનું વહાણ, છ કારવેટો એટલે ક્રાઇગેટથી ઉતરતાં તથા વધુમાં વધુ વિશ તોપવાળાં બારકસો, નવી ઢબની બાર તથા જૂની ઢબની પાંચ ગનબોટો અને વિશ પાટો એટલે સરેલ કરવાના નાના બારકસો છે. એ મૂળબ બાલ્ટીક સમુદ્રમાં બધાં મળીને સઘળી જતના ૨૪૬ બારકસો છે, જેમાંના ૪ હ-છ બંધાયેલ છે. કાળા સમુદ્રવાળા કાફલામાં લોહાના પડવાળી ૭ મનવારો, તારપીડોના ૧૪ બારકસો, તથા બોટો, હથિયાર રાખી સમુદ્રમાં ફરનારાં ૧૦ બારકસો તથા બખતર વગરના બીજા ૮૬ બારકસો છે, બખતર વગરના બારકસોમાં જે સહેલ કરવાના નાના બારકસો, જે ફીગેટથી ઉતરતાં તથા વધુમાં વધુ ૨૦ તોપવાળાં બારકસો. શ્કુવાળી એક બોટ, હલેસાં સાયની જે આગબોટો, કેટલાંક સાંકડાં વહાણો, આગબોટોના વરગમાં ગણતાં ૧૪ બારકસો મનની આગબોટો, એક માઇનરીપ અને પાંચ ફારશીયો છે. એ મુળબ કાળા સમુદ્રમાં સઘળી જતના મળી જુમલે ૧૧૭ બારકસો છે, જેમાંના કેટલાંક તો જૂનાં છે તથા સર્વથી મોટાં તથા જળરેં ત્રણ બારકસો હ-છ બંધાયેલ છે. સાઇબીરીયા તથા કાસ્પીયન સમુદ્રવાળા કાફલામાં ઉતરના ફરજના છે. શિશિને અક્ષાંશ અથવા ધરાન સાયની લડાઈ ઉતાં લશ્કર લઈ જવામાં કામે લગાડી શકે એવા ફક્ત કાસ્પીયન સમુદ્ર વાગે કાફલો છે. સાઇબીરીયન સમુદ્રમાં તાર પીડોની ૭ બોટો, એક ઝડપી વહાણ, ત્રણ લશ્કર લાવવા લઈજવાના બારકસો, ચાર ગનબોટો, જૂદા જૂદા કંઠની ચૌદ આગબોટો અને સઘવાળાં ૧૮ બારકસો છે. એ મૂળબ સાઇબીરીયામાં જુમલે ૪૬ બારકસો છે. કાસ્પીયન સમુદ્રમાં શ્કુવાળી ત્રણ ગનબોટો, શ્કુવાળી એક આગબોટ, હલેસાં સાયની ૭ આગબોટો, ૮ નાની આગબોટો, ૮ લશ્કર લાવ લઈજવ કરનારાં વાહાણો, સઘસાધના ત્રણ બીજાં બારકસો, અને ૩ ફારશીયો છે. એ પ્રમાણે કાસ્પીયન સમુદ્રમાં ફક્ત ૩૩ બારકસો છે. પણ વળી આરબના

૧૨૨ બાવનગરના નામદાર મહારાજ સાહેબના જન્મ દિવસે ધયેલા ઉત્સવ.
સમુદ્ર ઉપર રશિયાનો થોડો કાફલો છે. એ કાફલામાં ૭ આગબોટો અને
વીંચ વહાણો છે. આરલના નાના કાફલાને ગણતરીમાં નહિ લેતાં રશિયન
કાફલામાં સઘળી જાતના મળી કુલ ૪૪૨ બારકશો છે. પણ તેમાંના ઘણા
ખરા તો નકામાં જેવા પડેલા છે. લડાઈની વખતે ખરેખરા ઉપયોગ
યક્ષ પડે એવા ફક્ત ૧૮૫ બારકશો રશિયા પાસે છે. જેમાં લોહાના પડવા
ળી પચાસ મનવારો, ટારપીડો સાથેનું એક ક્રેઝર અને ૧૧૪ બોટો, બપ
તર વગરની ૨૬ ક્રેઝરો તથા ૧૬ મનબોટો ઉપરાંત લશ્કર લાવ લઈ જા
કરનારા કેટલાંક બારકશો છે. વળી રશિયન તુરકસ્તાનમાં જાયુકનાં લશ્ક
રની બંદુક સાથના હથીયારની ૧૦ ખતરણો છે અને તેમાં લગભગ ૬૫
જાર માણસો છે.

બાવનગરના નામદાર મહારાજા સાહેબના જન્મ દિવસે ધયેલા ઉત્સવ.

જા. નં. ૫૮ સને ૧૮૮૫-૮૬.

સંસ્થાન બાવનગરના નામદાર મહારાજ સાહેબ સર તખ્તસિંહજી
કે, સી, એસ, આઈનો પોસ વદ ૭ (તા. ૭ મી જાન્યુઆરી સને ૧૮૮૫)ને
રોજ જન્મ દિવસ હોવાથી તે દહાડે મુખ્ય દિવાનજી સાહેબ વગેરેને ધનામ
આપ્યાં, પછી આપ્યા રાજ્યમાંથી વેઠ કાઢી નાખવાનો ધારો બહાર પાડ્યો.
બાદ મધ્યાનોત્તરે ચાર વાગે માજી દિવાન સામળદાસબાઈના નામથી કો-
લેજ ઉઘાડવાની ક્રિયા કરી. દરમિયાન એ સ્ટેટના મહેરબાન એક્ઝીક્યુટિવ
એન્જિનિયર સાહેબ બહાદુરે અગાઉથી કરી રાખેલી ગોઠવણ પ્રમાણે
અહીંની બંને ઈંગ્રેજ સ્કુલોના તથા ગૂજરાતી નિશાળના વિદ્યાર્થીઓને
તેમજ બંને કન્યાશાળાઓની દીકરીઓને પબ્લિક પાર્કમાં ત્રણ વાગતાને
સુમારે બોલાવી જૂદે જૂદે સ્થળે પંગતવાર બેસાડી સુરતી ખરેફી, ચંડા
તથા તાજિએરપાક વગેરે આથરે બે હજાર ઉપરાંત પત્રાળમાં ખીરમયું. તે
પછી આથરે સાડાચાર વાગતાને સુમારે નામદાર મહારાજ સાહેબ 'સામ-
ળદાસ કોલેજ' ઉઘાડી પોતાના કારભારી મંડળ અને ખીજત મોટા મોટા

સદ્ગુહસ્થોઃસહિત ને સ્થળે કન્યાઓ ખેડી હતી ત્યાં પધાર્યાં. એટલે વડવા
કન્યાશાળાના મહેતાજીએ અગાઉથી કરી રાખેલી ટુંકી પણ રસિક ગરબી
કન્યાઓ માટે ગેવરાવી, જેથી મહારાજ સાહેબ વગેરે સર્વ ખુશી થયા. તે
પછી ઇંગ્રેજ સ્કુલના વિદ્યાર્થીઓ મીઠાઈ જમતા હતા. ત્યાં પધાર્યા તે
વખતે હુરેના શબ્દોથી જમાન આખું; ત્યાંથી ગૂજરાતી બહુનાર નિયાળી-
આઓનો જમાવ ને સ્થળે ખેડો હતો ત્યાં પધાર્યા. તે વખતે અગાઉથી
તૈયાર કરાવેલી (વિદ્યાર્થી યતા લાભ અને સરસ્વતિએ આપેલા આયિર્વાદ
વિશે) કવિતા જુદા જુદા હંદમાં ગવરાવી; તે સાંભળી મહારાજ સાહેબ
તથા બીજા ગુહસ્થોએ ધણી ખુશી જણાવી. આ વખતે ઇંગ્રેજ સ્કુલના
વિદ્યાર્થીઓએ હુરેના તથા ગૂજરાતી નિયાળના વિદ્યાર્થીઓએ જ્યજ્યના
શબ્દોથી આખો બાગ ગૂંજવી મૂક્યો. પછી મહારાજ સાહેબ વગેરે પાંચ
વાગ્યાને સુમારે મરહુમ કુમારશી જીવાનસિંહજીના નામથી દિસ્પેસરી
ઉઘાડવા પધાર્યા, અને ઊંકરાઓએ મીઠાઈ આપને તેમને રમવા માટે
અગાઉથી ગોઠવી રાખેલા ચકડોળ તથા હોંચકા વગેરેમાં ખેસીને ગમત
કરી. આ મેળાવડામાં વિદ્યાર્થીઓનો તથા રચના જોવા આવનારનો પ્રબળ
જમાવટ થયા છતાં ખંદોબસ્ત સારો હોવાથી કોઈપણ જાતની અડચણ
આત્મા સિવાય સાચકાળે ધણી ગમત સાથે થયેલો જમાવ વીખરાઈ ગયો
હતો. આ ઉત્સાહ વખતે મીઠાઈનો રૂ. ૨૨૫ નો તથા બીજા પરચુરણરૂ. ૫૦
નો મળીને કુલ રૂ. ૨૭૫ નો ખર્ચ થયો હતો. તા. ૧૫-૪-૮૫

(ઇંગ્રેજ સહી) દોલતરામ મણિરામ ભચ્ચ.

૩. એન્ડ્રેક્ષનલ ઇન્સ્પેક્ટર.

ગોહિલવાડ પ્રાંત.

સારસંગ્રહ.

મીં એટફીલ્ડ રજા ઉપર—મુંબાઈ ધલાકાના કેળવણી ખાતાના
ડિરેક્ટર મીં એટફીલ્ડ માર્ચ માસથી રજા ઉપર ગયા છે અને તેની જગા
ઉપર મીં લીવારનરની નીમલ્યુક કરવામાં આવી છે.

સચીતના નવાખ—સુરત એજન્સી તાબાના સચીત—સંસ્થાનના

નવાબ મીર કાદરખાન તથા તેના બાઈ નસરુલાખાન રાજકોટની રાજકુમાર કોલેજમાં અભ્યાસ કરતા હતા, જેઓ કોલેજ છોડી આવ્યા છે. આ નવાબની તા. ૨૦ મી અગિયે આહાદી કરી ચુકી છે, જે પછી તેઓ પોતાના કાબેલ શિક્ષક મી. રશ્તમજી પટેલ જોડે હિંદુસ્તાની મુસાફરીએ નીકળનાર છે અને એ નવાબનાં બાઈ ઇંગ્લાંડ અભ્યાસ કરેલા જનાર છે.

વાઈસરોય તથા અમીર વચ્ચે થયેલી મુલાકાત રાજાપિંડી મુકામે નામદાર વાઈસરોય લાર્ડ ડક્રીન તથા અફઘાનીસ્તાનના અમીર અબ્દુલ રહેમાન વચ્ચે તા. ૩૧ મી માર્ચને રોજ. પહેલ વહેલી મુલાકાત થઈ. મસલતનું કામ થઈ ચુકું હતું. તે વખતે નામદાર મહારાણીનો ત્રીજો પુત્ર જુક આફ કોનાટ પણ હાજર હતો. લાર્ડ ડક્રીન, જુક આફ કોનાટ સાથે અમીરના મહી મુલાકાત લેવા તા. ૧ લી ને બુધવારને દિને ગયો હતો. અમીર સાથે મસલત કરવાનું મંડાણ, લાર્ડ ડક્રીન તા. ૩૧ મી મંમળવા રથી કર્યું હતું.

હિંદુસ્તાનના ગોરા લશ્કરમાં મોટો વધારો—હિંદુસ્તાન મધેના ગોરા લશ્કરની મેંખ્યામાં બહોળો વધારો કરવામાં આવનાર છે. પેદલ લશ્કરની ત્રણ રીજમિટો, તોપખાનાની બે બટેરીઓ તથા હારસ. આર્ટીલરીની અદ્યાર બટેરીઓ ધણુંકરીને હિંદુસ્તાન મધેના ગોરા લશ્કરમાં વધારવામાં આવશે. આ લશ્કરને હિંદુસ્તાન લઈ જવા માટે ઇંગ્લાંડ મધે ત્રીસ લશ્કરી બારકસોને તૈયાર કરવામાં આવે છે.

નિશાળોનાં ઇનામ પત્રક.

જેડાનિબાગ.

જા. નં. ૧૧૯ ૧૯-૫-૮૪.

આતર. અવદીય ટોળકીઆની રાજાના મંત્રી વ્યાસ નરોત્તમ નિસારામ ૨૨૨-૯-૦ ના મોપડીયો નં. ૧૨—મહેમદવાદ કન્યારાજા, મહેરખાન ખેડા જીલ્લાના આસિસ્ટન્ટ કલેક્ટર સાહેબે ૩૪) પુરતક ૨૧, સા. મામતનદાર

સાહેબે ૩૫) ચોપડીયો હરજીવન ઉત્તમરામ ૩૬) ની ચોપડીયો વાંઘવાનીના
 મુખી રખીદાસ જોતમદાસ ૩૭) પતાસાં કુલ ૩૧૧—મોગરાજપુર. ૬-
 દોર. અંદરસંગજી નારણજી ૩૨) મીઠાઈ પોતાના દીકરાને નિશાળે 'જે-
 સાડી—અક્ષીદા. જેડા જીજાના ડીમ્પીક્ટ. ઉપુટી કલેકટર સાહેબ' ૩૨)
 ચોપડીયો નં. ૮૦—ખોરીઆવી. પટેલ બખાભાઈ વાલાભાઈએ. પોતાના
 છોકરાને નિશાળે જેસાડી ૩૧-૧૪-૦ પત્રમાં વહેચ્યાં—જેડાસ. ટલાટી
 મુનીલાલ કેવળે પોતાની બદલી ચવાધી ૩૨) મીઠાઈ—દુણાદા. મૂલ ક-
 મીટીના મંખરોએ તથા કેટલાક ગૃહસ્થોએ. ૩૨) મીઠાઈ—સીંગાળી.
 પટેલ કાશીભાઈ નયુભાઈ વિગેરે કેટલાંક કમિટીના મંખરોએ ૩૧) ચો-
 પડીયો—વાસદ. મહેરબાન જેડા જીજાના આસિમંટ કલેકટર સાહેબે
 ૩૨) ચોપડીયો—વડદળા. પટેલ હાથીભાઈ, રણજોડ, ભાઈલાલ લીલાધર
 અને તેશંકર બાપુજી ૩૦) પતાસાં—ચકલાશી. શા. ગીરધર રણજોડ,
 હરિવલભ કુબેર એઓએ પોતાના છોકરાઓને નિશાળે જેસાડી ૩૩) પ-
 તાસાં—દોશીઅમલ મુખી મધુરભાઈ રણજોડે વારશીક પરીક્ષા વખતે ૩૦)
 મીઠાઈ—આંકલાવ. ગોરજી પ્રેમ રતનજી તથા પ્રેમ રતનજી ૩૧) પતાસાં
 પોરા નખીભાઈ જીભાઈ ૩૧) ચુપડી શા. અપેરભાઈ ૩૦) સ્લેટો તથા
 પેન કુલ ૩૨) ચકલાશી. ગામના કેટલાક સદગૃહસ્થોએ ૩૩) પતાસાં
 પરીક્ષા વખતે—કણુજડા. સાધુ ભગવાનદાસ બાળકદાસ ૩૦) પતાસાં—
 દોશીઅમલ. પટેલ મરઘાભાઈ શંકરભાઈ છોકરાઓને ઉનાળામાં પાણી પાવા
 સાર ૩૦) અડોળ. ગામના સદગૃહસ્થો તરફથી નિશાળના નવા મકા-
 નમાં વાસ્તુ કર્યું તે વખત તમામ છોકરાઓને જમાડ્યા ૩૧-૨-૪—મહીજ.
 ગામના સદગૃહસ્થો તરફથી ૩૫) ચોપડીયો ખીમચંદ નયુભાઈ તરફથી
 ૩૦) મીઠાઈ પોતાના દીકરાને નિશાળે જેસાડી—રાણીઆ. ૨. રામચંદ
 ઇચરદાસ ૩૧) પતાસાં—નડીયાદ ઉર્ફ. મુનિસિપાલટી તરફથી ૩૫૦) ઇ-
 નામ વહેંચું—નાહાપાડ. પોર્તીસ યાણાના હેડ કાન્ડેબલ નાયેખાં
 જડેખાં ૩૧) મીઠાઈ—દેવપવર્ગ. કમિટીના મંખરોએ ૩૦) મીઠાઈ—ખંભાત
 મુંબાઈની હાઈકોર્ટના સોલીસીટરના કલાર્ક ફરુજજી ૩૨૦) ની ચોપડીયો
 ૩૬-૧૩-૦ પતાસાં કુલ ૩૨૬-૧૩-૦—જેડા ઠંપાચાળા. હરીઆળ તથા

માતરના મહેતાજી માણેકલાલ નારણદાસ રૂના દરપણ—૫૩તાળ. ગાં-
જણાના ઠાકોરે હીમતસંગજી રામસંગજી રૂ૧) પતાસાં રૂ૧) ચોપડીચો કુલ
રૂ૨૨)—માતર. મહેરબાન બમનજી એલજી બેડા જીલાના ડીપ્ટીકટ ડેપુટી
મેજિસ્ટર સાહેબ દયાળજી નરસીરામ નામના જોકરાને ઈંગ્રેજી. બણવા-સાર
મદદ રૂ૨૫) તથા મીઠાઈ—ગાંજણા. ઠાકોરે હીમતસંગજી રામસંગજી પો-
તાના કુંવરને નિથાળે બેસાડી રૂ૨ પતાસાં—દુણાદા. ખરીબ મોતીબાઈ
નાનાબાઈ મેસર્સ વાલકેટ અને બધેસસમી કંપનીના એજન્ટ રૂ૪) પતાસાં
તથા મીઠાઈ—નાહાપાડ. પટેલ પરબુદાસ નાગરબાઈ રૂ૧) મીઠાઈ—
વીરમદા. પટેલ મયુરબાઈ હાથીબાઈએ પોતાના જોકરાએને નિથાળે બે-
સાડી રૂ૧૦૦ પતાસાં—માતર. આજમ તાલુકા રૂકૂલ માતર-સાહેબ પોતે
બારે બારે મંદવાડમાંથી સાગ્ર થયા, પોતીકી સ્ત્રીને. પુત્રનો જન્મ થવાથી
તેની ખુશાલીમાં રૂ૧૧ પતાસાં—ઉમરેઠ કન્યાશાળા. અમદાવાદ ડીસ્ટ્રીક-
ટના મહેરબાન આસ્ટ્રન્ટ જજ સાહેબ બાહાદુરે રૂ૬૦૦ કંપડાં તથા મી-
ઠાઈ—નડીયાદ કન્યાશાળા. ડીસા કંપના માનેજર સુબેદાર સોબતસીંગ
મોહનસીંગે પોતાના દીકરાના લગનપર રૂ૩) મીઠાઈ તથા હરિલાલ ઉમી-
આશંકરે રૂ૮) ચોપડીયો તથા લૂગડાં કુલ રૂ૧૧)—નાહાપાડ. શા. દામોદર
કેવળદાસ તા. પટેલ ડોસાબાઈ રણજોડ રૂ૦૦૦ મીઠાઈ—અડાસ. ઠકર ર-
ણજોડ કેવળદાસે રૂ૧) પતાસાં વહેંચ્યાં—નડીયાદ કન્યાશાળા. અમદાવા-
દના રેશાઈ ગીરધરલાલ અમરતલાલ રૂ૦૦૦ પતાસાં તથા કપડવણજના
ચેક પ્રેમાબાઈ કેવળબાઈ તથા વકીલ મગનલાલ જેએફ રૂ૪) સ્વેટો, પેનો,
લૂગડાં તથા પતાસાં—ઠાસરા કન્યાશાળા. રેશાઈ બાપુજી ભેઈતારાએ રૂ૧)
પતાસાં વહેંચ્યાં—રાણીચી. દીપસંગજી જસવતસંગજીએ રૂ૦૦૦ પતાસાં—
વડથળ. બરમન્ટી ડીસ્ટ્રીકટ કોર્ટના વકીલ જેઠાભાઈ કાળીદાસ રૂ૦૦૦ પ-
તાસાં—ખંભાત. મહેરબાન નવાબ સાહેબના બાઈ જનામનજીમખાન સા-
હેબ રૂ૨૫) ચોપડીયો રૂ૧૩) મીઠાઈ કુલ રૂ૩૮)—ગાંજણા. ઠાકોરે હીમત-
સંગજી રામસંગજી રૂ૬) ટોપીયો નં. ૩૬ રૂ૧) મીઠાઈ કુલ રૂ૧૦)—પાળજ.
રા. હરિલાલ પ્રચોતમ રૂ૨) ચોપડીયો તથા મીઠાઈ—નાપાડ. ફરદ-કલાસ
હેડ કાન્સ્ટેબલ તાથેખાં નીવાજખાં રૂ૧) મીઠાઈ—મોગરરાજપુર. ઠાકોર

સાહેબે ૩૧) પતાસાં—ઉમેદા. ઠાકોર સાહેબ તથા કમિટીના મેમબરે મંજી
૩૧૫) નું ધડીયાળ મંગાવી આપ્યું. ૨૧. સ્વયંચંદ હગનબાઈ પો-
તાના જોકરને નિધાને બેસાડી ખર્ચ તથા જોકરાએને જમાવ્યા—ખેખો-
ળજ. કમિટીના મેમબરોએ ૩૧) મીઠાઈ વહેંચી—આંકલાવ. ગોરજી પ્રેમ-
રતજી એમરતનજીએ ૩૦૧૧ મીઠાઈ—લાલી, રકૂલ કમિટીના મેમબરોએ
૩૨) ચોપડીયો તથા સ્લેટો—મોકવા. મળકુરના તલાટી જોષિતારામ લીલા-
ધરે વારસીક પરીક્ષા વખતે ૩૧) પતાસાં—પરીએજ. શા. સ્વયંચંદ હરીબાઈ
તથા શા. અમીચંદ લલ્લુબાઈ પરીક્ષા વખતે ૩૧) પતાસાં—નાહાપાક.
કરોણી ધનબાએ ૩૧૧૧ મીઠાઈ અને કન્યાશાળામાં ઠાકોર કૃતેહસંગજી
૩૧૧૧ મીઠાઈ—પીઠાઈ. આ. નાગરબાઈ શંકરબાઈ તથા મહેમંદાવાદના
મહેતાજીએ પોતાના કીકરાના લગનમાં ૩૨) મીઠાઈ રવાના ૧૧-૫-૮૪.

આ. નં. ૩૨.

માતર. મહેરબાન. રાવસાહેબ એડવિભાગના ડેપુટી. એન્ડ્રુકેશનલ
ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ મોતીરામ રાગરશમ તથા તાલુકાના આ. ૨૧. સા. મામ-
લતદાર સાહેબ એમના ઉત્સાહથી તા. ૧૮ મી માર્ચ સને હાંતને રોજ અન્ને
ના શેઠ સાહુકારોને બોલાવી જોડીએને બહાવવામાં ઉતેજન મળે તે સાથે
૨૧. સા. દી. એ. ઇ. સાહેબે બાપજી કરી બહુવા આવનાર જોડીએને ઇ-
નામ આપવા તથા કસરત શાળામાં મદદ કરવા સાથે એક ફંડ ઉઠાવવા-
માં આજીવું તેમાં નાણાં બરનાર નામ ૩૫) દેશાઈ મોહનલાલ મીડાલાલ ૩૩)
પરીખ. હરીવલ્લભ સ્વયંચંદ ૩૨) દેશાઈ વરજીબુખજી પ્રસિદ્ધોત્તમ ૩૨) દેશાઈ
અનુભાઈ કાનદાસ ૩૧) કાજીસાહેબ રહેમુદીન અખફુલ સમદ ૩૧) શેઠ
હકમચંદ સ્વયંચંદ ૩૪) દેશાઈ મધુરાદાસ કાસીદાસ ૩૩) પરી. પ્રસિદ્ધોત્તમ સ્વ-
યંચંદ ૩૨) દેશાઈ ગજાબાઈ રણજોડ ૩૧) પરી. મધુરાદાસ કાસીદાસ ૩૧)
પરી. વૃન્દલાલ હરિબાઈ ૩૧) શા. કાળીદાસ માનચંદ. ૩૧) શા. બીખાબાઈ
અમથાબાઈ ૩૧) પટેલ. મધુર સવદાસ ૩૧) પટેલ. નાથાબાઈ. ગંગાદાસ
૩૦૧૧. શા. પીતાંબર નમુબાઈ ૩૦૧૧ દેશાઈ ગોવરધન હરિકૃષ્ણ. કુલ. ૩૪૦) ખા-
ખાસા. તેમાંથી વારસીક પરીક્ષા વખતે જોડીએને રૂબે (દેશમી અને સુ-
વરાઈ) તા. ગરીબના જોકરાએને કસરત કરતી વખતે મહેરવા સાથે સદી-

ઓ મળીને ૩૧૦) અતે-બાકીના રૂપિયા શેક મોહન મીઠાલાલને ત્યાં મુદ્દવાનો ડરાવ થયો છે એવા અભિપ્રાયથી કે જોડીઓ વધારે દિવસ હાજર રહે તેમને અમુક મુદતે ધનામ આપવું રવાના. તા. ૧૫-૪-૮૫.

(ઇંગ્લેન્ડ સહી) મોતીરામ રાજારામ.

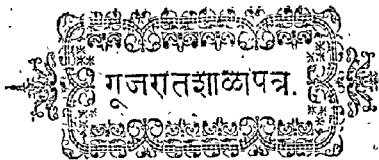
૩. એ. ધ. એડાવિભાગ.

પ્રાંત-સોરઠ.

૧૫૭ ૨૭-૫-૮૪

જુનાગઢ. મહેરબાન ખુદાવંત નવાબસાહેબ તર્ફથી ૩૪૧) ઓપડીયો તથા મીઠાઈ. અને—પ્રાંતસ્કૂ. નં. ૧. ૩૪૭) ઓપડીયો. અને—પ્રાંત્ય નં. ૨ જો ૩૪૭) ઓપડીયો. અને પાઠશાળામાં ૩૫) ઓપડીયો. અને ઉર્દૂ સ્કૂલમાં. ૩૪) ઓપડીયો અને—કન્યાશાળામાં. ૩૩૦) આટણાં તથા મીઠાઈ —વંથપી. મંસ્થાન જુનાગઢના દીવાન સાહેબ હરિદાસ જીહારીદાસ તર્ફથી ૩૨૧ મીઠાઈ વજારે સાહેબ બાવદીનબાઈ તર્ફથી ૩૩) મીઠાઈ—લેસાણા. રા. રા. મંગળજી ગોરીચંકર સ્વસ્થાન જુનાગઢના વસુલાતી અધિકારી સાહેબે ૩૦-૧૨-૬ મીઠાઈ તથા જોડીયોને ચાંદા. પહેલા વર્ગના માછલેટ લાધારામ ઉમીયાચંકર ૩-૧૪-૯ મીઠાઈ તથા જોડીયોને ચાંદા. દ્વિતરી નેચંકર કલ્યાણજી તથા પહેલા વર્ગના માછલેટ લાધારામ ઉમીયાચંકર ૩૨-૫-૦ જોકરામ્મીને મીઠાઈ જોડીયોને રમાલ—તોરી. માછલેટ જોટાલાલ બવાનીદાસ ચાકર ચેર રા.)—કુતીયાણા. ઠકર દેવચંદ કુરજી ૩૧) મીઠાઈ રા. નયુ કુરજી, ડી. દાકતર સાહેબે મળી ૩૦૧૧ મીઠાઈ. કસ્બાતી સરદાર-ખાં દુવાતખાંએ ૩૩-૦-૦ કપડાં કસ્બાતી આજમ ખોખર કાપમ ખોખર ૩૩) કપડાં મહેરબાન બવાનીદાસ પ્રમુદાસ વહીવટદાર સાહે ૩૩) કપડાં. મ. મંગળજી દયારામ મેછલેટ ૩૩) કપડાં. મ. ગીરધરલાલ નેકીસનદાસ. રા. પો. મા. ૩૨) કપડાં. મમણની જમાત. ૩૧૧ જમાદાર હાથ દરવાસ આ. પો. મુ. ૩૧૧ ઠકર. દેવચંદ કુરજી ૩૧) રા. છેલચંકર નેચંકર ૩૦-૬-૦ રા. જીહારીલાલ પોલીસ ફાજદાર ૩૦-૬-૦ રા નયુ કુરજીડી. દાકતર સાહેબ. ૩૦-૬-૦ પારેખ મોતીચંદ ૩૦-૬-૦ પારેખ પ્રેમજી અખી ૩૦-૬-૦ શા.

જાલવજી હરીદાસ ૩૦-૪-૯ બપાઈ રાધવજી ૩૦-૪-૯ બપાઈ વલ્લભજી
 ૩૦-૮-૯ જમાદાર આમદખાં ૩૦-૯-૦ મલેક મહમદ ૩૦-૪-૯ સોની
 લાધા મેવા ૩૨-૮-૦ મહેતાજી આણંદજી વલ્લભજી ૩૦-૯-૦ રા. ગીર-
 ધરલાલ જ્ઞેકીસનદાસ સ. પો. મા. ૩૨-૧૦-૩ ખુદન વાદસાહેબ તર્ફચી
 ૩૩) તેમાંથી કપડાં ને બીજાઈવિગેરે યધને અને—કન્યાશાળામાં, એક બી-
 ખીસનના ૩૫) નાં જોડીએને આણંદજી. રાજેશ્રી બીહારિલાલ પોલીસ ફોજ-
 દાર ૦-૪-૯ મીઠાઈ મી. મયારામ જીવાભાઈ વકીલ ૩૦-૪-૯ મીઠાઈ મ-
 હેતાજી આણંદજી વહાલજી ૩૦-૪-૯ મીઠાઈ ૨૧ પ્રભાશંકર કુલશંકર આં.
 મેજસ્ટ્રેટ ૩૩) ચુંદડીયો હકર. દેવચંદ કુરજી ૩-૪-૦ ચુંદડીઓ. રા. માન-
 શંકર પ્રભુદાસ ૩૨) મીઠાઈ મહેતાજી આણંદજી વહાલજી ૩૩) ચુંદડીઓ
 રા. મંગળજી દયારામ માજસ્ટ્રેટ ૩૦-૧૪-૦ મીઠાઈ હકર દેવચંદ કુરજી
 ૩૦-૫-૦ મીઠાઈ દાકતર નયુજી ૩૦ મીઠાઈ જી. નવાબ સાહેબ તર્ફચી ૩૧)
 મીઠાઈ સોની લાધા મેવા ૩૦) મીઠાઈ મહેતાજી આણંદજી વહાલજી ૩૦))
 મીઠાઈ મારતર. ગોંધરલાલ જ્ઞેકીસનદાસ ૩૦) મીઠાઈ—કણુજી. જ. ન-
 જર મામદ વજદ જહાંગીર ખડીયા કારબારી સાહેબ ૦-૧૪-૦ મીઠાઈ પટેલ
 જીરામ માવા તથા. ડી. ફાજલ હબરામ તથા તલાટી માધા રણજોડ ૩૧)
 સાકર મહેરબાન પીતમલાલ ત્રીકમરાજ ખડીયાપો. ફોજદાર ૩૧) પતાસાં
 ખાગેસરી. મહેરબાન કુતિઆણા આસી. પો. સુપ્રીન્ટેન્ડે સાહેબ ૩૧) સાકર
 મહેરબાન દૂધીઆ વહીવટદાર મલેક આમદ વાડમન તર્ફચી ૩૦) સાકર.
 મહેરબાન લક્ષ્મીશંકર સંખુપ્રસાદની બાઈ જમનાં ૩૬) ચોપડીયો તથા ૩-
 માલ અને ૩૫) ની મહેતાજીને પાલડીના અને કન્યાશાળામાં આજમ
 ખાગેસરી વહીવટદાર સાહેબ ૩૦) સાકર મહેરબાન દીવાન લક્ષ્મીશંકર સંખુ-
 પ્રસાદ તર્ફચી ૩૩-૧૫-૦. આણંદજી—ખગસરા. રા. ઝવેરચંદ કાળીદાજી ૩૦)
 સાકર. ભાગદાર આજમ માવા હરસુર લક્ષ્મણ ૩૨) મીઠાઈ ૩૦) પુસ્તકો
 મેનેજર સાહેબ આજમ દેવાશંકર અંબાશંકર ૩૨) પા ૩માલ ૩૨) મીઠાઈ—
 ટમા. રા. નયુ જીલાભાઈ ૩૦) મીઠાઈ તથા ભૂગોળ ભાગ ૧ લો વાળામા
 મેવા ગાંગા. ૩૦) મીઠાઈ તથા ભૂગોળ ભાગ ૧ લો. વાળાખમાલીયા ૩૦) મી-
 જેતપુર કન્યાશાળા. હકર ધરમચી જીરાજ ૩૦) પતાસાં—બીલખા. આ-

પુસ્તક ૨૪ મું.

જયુત.

સન ૧૮૮૫.

અંક ૬ દો.

મુંગદ્દર ઇલાકામાં દેશી કેલ્ચરની શરૂઆત.

પાછલે પાનથી.

હવે સોસાયટીનું કામ રકતે રકતે ધણું વધી જવાથી સરકારે મું-
બાઈ મધ્યે એક કૉલેજ સ્થાપવાનું ધ્યાનપર લીધું, અને ૧૮૭૫ માં
તેને લગતી સર્વે ગોડવણી સંપૂર્ણ કરી "એલફીન્સ્ટન કૉલેજ" ના નામથી
તે ઉઘાડી તેનો વહીવટ પાંચ અંગ્રેજ અને ચાર દેશી ગૃહસ્થોની એક ક-
મિટી તથા એક પગારદાર સેક્રટરી હસ્તક સોંપ્યો.

એ કૉલેજને મારેના પહેલા બે પ્રાઈસરો નામદાર માઉન્ટ સ્ટુઅર્ટ
એલફીન્સ્ટન પોતે ઇંગ્લાંડમાં ચૂંટી કહાડ્યા હતા. તેઓ દરકને ૩૭૦૦) નો
દરમાપો આપવાને, તથા કુદરતી વિદ્યાના પ્રાઈસરને સરકારની. કોલાખા
મધ્યેના આનંદરેવેટીમાં રહેવાનું મકાન કરી આપવાનો ફરિયાદ કર્યો હતો,
કે જ્યાં ત્યાં કુદરતી વિદ્યાને લગતાં એમનો જોકરાઓને વિદ્યાવ્યાસ
થી ખવવામાં લાભ મળે. એ મુજબ ૧૮૭૫ ના જુલાઈ માસમાં ઇંગ્લાંડથી
બે પ્રાઈસરો એસર્સ એરલીયાર અને હારકનેય મુંબાઈ આવી પહોંચ્યા.
તેઓએ વિદ્યાર્થીઓને ટાઉન હાઉસમાં એશિઆટીક સોસાયટીનાં પુસ્તક
ખાતાની પડોશમાંના એક ઓરડામાં થી ખવવાનું શરૂ કર્યું.

૧૮૨૯ થી તે ૧૮૩૦ સુધીના વર્ષોમાં સોસાયટી પાછલ સરકારને
૩૨૦૧૬૨૩) નો ધંપાને દરસાલ ૩૪૦૦૦૦) ને આપી અર્થ યથો હતો.
તે મધ્યે દરમાપ આપી ૩૭૫૦૦) રેવનુના ઉધરાણાથી ઉપજાતા હતા,

અને બાકીના સરકારી તંત્રીઓમાંથી આપવા પડતા હતા. એ સારામાં નિશાળોને જરૂરી ચોપડાઓ છપાવી પ્રગટ કરવા પાછલ સાચાઈને રૂ.૬૭૨૩) નો ખર્ચ લાગ્યો હતો.

હવે ૧૮૪૦ ની સાલથી મુંબાઈ ઈલાકાના કેળવણી ખાતામાં નવા નફા ઉમેરાયો. એ સાલથી આ દેશના કેળવણી ખાતાનો વહીવટ નેટીવ એજ્યુકેશન સોસાયટી હસ્તકથી કાઢી સરકારે ૧ ગૃહસ્થોની એક મિત્રો આફ્રિક એજ્યુકેશન ના સ્થાપીતમાં આપ્યો. એ બોર્ડમાં ત્રણ દંત્રેજ અને ત્રણ દંત્રી અધિકારીઓ નીમ્યા હતા. તેઓના હસ્તકમાં નેટીવ એજ્યુકેશન સોસાયટી તથા એલફીન્સ્ટન કોલેજના ફંડો, તેમજ આ ઈલાકાના કેળવણી ખાતાની સઘળી ગોઠવણોની લખામ સોંપી. બોર્ડ આફ્રિક એજ્યુકેશનને આ ઈલાકામાં જેમ અને તેમ સઘળા વર્ગોમાં કેળવણીનો ફેલાવો થાય એવા ઉપાયો લેવા માંડ્યા હતા. તેઓએ મુંબાઈ મધ્ય એલફીન્સ્ટન નેટીવ એજ્યુકેશન ઇન્સ્ટીટ્યુશન તથા એલફીન્સ્ટન કોલેજને બરાબર પાયા ઉપર મૂક્યા પછી ૧૮૪૪ માં સિવિલ ઇન્જનેરનું કામ શીખવવાનો વર્ગ, તથા ૧૮૪૫ માં વૈદ્ય શીખવવાને શાંટ મેડીકલ કોલેજ સ્થાપી અને તે પછી દેશવરો ખાતે ઇંગ્રેજ સ્કૂલો ઉઘાડવાનું ચાલુ કર્યું હતું.

પહેલ વહેલી ૧૮૪૨ માં સુરત મધ્ય એક મોટી ઇંગ્રેજ સ્કૂલ ઉઘાડી તે પછી ૧૮૪૫ માં રતનાગીરી, ૧૮૪૬ માં અમદાવાદ, ૧૮૪૮ માં અહમદનગર અને ધારવાર, ૧૮૪૯ બરુચ, ૧૮૫૧ માં યાલે, ૧૮૫૨ માં સતારા, અને ૧૮૫૩ માં રામકોટ તથા ધુળીઆ ખાતે અકેકી ઇંગ્રેજ સ્કૂલ એલફીન્સ્ટન કોલેજમાં શીજેન્ના સુંદ દેશો વિદ્યાર્થિઓના હાથ હેઠળ ઉઘાડી હતી.

બોર્ડ આફ્રિક એજ્યુકેશનના પ્રમુખ તરીકે સરજન આડરીની પછી અત્રેની કોન્સિલનો મેમ્બર હાનરેબલ મીઝ એન્ડરસન, અને તેની પછી ૧૮૪૩ માં સુપ્રીમ કોર્ટનો ધુનીજડજ સર આંરસકીન પેરી નીમાયો હતો. એ ગૃહસ્થે ૯ વર્ષ સુધી બોર્ડના પ્રમુખનું કામ અલાભ્યું હતું. તેણે હાલો લેવાનેવાર, પોતાની આગળ યદ્યગએલો પ્રમુખોનું કામ ધણું નીઠુંવા તરીકે-ગતિર કર્યું, અને તેમાં પેલે ધણો ફેરફાર કરવાની હચ્છા જણાવી

તેણે એક લાંબી મિનિટ લખી અને આપતી કેળવણી વિષે પોતાની નિ-
રાશી જણાવી તેણે પ્રથમમાં આ હાલાકાતોમાં સર્વે કેળવણી ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટ
આપવાની દૃઢ બહાર તરફદારી કરી, અને એન્જ્યુકેશન સોસાયટીના સ્થા-
પનારાઓએ દરેક વર્ગના સર્વે લોકોને કેળવણી આપવાની જે રીત રાખી
હતી (અને જે રાજનીતિ પછવાડેથી ૧૮૫૪ ના ઇંગ્લાંડની પ્રકારના કેળ-
વણીને લગતા ડીરાપાચમાં બહાલ રાખવામાં આવી હતી) તેની સાથે
માંથી ઉઠાવી મોટે વાપેના લોકોમાં ઉમદા કેળવણી આપવાનું પસંદ કર્યું હતું.
એ બાબત ૧૮૪૫ માં તેના અને જોડના બીજા મેમ્બરો વચ્ચે ઘણી જાપા
જાપી થઈ હતી. જોડના સરકાર ઉપર મોકલવાના વાર્ષિક રિપોર્ટો તે પોતે
લખતો હતો, અને ૧૮૪૬ માં રિપોર્ટમાં તેને ઉપજા પોતાના વિચારો
છમોક જણાવી કુરોપ મધ્યે જ્યાં દરજ્જાની કેળવણી ફક્ત મંદોર મેળવે
છે તેના ઇસારા કર્યા હતા, અને મજબૂત બનામણ કરી હતી કે કેળવ-
ણીનો દરજ્જો ઉમદાજ રાખવો જોઈએ. જે કે રહીએ પોતાના અનુ-
બવથી એ જિંદગી ઉતરું કહેતા હતાં, તોપણ તેનો મકંમ વિચાર હતો કે
“એક પ્રજાના સ્થાને લગતો સુધારો, બલકે નીતિ સંબંધી સુધારો સદા
પહેલા વર્ગના લોકો તરફથી થઈ યવો જોઈએ” આ ઉપરથી તે વેળાના
માએ ટાઇમ્સમાં સખત ટીકા કરી એ રાજનીતિને “જે રોટલી છુકલ
છુકલ સર્વે લોકને મળી શકે તેમાંથી ઘોડાએને જાકત આપી ઘણાએને
બુદ્ધિ મારવા” જેવી ગુણી હતી. સર એરસકીત પેરીએ પછવાડેથી પોતાના
વિચારો ફેરવ્યા હતા, અને ૧૮૪૯ માં એક બીજી લાંબી મિનિટ લખી
રાખ્યને પરંતુ આપતી કેળવણી જેઓ ચાહિ તેઓને તે સરજે હીસ્સે
આપવાની હીમાયત કરી હતી, એ રીતે ચાર પાંચ વર્ષમાં સરનશીત સાહે-
બના વિચારોમાં ગંભીર રીતનો ફેરફાર થયો એ તે વખતે અભાવજા જુલું
ગણાવું હતું.

હવે એલફ્રીડ્સ્ટન કોલેજમાં ૧૮૪૭ માં પાછું નવું લેહી ઉમેરાયું.
એ સાલમાં ડબલીનની યુનિવર્સિટીના બે મુંદા ગ્રાન્ડુએટો—પ્રોફેસરો પાઠન
અને રીડ, ને આપણી કોલેજમાં પ્રોફેસરો નામ્યા. તેઓએ આવી
વિદ્યાર્થીઓને કોલેજમાં તરીવવત આપ્યા ઉપરાંત કોલેજની બહાર. મંદ

ળીની માર્ફતે સ્થાન આપવાની રીતકે જે તે વખતે અંગ્રેજી નથી જ હતી તે વખતે કરી વર્ગની અંતરના જાપના તથા અદ્ય આદ્ય અને શીક્ષકનો દરજ્જો રાખવા માટેની મુંબીરાઈમાં છૂટકો થવા પછી જવાન વિદ્યાર્થીઓને પોતાને ક્ષાત્રનું શોધવા માટે તકરારો કરવા તથા ખર્ચો મેળવવાને છૂટા મુકવાનું શરૂ કર્યું કે જેથી તેઓ પોતાના ઉપરજ ભરણ રાખતાં, તથા સ્વતંત્રતાપાત્ર અને આંગરુદાર હરીક્ષા કરવા તે શીખે, એ ગુણો બંધિયની છંદગોમાં વિદ્યાર્થીઓને અતિથય ઉપયોગી થઈ પડે, અને જે શિક્ષકો તરફથી સૂચનાઓ વગર કદી મેળવી શકાય નહિ.

આ ઉપરાંત બિરણ મુજબ મજકુર બંને પ્રેક્ટિસરોના ઉપરીપણા નીચે ૧૮૪૮ ના જીનમાસમાં “સ્ટુડન્ટસ લીટરરી એન્ડ સાયેન્સીક સોસાયટી” ની સ્થાપના થઈ. વળી એજ સોસાયટી તરફથી દેશીઓમાં તેમની બાપામાં સાનનો ફેલાવો કરવા માટે શાખા તરીકે મરાઠી તથા ગુજરાતી “સ્થાનપ્રસારક મંડળી.” એ તથા “બુદ્ધિવર્ધક હિંદુસભા” તેમજ હિંદુ અને પારસી બેકરોઓની નિયાજો સ્થાપવામાં આવી હતી.

સરકારી કેળવણી ખાતાના ઉપરાંત મુંબાઈ મધ્યે ૧૮૪૯-૫૦ માં જી-દી જીદી ખાતગી (૨) દેશી બાપાની નિયાજો અને ૬) ઇંગ્રેજ સ્કૂલો, તેમજ સર જમસેદજી પારસી બેનીચાલંટ ઇન્સ્ટીટ્યુટને લગતી મોટી ઇંગ્રેજ સેન્ટ્રલ સ્કૂલ, તથા મીથનરીઓથી ચાલતી કેટલીક સ્કૂલો હતી, જેનો દેશીઓના બેકરોઓ પણ લાભ લેતા હતા.

ઈ. સ. ૧૮૫૮ માં ઇસ્ટ ઇન્ડિઆ કંપનીનો ચાર્ટર બદલાઈ હિંદુસ્થાનનું રાજ નામદાર માહારાણી વિક્ટોરીઆએ પોતાને સ્વાધીન લીધું તેની આગમજ હિંદુસ્તાનનો રાજકારોબાર છેલ્લાં ૨૦) વર્ષોમાં કેવી રીતે ચાલ્યો હતો તે બાબત ૧૮૫૩ માં પાર્લામેંટે નિમેશી સીલેક્ટ કમિટીએ પણ પોતાનું મુખ્ય દ્યાત કેળવણીની બાબત વિષે પરેપૂછ કરવામાં રોક્યું હતું. એ કમિટીને ડોક્ટર ડક તથા મી. જન મારથમેન : તરફથી આ રેથમાં અપાતી કેળવણીની બાબત ઉપર ઘણી કીમતી વિગતો, ખર્ચો, તથા સૂચનાઓ મળી હતી. એ ઉપરથી ૧૮૫૪ માં એક સરકારી ડીસપાસ તૈયાર કરવાને ત્યાંની વડી “બોર્ડ આફ ઇંટ્રોલ” ને સોંપ્યું હતું. બોર્ડ ઉપરાંત

તે અમલદારો તથા કલકત્તાના માણી ચાક જસદીસ સર એડવૉડ રાખત. અને મુંબાઈના માણી ચાક-જસદીસ સર એરસ્કીન પેરીની મદદ લઈ આ ડીસપાય તૈયાર કર્યા. તે ૧૮૫૪ ના જુલાઈ માસમાં બહાર પડ્યો, અને આજ સુધી તે એક બાણવા લાપક દસ્તાવેજ છે.

એડીસપાયનો સૌથી અગત્યનો ભાગ તણે ઇલાકાઓ તથા વાલ્યખૂળાના પ્રાંતો માટે ખાસ જુદાં કેળવણીખાતાં રચાયાં, તે દરેક ઉપર એકેકા મુખી-ડીરેક્ટર આખું પશ્ચિમ ઇન્ડિયન ઢેરવેલો, તેમના હાથનીયે લાપક અમલદારો નીમવા, ઈંગ્લાંડના ધોરણ ઉપર અને યુનિવર્સિટીઓ ઉઘાડવી, અને જ્યાં ખાતમી નિશાળો સ્થાપી સારા પાયા ઉપર કેળવણી આપે તેઓને કસોડિયુ નાન, જાત, અથવા ધર્મનો તફાવત રાખ્યા વગર સાંટ. ઇતિ. એડ આપવાને લગતો છે. એ ડીસપાય અને આબ્યા પછી તેમાં મુકરર કરેલાં ધોરણ મુજબ આ દેશનાં કેળવણીખાતાઓમાં ફેરફાર કરવામાં આવ્યો છે, તથા તણે ઇલાકાઓમાં યુનિવર્સિટીઓ સ્થાપી છે.

ગોવિંદસિંહ.

(અપનાર શ્રી નારાયણ હેમચંદ્ર)

ભારતના આ દુર્લભ સમસ્યાની પ્રકૃત મીમાંસા આધુનિક સમયમાં એક યોગ્યે કરવાનો યત્ન કર્યો હતો, અને આત્મસાગતા બળથી પુષ્કળ રીતે પાર પડ્યો હતો. પેલી જે શિષ્ય જાતિ જોઈએ છીએ—રણમાં અન્ય છે, દરતામાં અવિચલિત છે, ભાતુપ્રેમમાં વિગ્રહિત છે, કૃતસત્તા ધર્મમાં વિમુઠ પ્રાણુ છે—એ ભારત ગૌરવ, ભારતપ્રાણ શિષ્યજાતિ તે યોગિવરના આત્મસાગનો અને સ્વદેશાનુરાગનો જીવન કીર્તિસ્તંભ છે. ચિત્તન આવાળા સમરક્ષેત્રમાં જે શિષ્યજાતિનું અમિત તેજથી અંગ્રેજ વિશ્વવિદ્નિરુપજ થઈ ગઈ હતી. સિપાઈ—વિદ્રોહમાં જે શિષ્યજાતિનું અપ્રમય વીરત્વ બળથી અંગ્રેજ જાતિની કંથંચિત્ પ્રાણુરક્ષા કરી હતી, આફગાન યુદ્ધમાં જે શિષ્યજાતિના અદ્ભૂત રણનૈપુણ્યથી શ્વિટનજાતિનું માન રક્ષા થયું હતું અને તે દિવસે જે શિષ્યસેનાના અતુલ વિક્રમથી અંગ્રેજ—કીર્તિસ્તંભ મિયાર—રણક્ષેત્રમાં નિખાત થયું હતું, તે પ્રકાંડ અન્ય શિષ્યસેના, શિષ્ય-યુરુ-યુરુગોવિંદની ગંભીર સાધનાનું ફલ છે. અપાર યયન—અસાચારે બા.

રતપક્ષનું ક્ષતવિક્ષત થયું હતું, તે સમયે ગુરુગોવિંદનો પ્રાણ ૨ડી ઉઘ્યો. તેણે જોયું કે આ હિંદુ યવન—વિદ્યેષ પ્રદમિત ન યાપતો ઉભય જાતિનો મંત્રસં અનિવાર્ય છે. તે ચિંતાએ તેના હૃદયને આલોડિત કર્યું. તે તરફિએ સમાધાનપાથી જોયું, એ અવશ્યમાંની અનિષ્ટ નિવારણનો એક માત્ર ઉપાય બંને જાતિમાં અમેદ્ય ભ્રાતૃત્વ—અંધન સંસ્થાપન છે, એ સિદ્ધાંતમાં ઉપનીત થઈને તેણે શિષ્ય ધર્મને એક નવો આકાર આપ્યો. નાનકનો શિષ્ય ધર્મ એકેધરવાદ અને પરકાલ લઈને જ હતો, આ લોકની સાથે તેનો મોટો સંબંધ નહોતો. પરંતુ ગુરુગોવિંદ તેના શિષ્ય ધર્મને ઐહિક ઇષ્ટ સાધનમાં જ અધિકતર નિયોજિત કર્યો હતો. તેણે ધોષણ કર્યું કે, એ ધર્મમાં હિંદુ યવન, બ્રાહ્મણ શૂદ્ર ભેદ નથી, એ ધર્મમાં દીક્ષિત થઈને સઘળા ભાઈ ભાઈ થતાં સઘળા એક કુટુંબના થયે. ગુરુગોવિંદ એ નવા—પ્રતિષ્ઠિત ધર્મમાં સર્વાગ્રથી દીક્ષિત થયો, ધામે ધામે હિંદુ યવન તેના મંત્રશિષ્ય થવા લાગ્યા. તે દીક્ષિતોને આલિંગન કરીને ભ્રાતૃ—પ્રેમમાં ગ્રહણ કરવા લાગ્યો. નવદીક્ષિતનું અન્ય સર્વ ગ્રહણ કરતા. તેને બીજી વખતે કોઈ પ્રકારની અંધકા કરે એ વાસ્તે તે દીક્ષા આપનાના દિવસે પ્રેમક નવદીક્ષિતને અન્ય વ્યંજન રાંધીને તેને આપવા કહેતા. શિષ્ય ભક્તિભાવથી ગુરુને અન્ય રાંધીને આપતા. ગુરુ તે અંધાની સાથે ખાતો. તેથી તેના સાથે અન્યપણી લેવા બીજા કોઈપણ કોઈ જાતની આપત્તિ કરતાં નહિ. શિષ્યજાતિના ઉન્નતિ, શિષ્યજાતિના સુખ સિવાય ગુરુગોવિંદને બીજી કોઈ જાતની ચિંતા નહોતી. તે પોતે નિઃકામ મોગો હતો. પોતાનું સુખ, પોતાની સંપત્તિ, પોતાનું સૌભાગ્ય કદિ તેની ચિંતાને આબદ કરી શકતું નહોતું. તેણે શિષ્યજાતિના હિતાનલમાં આત્મહિનની પૂર્ણ આકૃતિ આપી હતી, એ મોટેજ શિષ્યજાતિ તેના નામથી આજ પણ મંત્રમુગ્ધ છે. એ વાસ્તેજ તેના શિષ્યો કોઈ વિષયમાં તેનો અભિપ્રાય શું છે તે જાણી લેવાથી તત્સાધનમાં પ્રાણ વિસર્જન કરવામાં કૃતસંકલ્પ થતાં રણશ્યલમાં ગુરુગોવિંદના નામોચ્ચારણથી તેઓના ધર્મતીમાં હજારો ગુણથી ખલોપચય થતો. ગુરુગોવિંદનું અપૂર્વ આત્મભાગ અને અપૂર્વ ભ્રાતૃ—પ્રેમથી મુગ્ધ થઈને અસંખ્ય હિંદુ યવન ચિરવિદ્યેષ ભૂલી જઈને એક ભ્રાતૃત્વ અંધનમાં આબદ થવા લાગ્યા.

ને હિંદુ યવન પરસ્પરને નોંધાયી પરસ્પર ખંગહસ્ત યતા, આજ તેના સ્પર્શે મણિના સ્પર્શથી ભ્રાતૃ-પ્રેમમાં ગદ ગદ થઇને પરસ્પરને આલિંગન કરવા લાગ્યા, આજ તેઓના પ્રેમપૂર્ણ બાઈ બાઈ ગાનથી જગત્ મુગ્ધ છે, આજ તે સમયેત સેનાના વિજયપર્ણથી દિલીનું સિંહાસન ટળાટળાયમાન છે. આજ એ સમયેત નારાયણી સેનાની આગળ યવન સેના પ્રતિપદે પરાજિત છે. ભારતમાં યવન સામ્રાજ્ય જાય છે, એવી વખતે એક ઘાતકહસ્તે તે પરમ યોગીનું મૃત્યુ યથું. ગુરુગોવિંદ? એકવાર ભારતમાં આવીને તમારા અનંત પ્રેમઓતમાં બાહણુ શુદ્ધ અને હિંદુ-યવન ભેદ પહેવાદો, પ્રત્યેક ભારતવાસીની નવામાં તમારો પ્રગટ ભ્રાતૃ-પ્રેમ સંચારિત કરો દેવ! એક પેળા સ્વર્ગ છોડીને ભૂતલે અવનીર્ણુ થઇને સેનાના ભારતને નરકથી સ્વર્ગમાં લઈ જાઓ, એકવાર તમારું આત્મ-ત્યાગના ઉન્નયન દર્શનથી મરણપર-આવેલા ભારતને સંજીવિત કરો. વીર સંન્યાસીની મૂર્તિ એક વખત જમીન ઉપર આવીને વીરત્વ અને સંન્યાસ ધર્મનું મહાત્મ્ય ફેલાવો—હવે સર્વ જાય છે, રસાનજમાં જાય છે, એક વખતે દેખા આપો. તમારા અતિ માણસ સખ સાધનનું ફલ-સ્વરૂપ તે નારાયણી સેના હાલ પ્રભુ રહી છે, પરંતુ તેમાં તમે જે ભ્રાતૃપ્રેમ અને સ્વદેશનુરાગનો બાવ સંકોરિત કર્યો હતો, તમારી સાથે, તે ચાલતું થયો છે, જે વીરત્વ હાલ થોડું રહેલું છે, પરંતુ તે સંન્યાસ અને તે આત્મત્યાગ તમારા ગયાથી જતું રહ્યું છે, તેથી આજ તેઓ દાસ છે; અને તે દાસત્વથીજ તેઓ આજ સમસ્ત ભારતવાસીના અમદાના પાત્ર છે. જે હૃદયમાં એક દિવસે ભ્રાતૃ-પ્રેમનો સ્પર્ગિય બાવ ધારણ કર્યો હતો, તે હૃદય આજ ભ્રાતૃરૂપિરથી કર્લંકકાલિમાં ધારણ કર્યું છે. જે દિગ્વિજયિની સેના એ એક દિવસે સ્વદેશના હિતને માટે જીવનનું આહુતિ આપી હતી, આજ થોડા પૈસાને માટે સ્વદેશની ખરાબી કરવામાં તે સેનાની આપત્તિ નથી. આત્મત્યાગ અને સંન્યાસનો અહા કેવો અદ્ભૂત મહિમા છે? એક સંન્યાસીના આત્મત્યાગથી લાખો મનુષ્ય મૈત્રમુગ્ધ થઇને પ્રત્યેક એક એક સંન્યાસી થયા હતા, તે પવિત્ર પ્રકાશથી એક દિવસે પ્રત્યેક શિખ. એક એક ક્ષુદ્ર-ગુરુગોવિંદસિંહ થયા હતા; પરંતુ આજ તે પ્રકાશના પ્રતિબુદ્ધના અભાવથી તે સમળા મદ ઉપગ્રહ અનન્ત અંધા-

રામાં વિલીન થઈ ગયાછે, એવો જ ગુરુગોવિંદ હતો તેનું કુક જીવન લખવામાં આવેછે તેથી તેની જીવિ પરાક્રમની સાક્ષી મળશે.

મહામતિ નાનકે વિવિધ ધર્મશાસ્ત્રની આલોચના કરીને જ અભિનવ ધર્મ-સંપ્રદાય સ્થાપન કર્યો, તે ધર્મ-સંપ્રદાયના માણસો પેહેલા યોગીના પ્રમાણે વગરખાલવે પોતાના ધર્મ શાસ્ત્રના અનુમોદિત કામ-કરતા હતા. કાલે કરીને મુસલમાનના જીલમથી એ ધર્મીવલંભિઓના હૃદય દગ્ધ થવા માંડ્યા, એઓને પ્રધુના પ્રમાણે મારવા લાગ્યા. અસામાન્ય જીલમથી ન સંભળાય એવી યંત્રણાથી સમજાઓના પ્રાણ-વાયુનો અવસાન થવા લાગ્યો એવા નિદારણ સમયમાં શિખ-સમાજમાં એક મહાપુરુષનો આવિભવિ થયો, તે સ્વએણુંની સ્વજાતિની ન ખમાય એવી યંત્રણા જોઈને અધ્વસાય અને ઉત્સાહની સાથે એને દૂર કરવામાં પ્રવૃત્ત થયો. તેની તેજશ્રિવતા, સાહસ, અને મહાપ્રાણતા શિખોમાં પ્રવેશ કરીને તેઓમાં એક નવી જીવની શક્તિનો સંચાર કર્યો. ત્યારથી એક પ્રાણતા, વેદનાખોધ ઇત્યાદિ જ્ઞાતીય જીવનના સર્વ લક્ષણ શિખ હૃદયમાં અંકુરિત થવા માંડ્યા. ત્યારથી મહાપુરુષના મહામંત્રમાં દીક્ષિત થઈ શિખો મહાપ્રાણ વાળા અને મહાસત્યના અધિકારી થઈ પડ્યા.

ગોવિંદસિંહેજ પેહેલા શિખોને સામ્યસૂત્રમાં સંમિષ્ટ કરાવ્યો, ગોવિંદ સિંહની જીવિથીજ હિંદુ, મુસલમાન, ખ્રિસ્તિય અને એકાલ એક જમીન ઉપર ઉભા કરીને પરસ્પરને બ્રાતૃભાવથી આલિંગન કરતાં થીપ્યા. ગોવિંદ-સિંહેજ શિખ-હૃદયમાં જ્ઞાતીય જીવનનો પેહેલો પરિપોષક છે. શિખો તેજશ્રિવતા, સ્થિર પ્રતિજ્ઞતા અને યુદ્ધ-કુશલતામાં ઇતિહાસમાં વરણીય થઈ રહ્યા છે, તેનું મૂળ ગોવિંદસિંહ છે. તેજોવેશા અને મહાપ્રાણતાની અંદર શિખ-ગુરુ-સમાજમાં ગોવિંદસિંહનો કોઈ પણ દુશ્મન નથી, બારતવર્ષની સર્વને એક મહાજાતિમાં આણવા માટે નાનકનો સ્થાપેલા ધર્મ સંપ્રદાયમાં ગોવિંદસિંહના પ્રમાણે જીવન કોઈએ ચલુ વલ્લ કર્યો નથી.

૧૫૩૯ ઈસવીસનમાં નાનકનું મૃત્યુ થવાથી અંગદ નામે તેનો એક પ્રધાન શિખ શિખોનો ગુરુ થયો. અંગદના પછી ગોવિંદ એવી રીતે પોતાનો મનપ્રચાર કર્યો, કે તેના શિખો પૌરાણિક કાહણી અને ઉદાર

ઉપરેશ સાંભળીને મહાસત્વના અધિકારી થવા લાગ્યા. ગોવિંદ મનની સાથે વેદાધ્યયન કરતો, યજ્ઞની સાથે વૈદિક તત્ત્વ અને વૈદિક ક્રિયાકલાપેની પર્વા લોચના કરતો. ધર્મશાસ્ત્રની આલોચના કરતાં પણ તે શારીરિક તેજસ્વિતા લાભતા પ્રતિ ઝાઝાસાપ દેખાડતો નહોતો કથિત છે, તે નહનો પર્વત ઉપર નંદને અગ્ન્યૈનનું વીર્ય, અગ્ન્યૈનની તેજસ્વિતા મેળવવાં વાસ્તે ગંભીર તપસ્યામાં નિમગ્ન રહેતો. ઇદશ આત્મ સંયમ અને ઇદશ ગંભીર ચિંતાથી શિષ્ય સમાજમાં ગોવિંદનું સન્માન ક્રમે કરીને વર્ધિત થવા માંડ્યું.

ગોવિંદ હમણા નવી રીતથી શિષ્યસમાજને બેતાંવવામાં પ્રવૃત્ત થયો. તેણે શિષ્યોને એકઠા કરીને કહ્યું “સર્વાન્તઃકરણથી એકેશ્વરની ઉપાસના કરવી જોઈએ, કોઈ રીતે પાથિય પદાર્થદ્વારા તે સર્વ શક્તિમાન પરમ પિતાનું માહાત્મ્ય ચિત્રીત કરવું નહિ. સર્વે સરંજ હૃદયથી અને એકાંત મનથી ઇશ્વરની તરફ આંહીને રહેવું. સર્વેએક-પ્રાણ ધરને એકતાના સૂત્રમાં સંબદ્ધ થવું આ સમાજમાં જાતિનો નિયમનુરૂદ્ધ નહિ, કુલમંદોદાનું પ્રાધાન્ય રક્ષિત થયે નહિ, એમાં બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિય, વૈશ્ય શૂદ્ર, પંડિત, મૂર્ખ, આખરદાર, ઇતરે સર્વેને સમાન બાવે પરિગૃહીત કરવામાં આવશે, સર્વે એક પંક્તિમાં, એક વારણમાં બાથ, એ તુરકોનો વિનાશ કરવાને યજ્ઞવાન રહેશે, અને સર્વેને સજીવ અને સતેજ થવાને શિખાડશે.” ગોવિંદ એ કહીને પોતાને હાથે એક બ્રાહ્મણ, એક ક્ષત્રિય, અને ત્રણ શૂદ્ર જાતિય વિદ્યાર્થી શિષ્યનાં શરીર ઉપર ખાંડનું સરખત નાખીને તેઓને ખાલસા* ખાતીને સંબોધન કર્યો; અને પુરુષ કાર્ય અને વીરત્વનું પરિચયસૂચક “સિંહ” ઉપાધિ આપી ખુશી ચહેરા કરી, ગોવિંદ પોતે પણ એ ઉપાધિ ધારણ કરીને ગોવિંદ સિંહ નામથી પ્રસિદ્ધ થયો.

ગોવિંદસિંહ એવી રીતે જાતિગત પાર્થક્ય દૂર કરીને સર્વેને એક સમ-ભૂમિમાં આણ્યા અને સઘળાનાં હૃદયમાં તૂતળ જીવની શક્તિ અને નવા

* આરબી ભાષામાંથી “ખાલસા” શબ્દના ઉત્પત્તિ યથા છે. એનો અર્થ પવિત્ર, સુખ છે. જે ભૂમિની સાથે ખીજનનો કંઈ સંબંધ ન હોય થાણું કરીને તેને ખાલસા કહેવામાં આવે છે. આ ગોવિંદશીલ શિષ્યોની સાધારણ સંજ્ઞા “ખાલસા” અને ઉપાધિ સિંહ થયે છે.

તેજનો સંચાનો કર્મો, જાતિમેદ રેહિત-યથાથી ઉચ્ચ વર્ણના શિષ્યોએ પહેલા અસંતોષ પ્રકાશ કર્યો હતો, પરંતુ ગોવિંદસિંહની તેજસ્વિતા અને કર્તવ્ય કુશલતાથી તે અસંતોષ વધારે દિવસ રહ્યો નહિ. શિષ્યોએ ગુરુના અનિર્વચની તેજોમહિમા દર્શનથી ખીજી કુંઠ ન બાલતાં યથાનિર્દિષ્ટ કર્તવ્ય પદમાં આગળ ચલાવ્યાં. તેઓ એકપર-વાદી યજ્ઞને આદિ ગુરુનાં નક અને તેના ઉત્તરાધિકારિ વર્ગની પ્રતિ યચોચિત સંમાન દેખાડવા ભાગમાં રજપૂતોના પ્રમાણે સિંહ ઉપાધિમાં વિશેષિત યજ્ઞને દીર્ઘ કેશ અને મેટી મુછો રાખવા લાગ્યા; અને અસ્થ સ્થથી મુસન્નિજત યજ્ઞને પ્રદૂત યોદ્ધાના પદમાં સમારતન થયા. તેઓનો પોશાક કાલા રંગનો થયો. “વાહેરુ ગુરુકા ખાલસા વાહેરુ ગુરુકા રૂતે ?” (ગુરુ કૃત કાર્ય યાવ, જય-મી તેઓને શોબીત કરે) તેઓનું સંખાપણ વાક્ય થયું. ગોવિંદસિંહે ગુરુમં નામે એક સ્વસત-સમિતિ પ્રતિષ્ઠિત કરી અમૃતસરમાં એ સમાજનું આધિવેશન થવા આગ્યું. જેનાથી સર્વ જાતના કુસંસ્કારનો મૂલોછેદ યાજ જેનાથી શિષ્યશાસ્ત્ર અન્તઃ સત્ત્વ અને જહિચુવના આક્રમણથી અટલ રહે, સંક્ષેપમાં શિષ્યો જેનાથી એક પ્રાણતા, સમવેદના ધર્માદિ જાતીય જીવનના સમુદય લાક્ષણિકતા યાવ, તેજ ગુરુમંનો લક્ષ્ય થયો.

ગોવિંદસિંહ એવી રીતે ધીરે ધીરે નવ ઉપાદાન લઈને નવી શિષ્ય સમાજ બનાવી, અને એવી રીતે ધીરે ધીરે નવ અબ્યુદિત શિષ્ય-સમાજમાં રાજનૈતિક સાધારણ તંત્ર સંસ્થાપિત કર્યું. જે શિષ્યો પરસ્પર વિચિત્ર રહીને સંસ્કૃતિયત યોગીના પ્રમાણે નિરીક્ષ બાવથી કાળ ગાળતા, તેઓ હમણા એક પ્રાણ યજ્ઞને સાધારણ તંત્ર-સમાજમાં સંગિલિત થયા. ગોવિંદસિંહના જીવન એક સાધનને મુસિદ થયું પરંતુ એના કરતાં ઉન્કટ સાધના તેના સંમુખમાં પતિત રહ્યું હતું- તે પરા કાંત મોગલોમાં સશસ્ત્ર ખાલા-સાએને સિંહ ઉપાધિમાં વિશેષિત કર્યો હતા. ધર્માન્ધ પંડિત અને પીરોમાં હિંદુ અને મુસલમાનોને એક સમાજમાં નિવેશિત થવા હતા, પરંતુ ખાલ-શાહનું સૈન્ય પંચ કરી શકતા નથી. ગોવિંદસિંહ આસજમૃત્યુપિતાનું વાક્ય,

• ગોવિંદસિંહનો પ્રતિષ્ઠિત આકાલી નામ જે શિષ્ય-સંપ્રદાય અદ્યાપિ કાપારંગનો પોશાક ધારણ કરે છે.

પિતૃ-સમીપમાં પોતાનો પ્રતિભૂતિ સ્મરણ કરી, અને કાલ વિલંબ ન કરતા પિતૃ-હૃતા અત્યાચારી વવનોના વિરોધમાં અબ્યુઝિયલ થયો.

બારતવર્ષના સમુદય સ્થલમાં મુગલનું શાસન બદમૂલ નહોતું. અંત-વિદ્રોહ ઈસ્લાદિમાં મુગલ બાદશાહ ધણુંકરીને બતિબરૂત રહેતો. મુગલ બાદશાહનો સ્થાપન કરવાવાળો બાદશાહનો સ્થાપન કરવાવાળો બાબરે નિ-રોદ્ધેયથી રાજત્વ કરી ચૂક્યો નહિ, તત્પુત્ર હુમાયુને મહાનવેશીય સેરસાહે પરાક્રમથી રાજ્યથી બંગાળે અને ત્યાં દેશાંતરમાં શોળ વર્ષ સુધી ગાળ્યા. અકબરે પ્રમોદ રાજનીતિત્ત્વ. અને યુદ્ધકૌશલતા-પ્રભાવથી ધણુંકરીને પંચાશ વર્ષ બારતવર્ષમાં આધિપત્ય કર્યું, તેની વિમલભૂતાથી હિંદુ અને મુસલમાનોને જાતિવેર અનેકાંથ નિરોદ્ધિત થયો, તથાપિ તેનો પોતાનો ઈ-કરો સેલિમના કઠોર બ્યવહારથી અને બંગાળનો વિદ્રોહમાં વિવ્રત થયો હતો. સામ્રાજ્યના જીવદયામાં સિંહાસન લઇને ઈકેરાબ્દિમાં પરસ્પર યુદ્ધ ક-રાવતાં જોવામાં આવ્યા. પરિશિષ્ટે એઓમાં અધિકતર ક્ષમતાપન ઔરંગ-જેબના કરાચારથી કેદખાનામાં મળ્યા. ઔરંગજેબની ધર્મોપદતા કુટિલ-તા બારતવર્ષના ઇતિહાસમાં પ્રસિદ્ધ છે. એની કઠોર રાજનીતિમાં ધણીસે તેના ઉપર વિરક્ત અને હતમદાવાળા યદ્ધ મળ્યા. અકબરે હિંદુ અને મુસલમાનોને પરસ્પર ભાતુબાવથી મેળવવા જે યત્ન કરેછે, તે યત્ન ઔરંગજેબના રાજ્યથી સર્વોચ્ચમાં દૂરીભૂત થયું. ઔરંગજેબે પોતાની સંદિગ્ધ-તા, ધર્મોપદતા અને કઠોર બ્યવહારથી અનેક શત્રુ સંઘર્ષકર્તા હતા. એક બાજુએ દુર્ગાદાસ સ્વજનતિના અપમાનથી ઉત્તેજિત યદ્ધને યુદ્ધમાં પ્રવ્રત થયો હતો, બીજી બાજુએ શિવાજી વિધર્મીના શાસનથી ઉત્સર્જિત યદ્ધને, રક્તચીવના નિસ્તેજ ધરીરમાં તેજસ્વિતાનો સંચાર કરતો હતો. હમણા ગો-વિંદસિંહ પાદ્રિ તેજની ઉત્પત્તિ કરીને મહોંતા ઉપર નવું રાજ્ય સ્થાપન કરવાને ઉદ્યત થયો. તેજસ્વી શિખ-ગુરનું આ અબ્યુઝિયન અસામયિક તથા હઠકારિતાવાળું બર્ણાને વિવેચિત થશે નહિ.

ગોવિંદસિંહ એ ઉત્કટ સાધનમાં પાર પડવાને માટે પોતાના શિખોને બિજ બિજ દલમાં વહેંચીને એક એક ટોળા શિખેલું સૈન્ય તૈયાર કર્યું. અ-પેક્ષા કૃત વિચારણા અને ઉભય શિખોના પ્રતિ સૈન્ય-દળની અધ્યક્ષતા

સમર્પિત થઇ. એ સિવાય ગોવિંદસિંહે શિક્ષિત પદ્ધતિ સૈન્ય બાલાનીને રજા પરિપ્રષ્ટ કર્યું. શત્રુ અને મમુનાની વચેના ભાગના પર્વત-સમૂહના - પાદ દેશમાં ત્રણ કિલ્લા પ્રતિષ્ઠિત થયા. નાહનની પાસે પવની નામની જગ્યા ઉપર તેના એક સેના રહેતી હતી; એ પ્રસ્તેના-નિવાસ સિવાય તેના પિતૃદેવના પ્રતિષ્ઠિત આનંદપુરના જોવાનમાં બીજું એક આશ્રય-સ્થાન હાથ કરી-લીધું. ગોવિંદસિંહનું ત્રીજું આશ્રય-સ્થાન ચંપકુમાર હતું; એ શત્રુની કિનારે વસેલું હતું. પાર્વત્ય પ્રદેશમાં સૈન્યને સ્થાપ્યાથી મુગલોની સાથે યુદ્ધ કરવું સુવિધાવાળું થયે એવું વિચારીને ગોવિંદસિંહ એ કિલ્લાઓને અત્તે આશ્રય-સ્થાનોને તાબામાં લઇને પાર્વત્ય પ્રદેશના સરદારોના ઉપર આધિપત્ય વિસ્તાર કરવાની ઁહેનત કરતો હતો. એવી રીતે ૧૬૯૫ ઇસવીસનમાં ગોવિંદસિંહે વિધર્મી મુગલની સાથે યુદ્ધ કરવાની વ્યવસ્થા કરી. તે ધર્મ પ્રચારક અને ધર્મોપદેશક થઇને નાના સ્થાનથી શિબ્ય એકત્ર કરતો હતો, હમણા યુદ્ધવીર સૈન્યાધ્યક્ષના પદમાં સમાસીન થઇને સેના-નિવેરા અને તિરાપદ કિલ્લાના પુખ્ત-અધિવાનમાં યજ્ઞવાન થયો.

નાના સરદારોની સાથે ગોવિંદસિંહનું પ્રથમ યુદ્ધ થયું. ગોવિંદની સેનામાં જે સંખ્યા પડતી હતા, તેઓના પગાર બાકી રહ્યાથી ગોવિંદસિંહની સંપત્તિ લુપ્ત કરવાને વારતે શત્રુનો પક્ષ અવલંબન કર્યો. એ યુદ્ધમાં ગોવિંદસિંહને જય લાભ થયો. શિબ્ય-ગુરના આ પ્રથમ કૃત કાર્યના જોવાથી ધણા કો અમરદાસ અને રામદાસ યથા ક્રમે શિબ્યસંપ્રદાયના અધિનાયક થયા. સૌથી ગુરનું નામ અબ્દુલનમલ હતું. અહીં આ સુધી જે જે ગુરશિખોના અધિનાયક થયા હતા, તેમાં અબ્દુલનમલ નાનક-પ્રચારિત ધર્મ-શાસ્ત્રમાં વિશિષ્ટ અધિકાર હતો. અબ્દુલને પોતાનું ધર્મ-પુસ્તક આદિગ્રંથ એકત્ર સંગ્રહીત અને વિધિબદ્ધ કર્યું હતું. એ વખતે જહાંગીરનો પુત્ર ખુસરુ વિદ્રોહી થઇને પંજાબમાં રહેતો હતો. અબ્દુલ તેના અનુકૂલમાં પોતાનું ધર્મશાસ્ત્રોચિત કામનું અનુષ્ઠાન કર્યાથી જહાંગીર તેને દિલ્લીમાં બેઠા બીને બંદી કર્યા. ૧૬૦૬ ઇસવીસનમાં કેદખાની ધણી ધાતનો ભાગબાધી અથવા ધાતકોના પ્રાણાન્તક કુદારાધાતથી અબ્દુલનું મૃત્યુ થયું. અબ્દુલના પછી તેનો પુત્ર હરગોવિંદ ગુર પદમાં સમાસીન થયો. પિતાના એવા

અનીય હસાકાંડથી મુસલમાનોના ઉપર હરગોવિંદનો મર્મનિતક વિદ્યેય ન્થો. અહોઆં સુધી શિખો નિરીહભાવથી કાલ ગાળતા હતા, અર્જુન-લના મૃત્યુથી તે નિરીહ-ભાવ જતો રહેા; પ્રતિ દિસા વૃત્તિએ હરગોવિંદને અ-ધારણ અને યુદ્ધકાર્યમાં ઉત્તેજિત કરી મૂક્યો. હરગોવિંદ સર્વદા જે તર-ાર ધરણ કરતો, કોઈ એનું કારણ પૂછતા તો તે અમ્લાન વદનથી જવાબ માપતો કે એક પિતાના અપઘાત મૃત્યુના પ્રતિ શોધને માટે, બીજા મુસલ-માનોના શાસનને ઊંચેદ કરવાને માટે રક્ષિત થઈ છે." હરગોવિંદ શિખ પ્રદાયમાં અસ્થશિક્ષાનો પહેલો પ્રવર્તક છે.

હરગોવિંદના પાંચ પુત્ર ગુરદિસા, ગુરતસિંહ, ટેગ બહાદુર, અમરાય અને અટલ રાય હતા. એમાંથી પિતાની જીવદશામાંજ સર્વથી મોટા પુત્રનું મૃત્યુ થયું હતું. છેલ્લા જે અપુત્રકાવર્યામાં પરલોકમાં ગયા હતા, અને છે-તે જે મુસલમાનોના જીવનમથી પંતબના ઉત્તરવર્તી પાર્વત્ય પ્રદેશમાં આ-વય લીધા. ગુરદિસના દાહરમુત્ર અને હરરાય નામના જે પુત્ર હતા, એ-માંથી બીજા પુત્રે હરગોવિંદનું પદ ગ્રહણ કર્યું. ૧૧૧૨ ઇસવીસનમાં તેનું મૃત્યુ-યવાથી તેના એ પુત્ર રામરાય અને હરકૃષ્ણની વચ્ચેગુરનું પદ લેવામાં મહાવિવાદનો આરંભ થયો. કોઈ રીતે એ વિવાદનો છેડો ન આબાધી ખેને દિલ્હિમાં ગયા. બાદશાહ ઔરંગઝેબે શિખોને પોતાનો ગુર શોધવાની અ-નુમતિ આપી. એ અનુમતિથી શિખોએ હરકૃષ્ણને પોતાના ગુરપદમાં ઘોષ્યો પરંતુ દિલ્હી જોડ્યા પછી ૧૧૧૪ ઇસવીસનમાં ચીતલાથી હરકૃષ્ણનું મૃત્યુ થયું, તેનો કામોટેગ બાહાદુર શિખોનો અધિનાયક થયો. ૧૧૧૧ ઇસવી-સનમાં પઠના નગરમાં એ ટેગ બાહાદુર ઐરસમાં ગોવિંદસિંહે જન્મ લીધો.

હરગોવિંદના પ્રમાણે ટેગ બાહાદુર પણ કદ શાસનાવાળો અને પરિ-અમગાળ હતો. બ્યારે શિખોએ તેને ગુરપદમાં વરણ કર્યો ત્યારે ટેગ બહા-દુરે નષ્ઠભાવથી કહ્યું હતું કે હું હરગોવિંદના અસ્ત્ર—ધારમુને જાપયુક્ત પાત્ર નથી. ટુંકામાં ટેગ બાહાદુર તો ફરમન રામરાયના ચક્રાંત-જાળમાં જડિત થઈને ખંડીખાનમાં ગયો. કેદખાનામાં જે વર્ષ અતિવાહિત થયા, છેલે તે જાવપુર-રાજ જયસિંહની વિશેષ કૃપાથી મુક્તિ મેળવ્યા પછી થોડો કાળ આસામ, પઠના હિસાદિ ગયાનમાં રહીને પંતબમાં ગયો. પંતબમાં ગ-

બાપી દેગ બહાદુરથી પાછો દિલીપર વિરાગ-બાળન થઈ પડ્યો. અવિદ્યે તેના વિરહમાં સૈન્ય એકરૂપું, દેગ બહાદુરને પરાગિત અને બંરીવાન કરી દિલીમાં આણ્યો, અને ઔરંગઝેબે તેને મારી નાંખવાનો હુકમ આપ્યો.

દિલીમાં જતી વખતે દેગ બહાદુરે પોતાના ડોકરા ગોવિંદને પિતૃપત્ર તરફ આપીને ચુરના પદમાં વરણ કર્યો પછી તેણે કહ્યું કે, મૃત્યુના પંથ મારો રહ મૃગાંત કુતરાનું બક્ષ ન થાય, અને એક વેળાએ આ મૃત્યુને પ્રતિજ્ઞા સેવામાં આવે. ગોવિંદ પિતાને આ છેલ્લું આરથ પાળવામાં પ્રતિજ્ઞા થયો. દેગ બહાદુરે પુત્રના પ્રતિજ્ઞાપતિથી પ્રદુઃખ થઈને દિલીમાં ગયો એ જગ્યા ઉપર ૧૬૭૫ હસનીસનમાં ખાતકોના હાથથી તેનું મૃત્યુ થયું થમોપ ઔરંગઝેબે મરેલા ચુરનું ચુર પ્રકાશ રસ્તામાં નાખી લીધું.

જ્યારે દેગ બહાદુરનું મૃત્યુ થયું હતું ત્યારે ગોવિંદસિંહની ૧૫ વર્ષન ઉંમર હતી. પિતાના શોચન્ય દેશાકાંડ, સ્વપ્નતિનું અને મરણનું અપવન ગોવિંદસિંહના મનમાં એવું ગભીર બાવથી અંકિત થયું હતું કે, ધવન ને વિનાશ અને વન હરણથી મરેલો ઉદાર કરેલો એ તેના શવનનું એક માત્ર ભક્ષ થઈ પડ્યું. તેણે સાધનાએને એક ભૂમિમાં બારી એક મહાસંપ્રદાય થઈ પડ્યું. તેણે સાધનાએને એક ભૂમિમાં બારી એ મહા સંપ્રદાયમાં બાવવાનો નિશ્ચય કર્યો પરંતુ ઉંમર કમતી હોવાથી અને યુગચાલન-કર્મોના સાવધાનથી ગોવિંદ પિતાના મૃત્યુના અવ્યવહાર પંથ એ સંકલ્પ પ્રમાણે કામ કરવાને સમર્થ થયો નહિ. આરે તેમ હો, તેણે અનેક નીચ જતોર દ્વારા પિતાનું યન મંગાવીને શ્રેત કૃત્ત કરીને વસુતાન પાસેના પાવંત પ્રદેશમાં ગયો. એ સ્થાનમાં મુઝા, ફારસી બાળા અપવન અને સ્વપ્નતિના નૌરવકા હતી તે યાંજામાં તેનો સમય અનિવાર્ય થયો

૨. નોંધના મુખ્ય બે પ્રકાર છે. ૧ સાદી રીતે જમાં અથવા ઉધાર દોરી સાદી રીતે લખી રાખવું. ૨ મળની માફક મિતિવાર લખતા રહેવું. વિશ્વ કેટલાક નાણાવટીઓ જમાં અને ઉધાર એ બંનેની જૂદી જૂદી નોંધ રાખે છે.

૩. નોંધમાં બે જાતનાં ખાતાં રહે છે. ૧ અમારી વતીનું. ૨ તમારી વતીનું.

૪. રેગીનામું વેપારી પર પોતાની તરફથી કોઈ હુંડી બીજામાં આવે, પરંતુ તેમ કરવાને તે વેપારીએ અન્ને આપણા પોતા પર કાંઈ પણ લખી સૂચના કરી નથી તો એ બીડમી હુંડીનાં નાણાં આપણે અહીં અમારી વતીને ખાતે લખી જમાં કરવાં પડે. અર્થાત્ બીજાને જરૂર ન હોય છતાં પાને લે ન લખી હરકોઈ પછીને નાણાં અપાવરાયે તો તે નાણાં પોતાને ત્યાં અમારી વતીનું ખાતું પાડી સામા પછીના નામે જમાં કરે.

૫. રેગીનામું વેપારીની આરતથી આપણે કાંઈ નાણાં આપીએ, અથવા કોઈ જાતનો માલ લઈ મોકલીએ; અથવા બજારમાંથી મને તે પ્રકારની હુંડી વેચાણુ લઈ બીડીએ તો તે બદલ નાણાંનું જોખમ તેમને (મંગાવનાર આરતીઆને) માયે છે. તેથી એ જાતની સંઘળી રકમો તમારી વતીના ખાતાના પેટામાં એ આસામીને નામે લખાય છે.

૬. અમારી વતીનું ને તમારી વતીનું ખાતું જૂદું ન રાખે તો તેમાં પછી જાતનું જોખમ રહેલું છે. તે એ કે—અમારી વતીને ખાતે હુંડી લખી હોય તો શિકારનાર આસામી નબળી પડે, અથવા, પોતે કોઈની વેચાણુ હુંડી રાખ્યા પછી તે આસામી નબળી પડે તો તે જાણતના જોખમનાર પોતે થયું પડે, એટલે જો પોતે ચોક્કી લખી આપી છે તેને મનસ્સે આપવાં પડે; અને વેચાણુ આપનાર આસામી નબળી પડે તો પોતાનાં નાણાં જાય. તેમજ તમારી વતીના ખાતામાં સમજ્યું કે—આસામી નબળી પડે તો ખુબ જોખમ સામા પછીને માયે છે.

૭. આરત બાંધવામાં બે પ્રકારના લાભ છે. એક બીજાને દલાદી મજે છે તથા હુંડી કરાવનારનાં નાણાં લખી આપેલી ચુસ્ત મુધી પોતાને ત્યાં રહે તેથી તેરીખમાં કાપતો થાય છે.

૮. આરતને માટે જે ડરાવ હોય તે પ્રમાણે પળવું પડે છે. જે કોઈ વખત લોભાદને હૃદયાર બળ તો બારે નુકશાન ખમવાનો સંભવ છે. તે એ કે. આરતીઆના કાગળપરથી બજારની કોઈ હુંડી વેચાણ રાખી ડરાવેલી રક્ષાલી લઈ બીડી પરંતુ વધારે લાલચ રાખી આપનાર આસામી પાસેથી દેવલોક નફા લીધો ને આરતીઆ પાસેથી ડરાવેલો નફા મળ્યો એમ દગલખાણ કરી હોય ને જે પછીથી દેવપોગે હુંડીમાં લખેલી મૂળના આ. સામી નબળી પડે, કિંવા હરેક રીતે કાચી પડે; ત્યારે આપણા સામો આરતીઓ એ ચાકીના સંબંધ પાકી તજવીજ કરે ને તેમ કરતાં ચાકી લઈ બીડવામાં ગરબડ કરી છે એવું હિસાબ વગેરેપરથી સાબિત થાય તો તે સંબંધીનાં નાણાં આપણી પાસેથી પુરાં ભરી સ. મતલબ કે. આપણે પોતાને ગાંઠનાં ભરી આપવાં પડે.

હુંડી ખામત. ભાગ ૨ નો.

૯. જે ચાકીવડે શાહુકારની આખર પર નાણાં મળે તેને હુંડી કહે છે.

૧૦ હુંડી લખવામાં બે ભેદ છે. ૧ નામ નેગી, ૨ શાહનેગી.

૧૧ નામનેગી હુંડી કરાવનાર આસામીના નામનીજ હોય છે, ને તે જેની તેનેજ નાણાં મળી શકે છે. હુંડી કરાવનાર તથા લઈ આવનાર આસામી એજ છે એમ ઓળખવાને માટે હુંડીનો લખનાર તે ધણીના અંગપરની ઝાહિર અને ગુપ્ત નિશાનીઓ તથા તેની જમ્યાદ અને પહેનાઈ તેમાં દાખલ કરે છે. જે તે નિશાનીઓ હુંડીમાં દાખલ કરી નહોતો ધલાવવાથી પણ તુરત લખી જણાવે છે.

૧૨ શાહનેગી હુંડી જેના નામની હોય તે રૂપીઆ લઈ શકે. પરંતુ એને વેચવી હોય તો વેચી પણ શકાય. એ હુંડી જેને વેચાણ આપવામાં આવે તેને એના મથાળે લખી આપવું પડે છે કે “અમુક આશામીને આ હુંડી વેચાણ આપી છે” ચિહ્નરનાર ધણી વેચાણ રાખનાર આશામીને ઓળાધરે લઈ રૂપીઆ આપે છે.

૧૩ ઓળખાણે આપનાર આશામી ઓળાધર કહેવાય છે (જમીન)

૧૪ હુંડી ગેરવલ્લે પડે તો પૈડ મળે, પૈડનું તેમ થાય તો પરપૈડા, અને પરપૈડા પણ નાશ પામે તો કાગળથી નાણાં મળે, પણ કોઈ જાતનો

દગો ન યાવ તે માટે પ્રત્યેક લેખમાં જણાવવામાં આવેછે કે અમુક લેખ ગેરવસ્તુ પડવાથી આ દસ્તાવેજ કરી આપ્યોછે" માટે તમારે તમામ જન-તના હિસાબી ઓપડા તપાસી આ લેખ ચિકારજી ને જી ચિકારી નાણાં આપ્યાં હશે તો દસ્તાવેજ રદ સમજવો.

૧૫. હુંડીની મુદત એક સરખી હોતી નથી. જેમ દેશાવર વધારે દૂર તેમ તેની મુદત લાંબી નાખવામાં આવેછે. પ્રથમ રેલવે નહોતી ત્યારે લોકો પગપાટે મુસાફરી કરતા, ને તેથી વડોદરેથી નીચે પ્રમાણે મુદતો ના-ખવામાં આવતી હતી ને તેમાંની કેટલીક આલુ પણછે.

ગુરત મુદતની—દેખાતાની સાથે નાણાં મળે.

દીન. ૧ વળતાની—દેખાડ્યા પછી બીજી દિવસે નાણાં મળે.

મુદત વાર ભોમની — " એથે "

દિન ચાર ચારની — " નવમે

ખાંધી મુદતની— અમુક દિવસેજ નાણાં મળે.

બરમની— મુદત પછી ૧૦ દિવસે — "

સુરતની— " ૧૨ "

મુંબાઈની— " ૨૧-૨૨ "

પુણાની— " ૨૭ "

પાતીની— " ૪૫ "

પ્રતાપગઢની— " ૩૨ "

રતલામની— " ૨૧-૨૨ "

કલકત્તાની— " ૧૧ "

કાચીની— " ૬૨ "

વિલાવત (ઇલાંડની)— " ૧૮૧ "

૧૬. નાણાવટી હુંડી ન ચિકારતાં લાવનાર આશામીન પેતિ લેખા

• મુંબાઈ, સુરતમાં, ૧૩, ૧૫, ૩૬ દિવસે નાણાં મળે. ૧ વડોદરેથી.

૧૮. હુંડી કરાવતાં કાંઈ ખર્ચ લાગત ને કરી આપતાં કાંઈ હકસાત

મળે તેમજ વેચાણરૂપનાં નફો યાવ પા નુકસાન માગવું પડે એ બધું

હુંડીઆમણુ કેલુલા.

ની મંદિતિ તેમાં લખી આપેછે તેને દેખાડ ધણી આપી જોઈએ.

૧૭. હુંડી ચિકારો પછી ચિકારનાર ધણી લખનાર આસામીપર નાણાં લેનારની પાસે બરપાઈ કરાવી લઈ પાછી મૂળ ધણીને બીડેછે તેને જોખું—અથવા પાડેલી હુંડી કહેછે.

૧૮. નાણાં લેનાર માણસ હુંડીની પાછળ પોતાની પહોંચ લખી આપેછે તેને બરપાઈ કહેછે.

૨૦. સામો ધણી હુંડી ચિકારી નાણાં ન આપે તો લખી આપનાર આસામી લઈજનાર માણસને એપ નકરામણ આપેછે. અમદતાર મુરતમાં એવા ચાલ છે કે-હુંડી લઈ જનારને દર એકડે દર મહિને ટકાવે એ બાજ તથા એપ નકરામણ મળેછે. પછી તેમાં મંદિતા કરતાં આઠા દિવસ હોય તો પણ પૂરા માસનું મળે અને જો વધારે દિવસ યથા હોયતો મહિનો અને તે ઉપરના દિવસ સુદાનું મળે.

૨૧. ચિકારનાર ધણી હુંડી લઈ જતા પહેલાં દેવાનું કાઢે તો એપ નકરામણ ન મળે.

૨૨. ચિકારનાર આસામી હુંડી લે ન ચિકારે નહીં તો તે લેનારને એક માસનું એપ નકરામણ આપે. અધુરો માસ હોય તો પણ પૂરા માસનું આપે. પછી તેમાં જો પોતાને નાણાંની જરૂર હોય તો તે વેચી નાણાં લેવાય, નહીં તો મૂળ ધણીને પાછી પણ અપાય.

૨૩. હુંડીને એપ ન હોય તો પાછી અપાય, અથવા વેચી નાણાં લઈ શકાય.

૨૪. હુંડી લીધા પછી લખી આપનાર દેવાનું કાઢ્યું છે એવી અબર ચિકારનાર આડતીઆને વાપ તો તે ચિકારે નહીં અને કરાવનારનાં નાણાં જાય. કદાપિ હુંડી ચિકારો પછી ને આડતીઆને અબર મળે તો તેનાં પોતાનાં નાણાં જાય. વેચાણ રાખનાર ધણી ઉધારે હુંડી રાખ્યા પછી દેવાનું કાઢે તો વેચાતી આપનારનાં નાણાં જાય.

દેશી નામાનો વિષય ઘણો અગત્યનો છે. પણ તેની સઘળી ખોટ લે આપણીથી પૂરી પડી શકતી નથી. માટે એના સંબંધી જૂરે જૂરે સ્થળે સ્થાપન કરી કેટલુંક ભંડોળ એકઠું કર્યું છે. ગાંઠે આગાએ કે દેશ દિલેરુ

માસ્તરો તરફથી એ બાનંતમાં વધારે તપાસ થઈ કેટલીક હકીકતો બહાર
આવશે એ બાબત એક પુસ્તક બહાર પાડવાનો મારો ઇરાદો છે. મારે
વિનંતિ કરું કે જાણવા જોગ બાબત મને જે કોઈ લંબી જણાવશે તે
આમારની સાથે સમ્પર્ક કરીય.

જ. લં.

૫ જોડા તા. ૨-૪-૮૫

સારસંગ્રહ.

કાંગડની ખાટલી.-કામની ખાટલી પ્રમાણે હાલમાં એક કારીગર કાંગડની
ખાટલી બનાવી છે તે ગુસાકરીમાં બહુ ઉપયોગી થઈ પડે તેવી છે કામની
પેઠે પડી જવાથી તે કૂટતી નથી અને ગમે તે પ્રવાહી પદાર્થ તેમાં ભરે
તો પણ પીંગળતી નથી. કાળા માથાનું માનવી જે નહિ કરે તે ઘેરું.

હિંદુસ્તાનની આપપતની જામીનગીરી ઉપર લોન હિંદુસ્તાનની સરકાર
જેનમરે પુનાઇટેડ કીંગડમમાં ૧૦ કરોડ પાઉન્ડની કાલક્યાતી હિંદુસ્તા-
નના સેક્રેટરી આવ રહેતે અખતીયારી આપવાને તા. ૧૯ મી માર્ચ ને
ગુરુવારે આમની સભા એક મત થઈ હતી. આપણા રચના નામને વજર
મી. કાસે સમજાવ્યું કે હિંદુસ્તાનમાં રેલવેના વધારા સાથે ગયા વરસની
કમિટિએ ફરીથી જામામણ મુજબ આ લોન ઉભી કરવામાં આવશે.

મચ્છર ડંખ કેવી રીતે મારેછે?-આ રચમાં વસનારા ઘણા એકને મચ્છર
ડંખ મારેછે તેથી કેવી વેદના યાવે તેનો અનુભવ હશે; પણ એક
પત્ર જણાવેછે કે તે પ્રાણીના ડંખ રેવાનાં હથિયારો કેવાં કેવાં છે તે યો-
ગ્ય જાણતા હશે. અર્ધાચાન શોધ પ્રમાણે એ પ્રાણીને શસ્ત્ર વેદની ખાસે
હોયછે તેવી તરેહનાં પાંચ શસ્ત્રો નિર્માણ કરવામાં આવ્યાંછે. તેમાં એક
નરતર જેવું, બે કરવતી જેવાં, એક બંબા જેવું અને એક એનજીન આ-
કારનું. જ્યારે મચ્છર પ્રયોગ શરૂ કરેછે (ડંખ મારવાનું) ત્યારે પેલું નરતર-
ના આકારનું શસ્ત્ર તેના ભાગ થઈ પડેલાના માસમાં પ્રથમ ધોમી ધાસ-
છે. પછી છોટું પેલિનું કાવતે ઉપર નીચે એમ કરવતીઓ અભાવવા
મારેછે, પછી બંબો લગાડી લેહી મુસેએ અને છેલ્લે પોતાની ફરતે પૂરી

કરવાને ઇજ્જનમાંથી થોકક ઝેર પેલો ડુંખ ચમકા કરે તેને માટે તેમાં ટપકાવે છે.

આપણા દેશના સિવિલસરવંદો—મી૦ કાટરલ .ટપે તૈયાર કરેલાં હિંદી-સિવિલીઅનોનાં નવાં ટીપણાં ઉપરથી જણાય છે કે આપણા દેશ ખાતે સમગ્ર મળીને ૬૧૬ સિવિલ સરવંદો છે, જેમાંના ૧૦૮ બંગાલામાં, ૧૫૨ મદ્રાસમાં અને ૧૫૬ મુંબાઈમાં સરકારી નોકરીમાં છે. ઉપરાંત ૬૧૬ માંના ૮૩૫ હરિકાઈની પરીક્ષા આપીને તૈયાર થએલા સિવિલીઅનો છે અને બાકીના ૮૪ અથવા સૈકડે ૧૦ ટકા હુલ્ડાબ્રી સિવિલીઅનો છે. આ હેલાઓ બ્યારે હરિકાઈની પરીક્ષા નહિ હતી ત્યારે આપણા દેશ ખાતે ઘણા આવતા હતાં, પણ ૧૮૫૧ પછીથી તેઓની સંખ્યા ઘટતી ચાલે છે. એ વરસથી હરિકાઈની પરીક્ષા લેવા માંડી છે. ત્યારથી હમણાં સુધી ૭૪૧ સિવિલીઅનો આ દેશ ખાતે આવી ચૂક્યાં છે, જેમાંના ૮૧ મરણ પામ્યાં છે, ૧૩૧ “રીટાવર” થયાં છે, અને બાકીના ૮૨૪ રહ્યાં છે, ૧૮૫૧ થી ૧૮૫૬ સુધીના પહેલાં ચાર વરસોમાં જેમને નોકરી મળી હતી તેઓજ જ આખા પેન્સનને યોગ્ય થયાં છે. ૧૮૫૧ થી ૧૮૬૦ સુધીનાં પાંચ વરસમાં ૧૦૪ સિવિલીઅનોને નોકરી મળી હતી, જેમાંના માત્ર ૬ જણ આખાં પેન્સન લેવા પામ્યાં છે અને બાકીનામાંથી ૫૭ હાલ નોકરીમાં નથી. હિંદુસ્થાનના સરકારની નોકરી માહેલા સિવિલીઅનોને સરવેથી વંધારે માને ૩૨૪૪૦ના દરમાયાની રાસ આવે છે; તેઓથી ઉતરતો પગાર બંગાળના સિવિલીઅનોને ૩૧૭૮૦ સુધીનો અને ત્યાર પછી મદ્રાસના સિવિલીઅનોને ૩૧૭૨૬ સુધીનો દરમાયો મળે છે. મુંબાઈના સિવિલીઅનોમાં અમલદારો ઘણા હોવાથી તેમના દરમાયાની રાસ ૩૧૫૫૫ ની આવે છે. મુંબાઈથી ઉતરતો ઓછો પગાર વાલ્યપ્રાંત ખાતેના સિવિલીઅનોનો છે.

સરવ્યુલર.

શિક્ષકના પંધાને સાડ ઘણી ઘણીવાંણી બંનેને દેનિંગ લેવામાં ઉત્તરનાં આપવાના દેખથી નાંચે સહી કરનાર જાહેર કરે છે, કે આવતા

નેતરે માસમાં અને હવે પછી બીજી અખર આપીએ ત્યાંસુધી, અમદાવાદ ટ્રેનિંગકોલેજમાં મહાને છ રૂપીઆની પાંચ રકાલરશિષ, તથા એટલીજ કિંમતની એટલી રકાલરશિષ, મહાલક્ષ્મી ફીમેલ ટ્રેનિંગકોલેજમાં, મહેતાજી, આસિરંદ, કે ઉમેદવાર તેમની સ્ત્રીઓની સાથે શિક્ષકના કામનું ટ્રેનિંગ લેવાને આહવાં હશે તેને માટે રાખવામાં આવશે. એ કાલેજોમાં રાખવા યવાના જે જે હાથ ધરાયે તે બધા તેમને પણ લાગુ પડશે, પણ મુના, સિગતાગે ત્યાં અમુક લાખવામાં છૂટ આપવાનો અખત્યાર નીચે સહી કરનાર પોતાના હાથમાં રાખે.

મુ. વલસાડ. } (ઇચ્છેછ સહી) ઇ. બાઈલસ.
૧૩ મી મે. ૧૮૮૫ } એન્જીનેયરન ઇનરપેક્ટર. ઉ. પ્રાં.

નિશાળોનાં ઇનામ પત્રક.

પ્રાંતકંચ.

બા. નં. ૫૬૨ ૧૦-૧-૮૪

દેખીની ગૂજરાતી નિશાળોમાં જે જે ઇનામ વહેંચવામાં આવ્યાં તે.

માંડવી એ. વ. રકૂત. મ. રાખો બહાદૂર દીવાનજી સાહેબ મણિ-બાઈ જયભાઈની ફરીથી કચ્છમાં પધરામણી યવાની ખુશાલીમાં મુદ્રાના શેઠ ખીમજી નેરામ તર્ફથી મોટી સખા કરવામાં આવી હતી તે વખતે મ. રાખો બહાદૂર દીવાનજી સાહેબ વગેરે અમલદારો તથા શેઠીઆઓની રખર મોપડી ૩૧૪) ની તથા ઉપરણાં જોકરાઓને અને હેડમાસ્ટર, આસિરંદ વગેરેને રૂ. ૧૫ ની પાપડીઓ ને રૂ. ૧૦ ની મીઠાઈ વહેંચવામાં આવી ને મ. રા. બા. દીવાનજી સાહેબે પોતાના તર્ફથી ૩૧૫) ની મોપડીયો તથા પ્રાણમંકર આણંદજી નામના ગરીબ જોકરાને તેની રૂકલકી માટે રૂ. ૧૫ એમ આપ્યા. મુંબઈના શેઠ કરીમબાઈ હામ્મીમ રૂકલમાં પધારી ૩૧) ની મીઠાઈ વહેંચી હતી તથા ઇનામ સાર પ્રસ્તુતી મુંબઈથી ચુકવા કહ્યું છે—
અમરૂત રકૂત. ઉપનીજ સભામાં શેઠ મજકૂર તર્ફથી જોકરાઓને મોપડીયો ૩૩૮-૧૧-૦ ઉપરણા તથા પવાસાં વહેંચ્યાં રૂ. ૧૫ મહેતાજીને ફૂટો ગજ ૧૩, ૩૧૫ પે. આ. ફૂટો ગજ ૧૨, ૩૧૧ બી. આ. ફૂટો ગજ ૧૦, ૩૧-૨-૦

મી. આ. ફેટો મંજ ૬, ૩૧) મો. આ. ફેટો મંજ ૮, ૩૧) પાં. આ. ફેટો મંજ ૮, ૩૦૦ નોકરને મંજ ૧ ફેટો સાદ આપ્યાં—વીંઝાણુ. જાડેજ સાહેબજી તથા ખોલ મોલેદીના સોમજી માંડવી ઉરનગરીમર એન્ટ મળી ૧૨ માસ સુધી ડોકરાએને પાણી પીવા માટે બંદોબસ્ત કર્યો જાડેજ સાહેબજીએ અત્રેની સ્કૂલની પરીક્ષા લીધી તે વખતે ૩૮-૯-૦ જાડેજ સાહેબજી તરફથી પુસ્તકો વગેરે ૩૦૦૦ અત્રેના કારબારી રા. વૃજલાલ વી. મુરારજી મીઠાઈ ૩૦-૧-૦ ૩૦૦ ગોવરધનદાસ સુંદરદાસ તરફથી મીઠાઈ ૩૦૦ ખોલ મોલેદીના સોમજી તરફથી સાકર ૩૦૦ કારકુન પટવા જેઠા વી. ન. નજી તરફથી ૩૦૦ કારકુન પાલજી જેઠા તરફથી કચ્છના મે. આ. પો. એન્ટ સાહેબ પરીક્ષા લીધી તે વખતે જાડેજ સાહેબજી તરફથી ૩૦૦ વૃજલાલ મુરારજી કારબારી ૩૦૦ શેઠ દામોદરદાસ સુંદરદાસ તરફથી ૩૦૦ ૩૦૦ પાલજી રામજી તરફથી ૩૦૦ નાં પુસ્તકો તથા ૩૦૦ ની મીઠાઈ વહેંચી મહારાજાધિરાજ નિરંજ મહારાજાએથી એગારજી બહાદુરના સ્વામી પધારી તે વખતે જાગીરદારે ૩૨૦૦ ની મીઠાઈ વહેંચી બૂજના વકીલ ચીવજી નાગજી તરફથી ૩૦૦ અને મહેતાજીને પાંચડી ૩૦૦ ડોકરાએને મીઠાઈ ૩૦૦ મહેતા વૃજલાલ મુરારજી કારબારી તરફથી મહેતાજી ઉમીયાચંકર માધવજી તરફથી ૩૦૦૦ શેઠ દામોદરદાસ સુંદરદાસ તરફથી ૩૦૦ હોમર પાલજી રામજી તરફથી ૩૦૦ મુનચી મહમદ જકરીઆ ફકીર મહમદ તરફથી ૩૦૦ એથી માવજી આત્મારામ ૩૦૦૦ અંહીના ડા. પ્રાગજી મધજીએ ૩૦૦ ની મીઠાઈ વહેંચી વારશીક પરીક્ષા વખતે ૩૯-૬-૨ ની ચોપડીયો તથા ૩૦૦૦ ની મીઠાઈ વહેંચવામાં આવી જાગીર તરફથી કારબારી વૃજલાલ ૩૦૦ ની મીઠાઈ વહેંચી રા. વીંઝાણુ કારબારી તથા વલીબાઈ સ્કૂલમાં પધારી ૩૦૦૦ ની મીઠાઈ વહેંચી નલીઆના ડા. હંસરાજ મુરારજી સ્કૂલમાં આવી ૩૦૦૦ ની મીઠાઈ વહેંચી—માંડવીદ. ગૂ. નિયામ મુનીસિપાલ સેક્રેટરી રા. માધવજી કલ્યાણજીએ ૩૧-૫-૦ નાં પત્રમાં વહેંચ્યાં રા. ખા. દી. સાહેબ મણિબાઈ જયબાઈ તરફથી ૩૬-૯-૯ નાં પુસ્તકો ડોકરાએને વહેંચવામાં આવ્યાં. તથા રા. ખા. મણિબાઈ જયબાઈ સાહેબનું ફરીથી કચ્છમાં પધારવું થતાં તેની ખુસાલીમાં શેઠ ખીમજી નિરામ તરફથી ૩૧૮) ની ચોપડીયો તથા ઉપરણા, પુસ્તકમાળાનો ચોપડીયો આપી

તથા મારતર, આસિસ્ટન્ટ, મોનીટર વગેરેને માથે બાંધવાને ફૂંટા આપ્યા—
 પુન નંબર ૨ રા. રા. સ્ટેટ ઇન્જિનેર સાહેબ ડાહ્યાબાઈએ પોતાને પેર પુન
 પ્રસવ્યાની ખુશાલીમાં ૩૩ નાં પતાસાં વહેંચ્યાં—નખત્રાણા. રા. નખત્રા
 બા યાણુદારના શીરસોદાર દયાશંકર જીવણુરામે ૩૧ ની મીઠાઈ વહેંચી
 વારશીક પરીક્ષા વખતે ઇનામ વહેંચવામાં આપ્યું. ૩૧ મહારાજાધિરાજ
 મિરજ મહાઓશી એગારજી બહાદુર તર્ફથી—લાકડીઆ. ખોલ બાણુ-
 જીએ ૩૦ ની મીઠાઈ મી. પોપટ કગરુરે ૩૦ રા. લાકડીઆ પોષ્ટમારતર
 સેપકુજી નરસિંહે ૩૦ નાં પતાસાં કુંવરશી હરીસંગજીએ સોપડીયો ૩૮)
 ની તથા મીઠાઈ ૩૧ ની વહેંચી ૩૦ રા. રા. સરવેચર સુ. ૨. ૩.
 શીરસોદાર મૂળજીએ આંડતા ગલફેલ એલચાણા ડોકરાએને આપ્યાં
 અહીંના કુંવરશી હરીસંગજીએ ચા. કપુરચંદ હીરાચંદને પેર પુન પ્રસવ્યાથી
 તેની ખુશાલીમાં ૩૧-૬-૦ નાં પતાસાં વહેંચ્યાં કુંવરશીના ગુરુ સુમારગીરજી
 મહાદેવગીરજીએ ડોકરાએને કવિતા બોલાવી ૩૧-૬-૦ નાં પતાસાં વહેંચ્યાં
 અનેની વારશીક પરીક્ષા વખતે ૩૧૩) ની સોપડીયો તથા ૩૧) ની મીઠાઈ
 નીચે મુજબ વહેંચવામાં આવી ૩૧ લાકડીઆ જાગીરદાર તર્ફથી રા.
 કારબારી હસ્તે ૩૧ રા. રા. રા. મહાજન તર્ફથી ૩૫) એસવાળ મહાજન
 તર્ફથી કુંવરશી હરીસંગજીએ રુકમ્માં પધારી ડોકરાએને કવિતા
 ગવરાવી ૩૪) ની સોપડીયો તથા ૩૧) મીઠાઈનો આપ્યો—જમકુ.
 કન્યાશાળા મ. રા. બા. રી. સાહેબ. મણિબાઈ જયબાઈ તર્ફથી
 ૩૬-૧૨-૨ ના કન્યાએને પ્રસાદો આપવામાં આપ્યાં. તથા. રા. બા. ની
 કચ્છમાં ફરીથી વધરામણી પતાં તેની ખુશાલીમાં મુંદ્રાના શ્રી. ખીમજી-
 બાઈ જયરામ તર્ફથી ૩૧૬-૪-૬ ની આદણી, ૩૧૦-૦-૦ ની સોપડીએ,
 ૩૧) મેહેતાજીને પામડી, ૩૦-૧૦-૦ નોકરને પામડી ૩૧) નાં પતાસાં સર્વ
 કન્યાએને આપ્યાં. મ. કચ્છના પોલીસીકામએન્ટ સાહેબ બહાદુર તથા
 તેમના મડમ સાહેબે ડોકરીએની પરીક્ષા લીધી તે વખતે ૩૧૦) નો સો-
 પડી તથા ૩૧ નાં પતાસાં વહેંચ્યાં મીસીસ ફીસ્ટપ સાહેબ તથા મી. મ.
 કમીનસનાં મડમસાહેબે કન્યાએની પરીક્ષા લીધી તે વખતે ૩૧ નાં પતા-
 માં વહેંચ્યાં. ડોકર ડુગરશંગ કુકને ત્યાં પૌત્ર જન્મ્યાંથી મેહેતાજીને ૩૧ નાં
 પામડી તથા નોકરને ૩૦) તથા ક-કાએને પૈઝ ૩૧) નાં વહેંચ્યાં સાવજી

ગુજરાતશાસ્ત્રપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
JULY 1885.

પુસ્તક. ૨૪ મું.

જુલાઈ. ૧૮૮૫.

અંક ૭ મો.

મેતાશ ખડુ મોટું પુસ્તક નામ તેમ છે કામ ના

કર અને મન કોવની ખાલી ગોંતી પરી હોમ

અનુક્રમણિકા

૫૪

CONTENTS

ઇંગ્લેન્ડ લોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.	૧૪૫	History of the English Nation.	145
ગોવિંદસિંહ	૧૫૧	Govindsinh.	151
દેશીનામું. ભાગ ૨ નો	૧૫૭	Native Book-keeping.	157
સારસંચય.	૧૫૬	Pickings from the Press.	159
નિયાતોનાં હનામપત્રક.	૧૬૨	Lists of Prizes distributed in Schools.	162
સરકારી જાહેર અખબાર.	૧૬૮	Departmental Notifications.	168

(કેળવણી ખાતાનાં હુકમથી.)

અમદાવાદમાં

મામાની હપલીયને પુનાઈટ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
લિમિટેડના પ્રેસમાં રજુ હોવાલાય ગંગારામે છાપી પ્રગટ કર્યું.

મૂલ્ય { ૩૧) ૫૨૨૫૦ અગાઉથી. } દપાસ ખર્ચ
{ ૩૨) ૫૨૨૫૦ અગાઉથી. } વળતું.

ગુજરાતશાલ્પત્ર.

પ્રસ્તાવ ૨૪ મું. જુલાઈ. સન ૧૯૮૫. અંક ૭ મો.

દ્વિમેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

પ્રકરણ. ૨૨ મું. વ્યાક્ષેષ ખીન્નો.

ત્રીજી પાર્લામેન્ટ બિલાયની નહિ પડેલો સાફ એમ ધારી, વ્યાક્ષેષ લું-
ઈની પાસે વધારે નાણાં કઠાવવાની ભાંજધડ ચલાવી. પણ તેણે એવી ચ-
રતો માગી, કે તેતો વ્યાક્ષેષને પણ શરમ ભરેલી લાગી, અને છેવટ એણે
નાચારાંબે પાર્લામેન્ટને જ ભલાવી. હજી લોકનો જીરુસો સમયો નહોતો તેથી,
આ વખતની સંઘણીમાં પહેલા કરતાં પણ વધારે રાજનિરોધી મુખત્યારો
આયા. તેમણે આવી અપોષિતકંટોગની વાત ખરીજી એમ ઠરાવ કર્યો, ત-
થા પેલા હરામખોરે આડીવા, જેનું મોટું લક્ષકરતું આ રાજે છેલ્લાંડમાં હેંબુ
યથું હતું, તેના આંગેવાનોને ધનિમ આપ્યાં. નવા આડીવાઓને બાંધાવી
તેમની પાસે સોગલ પર કહેવડાવ્યું, કે શાફ્ટ્સમરીને મારી નાખવાનું તકેટ
રંચાયું છે, તથા તેમાં જેમસ પોતે સામેલ છે, લોકનો ભવ વધારવા તેમણે
મસાલોને અગવાળે દીન દીન કરતા હજારો ઝનુની ટોળાં રાંધે લંડનના રસ્તા
પર ફેરવ્યાં, અને પછી તે ટોળાંએ આકાશને બંદી નાંખે એવા પોકારના
સાથે પોષનું જાવલું બનાવી જાળી મૂક્યું. શાફ્ટ્સમરીએ ખેડે આગળ પડી
જેમસની ઉપર તોહમત મૂક્યું કે તે શામાટે રોમન કાયોલિક ધર્મ પાળે છે.

પણ આ સમજાં એનાં છેલ્લાં તર્ફડીવાં હતાં. લોકોનો ભરોસો આ
પોષિત કાવત્રાંના તત્ત ઉપરથી ઉઠી જવા લાગ્યો હતો. ટેકાણે ટેકાણેની
ખુશીઓ હવે કાયોલિક ઉપર ને આપાં આજ મૂકાતાં તેમાંથી તેને મુક્ત

કરવા લાગી હતી. પાર્લામેન્ટને મોકલું કરી હતી તેને પાછી બોલાવવી જોઈએ, એવી જ્યારે શાહુસ્પરી ઠેકાણે ઠેકાણેથી અજીએ કરી મોકલાવવા લાગ્યો, ત્યારે સામી અજીએ પણ ઘોડગાંધ આવવા લાગી, કે રાજના આ અખીવારની વચમાં લોકે પડવું. એને અને બહુજ ધિકારીએ છષએ. વાંધો લનારા અને તેને ધિકારનારા એવા બે પક્ષજ દેશમાં પડી ગયાં, અને તે અદાપિટારી અને વીગ એ નામથી પ્રસિદ્ધ છે. છેવટ જ્યારે પાર્લામેન્ટ પાછી મળી, અને અમીરોની સલા આગળ જોડસને આરસ કરવાનું બીલ આપ્યું, ત્યારે તેની વિરુદ્ધ પ્રજાપક્ષનાજ લાર્ડહાલીફાકસે મનજૂત બાવણુ કર્યું, અને લગભગ બમણે મતે તે નામંજૂર થઈ ગયું.

આ જોષ મોતનાં કાફાં દાખલ શાહુસ્પરીએ નિર્દયતાથી રોકાડુંનો છુટ્ટો અલં, જે કિલ્લામાં આવા તહામતસર ક્યારેનો કેદ હતો, તેને બહાર કાઢી છ દહાડા સુધી જાહેરમાં તપાસ ચલાવવી, અને આડીયાનું લશ્કરજ છૂટું મૂકી દીધું કે કાંઈ કરતાં લોકોની ખાત્રી યાવછે કે પોપિથ કાવનાંની વાત ખરેખરીજ છે. તે સાબીત થયું એમ બતાવવા (કંઈપણ સાબીત થએલું નહિ તે છતાં) એ છુટ્ટો અમીરને ગરદન મારવાની શિક્ષા કરાવી. ઈ. સ. ૧૬૮૦. પણ આ ખુની ખંધાઈનું કૃણ ધાર્યા કરતાં ઉલટુંજ થયું. આ એકાળ કર્મ જોઈ લોકો કાયોલીકની દયા ખાતા તથા રાજપક્ષને અનુસરતા થઈ ગયા, અને રાજાએ તર્તજ પાર્લામેન્ટને વિસર્જન કરી (ઈ. સ. ૧૬૮૧) ત્યારે કોઈપણ દિલગીર થયું નહિ.

એથી પાર્લામેન્ટ. બોલાવવાની કાંઈ જરૂર નથી એમ બધા એના મસલતીવાઓએ કહ્યું. પણ એણે તો બોલાવી. એમ કરવામાં જાડો પેચ હતો. એના સમજવામાં આપ્યું હતું કે પાર્લામેન્ટની ઉન્મતાઈથી રજને પાછો પ્રજાવિગ્રહ ઉઠે એવી દહેશત લોકોને લાગવા માંડી હતી, અને તેથી તેને એકવાર પાછી બોલાવી તેની પાસે એવી ઉન્મતાઈ કરાવવી, કે એના મજેજ લોકોમાંથી “પોપિથ કાવનાં”નું હડખાયું જાંઈ પ્રજાવિગ્રહનું સાથે, એ માટેજ આ નવી પાર્લામેન્ટને આકુસકડું સુકાને બોલાવી, તે લોકો જાણે કે અસહની પેટેજ લંડન હાલ ફિસાદે ચડ્યું છે. જાણે એન જાતને પણ કાંઈ જોખમ આવવાનું હોય એમ એ અંગરક્ષકન

તમામ લશ્કરને લઈ ત્યાં ગયો. આથી શાહુરખરી પણ દગાયો, અને રખેને એ કાંઈ આપણી સામા હથીયારજ કોટ્ટે એમ ધારી, એ પક્ષવાળા પણ બધા નવી પાલ્કામૈટમાં પોતાના માણસોને પણ હથીયાર સજ્જવીને લઈ ગયા. આ જોઈ લોક બીધા કે અરે આ પ્રજાવિગ્રહનીજ તૈયારીઓ જ. જણાયે. પાલ્કામૈટની કામ કરવાની રીત પણ જાણે વિરોધ ઉભો કરવાનીજ હોય એમ જણાઈ. હાડે હાલિકાકરો રાજની તફ્ફી એવું બિલ રજુ કર્યું, કે જેમ્મ રાજનો ખિતાબ ધારણ કરે પણ રાજ્યકાજનો સમજો પહોવટ એના જમાઇનાજ હાથમાં રહે. આવી વાત પણ પાલ્કામૈટ નામંજુર કરી, અને રાજ અગાઉથી જાણતોજ હતો કે હેં બરાએલા એ મૂર્ખાઓ નામંજુર કરવાના છે. હવે તો પ્રજાપક્ષમાંના પણ ધણા-અરા પાલ્કામૈટને નોંદવા લાગ્યા. એવામાં એક માણસ ઉપર પોષિય કાવતરે લગતું કામ શિરરતા મુજબ ઈનસાફની કોરટમાં મલાવવાને બદલે અમીરોની સભામાં ઉંચું કરેલું જોઈ બધાને લાગ્યું કે આ પાલ્કામૈટ પોતેજ આપઅખીયારી થવા માગે છે. આ પ્રમાણે રાજએ પાલ્કામૈટને તેને પોતાને હાથેજ ખેંચકૂક બનાવી આઠ દહાડાનું હેવાતણ ભાગવાથી આવી તેવીજ પાછી વિસર્જન કરી દીધી (ઈ. સ. ૧૯૮૧), અને સમસ્ત પ્રજાના નામનું જાહેરનામું કાઢી તેમાં એણે જણાવ્યું કે આટલી આટલી રીતે પાલ્કામૈટનું માન મેં રાજ્યા છતાંજ્યારે આવી આડાઈજ પકડી. ત્યારે તેને કાઠી મૂકવાની મને જરૂર પડી છે.

વિરોધો પક્ષનો લય, ઉપજા મુત્સદ્દી પેચથી પૂરેપૂરો થઈ ગયો, અને જ્યારે એ ગાદી ઉપર બેઠો ત્યારે જેવી હતી તેવીજ દશમાં ચોતરફી રાજબક્ષિ પાછી ઉબરાઈ. આથી. એ જાહેરનામું સરકારી દવસોમાં પાઠીએ હરખથી વાંચી પાછા નોંધ કરવા લાગ્યા કે રાજનો રાજપરંપરાનો હક, ધર્મ, કાયદો, કે કોઈ ગુનાહથી પણ રદ બાતલ થઈ શકતો નથી. એ ધર્મસમાજને રાજ કરવા આર્થે અપ્રતિસાચાહીની ઉપર પાછો જુલમ જારી કર્યો. પોતાના બાધને ઉધાડેછોગ પાછો લંડનમાં બેઠાની લીલો, અને તેની મુલાકાતે પાછા અમીરો ધસમસ કરવા લાગ્યા, જે સ્થિતિ એને બાબત કરવામાં હતા, તેમને આરથી કોરટમાં ધસાડવા

માંડ્યા, અને ખુશામતીઆ વ્યાપાધીશો તથા પક્ષપાતી બુરી તેને ટપોટપ શિક્ષા કરવા લાગી. થાફ્ટ્સમરી ઉપર ખોટા શક્ષી ઉભો કરવાનું તદ્દમત મૂકવામાં આંબું. લંડન હજીપણ એની તફ રહ્યું અરે, અને પ્રાંતની મોટી બુરીએ એને નિર્દોષ ઠેરવ્યો. એ ઉપરથી બુરીને નીમતાર જે નરૂરરેડે, તેમને કેકાણે રાંખ દબાણથી પોતાના વગતાજ રાજ્યએ નીમાવ્યા. હવે થાફ્ટ્સમરી અને તેના પક્ષને બચવાનો એકે આરો રહ્યો નહિ પણ એજ કે, ખંડ ઉઠાવયું ઈલા નાર્યને દેશપર આપા જવું આ ખટપટી બેલાડીએ બંડની પણ ગોકવણી કરીજ રાખી હતી, અને કહેતો કે મારી પછાડી ૧૦ હજાર જવાનો ઉભા છે. ઉભા હશે ખરા, પણ દેશની રૂખ ફરેજી જોઈ તેમની હાલ એની પછાડી દોડી આવવાની તો હીમત ચાલી નહિજ, અને અદિયાં તો ધડિયે ઘુંટ બરાતી હતી. તેથી થાફ્ટ્સમરી રાતોરાત પોતાના મિત્ર તત્વસાની લોકની સાથે હાલાંડ નાસી ગયો, જ્યાં એનો બે મહીનામાંજ ઉગ્ર આત્મા પોતાની આ કેવળ નિરાશાની અવસ્થા જોઈ બીજી કુનિયામાં ચાલતો થયો. (ઈ. સ. ૧૬૮૧.)

એ પડ્યો અને તેની સાથે વિરોધી પક્ષ બધોજ પડી બાગ્યો. બધા લોક ધર્મભેદનો પણ મમત મૂકી રાજ્યને આહાતા થયા, અને તેથી એણે હવે પછી પોતાનું રાજ્ય પાલ્મિંટવિના આપ અખતારપણેજ ચલાવ્યું, અને એબ્યારે મૂઝો, તારે જેમ્સને ગાદીએ બેસતાં કોઈપણ પ્રકારની હરકત નડી નહિ. પેપિસ્ટ ગાદી ઉપર આવશે એવી માત્ર કલ્પનાથીજ જે લોક ભડકી ઉઠતા હતા, તે બધાએ ખૂશીની સાથે તે ગાદી ઉપર આવ્યો તારે અને આવકાર આપ્યો. આ પ્રમાણેજ લોકવિચાર તો હજી જોડ્યા ખાયા કરેછે, અને તેથી તેમના અગ્રણીઓએ હજેશાં યાદ રાખવું જોઈએ છે કે જે આપણે અતિપર ગયા તો જે સુમાર્ગે આપણે તેમને ચડાવવા માગતા હજી તેથી ઉલટેજ માર્ગે તે થોડા વખત સુધી તો ચડી ગયા વિના રહેવાના નથી. જે થાફ્ટ્સમરી પક્ષવાળાએ જેમ્સની કુંવરીનો પણ હક કરી રાજ્યની રાખતા હોકરનેજ રાજ્ય કરવાનો મમત ન કર્યો હોત, તો સંભવિત છે કે તે વખતે દેશમાં સ્થાયી સમાધાની થઈ ગઈ હોત, અને આવતા રાજ્યમાં જે દુઃખો તથા ઝમત ઇંગ્રેજ પ્રજાને વેંચી પડી તે પડત નહિ.

પાર્લામેન્ટ વિનાનું રાજ્ય આર્થેસે હવેથી ચલાવ્યું, તેમાં બધી પ્રજાના હક્કને નુકસાન પહોંચે એવું તો ઘોડું જ કરેલું જણાય છે, પણ શેહ મેસા-ડવા પોતાના શત્રુઓની અગર તો ખુબજ લીધી. લંડન વિગેરે કેટલાંક ગેલેરીના પદા છીનવી લીધા, અને જ્યારે તેમણે બારે ડંડ ભર્યા ત્યારેજ હાહડવા રાજપક્ષ વાળાને મહાજનમાં નીચી તેમને તે પદા પાછા આપ્યા. હવે જ્યુરીઓ તો રાજ ને કહે તેવાજ ઇનસાફ કરે એવી યર્ધ રહી, અને તેથી ને ને માણસો જેમને ખાતજ કરાવવાના કામમાં આગળ પડ્યા હતા તેને પકડી પકડીને રાજ કરવા માંડી. તેમને બચવાનો બંડ શિયાવ એકે રસ્તો રહ્યો નહિ, અને તેથી તેમણે તેમજ કરવાને પાર્લેમેન્ટ અવસર મૂક્યા મેહુલા! શાફ્ટ્સબરીએ કહ્યું તે વેળા તૈયાર થયા હોત, તો કાંઈપણ આવા હતી. હાલ તો સમગ્રો દેશ તેમની વિરુદ્ધ યર્ધ ગયો હતો.

આર્થેસે જીયું કે હવે હું ને કહું તે કરવાદે એવા લોક યર્ધ ગયાં છે, અને તેથી કસોટીના કાપદાને ટોલે મૂકી એણે પાછો જેમને મોટા અધિકારપર નીમ્યો. રાજ્યમાં જેમસાનું પ્રબળ ઘણું વધી ગયું, અને પેલા રાઈટસ ઓફ્સ આડીવાને બારે શિક્ષા કરવામાં આવી.

લાઈરસસનું કાવું, બીજા પક્ષનાએ તથા બીજા કેટલાક આગેવાનોએ રચ્યું હતું. એમાં મન્મથ, એસેક્સનો અર્લ સિડની, લાર્ડ હાવર્ડ, જન હામ્પડન (પેલા પરમ દેશમતનો પૈત્ર), તથા બીજા પણ મોટા મોટા માણસો સામિલ હતા. તેમણે સ્કાટલાંડનાં જ્યુક, આવ આર્ગાઈલ તથા બીજા રાજદ્રોહીઓની સાથે એવી સંતવસ કરી રાખી હતી, કે તમારે સાંધી ઉઠવું, અને અમે લંડન વિગેરે કેટલેક કેટલેકી સામટી ઉઘાવણીકરીશું.

રાઈલાઈસનું કાવું. રચનાર કેટલાક જુની રવાંતજપક્ષીઓ હતા. એક જૂના પ્રજાસાક્ષીને તામે રાઈલાઈસનામનું ખેતર અથવા પાટી હતી, જ્યાં વિદ્વાતની રીત પ્રમાણે બંગલા પણ રહેવાને માટે બાંધતાજ હોય. રાજ ન્યુમાર્કેટ ગયો હતો સાંધી પાછા લંડન આવવાનોમાર્ગ એ પાટી આગળથી હતો. માટે એ કાવનાંખોરોએ એવા ખેત રચ્યો કે આપણે અહિંયાં તૈયાર રહેવું અને એ જગા અહિંયાંથી જવ તથા એને બંડક મારી પૂરો

કરવો. પણ રાજા ધાર્યા કરતાં આ દિવસ વહેલો નીકળવાથી બધા ગપો, આ વાત ફૂટી, અને એ તર્કટપોરોની મતલબ કાંઈપણ પાર ન પડતાં તેઓને શિક્ષા થઈ.

આ વાતની કિપલા તપાસમાં રસતનું કાવતું પણ બહારમાં આવ્યું, અને તેની સાથેજ બારે પકડાપકડી આવી. મનમથ તો દેવપાર નાથી ગપો. લાડલાવડે બધું કબુલ કરી દીધું. લાડરસતના કાવત્રાને રાખઠાઉં-સની તર્કટ સાથ કાંઈપણ સંબંધ નહોતો, અને તેની તે લોકને કાંઈ ખબર પણ નહોતી, તોએ તે બંને એકજ છે એમ મનાવવાની સરકારે ઘણી તજવીજ કીધી. લાડ રસત ઉપર પહેલું કામ આવ્યું. એણે બંડની વાત કબુલ કરી, પણ કહ્યું કે રાજાની જુદગી લેવાનો વિચાર અમારો હતોજ નહિ. સરકારે તરફના શાક્ષીઓનું કહેલું પણ એનેજ મળતું આવ્યું. બંડનો મનમુખો ખરો, પણ કાંઈપણ કૃત્ય તેમની તરફથી થયેલું જણાયું નહિ. એને માફ કરાવવા એની પતિવ્રતા સ્ત્રીએ આકાશને પાતાળ એક કીધાં, અને એના જુદા બાપે રાજાની રાખને ૧૦ લાખ રૂપિયાની લાંચ આપી, પણ રાજાએ કોઈનું માન્યું નહિ. એ બાલ્યો કે જો હું એનો જીવ નહિ લઈ, તો એ કોઈ દહાડો મારો જિવ સ એવા છે. રસત બહારીય એમજ બોલતો, કે જ્યાં સુધી મારા શરીરમાં લોહીનો એક ઢાંટો છે ત્યાં સુધી હું આપઅપ્તીયારી રાજ્ય ઇંગ્લાંડમાં સ્થાપન થવા દેનાર નથી, છેલ્લી હુદયભેદક મુઠાકાત પોતાની સ્ત્રીના લઈ એણે શાંતપણે ચિરચ્છેદની શિક્ષા બોગવી. (ઈ. સ. ૧૯૮૩)

સિડનીના સામા તો લાડે હાવડે સિવાય બીજા કોઈની પણ સાક્ષી નહોતી, અને રાજ્યદ્રોહના કામમાં કાપલ પ્રમાણે બે સહિદ તો જોઈએજ, એ સારો વિદ્વાન, અને ગ્રીસ તથા રોમની પ્રજાસત્તાક પદ્ધતિએને પોતાના દિલોલનથી આદાનારો હતો. તેથી એના પુસ્તકોમાં પ્રજાસત્તાક મતની તથા કાલીગુલા અને નીરો જ્યાં જુલમગારોની સામા ઉભા થએલા ફિસાલોની તારીફ કીધી હતી. તે વાંચ્યો ચૂટી કાઢી તેનેજ સાક્ષી લાંચ ચલાવી લીધાં, અને એને પણ દેહાંત ઉંડની શિક્ષા કરી. એતો જાણે કૃત કતલ થયો હોય, તેમ આનંદનર તે શિક્ષાને તાબે થયો. હામ્પડનની સામા બીજી સહિદી ન મળી ચકવાથી તેને ૪ લાખ રૂપિયાનો ઉંડ ફેંચા. લાડે

એસકસે કિધામાં પોતાને હાલેજ પોતાનું ગળું કાપી નાખ્યું. મન્યને માફી આપી, પણ દરબાર બંધ કર્યું. તેથી એ સમજીનેજ હાલાક નાસી ગયો. (ઈ. સ. ૧૧૮૮)

ગોવિંદસિંહ.

પાટલા અંકથી ચાલુ.

મુગલ ખાદશાહી ઐરંગઝેબના રાજ્યમાં ઉત્તરની ચરમ સીમાએ આવી હતી. ઐરંગઝેબ હજયી, બખઝી, અને કોચલ્લયી ધણકોને દિલ્હીના યાસનાધીન કર્યાં. કેટલાક પરાક્રાંત રાજ્યોએ પહેલાંથી પોતાની સ્વાધીનતાની રક્ષા કરી હતી; તે ઐરંગઝેબના સમકાળે તે નાના કારણથી ઉઘં-ખદ અને ક્ષુભતા મુજબ યદ્ય પડ્યાં હતાં, એક બાજુએ પ્રતાપસિંહના અભાવથી રત્નપૂત-રાજ્ય ક્ષીણ તેજવાળું થયું હતું, બીજી બાજુએ શિવાજીના વિરહથી નવા અબ્દુલ્લય યવલું મહારાજ રાજ્ય મસ્તક વિનાનું યદ્ય પડ્યું હતું. ઐરંગઝેબની વખતે શિવાજીએજ કેવળ સ્વાધીનતાનો જોર વ રક્ષા કર્યો હતો; પરંતુ અસમયે તેને પરલોક પ્રાપ્તિ થવાથી ઐરંગઝેબનું રાજ્ય ધણું ખર નિષ્કંટક અને નિરદોષ થયું હતું. શિવાજીના અસવધી ઐરંગઝેબનો પ્રતાપ ધણો ખરો સર્વને બચ આપવા વાળો યદ્ય પડ્યો હતો. મુગલ ખાદશાહીના આ પ્રતાપના સમયમાં ગોવિંદસિંહ શીખોના ઉપર નૂતન રાજ્ય સ્થાપન કરવામાં પ્રવૃત્ત થયો.

ખમુનાના ઉપરના પાર્વત્ય પ્રદેશમાં અપરિચિત અવસ્થામાં ગોવિંદ સિંહ વીચ વર્ષ ગાળ્યા, એટલીવારમાં તેણે પુષ્કલ શિખ એકઠા કર્યાં. ગોવિંદ હાલ પંજાબમાં આવીને શિખોને સાથે લઈને પોતાનું મહત્ત્વ વ્રત સાધનમાં સમુદાય થયો. શિખાથી તેનું અંતઃકરણ પ્રથરત કર્યું હતું. બૂધોદ્યમથી તેની વિચાર-શક્તિ માગ્નિજ્વલ યદ્ય હતી, અને પ્રગાઠ કર્વવ-તાનથી તેનો રાખાવ સમૂહન થયો હતો; હાલ એકના અને સ્વાર્થ-ભાગ એ તેનો બીજા મંત્ર થયો, તે સાધનામાં અરમ, સહિષ્ણુતામાં અવિચલિત અને મંત્ર સિ-રિખા અનપસ થયો. એણે શિખોના હુલ્લમાં નવું તેજ, નવા સાહસનો મં-

ચાર કંઠો. તેના મહામંત્રથી શિષ્યો સજીવ થઈ ગયા. ગોવિંદ એવી રીતે પ્રબળ પરાકાન્ત રાજ્યત્વમાં રહીને તે રાજ્યત્વનેજ વિપરીત કરવાને કૃત સંકલ્પ થયો, અને બદ્ધમૂળ હિંદુધર્મના આશ્રય ક્ષેત્રમાં ઉદિત થઈને તે ધર્મોન્નશાનના વિરહામરણ કરવા લાગ્યો.

ગોવિંદ સાહસી, કર્તવ્ય પરાયણ, અને મ્તજનિ-વત્સલ હતો. તે પૃથિવીના પાપાચાર જોઈને દુઃખ પ્રકાશ કરતો અને વિધર્મીના જુલમથી પોતાનું જીવન સંકટાપન્ન જોઈને ક્રોધ જાહેર કરતો. તેણે મનમાં લાગ્યું હતું કે માનવજાતિ પણ સાધના બળથી મહત્કાર્ય કરે શકે છે, તેનો વિધાસ હતો કે ઈચ્છાની એકાગ્રતા અને કૃદ્યની તેજગ્નિતા સંપાદનને માટે હાથ પ્રગાઢ સાધનાનો સમય ઉપસ્થિત થયો છે. તેની સ્મૃતિ વિગત સમયના તરફ અને યોદ્ધાના કામથી પરિપૂર્ણ રહેતી, એના કૃદ્યના પૃથિવીના શિક્ષાપથ સુપરિચ્છેદ કરવાનો ઉપાય ઉદ્બોધનમાં નિયોજિત રહેતો, તેનું ઈર્ષાન કરણ કુસંસ્કાર ઉન્મૂલિત કરવાને સચેષ્ટ રહેતું તે શિષ્યોને મહાસત્વ કરવાને માટે તેઓના સામે બૃતપૂર્વ કાહની કીર્તન કરતો. દેવતાઓ કેવી રીતે કષ્ટ સ્વીકાર કરીને દેવોના ઉપર આધિપત્ય સ્થાપન કર્યું છે, સિદ્ધોએ કેવા પ્રકારથી પોતાનો સંપ્રદાય સ્થાપિત કર્યો છે, ગૌરક્ષનાથ અને રામાનંદ કેવી રીતે પોતાનો મત પ્રચારિત કર્યો છે, મહામંદ કેવી રીતે નું દુઃખ અને કેવી રીતે ની નિશ્ચિનિષિ આતિક્રમ કરીને પોતાને ઈશ્વર-પ્રેરિત કહીને લોકોના મન ઉપર આધિપત્ય કર્યું છે, એ તેનો પર્ણનિષ વિષય હતો. તે પોતાને સર્વ શક્તિમાન પરમેશ્વરના એક નોકર કરીને ઉલ્લેખ કરતો; તે બોલતો, ઈશ્વર કોઈ નિર્દિષ્ટ પ્રણામી અથવા કોઈ નિર્દિષ્ટ પુસ્તકમાં આજ બદ્ધ નથી. હૃદયની સરલતા અને મનની સાધુતામાંજ તે બિરાજ કરે છે.

આવીને ગોવિંદસિંહનું રણ પરિપુટ કર્યું. એના કેટલા કાળ પછી મિથા આ નામનો એક મુગલ સરદાર નાંદોતના રાજા બીમચંદની સાથે યુદ્ધમાં પ્રવૃત્ત થયો હતો, નાંદોતના-રાય શ્રીનગરની ઉત્તર પશ્ચિમ અને નંજુની દક્ષિણ પૂર્વમાં વસે છે. નંજુરાજ એ યુદ્ધમાં મિથાખાનો પક્ષ અવલંબન કર્યોથી બીમચંદ ગોવિંદસિંહની મદદની પ્રાર્થના કરી, ગોવિંદ સૈન્યની સાથે બીમચંદને મદદ આપવાને માટે સમર-સ્થળમાં આવ્યો, એ યુદ્ધમાં

ગોવિંદસિંહ અને બીમચંદનો સંપૂર્ણ જયજ્વાલ થયો. મુગલ સરદાર અને જામરાજ પરાજિત થઈને શત્રુ હતોરોને પદ્માદાવિત થવના હાથથી મુક્તિ લાભને પ્રાપ્ત થયા.

મિયાખાની સાથે યુદ્ધ કર્યા પછી દિલ્હિમજાખાનો પુત્ર ગોવિંદસિંહની વિરદમાં આજ્યો, પરંતુ શિખોના કૌશલથી તેને પણ અકૃત કાર્ય થઈને ફરી જય પાડ્યું. દિલ્હિખાનો પુત્ર અકૃત કાર્યતાથી કુદ્ધ થઈને સર્વ સૈન્યને એકઠું કરીને પાછો હુસનખાને મોકલ્યો. પ્રથમ યુદ્ધમાં શિખોના કેટલા કિ-
શનિ હુસનને કબજામાં લીધા, પરંતુ છેલ્લે તે પરાજિત અને માર્યા ગયો. ગોવિંદસિંહ યુદ્ધની વખતે હાજર નહોતો. કેવળ તેના સાંધીઓએ ધણું પ-
રાક્રમ બતાવ્યો એ યુદ્ધમાં જય મેળવ્યો હતો.

ગોવિંદસિંહ અને તેના શિખોના એવા પરાક્રમ જોવાથી ઔરંગઝેબની મિત્રતા અને કુદ્ધ થઈને હાહિર અને સર્દિન્દ પ્રદેશના શાસન-કર્તાને એનું પ્રતિવિધાન કરવાને કઠોરબાવથી હુકમ કર્યો હતો. બાદશાહની એ કઠોર આજ્ઞાથી આ વખતે યુદ્ધની સમૃદ્ધ આયોજન થયો. ૧૭૦૧ ઈસ-
વીસનમાં દિલ્હિખા ગોવિંદના વિરદમાં ઉભા થયો. ઔરંગઝેબનો પુત્ર મોજામમ પણ એના સાથે મલીને યાત્રા કરી. એ ખબરથી શિખો ધણા ગંભીર થઈ, અને પાસેનો પર્યાતનો આશય લીધો. ગોવિંદસિંહ તેઓને કાપુર-
કંદીને ધણો તિરસ્કાર કર્યો. પરંતુ તેઓ નિવૃત્ત થવા નહિ. છેલ્લીવાર ૪
હિંમતવાન શિખ, યુદ્ધને માટે આત્મ-પ્રાણ ઉત્સર્ગ કરવાને તૈયાર થયા. ગોવિંદસિંહ આનંદપુરમાં મુગલસૈન્ય દ્વારા ગ્વચર-ક થયો. તેની મા અને સ્ત્રી જે બાળકને સાથે લેઈને સર્દિન્દમાં ભાગી ગઈ. પરંતુ છેલ્લીવારે ઘટ-
નાક્રમથી બંને બાળકો મુસલમાનના હાથમાં પકડાયા અને તે બાળકોને નિંદપર પથી વિનષ્ટ કર્યા. એક તાંક ગોવિંદસિંહ રાત્રિ મુગલસૈન્યોના અગો-
ચરથી અંધકુમારમાં ગયો.

શત્રુઓએ અંધકુમારને પણ આક્રમણ કર્યો. એ ઘેરામાં મોજામમદ અને નહરખાં મુગલ સૈન્યના અધિનાયક હતા, યુદ્ધ આરંભ કરવાની આગ-
મત્ત એ બંને રેનાપતિઓએ ગોવિંદસિંહને આત્મ-સમર્પણ કરવાને એક દત્ત મોકલ્યો, પરંતુ ગોવિંદસિંહના પુત્ર અનિતસિંહે આત્મસમર્પણના પ્રસ્તાવથી

કુદ્ધ થઇને દૂતને તિરસ્કાર પૂર્વક વિદાય કર્યો. દૂત તિરસ્કૃત થઇને છાવણીમાં પાછો ગયો અને દૂતે સઘળી વાત સેનાપતિને કહ્યાથી અને પક્ષમાં મોકલેલ કુદ્ધ થયું. અગિયતસિંહે પરાક્રમની સાથે યુદ્ધ કરતાં પ્રાણ ઊંડ્યો. ગોવિંદસિંહે જ્યારે કોઇ-જાતની સંભાવના ન જાણી અંધારી રાતે ચંપકુમાર ઊંડ્યું. બાગતી વેળાએ બે પકાણાએ તેને જોયો, એ બંને પકાણાએ પહેલા ગોવિંદસિંહની આગળથી ઉપકારને પ્રાપ્ત થયા હતા તેથી એ વખતે તેને મદદ આપી. ગોવિંદસિંહ એવી રીતે ચંપકુમારથી વિલોભપુરમાં આવ્યો. એ જગ્યા ઉપર પીરમહમદ નામના એક મુસલમાનની સાથે મોલાકાત થઈ. ગોવિંદસિંહ પીરમહમદની સાથે એક વખતે એકઠા કુરાન વાંચતા હતા, એ વાસ્તે પીરમહમદ તેના ઉપર વધારે સૌજન્ય બતાવવા લાગ્યો. ગોવિંદ પીરમહમદની સાથે આવેને છુપા વેશથી બાટિંડામાં ગયો. એ જગ્યામાં શિખો પ્રાણ કુદ્ધ સમજામાં સમ્મિલિત થઇને તેની આગળ આવ્યા. ગોવિંદ શિખદલની સાથે અનુસરણકારી મુગલોને યુદ્ધમાં નિરસ્ત કરીને ઝાંઝૂ સા અને ફિરોજપુરના વચમાં દમદમામાં આવ્યા. જે જગ્યામાં ગોવિંદસિંહે મુગલોને બગાડ્યા તે જગ્યા હાલ મુક્તસર નામથી પ્રસિદ્ધ છે.

દમદમામાં રહેવાની વખતે ગોવિંદસિંહે એક વિચિત્ર નાટક અને એક ધર્મગ્રંથ રચ્યો હતો. ગોવિંદ શિખોનો દયમો ગુરુ હતો એ વાસ્તે તેના કરેલાં પુસ્તકને “દયમ પાતશાહ ગ્રંથ” નામથી એળખવામાં આવે છે. ગોવિંદસિંહે જોઈલા કુદ્ધ કર્યો હતા તે સર્વ વિચિત્ર નાટકમાં વર્ણન કર્યો છે, એ વર્ણુતા નિતાંત ઓળખી અને હૃદયોદ્દીપક છે. આ છે તેમ હો, ગોવિંદસિંહ જ્યારે એવી રીતે એકાંતમાં રહેતો હતો, ત્યારે પુસ્તક બનાવવાના કામમાં લાગ્યો રહેતો હતો. તે વેળાએ ઐરંગઝેબે પોતાની આગળ આવવાને અનુરોધ કર્યો. પરંતુ ગોવિંદએ અનુરોધન પહેલા રક્ષા કરી નહિ પ્રત્યુત્તર ધિકારની સાથે કહ્યું હતું, તે બાદશાહની ઉપર કોઈ રીતે વિધાસં સ્થાપન કરી શકતો નથી. હંમણા ખાલસાએ બાદશાહના પહેલા અપરાધનો બદલો લેશે. એના પછી તે જાનકનો ધર્મસંસ્કાર, અર્જુન અને ટેગ બહાદુરનું સ્થાપનાય હતાકાંડ, અને પોતાની અપુત્રકાવર્યા ઉલ્લેખ કરીને કહે છે, “હું હાલ કોઈ રીતના પાર્થિવ બંધનમાં બંધાયેલો નથી. રિયર ચિત્તથી મૃત્યુની

પાટ લેતો બેઠો હતું. તે રાજ્યના રાજા અદિતીય બાદશાહના સિવાય કોઈ મને ડરવાની જગ્યા નથી. એ જગ્યાનું મળ્યાથી ઐરંગઝેબ તેની સાથે મોલાકાત કરવાને વિશેષ આગ્રહ જણાવ્યો. ગોવિંદસિંહ આ વખતે મોલાકાત કરવાને તૈયાર થયો. પરંતુ તેના પહેલેથી આગમન વૃદ્ધ મુગલ બાદશાહ પરલોક પ્રાપ્ત થયો.

૧૭૦૭ ઇસવીસનની ૧ ફેબ્રુવારીમાં ઐરંગઝેબનું મૃત્યુ થયું. તેનો પુત્ર મોલ્દઈમ બાહાદુરસા નામ ધારણ કરીને દિલ્લીની ગાદી ઉપર બેઠો. બાહાદુરસા જ્યારે તેના ભાઈ કામબક્સની સાથે દક્ષિણ તરફ પુર્ણ દર્શમાં વ્યાપ્ત હતો. ત્યારે ગોવિંદસિંહ તેની સાથે મોલાકાત કરવાને બાલાવ્યો હતો. બાહાદુરસાએ ગોવિંદસિંહની પ્રતિ વિલક્ષણ સૈન્ય દખાડીને સેનાપતીના પદમાં નિયુક્ત કર્યો. ગોવિંદસિંહ એવી રીતે દિલ્લીનો સૈન્યાધ્યક્ષ થઈને પોતાના શિષ્ય-સંપ્રદાયની શૃંગલા કરવામાં લાગ્યો. એ વખતે તેણે એક પદાણની આગળથી કેટલાક ધોડા વેચાતા લીધા. ધોડાની કીંમતને વાસ્તે પદાણે એક દિવસે ગોવિંદસિંહને કઠોર બાપાથી ગાળ આપી. ગોવિંદ એ અપમાન સહન ન કરી શક્યાથી તેણે પદાણને મારી નાખ્યો, પરંતુ એ હતાકાંડથી મારેલા પદાણના પુત્રના મનમાં ગાઢરૂપથી અંકિત રહ્યો હતો. એક વેળા અવસર જોઈને એ પદાણ-તનય ગોવિંદની છાતણીમાં પ્રવેશ કરીને તેને અસ્થાવાત કર્યો. એ આ ઘાતથી ગોવિંદસિંહનું મૃત્યુ થયું. ૧૭૦૮ ઇસવી સનમાં ગોદાવરી નદીના કિનારે નાદર નામની જગ્યા ઉપર એ શાંતિનીય બનાવ બન્યો હતો. મૃત્યુની વખતે ગોવિંદની ઉંમર ૪૮ વર્ષની હતી.

ગોવિંદસિંહ, શિષ્ય-સમાજનો જીવન-દાતા, તેના વખતથીજ શિષ્યોનો મહાસત્ત જણાઈને વિખ્યાત થયો છે. ગુરૂ નાનક ધર્મ-સંપ્રદાય-પ્રવર્તક જાણીને પ્રસિદ્ધ છે. પરંતુ ગોવિંદસિંહ ધર્મ-સંપ્રદાયની એકપ્રાણતા અને રાજનૈતિક સ્વાધીનતાનો નિદાન છે. તેનો ઉદ્દેશ્ય મહત્ હતો, તેની સાધના ગંભીર હતી, તેનું ચીરંત્ય અસાધારણ હતું, અને તેની માનસિક ચિરંતતા અતુલ્ય હતી. તેણે સર્વ જાતિને એકતા સ્વપ્નમાં આબરૂ અને એક ધર્મ-સંપ્રદાય કરવાની મહેનત કરીને પોતાની ગંભીર ઉદારતાની ઓળખાણ આપી છે. તે જાતીય જીવનનું ગૌરવ જાણીતો હતો. સર્વ એક ઉદ્દેશ્યથી

એક સૂત્રમાં આપણે ન યાગ તો નિહિત ભારતનો ઉદ્ધાર નથી, એ મારી-
પેઠે હૃદયંગમ કર્યું હતું. એ માટેજ તેણે હિંદુ મુસલમાનને એક બુદ્ધિમાં
આણ્યા હતા, એ વાસ્તેજ તેણે પાશ્વણ ક્ષત્રિય, વૈશ્ય શુદ્ર ને એક સૂત્રમાં
બાંધ્યા, અને એટલાજ વાસ્તે, તેણે ગર્વની સાથે બાંધ્યાહ ઐશ્વર્યજનને
બાંધ્યું તમે હિંદુને મુસલમાન કરોજો, પરંતુ હું મુસલમાનને હિંદુ કરીશ.
તમે પ્રોત્તાને વિરાપદ બાણોજો, પરંતુ સાવધાન! મારી શિક્ષા-બળથી ચંદ્રક
સ્થેનને બૂતલે પડ્યું પડ્યો," તેજસ્વી ચિખ-શુરના આ તેજસ્વિ વાક્ય નિ-
ષ્ફુળ ગયા નહિ, તેના મંત્ર-બળથી ચંદ્રકો વધાર્યું સ્થેનને યથોચિત ગિજાકેં,

ચિખ-સમિતિમાં હરગોવિંદ અશ્વ-શિક્ષાનો પેલેલો પ્રવર્તક છે. પ-
રંતુ ગોવિંદસિંહે તે અશ્વના સાથે એવું તેજ પ્રસાદિત કર્યું છે કે તેનાથી
સમસ્ત ચિખ-સમાજ તેજસ્વી સાહસી અને મુખોદ્ધા બાણીને ઇતિહાસના
આદરણીય થયા છે. હરગોવિંદનું અશ્વ કેવળ આત્મ-રક્ષાને માટે નિષ્પે-
શિત હતું, ગોવિંદસિંહનું અશ્વ સર્વ ભારતવર્ષને એક હડકું, એક પ્રાણ
કરવામાં બલિબલ રહેલું. હરગોવિંદનું અશ્વ સંકીર્ણ સીમામાં આપણ
રહેને સંકીર્ણ કામ કરતું. ગોવિંદસિંહનું અશ્વ જાતી—બેદ વર્ણ—બેદ ન
કરતાં વિસ્તૃત સીમામાં વિસ્તૃત કાર્ય સાધનમાં નિયોજિત થતું. ગોવિં-
દસિંહ અતિ તરણ વયમાં મર્યા ગયો તે જો વધારે વય મુખી જીવતો
રહેત તો ધણાક મહત્ કામ કરી શકત. મહમદ નિરાપદથી મદિનામાં
બાગી ન થાયો હોત તો પૃથિવીનો ઇતિહાસ વિપરિત થઈ જાત. ગોવિંદ-
સિંહ પોતાનું મહામંત્ર સાધનમાં પ્રવૃત ન થાત તો ગિજોનું નામ ઇતિહા-
સમાંથી વિલુપ્ત થઈ જાત. આજે તેમ હો, ગોવિંદસિંહે ધોડી ઉમરમાં-અલ્પ
સમયમાં ચિખ-સમાજમાં જે જીવન-શક્તિ અને તેજસ્વિતા પ્રસારિત
કરી છે, તેનાજ બળથી નિહિત નિષ્કૃષ્ટ, નિષ્કૃષ્ટ ભારતમાં ગિજો આજ
મુખી સજીવ રહ્યા છે. તેનાજ બળથી રામનગર અને અલિપ્તવાણાનું
નામ આજમુખી ઇતિહાસના હૃદયમાં ખિરાજ કરે છે. ગોવિંદસિંહનું પંચ-
બૂતામક નથર રહે પંચભૂતમાં મળી ગયું છે અરે, પરંતુ તે બૂમંડળમાં
અવિનથર યઈ રહ્યો છે. જ્યારે જનકોનાહલ પૂર્ણ મુશળાન નગરી વિજય
અરણ્યમાં આપણે, જ્યારે મુગના દુરધિગમ રાજ-પ્રાસાદ અત્તાત, અ-

૬૪ પૂર્વે અને અરીન પરાક્રમ વેદિચિકની વિજય-વૈજયન્તીમાં પરિચા-
બિત થયે, સ્વામી પ્રમળ તરંગાવતમયી વિશાળ તરંગિની સ્વસ્થ-તોપગોસ્થ-
નો આકાર ધારણ કરશે અથવા સ્વસ્થ-તોપ ગોસ્થ બીધણમૂર્તિ વેગ-
વતી નતીનો આકાર ધારણપૂર્વક કૃણાદ્ગીરણ કરીને અટહાસમાં જલધિ
ઉદયથી પ્રધાપિત થશે, સારે પણ ગોવિંદસિંહની મહાપ્રાણતા, -કર્તવ્યપ્રતિ
અને ઉદારતા અવની તળે જાનવલ્લમાન રહેશે, સારે પણ ગોવિંદસિંહનું
મુવિત્ર નામ મુવિત્ર જાતિના ઇતિહાસમાં સ્વર્ણાક્ષરથી અંકિત રહેશે.

શ્રી નારાયણ હેમચંદ્ર.

દેશીનામું. ભાગ ૨ જો.

(બ્યાજવહી.)

૧ આતામાં પડેલી રકમોનું ખાંચી તરીખ મુજબ બ્યાજ ગણી
કાઢવાના ચોપડાને બ્યાજવહી કહેછે.

૨ સાત આપરે દરેક આતામાં બ્યાજ સાચે કેટલું દેવું સેવું પડ્યું
જોની મહિતી આ ચોપડાથી મળેછે.

૩ જે રૂપીઆ ખત લખીને આપ્યા હોય તેનું બ્યાજ ખત લખ્યાની
મીતિથી પૂરે વર્ષે ચક્રવૃધિ બ્યાજની રીતે ગણવાનો રિવાજ છે. અને જે
રૂપીઆ ખતે લખી આપ્યા હોય તેનો દિસામ રીવાજો બાકીએ—એટલે
વર્ષે બદલાય સારે થાયછે.

૪ બ્યાજના મુખ્ય બે પ્રકાર છે. ૧ સાદું, ૨ ખાંધાનું.

૫ સાદા બ્યાજના બે પ્રકાર છે. ૧ એકપાશ્યું. ૨ બેપાશ્યું (કાપ્યું)

૬ બેપાશ્યા (કાપ્યા) બ્યાજના બે બેદ છે. ૧ સાદી રીતે મીતિનો
જોજ રાખી ગણવાનું. ૨ વારોવાયું—મીતિ અને વાર બેબે મેળવી ગણવાનું.

૭ ધોરણી રકમ રહી હોય તાંમુખીનું સામટું બ્યાજ કાઢવું એનું
નામ સાદું બ્યાજ કહેવાય.

૮ એક વર્ષમાં જેટલી વખત રકમની આપ-સે થાય તે બધી ર-
કમનું અરગપરસ બ્યાજ કાપી છેવટે આતામાં ખરે કેટલું સેવું દેવું રહેછે
તે કાઢવાની રીતને કાપ્યું અથવા બેપાશ્યું બ્યાજ કહેછે.

૯ કાપ્યા બ્યાજની પેઠે રકમોની મુદત કાઢતાં વારેવારે મળવી બ્યાજ કાઢવાની રીતને વારોવાયું બ્યાજ કહેછે.

૧૦ ઉપાડેલી રકમ કડકે કડકે ઠરાવેલી મુદતમાં પૂરી કરી આપવી નોંધએ છંતાં કોઈ કારણસર તેમ ન થાય તો મરડેલી મુદતની રકમનું બ્યાજ ગણી કાઢવાની રીતને કાંધાનું બ્યાજ કહેછે.

૧૧ બ્યાજ ગણવામાં ૨૫-૪ દિવસ સુધીની છૂટ મૂકવી. તે ઉપરાંતનાં દિવસથી પામાસ થતો નહાય તથાપિ તેનો પામાસ ગણી લેવો.

૧૨ ત્રીજે વર્ષે અધિકમાસ આવે તો તેર માસનું બ્યાજ ગણવું.

૧૩ દી-૦૧ લેખે વળતર કાપી આપવાનો ચાલ હોય તો જે સર ચાલ તેને અરવે ગુણી ત્રીસે બાગવા. બાગતાં જે આવે તે સરમાંથી બાદ કરી બાકી રહે તે પર બ્યાજ ગણવું.

વારોવાયું બ્યાજ.

કાપ્યા બ્યાજની પેઠે આ બ્યાજમાં ગણવાનું છે વિશેષમાં એટલું જ કે મીતિનાવાર એકબીજા સાથે મળતા આવવા નોંધએ. એને મરડેલીક શીતો નામે પ્રમાણે છે.

૧ દર માસે દીન ૦૧ લેખે કાપી નાંખી મુદત ટાંકવી.

ટીપ. આ રીતથી એકજ વખતે ઉપાડ થએલી રકમનું બ્યાજ ગણવું સ્તર પડેછે.

૨ મુદતમાં આવેલા માસનાં પચ્ચવાડીઆં કરવાં નેટલાં પચ્ચવાડીઆં આવે તેટલા વાર ગણવાની મીતિના વારથી મૂકી ૬૪ છેવટ વાર આવે તે વારથી નવા ગણવાના વાર સુધીના દિવસો ગણી ૬૪ મુદતના માસ ઉપર અદાવવા. એટલે ખરી મુદત માસ દિવસ આવશે.

૩ મુદતમાં જે માસ દિવસ આવે તે બધાને દિવસનું રૂપ આપી ૭ બાગવા (અઠવાડીઆં કરવાં) બાગતાં રૂપ વધે તે જોડી રદખાજ, ને બાગાકારનો ગુણાકાર કરી જે મીતિ વચ્ચેનું અંતર કાઢવું હોય તે મીતિના વારની વચ્ચેના દિવસ ગણી ૬૪ એ ગુણાકારમાં મુજબી ત્રીસે બાગવા એટલે ખરા માસ તથા દિવસ માન્ય પડશે.

• વિશેષ રીતો હશે તો મહેરબાની કરી ઝહિરમાં મૂકશો.

દીપ—મુદતમાં વાર મણતી વખતે બન્ને રીતમાં યાદ રાખવું કે જો વાર સાત દિવસની ઉપર હોય તો એક અઠવાડીયા ઉપર વાર ગણવા, બારની ઉપર હોય તો બે અઠવાડીયા લગભગ ગણવા, પૂરા માસ ચતા હોય ને પચાસાડીયાની રીતે છેવટે વાર મૂકરર થવાના—વાર કરતાં વધારે આવતા હોય તો તે જોડવા વધે તેટલા બાદ કરી મુદત કાઢવાંથી ખરી મુદત આવે છે.

વડોદરા નં. ૨ મેતાપેળ.

છગનજાન લલુભાઈ શાહ.

સારસંગ્રહ.

કવિ દલપતરામ રાઘાભાઈને મહારાણી સાહેબની સાલગીરીની ખુશહાલીમાં સી. આ. ઈ નો ખીતાબ આપવામાં આવ્યો છે તે જાણી આખી ગુજરાતી પ્રજા રાજ થઈ છે, કેમકે અત્યારમુખી ગુજરાતને તો આવી બાળતોમાં ધણું કરીને જૂની જવામાંજ આવવું હતું. વિહતા અથવા રંગ સુધારાની હોંસ મોટે માત્ર આપવાનો રસ્તો રાવસાહેબ મહિ-
પતરામ રૂપરામને યોગ્ય મહીના ઉપર આવે ખીતાબ મળ્યો તે વખ-
તથી મરૂ થયેલો તે સરકારે આ વખતે પણ ચાલુ રાખ્યો છે. અમે ઇતિહાસે જીએ કે આ માત્ર બોગવવાને એ વૃદ્ધ કવિ ધણા વર્ષ સુધી સારી તનદુરસ્તીમાં રહે.

દ્વિપાંતરથી લાભ. આપણા દેશના જુદા જુદા બાગમાંથી મળુરો એટલી સંખ્યામાં ૨૨ વરસે અમેરિકાના પ્રિન્સિપ સત્તા હેઠળના ત્રિનિદાદ નામના યાત્રીમાં દ્વિપાંતરે જાય છે. આગા ધારે આ દેશમાં હમણાંજ મરૂ થયો છે, જોકે જીવત પરદેશમાં તો ધણા કાળથી ચાલુ છે. આ દેશના મળુરો ત્રીએ દ્વિપાંતરે ગયેલા તેઓ ખાતાંપિતાં નાણાંની એક સારી રકમ ભેગી કરી હોંગકાન તરફ પાછા ફરે છે. તા. ૧૩ મી ડિસેમ્બર સન ૧૮૮૪ને રોજ એ પોતાની નોકરીની મુદતનો વખત પૂરો કરી ૫૭૯ મળુરો કલકત્તા ખાતે પાછા ફર્યા હતા તેઓ પોતાની કમાણીમાંથી રોકડ તથા દાગીનામાં ૨૨૩૪૦૧૫ રકમ કાઢવું પાડી લાવ્યા છે. એની આગમજતા વરસમાં રોકડ તથા ધોળાં મળી ૨૧૯૧૧૫૮ ની રકમ ત્રિનિદાદથી હોંગકાન

તેરક પાછા ફરેલા મજૂરો લાઆ હતા. આ દશકીં ત્રિનાદાંખાને એનો સીતે મજૂરો જવાનું કામ સન ૧૮૫૧ થી થક કરવામાં આબું હતું તસ- રથી તે સન ૧૮૮૩ સુધીની મુદતમાં મજૂરોએ ત્યાંથી કમાઇ આણ્લિ રકમ રૂ૨૧,૯૬,૭૬૨ ની જણાવવામાં આવેછે.

હાલમાં વિલાપતમાં હિંદુસ્તાનના બધા મળાને ૧૫૬ માંણસ છે: તેઓ ઇંગ્લાંડના જૂદા જૂદા બાગમાં રહેછે. એ ૧૫૬ માના ૫૩ માણસ તો વકીલાત—બારિસ્ટરને અબ્બાસ કરેછે. ૩૮ ગૃહસ્થો વૈદ્યકનો અબ્બાસ કરેછે. ૨૩ ઇન્જનેરનું કામ, વિદ્યાશ્રિયો, ખેતીવાડી વગેરેમાં મચેલીછે, અને બાકીના વેપારરોજગાર કરેછે.

વળા એ ૧૫૬ પૈકી ૫૮ બંગાળના રહેવાશી છે, ૫૪ મુંબાઈના છે, ૪ બેંગ્લાસના છે, ૧૬ વાલ્યપ્રાંતના છે, ૧૨ પંજાબના છે, ૫ વડોદરાના છે, એક કૃચ ખીહારનો છે, ૧ હૈદરાબાદનો છે, એક આપણા કાઠીયાવાડનો છે, અને એક માધસોરનો છે. મુંબાઈના ૫૪ માં ૪૦ પારસી છે, ૬ મુસલમાન, ૭ હિંદુઓ અને એક ઇસિરાએલ છે.

બંગાળના ૫૮ માં ૫૩ હિંદુઓ અને પાંચ સુસલમાન છે. વાલ્ય- પ્રાંતમાં ૧૬ માંતેરે મુસલમાન, ચાર હિંદુ અને બે શીખ છે. ઉપરના ૧૫૬ માં ૯ દેશી રાજના છે તેમાં સાત હિંદુ છે અને બે મુસલમાન છે.

આગ પુજાવવાના નવી જાતના બંધા. આગ હાલવવાના નવી જાતના બંધા હાલમાં ઇંગ્લાંડ ખાતે બનાવવામાં આવ્યાછે, તેમાંનો એક નાના કદનો બંધો કે જેમાં આશરે ૧૮ ગ્યાલન પાણી બરી થકાય છે. તેવો મુરતના એક મ્યુનિસિપાલ કમિશનર મે. કે. પ્યરો એદલત એ પોતાના ઉપયોગને માટે રૂ૧૦૦)ની કીમતે મંગાવ્યો છે. તે બંધાયો આગ હાલવ- વાનો અખતરો કરી જોવાને થક એદલત મોદી, મે. કે. પ્યરો તથા બા. બરતેરેજ, ડાક્ટર ડીસાબાઈ વગેરે કેટલાક ગ્રહસ્થો તા. ૪ થી એપ્રિલને રોજ સાંજે મ્યુનિસિપાલોટીના કંપાઉડમાં મળ્યા હતા, જેવેજા કાગજો તથા ખીજી જલદીથી બળી શકે તેવી ગાળે, પાટીયાં, લાકડાં, વ- ગેરેની આગ રાજગાથી મુકીને આ નાનકડા બંધાયો આગ હાલવવાનો અખતરો વતરી કર્યો. પહેલાં તો આ બંધામાં એક સોસામાંનો રહે પાં

ઉડર આવેછે તે નાંખી પાણી બંધું, ને બંખાના મોઢા આગળ એક આંકડીમાં એક દવાની બરેલી સીસા બેરવાની બંખો ચાલું કરવાની વખતેજ તે સીસાના મધ્યગેના કાંડ ઉપર હથોડી મારી તે સીસા બાંગી નાખીને એક માણસે પોતાની પોંકે બંખો ઊંચકી તેની નાહાની મુંઢવડે પાણી ચાલું કર્યું કે તુર્તજ આગના બડકા ઉપર ચમત્કારીક અસર થતી હોય તેમ વૃત્ત બડકું હોલવાઈ ગયું એ પ્રમાણે આગને ફરી ફરીથી સળગાવી આ નાના બંખામાંથી થોડુંક પાણી નાખતાંજ બડકાં ખુલ્લ થતાં.

જનાવરોની હિંદીનું પ્રમાણ જનાવરો નીચે મુજબ આવેતા આવે છે. મગર મચ્છ ૧૦૦૦ એક હજાર વરસ, હાથી ૪૦૦, હંસ ૩૦૦, કામળો ૧૦૦, ગરુડપક્ષી ૧૦૦, કાગડો ૧૦૦, ઊંટ ૧૦૦, સિંહ ૭૦, દરીયાઈ ડુકરે ૩૦, ઘોડો, રીંછ, ગાય, હરણ, ગેડો, ડુકર અને વર દરેક ૨૦ વરસ, ખીલાડી ૧૫, કુતરો અને બકરે દરેક ૧૦ અને સાસલું તથા ગીલોડી દરેક ૭ વરસ જીવેછે.

પુરોપમાં મોઠામાં મોટી ઓખજર વેટરી ક્યાંછે ? હાલમાં પુરોપ ખાતે ગ્રહતારાનું અવલોકન કરવા માટે નીસ શ્રેષ્ઠમાં એક ઓખજર વેટરી બંધાય છે તે લગભગ પૂરી થવા આવીછે. તેની પાછળ કુલ રૂ૧૨૦૦૦૦૦ નો ખર્ચ થયે એવો અંદાસો કરવામાં આવ્યોછે. તેમાં એક ફરબીન મૂકવામાં આવીછે, જેની કીમત રૂ૧૪૦૦૦૦ નીછે.

નકારો વાસ દૂર કરનારની મેજવણી. નકારો વાસ તથા ત્રેરી હવાને નાંચે લખેલી મેજવણી દૂર કરેછે. એક પાછળ અથવા તેથી વધારે વાનનાં ઉક્ષત્તાં પાણીમાં અરધો દ્રામ "નાઇટ્રેટ આવ લેડ"ને પીગળાવ્યું અને એક હોત બરી પાણીમાં બે દ્રામ જેટલું સાધારણ નીમક લઈને પીગળાવ્યું. એ મેજવણીમાં બે કાંઈ લુગડું બાળીને ઓરડામાં ટાંગવામાં આવે તો તે ઓરડા માંહેલો નકારો વાસ દૂર કરીને હવાને ઓખી કરે, પેરો, મટર અથવા કચરાના રગમાપર અજમાવય કરીથી તે હવા ઓખી થયે. વળી એ મેજવણીમાંથી કાંઈપણ જાતનો વાસ નીકળતો નથી તેથી તે વાપરવાને ધણું સહેલ પડેછે.

શરીરમાંથી કાપી લીધેલી આમડીની જિવનશક્તી ક્યાં સુધી ટકે છે? હેલમાંટ નામ વિદ્વાન લખેછે કે, કોઈ સખસ કુદરતી રીતે નાકથી બેનસાબ હોવાને લીધે, તેના જગ્યાએ ખોટું નાક મેળવવા તે એક તબીબ પ્રાપ્તે ગયો, પણ તે નાક ઢંકાય તેટલી આમડી થોડા પૈસાને બદલે-કપાવી લીધા અને તે કામે લગાડી, આશરે તેર માસ પછી નવું નાક એકાએક યંત્રે યઈ ગયું, અને થોડા દિવસમાં સડલી હાલતમાં ખરી પડ્યું, એ અણુ ધારેલા બનાવનું કારણ શાખી કહાડતાં માલમ પડ્યું કે જો પહેલે તે નાક યંત્રે યઈ ગયું, તેજ પહેલે ઉપર કહેલો બેગારી મરણ પામ્યો હતો.

— ❦ ❦ ❦ —

નિશાળોનાં ઇનામ પત્રક.

પ્રાંતકચ્છ.

(પાછળ પાને ૧૪૪ થી.)

બીદરા. જડેજ માવજી મૂળવાજીએ છોકરાઓને કવિતાઓ બોલાવી રાના ચાકર વહેંચી—આસંખીઆ. જડેજ હરિસંગજીનાઈ જીભાએ પોતાના કુંવરને નિશાળે બસાડી રાના ની મીઠાઈ રૂ. મહેતાજીને પાઘડીના—જડેજ દેવાજી અલીઆજીને ઘેર પૌત્ર પ્રસવ્યાથી રાના મીઠાઈ રૂ. મહેતાજીને પાઘડીનો—મનકુશ. બચાઉ વહીવટદાર રા. હાથીરામ રા. ધવજીએ રાના મીઠાઈ—ભૂજ નં. ૧ લો. મહેતા નરભિરામ જીવણે પોતાના બત્રીજને ઘેર પુત્રનો જન્મ થવાથી રૂ. રાના મીઠાઈ વહેંચી—પત્રાંસવા. સ્કૂલ કમિટીએ મીઠાઈ રૂ. ૫) વહેંચી—ભૂજ દન્યાશાળા. સોનોડતા કારભારી રા. માધવજી વેલજીને ઘેર પુત્ર પ્રસવ્યાથી રેવાઈકર ખીમજીએ રૂ. ૧ પતાસાં વહેંચ્યાં—ભૂજ મહોમ્મદન સ્કૂલ. મેમણ અમલુલ લતીફ આમરે દુરાન શરીફ પ્રે કંઈ તેની ખુશાલી માટે રૂ. ૩) સાટા સ્કૂલમાં વહેંચ્યાં—તેરા બૂ. નિશાળ. મ. આ. પોલીઠોકાલ એજન્ટ આપનેન સાહેબે પરીક્ષા લીધી તે વખતે કુંવરશી હમીરજી તરફથી પુસ્તકો તથા મીઠાઈ રૂ. ૧૫) ની આપવામાં આવી. ગ્રંથ કુંગરથી શોખવાળે છોકરાઓને માટે રૂ. ૧૨૫૦) ખરચી નિશાળ તૈયાર તેમાં વાચુ યવાના સખગથી રૂ. ૬-૮-૦ મીઠાઈ વહેંચી.

તથા મેહેતાજીને વીંટી હેમના નં. ૧ તથા સાલ ને પાઘડી તેમને આસિ-
 મંટ વગેરેને વિવેક પ્રમાણે સારા પોશાક આપ્યા. નળીઆના ઠા. ડોસા
 જલદવજીએ સ્કૂલમાં પધારી ૩૪) મીઠાઈ વહેંચી રા. બીટા ન્યાયાધીશ
 સ્કૂલમાં પધારી ૩૩) મીઠાઈ વહેંચી—વારસીક પરિક્ષા વંખતે કુમારમી
 હમીરજીએ ૩૧૫ પુસ્તકો તથા ૩૨૫ પતાસાં કુલ ૩૧૮૫૫ ઈનામ વહેંચ્યું.
 શેઠ ડુંગરશી સોજપાળવાળી નવી સ્કૂલના વારસુ વંખતે લાંબેચેરી માટેજ
 ફંડ થએલું તેમાંની ઘણીખરી કોરીઓ ઉધરાઈ જતાં તા. ૧ લી એપ્રિલ
 મને ૧૮૮૪ ને રોજ પુસ્તકશાળા રચાપવા કુમારમી હમીરજીની સમતીથી
 એક જાહેર સભા મળી પુસ્તકશાળા ખુલ્લી કરી ૩૭૫) ના પુસ્તકો, ૩૨૫)
 ના ન્યુસપેપરો તથા ૩૨૫) ફરનીયરખાને ખરચવા ડેરાવ થતાં ન્યુસપેપર-
 ના અધીપતી તથા પુસ્તકો વાર કાગળ લખવામાં આવ્યા. તે વખતે
 નિશાળોના જોકરા, તથા જોકરીઓ તથા નાઈટ સ્કૂલના જોકરાઓને કરાં-
 ચીવાળા બાઠીઆ સદગૃહસ્થે દરેકને એક એક રૂઆત આપ્યું. તથા પતાસાં
 વહેંચી આશરે ૩૩૫ નું ઈનામ વહેંચ્યું—જાઓ. વહીવટદાર રા. ચુનીલાલ
 ગોપાળરાયે ૩૦૫ ની સાકર વેહેંચી—પક્ષીવાર વીસનજી જ્ઞાને ધેર પુત્ર
 પ્રસવ્યાથી ૩૨૫ ના પતાસાં વહેંચ્યાં—ભૂજના રેવિન્દુ સરવેચ્છર માવજી
 જ્ઞામ સ્કૂલમાં પધારી હવેલા ધોરણના જોકરાની પરિક્ષા લઈ કોરી ૮ ના
 પતાસાં વહેંચ્યાં—મા. પરશોતમ હીરજીએ પોતાના પૌત્રને સ્કૂલમાં બેસાડી
 ૩૦૫ મીઠાઈ વહેંચી તથા મેહેતાજીને ૩૧ પાઘડીનો આપ્યો, અને બધા
 નોકરોને પ્રાંચ પ્રાંચ હાથ લગડાના કટકા આપ્યા. શા. તેજપાળ માણુ ત-
 રફથી ૩૨૫ ના પતામાં વહેંચવામાં આવ્યા હતા. શા. મુનશી કેશવજી
 પોતાના જોકરાને નિશાળે-બેસાડી ૩૨) ના પતાસાં વહેંચ્યાં. તેરાના રહીય
 વાલજી સામજીએ નાઈટ સ્કૂલમાં ૩૧ નાં પતાસાં વહેંચ્યાં—માધાપર ખા-
 નગી નિશાળ, કુમાર દેવશી બીમે ૩૧-૧૪-૦ ની ચોપડીઓ તથા પતાસા
 જોકરાઓને આપ્યા. જોશી પ્રાણજીવન વલ્લજીએ ૩૦-૧૪-૦ ચોપડીઓ
 તથા પતાસા વહેંચ્યા. રા. મૂળશંકર અમરજીએ ૩૧ રા. જેડી પેનાબાઈ
 ૩૦૫ ની મીઠાઈ જોકરાઓને આપી. રાં. બા. દી. સાહેબ મણીબાઈ
 જશભાઈએ જોકરાઓને તેડાવી પાઠ તથા લેખાં પૂછી ૩૩) ની સાકર
 મણુ ના વહેંચી. રા. હીમતરામ પ્રભરામ સરવેચ્છર તથા જેડી સામંજી

મોજાણીદારે રૂના ની મીઠાઈ વેહેંચી—સુથરી, બીટા અદાલતના ન્યાયા-
ધીશ રા. કાળીદાસ લક્ષ્મીશંકર તથા બીજા સદમૂહરચોએ મળી નીચે મુ-
જબ ઇનામ વેહેંચ્યું રૂ૧) શા બવાનજી દામજી રૂ૧) ઇસીઆથ બકુ રૂ૧
શા લધા ટોપણ વા શા ઉકેડા પ્રાગજી રૂ૪ શા હરજી હામુ વારશીક પરિ-
ક્ષા વખતે નીચે મુજબ ઇનામ વેહેંચવામાં આવ્યું મહારાજા ધિરાજ મી-
રજી મહારાજો શ્રી ઝોંગરજી બહાદુર તરફથી રૂ૭) ની ચોપડીઓ તથા
રૂ૧ ની મીઠાઈ વેહેંચવામાં આવી. રૂ૧) ની મીઠાઈ બાપાતો તરફથી સ-
વેચ ખાતે રૂ૧૦ જસાજી માંદાજી તરફથી મીઠાઈ વેહેંચવામાં આવી રૂ૧
બડેજી રતનજી રાવધણજી તરફથી રૂ૧ બડેજી રાવસંગજી સાહેબજી ત-
રફથી રૂ૧ પોટમાસ્તર હરીસંગજી તરફથી રૂ૧ શા મૂળજી માતશી તરફથી
રૂ૧ મહેતાજી મૂળજી ગંગારામ તરફથી—કુરાદી. શી તોર્ધા મધે રૂ૦-૧૦-૦
ના પેડા વેહેંચ્યા—સુદા. શા હીરાચંદ હંસરાજ રૂ૫) નું સ્કૂલ કમીટીએ
પરિક્ષા લીધી તે પ્રસંગે જરાબના શા પનજી દેવશીંગે રૂ૨૦ ના પતાસાં
વેહેંચ્યા શા ગોપાળજી આચારજીને ઘેર પુત્ર જન્મ્યો તેની ખુશાલીમાં રૂ૧
ના પેડા વેહેંચ્યા તથા રૂ૧૦૦ ના પેડા નાઈટ સ્કૂલમાં વેહેંચ્યા—રવ. રા.
મુરારજી પનજી આ. પોલીસ કમીશનરે રૂ૧૦ ની સાકર વેહેંચી—કોરટી.
બડેજી અમિરાજીએ પોતાના કુંવરને ત્યાં કુંવરનો જન્મ થવાથી રૂ૧ ન
મીઠાઈ વેહેંચી—તેરા કન્યાશાળા. મહેતાજી પ્રેમજી લાધા તથા મગન-
લાલ હરગોવિંદ તરફથી રૂ૪) ની મીઠાઈ કુંવર શ્રી હમીરજી તરફથી
રૂ૧૨-૨-૦ નું ઇનામ મે. આપમેળે સાહેબે પરિક્ષા લીધી તે વખતે આ-
પવામાં આવ્યું તેમાંથી રૂ૧૦ ના પેડા રૂ૧) ની રલેટ રૂ૧-૫-૦ નું લૂગું
રૂ૩-૧૫-૦ ની ચોપડીઓ ચૈક'કુંગરશી સોજાપાળે નવી સ્કૂલનું વાસ્તુ કંઈ
ત્યારે કન્યાઓને ચુંદડી પછેડા તથા મહેતાજીને પાઘડી પછેડી ૧ બારત
ચિકકને તથા બીજામતગારને એક એક સાંજો આપ્યો. બૂજનો રહીશ
રા. બવાનજી હરીદાસે રૂ૧૦ ની મીઠાઈ વેહેંચી નજીઆના ચૈક રણજી-
દાસ તુળશીદાસે કન્યાશાળામાં પંધારી વણ છોકરીઓને ચુંદડીઓ, તથા
ચોપડીઓ, બાકી સર્વેને પેડા આપ્યા કૂલ રૂ૫૦ નું ઇનામ વેહેંચ્યું આદી-
ના પોટ માસ્તર કાશીશંકર પ્રમુશંકર પોતાના જન્મ દિવસની ખુશાલીમાં
રૂ૨) ની ચોપડીઓ તથા રૂ૨) ના પતાસાં વેહેંચ્યા. વારશીક પરિક્ષા વખતે

કુમાર શ્રી હમીરજી તરફથી ૩૧૭) ના પુસ્તકો તથા ૩૨) પૈડા વેહેંચવામાં આ-
 વ્યા હતા—ખેરાળ, મી. હરજી મુરારજીએ પોતાના ભત્રીજાને નિશાળે ખેસાડી
 ૩૧૧ ની મીઠાઈ તથા ૩૦ મહેતાજીને પાઘડીના આપ્યા, મુદ્રાના ખીરથા મુરાર-
 દત્તી જાણાના મેનેજર રા. દલપતરામ કૃપાશંકરે ૩૦ ની સાકર વેહેંચી ૦-૬-૦
 ની સાકર તથા ખારેક આપી, ખવાસ સાંજ જમલે ૩૦ ની સાકર વેહેંચી—
 ખેસા. મોદો જૂઠા તરફથી ૩૦ ના પતાસાં રા. રા. પોસીય કમીશનર સાહેબ જ્ય-
 મંકર નરસીંહરામે પરિક્ષા લીધી તે વખતે નીચે લખેલા ગૃહસ્થોએ ઇનામ વેહેં-
 ચ્યું ૩૧૧૧ રા. રા. પોલીસ કમીશનર નરસીંહરામ ૩૨૧ વાધેલા મુમાવાજી
 ૩૧૧ રા. રા. મુરારજી ધનજી, ૩૨૧ વાધેલા પતાજી રામસંગજી ૩૨૧ વાધે-
 લા ખેંગારજી જગતસીંધજી સોદ્રાણીના ૩૧ વાધેલા પૃથુજી વજરાજી
 સોદ્રાણી ૩૧ વાધેલા અગધીરજી ૩૧૧ વાધેલા ભૂપતસીંધજી ૩૧ વાધેલા
 હરિસંઘજી ૩૧ વાધેલા દામજી મેગજી ૩૧ વજરામ હરીચંદ્ર ૩૧ મી.
 ૩૫થી રાએશીંહ ૩૧ વેરા દોપચંદ જેચંદ ૩૧૧ ઠા. લાલુ રણજીડ નાન-
 જીઆણી ૩૨૧ વાધેલા મુરારજી બાવાજી જટાવાડા વાળા કુલ ૩૨૩
 માંથી નીચે મુજબ ઇનામ આપ્યું. ૩૧૨) ૩માત્ર, ૩૪) ઝોદણી, ૩૧
 મીઠાઈ, ૩૨) ઝોપડીઓ ૩૨) મહેતાજીને પાઘડીના આપ્યા. વારશીક
 પરિક્ષા વખતે નીચે લખેલ સઃગૃહસ્થો તરફથી ઇનામ વેહેંચવામાં આ-
 વ્યું. ૩૬) વાધેલા ભૂપતસંગજી મેધરાજજી તરફથી ૩૬) શા. વજરામ હરીનંદ
 રાયજી તરફથી ૩૦ મો. વાતજી સામજી તરફથી ૩૦ વોદેરા શીવચંદ જેચંદ
 તરફથી ૩૦ વાધેલા દામજી અખેરાજજી તરફથી ૩૦ દહેદાર કાનજી નારાણ
 તરફથી ૩૦ મી. ૩૫થી રાએશી તરફથી ૩૦ ઠા. પુર્યોતમ જટાણી તર-
 ફથી ૩૦ મી જગશીંહ શોવરાજ—કોઠારા કન્યાશાળા. ઠા. રામદાસ દા-
 મજીએ કન્યાએને ૩૧ નાપૈડા તથા મહેતાજીને ૩૦ આપ્યા. ૧૧. કેશ-
 વજી ખેરાજ તરફથી ૩૧૧ ની સાકર તથા મુતાર વેલજી કેશવજી તરફથી
 સાકર ૩૦૧ ની ચેચવામાં આવી. મહેરબાન શેઠ મયુરદાસ લવજી નિ-
 શાળમાં પધારી કન્યાએની પરિક્ષા લઈ ૩૬) ના પતાસાં વેહેંચ્યા. તથા
 ૩૧૧ ની ઝોપડીઓ ગરીબ છોકરીએને આપી. બાકી ૪૦ ઝોપડીઓ
 આપવા માટે મુંબઈ લખવા કરમાળ્યું છે. વારશીક પરિક્ષા વખતે શા.
 હીરજી વેલજીએ પતાસાં ૩૦૧ વેહેંચ્યાં. સોની બાણજી પ્રાગજીએ ૩૧)

ના પતાસાં વેહેંચ્યાં—અંમર દ. યુ. નિશાળ, મે. રા. બા. દી. સાહેબ
મણીભાઈ જયભાઈએ સ્કૂલમાં પધારી ઉપત્તા ત્રણ વર્ગની પરિક્ષા લીધા
બાદ હોકરાઓનાં જ નાવેલ નકશા બોધા તથા બુગોળ અને ઇતિહાસ
કેટલાક સવાલો પૂછ્યા. અને દરેક વર્ગના ત્રણ ત્રણ હોકરાઓને પોતા
ઉતારે બોલાવી ૩૨૧-૧૩-૦ ના પ્રસ્તકો બક્ષીય આપ્યાં. અને નાઈ
સ્કૂલના હોકરાઓને ૩૬-૨-૦ ના પ્રસ્તકો બક્ષીય આપ્યાં. તેજ રોજ સાં
જના તર્હીના મહાજન તરફથી લાખેરેશીના મકાનમાં સભા ભરી સ્કૂલ
નાઈટ સ્કૂલ તથા કન્યાશાળામાં લૂગડાં આપવામાં આવ્યાં હતા. માંડવીના
રહીથ શેક સંઘજી રાએગીના વકીલ રા. વીસનજી માનસીધે સારા રાત
વાળા કવિના બોલનાર હોકરાઓને કુપટા તથા રૂમાલ ૩૩) ના વેહેંચ્યાં.
હા. મેચર દેવજીના ધરવાળાં બાઈ વાલ્મ્યાઈએ મરણ વખતે વિદ્યાર્થીઓને
ઇનામ આપવાનું ઠરાવેલ તે પ્રમાણે તેમના વકીલ હા. ઉમરેશી લુહાણાની
નાતની જગામાં સભા ભરી ૩૯) ના પ્રસ્તકો તમામ વિદ્યાર્થીઓને તથા
૩૧૫) ની મીઠાઈ તથા ૩૧૫) નાઈટ સ્કૂલના વિદ્યાર્થીઓને પ્રસ્તકો અને
૩૨) ની મીઠાઈ અને મહેતાજીને પાધડીના રૂા ઝેવી રીતે ઇનામ વે-
હેંચવામાં આવ્યું. અહીંના મી. દેવરાજ કથ્યાણને ઘેર પુત્ર જન્મવાથી
૩૨) ના પતાસા વેહેંચ્યાં—ગાગોદર. રાપર વહીવટદાર રા. રાઘવજી પું-
લજીએ હોકરાઓની પરિક્ષા લઈ ૩૧) ની મીઠાઈ ને રૂા ના રૂમાલ વેહેં-
ચ્યા રા. લાકડીઆ કારભારી દલપતરામ દયાશંકર સ્કૂલમાં હોકરાઓની
પરિક્ષા લઈ ૩૦) ની સાકર વેહેંચ્યા—મોથાળા. મે. આ. પોલીટીકલ એ-
જન્ટ આપમેન સાહેબે પરિક્ષા લીધી તે વખતે લડેજ આમરજીએ ૩૧) ના
પેંડા વેહેંચ્યા—ગોધરા. નાએ લખેલા સદગૃહસ્થો તરફથી ઇનામ વેહેંચ-
વામાં આવ્યું. ૩૧૧૧ સંઘવી નાગજી હીરજી રૂા સોની પ્રાણજી મનજી
રૂા સોની રાગવજી ટોપણ રૂા દેવરાજ જોતસિંહ રૂા લખમશી શીવજી
રૂા યુરજી કૃતેચંદજી રૂા હા. ગોપાલ પ્રેમજી ખીજ સદગૃહસ્થોએ મ-
ળા ૩૩-૧૦-૦ ની ચોપડીઓ તથા સ્લેટો હોકરાઓને ઇનામ
માં આપી. રા. માંડવી વહીવટદાર તથા ત્યાપાધીશ કાળીદાસભાઈ
સ્કૂલમાં પધારી હોકરાઓની પરિક્ષા લઈ રૂા ની મીઠાઈ વેહેંચી—
મ્મંગીઆ, મે. આ. પોલીટીકલ એજન્ટ સાહેબ બહાદુરે સ્કૂલ તપાસી તે

વખતે-ધોણાધરના પીર શ્રી હરીનાથજી તરફથી રૂ. ૧ ના પૈડા વેહેંચવામાં આવ્યા. શા સાકરચંદ પ્રાગજીને પેર પુત્રનો જન્મ થવાથી રૂ. ૧ ની સાકર વેહેંચી. વાર્થીક પરિક્ષા વખતે નીચે મુજબ રાદગૃહસ્થો તરફથી ધનામ વેહેંચવામાં આવ્યું. દરબાર શ્રી તરફથી રૂ. ૪-૮-૨ કીમાંધી પીર શ્રી હરીનાથ તરફથી રૂ. ૧૦ થા પાતાચંદ કથાણુજી તરફથી રૂ. ૦-૬-૦ માં ઠા. પુરુષોત્તમ વરજાણ રૂ. ૧ થા. ગાંગજી તેજથી રૂ. ૧ સોની માવજી મુરારજી રૂ. ૧ સોની રામજી દામજી ૦ થા આશકરણુ જોડાણી રૂ. ૦ માંગિં નાનજી ઠાકરથી રૂ. ૦-૬-૦ શા ખેતથી પ્રાગજી રૂ. ૦ થા ખેતથી જવેર રૂ. ૦ ચાકરચંદ પ્રાગજી રૂ. ૧ થા લખમથી પચાણુ રૂ. ૦ સોની દેવથી લીલાધર રૂ. ૧ ની તથા સાકર રૂ. ૧ થા અને રૂ. ૧) મહેતાજીને પાલડીનો આપવામાં આવ્યો—દેશકપર. મે. રા. રા. જયચંકર નરસીરામ પોલીસ કમીશનર સાહેબ અંગ્રેની મુકલમાં પધારી પરિક્ષા લીધી તે વખતે નીચે મુજબ ધનામ વેહેંચવામાં આવ્યું રૂ. ૧૦૦ મે. રા. રા. જયચંકર નરસીરામ કચેરના પોલીસ કમીશનર સાહેબ તરફથી રૂ. ૦ થા હીમચંદ રામદાસ કોઠારી તરફથી રૂ. ૧ થા ઉડેડા માનસીંગ રૂ. ૧ થા આપથી ભારા થા ઉડેડા માણુકે પોતાના છોકરાને નિયાળે ખેસાડી રૂ. ૧-૧૦-૦ ની દાક્ષ વેહેંચી મુતાર વીરરામ ભગાએ પોતાના છોકરાને નિયાળે ખેસાડી પતાસાં રૂ. ૧) નાવેહેંચ્યા કેરા કન્યાશાળા અંગ્રેની કન્યાશાળા ઉધાડવામાં આવી તે વખતે ગામધણી તરફથી રૂ. ૧ માલ છોટના રૂ. ૧) તથા સાકર રૂ. ૪) ની વેહેંચવામાં આવી તેજ પ્રસંગે ત્યાંના ખોળ માહાજન તરફથી રૂ. ૧૦ સાકર વેહેંચવામાં આવી હતી. ખોળ ખંદાલીભાઈ મેરાલી તરફથી રૂ. ૧ નું ધનામ વેહેંચવામાં આવ્યું—ખીટા. અંગ્રેની મુકલમાં રા. દેવાચંકર મહાદેવ ન્યાયાધીશ તથા દામોદરભાઈ કરમચંદ દેજાદાર વગેરે પધારી નીચે મુજબ ધનામ વેહેંચવામાં આવ્યું. રૂ. ૧ રા. દેવાચંકર મહાદેવ તરફથી રૂ. ૧) રા. દામોદરભાઈ કરમચંદ તરફથી રૂ. ૧૦૦ હાથારામ પુરુષોત્તમ ઓપરસાઅર રૂ. ૦૦ રા. દયાચંકર પુરુષોત્તમ રૂ. ૦ વકીલ માધવજીચંદ રૂ. ૦૦ કુંવરજી નારણજી રૂ. ૧ વસાઈઆં સોગણુ રૂ. ૦ દેશવજી લખમીચંદ રૂ. ૦ વકીલ જોડા સામજી રૂ. ૦ ખીમજી વાગજી રૂ. ૦ વકીલ દેવકરણુ રૂ. ૧ ઠા. પેરાજ દેવચંદ રૂ. ૦ તેજપાળ ખીમજી રૂ. ૦ વસંતજી ખેચર રૂ. ૦ વેલજી લક્ષ્મીદાસ રૂ. ૦ લવજી લક્ષ્મીદાસ રૂ. ૦ વેડુંદારામ વસંતજી—જાણી કન્યાશાળા. અંગ્રેની કન્યાશાળા

ઉઘાડવામાં આવી તે વખતે નીચે મુજબ ઉધરાણું કરી ઇનામ વેહેંચવામાં આવ્યું હતું રૂ. ૨૦ રા. વજશંકર ગોદીનાથ તરફથી રૂ. ૨૦ રા. નરભીરામ કસટમ કારભારી તરફ રૂ. ૧૦ શા દેવશી વસાઇઆ તરફથી રૂ. ૧૦ ઠા. ગોવિંદજી મુરારદાસ તરફથી રૂ. ૧૦ ઠા. માવજી દામોદર તરફથી રૂ. ૧૦ ઠા. ગોકળદામજી તરફથી રૂ. ૧૦ શા કેશવજી લખમશી તરફથી રૂ. ૧૦ શા પાસવીર પેરાજી તરફથી રૂ. ૨-૨-૦ મેતા સામજી લધા રૂ. ૨-૨-૦ ઠા. વીસનજી રામજી રૂ. ૨-૨-૦ શા નેણશી વસાઇઆ રૂ. ૨-૨-૦ શા ઠાકરશી બીમસી—

અધુરું.

સરકારી જાહેર ખબર.

લોઅરગ્રેડની સરકારી નોકરીમાં દાખલ થવાને સારૂ ખેલેલા અને બીજા વર્ગનાં સર્ટિફિકેટ મેળવવા ઇચ્છનારા ઉમેદવારોની પરીક્ષા નીચે લખેલી જગ્યાએ તા. ૨૧ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૮૫ ને વાર સોમ તથા પછીના દિવસોએ થશે:—

અમદાવાદ, નડીવાદ, ગોધરા, બરચ, મુરત, અને રાજકોટ.

૨ ઉમેદવારોએ ૨૧ મી આગષ્ટ સને ૧૮૮૫ મુધીમાં ઉમરનાં સર્ટિફિકેટ મુકરર કરેલા આકારમાં કમિટિના પ્રમુખ ઉપર મોકલવાં. ઉમેદવાર જ્યાં જન્મ્યો હોય તે જિલ્લો, તાલુકો, અથવા એજન્સી, તથા ગામ કે શહેર તેણે સ્પષ્ટ રીતે લખવું.

૩ જે મધ્યસ્થળે ઉમેદવાર પરીક્ષા આપવાની ઇચ્છા રાખતો હોય ત્યાંના પ્રમુખને અર્જ કરવાથી ઉમરના સર્ટિફિકેટનાં ફાર્મ તે મફત પૂરાં પાડશે. મહીકાંદા અને પાતણપોર ઇલાકામાં—રહેનારા ઉમેદવારોએ પરીક્ષા આપવા અમદાવાદ આવવું.

૪ અને ત્યાં મુધી જે નિશાળમાં છેલ્લો અભ્યાસ કર્યો હોય તે નિશાળના માસ્તર પાસેથીજ ઉમેદવારે ઉમરનું સર્ટિફિકેટ લેત આવવું.

અમદાવાદ.

૨૦ મી જુન ૧૮૮૫

(સહી) ઇ. જાહલસ.

એજ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર. ઉ. પ્રાંત.

જાહેર ખખરનો ભાવ.

૧ થી ૬ લીટી સુધીના (૩૧)

૭ થી ૧૪ લીટી સુધીના (૩૨)

૧૫ થી ૨૨ લીટી સુધીના (૩૩)

(૨૩ થી ૩૦ લીટી સુધીના ૩૪)

જો એકની એક જાહેર ખખર એક કરતાં વધારે વારે છપાવવી હશે, તો જોડણી વારે છપાવશે તેટલા આના એક રૂપિયે આજ્ઞા લેવામાં આવશે:—
જેમકે જે વારે છપાવે તો છપાવે બાવે જે થાય તેના રૂપિયે ગા=, ૫-
છવારે છપાવે તો ગા=, ચારવારે છપાવે તો રંગા, પાંચવારે છપાવે તો
ગા=, અને છ વારે છપાવે તો રંગા=, લેખે કિંમત મણવામાં આવશે.
આ નિયમ જાહેરાત સુધીની એવીનીજ લાગુ પડશે. આખા વર્ષને માટે
બાંધી કરનારે પાસેથી રૂપિયે અર્ધજાજ લેવામાં આવશે.

અગાઉથીજ આખી સુદતની કિંમત મળ્યા વિના અને છાપવું શરૂ
કરીશું નહિ, અને જે માર્ગથી છપાવા માંડવાની હોય તેના પાછલા મા-
સની તા. ૨૦ મી સુધીમાં અમને મળવી જોઈશે.

મુ. રાજકોટ.

૫ મી જુલાઈ ૧૮૮૫

હરિલાલ વસંતરામ.

મનિજર. ગુજરાતસંજાપત્ર.

જાહેર ખબરનો લાવ.

૧ થી ૬ લીટી સુધીનાં (૩૧)

૭ થી ૧૪ લીટી સુધીનાં (૩૨)

૧૫ થી ૨૨ લીટી સુધીનાં (૩૩)

૨૩ થી ૩૦ લીટી સુધીનાં (૩૪)

જો એકની એક જાહેર ખબર એક કરતાં વધારે વાર છપાવવી હોય
તો જેટલી વાર છપાવશે તેટલા આનાં એક રૂપિયે આછા લેવામાં આવશે.
જોમકે એ વાર છપાવે તો ઉપલા ભાવે. જો થાય તેના રૂપિયે. ગા-
ણવારે છપાવે તો ગા- , ચારવારે છપાવે તો રૂ.ગા, પાંચવારે છપાવે
ગા- , અને છ વાર છપાવે તો રૂ.ગા- , લેખે કિંમત ગણવામાં આવશે.
આ નિયમ છ માસ સુધીની ખાલીનેજ લાયક પડશે. આખા વર્ષને
ખાલી કરનાર પાસેથી રૂપિયે અર્ધોજ લેવામાં આવશે.

અગાઉથીજ આખી મુદતની કિંમત મળ્યા વિના અમે છાપણું
કરીશું નહિ, અને જો માસથી છપાવા માંડવાની હોય તેના પાછલા
સનો તા. ૨૦ મી સુધીમાં અમતે તે મળવી જોઈએ.

મુ. રાજકોટ. } હરિલાલ, વલ્લભરામ,
૫ મી જુલાઈ ૧૯૮૫ } મનિજી. ગૂજરાતશાળા

ગુજરાતશાલપત્ર

પુસ્તાક ૨૪ સું.

આગષ્ટ.

સત ૧૮૮૫.

અંક ૮ મો.

કેલવળી શાતાનો રીપોર્ટ ઈ. સ. ૧૮૮૩-૮૪.

આ વર્ષે રીપોર્ટ અમારા હાથમાં બહુ મોડો આવવાથી તેનો. યથા-
સ્થિત સાર હમેશની માફક ન આપતાં. સરકારી ડરાવમાં જે જે બાબતો
લીધેલી છે તેજ અહિંયા મુખ્યત્વે કરીને તથા આપણા પ્રાંતને લગતી
મોટી મોટી હકીકતો નોંધવાનો આજ વિચાર રાખીએ છીએ.

મુંબઈ સરકાર પોતાના ડરાવ નંબર ૩૬૭૭ તા. ૧૮ મી સપ્ટેમ્બર
૧૮૮૪ નામાં લખેછે કે કેળવણીના તમામ કારખાનાઓ ગણતાં. આ વર્ષે
૪૦૨૧૯૦૪ રૂપિયા આ ઇલાકામાં ખર્ચાયા હતા. એમાં ૧૧૮૯૦૯૮ પ્રો-
વિન્સિયલ ફંડના, ૧૫૦૧૭૬૬ લોકલફંડના, અને બાકી જે ૧૩૩૧૦૩૭
રૂપિયા રહ્યા તે દેશી રાજ્યોના અને આનગી રકૂલોમાં ખર્ચાએલા સમજવા.

પાછલા પાંચ વર્ષોનો હિસાબ જોતાં જણાવેછે કે પ્રોવિન્સિયલ ફંડમાં-
થી ૧૧ થી ૧૨૧ લાખ રૂપિયે દર વર્ષે ખર્ચાયેછે, અને લોકલફંડનો ખ-
ર્ચ વધતો જાયછે જે ૧૩ લાખ ઉપરથી વધીને હાલ ૧૫ લાખ મુધી
આવો પહોંચ્યો છે. મદદ લેનારી નિયાજોનો આનગી ખર્ચ આ લાખ-
નો હતો તેને કેકાણે હાલ ૫ લાખનો જોવામાં આવેછે, અને દેશી રાજ્યો
વગેરેના નહિ મદદ લેનારી નિયાજોનો ખર્ચ આ ઉપરથી હાલ વધી ૮
લાખ થયા લાગ્યોછે.

એ કુલ (ઉપજા આંકડા મૂકી દેતાં) ૪૦ લાખમાંથી ૧૨ લાખ ન

૬૫ હજાર પ્રાઇમરી એટલે ફક્ત દેશી બાપાની કેળવણી પાછળ ખર્ચાયા હતા. સેકન્ડરી સ્કૂલ એટલે હાઇસ્કૂલ વિગેરે ઇંગ્રેજી શીખવનારી નિયાજોનો ખર્ચ હા લાખ રૂપિયા હતા જેમાંથી ૩ લાખ ને ૭૦ હજાર તો ફીમાંથી ઉપજેલા હતા, યુનિવર્સિટી અને યુનિવર્સિટીને લગતો ખર્ચ ૩ લાખ હતો, અને તેમાં પણ પ્રોવિન્સિયલ ફંડમાંથી તો ૧ લાખને ૭૬ હજાર રૂપિયાનું આપવામાં આવ્યા હતા.

નિયાજો બાંધવા ખાતે ૪૧ લાખ અને ગ્રાંટ આપવા ખાતે ૧ લાખ ને ચાર હજારનો ખર્ચ થયો હતો.

આ વર્ષે કુલ નિયાજો ૧૩૩૫ તથા ૪૧૩૩૪૧ બાંજુનારનો સંખ્યા હતી. પાછલા વર્ષ સાથે મુકાબલો કરતાં નીચે પ્રમાણેનો વધારો માલમ પડે છે.

નિયાજની જાત.	નિયાજનો વધારો.	નિયાજીયાનો વધારો.
સરકારી	૪૫	૧૨૦૬૪
મદદ લેનારી	૨૮	૩૨૮૬
માત્ર દખરેખ હોંની	૧૨૧	૭૬૦૫
પોલીસ તથા જલમા નિયાજો	૩	૬૭
કુલ	૧૯૭	૨૩૩૫૫

પ્રાંતવારે જોતાં ઘણામાં ઘણો વધારો દક્ષિણ પ્રાંતમાં હતો. ગયે વર્ષે ૧૧૦૦૦ બાજુનારનો હતો, તેટલોજ એટલે ૧૦૦૦૦ નો આ વર્ષે પણ નોંધાયેલો છે. માત્ર એક ધારવાડ જિલ્લામાંજ ૫૫૦૦ બાજુનારો વધેલાં માલમ પડે છે. ત્યાં હાલ વસ્તિના પ્રમાણમાં ૩.૬૦ જણ બાજુ છે. એ આંકડો ફક્ત આ બાબતમાં સર્વોપરી જે સુરત અને ભરૂચ જિલ્લા ન્યાં સેકંડ ૪.૦૨ જણ બાજુ છે તેના કરતાંજ ઉતરતો છે, અને મુંબાઈ શહેરની બરાબર આવી રહે છે.

ઉત્તર પ્રાંતમાં ૪૩ નિયાજો અને ૪૩૧૧ નિયાજીયાનો વધારો જણાય છે.

ગ્રાંટ મેડિકલ કાલેજમાં આ વર્ષથી સ્ત્રીઓને માટે વર્ગ ઉઘાડવામાં આવ્યો હતો.

પ્રાથમરો નિયાજોમાં કેળવણી લેનારી દુધી-ઊંકરીઓની સંખ્યા આખા ધંધાકા ખાતે ૩૫૬૦૫ હતી. એમાંની ૧૧૫૧૪ ઊંકરીઓની નિયાજમાંજ અભ્યાસ કરતી હતી, અને બાકીની ૨૪૩૯૧ કન્યાશાળાઓમાં બેસતી હતી. કુલ કન્યાશાળાઓ વર્ષ આખરે ૩૮૨ હતી, એટલે, પાછલા વર્ષ કરતાં ૩૨ નો વધારો છે. આ વધારો ઘણાખરો ગૂજરાતમાંજ થયેલો જ્યાં ૧૫૨ નિયાજોમાં ૯૯૧૯ ઊંકરીઓ અભ્યાસ કરેછે તે ઉપરાંત ૧૫૬૪ ઊંકરી નિયાજોમાં બેસેછે.

આ પ્રમાણે સરકારી કરાવનો સારેછે. હવે ગૂજરાત વિષે ખાસ લોકીકત કાંઈ કાંઈ એ રીપોર્ટમાંથી તારવી કાઢીએ છીએ.

હાઈસ્કૂલોમાં ઊંકરીનો કાંઈક વધારો છે, અને તેમને વિષે રાવજ-હાકુરે ગોપાળજી સુરભાઈ લખેછે કે મેં તે બધી તપાસી છે અને તેમની સ્થિતિ સારી છે. માર્ટિન્ડુલેશનનું પરિણામ ગયા વર્ષ કરતાં કાંઈ સામાન્યપણે ઉતરતું હતું, પણ નડિયાદ, ભરૂચ, નવસારી, બૂજ અને સુરતની મિથન હાઈસ્કૂલો હમેશ કરતાં સારી નીવડી છે. સુરતની મિથન સ્કૂલ મિ. બ્રહ્મસે અગાઉથી ધાર્યું હતું તે પ્રમાણે સુરતની સરકારી હાઈસ્કૂલની જખરી હરીફ થઈ પડીછે, કેમકે જ્યારે એ ૪૦ માંથી ૧૦ જ માર્ટિન્ડુલેટ કરાવવાને શક્તિમાન થઈછે, ત્યારે એ મિથન સ્કૂલમાંથી આ વરસ ૩૧ માંથી ૧૬ પાસ થયાછે.

મિડલ ક્લેસ સ્કૂલ આ વર્ષે ગૂજરાતમાં ત્રણ વધીછે:—એક કપડવણજમાં ત્યાંની મ્યુનિસિપાલિટીએ કાઢી તે, બીજી વાંસદાતા રાજ્ય તરફની, અને ત્રીજી સુરતમાં બહાંગીરજી મોટાબાઈની ગર્લ સ્કૂલ. અમદાવાદમાં યુરોપિયનો મોટે પ્રેસિડેન્ટરિયન સ્કૂલ હતી તે બંધ થઈછે, પણ એક રોમન કાથોલિક સ્કૂલ એજ શહેરમાં નવી ઉઘડી છે. પરીક્ષાના પરિણામ આખા પ્રાંત ખાતે આ પ્રમાણે નોંધાઈ આવ્યાછે:—

વલસાડ	૫૪	નવસારી	૪૮	અંકલેષ્વર	૫૩	એડા	૫૧	વીરમગામ	૬૧	કાંપડીસા	૫૩	સુરતની	ખાંચ સ્કૂલ ૬૬, અમદાવાદની	ખાંચ સ્કૂલ નંબર પહેલાની ૮૬, અમદાવાદની	ખાંચ સ્કૂલ નંબર બીજીની ૮૩, ધોળકા	૭૦, રાંદેર	૪૧, અને ગોધાવા	૯૧, મદદ લેનારી સ્કૂલોમાં સુરતની
-------	----	--------	----	-----------	----	-----	----	---------	----	----------	----	--------	--------------------------	---------------------------------------	----------------------------------	------------	----------------	---------------------------------

પારસી પંચાયત સ્કૂલ ૨૬, અને સુરતની જહાંગીરજીવાણી સ્કૂલ ૩૨ પાસ કરાવ્યા હતા.

કાંઈ પણ મદદ ન લેનારી પણ સરકારની તપાસણી હેઠેની સ્કૂલોમાં આ મુજબનું પરિણામ આપ્યું હતું. ડાકોર ૭૨, ભાવનગર ૫૬, વઢવાણ ૭૧, મોરવી ૭૪, મહુવા ૮૧, ગોંડળ ૭૬, લીમડી ૮૧, પાલણ-પુર ૫૮, રાધણપુર ૭૬, ધાંગધ્રા ૭૫, વળા ૮૬, હુંણાવાડા ૬૨, જુન ૫૬, માંડવી ૭૪, અને કપડવણજ ૩૮.

વર્નાક્યુલર સ્કૂલો. આપણા પ્રાંત ખાતે કુલ ૩૪ વધી છે, અને ભણનારની સંખ્યામાં ૪૨૮૩ નો વધારો છે, જે માત્ર દક્ષિણ પ્રાંત કરતાં જ ઉતરતો છે, પ્રત્યેક ભાગે સેકંડે કેટલા છોકરા પરીક્ષામાં બેસાડ્યા અને બેસાડ્યા તેમાંથી સેકંડે કેટલા પાસ કરાવ્યા તે નીચેના કોઠા ઉપરથી માલમ પડશે.

જિલ્લો છોકરાની કુલ સંખ્યા સેકંડે પરીક્ષામાં બેઠા સેકંડે બેઠેલામાંથી પાસ

સુરત (ઉત્તર ભાગ)	૧૦૨૮૬	૫૪	૬૦
„ (દક્ષિણ ભાગ)	૭૦૧૮	૫૨	૫૨
ભરૂચ	૧૨૯૧૫	૫૪	૬૨
બેડા	૧૦૮૧૧	૫૮	૫૫
અમદાવાદ	૧૨૭૨૫	૬૫	૫૬
પંચમહાલ	૩૯૧૬	૫૨	૫૫
કાઠીયાવાડ	૩૪૧૯૬	૬૩	૬૬

કન્યાશાળાઓ, પાછલા વર્ષ કરતાં ૧૩ વધીને ૧૫૨ થઈ હતી. તેમજ ભણનારમાં આશરે ૬૦૦ નો વધારો થઈ જોડીઓની કુલ સંખ્યા ૯૧૧૬ હતી. ૧૫૬૪ છોકરાની નિયાજોમાં ભણે છે તે જુદી સમજાવી. અભ્યાસ બાબત નીચેના આંકડા જોવા.

સુરત (ઉત્તર વિભાગ)	૧૮૬	૨૨	૬૦
„ (દક્ષિણ વિભાગ)	૩૦૪	૩૬	૫૬
ભરૂચ	૪૬૨	૬૦	૭૪
અમદાવાદ	૧૪૫૨	૩૬	૫૬

એડા	૧૦૨૩	૨૨	૧૦
પંચમહાલ	૩૨૦	૧૯	૪૨

ટ્રેનિંગકોલેજે. અમદાવાદની ટ્રેનિંગ કોલેજમાં ત્રીજા વર્ષમાં ૧૧ માં થી ૧૧, બીજા વર્ષમાં ૪૦ માંથી ૩૩, ને પહેલા વર્ષમાં ૫૯ માં ૪૫ પાસ થયા હતા. રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજે બીજા વર્ષમાં ૨૩ માંથી ૨૧, અને પહેલા વર્ષમાં ૩૮ માંથી ૩૦ પાસ કરાવ્યા હતા.

કાઠીયાવાડમાં હાલ ૨૨૩ અનટ્રેન, અને ૩૦૨ ટ્રેઇનિંગ માસ્તરો છે, જે રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજે પૂરા પાડ્યા છે.

વાંચનમાળા કેવી જોઈએ ?

આપણી હાલ નિશાળોમાં ચાલતી વાંચનમાળાની સામા મિ. મણિલાલે લખેલા ચોપાનીયાની પહેલું અને પ્રથમ આપી ચૂક્યા છંદ્યે, અને દિલ્લીમાં છંદ્યે કે રચણસંક્રેયના કારણથી અત્યારસુધી એ અગત્યના વિષય ઉપર અને કાંઈપણ બાકી રૂંચ્યા નથી. નિશાળમાં ઘણા પ્રકારની ચોપડીઓ ચાલે, પણ તે સર્વમાં જેને વાંચનચોપડી કહીએ છંદ્યે તે ધણીજ અગત્યની છે, અને કેળવણીનો ઘણો આધાર તેના ઉપરજ છે. આવતો જમાનો કેવા વળણનો નીવડશે એ ધણુંકરોને તે સત્ર નિશાળમાં ચાલતી વાંચનમાળા ઉપરથીજ નિશ્ચય થાય છે. એ કારણથી શાળા રચના હિતચ્છુઓ જનકેળવણી ઉપર અને તેમાં પણ વિશેષ કરીને ચાલતી વાંચનમાળા ઉપર અત્યુચ્ચ ધ્યાન આપે છે. એ કારણથીજ ભરતખંડનું બહુ ઇચ્છનારા લાડ રિપન તથા વર્ડસ્વર્થ સહિત વગેરે કેટલાક વિદ્વાનો એવી બલામણુ કરે છે કે જનકેળવણી લોકે પોતાનેજ હસ્તગત કરવા મોખ્ય થયું લેખ્યે, કેમકે આવતો જમાનો કેવા કરવા લેખ્યે તે લોક પોતે જેવું જાણે તેવું સરકારથી જાણી ચકાવ નહિ.

આવા અગત્યની બાબત ઉપર મિ. મણિલાલે ચર્ચા ઉઠાવવાને પ્રયત્ન કર્યું તેને મારે અમારા એ ઉત્સાહી તરફ મિત્રને અમે શાખાસી આપીએ છંદ્યે, અગર જો એ ચર્ચા ગૂંજરાતી પ્રજાએ બરાબર હાંસધી

હાથી લીધી નહિ તે ઉપરથી સાબીત થાય છે કે એવા વિષય ઉપર વિચાર બાંધવાને આપણે હજી સામાન્યપણે યોગ્ય થયા નથી. એક જ કેટલાંક એ વિષય કાંઈક સ્વીકારી તેમાં પણ જોઈએ તેવું ગાંભિર્ય અમને દેખાતું નથી. હજી શિક્ષણશાસ્ત્ર સંબંધી આપણે ઘણાજ બેદરકાર અથવા શોકજનક અસાન ધરાવનારા છઈએ, માટે વાંચનમાળાઓ કેવી જોઈએ એ સામાન્ય વિષય ઉપરજ અત્રે કાંઈ અમે લખીએ તો તે વધારે કાપલાકારક થઈ પડશે એમ અમને લાગે છે.

લાન્ડન નામનો આધુનિક મહા પ્રસિદ્ધ શિક્ષણશાસ્ત્રી નીચે પ્રમાણે વાંચનમાળાના ચાર ઉદ્દેશ વર્ણવે છે:—

૧. વાંચવાનો તથા વાંચીને વિવિધ જ્ઞાન મેળવવાને શાખ બાળકના મનમાં ઉત્પન્ન કરવો.
૨. બાળાસાન આપવું—એટલે બાળાનું બળ તથા સૌંદર્ય બાળકોના અંતઃકરણને લાગે, અને તેનો તે ઉપયોગ કરતાં શીખે એમ કરવું.
૩. રસદારે નીતિની એવી પરોક્ષ કેળવણી આપવી કે બાળકોની સુવૃત્તિઓ કેળવાઈ મોટી ઉંમરે તેઓ ઉમદા કામ કરના થાય.
૪. વિવિધ શસ્ત્રોનાં મૂળતત્ત્વોનું એવું સચોટ પ્રતક્ષ જ્ઞાન આપવું કે તે બાળક પછી ગમે એટલું જ્ઞાન મેળવવા માટે તો તેઓ પોતાની મેળેજ પુસ્તકો વાંચીને મેળવી શકે.

આ ચાર ઉદ્દેશમાં કહાણો વધારે અને કહાણો ઓછા અગત્યનો છે એમ કહી શકાય નહિ, પણ જે બેદ પાડવા બેસીએ તો બેશક રસદારે નીતિનો ભાગ એજ ઉત્તમ કામ છે. જે વાંચનમાળાથી જ્યાં લાગણીઓ ઉદ્ભવે, એટલે જે બાળકથી બાળકના મનમાં હોંસ, ઉદ્બોધ, શૌર્ય, સાહસ, મમતા, સાર્વજનિક હૃદય, મુજબતા, પરમાર્થ, વગેરેની વૃત્તિઓ પ્રકૃતિ થાય, આત્મદમનનો મહીમા સમજાય, અને ઝૂંકામાં જોયા વચસ્વી કામો કરવા તર્ફ તેનો આત્મા આગુર થઈ જાય, તેના જેવું બીજું દેશને કાંઈપણ એવકારક નથી એના મોદગળ સામાન્ય જ્ઞાન, ઇતિહાસ ભૂગોળ, પદાર્થ વિજ્ઞાન, કે કળાકૌશલ્યના વાનો પાંચ વધારે કે ઓછી શીખવાઈ તો તેમાં શી વિસાદ છે? જે શુભોપડે પોતાનું તથા પારકાનું બહું કરવાની

શક્તિ મળે છે તે ગુણોજ આ લોક અને પરલોકને અર્થે ખરા કામના છે, અને જો એ ગુણો ન કેળવાવા તો બીજી સઘળી કેળવણી કાંઈપણ કામની નથી. ત્રિવિધ કેળવણીમાં નીતિની કેળવણી એજ ઉત્તમ કેળવણી છે, પણ તે આપવી બહુ મુશ્કેલ છે. એ કાંઈ બહુવાચ્યો આવતી નથી. સુનીતિ આપવાને માટે તો વૃત્તિઓજ સુધારે વળવી જોઈએ, અને તે જેવી વાર્તાઓ કે દૃષ્ટાંતથી વળે છે તેવી વ્યાખ્યાનબોધથી ક્યારે પણ વળતી નથી. તે માટે રસ એજ નીતિની કેળવણીનું ખરું દ્વાર છે.

રસિકતા એ ૧ લો ઉદ્દેશ પાર પાડવાને માટે પણ એટલીજ અવશ્ય-ની છે. વાંચનમાળાની ઓપડીઓ એવી જોઈએ કે બાળકો પોતાની ગમતને માટે નવરાં પડ્યાં હોય ત્યારે પણ હાંસે હાંસે વાંચે. ખાનગી વાંચનનો શોખ ઉત્પન્ન કરવાનું પ્રથમ સાધન એજ છે, અને તેથી વાંચનમાળામાં કદાપિ પણ કઠિણ, કંટાળા ભરેલા, કે ગોખણીયા વિષયો દાખલ કરવા જોઈએ નહિ, અને શૈલી તો સમજે સ્થળે વિચિત્ર તથાપિ મનોહર જોઈએ.

બીજાં બધાં પુસ્તકો કરતાં વાંચનમાળામાં વિશેષતા એ રહેલી છે, કે તે તો ઉત્તરોત્તરે જેનાં જ્ઞાનબુદ્ધિ વૃદ્ધિ પામતી જાય છે. તેવાંને માટે લખવાની છે, અને તેથી વાંચનમાળામાં બાળા તથા અર્થ, ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિજ પામતા જવા જોઈએ, અને વળી તે વૃદ્ધિ બાળકતા જ્ઞાનબુદ્ધિ જે અનુક્રમમાં વૃદ્ધિ પામે છે તેની સમાંતરજ ચાલી જવો જોઈએ. બાળકમાં જે ઉમરે જે શક્તિ વધારે ખીસવાપર આવેલી હોય, તે શક્તિને અનુસરતાજ પાઠ તે ઉમરે બહુવાની વાંચન ઓપડીમાં આવવા જોઈએ. ઉપરના વિચારથી વાંચનમાળાની ઓપડીઓના ત્રણ પગથીયો પડે છે, અને તે દરેક પગથીયે ઉપર કહેલા ચારે ઉદ્દેશ રહેલા હોય છે, તોપણ તેનું સંમિશ્રણ તથા વ્યવસ્થા જુદી જુદી રીતેજ કરવી જોઈએ.

૧ હું પગથીયું. આ પગથીયે બાળકતા હાયમાં પહેલ વહેલીજ ઓપડી આવીને પડે છે. એની ઉમર હજી માત્ર પાંચસાત વર્ષનીજ હોય છે. હજી એનામાં માત્ર ઇદ્રિયજ્ઞાનની શક્તિઓજ ખીસેલી છે, અને તે પણ જોઈએ તેવી નહિ. વસ્તુઓનાં નામ અને તેના થોડા ગુણ એજ એના જ્ઞાનની પરિશીમા છે. શબ્દજ્ઞાન પણ એજ પ્રમાણમાં બહુ થોડું—

નહિ જોવું છે. બાળક પોતાના અવહારનાં શબ્દો જાણે છે. મોટાની બોલી એ જાણે બરાબર સમજી શકતું નથી, અને પુસ્તકી બાપા તો કેવળ પેર બાપા સમાનજ છે, જે એને ધોમે ધોમે પણ પઢે તે બરાબર શીખવવી એ એક વાંચનમાળાનો મોટો ઉદ્દેશ છે. માટે આ પહેલા પ્રગથીયાની વાંચન ઓપડીનું પહેલું કામ તો એજ છે કે દરેક પાઠમાં મોડા મોડા નવા શબ્દ શીખવવા અને પાછળ આવી ગએલા શબ્દોને તેમાં પુનરાવર્તન કરી પાઠ કરાવવા. આ શબ્દો નવા ખરા પણ એવા જોઈએ કે જેના અર્થનું જ્ઞાન બાળકને પોતાના અનુભવ ઉપથી થયેલું હોય, એટલે, જે વિચાર તો બાળકના મનમાં ઉત્પન્ન થયા છે. પણ તેને માટે કયા શબ્દો વાપરવા જોઈએ તેની તેને ખબર નથી, એવા શબ્દોજ અનુરોધથી ધોમે ધોમે એ ઓપડીમાં દાખલ કરવા જોઈએ. જેમ શબ્દો, તેમજ પાઠની મતલબ પણ, બાળકો જે માત્રો રોજ જોય છે સાંભળે છે તે સંબંધીજ જોઈએ, અને તે વાતચિતની રૂપે કે વાર્તા રૂપેજ લખવી જોઈએ. એ વાર્તાના પાત્રો પણ બેશક બાળકોજ જોઈએ. કોઈ વેળા માખાપ કે મોટા બાંકુની સાથે સંવાદ ચાલતો હોય એમ પણ લખી શકાય, તોપણ બાપા તો બાળકને અનુસરતીજ રાખવી જોઈએ. અનુસરતી એટલે બાળક બાગું તૂટું બોલતા હોય તેવીજ એમ નહિ, પણ તેની રચના કાવ્ય-રાખી આપણે તેને સુધારી આપીએ તેવી. બાળકથી સમજાય એવી અને તે એમ જાણે કે આ તો મારીજ બોલી છે એવી બાપા હાસીજ જોઈએ. મોટાની બોલીમાંના શબ્દો કોઈ કોઈ આવે તો ચાલે, પણ વાક્ય રચના તો બાળબાપાને મળતીજ જોઈએ.

મતલબ કે આ પ્રગથીએ નવું જ્ઞાન આપવા કરતાં વાંચવામાં રસ લાગે અને શબ્દોનો ભંડોળ વધે એ ઉપરજ વિશેષ લક્ષ રાખવાનું છે.

૨ જી પ્રગથી. આ પ્રગથીએ વંચકસિદ્ધિ ચંદ્ર ચૂકી છે. એને પોતાના અનુભવની વાતચિત યોગ્ય ભાષામાં કરતાં આવડ્યું છે. એની ઉંમર ઓછામાં ઓછી પૂરાં સાત વર્ષની તો થઈજ ચૂકી છે. પોતાની ઉદ્વિગ્નતા ઉપયોગથી જોઈતું એનાથી જ્ઞાન જીતવી શકાય તેટલું એ જીતવી ચૂક્યો છે, એટલે સામાન્ય જ્ઞાનનો કેટલોક સંગ્રહ એનામાં થયો છે. હવે

પોતાના અનુભવમાં ન આવેલી એવી વસ્તુઓનું જ્ઞાન તે સાંભળી કે
 વાંચીને મેળવી શકે એવો થયો છે. અલગત એ નવી વસ્તુઓની હકીકત
 એના અનુભવને લગતી અને તે ઉપરથી સમજાય એવી જ જોઈએ, પણ
 હવે એના નજર આગળના જ વસ્તુઓ વિષે જ પાઠ લખવાની જરૂર રહી
 નથી. હવે એનામાં કલ્પનાશક્તિનો ઉદય થયો છે અને તેની મદદ થકે
 એના જ્ઞાનમાં વધારો કરવાનો સમય આવ્યો છે. આ સમય વાતચિતનું
 રૂપ મૂકી વર્ણન કે કથન રૂપે ઘણા પાઠ લખી શકાય. પરંતુ જ્ઞાન વિજ્ઞાન
 પદાર્થો કે રીતમાત્રનાં વર્ણન, પરાક્રમી તથા સાહસિક સ્ત્રી પુરુષોનાં
 ચરિત્ર, હિતોપદેશના જેવી આખ્યાયિકાઓ, તથા નીતિમોધ કથાઓ પણ
 જો અસંખ્ય ને ટાલેલા ભરેલી નહિ હોય, તો બાળકો હોંસે હોંસે વાંચશે
 અને તેથી જ્ઞાનનાતિમાં ઘણો વધારો થશે વિવેચન રૂપનું લખાણ
 પણ થોડું ને સરલ અને અતિશયોક્તિ રહિત હશે, તો બાળકને સમ-
 જાય અને રસ થશે, પણ આ પગથીએ વાંચવામાં રસ લગાડવો
 એ જ મુખ્ય કામ છે, અને તે કલ્પના શક્તિને લાવકના પાઠ લખવા
 કરવાથી મનમાનવી રીતે બની શકે છે. આવા પાઠથી કલ્પના શક્તિ
 તથા રસિકતા ખીસે છે એટલું જ નહિ, પણ મનની જગ્યા વૃત્તિઓ ઉત્કેશાય
 છે, અને સુધડ સુન્દરિતી કેળવણી મળે છે. હજી તો જ્ઞાનશક્તિનો ઉદય
 થયો નથી અને તેથી તદ્દલ નીતિમોધ કરવાનો વિશેષ પ્રયત્ન કરવો
 એ કેળવ નિર્ધાર જ નહિ, પણ તે ઉપર અભાવ હવે જ ધરનારો ઘણો
 વખત ઘડ પડે છે. નાના કે મોટા સર્વેમાં નીતિનો આધાર જોડવો
 લાગણીઓ ઉપર રહેલો છે તેટલો તો જ્ઞાનશક્તિનો ઉપર રહેલો નથી, અને
 તેથી કલ્પિત કે ઘડ ગમેતા મહાપુરુષોના રસમયા પરાક્રમી સાંભળી
 વૃત્તિઓ જોડતી મહાન કર્મો તરફ વળે છે તેટલી કદી પણ સૂઝા ધર્મમોધથી
 વળતી નથી. આ વાત પણ બાળકેળવણીના રક્ષકોએ કદી પણ ભૂલવી
 જોઈએ નહિ, કે સુવૃત્તિઓનું યથાપોગ્ય પરિપાવણ કરતાં માત્ર તો જ્ઞાન
 શક્તિને જ કેળવ્યાથી તો માણસો બહુધા સ્વાર્થિ, અંધા, અને પાપિષ્ઠ
 પણ નીપડે છે. પદાર્થ વિજ્ઞાનનો પિતા અને તો જ્ઞાન શક્તિનો નમુનો જો
 લાડવેકન તે કેવો સ્વાર્થી, પુરુષામતિઓ, લાંચોઓ, અને કૃત્રી નીતિઓ

હતો તે તો જગત મથકુરે છે. મતલબ કે આ પગથીએ કલ્પના શક્તિ તથા રસસાતાને પડતાં મૂકી સામાન્ય જ્ઞાન કે તોલનશક્તિ ઉપર વિશેષ લક્ષ આપવું એ બાળકની કેળવણીમાં પરિણામે બહુજ વિનાશકારક છે, અને ઘણાં બાળકમાં તો આ અવસ્થાએ તોલનશક્તિ કેળવવા જોગજાય છેલી હોતી નથી.

•૩ બહુ પગથીયું. ઘણું કરીને ૧૨ વર્ષની ઉંમરે શરૂ થાય છે. હવે વાર્તાઓ થોડી, અને સઘન જ્ઞાન મળે તથા વિચાર શક્તિ કેળવાય એવા પાઠ વધારે આવવા જોઈએ. તેમજ પાઠ છેક નાના નાના પણ ન જોઈએ. આ પગથીઆના છેલ્લા ભાગમાં તો વિષયને પોતાની મજે તથા અંગેડ લક્ષ આપીને શીખવાની શક્તિ પણ બાળકમાં કેળવાય એવી રીતે રચના કરવી જોઈએ. એ મટે પ્રત્યેક વિદ્યાના મૂળ તત્ત્વોનું ટુંકામાં પણ સંબંધિત બાંખ્યાન એક રચને આપ્યું હાય, તો વધારે ફાવશે યાવ. પણ આ પ્રમાણે વાંચનમાળાની છેલી ઓપડીમાંજ થઈ શકે. તે પહેલાંની ઓપડીઓમાં તો એ વિદ્યાઓમાં પ્રવેશ કરાવી શકે એવા સૂચક ને સંવાદ રૂપ પાઠજ આવવા જોઈએ.

આ પગથીએ મૃતિ સૌંદર્યનાં વર્ણન, ટુંકા જિવનચરિત્રો, ઐતિહાસિક બનાવો, મોટા ઓવોની હકીકત, સાધારણ વિષયો ઉપર નાના નિબંધો, તથા ભૂતજાદિક અનેક પદાર્થ વિજ્ઞાનની શાખાભૂત વિદ્યાઓનાં મૂળજીવ શીખવવાં જોઈએ. મતલબ કે હવે કલ્પના રંગને છોડી સત્યના રંગની ખૂબી પિછાનતાં બાળકને શીખવવું જોઈએ. રસ ને સારજ નહિ, પણ જ્ઞાન મેળવવાને સાર પણ વાંચન છે એ વાતની બાળકને હવે સમજ પડવી જોઈએ, અથવા યથાર્થતાથી બાળકને તો કાલ્પનિક વાતોમાંજ નહિ, પણ આ વિષયના સત્ય સ્વરૂપના દર્શનમાંજ ખરો રસ રહેલો છે એ વાતનો હવે બાળકને કાંઈ અનુભવ કરાવવો જોઈએ. એને એના અનુભવથી બતાવવું જોઈએ કે વાર્તાની પેઢેજ વિદ્યાના પાઠ પણ સમજીને વાંચી શકીએ તો આનંદ આપે છે. એને અનુભવ થયો જોઈએ કે કલ્પના શક્તિને વાપરવાથી જોમ મગ્ના પડે છે તેમજ નવિન જ્ઞાન સંપાદન કરવાથી અથવા વ્યવસ્થાશક્તિ વાપરવાથી પણ મનને હર્ષ ઉત્પન્ન થાય છે.

આ પગથીએજ ભાષાશૈલીનો રસ પણ આજકો સમજાતા વાળે. એકની એક વાત. આમ લખવાથી સારી રહેવાય છે અને આમ લખવાથી બગડી જાય છે એ સમજવાનું આ દાણું છે. ભાષાનું બળ કે સૌંદર્ય તે શું થતું હશે તેની હવે આ પગથીએ કાંઈ સમજાણું પડી શકે, આ પ્રસંગે બાળભાષા જોડી એને શિષ્ટ ભાષામાં પ્રવેશ કરાવવાનો છે. શિષ્ટ ગ્રંથકારોની જે વિવિધ શૈલીઓ—ચિત્રારતના ભાષા બનેલી—જે શૈલીઓ હાલ તેથી એને વોકેક્રમાર હવે કરવા જોઈએ, અને તે અર્થે તેવા ગ્રંથોમાંના કેટલાક ઉતારા અમુક આ પગથીએ આપવા જોઈએ.

સુવૃત્તિએને કેળવવાનું ઉત્તમ સાધન જે કવિતા તે જણે પગથીએ જરૂરની છે, તોપણ બીજે પગથીએ તે છટકી વાપરી શકાય છે અને આ પગથીએ તો તકેયકિત તંબા રસજ્ઞતાને પરિપૂર્ણ કરવા માટે તેનોજ મુખ્ય આધાર છે. અદ્યપદના વિષયોમાં તથા શૈલીમાં કેટલો ફર છે તેનો કાંઈક ભાસ આ પગથીઆની વાંચનઓપડીએ વાંચતાં બાણનારને થવા જોઈએ અને આ પગથીએજ તે ગદ્ય અને પદ્યના જૂદા જૂદા સ્વાદને જોળાવતો તથા આહાતો થવા જોઈએ.

આ રીતે પગથીઆવાર વાંચનમાળાની ઓપડીઓમાં ઘણો ફર રાખવાનો છે, તોપણ તેમાં કેટલાક ગુણ સામાન્ય પણ હોય છે. બાપા તથા અર્થની ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ એ તો આપણે પ્રથમજ ગણાવી ગયા છઈએ, અને એ ગુણ વિનાની વાંચનમાળા તો ગમે એવી સારી હોય, તોપણ કાંઈજ કામની નહિ. પણ એ ઉપરાંત બીજા પણ કેટલાક ગુણ જરૂરના છે. વાંચનમાળા નીચેના છ ગુણવાળી જોઈએ. ૧. મનની સવળી શક્તિએને કેળવે એવી. ૨. બાણનારની ઉમરે જે શક્તિઓ ખીસવા માંડી હોય તેને વિશેષ કેળવણી આપે એવી. ૩. વિવિધ વિષયોથી ભરપૂર. ૪. વિવિધ શૈલીમાં લખાએલી. ૫. વાંચતાં રસ ઉપજે એવી. ૬. મન ઉપર છાપ પાડી શકે એવાં ઘોડીજ વિગતવાળાં પણ ઓખાં અને સુંદર ચિત્રોવાળી.

અમેરિકા જદ્દ કાચ વનાવવા શીખી આવેલા દેશી અને તેને મલ્લી જોડતી મદદ.

કાચ બનાવવાનો હુનર દેશીઓમાં રાખ્યો કરવાની કેટલાક દેશી ગૃહસ્થોની કોટિય વખાણ અને ઉત્તેજનને લાયક છે. કેળવણી લઈ શાળાઓમાંથી બહાર પડેલા શુભાનોને ધંધાની બારે તાણ પડતી જોઈને, કેટલાક પરમાર્થી તથા હાથપણવાળા દેશીઓએ પોતપોતા વચ્ચેથી યોડાં નાણાં ઉભાં કરી એકાંદ લાયક દર્શાવે. યુરોપ અથવા અમેરિકા ખાતે મિઈ ઉપયોગી હુનર શીખવા માટે મેકલવાનો કરાવ કેટલાક વખતની વાત પર કંપી હતો. તેમાં એવી મતજન્ય રાખવામાં આવી હતી કે, તે હુનર શીખી આવનાર દેશી બીજા જવાન દેશીઓને તેની કેળવણી આપે, અને એ રીતે આ દેશના લોકમાં તે ફેલાયો પામે. તે વખતે એ કોશિશ તરફ પરંપરા બતાવવા જોડે તે કરનારાઓની અમોએ ફતેહ ધણી હતી. તે ફતેહ થણે દરજ્જો મળીએ, એમ તે કામમાં બાગ લેનારા ગૃહસ્થોની, તા. ૧૪ મી જુનને રજિસ્ટરને દિવસે ગિરગામ ખાતે મળેલી એક સભામાં અપાયેલી વિગત ઉપરથી જોવામાં આવે છે. તેઓએ મી. બાગકર વિનાયક રાજવેદ નામના એક જવાન મરાઠા ગૃહસ્થને અમેરિકા મોકલ્યો હતો, જે ત્યાં કાચ બનાવવાનો હુનર શીખીને અંગે પાછો આવ્યો છે, અને તે તકનો લાભ લઈ તે વાત ઉપરથી સભામાં વહેર કરવામાં આવી હતી. હિંદુસ્તાનમાં તથા હુનર રાખ્યો થયેલા જિલ્લાની અલેગ રાખનારા ગૃહસ્થોને એ ખૂબ ખબર લાગ્યાં પડી, મી. રાજવેદ અમેરિકામાં કાચ બનાવવાનું કામ કેવી રીતે શીખ્યો તેની કેટલીક હકીકત આપવામાં આવી હતી. તે ઉપરથી, અમેરિકા જેવા દેશમાં પણ તેને કેટલીક મુશ્કેલીઓ નડેલી માલુમ પડે છે. મી. રાજવેદ વતને થણે શાહુકાર છે, અને મેતીની શીખનાં બદલ બનાવવા શીખવાને અભિલાષી ખાતે તથા કરાણ બનાવવાની કળા શીખવા ઓળ ખાતે લઈ આવેલો છે. તેથી મેરાઠાન જયની મહા જયર તે અમેરિકા મળે હતો, અને ત્યાંના એક કાચના કારખાનામાં રાખ્યો થવાની કોશિશ કરી હતી. પણ તેમાં તેને ખુદ મુશ્કેલી નડી

હતી. ધણીક મહેનતે કેટલાક ભલા દિલના અમેરિકનોનો આશરો મેળવીને
 મી. રાજવેદ, કામ બનાવવાનાં એક કારખાનાંમાં તેના માલીકને રાજી કરી
 દાખલ થવા પામ્યો હતો, પણ તેને જોતાંજ ત્યાંના કામ કરનારાં માણસો-
 એ તેને કંઈ પણ થીખવવાને ના કહી પોતાનું કામ બંધ પાડવાની ધમકી
 આપી હતી. તો પણ ધણીક સમજાવટથી તેઓ તેની સાથે કામ કરવાને
 અને પોતાની કળા તેને જોવા દેવાને તેઓ અંતે રાજી થયા હતા, અને
 તે તકનો લાભ લઈને તે અચળ જવાન તે કામ પાછળ મંડી ગયો હતો.
 તેનું પરિણામ એ નીપજ્યું છે કે કામ બનાવવાના હુનરની કેળવણી, તેના
 પોતાના જણાવ્યા પ્રમાણે, સંપૂર્ણ લઈને તે આવ્યોછે, અને અને તેનું
 કામ ચલાવવાની તૈયારી કરેછે. કામ બનાવવા માટે તેને લાયકની ભકી
 જોઈએ છીએ, તે બાંધવાની ગોઠવણ મી. રાજવેદ તૈયારી હમણાં થાયછે
 તે તૈયાર થવા પછી તે અત્રે કામ બનાવવાનું કામ ચલાવશે; પણ તે કામ
 મોટા પાયા ઉપર ચલાવવા કાળે અમેરિકાથી પાંચ છ કામ ટુકનારાઓને
 જોઈમાંજોઈી ત્રણ વરસની મુદતે બોલાવવા તે માગેછે. તેના હાથ નીચે
 ખીજઓ થીખ્યા બાદ તેઓને અમેરિકા ખાતે પાછા રવાના કરી ચકાશે
 એમ તે કહેછે. કામ બનાવવાને લાયકના પદાર્થો તો અત્રે જોઈએ એ-
 ટલી હોવાથી, તે પરદેશથી મંગાવવાની જરૂર નથી, તો પણ પાંચ દસ કામ
 ટુકનારાઓને યુરોપ અથવા અમેરિકા ખાતેથી બોલાવવાને મોટો ખર્ચ
 જોઈશે, અને તે ઉપરાંત તેઓ સઘળાઓ-રોકાઈ શકે. એટલા વિસ્તારનું
 એક કારખાનું ચલાવવું જોઈશે. નાણાંની એક સારી જોવી રકમ વગર તે
 સંધર્મ બનનાર નથી, અને તે નાણાં દેશીઓમાંથી નીકળી ન આવે એમ
 અમો માનતા નથી. કામ બનાવવાનો હુનર બહુજ ઝાંખા આકારમાં
 કપડવંજ વગેરે જેવણ કેટલોતા ચોડાક લોકો જાણવા સિવાય યુરોપથી
 અત્રે આવતી કામની તરેહવાર બનાવટોના જોવો વસ્તુઓ કંઈ દેશીઓને
 કરનાં આવડતું નથી. કામનાં હાંડી ઝુમર અને ગ્લાસ તંબલર તો નહિ,
 પણ તેની સાદી બાટલીઓ બનાવતાં પણ દેશીઓને આવડતું નથી. કામ-
 ની સઘળી કીસમની બનાવટોનો ખર્ચ આ દેશમાં મોટો છે, અને તેથી
 કેટલીક બનાવટો દેશીઓમાં હમણાના વખતના મુધારા પ્રમાણે રાત દહાડો

બહુ જરૂરની થઈ પડી છે. હિંદુસ્તાનમાં આગલા વખતમાં એમ નહોતું, તોપણ હમણાના એ સુધારા માટે આપણે દલગીર થવું જોઈએ નહિ. એવી પ્રકારની યુરોપીયન બનાવટો માટે કેટલાક વધારે પૈસા ખર્ચવા પડે છે ખરો, પણ તેમ તેથી આપણી હાજતો સારી રીતે પૂરી પડે છે. અને કેટલીક બાબતોમાં મોટો ફાયદો થાય છે. હવે જ્યારે એક જવાન દેશી અમેરિકા સુધી જઈને કામ બનાવવાનો હુન્નર શીખી આવ્યો છે, ત્યારે તેનું કામ સલામતી કોઈસને નાણાની તૈયારી લીધે બાગી પાડવા દેવી જોઈતી નથી, એવી તક આપણને વારંવાર મળતી નથી; અને હમણાં જ્યારે તે મળી છે ત્યારે તેનો લાભ ઉઠાવજે અને સારી રીતે ધવાનો છે. શક્તિવાન દેશીઓએ કોઈના સમજાવ્યા વગર પોતાની મેળે બહાર આવીને મી. રાજપેદને જોઈતી મદદ આપી કામનું એક કારખાનું અને ઉભું કરવું જોઈએ. એ કામનો સંપજો બોલો મરાઠા ગૃહસ્થોને માથેજ પડે નહિ, માટે બીજી વર્ણના દેશીઓએ તેમાં સામેલ થવાની જરૂર છે. તેમ કંઈ-કંઈ તેઓ પોતા તરફના જવાન વિદ્યાર્થીઓને પણ નવાં ઉધડનારાં કારખાનામાં શીખવા મોકલવાને શક્તિવાન થશે. મી. રાજપેદ કામ બનાવવાનો હુન્નર સારી રીતે શીખી તો આવ્યો છે, પણ તે આ દેશમાં ઈર્જાઈના જેવી અને અને ઘણી અપતી બનાવટો કરવામાં કેટલે દરજ્જે ફતેહમંદ ઉતરે છે તે જોવાનું રહ્યું છે. તેને માટે સલામતી બરેલો રમ્લો હોમને એ લાગે છે કે, એકદમ મોટો ખર્ચ કરી સંઘર્જી કામ મોટા પાવા ઉપર ચલાવ્યાનો જોશીય ન કરતાં, અને યુરોપ કે અમેરિકા સુધીથી પગારદાર માણસોને હમણાંને હમણાંજ ન બોલાવતાં મી. રાજપેદ પોતે એકલો જોરલું કરી શકે તેટલુંજ તેના પાસે હમણા કરાવવા માંડવું તેમાં તે પુરતી રીતે શક્તિવાન માત્રમ પ્રજા પછી, તેને માટે જોઈએ એટલા મદદગારો યુરોપ તથા અમેરિકાથી મંગાવી એક મોટું કારખાનું અને ઉભું કર્યાથી તે સારી રીતે પોતાનો નિર્માવ કરી શકશે. તેને માટે જોઈતાં નાણાં અહિંવાના સંપજી વરણના દેશીઓએ ઉભાં કરી આપવાં જોઈએ, તથા તે કારખાનામાં સંપજી વરણના જવાનીઓએ તે હુન્નર શીખવ્યા માટે રાખલ કરવા જોઈએ. આ એક ઘણી સારી શરૂઆત છે, અને તેના ઉપર હમો મોટી આશા બાંધીએ

છંબે, કાચ બનાવવાના હુનરના સંબંધમાં ક્ષતેહ મળ્યાથી તેનીજ માફક બીજા હુનરો પણ આ દેશમાં લાખલ કરવાની ઉપદેશ વધશે, અને તેથી અંતે હિંદુસ્તાનના ઉદ્યોગ સંબંધી હાલતમાં મોટો સુધારો થશે. (લોકમિત્ર.)

કાશ્મીરમાં થયેલો ધરતીકંપ.

આ ધરતીકંપ સંબંધી દર અઠવાડીએ જેમ જેમ વધુ હકીકતો મળતી જાય છે તેમ તેમ તેનાથી જાન માલની થયેલી નવી નવી ખરાબીઓના બર્બકરે આંકડાઓ અને હિસાબો મળતા જાય છે. તા. ૧૯ મી જુન રાત્રી ૧૮૮૫ ને રોજ એક સરકારી રીપોર્ટ મુજબ બારામુલા ખાતે તા. ૧૭ મી જુન ૧૮૮૫ ને દિવસે ધરતીકંપનો એક બહુ સખત આક્રમણ કરીને લાખો હતો અને તેથી એ શહેરની પૂરેપૂરી કમબખ્તી થઈ છે. તા. ૩૦ મી જુન ૧૮૮૫ ના આયકાથી તુરિ પડતાં જે ઈમારતો મજબૂત હોવાથી બચી ગઈ હતી તોપણ જેઓ બહુ ઢીલી પડી હતી તે આ આયકાથી પૂરી થઈ છે. તા. ૧૪ મી જુનને દિવસે એક આયકો ઇસકારદો ખાતે લાખો હતો. ગઈ વેળા અખરે મળી હતી કે કાશ્મીરમાં ધરતીકંપથી સઘળાં મળીને ૧૫૦૦ માણસોના જીવ ગયા હતા, પણ હાલ અખર મળવા મુજબ માત્ર કાશ્મીર જીલ્લામાંજ એ કોપથી ૨૭૩૧ માણસો માર્યા ગયાં છે, અને ૬૭૭ જણા જખમી થયાં છે. મુજબ ફરઆમારના જીલ્લા ખાતે ૨૮૧ માણસો ધુંધાઈ મુઆં છે અને શહેરમાં ૮૭ જણના જીવ ગયાં છે.

કાશ્મીર ખાતે રેરાડંડ કરનાર સેન્ટ જાન સર્વેયી છેલ્લી ગણતરીના આધાર ઉપરથી ધરતીકંપથી એકંદરે ૩૦૮૧ માણસોના જીવ જવાનો હિસાબ આવે છે. આ સચવો નાજ જેદેતમ નદીની ખીણમાં ૮૦ માઈલની લંબાઈ સુધીના મુલકમાં ફરી વગેરે જણાય છે. સર્વેયી બધી ખુવારી બારામુલાની દિશિએ આવેલાં બેટો અને બરવાડોથી વસાજતાં ગામડાંઓમાં થઈ છે, જ્યાંના લોક નીચે ગાલ દેર બાંધીને પોને બને મજબૂતાનાં પરીમાં વાટાં હતાં. ૨૫૦૦૦ થી વધારે બકરાં મેડાં અને ૮૦૦૦

ગાય ઢોર અને ઘોડા માર્યા ગયાં છે, તથા કુલે ૭૦૦૦૦ ધરો તૂટી પડ્યાં છે.

તા. ૧૬ મી જુન ને દિવસે પાછલા પહેરે શ્રીનગર ખાતે ધરતી કંપનો એક બંને સખત આંચકો લાગ્યો હતો જેથી નખખાં ધરો જ-મીનદોસ્ત થયાં છે.

બારામુલાની પડોશમાં ૧૦ માઈલની લંબાઈ અને ૮ માઈલની પહોળાઈ સુધીના મુલકમાં જ્યાં નેહચે 'ત્યાં જમીનમાં ચીરા પડેલા જ-ણાય છે, અને ડુંગરો ઉપરથી પથરોના ચોસલાં તૂટી પડેલાં માણસ પડે છે. આ સઘળી જગા વનસ્પતિથી અને એતીથી ભરપૂર છે. ઝાડો મૂળ-માંથી ઉગેડાઈ ગયાં છે અને નાજદીક દરેક ખેર જમીનદોસ્ત થયું છે. દરેક ડુંગર ઉપર પાંચથી પચાસ ઘેરોનાં ગામડાંઓ વસેલાં છે, જે ધરો લાકડાનાં બાંધેલાં હતાં, અને તે સઘળાં તૂટી પડ્યાં છે. સઘળાં મળીને એવા ૮૦ થી ૯૦ ધરોમાંની અરધા સંખ્યાના ૫૦૦ રહેવાસીઓ માર્યા ગયાં છે. કેટલાંક ગામોમાં તો એકે એકે રહેવાસીનો જાન ગયો છે. પાલ-હાલન નામે એક મોટાં ગામડામાંનાં સઘળાં મળીને ૩૦૦ ધરોમાંનાં ૧૦૦ તૂટી પડ્યાં છે, તથા ૬૦ રહેવાસીઓ માર્યા ગયા અને ૨૦ થી ૩૦ જાંખમી થયાં છે. આ પાલહાલન ગામ શ્રી નગરની પાડોશમાં આવેલું છે, અને એ બંને ઢેકાણે મળીને ૧૩૫ માણસોની ખુવારી થઈ છે. પાલ નામે ગા-મમાં ૧૩૦૦ વરસનું પુરાનું એક બૌદ્ધધર્મનું દહેર હતું તે તૂટી પડ્યું છે, જેના એક મોટા પથરાની લંબાઈ ૧૫ ફીટની હતી. દહેર પથરાનું હતું, જેને બાંધવાને બહુ મહેનત પડી હશે. પણ તેને તૂટી પડતાં એકાદ બે સેકંડ કરતાં વધુ વખત લાગ્યો નથી. આ દહેરા ઉપરના પથરો કેટલા બધા જોસ સાથ પડ્યા હશે તે આ ઉપરથી જણાય છે, કે એક પથર જમીનમાં બે ફુટ સુધી ગળી ગયો છે. ઢેકાણે ઢેકાણે જમીનમાં ફાટ પડી છે અને કેટલેક ઢેકાણે માંદિથી કાદવ વિગેરે ઉછળી પડ્યો છે; જે સુકાઈ ગયા પછી તે ઝીણી સફેદ રેતીનો બનેલો જણાય છે. આ કાદવ જોડે પાણી પણ ઊંડયું હતું અને તેથી આસપાસ પાણી ભરાઈ ગયું છે.

તા. ૩૦ મી જુને દીને પાછલી રાતથી ધરતીકંપના આંચકા શરૂ થયા તે તા. ૧૭ મી જુન સુધી ચાલુ રહ્યા હોમની સંખ્યા ૮૦ ની ગ-

જાણી છે; પહેલા પાંચ છ દિવસમાં આમાંના એકદમ ૪૦ આંચકા ગણાયા હતા. દરેક આંચકા આગમજ ગગડાટના જેવો ધીમો અવાજ સંભળાતો હતો. કેટલીક વખત મોટા ગગડાટ છતાં આંચકો નાનો જણાતો હતો અને કેટલીક વખત ગગડાટ નહિ સરખો હોવા છતાં આંચકો બારી માણુમ પડતો હતો. આંચકા જેમ દિવસે તેમજ રાતે પણ જણાતા હતા, અને એક લખનાર ગણતરી આપેછે કે મધરાતે એક, પાછલી રાત્રે ત્રણ, ચાર કે પાંચ વાગે બીજી, ૬ વાગે ત્રીજી, પાછલા પહેરે એ ત્રણ વાગે ચોથો અને સાંજે પાંચમો; એમ આ આંચકા એક પછી એક દરરોજ લાંબુ રહ્યા હતા. પાછળથી આ આંચકા દરરોજ ત્રણથી વધારે જણાતા નહતા. (રાસત્રગોદ્ધાર. ૨૮—૬—૮૫)

પુસ્તકોની પહોંચ.

હિંદને શ્રિદાનિયા, માને શીખામણ, કલાંત કવિ; સ્વાધ્યાય, મનુષ્યમિત્ર, નાગર નિયાજ, રીપનરંગ, રાણી શ્રી ચમનાબાઈનો સ્વર્ગવાસ, સંજ્ઞનતા મળવવાના સાંધન, મુસલમાની રાજ્યનો ટુંક અહેવાલ શિવજીમંજરી, વનરાજ આવડાનો આપેશ, રૂક્મણી નાટક, બાવી વિદ્યાસં, અને સુરેષ એ પુસ્તકો પહોંચ્યા છે; અને એમાંના કેટલાંક વિષે તો અમે વિવચન પણ લખી ચૂક્યા છઈએ, પણ દિલગીર છઈએ કે તેના નામ સિવાય બીજા કશાને માટે આ અંકમાં કંઈ પણ જગા કરી શકતાં નથી.

સારસંગ્રહ.

એક મહાપંડિતનો સ્વર્ગવાસ—આખા હિંદુસ્તાનમાં બાકરજીમાત્ર પારંગત પંડિત તારાનાથ તર્કવાચસ્પતિનો સ્વર્ગવાસ થયોછે. રહાવસાન સમયે પંડિતજી કાચીક્ષેત્રમાં જઈ વસ્યા હતા. તેમનું વય ૮૦ વર્ષનું હતું. એમના સરખા વિદ્વાન અને મરતાં મુખી દશહિત પાછળ મંડ્યા રહેનારા ધણાજ યોડા મળી આવશે પંડિતે અનેક ગ્રંથ લખ્યાં, તેમાં આશુ-બાધ બાકરજી “શ્રીચંદ્રગોપ મહાનિધિ” નામનો કોથ અને “વાચસ્પતિ

નિધાન” નામનો એક મોટો કોથ વગેરે પ્રસિદ્ધ છે એના મરણના યોગે જે હાલ થયેલી છે તે સહજ પૂરાય તેવી નથી. ગાયકવાડ મહારાજે અને ત્રાવણકોરના મહારાજે તેમના પુત્ર ઉપર તારદ્વારા શોચદર્શકપત્ર મોકલ્યા છે.

જુનાગઢનાં રાજ્ય તર્ફથી ઇંગ્લાંડ ખાતે કાયદાનો અભ્યાસ કરવા જતો ઉમેદવાર—એવી ખબર મળીએ કે, જુનાગઢમાંથી જે રાજ્યને અરજી કેટલાએક જુવાનાવાઓને ઇંગ્લાંડ ખાતે મહડતા દરજ્જાની કેળવણી લેવા માટે, મોકલવાનો વિચાર ત્યાંના નવાબ રાજે છે. આ ઉદ્દેશનાં પહેલો લાભ લેવાને જુનાગઢનો રહેવાસી મી. ગુલામમહમદ ખાવામીયાં મુનશી તખવાર થયેલો છે. તે અંગ્રેજી એલફીન્સ્ટન કોલેજમાં થોડા વરસ થયાં અભ્યાસ કરેછે, અને તે કાયદાનો અભ્યાસ કરવા માટે પાછલા મેલમાં ઇંગ્લાંડ ગયોછે તેને દર વરસે રૂ.૧૦૦) ત્રણ વરસ સુધી જુનાગઢના રાજ્ય તર્ફથી મળશે, અને જો જરૂર જણાશે તો એક વરસ વધુ આપવામાં આવનાર છે. આજથી ત્રણ માસ પછી જુનાગઢના જે નાગર બ્રાહ્મણો એવીજ સરતે ઇંગ્લાંડ જનાર કહેવાયછે, પણ અમને તે ખાતર બહુ શક છે.

જુનાગઢમાં મહોબત મદદેસા ખુલી મૂકવાનો દિવસ. જુનાગઢના નવાબે પોતાના પિતાના સ્મરાર્થે ઉભી કરેલી મહોબત મદદેસા, જેની ધમારત માટે વજર બાવદીનબાદએ પોણોલાખ રૂપિયા એનાવત કર્યાંછે, તે હાલ તખવાર થયેલું, અને જુલાઈ માસની તા. ૧૫ મીએ ખોલી મેલવામાં આવી હતી કલકત્તાની પાઠશાળાવાડો મી. અસરફખલી, એમ, એ, તે મદ્રેસાના વડા તરફિ જુનાગઢમાં જઈ પહોંચેલો છે. આ મદ્રેસામાં વિદ્યાર્થીઓને અંગ્રેજી, ફારસી, આરબી, અને ગુજરાતી ભાષા શીખવવામાં આવશે. વળી તેની સાથે એક ગર્લ્સ' સ્કૂલ જોડવાનો વિચાર નવાબ સહજ રાજેછે, જેનો અરજ રાજ્ય તર્ફથી આપવામાં આવનાર છે.

હિંદુસ્તાનની નવી સરકારી લોન. લંડનથી તા. ૨ જુના એક તારમાં એમ જણાયે છે કે સાડાત્રણ કરોડ રૂપિયાની ત્રણ ટકાની હિંદુસ્તાનની સરકારી નવી લોનો માટે ટેન્ડરો બોલાવવામાં આવ્યા છે. નીકળવાની ઓછામાં ઓછી કીમત ૮૫ ની રહીછે.

જ્યાજામુખી પરવતો. મલાયાના દ્વીપકલ્પ તરફ ફાટેછે, અને તેમાંથી ઉડેલા બળતા પથરા, રાખ, પીગળેલો રસ વિગેરે કોલંબોના દરીયા કાંઠા ઉપર તણાઇ આવેછે.

નવી પ્રધાન ટોળી બનાવવામાં આવી. લારડ સેક્સપરી નવી પ્રધાન ટોળી સ્થાપવામાં ફતેહમંદ થયોછે, અને તેણે વીંડશર આવીને નામદાર મહારાણીને નીચલાં નામો રાખ્યા કરવાની દરખાસ્ત કરી હતી અને તે મુજબ નવી પ્રધાન ટોળીના ગ્રેમ્પરોના નામ નીચે મુજબછે,

ત્રીન્ગેરી ખાતાનો પહેલો ઉમરાવ (વડો) અને સેક્ટરી ઓફિસ્ટોટ તરીકે મારકવીસ ઓફ સેક્સપરી, લોડે હાઇ ચેસેનર તરીકે સર હારડોન્સ સ્ટાનલી ગોફર્ડ, પ્રીવી કાઉન્સીલના લોડે પ્રેસીડેન્ટ તરીકે સર સ્ટાફરડ હેય. નોર્થકોટ. સંસ્થાનોના સેક્ટરી ઓફ સ્ટેટ તરીકે કરનલ ઓફ. એ. સ્ટાનલી. હામ ડીપાર્ટમેન્ટના સેક્ટરી ઓફિસ્ટોટ તરીકે સરરીચર્ડ એક્રોસે. હિંદુસ્તાનના સેક્ટરી ઓફ સ્ટેટ તરીકે લોડ રેવડોલ્ફચર્ચહીલ, લડાઇ ખાતાના સેક્ટરી ઓફ સ્ટેટ તરીકે મી. ડબ્લ્યુ. હેય-સ્મીથ. ચેન્સેલર ઓફ ધી એક્સચેન્જર સર માઇકલ હીકસમીથ, દરીઆઇ ખાતાના પહેલા લાર્ડ તરીકે લોડ ગ્યાર્ન હેમલટન, પોસ્ટ માર્શર જનરલ તરીકે લોડ ગ્લેન મેનરથ, આયલેન્ડના ઓફ સેક્ટરી તરીકે મી. આરથર નેધમ્સ બાલફોર, આયલેન્ડના લોડ લેફ્ટનન્ટ તરીકે મી. એડવર્ડ મી. જી. ઇ. ધોરમ્સ ડ્યું. શી; અને બારડ ઓફ ટ્રેડના પ્રેસીડેન્ટ તરીકે ઓનરેબલ ઇ. સ્ટેન હોપ.

નવો રેલવે—બોલાન પાસના ઉત્તર છેડાથી તે કવેટાં મુધી ૨૫ માઇલની એક જાથુકની રેલવે લાઇન બાંધવાનો કરાવ થયોછે.

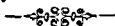
સુએજની નહેરને લગતું કમીશન.—પારીસના તા. ૧૩ મીના તાર પરથી માલમ પડેછે કે સુએજની નહેરને લગતા કમીશને પોતાનું કામ પૂરું કીધું છે. ઇંગ્લાંડે એ નહેરપર બેમાં રાજ્યનો કાબુ રાખવાનું કબુલ કીધું છે. પણ તે કાબુ કેવી રીતે રાખવો તે મોટાં રાજ્યોની મુનસફી ઉપર સોંપવામાં આવનાર છે.

જરમની.—જંજીબારના મુલતાન અને જર્મન ઇસ્ટ આફ્રીકન કંપની વચ્ચે વાંધો પડતાથી એવી અફવા આસેછે કે જર્મન વેપારીના

બચાવ માટે પાંચ આગબોટ રવાને કરવામાં આવનાર છે. તેમાં ૨ આગબોટને તો ખોરાકી, કોલસા તથા દારૂ ગોળા સાથે રવાના કરવામાં આવશે.

સરસ્થાફરડ નારદકોટને ખેતાખ. — સરસ્થારફરડ નારદકોટને અરલ આફ. આઈડીસલેનો ખેલાખ આપવામાં આવ્યો છે.

મી૦ ગ્લાડસ્ટને ખેતાખ લેવાને ના પાડી — લંડનના તારીખ ૧૭ મી ગ્લુનના તારના એક મંદેશમાં જણાવેછે કે, નામદાર મહારાણીએ મી૦ ગ્લાડસ્ટનને અરલનો ખેતાખ લેવાની માગણી કરી હતી; પણ તે લેવાને મી૦ ગ્લાડસ્ટને ના પાડીછે.

સરકારી જાહેર खबर.

નોટિસ નં. ૧૪ સને ૧૮૮૫-૮૬

વડાણુ સિવિલ રોસનની એગ્લોપરનામુખર સ્કૂલમાંથી ત્યાંના વિદ્યા-થી કાળીદાસ કુંવરજીએ કળાટ ઉધાડી મલિથી રૂપ-૧૫-૩ના ચોરી કરેલી તે બાબત તપાસ કરતાં તે વાત તેણે કબુલ કરી અને લીધેલા પર્ષસા પાછા આપ્યાછે પરંતુ તેની તેથી ચાલને લીધે સ્કૂલમાંથી રબ આપી દરાવ કરવામાં આવ્યોછેકે એને બે વરસ સુધી કોઈ પણ નિશાળમાં દાખલ કરવો નહિ.

તા. ૧૧-૭-૮૫

(સહી)

ઈ. જાહાંસ.

એ. ઈ. ઉ. બા.

નિશાળોનાં ઇનામ પત્રક.

તા. નં. ૫૪. ૧૮૮૫-૮૬.

બચાઉણુ નિશાળ વારશીક પરિક્ષા વખતે નીચે મુજબ ઉપરાણું કરી ઇનામ વેહેંચવામાં આવ્યું રૂ ૧૧૧૧ રા. મૂળચંકર પુરણદાસ બચૌ વહીવટદાર તરફથી રૂ ૧) ડાફ્ટર હીરજી હંસરાજ તરફથી રૂ ૧૧૧ રા. પ્રાણચંકર મનબાજ તરફથી રૂ ૧૧૧ રા. ખીમજી વલજરામ તરફથી રૂ ૦-૧૦-૦ રા. મુરારજી વલજી તરફથી રૂ ૦-૧૦-૦ વકીલ વીસરામ રેવજી તરફથી રૂ ૦-૧૦-૦ વકીલ લખમચી ઠાકરચી તરફથી રૂ ૧૧ રા. અમરતલાલ જગદીય તરફથી રૂ ૧૧ રા. બવાનીદાસ તરફથી રૂ ૦-૧૦-૦ વકીલ લક્ષમજી રીખા તરફથી રૂ ૧૧

વકીલ વલભજી મેગજી તરફથી રૂ. ૩૦ પોલીસપટેલ જેચરા ખીમા તરફથી રૂ. ૧૦-૧૦-૦ ઠા. કાનજી ખેરાજી તરફથી રૂ. ૧૦-૧૦-૦ ઠા. લાલજી કાનજી તરફથી રૂ. ૧૦ જોશી પ્રેમજી મોનજી તરફથી રૂ. ૧૦ હાથીઆણી પલો તથા જોશી તરફથી રૂ. ૧૦-૧૦-૦ ઠા. તેજ રામજી તરફથી—ગુલાલા. રા. મુદ્રા વહીવટદાર અંગ્રેજી નિયાજમાં પધારી ગામના સારા માણસોને બોલાવી કોરીવીય રૂ. ૫૦ નું ફંડ કરી ઇનામ વેદ્યું—અંગ્રેજ કન્યાશાળા. નીચે લખેલાં ગૃહસ્થો કન્યાશાળામાં પધારી કન્યાઓની પરીક્ષા લઈ ઇનામ વેદ્યું તેના વીગત નીચે મુજબ રૂ. ૨૧. રાજરામ રામકૃષ્ણ તરફથી પુસ્તકો વહેવવામાં આવ્યાં. રૂ. ૩૫) બુક્સેલર અચળેશ્વર અચળજી તરફથી પુસ્તકો વહેવવામાં આવ્યાં. રૂ. ૩૧) રા. ડાકટર સાહેબ તુલશીદાસ બાઈ તરફથી આપવામાં આવ્યાં. અહીંના ઠ. જેચર દેવજીના ધરવાળા બાઈ વાલબાઈ મરતી વખતે પોતાના વીલમાં કન્યાશાળામાં ઇનામ આપવાનું લખી ગયેલ તે પ્રમાણે તેમના વકીલ ઠ. ઉમરશીએ રૂ. ૨૦) ની મોપડીયો તથા રૂ. ૫) ના પતાસાં વેદ્યાં—મુરોહા. અહીંના કારબારી રા. પતજીબાઈએ મુરોહ જતી વખતે નિયાજના ગરીબ જોકરાઓને મલેટ તથા મોપડીયો માટે રૂ. ૩૨૦ આપ્યા વારશીક પરિક્ષા વખતે અંગ્રેજી ગામ ધણીએ જોકરાઓને મીઠાઈ રૂ. ૧૦-૧૦-૦ ની તથા મહેતાજીને પાપડી રૂ. ૩૨૦ ની આપી—વીરાણી. નખવાણના ઇનચાર્જ ફોજદાર મે. ગજી ઉકરેડા તથા અફીજના ઇન્ચાર્જ પેલાભાઈ જેતસી સ્કુલમાં પધારી જોકરાઓને રૂ. ૧૦-૧૦-૦ ના પેડા વેદ્યાં—વાંદીઆ. રા. બચૈ વ્યાપારીય હાથીરામભાઈ તથા ફોજદાર. અને મુખ્ય કારબારી રા. સુન્દરજીભાઈ નિયાજમાં પધારી જોકરાઓની પરીક્ષા લઈ પેદેલા જોકરાને ગૃ. પંચગજ તથા બાકીનાને રૂ. ૧૦ ના પતાસાં આપ્યાં—વૈધ. વારશીક પરીક્ષા લઈ ગયા બાદ પટેલ, ધુ. અને વેપારીઓ મળી રૂ. ૧૦-૧૦-૦ ની મીઠાઈ જોકરાઓને આપી—મોદશર. અહીંના ઠ. લખા અચળજી સ્કુલમાં પધારી પરીક્ષા લઈ જોકરાઓને રૂ. ૧૦ ની મીઠાઈ તથા મહેતાજીને રૂ. ૩૨૦ ની પાપડી આપી. અંગ્રેજી શેઠ ધર્મશી પુંતભાઈ સ્કુલમાં પધારી પરીક્ષા લઈ રૂ. ૧૫) ના પુસ્તકો તથા રૂ. ૨૧) ની મીઠાઈ વેદ્યાં—શીકારપુર. સાવ-ભાગના શ્રી મોદીનાનું મિત્રાણ અંગ્રેજી આરતાં બાપી તરફથી રૂ. ૧૧ ની

મીઠાઈ જોકરાએને વેહેંચવામાં આવે—નૈમો. રા. કેશવલાલ પીતાંબર
અત્રેની સ્કુલ ઉધાડી લોકોને સમજાવત આપી જોકરાએને રૂ. ૦૧ ની સા-
કર વેહેંચા—કેરા. શ્રી નરસિંહ પીરભાઈ મોટો મળાવડો કરી ચીરણવાળા
જોકરાએને ચોપડીઓ નં. ૧૨૧ રૂ. ૬૦) તથા વગર ચીરણવાળાને ખાંડ
મણ ૧૧૧ રૂ. ૮) ની તથા મેહેતાજીને પાધડી રૂ. ૧ ની તથા હસ્માલ બી-
મજી નામના ખોલ જોકરાને બણે ત્યાં સુધી રૂ. ૧૨૧ સ્કોલરશીપ કરી આપી
છે—ગદડા. અત્રેની સ્કુલ રથાપવામાં આવી તે વખતે રા. યાણદાર
તરફથી રૂ. ૧૧ ની સાકર વેહેંચવામાં આવી અત્રેના યાણદાર ધુ અને
મહાજન વગેરે મળી રૂ. ૧૧ નું ઇનામ વેહેંચ્યું—રાપર કન્યાશાળા. રાપરની
શુ. સ્કુલના આસિસ્ટન્ટ ઇન્સાલ મહુએ ૧-૪-૪ ની મીઠાઈ કન્યાએને
આપી. નાચે લખેલા સદગૃહસ્થોએ રૂ. ૨) ની મીઠાઈ તથા ચોપડીયો
વેહેંચા રૂ. ૦૧ રા. રાગવજીભાઈ તરફથી રૂ. ૦૧ રા. હરજીવન ઉત્તમરામ
તરફથી રૂ. ૦૧ રા. હરીભાઈ તરફથી રૂ. ૦૧ રા. કેશવલાલ રૂ. ૦૧ રા. હીરાચંદ
રૂ. ૦૧ રા. પ્રભાશંકર રવના મેનેજર તરફથી—ચોખાશી. રા. બચૌ કોળદાર
રામજીભાઈએ રૂ. ૦૧ ની મીઠાઈ જોકરાએને વેહેંચા અહીંના મહાજન
તથા ધ્રુએ મળી રૂ. ૧૧ ની મીઠાઈ વેહેંચા—વીઝાણુ કન્યાશાળા. બુજ-
ના જોશી માવજી આત્મારામે કન્યાશાળામાં પધારી રૂ. ૦૧ ના પેડા
વેહેંચ્યા—ખાખડા. ઠ. સધુ હરદાસ નિથાળમાં પધારી રૂ. ૦૧ ના પેડા
વેહેંચ્યા—ફતેગઢ. રા. હરીરામ જગમાલ ઓવરસોઅર અને સરવેઅર
પીતાંબર વલભજી તથા સરવેઅર જુલાખીદાસ વગેરે નિથાળમાં પધારી
પરીક્ષા લઈ મોનીટરને રૂ. ૦-૨-૦ ની બુગોળ તથા રૂ. ૧) ની મીઠાઈ વાર-
શીક પરીક્ષા વખતે મહારાજ ધિરાજ મિરજી મહાઓશીજી એંગારજી
બહાદૂર તરફથી રૂ. ૫) ની ચોપડીયો તથા રૂ. ૦-૧૦-૦ ની મીઠાઈ વેહેંચા—
કટારીઆ. અહીંના પટેલ દામાણીએ પોતાના દીકરાને નિથાળે ખેસાડી
રૂ. ૦૧ ની મીઠાઈ વેહેંચા.

ઉગ્રેજી સહી માણેકલાલ સાંકરલાલ દેસાઈ એમ એ.

તરફથી રૂ. ૦.

૧-૧૦-૦

ઈ. એ. ઇન્સ્પેક્ટર, પ્રાંત. કચ્છ.

પ્રાંત હાલાર.

બા. નં. ૨૩૬ તા. ૮-૭-૮૪.

જોડીઆ. ધ્ર બહેચર એતથી તથા જ્યેષ્ઠ દેવચંપ ૩૬) પતાસા—
મોટા વેડાલા. ઠા. મોનજી પ્રાગજી તથા જોશી કેશવજી અજરામર તથા
સોની ડાહ્યા મોનજી રંગા શાકર—કાલાવડ. પ્રાકાના આજમ વેકસાને-
દર બાઈચંકર મેઘજી ૩૧-૪-૬ શાકર—જોડણ પાંચ. કોટના નાજર આ-
જમ ગોરજીચંકર દયાચંકર રંગ દાસીઆ—મોટી મારડ. વોરા બુરા વેલજી
૩૮) રમાજ તથા મીઠાઈ—તલગણા. મીઠુરી ઝીણા ખીમજી રંગા શા-
કર. મેતા કાળીદાસ ડોસા ૩૧) કેરી—જાળીઆખાપડી. ચોણી જમના-
બાઈ ૩૧) મીઠાઈ—ઢાંક. મહાજકારી સાહેબ ૩૧) મીઠાઈ—મોટીવાવડી.
મયરયાન મોરખીના આજમ પોલીસ કમિશનર સાહેબ ૩૩) ચોપડીઓ
તથા મીઠાઈ—ધુનડા. ગામલોઢો તરફથી રંગા લગડાં તથા મીઠાઈ—
ધોળ. અનારખાં અનકુતર ૩૧) મીઠાઈ—ખંભાળીઆ. રૂકૂલ કમિટી ત-
રફથી રંગા મીઠાઈ—તવાનગર નં. ૧ વારચીક પરીક્ષા વખતે મહારાજન
જામસાહેબ બહાદુરે ૩૫૮-૧૪-૬ ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ—નંબર ૩ જા-
માં ૩૩૧ ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ પાંચ નં. ૧ લો. ૩૧૨) ચોપડીઓ
તથા મીઠાઈ—પાંચ નં. ૨ જો. ૩૧૩-૮-૯ ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ—
પાંચ નં. ૩ જો. ૩૧૭-૧-૯ ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ—સંસ્કૃત યાદશાળા.
૩૧૬ ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ—ઉર્દુ મકતબ ૩૧૫) ચોપડીઓ તથા મી-
ઠાઈ—કન્યાશાળા નં. ૧ ૩૪૩-૧-૦ ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ—કન્યાશાળા
નં. ૨ જો. ૩૨૩-૧૦-૯ ચોપડીઓ તથા મીઠાઈ—કંડોરણા. આજ-
મ માણજી મહાચંકર ચંકરપ્રસાદ ૩૧-૧૦-૬ પતાસા—મોરખી
મુખ્ય અંતે પાંચ. મહારાજન ઠાકોર સાહેબ તરફથી ૩૩૦) ઠંકારા. મહારા-
જન ઠાકોર સાહેબ તરફથી ૩૧૫) શાકર—ધોળ. રૂકૂલ કમિટી તરફથી રંગા
પતાસા—બાસ હરિચંકર ૩૫) ચોપડીઓ તથા પતાસા—કોટડાસંગાણી.
તાલુકા તરફથી રંગા પતાસા—નવાનગર પાંચ નં. ૧ લો. આજમ પોસ્ટ
માગતર સાહેબ ૩૧૧ મીઠાઈ—સાણુપડી. આહોટના આજમ મહાજકારી
સાહેબ તથા રૂકૂલ કમિટી તરફથી રંગા પતાસા—સલાવા. આજમ મ-
હાજકારી સાહેબ પ્રાણચંકર પરશુદાસ રંગા પતાસા ૩૩૧ ખીમજી હીરજી,

પ્રધાન સુંદરજી શેઠ ડુંગરથી નરથી રૂ૧૥૥ રમકડાં તથા સાકર—હડીઆ-
ણા. રા. રા. શેખહુસેન ખુદાખક્ષ મહેરબાન પોલીટીકાલ એજન્ટ સાહેબના
જીવંતીની અલ કલાર્ક રૂ૦૧ મીઠાઈ—જોધપર. ગામલોકો તરફથી રૂ૧૦-૩-૦
વાગતુ ધડીઆળ—આધોઈ. ઠકર રામજી જુઠાણી રૂ૦૥૥ મીઠાઈ—
સરધાર. પટેલ જીવન નાગજી રૂ૦૥૥ પતાસાં—નગર કન્યાશાળા નં. ૧ લો.
મહેરબાન કાઠીઆવાડના પોલીટીકાલ એજન્ટ સાહેબ પધારતાં મહારાજ
જામસાહેબે રૂ૧૧૮) ચુંદડીએ તથા મીઠાઈ અને કન્યાશાળા નં. ૨ જો
રૂ૪૨) ચુંદડીએ તથા મીઠાઈ—ગોડળ કન્યાશાળા. મે. કાઠીઆવા-
ડના પોલીટીકાલ એજન્ટ સાહેબ પધારતાં મહેરબાન નટ સાહેબ રૂ૧૫૦)
વીજાવતી રમકડાં. રૂ૯૥ મીઠાઈ—રૂ૧૬-૧૦-૦ સાડી—આજમ હેડ મિ-
સ્ટ્રસને રૂ૩૩) આસિરદેટ માનીટરોને કપડાં રૂ૨૪) પટાવાળાને લૂગડાં કુલ
રૂ૨૩૨-૨-૦ શાપર. રૂકૂલ કમિટી તરફથી રૂ૧૧ પતાસાં—કોલ કન્યાશાળા.
મહેરબાન ઠાકોર સાહેબ તરફથી રૂ૪-૧૦-૦ ચુંદડી તથા પતાસાં—કોલકી.
મહેરબાન ઉપલેટાના મહાલકારી સાહેબ રૂ૦૥૥ સાકર—ભાયાવદર. ગામ
લોકો તરફથી રૂ૧૥૥ પતાસાં—મોવૈયા. બોજા કાયા પ્રેમજી રૂ૧) મીઠાઈ—
ધોણ કરસન જગમાલ રૂ૦૥૥ મીઠાઈ; મેરાઈ લખા હીરા રૂ૧) મીઠાઈ—
સરપદડ—મહેરબાન ઠાકોર સાહેબ તરફથી રૂ૨) શાકર—ખીરસરા. લોધી-
કાના યાણુદાર સાહેબ રૂ૦૥૥ પતાસાં મહેરબાન તાલુકદાર તરફથી રૂ૧)
શાકર—ગઢકા. આજમ વહીવટદાર નેશંકર જીવાભાઈ રૂ૦૧ શાકર—વવા-
ણીઆ. બૂજના કુંવર કાલુભા સાહેબે રૂ૩) ચોપડીએ. શેઠ તારાચંદ બ-
હેચર રૂ૨) શાકર—ભાડલા. રૂકૂલ કમિટી તરફથી રૂ૧) શાકર—ભાટીઆ.
રાજેશ્રી દામોદર તુલજીરામ રૂ૦-૫-૦ શાકર—આખરડા. રૂકૂલ કમિટી તરફથી
રૂ૧-૪-૦ શાકર ખંભાલીવાના શેઠ ઠાકરશી મુળજી રૂ૧) ખારેક—જોધપર.
આલા ભારમલ તથા બોજા ભારમલ રૂ૨) ચેરડી—ચારણીઆણી બાઈ
લાડુએ રૂ૨) ચેરડી. ચારણ દેવચાર લાખાણીએ રૂ૨) ચેરડી—કાલાવડ.
મહેરબાન રાધવ જોડાણીએ રૂ૩૥ રમાલ રૂ૩૧ પતાસાં દોશી વલ્લભજી રત-
નથી રૂ૦-૧૦-૦ મીઠાઈ.

અધિકૃ.

દેશીનામું.

દેશી રીતે કથી કથી જાતના ચોપડા રાખવામાં આવેછે તે દરેકની વ્યા-
ખ્યાઓ, લખવાની રીતો, પાડવાનાં ખાતાંની તથા વ્યાજ,—યારો પાર્યા
વ્યાજ મુદ્દાની વિવિધ રીતો, હુંડી સંબંધી હકિકત, સરતોને તેના પ્રકાર ઇ.
ઇ. સરાફી રીતને અનુસરી દરેક મિતોના મથાળે ખુબીદાર રકમો આ-
પી નમુના દોરી ખતાવવામાં આવ્યાછે. એટલુંજ નહિ પણ શિખ-
નારને તર્ક દોડાવવાની ફરજ પડે એવા બીજાં કેટલાક પ્રસંગો ઉપરના ભાગે
આપવામાં આવ્યાછે. કે જેથી છઠ્ઠા. ચોરણમાં શીખનાર ઉમેદવારોને
તથા ચેપારી વર્ગની ઓછ પણ જાતની દુકાનમાં ભાગ લેનાર સખ્સોને
સહાયભૂત થઈ પડે. એવી ગોઠવણથી તૈયાર કરેલું દેશીનામું આ માસમાં
બહાર પાડવામાં આવશે. એનું કદ સોળપેજી પૃષ્ઠ ૧૨૦) લગભગ થશે.
અગાઉથી ગ્રાહક યેનાર પાસેથી ફક્ત આઠ આના કુંપની લેવામાં આ-
વશે. દશે એક નકલ બહીસ મળશે, પંદર કે તેથી વધારે મંગાવનારનું
ટપાલ અર્થ માફ—પૈસા અગાઉથી મોકલ્યા સિવાય પુસ્તક રવાના કર-
વામાં નહિ આવે તોટપેટ પણ મોકલવો નહિ. ગ્રાહકોએ જલદી નામ
નોંધાવવાં વગેરે શેક થેરી અંગર ગૂજરાતી સ્કૂલ નં. ૨ મેતા પોળ.

છગનલાલ લલુભાઈ.

દેશીનામું પ્રગટ કર્તા.

૬૬૮ એક રૂપિયો.

જો તમે કદરવાન છે, જો વિત્ત કરતાં વિદ્યાને તમે કિંમતો ગણતા
 હો, જો નજીવે પૈસા ઉમદા વિષયો અને જિંદગી પ્રકારનો આનંદ તમારે
 મળવો હોય, તો લીંબડીવાળા મિ. પુરુષોત્તમ કહાનજી ગાંધી તરફ રૂપિયો
 મોકલીને તમે શું મંગાવશો?—માસિક સાર સંગ્રહ, માસિક સાર સંગ્રહ
 માસિક સાર સંગ્રહ, માસિક સાર સંગ્રહ, માસિક સાર સંગ્રહ.

ગૂજરાતી ભાષાનું વ્યાકરણ.

આપરે સોળપેજીસ ૧૭૫ પૃષ્ઠ ઉપરાંતનું, વિદ્યાવતી કપડે પાકા પું-
 દાથી બાંધેલું, થોડા દિવસમાં છપાવી બહાર પાડવાનું છે. તા. ૧૫—૬—૮૫
 મુદ્રીમાં અગાઉથી પૈસા મોકલનાર પાસેથી દર પ્રતે રૂ. ૦—૧૨—૦ સર-
 રહુ મુદતમાં અગાઉથી નામ નોંધાવી પછીથી પૈસા મોકલનાર પાસેથી
 રૂ. ૦—૧૪—૦ અને પાછળથી રૂ. ૧—૦—૦ પોસ્ટેજ માફ. દસ નંગે
 એક પ્રત વધારે આપીશું.

આ મોપડીમાં હોપકૃત વ્યાકરણને અનુસરીને દરેક બાબત ઉપર
 વિસ્તારથી વર્ણન કર્યું છે. સંધિ, શાક્ય પ્રથાકૃતિ, વાક્યરચના પર્યુષેદના
 ઘણા નમુના અને છેવટે મનોવત્તને ગાંઠે (૧૨૫) પ્રશ્નો આપેલા છે. આ
 મોપડીનાં મારેજ વખાણ કરવાં એ અવિવેક છે. આ મોપડીને મેલ-
 તાજ સોલેબાનીજ મદદ જોઈએ, માટે મારા આ પહેલા પ્રયાસને જોત-
 લન આપશોજ. આદી પોસ્ટ છે. તા. ૧૫—૭—૮૫

કોટડા પોસ્ટા. (કાઠીઆવાડ.) } જીરસામ બી. ઓપરજી ત્રવાડી,

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
SEPTEMBER 1885.

પુસ્તક ૨૪ મું.

સપ્ટેમ્બર, ૧૮૮૫.

અંક ૯ મો.

ગીતાંત્ર બહુ મોટું ગુજરાતનાં તેમ છે કાગઝ-
કર અને મન કોમની ખરી જેતી પરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS :

હિંદ અને બ્રિટાનિયા.	૧૯૩
ધ્યાન આપવાની શક્તિ.	૧૯૬
બંગાળમાં ભૂકંપ.	૨૦૪
પુસ્તકોની પહેચિ.	૨૦૫
સારસંમ્ભવ.	૨૦૬
નવરંગ.	૨૧૧
નિશાનનાં હામ પત્રક.	૨૧૪

Hind & Britannia ...	103
Power of Attention. ...	199
The Earthquake in Bengal. ...	204
Notices of New Publications. ...	205
Pickings from the Press. ...	209
Departmental Notifications. ...	211
List of Prizes distributed in Schools ...	214

(કોળામી ખાતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

મામાની હવેલીમંચ પુનાપટેડ પ્રિન્ટિંગ અને સંસ્કારણ એજન્સી કંપની
પ્રિન્ટિંગના પ્રસારમાં રણજીડલામ ગંગારામી હામી પ્રગટ કર્યું.

મૂલ્ય

(૨૨) વરસનો અગાઉથી. ૧
(૩૦) અ. હુકમ એક અંકનાં)

દયાલુ ખર્ચ
બાંહે.

અર ઉપર એક સમે સૂર્યાદય થવાનેજ વખતે એક મહા ભવ્ય દેખાવનો પુરૂષ માલમ પડ્યો. તેનું નામ દેશહિત હતું અને તે સંપૂર્ણ ધીરવીર છતાં ભરતખંડની આધુનિક પરમ દુર્દશા જોઈને તે મહા ખેદમાં ગરકાવ થઈ ગયો હતો. તે કાંઈક વ્યાકુળ ચિત્તથી વારંવાર સંતાપ કરતો હતો, કે જ્યાં મારા દેશબંધુઓજ આવા યર્ધ પડ્યાછે, ત્યાં હું તેમની ઉન્નતિને માટે જોને વિચારો અને ઉદ્ધારો કરુંછું તે શા કામનાં? ઉન્નતિ તે કોની કરવી? હું આ સ્વાર્થી, અશામતીઆ, અને બાહલા લોકની? આવા લોકની ઉન્નતિ કરવાને પ્રયત્ન પણ શક્તિમાન નથી! આ પ્રમાણે અગ્રાંતો, કાણે કાણે નિસાસા નાંખતો, અને હૈયાની કેવળ નિરાશામાં આર્થજનનિ જે ભારતી અથવા હિંદુથી તેને પોકારતો ઉભાછે, એવામાં તે દેવી પોતેજ ત્યાં પોતાના દિવ્ય પણ હાલ છેક પરમ જ્ઞાનિને પામેલા સ્વરૂપે પ્રગટ થાયછે. તેના આ હાલ જોઈ, એ ચોંકીને બોલી ઉઠેછે કે “વિના અપરાધની મારી શાપિત માનુષી દેવી, તારી આ શી અવસ્થા છે” અને તેની સાથે છિન્નભિન્ન હૃદયે પૂર્વના ભરતખંડના યથા, કીર્તિ, સમૃદ્ધિ, વિદ્યા, જ્ઞાન, અને મહાપુરુષો સંભારી પૂછેછે કે એ સમગ્રું તારું જ્યાં ગયું અને હું હાલ આવી કેમ નિર્મોલ્લ તથા દયામણી દેખાયછે.

એના જવાબમાં “તે સર્વ ખ્રિસ્તિયા પાસે છે” એમ બોલી પોતાનાં રાજકિય દુઃખ રડવા માંડેછે, અને જાણે તેજ એની પડતીનું સમગ્રું કારણ હોય એવો એક જખરો બળાપો બહાર કાઢેછે. એવામાં સૃષ્ટિનો રંગ ધનધોરે યર્ધ જાયછે, અને માનવીજાત કડાકા તથા અમકારાની સાથે એકાં એક ત્યાં ખ્રિસ્તિયા દેવી સિંહારૂઢ સ્થિતિમાં આવી પડી, અને હિંદ તરફ જીભિર પણ તિરસ્કારમય કાંઈક આડવાએલ ચેહરે ઘેડીકેવાર જોઈજ રહી. એવામાં આ સિંહ ને હિંદનો વાઘ એક બીજા તરફ ધુરંકતા લડવાની તૈયારીપર આવી ગયા. તે જોઈ ખ્રિસ્તિયા બોલી ઉઠી કે “અરે હિંદ, હું તારા વાઘને પાછો બોલાવી લ. નહિતર હમણાં—” અને તેની સાથેજ હિંદ કંકળી ઉઠેછે, અને પછીથી થોડા વખતમાં એ પોતાના વાઘને બોલાવી લેછે અરી, તોપણ એ બંને દેવીઓ એકબીજા સાથે વાણીના ઝડાઝા લેવા માંડેછે તે છેક એ સોપડીના ૭૫ પ્રજા સુધી માણ રહેછે. એમાં બા-

તબાલની તકરારો અને પક્ષ ઉભરાથી બહાર કાઢે છે, અને તે તેના સંપૂર્ણ રસભાવથી વાંચનારના ચિત્તને તણ્વિત કરી નાંખે છે. અનેના તકરારો એક પક્ષી પોતાના મમત્વનીજ છે, અને જેમ જેમ તે બંરી રહે છે તેમ તેમ પરસ્પર વૈરભાવમાં વધારોજ થતો જાય છે. છેવટે હિંદ પોતાની નિર્બળતા કબુલ કરતી, એધાર આંસુથી નાહી ગયેલી, તો પણ લાઘવોળ આંખે અને ગદગદિત તરડાએલ અવાજે “મારો હાડો આવશ્ય સારે હું તને જોઈ લાધ્યા” એમ બોલતી બોલતી તે સ્થળેથી જવાની તૈયારી કરે છે એટલામાં મિટ મનોહર ગજનથી પોતાનું આગમન સૂચવી પરમ સુંદરતાનું પાત્ર ને સ્વતંત્રતા દેવી તે વાણના વગને પણ હાથે એવા એક મહા તેજોમય અગ્ન્યસ્ત્ર ઉપર વેસીને ત્યાં આકાશમાંથી ઉતરી પડે છે.

આ સ્વતંત્ર દેવીને જોતાંજ સ્વદેશહિતે પૂર્ત પોતાનું માથું તેનાં અરણાંજ ને લગાડું. હિંદ તો આ દેવીને ઝાળખીએ નહિ, પણ તે કોઈ દેવાંથી છે એરહુંજ, જાણી તેને યોગ્ય પ્રણામ કર્યા. તે કે સ્વીકારતાં સ્વતંત્ર દેવીએ પણ મૂળે મોટોજ પ્રતિપ્રણામ કર્યો, પણ તેનાં હસતાં પ્રેમ મગ્ન લોચનીઆં જાણે એમ કહેતાં હાથ કે હિંદ, તું માન અને પ્રીતિ એ બંનેને પાત્રે એમ દેખાયું.

ખ્રિસ્તિયતાને તો એનાં સાથે જૂનું ને ગાહું ઝાળખાણ હાથે એમ જણાયું. પણ તે કોણ જાણે કેમ એને જોતાંજ એવી ધીલીલી પડી ગઈ કે તેનાથી સાધારણ માણસાઈની રીતનોએ કાંઈપણ આવકાર યઈ શક્યો નહિ. ઉત્તરી ખ્રિસ્તિયતા તેનાથી કાંઈ નીહીતી હાથે એમ જણાયું, કેમકે તે પોતાનાં હથીઆર સભ્ય કરી સાવધપણે તેની તરફ ધુરંકતી ઉભી. પણ જાણે એના અસ્ત્રશસ્ત્રોને તે તૂણવતજ ગણતી હાથે એમ એની આ એટાની કાંઈપણ પરવાહ ન રાખતાં કાંઈ તિરસ્કારની સાથે. સ્વતંત્રતા દેવીએ કહ્યું કે “કેમ, ત્રિષ્ટ ખ્રિસ્તિયતા, તું અહિંયાં શું કરે છે ? આ ગરીબ નાપડીને વિના પ્રયોજન તું સતાવવા સિદ્ધ બીડી છે, કે ને વેળા તું તારૂંજ ધગાડમાં રહી સંભાળે તો સાઈ.” આ ઉપરથી તે બડકીને કેટલીક પડપૂંછ કરે છે અને તે પ્રસંગે ને વાતચિત યાવ છે તે ઉપરથી માલમ પડે છે કે ખ્રિસ્તિયતા ને સ્વતંત્રતાદેવી એ પૂર્વે એકબીજાના સહાયક, પણ હાલ કેટલેક

દેવને વિરોધી થઈ પડ્યાં છે. સ્વતંત્રતા દેવી કહે છે કે તું મને તારી શુભ ગણે છે એજ તારી બૂલ છે અને તારૂં અર્થ દિત મારી સાથે મિત્રતા રાખવામાં જ રહેલું છે. પણ ખ્રિસ્તિયાને એ વાતની સમજ ન પડવાથી સ્વતંત્રતાની સાથે ટુંકારા ટુંકારાપર આવી બેસે છે. પણ તે દેવી પોતાનું બચકરે રૂપ દેખાડી એના સામી એવી એક કરડી નજર ફેરવે છે કે તે પોતાનો સમજો ટુંકારો છોડી કરગરને કહેવા લાગે છે કે આપણા સંહીપણામાં તારે આમ મારી તરફ ફરે નજરથી જોવું એ તને હાજરું નથી. મહાં તે નજરની પણ સદા હસમુખી દેવી સ્વતંત્રતા હસીને કહે છે કે તું તારૂં દિત સમજતી નથી તેથીજ આમ બોલે છે, પણ હાલ તો હું તારી જોડે લડવા નહિ, પણ આ હિંદ સાથે તારો ટુંકો પતોવવાજ હું. એવે આવીધું, એમ કહી તેણીએ હિંદ તરફ પોતાની નજર ફેરવી, અને પ્રેમમય વાણીથી પૂછ્યું કે બાઈ, તને શું કુઝાયે તે કહે.

હવે હિંદ તો સ્વતંત્રતા દેવીને ખ્રિસ્તિયાનો બહેનપણી છે એમ જાણ્યું તારથી સ્વસ્થ પક્ષનીજ ગણવા લાગી હતી, પણ જ્યારે આમ પોતાને પૂછ્યું તારે તેણીએ ધ્યાન ધરને જોયું તો માલમ પડ્યું કે એ તો જગતનું કથાણ કરનારી પરમવ્યાજી શક્તિ છે. તેની સાથેજ તે પોતાના હૃદયના શુદ્ધ ભક્તિભાવના સ્વભાવને અનુસરી તે મહાદેવને ચરણે નમી, અને કહ્યું કે તારી ઉપાસના મારા સિરસાટે છે. આ ઉપરથી સ્વતંત્રતા દેવીએ પ્રસન્ન થઈ કહ્યું કે બાઈ, તારી શી ઇચ્છા છે? આવી વરદાઈ પણ હજી પ્રચ્છાદપમાંજ નીકળેલી વાણી સાંભળાને હિંદ ને સ્વભાવે સુધા, લગ્ન લાગણીઓ વાળી, અને ઘણા કુઝાયે અક્ષર થઈ રહેલી હતી, તે એકદમ માગી ઉઠી કે મને ખ્રિસ્તિયાથી મુક્ત કરો. મહાદેવીએ કહ્યું કે તું હજી સ્વતંત્ર થવાને શક્તિમાન થઈ નથી, અને તેમાં તારૂં દિત પણ હાલ જરાએ નથી. હિંદ પોતાની શક્તિ તથા યોગ્યતાની બારે બારે વાનો કરવા માંડી, પણ તે સ્વતંત્રતા દેવીએ શાંત પણ મનુષ્ય તરફારોથી સુધળી તોડી પાડી, અને જ્યારે વાદવિવાદમાં વાજાની રીતે એક અક્ષર પણ બોલવાનો રહ્યો નહિ, તારે બિમારી હિંદ રડી પડી એટલુંજ બોલી દિ-ભારો પેવા લાગી કે હવેને કાંઈ અર્થમાં નથી, અને હું ગમે એવી અ-

એમંધું તોપણ તે પોતાના કૃપાભાવથી કોઈ વેળા પણ મારા દુઃખ નિવારણ કર્યા વિના નહિજ રહે. આ પ્રસંગના પરમ્પ્રાયશ્ચિત્ત પાના સધળા દેશ-ભિમાની તરણોએ બહુ પૂર્વક મનન કરવા લાગે.

આ પ્રમાણે પોતાની નિર્મળતા કલ્પિત કરી હિંદુ જ્યારે ચૂપ થઈ બેઠો, ત્યારે ખ્રિસ્તિયાનું મંડી વાગ્યું, અને તે હૃદયથી કહેવા લાગ્યો કે, બહેન સ્વતંત્રતા દેવી, તે આ પેલીને આજ ટીક આપીને નરમ પાડી, અને હું પણ એને વારંવાર એજ કહું છું કે હું ન તારી ઉપર સત્તા આગવું છું તે તારા બધાનેજ મારે છે, અને મારે તો એમાં કાંઈપણ મ્યાર્ય નથી. એમ કહી તે પોતાના ગુણાનુયાદ ગાવા પોતે મંડી જાય છે, પણ સ્વતંત્રતા દેવી તેનું ટાલેલું વધારે ચામચ ન દેતાં તેનું મ્યાર્યિપણું પમાયિક પાનાના લાંબા બાપણથી ઉધાડું પડે છે. એમાં કેટલુંક ડેકાણે તો અતિયંચોક્તિજ છે, અગરજો પરમુત્તમ એમાં કેટલુંક સત્ય છે. તોપણ એ ભાગ આટલોમધો લંબાઓ નહોત, તો વધારે સાફ ચાત એમ અમારું નમ મત છે. એમાં વિસ્તારથી ન હેતુ ગ્રંથ સમાપ્તિએ થવા ધાર્યો છે તે હેતુ ઉદ્દેશો વધારે દૂર જાય છે.

આ પોતાની પૂર્વગીતિકા ખ્રિસ્તિયાને વજ્રમાણ નેચી બાગે છે, પણ તેમાં કાંઈ સખળ વાંચી ઉઠાવી શકાય એવું નહોતાયો તે કાંઈ બોલતી નથી, પણ તત્ત્વજીવથી એટલુંજ કહે છે કે દેવી, તારા કહેવાથી મેં ઘણું જાણ્યું છે, તે ખરી દલીલો બતાવી છે, પણ આ રાંકડી હિંદુને તું આમથ ન આપે, તો એનામાં કાંઈ શક્તિ છે ખરી, અને એને સહાય થવાનું તને શું કારણ પડ્યું છે. અમારો કલ્પ અંતે એને સારી રીતે સમજી શકત નહિ." આ સાંબળી મહારેણી તપી ઉઠી, ને "નહિજ. જો તેમ હોત, તો આટલો કાળ લીતત? કહી નહી!" એમ કહી હિંદુ રાંકડી નથી, પણ જીવ્યા વૃજ્જના મૂરવીર બેરી છે એમ તેના પૂર્વના પ્રતિદાસ ઉપરથી પ્રતિપાદન કરે છે, અને પડી પોતે ક્રૅમ પ્રકૃતિલોભના સમયનું પોતાનું મંડી સ્વરૂપ દેખાડી તેને કહે છે કે જાણ તારે શું મારા આ સ્વરૂપની સાચેજ આયડાના ધમ્મકા છે. આ જોઈ ખ્રિસ્તિયા નરમ પડી વિનય પૂર્વક કહે છે કે હું સ્વતંત્રતા દેવી, નહિ, નહિ, મેં કહી તારા મામા મમત ધર્યા નથી, ને ધરવાને

આહાતી પણ નથી. એમ કહી હિંદુનું અર્થ હિત થાય તે પ્રકારે રાજ્ય કરવાને તે કબ્જલ યાયછે.

તે ઉપરથી સ્વતંત્રતા દેવી હિંદને પૂછે છે કે આ ગોઠવણ તારે કબ્જલ છે. પ્રથમ તો હિંદ પાછી પોતાને મદ્દ અડે છે, અને ઠેકાણે ગમ તે કોઇ બીજો, પણ એ તો નહિન" એવા મમત ચલાવે છે, પણ છેવટે સ્વતંત્રતા દેવીના બોધથી પરિપૂર્ણ ઈનસાફ મળે તો ખ્રિસ્તિયાને આધીન રહેવા પોતાના અરા દિલથી કબ્જલ યાયછે. હવે એટલુંજ બાકી રહ્યું હતું કે આ ખ્રિસ્તિયાની કબ્જલાત પ્રમાણે યથા ન્યાયે રાજ્ય કરી શકે એવા કોઈ મહા પુરુષને ખોળી કાઢવો. સ્વતંત્રતાએ કહ્યું કે જો તારી બાવના શુદ્ધ છે તો એવા પુરુષ પણ હું તને જેળથી આપુંઘું. આટલું તે બોલી નહિ એટલા માંજ અપર્વતમાં મધુર ગાયન થયું. સર્વ સ્થળેથી આનંદના વાનિજ વાજવા લાગ્યાં, અને સોપાસથી ખુશબોના બહેકાટથી મગજ તર યઈ જતું હોય તેમ વાયુ વા'વા માંડ્યો. જ્યાં આ મહાત્મા મંડળી મળી હતી તેની પડોશમાંથી એક દિવ્ય સિંહાસનપર વિરાજિત યએલા એક પુરુષને ઉચકીને બે અપ્સરાઓ બહાર નીકળી આવી, અને પર્વતથી અધર તે સિંહાસનમાં વિરાજમાન યએલા પુરુષને ઉચકીને ખડી રહી. જેના મસ્તકપર છે ચેત છત્ર, મુખપર સત્સ પ્રતિમાનું. તેજ, ને બેધ જેવું ચિતળ છે જેનું સ્વરૂપ તેને જોતાંજ સૌ વિસ્મય થયા" મહાદેવી ખ્રિસ્તિયાપ્રતિ બોલ્યાં "જો આ તારો તેજ પુત્ર કે જેના ઉપર દેવતા પણ આજે પુષ્પ વૃષ્ટિ કરેછે. એ મહાપુરુષને તું હિંદના પુત્રનું રાજ્ય સોંપ કે ને સર્વ સ્થળે જય પ્રવર્તાય ને સર્વ સ્થળે એવોજ આનંદ યાય, અને તે આનંદથી આ પુરુષને નારખી મર્જના કરવામાં આવે કે રીપત્ત. રાજેન્દ્ર દીપાંયુ ભવ" આ પ્રમાણે આ દિવ્ય મૂર્તિ રીપત્તને બરતખંડનું રાજ્ય સોંપતાં તે તથા ખ્રિસ્તિયા બંને મુખી થયાં અને "હિંદુખ્રિસ્તિયાની સામ્રાજ્ય કીર્તિ અવિચળ રહો" એવા હર્ષ પૂર્વ નાદ સર્વના અંતઃકરણમાંથી ઉઠી ગય. નમાં ગાજી રહ્યા.

આ પ્રમાણે આ તારા અંદર વાતો પૂરી યાયછે. પંદર વીસ વર્ષ ઉપર બાવનું લાગી કે ધરને કાંઈ નામનું રત્નતૂજ એક મારિક નીકળતું

હવે તેમાં જાતના ઈચ્છાનું પણ બધું રીતે દેશી રૂપ યદ્યપિ વસેલા પરમોત્સાહી ત્રિદાન મુરારીઓની કલમથી લખાતો "Mountain Top" (ગિરિ શિખર) એ નામનો વિષય જોણે. વાંચ્યો હશે તેને કહેવાની જરૂર નથી કે આ પુસ્તક તેની છાયાને આધારેજ રચેલું છે, અને તે વિષય જ્યાંથી અપૂર્ણ રહ્યો હતો, ત્યાંથી એટલી તો રસિક રૂપે આગળ ચલાવી લીધો છે કે જો એ સ્વર્ગવાસી નર અત્યારે જિવતો હોત, તો તે જાતે પણ આ જોઈને રાજી થઈ વિતા રહેત નહિ. લાડરિપતનો સંબંધ જોડી રહ્યો આ વાતને ધર્મજી શિક્ષણીય તથા મનોહર રૂપ આપી દીધું છે, અને તેને માટે તથા આ પુસ્તકની સઘળી પોતાની રચનાને માટે એના લખનાર બાઈ ઇન્ડિયાન રામ સુરેશ્વર દેશાઈ ગૂજરાતી પત્રના તંત્રીને ખરેખરી શાબાસી થઈ છે.

ધ્યાન આપવાની શક્તિ.

આ શક્તિનું મહત્ત્વ યોગજી શિક્ષક હજી બરાબર સમજે છે. માણસના મનની સઘળી શક્તિઓમાં આ સર્વોપરી તથા વિદ્યાવ્યાસ કે સંસારી કામકાજમાં જ્યાં જુઓ તો સૌથીજ વધારે ઉપયોગી છે. એ મનની એક પ્રયત્ન શક્તિ નથી, પણ સઘળી શક્તિઓને દોરવાને તથા સફળ કરવાને આત્માની એક અદ્વિતીય શક્તિ છે. બીજી સઘળી શક્તિઓને ચમત્ત્વ વતન પમાડનાર એજ છે. એ વડે મન એક વસ્તુ ઉપર એકાગ્રતાથી જોઈ શકે છે, અને જો સર્વના કિરણોને એક જિંઠા ઉપરજ એકાગ્ર કરવાથી તે મહા જગવાન થઈ પડે છે, તેમ માણસના મનનું જોર પણ આ શક્તિના પ્રમાણમાંજ વળું જોઈ શકાય છે.

ધ્યાનની શક્તિવિતા બીજી મનની કોઈ પણ શક્તિ પોતાનું કામ કરી શકતી નથી. ધ્યાનશક્તિ એ જુદાનું મૂળ ચેતન્ય છે, અને જગતમાં જો જો મહા જુદાજુદા પ્રશ્નો વખણાઈ ગયાં છે તે બધાનું સામાન્ય લક્ષણ એ હતું કે તેઓ પોતાના ધારણા વિષય ઉપર એકાગ્રતાથી અબેક ધ્યાન પણ વખત મુખી આપી શકતા હતા. રમરજી શક્તિનો પણ જોવા જઈશું તો એ એક મૂળ પાડે છે. જો એક વસ્તુ ઉપર વિશેષ લક્ષ્ય રાખવામાં આ-

વેછે, તેમ તે-વધારે યાદ રહેછે, અને તેથી કુલાણાની સ્મરણશક્તિ સારીછે. એમ જ્યાં બાંધીએ છઠ્ઠાએ, ત્યાં ધણું કરીને તો એમજ સમજવું કે તે જીવિયો બણેછે તે ઉપર બણતી વખતે એકાગ્ર અને અખંડ લક્ષ આપી શકેછે.

ધ્યાનશક્તિનું જોર એટલું બધું છે કે જો માણસનું મન એકાદ વિષય ઉપર સંપૂર્ણપણે લાગેલું હોય તો તેને શારીરિક દુઃખો પણ કાંઈ જણાતા નથી. રાખડેહાલ નામના એક ઇંગ્લાંડના ધર્મવક્તાને વારતે એમ કહેવાયછે કે તેને મહા વેદના કારક એક રોગ હતો, તો પણ જ્યારે વક્તા સન ઉપર ચડી તે બાધ કરવા માંડતો, ત્યારે તે તેમાં એવા તો તક્ષિત થઈ જતો કે તેને તે સમે આ રોગનો વેદના જરા પણ જણાતી નહિ. અને આતો એક જગત મથહુરે વાત છે કે સિપાહીઓ રણસંગ્રામમાં જ્યારે ધૂમતા હોયછે ત્યારે તેમના ઉપર જે સાધારણ ધા પડેછે તેનું તેમને કાંઈ પણ જાન રહેતું નથી જ્યારે લડીને પરવારેછે ત્યારેજ તે તેમના જાણવામાં આવેછે.

અર્થાતઃ—ધ્યાન શક્તિનું અગત્ય જેટલું ગણીએ તેટલું થોડુંછે. બાળકને ધ્યાન આપવાની ટેવ પાડવી એના જેવી બીજી કોઈ પણ કેળવણી નથી, અને તેથી શિક્ષકોએ ગમે તે જાતના અભ્યાસમાં પણ ધ્યાન આપવાનીજ ટેવ પાડવા જનતી મહેનત કરવી જોઈએ.

ધ્યાનને ઉત્પન્ન કરનારાં બે કારણોછે. ૧. લું વિષયનું. આકર્ષણ. ૨. જ્યું પોતાનું ઇચ્છાબળ. એમાં પોતાના ઇચ્છાબળેજ ધ્યાન આપી શકવું એ ખરું પુરપોષી છે; અને એમ જ્યારે માણસ કરી શકે ત્યારેજ તેની ધ્યાન શક્તિ કેળવાયેલીછે એમ કહી શકાય. ઉપર જે આપણે ધ્યાન શક્તિનાં વખાણ કર્યો તે આ પ્રકારની-પોતાની ઇચ્છાને સંપૂર્ણ આધીન એવી જે ધ્યાન શક્તિ-તેનેજ વિશિષ્ટ કરીને સાચું પડેછે. જે માણસ પોતાના ઇચ્છાબળથી ગમે તે વિષય ઉપર અને ગમે એટલું ધ્યાન આપવાની શક્તિ ધરાવેછે, તે આ જગતમાં ઘણો બળવાન અને સઘળી સિદ્ધિનો ધણી થવાં જોગછે. એને કાંઈ અસાધ્ય નથી. એ શક્તિ પ્રાપ્ત થઈ કે તે આપો આપ મહાત્મા થઈ ગયો. પણ એ શક્તિ મેળાવીજ મહા દુર્લભછે. મા-

હું સનાં મનની સઘળી શક્તિઓમાં ધ્યાન શક્તિ ઘણીજ મોટી પ્રકૃતિ થાય છે. તોલન શક્તિ અને તર્ક શક્તિ કેળવાઈ રહે છે ત્યારે પછી પણ કેટલેક કાંઈ અને ઘણા અભ્યાસથીજ આ શક્તિ પરિપક્વ થાય છે, અને ત્યારે પણ પોતાના મનના દૃઢ આગ્રહવિના તે કામ કરી પણ બરાબર થઈ શકતું નથી, કેમકે એ શક્તિનો સઘળો આધાર ઇચ્છાબળની ઉપરજ રહેલો છે અને જો માણસ પોતાનું ઇચ્છાબળ બરાબર વાપરે નહિ, તો એ શક્તિ શી રીતે જોઈએ તેવીતો પ્રકૃતિ થઈ શકે? પુત્ર ઉમરનાં પણ આપણે ઘણા જણ એવા જોઈએ છીએ કે જે લાંબા વંચત સુધી એક વિષય પર પોતાનું ચિત્ત રાખી શકતા નથી, અને સહેજમાં ફેરાળી જાય છે. કેટલાંક તો એવા કાચાં મનનાં હોય છે, કે કોઈ પાત્ર અણગમેતી હોય, તો તે ઉપર પોતાનું મન લગાડી વિચારજ કરી શકતા નથી જાણે વિચાર ન કરવાથી તે અપ્રિય બનાવ બનતો અટકવાનો હોય. ધ્યાનશક્તિની આવી રાખેટાથી આકૃતંત્રી વેળાએ બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ તેને બદલે તેઓ હેવટ ગુપ્તો તે વાતના વિચારોને જાણીજોઈને દૂરનાદૂરજ રાખે છે, અને જે કુખો અગાઉથી થોડો વિચાર ક્યો હોત, તો દૂર થઈ શકત, તે કુખના તેઓ જાગ થઈ પડે છે. ગમતા કે અણગમતા વિષયો ઉપર વિચાર બરાબર કરી શકાય ત્યારેજ જાણવું કે ધ્યાનશક્તિ ઇચ્છાબળને બરાબર વય થઈ છે.

હવે, મનની સઘળી શક્તિઓમાં આવી જે મોટી, દુર્લભ, અને પારસમણિ સરખી અમૂલ્ય, તેને શી રીતે કેળવી શકાય તેનો કાંઈ વિચાર કરીએ. આ શક્તિ બાળકોમાં તો પ્રથમ નહિ જોવાઈ હોય છે, અને તેમ હોય તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી. આ સમય એનામાં ઇચ્છાબળ હજી કાંઈ પણ કેળવાયેલું નથી. આ સમય તો વિષયના આકર્ષણથીજ તેનું ધ્યાન એવો શકાય એમ છે. માટે બાળ કેળવણીમાં તો શિક્ષકે પાંક એવી રીતે રચના જોઈએ કે છોકરાનું ધ્યાન તે તર્ક આપોઆપેજ એવાય. આ સમય મૂકી કે પંતામની લાંબા આવી ધ્યાન આપવાનું બાળકને કહેવું એ નિરર્થક છે. આ સમય ધ્યાન આપો એમ આજ્ઞા કરવાને બદલે શિક્ષકે તો એમ કરવું જોઈએ કે છોકરાં રમત મૂકીને પણ એના વાત સાંભળે.

જવાને દોષો આવે, બાળ કેળવણીને માટે તો ક્રિડાગાર્દન નામની જે પદ્ધતિ કહેવાય છે તેજ બરાબર યોગ્ય છે. આ સમે તો છોકરાં જાણે કે અમે રમીએ છીએ, અને તેની સાથેજ તેને ઉપયોગી જ્ઞાન તથા મનની કેળવણી મળતી જાય એમ શિક્ષકે કરવું જોઈએ. પ્રાકૃત પ્રદર્શન અને તેની સાથે સામાન્ય જ્ઞાનના પાઠ એજ બાળ કેળવણીનું પહેલું પગથીજ છે. પછીથી પણ પ્રદર્શન તો જારી રહેવુંજ જોઈએ પણ તેની સાથે હરકોઈ જાતના પાઠને રસિક કરવાની કળા શિક્ષકને આવડવી જોઈએ. પાઠને રસિક કરવામાં અને મનની શક્તિઓને કેળવવામાં શબ્દ ચિત્રણના જેવું એકે બીજું હથીવાર નથી. શબ્દચિત્રણની કળા સમજા શિક્ષકોએ મળવવી જોઈએ. એની ઉપરજ પાઠના રસિકપણાનો ઘણોખરો આધાર રાખે છે. પ્રદર્શન, શબ્દચિત્રણ, અને સૂચક પદ્ધતિ એ ત્રણેવાનાં જોઈએ તેવી રીતે મળ્યાં, તો પછી બાળકોના મન પાઠ સાથે તલ્લિન થઈ જવામાં કાંઈપણ બાકી રહેતું નથી, અને બેશક જો શિક્ષક એ ત્રણે હથીઆરને વાપરવામાં કુશળ હોય છે, તો બાળકો હેંસે હેંસે જાણે છે, અને તેમના મનને ઉત્તમ કેળવણી મળે છે.

કદાચ કોઈ પૂછશે કે આ તો જિજ્ઞાસા આકર્ષણથી ધ્યાન ઐચવાની વાત થઈ, પણ બાળકો પોતાની ઇચ્છાને બંજોજ. ધ્યાન આપે તેમ તો કાંઈ થયું નહિ. એ ખરૂં છે, પણ વિદ્યાનુસારી 'ધ્યાનશક્તિ' કેળવવાવાળીજ ઇચ્છાનુસારી ધ્યાનશક્તિએ પાપો રોધાય છે. મનની બીજી શક્તિઓની પેઠેજ ધ્યાન આપવાની શક્તિ પણ મહાવરાથી ધીમે ધીમે વૃદ્ધિ પામે છે. પહેલાં જેનું મન પાંચ મિનિટ પણ એક વિષયપર રહેને બેસતું નહોતું, તે હવે અર્ધા કલાક સુધી હર્ષબેર એક વિષયનો વિચાર કરી શકે છે. રસના કારણથી તો રસના કારણથી, પણ અર્ધા કલાક સુધી પોતાના મનને એક બાબત ઉપર રોકી રાખવાની શક્તિ આવી એ મોટી વાત થઈ, અને એટલું ઇચ્છાબળ કેળવાયું છે, તો હવે આ સમે નીરસ બાબત ઉપર પણ એ ધારણે તો પાંચ દશ મિનિટ પોતાનું મન રોકી શકશે. હવે આ સમે શિક્ષકની ચતુરાઈજ એમાં રહેલી છે કે વિષયનુસારી અને ઇચ્છાનુસારી બંને ધ્યાનશક્તિઓને તેના ગતિ પ્રમાણે કામ આપવું. આ સમે અગ્રિમ

વિષય ઉપર પણ લક્ષ આપવું પડે એવા નાના નાના પાઠ કે મનોમત્ત આપવા, અને તેમ કરવા, જ્ઞાનની તૃણાથી, નંખરની લાલચથી, કે શિક્ષકના વખાણ કે ભયના કારણથી નિશાળીયાઓ દોરાયે. આ સમ આવી ઇચ્છાનુસારી ધ્યાનશક્તિનો ખપ પડે એવા વિષયો ઉપર તેમણે ધ્યાન આપ્યું છે કે નહિ તેની ખતથી તપાસ રાખવી. ઘેર લખવા આપેલા મનોમત્ત વિગેરે ઉપર તો શિક્ષકે ખસુસ લક્ષ આપવું, કેમકે તેજ ઇચ્છાનુસારી ધ્યાનશક્તિને કેળવનારાં સાધનો છે. જેમ જેમ બાળકોની ઉંમર વધતી જાય, અને જેમ જેમ ઇચ્છાનુસારી ધ્યાનશક્તિ વધતી જાય, તેમ તેમ તેનો ખપ પડે એવા પાઠ વધારેતા જવું અને તેવાં કામ વધારે ખતાવતા જવું. પણ તેમ કરતી વેળા ડોકરાઓની શક્તિનો ખરાખર વિચાર કરવો, અને તેને બારે પડવાથી નિરાશ કે કંટાળી જાય એમ કરવું નહિ. કેમકે એમ થવાથી તો ઇચ્છાનુસારી ધ્યાનશક્તિ કેળવાવાને બદલે પારકાના બળાકારથીજ કામ કરવાની ટેવ પડયે. તેમજ પોતાની શક્તિ છતાં ડોકરા આજસ કરે, તો તે પકડી પાડવામાં પણ કરી-શિક્ષકે પછાત પડવું નહિ. આ પ્રમાણે મનુરાઇથી વર્તે તો ધીમે ધીમે પણ અચૂક ડોકરાઓની ઇચ્છાનુસારી ધ્યાનશક્તિ કેળવાતી જાય, અને છેવટે તેઓ પાંચ છ કલાક મુખી પણ એક વિષય ઉપર પોતાનું મન ચોંટાડવાને શક્તિમાન થાય. જમૈન વિદ્વાનો દહાડામાં ૧૮ કલાક એટલે સૂતાના ૬ કલાક સિવાય બીજો બધોજ વખત અભ્યાસમાં અને તે પણ ઘણું કરીને એકજ વિષયના અભ્યાસમાં ગાળી શકે છે. તેનું કારણ એજ કે તેઓની ધ્યાનશક્તિ સ્વભાવ અને અભ્યાસથી ઘણીજ કેળવાયેલી હોય છે. એમ જ કહેવાય છે કે શાળાઓનું કામ બહુજવાનું નથી પણ પોતાની એજ બહુવાની શક્તિ તેમનામાં આણવી એજ છે, તેનો અર્થ પણ મુખ્યત્વે એજ થાય છે કે ધ્યાનશક્તિને કેળવવી. આમજ સાપ્તરણ બ્રાહ્મણમાં કહીએ છીએ કે કલાણાની તો ઠરેજ બુદ્ધિ છે, પણ તેનો વિચાર જોઈશું તો એજ અર્થ નિકળયે કે હરીને લાંગા વખત મુખી એક વિષય ઉપર વિચાર કરવાની શક્તિ તે માણસમાં છે અને તેથી તે જ કામ મનપર રહે તેમાં તે સિદ્ધિ પામે છે. યોગીઓની સિદ્ધિનું વારતબ્ય મમે તેવું હો, પણ એ વાત તો

ખરી કે ધ્યાનશક્તિને તેઓ પ્રરૂપાર્યનું. મૂળ ગણેછે. તે વાસ્તવિકજ છે. શિક્ષણ શાસ્ત્રમાં તો ધ્યાનશક્તિ એ મહા અદ્ભૂત પરાક્રમ ભરેલી છે એમાં કંઈ શક નથી.

બંગાળામાં ભૂકંપ.

કલકત્તા ખાતે તા. ૧૪ મી જુલાઈ ને મંગળવારે રાતના શેહેરના કેટલાંએક ભાગમાં ધરતીકંપ થયો હતો. સવારનાં સાડાછ વાગ્યાથી તેનો એવાજ ચાલું રહ્યો હતો, એટલામાં એક ધરતીકંપનો સખત આંચકો એ શહેરપર ફરી વળ્યો મોડા ઉઠનારાઓ પથારીમાંથી નીચે ગળડી પડ્યા હતાં અને ઇમારતોના બીજ ને બીજ માળો ધ્રુજ ગયા હતા. ઝડપમાં જે કપડાં હાથ આવ્યાં તે આંગપર વીંટાળી લઈ ઘણાં એક ઢુંડેના બહાર રસ્તાપર નીકળી પડ્યાં હતાં. ચૌરંગીરોડના કેટલાંએક ધરોને નુકસાન પહોંચ્યું છે, અને કાચની બારીઓ વગેરે બાગીને ભૂકો થઈ ગઈ છે. ભૂકંપનો વેગ પૂર્વથી પશ્ચિમે તરફનો હતો, અને તે ખરાબર વણ મિનિટ સુધી રહ્યો હતો. હુંગ્રી નદીમાં થોડી જમીન ઉપસી આવી હતી અને ઘણાં એક તળાવોનાં પાણી હજમળી ગયાં હતાં. તેમ છતાં ઝાડોનું એક પાનડું પણ હાથું નહોતું. કલકત્તાથી અગીયાર માઇલપર આવેલા સારામપુરથી એવી બધ બરેલી ખખર આવી કે ત્યાંના ખરબરનાં બાંધકાં આસરે પચીસ ધરોને ઘણું નુકસાન થયું છે અને તેમાંનાં કેટલાંએક પડી ગયાં છે. એ ધરતીકંપથી ત્યાંના બધાં જૂનાં ધરો પડી ગયાં છે અને કેટલાંએકને ઘાયું નુકસાન થયું છે. ટાઉનહાલને એ જગાએથી ફાટ પડી છે. ઇદિના તહેવારને લીધે બેઢગી કરવા ત્યાંની મસાદમાં જે મુસલમાનોનું મોટું ટોળું ભેળું મળ્યું હતું તે ગભરાઈને બહાર રસ્તામાં ધસી આવ્યું હતું. આસપાસના છાંછાઓમાંથી પણ બધ બરેલા સમાચાર મળતા જાય છે. સોરાંગજ ખાતેનાં સણુતાં બજાર અને ઘણાં ધરો જમીન દોરત થયાં છે; અને એક મિત્રના આમની ટૂટી પડી છે. કરસંગ ખાતે આવ્યો લાગ્યો હતો પણ માત્ર મિત્રકનને કે કોઈ માણસના જનને નુકસાન પહોંચ્યું નથી. સારા ખાતે બધાં રેલવેનાં મકાનો (એકઝીક્યુટિવ એનજીનીયરનાં. બંગાળા

ચિવાવના) ને ભારી નુકસાન પુગ્યું છે. તેજ પ્રમાણે સપધરપોર, હુગલી, કુ-
મારજોદ્ધી અને પોરાધા ખાતે રેલવેના મકાનો, ટેલીગ્રાફ આફીસ, ખા-
નગી ઘરો વગેરેને ઘણું નુકસાન લાગ્યું છે. બોગરા ખાતે બૂકંપ ઘણો
સખત હતો તે છ સાત મિનિટ મુખી આવું રહ્યો હતો. બધાં ૧૪૪૨નાં
ઘરો પડી ગયાં છે, અથવા સખત નુકસાન લાગ્યું છે. પાંચ માણસનાં જનન
ગયા છે, અને ત્રણ સખત જખમી થયાં છે. ઝરપોર ખાતે બધાં મોટાં
ઘરો પડી ગયાં છે. સ્ત્રીઓને છોકરાં ગભરાટમાં ઉપસે. માળેથી હોં ઉતરી
પડ્યા હોવાં પણ બાંધતણીએ તેઓ પહેાંચે તેની આગમજ તેઓ દબાઈ
મુવાં હતાં. ૨૫ માણસ ધુંદાઈ મુઆં છે, નેટારે ખાતેની રાજાનો એક બાગ
ગુટી પડવાથી ઘણાં માણસોના જનન ગયાં છે. મુરસોદાવાદમાં નવાબ ના-
જખને મહેલ, ઈમામવાડો અને રાયતમીપટ્ટીસંગનું મંદિર એ જમીન
દોસ્ત થયાં છે. બોગરા ને ઠાકામાં પાંચ પાંચ માણસના પ્રાણ ગયા છે.
અગ્રીમજલમાં ૧૨ માણસ મુવાં છે, હુંગલીમાં ૮૦ ફીટ જાયો એક દેથી
ગ્રહરથના મીનારો પડી ગયો છે. (ગૂજરાતી).

પુસ્તકોની પહોંચ.

અને શિખામણ એટલે બચ્ચું ઉછેરવાં બાબત સૂચના એ નાંખેની
મોટી આઠપેજી ૧૦૦ પૃથ્થની સોપડી હાલ છપાઈને બહાર પડી છે તે આંગે
દરેક ગૃહસ્થી માણસને ઘરમાં રાખવાની બંધામંણ કરીએ હોએ. એના
કિંમત માત્ર દસ આના છે, અને તે દરેક સ્ત્રીએ ધ્યાનદઈ વારંવાર વાં-
ચવી ધટે છે. એના ચારભાગ પાડેલા છે. પહેલા બાગમાં બાળકને નેવ-
ડાવડું, આપણા દેશની સ્મૃત્યક; નાળ, કપડો, ખોરાક, ગાળવંત સ્થિતિમાં
અને બચ્ચું અવતર્યા પછી, પરહેજ, ગોશિતળા, દાંત કૂટવા, કસરત, ઈંધ,
પેશાબ અને ગ્રાહો, તથા બાળકના સાધારણ મરજ વિષે એ વર્ષ મુખીની
ઉમરના છોકરાને લાગુ પડે એવી ઘણી કિંમતી બાબતો સમાવી છે. બીજા
બાગમાં ૨ થી ૧૦ વર્ષના તથા ત્રીજામાં ૧૦ થી ૧૯ વર્ષની ઉમર
મુખીનાં બાળકોને કેવીરીતે ઉછેરવાં તે યથાસ્થિત વર્ણવ્યું છે, તથા તેમાં
બાળકોની રમત ગમન, કેળવણી, કસરત વગેરે અનેક ઉપયોગી બાબતો

ઉપર પણ ઘટતું ધ્યાન આપ્યું છે. બધે ઠેકાણે બાપા એવી સરળ ને સાદી વાપરી છે કે કોઈ અભણ સ્ત્રીને પણ વાંચી સંભળાવ્યું હોય તો તેની મતલબ તે પૂરેપૂરી સમજી જાય. ટુંકમાં આ વિષય ઉપર બાપામાં દાહ એકવે ઓપડીઓ પ્રગટ થઈ છે, અને તે સારી છે તો પણ રાક્ષસ ત્રિભાવનદાસની આ “શીખામણ” સઘળી માતાએને ઘણી ઉપયોગી માલમ પડશે, અને જો એ પ્રમાણે બાળકોને ઉછેરતાં તેઓ શીખે, તો આપણા દેશની આવૃત્તિ ઓલાદ તને તથા મને ઘણી જાગૃતી નીવડે એમાં કાંઈ શક નથી.

કલાંતકવિ. રચાને પ્રસિદ્ધ કરનાર બાલાચંદ્ર ઉલાસરામ કુંધારીઆ, આ સમસ્તોકી એક ખંડકાવ્ય છે, એટલે, એમાં ૧૦૦ શિખરિણીવંત પ્રિયવિરહ ઉપર લખેલાં છે. બાપા તથા પદ્યબંધ ઠીક છે, અને કોઈ કોઈ રચને રસભરંગ પણ છે, પરંતુ એમાં ઠેકાણે ઠેકાણે ઉધાડો શૃંગાર અને ખરકિય બાવ હાવાથી અમે તેનું વિશેષ વિવેચનજ લખવા રાજી નથી.

સ્વાધ્યાય, અથવા, આર્ય વિદ્યાકળા, વિચાર, અને પરીક્ષા મૂળ મરાઠીમાં “લોકહિતવાદી” એ નામથી રા. બા. ગોપાળરાવ હરિ દયમુખે આ ઓપડી પ્રસિદ્ધ કરેલી તેનું આ ગૂજરાતીમાં બાપાંતર ગિરભયંકર વિ. કાશીરામ દ્વિવેદીએ કર્યું છે. આ પુસ્તકનું નામ હિતવાદીએ ઉપર પ્રમાણે પાડ્યું હોય તો બસ પણ અમને તો આર્યવિદ્યાની અનુક્રમણિકા સિવાય વિચાર કે પરીક્ષા તો તરસેબંધી અમને એમાં કાંઈ જણાતી નથી, એટલે, એમાં કાંઈ કાંઈ તો તે બાબત ટાલેલું છેજ, પણ આર્યવિદ્યા જેવા ગહન વિષયોના અનેક ગહન પુસ્તકો વિષે ઘટિત વિચાર કે પરીક્ષા (Reflection) કરવાનો ફક્ત આવી ઓપડીમાં રાખ્યો એજ. હસેવા સરખું છે. તદ્દવેદનું નામ અને તેની નીચે ફક્ત એની પહેલી રચી ઉતારી લીધી એટલે તદ્દવેદવિષે વિચાર અપાઈ ચૂક્યા અને પરીક્ષા થઈ ચૂકી એમ જો એ રાવ બહાદુર સમજતા હોય તો મુખ્યત્વાંતર છે, પણ બીજાં કોઈ માણસ તો એમ કહી શકશે નહિ. તે છતાં રાવબહાદુર ગોપાળ હરિનો આ પરિભ્રમ નિરંદક છે એમ અમારો કહેવાનો અર્થ નથી. એ ખરેખર કહીએ તો વેદથી માંડીને સ્મૃતિપુરાણ પર્વતના ગ્રંથોની એક નામાવળી અથવા ટિપ્પણ છે,

અને તે પણ આપણને ઉપયોગીજ છે. બાપાંતર કરનારે તો પોતાની તર્ફનું કામ બરાબર બજાવેલું જણાય છે; બાપા શુદ્ધ ને સરળ પણ છે.

મનુષ્યમિત્ર. ૨મી પ્રગટ કરનાર નથુરામ પીતાંબરજી રાવળ અને વચ્છરાજ જુહાપાઈ વેરા. આ નાનકડી ઝોપડીમાં એટલા એટલા વિષય સમાવેલા છે કે તેનાં નામ લખી બતાવવાંજ મુશ્કેલ પડે, તો તે ઉપર અમે અમારા વિચાર શી રીતે દર્શાવીએ? તો પણ સામાન્યપણે એમ કહી શકાય કે એમાંનું ઘણુખરૂં લખાણ કાઢીરીતે અને શુદ્ધ રસિક બાપામાં થયેલું છે. ધર્મ, અર્થ, કામ, ને મોક્ષ એ મારે પેટાં પાડી તે દરેકને લગતી અનેક વાતો દરેક અંગમાં સમાવેલી છે. ધર્મ પ્રકરણમાં લખનારોનું વલણ રમૂનિ તર્ફ અને મોક્ષ પ્રકરણમાં વેદાંત તથા યોગશાસ્ત્ર તર્ફ દેખાય છે. અર્થપ્રકરણમાં હાલ સુધારામાં આવતા સાધારણ વિચારો ઠીક દર્શાવેલા છે, અને કામપ્રકરણ બિબેક્સ તો નહિ પણ જૂના કવિયોની પ્રેમ-મસ્ત શૈલીથી લખાયેલું છે.

નાગરનિશાળ (જીનાગઢની) નો તા. ૧ લી જાનેવારી સને ૧૮૮૦ થી તે નવેમ્બર સને ૧૮૮૪ સુધીનો અહેવાલ એ હેવાલ અરેખરોજ એદકારક જણાય છે. છેવટ રેકૉર્ડરપર બેજ ઓકરા રહેલા જણાય છે. કાંતો નાગર કોમને મારેજ જૂદી નિશાળની ત્યાં જરૂર નથી અથવા તો લાગતા વળગતાઓ તર્ફથી એ નિશાળ ઉપર કાંઈ પણ લક્ષ અપાતું નથી. આ શિવાય તિરાંહિત માણસ બીજું અનુમાન શું બાંધી શકે?

રીપનરંગ. ૨મનાર હરજીવન ઉત્તમરામ મહેતા. જેમં વિષય તેમજ પદ્ય રચના પણ સુંદર તથા રસિક છે. આ ઝોપડીની કાંઈપણ કિંમત ન રાખતાં ફક્ત સંજ્ઞાને ભેટ કરવા સાંજ ૧૦૦૦ પ્રતો છપાવી છે, એ વાત જોઈતી એ હોંસીલા લખનારને તેટલીજ રકમમાં દિનપરદિન ફેલાતી સમજી રાજ્યભક્તિને સુખારક્યાદી આપવા જોગ વાત છે.

રાણી શ્રી ચમતાબાઈનો સ્વર્ગવાસ. ૨મી પ્રસિદ્ધ કરનાર ગણપતરામ રાજરામ ભટ્ટ વિષય સાધારણ અને લખનારની કલમ કાંઈક જાણીતી છે, એટલે અમારે એમાં વિશેષ લખવાનું શું હોઈ શકે?

સંજ્ઞાનતા એવવાના સાધન, છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર જી. હાવરા

અન્યદુષ્કરુણેન આદમશ્ચ તા. ૧૧. માણિકલાલ નાથાભાઈ શ્રુ. બાવનગર. વિદ્યાર્થી વર્ષાવત્સુમાં હાલ કોચ્યાવધિ જંગુઓ ઉત્પન્ન થાયછે તેમાંનું આ પણ એક છે.

સુસંસ્ક્રમાની રાજ્યનો ટુંક હેવાસ. બનાવનાર રણજીડભાઈ હરજીવન બાસ, તથા નારણદાસ કિશોરભાઈ પટેલ, પૃષ્ઠ ૧૦, ને કિમત રાવાવણુ આના.

નવિન વનરાજ આવડાનો ગાયનરૂપી આપેરા ખેત, રચનાર, ખં-બાતનિવાસી છગનલાલ ભાઈચંકર પંડ્યા. આપેરા એટલેજ ગાયનરૂપી નેત્ર એવા અર્થ છે. ત્યાં એ બવડવાથી રચનારે બાપાનું અસ્તાન બતાવ્યું છે. તેમજ નાટકમાં વખતે વખત સુતધારના મુખમાં નાટક વસ્તુના વર્ણનો મૂકેલાં છે એ નાટક રીતિથી કેવળ ઉત્કૃષ્ટ છે. પાત્ર મુખેજ તે વર્ણવી શકાત. નામ પ્રમાણેજ આખો એક સંગીતમાં છે. હાલ બજાવાતાં નાટકોમાં ને અર્થ, રસ, કે પદ્યબંધ વગરનાજ કેવળ રાગડાસો ગવાય છે તે કરતાં આમાં ને કવિતા નોડીછે તે હજાર દરજ્જે સારીછે, તે છતાં વસ્તુતઃ તો એમાં થોડોજ માત્ર છે. હાલ ને આપણા લોકમાં આપેરાંની મત વધતી જાયછે તેજ અમને પસંદ નથી. અર્ધું નાટક સંગીત કરવું એજ સામાન્યપણે તો ગદ્ય મૂર્ખાઈનું કામ છે. રસનો ઉભરો જ્યાં આવી ગયો હોય, ત્યાંજ સંગીત શ્રાવે. સાધારણ ગદ્યમાં સ્થાપિત નેત્ર વાત હોય તો પણ રાગડો કાઢવાથી કેવા ગાંડો રુખાવ થઈ રહેછે તે 'સખીસૂરમાં' એ નામની એ લોકોજ ને ફાર્શ કરેછે તે જણીએ હજી તેને આબેહુલ સમજાયે.

શિવજીભંજરી. રચનાર વૃજલાલ ગંગાચંકર શુક્લ, આ એક નાટક છે, અને રચનારે હોંસથી સરળ બાપામાં રચ્યુંછે, પણ વસ્તુ રચના નેમ આવ્યું તેમ ગોડથી દીધાછે, અને પાત્ર બેદ તો છેજ નહિ. તે છતાં નિ એ રચનારે હાલ લખવાનું જોડી દઈ જનરવબાવનો અભ્યાસ કરે અને ગંભીરતા પકડે, તો વખતે સાઈ લંખી થકે એમાં આ નાટકમાં કેટલાંક ચિન્હ છે.

રૂક્મણી નાટક. અથવા હિંદુઓમાં માલતા નાના માલેનો આ બેહુલ ચિતાર. આ ચિતાર માણેક ટેકાણે એવા તો જનરવઆવધી વિરૂદ્ધ,

બિબલસ, અને કુટાણા ભરેલી છે, કે અગર નો લખનારનો ઉદ્દેશ. બેચક દેશ સુધારાનો છે, તોપણ અમે કોઈપણ સભ્ય માણસને વાંચવાની બલા મળુ કરી શકતા નથી. લખનારે પોતાનું નામ સંક્ષેપમાં લખ્યું છે એજ અમને આ આખી ચોપડી વાંચતાં એની તર્ફનું મર્યાદાથીલ કામ માલમ પડે છે.

સારસંગ્રહ.

ભૂતાનમાં બળવો અને તેલું કારણ. આપણા દેશની ઉતરે આવેલાં આ નાના પહાડી રાજમાં હાલ બળવો ઉઠ્યો છે. અને કેટલીક કાપાકાપી ચાક્રી કહેવાય છે. ભૂતાનની સરકારે એ બળવો ખેસાડી દેવા માટે હિંદુસ્તાનની સરકારની મદદ પણ મંગાવી છે. પણ એ રાજના મહિલા કારોબારમાં વચે પડવાની આપણી સરકારની આગળથીજ રાજનીતિ નહિ હોવાથી તેઓએ કશી પણ મદદ આપવાની નાપાડી છે. ભૂતીયા લોકના આ બળવાનું એક મુખ્ય કારણ આ મુજબનું માલુમ પડે છે. ભૂતાનનો રાજા ધરમ રામને નામે ઓળખાય છે. પણ રાજનો સંઘર્ષો કારણાર તો તેનો વડો પ્રધાન જે દેખ રાજને નામે ઓળખાય છે તે ચલાવે છે. ધરમરાજ મરણ સુધીનો અમલ ચલાવે છે પણ દેખ રાજ તો વખતે વખત બદલાય છે. માછુ દેખ રાજના મરણ પછી હાલના દેખ રાજને પસંદ કરવામાં આવ્યો તે વેળા મરનારના બે દીકરાઓને તે વાત ગમી નહિ. તોપણ નવા દેખ રાજ યાને પ્રધાને આ બંનેને રાજના જુદા જુદા પ્રાંતો ખાતે હાકમ નીમ્યા. આ જાતના હાકમો અરધા સ્વતંત્ર હોવાથી તેઓ ઘણીવાર રાજ સામે બળવો ઉઠાવી શકે છે. એવાજ બળવો આ વખતે ઉપજા બંને ભાઈઓએ મળી જઈને હાલના પ્રધાનની સત્તા સામે ઉઠાવ્યો છે એ બળવો ખેસાડી દેવા માટે રાજ અને પ્રધાને બનતી તજવીજ કીધી છે અને બળવાખોર ભાઈઓ ઉપર હુમલો કર્યો છે. એક લડાઈ થઈ તેમા બળવાખોરોનાં ઘણાં માણસો માર્યા ગયાં, પણ કેટલાક કીલ્લાઓનો તેઓ કબજો લઈ બેઠા છે તે છોડતા નથી. આ કબજો પાછો મેળવવા માટેજ રાજએ બ્રીટીશ સરકારની મદદ માગી છે જે આ પવાની નાપાડવામાં આવી છે.

ભૂતોન ખોતેલું તોફાને બહુ આગળ વધી ગયું છે. તાંનો ધર્મરાજ લડાઈ કરેતી અને ટોળીઓથી ધલાવદો રહેી બચાવના જગા શોધતો કરે છે, અને હાલમાં તેનો પ્રધાન દેવરાજ તેનો આશરો નીચે જઈ રહ્યો છે. દેવરાજ તેની સામે બળવો ઉઠાવનારોઓ સામે વધારે વખત ટંકી થયો નહિ ત્યારે ટીપેટ ખાતે નાસી જઈ લામા નામના ધર્મગુરુઓનાં રક્ષણ તળે જઈ ભરાયો હતો, પણ ત્યાંથી હાલ તે પાછો ફરી ઉપર કહ્યું તેમ ધર્મ રાજને આશરે પડ્યો છે. બળવાખોરો તેની જગા ઉપર જલદીથી નવો દેવ રાજ પાને પ્રધાન ચુકરે કરવાના છે.

ભૂતાનીઓ અથવા બરાબર નામે ઝોળખીએ તો ભૂતીઆઓનું મજકુર તોફાન માત્ર બ્રિટિશ સરકાર તરફથી ભૂતાનની સરકારને ને કુમકનાં નાણાં મળે છે તેની વહેંચણી ઉપરથી ઉઠ્યું છે. ૧૮૬૪ માં ભૂતાનની લડાઈમાં ભૂતીઆઓનો પરાજય થયા પછી બ્રિટિશ સરકારે મુલેહની એક સરત એવી કરવા માગી કે ભૂતાનની દક્ષિણ સરહદ ઉપર દુઆર નામે મુલક આવેલો છે તેનો ચોકસ ભાગ બ્રિટીશ રાજ સાથે ગંડી દેવો. પણ આ સરત કબુલ રાખવાની ભૂતીઆઓએ નાં પાડી. અંતે આ તકરારનો ફેસલો એમ આવે કે ઉપલા છલાનો પહોવટ બ્રિટિશ સરકારે કરવો, અને તેના બદલામાં તે મુલક ઉપરના ભૂતાનના મહારાજના હકે દાખલ દર સાલ રૂ ૫૦૦૦૦ ની રકમ તેને આપ્યા કરવી. આ ગોઠવણ મૂળ્ય મહારાજને દર સાલ આ રકમ તેના નામેલા ચોકસ એલમીની માર્કેતે ૧૮૬૪ ની સાલથી મળે છે. અને તે રકમની વહેંચણી સાથે ઉપલો બળવો ઉઠ્યો છે.

(રાસતગોક્તાર)

હિંદુસ્તાનનો વેપાર હિંદુસ્તાનનો પરરુ સાથે ને વેપાર ચાલે છે તેના રીપોર્ટ ઉપરથી જોવામાં આવે છે કે ગયા વરસમાં હિંદુસ્તાનને પરદેશ સાથના વેપારમાં રૂ ૧૦૦,૦૦૦૦૦ નફો થયો.

કંદહારમાં બ્રિટિશ છાવણી સ્થાપવા માટેની ને તકરાર ઇંગ્લાંડમાં ચાલે છે તે માટે અર્બરિ એક સ્વતંત્ર લશ્કરી મથક સ્થાપનાં માટે દાં કહી

છે. કુંદહારમાં ૧૦૦૦૦ હજાર માણસ રહેશે એમ. જણાવામાં આવે છે. ઘણી-મોટી તોપો ને અમીરને બક્ષીસ આપવામાં આવી છે તે હીરાત જથ્થે નહિ. પણ કુંદહાર રહેશે.

ઠારપેડેથી રક્ષણ કરવાનો ખર્ચ. હિંદુસ્તાનની સરકારે ઠારપેડેથી રક્ષણ કરવા માટે ને વ્યવસ્થા કીધી છે તેના સંબંધમાં તેને બંગાળ ઇલાકા માટે દર સાલ ૨૬૩૨૦ રૂપિયા, મદ્રાસ ઇલાકા માટે ૩૨૦૪૩૦ રૂપિયા અને મુંબાઈ ઇલાકા માટે ૨૨૧૨૦ રૂપિયા ખર્ચ પડે છે.

પોર્તુગીસ હિંદુસ્તાનનું વસ્તીવત્ક. પોર્તુગીસ હિંદુસ્તાનમાં ૪૮૨૦૬૦ માણસની વસ્તી છે. એવું સાંના છેલ્લા વરતી વત્કપરથી માન્ય પડે છે તેમાં ૨૪૧૬૨૦ ખ્રીસ્તીઓ અને હિંદુ અને મુસલમાનો મળી ૨૪૦૪૪૦ એ સંખ્યામાં માત્ર ૪૫૬૭૫ સખસો લખી વાંચી જાય છે.

ડીનેમાર્કમાં ખરાબી કરવાનું એક બંધકર સાધન-હાથ લાગ્યું છે. આ જાણસ નેમાં સેકડે ૯૫ ટકા નાઇટ્રોગ્લસરી નામનો ભેરાવર દારૂ છે, તેમાં પહોળોના પહોળો ફાંડી નાખવાની શક્તી છે, તે સંજગતવાર ફાટીને આંસપાંસના સર્વેને મારી નાખે છે. પણ હમણાં અમેરીકાની એક કંપનીએ ફુશ્મનના એક લશ્કરમાં ડીનેમાર્ક દૂરથી ફેંકવા માટે ૭ ઇંચની ગોળીઓ બનાવી છે તે ગોળીઓની ને તપાસ થયે છે તે બધ બરેલું પરિણામ દેખાડે છે. તોપથી ૧૦૦૦ વાર દૂરનો ખડક આ નાની ગોળીઓથી ફાટી ગંધો અને તેના ટનના ટન કડકાઓ છૂટા પડ્યા, તથા તે ખડકના ફાડ્યાંઓ ઉડીને અરવો માઇલ જઈ પડ્યાં. આ ગોળીઓ માણસો વચ્ચે કેટલીક કતલ અસાવશે તે કહેવા કરતાં વિચારી લેવાનું છે.

જાહેરખબર

યાદી. નંબર. ૨૮૩૯. સને ૧૮૮૫-૮૬

એમ દેખાય છે કે નારણજી કલ્યાણજી સમ્માનમાં વેદ્યાનો નિશાળના મ. હેતાજીએ પોતાનું હાજરીપત્રક તથા માસિકપત્ર ગયા એ માસની ૭૦ મી

તારીખે અપ્રમાણિક પણે બધું. આ બારે અને કબુલ કરેલી કસુરે ઘણું કરીને કોઈ બીજી કસુર છૂપાવવાને માટે કરી-હશે. અને તેનો એ સંતોષકારક ખુલાસો કાંઈ આપી શકતો નથી. એ ગુનોહ એવા છે કે તેના કૃયાદો થાય છે અને જને ફરીથી યતો અટકાવવાનો ઉપાય એજ છે કે જ્યારે તે પકડાય ત્યારે તેના શસ્ત્ર અખર લેવી, ખોટાં પત્રકો ખાતાનાં આંકડાતે ખોટા કરી નાંખે, અને એવું સહેલથી ધારી શકાય છે કે એક દાખલો પકડાય છે ત્યારે એવા ઘણા ગુનાહ થયા હશે. આ મહેતાજીના આ અમુક દાખલામાં તેની પાછલી સારી નોકરી ધ્યાનમાં રાખી આકિટંગ ડિરેક્ટર સાહેબ દયા બરેલો વિચાર બાંધવાને ખુશી યાત, પણ એ ગુનાહનું સ્વરૂપ, અને ખાતાનું કર્તવ્ય તથા પંચમહાક અને બીજા ટેકાણેથી એવી જાતની કૃયાદો હાથ આવી છે તેનો વિચાર કરતા નીચે સહી કરનારને લાગે છે કે એક દાખલો કરવો જોઈએ. માટે નારણજી કલ્યાણજીને સન્માન રાખ્યમાં કેળવણી ખાતાની નોકરી ઉપરથી અરતફૂ કરવામાં આવે છે.

૪ થી આગટ, ૧૮૮૫.
 મુ. પુના, ડિરેક્ટર આ- (સહી) લીવાનર
 વ પબ્લિક ઇન્સ્ટ્રક્શન આકિટંગ ડિરેક્ટર આવ પબ્લિક ઇનસ્ટ્રક્શન.
 સાહેબની આદિસે.

જાહેરખબર.

તા. ૧ જી આગટ સને ૧૮૮૫ ના સરકારી ડરાવ નંબર—૧૪૪૯ ની રૂએ ખબર આપવામાં આવે છે કે:—

હવેથી અમદાવાદ ટ્રેનિંગ કોલેજમાં ડિસ્ટ્રિક્ટ લોકલ ફંડની સ્કાલરશિપ આપી જશે ઉમેદવારોને દાખલ કરવામાં આવશે તે સમજાએ હાથ ને મુચરકા તેમના પાસે લેવાય છે તે ઉપરાંત નીચે લખેલી રીતનું જમાનીખત આપવું પડશે. એ વધારાના જમાનીખત ઉપર બે શબ્દો જમાન દાખલ સહી કરવી જોઈશે, અને તે શબ્દોએ સંતોષકારક પુરાવો આપવો પડશે કે તેઓ કાંઈ મિલકતવાળા છે.

આને અને • • • આ ઉપરથી મજકુર • • • ના જ.

માન થઈએ છઈએ કે એણે ઉપર જોઈ કરવા તથા બંજવવાનું માંચે લીધું છે તે કરશે તથા બંજવશે અને જો એ પ્રમાણે એ નહિ કરે તો એમ સરકારને રૂપૌ) નો મજબૂર આંકડો મળીને અને છૂટા છૂટા ભરવાને આ લેખથી બંધાઈએ છીએ.

(સહીઓ)

અમદાવાદ
૧૯-૮-૮૫

(સહી)

ઈ. ગાઈલ્સ.

એજ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર. ઉ. પ્રાંત.

જાહેરખબર.

જા. નં. ૧૧ સને ૧૮૮૫-૮૬

રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજની પ્રવેશક પરીક્ષા.

સઘળી ગુજરાતી નિયામોના મહેતાજીઓને ખબર આપવામાં આવે છે કે રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજની પ્રવેશક પરીક્ષા તા. ૧૨ મી મહિ. અ. કોમરે સને ૧૮૮૫ ને સોમવારને રોજ રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજના મકાનમાં સવારના ૯ થી વાગે થશે અને આ પરીક્ષા છૂટા પોરણમાં લેવાશે. માટે તમારે ત્યાંના આસિસ્ટન્ટો, મોનીટરો તથા વિદ્યાર્થીઓએ પરીક્ષા આપવાને લાયક હોય ને કોલેજમાં દાખલ થવાની મહત્ત્વ હોય તે સર્વેને ખબર આપણી.

૨. સને ૧૮૮૦ ની સપ્ટેમ્બર માસના શાળાપંચમાં નમુનો છપાવો છે તે મુજબ મહેતાજીઓએ સર્ટિફિકેટ આપવાં, અને તેમાં ઉમેદવારને ૧૭ વર્ષ પૂરાં થઈ ગયાં છે, શરીરની ખોડખાંપણ નથી, તથા માનસિકગત સારી છે એ વ્યાખત ખસુસ લખવી, કેમકે તે વિના કોઈ ઉમેદવારને દાખલ કરવામાં આવતો નથી.

૩. જે ઉમેદવારે પરીક્ષાની પહેલાં પાછલા ખાર માસમાં એક કરતાં

વધારે મોટાણા પાસે અભ્યાસ કર્યો હોય તેણે તે સર્વેનાં સર્ટિફિકેટ લા-
વ્યાં, અને માલમલગતની બાબતમાં તો પરીક્ષાની પહેલાંતા એક મહિના
અગાઉનું સર્ટિફિકેટ આવી લાયક ગણાયે.

૪. પરીક્ષા થઈ રહ્યા બાદ શરીર સંબંધી તપાસને માટે મે. દાદર-
સાહેબ પાસે મોકલવામાં આવશે તેથી હમેશ્યારે કાંઈક વધારે વખત રોકવું
પડશે તેની ગોઠવણ કરીને તેઓએ ધેરથી આવવું. મુ. રાજમોટ.

(છોટા સહી) નવસરામ લક્ષ્મીરામ,

પ્રિન્સિપાલ ટ્રેનિંગ કોલેજ, રાજમોટ.

નિશાલોનાં હતામ પત્રક.

મીઠાઈ સેરકુત શાળામાં ૩૨૦) લુગડાં, ચોપડી, મીઠાઈ—ભાયાવદર. ઠાં
 ઠાકરથી મૂલજીના દીકરાં ગોવિંદજીભાઈએ બાંક નં. ૨૧ છોકરાએને ખેસેવા
 સાથે આપ્યા—પોનેલી. સદરહુ સખસે ૧૫ બાંક—કોટડાસંગાણી. મહે-
 રબાન કારભારી સાહેબે ૩૫) અજુર—ગઢકા. જનરેલ કથીઆભાઈએ
 ૩૦૧ સાકર કંથારીઆના કાલારવાભાઈએ ૩૦૧ સાકર—ચેલા. મતા વસ્તા
 કચરાએ ૩૦૧ મીઠાઈ—સલાંપા. શેઠ મૂલજી કલ્યાણજી થી ખંભાલી-
 યાયાળાએ ૩૪૭-૧૨-૬ છોટ તથા ૩માલ—ખાખરડા. ખંભાલીઆના
 રહેનારે ખોળ મૂળજી હરજી ૩૦૧ ચવાણું તથા પેન—કુધેઈ. આમેણના
 તલાંટી કુંવર રઘુઆએ ૩૧૧ સાકર—મોટાવડાલા. નવાનમરના બાઈથી
 વાલીઆના ખાનગી કારભારી કસતંચંદ ગુલામચંદ ૩૦-૧૧-૦ પતાસાં—
 મોરખી. બાઈથી માંધીઆએ ૩૫) પતાસાં અને : ખાંચમાં ૩૩) પતાસાં,
 રાજેશ્રી જીવંણભાઈએ ૩૨) શેરડી અને મુખ્ય સ્કૂલમાં ૩૩) શેરડી—
 જોતપર. મા. ગ્રીણા વસરાએ ૩૦-૫-૦ શેરડી—ધોલ. સોની ઠાકરથી હ-
 કાએ ૩૦-૧૩-૦ પતાસાં—વડવા. આજમ જુનાગઢ તાલુકા સ્કૂલ મારતર
 ૩૦-૫-૦ સાકર—નગરપીપલીઆ. સ્કૂલ કમિટી તરફથી ૩૦૧ સાકર
 ધોરાજી ખાંચ. મહેરબાન ઠાકોર સાહેબ તરફથી મજરનટ સાહેબે ૩૩૦)
 મોરખી—ભાયાવદર. મહેરબાન ઠાકોર સાહેબ તરફથી નટ સાહેબે ૩૩૫
 લુગડાં મીઠાઈ—કન્યાશાળા, પાઠશાળા, નાઈટસ્કૂલ. એ ત્રણમાં
 ચોપડીયો લુગડાં મીઠાઈ—ઉપલેટા. મહેરબાન, ઠાકોર સાહેબ
 મહેરબાન નટ સાહેબે ૩૫૧-૧૦-૦ ચોપડીયો તથા મીઠાઈ, અને
 ૧૫૦ ચોપડીયો તથા મીઠાઈ—ઢાંક. ૩૨૩) ચોપડીયો તથા મી-
 ઠેરા. ગામ લોકો તરફથી ૩૯) ૩માલ તથા ચોપડીયો—ખંભા-
 ગોવિંદજી ઠાકરથી મૂળજી ૩૪) શેરડી—ધોલ. શેઠ લખમીચંદ
 -૧૧-૦ પતાસાં—ગાણોદ, જનરેલ ભગવાનસિંહજી, અને
 દાદા—રાજકોટ ખાંચ. વીરપરના કારભારી આજમ જગ-
 ૩૩) સાકર—ચરખલી. સ્કૂલ કમિટીએ ૩૧૧ મીઠાઈ—
 રામ કેશવજી ૩૦૧ સાકર—ખંભાળીઆ કન્યાશાળા. શેઠ
 ૩૦૧ સાકર—મોરખી કન્યાશાળા, બાઈથી માંધીઆ

તરફથી રૂ. ૧૧ પતાસાં, રાજમાન રાજેશ્વરી શુભલુભાઈ તરફથી રૂ. ૦૫
શરડી—વાઘપર. દેવે નાનજી નયુરામ રૂ. ૦-૫-૦ મીઠાઈ.

(છેત્રેજી સહી.) હરિવલ્લભ મુળજી.

૩. એ, ઈ, પ્રાં, હાલાર.

પ્રાંત આલાવાડ.

જા. નં. ૩૮૪ ૨૨-૮-૮૪

ધ્રાંગધ્રા. મહારાજ સાહેબ તરફથી રૂ. ૪૦) ની મીઠાઈ વૈદ હરિભા
દેવજીએ પોતાના છોકરાને નિયાજે બેસાડી રૂ. ૧) મીઠાઈ તથા રતલામન
મહારાજ રણજીતસીંહજીએ રૂ. ૫૦) ચોપડીયો વહેંચી—સરલા, કોઠારી ખી
મચંદ કેશવજીએ રૂ. ૧૧ ની મીઠાઈ વહેંચી કાંચોડી, ગાંધી કુંજા જલામ્મે
વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે રૂ. ૧૧ ની મીઠાઈ—જેસડા, ધ્રાંગધરાના શા. કુંવરજી
ગઠાએ રૂ. ૦૮ અને લાધા મનજીએ રૂ. ૧૧ ફૂલ રૂ. ૧૧૧ પતાસાં તથા સા-
કર—માલવણુ. ધ્રાંગધરાના રહેવાશી મણિચંકર અહિંના પંચા દુર્લભરામને
તાં પરણવા આવેલા એમણે રૂ. ૦૧ શાકર વહેંચી,—હજવદ કન્યારાજા
વકીલ રતનજી માધવજીએ પરીક્ષા લઈ રૂ. ૪-૨-૦ ચોપડીયો. રૂ. ૮) મીઠાઈ
અને રૂ. ૧૧માં અનુસુવાબુદયની લાઘવેરી ખાતે આપી—ધ્રાંગધ્રા કન્યા-
રાજા રતલામના મહારાજ સાહેબે નિયાજમાં પધારી પરીક્ષા લઈ રૂ. ૨૫)
કપડાં આપ્યાં—સીંધાવદર, નિયાજમાં વારણ કરતી વખતે બાગદારો તરફ-
થી રૂ. ૧) ચોકર વહેંચી—હડાળા. તા. ૧૦-૪-૮૪ થી નિયાજમાં પરજ
બેધાવી તેનો અર્થ વહીવટદારે તથા શા. નાનચંદ કાળીદાસે પુરો પાડ્યો—
નાગેશ. ગીદડના કારબારો શા. ધનજી નયુભાઈએ રૂ. ૫) ની ચોપડીયો
લેવાં ગરીબના છોકરાએને બહોસ આપ્યા, આણંદ ગઠાએ પોતાના લ-
ગ્નપ્રસંગે રૂ. ૧) મીઠાઈ વહેંચી, અને વહીવટદારે સાહેબે રૂ. ૧૧ ની મીઠાઈ
વહેંચી—ખોડુ. રવરથાન ધ્રાંગધ્રાના આ. રે. કા. સા. ના હીકરા પરણવા
આવતાં તેમનાં તરફથી રા. કુલચંદ બાઈએ રૂ. ૧) આરેક વહેંચી—

અકરું.

કન્યાવ્રત્ય નિપથ દશક.

આ નામનો એક નિબંધ અમારી "શ્રીમાળીશુભેચ્છક" સભા ત-
ફીથી થોડી મુદતમાં બહાર પડ્યો. કિંમત ફક્ત આર આના રાખીએ;
જેથી આ ઉપયોગી ચોપડીનો ઘણાભાગ્યે લાભ લઈ શકે. પાછળથી
કિંમત છ આના લેવામાં આવશે. પાંચ ઉપરાંત નકલ રાખનારને એક
પ્રત બહિસ. મળશે. આ નિબંધ કવીચર દલપતરામ ડાહ્યાભાઈ પાસે
મુદ્રણલેણે તેથી તેનો સંગ્રહ કરવા અમારો ખાસ ભલામણ છે. જામ-
નગર શ્રીમાળી શુભેચ્છક સભા તા. ૭-૮-૮૫

જટારાંકર લીલાધર ત્રવાડી.

ચિત્ર સહિત વીજી આવૃત્તિ.

દાદમ્બરીના ગુજરાતી ભાષાન્તરની ૧૦૦૦ પ્રત છપાયા પછી થોડી
મુદતમાં વેચાઈ જવાથી તથા તેનો ખર્ચ ચાલુ રહેવાથી બાંછુ આવૃત્તિ
કાગળમાં આવનાર છે. તેને અધિક મનોહર કરવા સાંર આરંભમાં એક
મુંદર ચિત્ર આપવાની ગોઠવણ કરેલી છે. ભાષા બગતા મુખી સંસ્કૃત ૨૧-
ખામાં આવશે. તા. ૧ જી અક્ટોબર ૧૮૮૫ મુખીમાં યનાર ગ્રાહકો
સાંર ટપાલ ખરચ ચિયાવ મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦ પછીથી રાખનારાઓ સાંર
રૂ. ૨-૦-૦ અગાઉથી રાખનાર બહારના મુદ્રણોએ પ્રત એકના રૂ. ૧-૧૨-૦
લગે નીચેને સિરનામે કિંમત મોકલવી.

જગનનાથ હરિલાલ પંડ્યા.

ડ. એ. હર્ષચંદ્ર, રા. મ. રૂ. મુંબઈ

સૌથી સસ્તુ, સૌથી સસ્તુ, સૌથી સસ્તુ.

આત્મસાનવદ્દેક પુસ્તક ૩૨૫ ૬૪ પૃષ્ઠ. માર્શિક ચોપા-
નાયુ જેમાં યોગવાસિષ્ઠ, વેદવેદનો ગ્રંથ ગુજરાતી રીકા સહિત પરચુરણ
વિષયોથી તેનો પહેલો અંક આસો મારામાં પ્રગટ થયે કિંમત પાંચ રૂ. સહિત
અગાઉથી રૂ. ૧૫નાર ગ્રાહકોએ લગભગ સાથે પાતાતાં નામ પાંચ
આપવામાં મ નીચેના આ જગનનાથ પલમાર્શ આ એ.

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
OCTOBER 1885.

પુસ્તક ૨૪ મું. વર્ષદોષર ૧૮૮૫. અંક. ૧૦ મો.

જાંતોછ બહુ મોટું વૃક્ષ નામ તેમ છે કાગળ-

કર ખંતે મન ક્ષેત્રની ખરી ખેતી ધરી હામ

અનુક્રમણિકા. ૧૫૪

CONTENTS :

ઇંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ. ૨૧૭
લાન સંબંધી હિંદુ ધર્મશાસ્ત્ર-
ના નિયમો..... ૨૨૪
શબાયાપ્રતિ વિદ્વાનોના ધર્મ. ૨૨૬
કેળવણી આતાને લગતા સર-
કારી રાચો..... ૨૩૩
બહેરખાસો..... ૨૩૬
નિશાળોનાં ઇનામ પત્રક. ૨૩૯

A short History of the
English Nation. ... ૨૧૭
Marriage Laws of the Hindus. ૨૨૪
Duties of the Educated towards
their Mother Tongue. ... ૨૨૭
Govt. Resolution for Educa-
tional Department. ... ૨૩૩
Departmental Notifications. ૨૩૬
List of Prizes distributed in
Schools ... ૨૩૯

(કેળવણી આતાના હુકમથી)

અમદાવાદમાં

મામાની હવેલીમંચે પ્રનાધરેડ પ્રિન્ટિંગ અને ગ્વનરલ એજન્સી કંપની
પ્રિન્ટિંગના પ્રેસમાં રણજીડલાલ ગંગારામે છાપી પ્રગટ કર્યું.

મૂલ્ય { ૩૧) વરસાનો અગાઉથીજ. } દયાલ ખર્ચ
{ ૩૦) છૂટક વ્યેકે અંકના. } જાહેર.

ગ્રાહકોને સ્વચ્છ

આપણામાં આવે છે કે ગુજરાત શાળાખંડની કિંમત રૂપાલ સાથે
 ૩૧-૩-૦ હાથે તેને બદલે આવતા વર્ષથી એટલે સને ૧૯૮૧-થી માત્ર
 ૩૧-૦-૦ રાખવામાં આવી છે. માટે એ વર્ષ થર યતાં પહેલાં અંગાઉથી
 મોકલનારા ગૃહસ્થોએ ૩૧-૩-૦ હમથ મોકલ ન મોકલતાં ૩૧-૦-૦
 મોકલવો.

૨૫-૬-૮૫
 મુ. રાજકોટ.

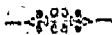
હરિશ્ચંદ્ર વલ્લભરામ
 માનજર-ગુજરાત શાળાખંડ

પેટ પકડીને હસો

“કંજુસના કર્મની કદાવીઓ” એ પુસ્તકમાં ધર્મનાં કંજુસ
 માણસોનાં હસવા સરખા બખીતપણાની રમૂજ વાતો આવશે. પૃષ્ઠ આ
 શરે ૮૦, પોસ્ટેજ સાથે દર પ્રતના શાહપાંચ આના. ગ્રાહકોનાં નામ છપાશે.

પુસ્તકોત્તમ ઠાકાનજી ગાંધી - જોબલી

ગુજરાતશાલપત્ર

પુસ્તક ૨૪ મું.

અડદોષ્વર.

સન ૧૮૮૫.

અંક ૧૦ મો.

ઇંગ્લેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

પ્રકરણ. ૨૨ મું. બીજો જેમ્સ ઈ. સ. ૧૮૮૫ થી ૧૮૮૮

હવે બીજા ચાર્લ્સના રાજ્યમાં નોંધવાનું થોડુંજ રહ્યું છે. એ ઈ. સ. ૧૮૮૫ ના પહેલા બાગમાં મરણ પામ્યો, અને મરણ પહેલાં કાયલિક પાદ્રીને બાલાની તે માર્ગમાં ખાનગી રીતે દાખલ થયો. એ ઉપરથી સાબીત થાય છે કે એના દિલમાં એ ધર્મ ઉપર કાંઈ આસ્થા તો ખરી, પણ અને ખાજી કહી ગયાં હીએ તે પ્રમાણે વિધવી છવમાં હાવ છે. તેની સ્થાપ અને સ્વાધીન. મરણ થી મુધા એ હતો તેવાજ મશ્કરો અને વિ. વ્યમન રહ્યો. શરીર મરણ પેદનાથી ધણી રીવાજો હતો તે વેળા. પણ એ હસીને. બાલ્યો કે ગૃહસ્થો મરતાં હું ગદ્ગદ રસાયું છે તે માફ કરજો. છેલ્લે સ્વાસે એણે પોતાના બાધને પાસે જોડાવી કાનમાં કહ્યું તે એજ કે તું મારી કલાણી રાખનું ખરાખર પાતન કરજે.

એ મુખે તે અરસાખર લોકવિમારનું ચક્ર એની અજબ સમપદ્ધતિતાથી એવું ફેરવાઈ ગયું હતું કે પાંચલા સો વર્ષથી ઇંગ્લાંડે પ્રજા સ્વાતંત્ર્યને માટે જે ઝગડો ઉઠાવ્યો હતો તે જવો બહીને જાણે હાલ તે પાછું આપ અખીઆરી રાજ્યની ઝૂંસરી નાચેજ રહેવાને રાજી પૂછી હાવ એમ દેખાવું હતું. પ્રાટેસ્ટન્ટ ધર્મની જગુન જે આ સેંકડાનું ખાસ લક્ષણ હતું. તે પણ આ સમયે સુવર્ણ અવસ્થામાં આવી પડી હતી. જેમ્સ કાયલિક હોવાથી ખાદીએ આપી થકે નહિ એવો જે પોકોર આખી પ્રજાએ ૭ વર્ષ ઉપર ઉઠાવી મૂક્યો હતો, અને જેને સાંત કરવા ચાર્લ્સ એના કેટલાક

રાજ દેહ ગાદીએ આવે તારે લેઈ લેવાની દરખાસ્ત પાર્લામેન્ટમાં મૂકી હતી, તે પાકાર સંપર્કે આ સભે સમી ગયો હતો એટલુંજ નહિ, પણ બધા એ એમના પારતા યથા હતા કે અલગત હવે નેમ્સને ગાદી મળવી જોઈએ. એ પ્રમાણેજ એને મળી અને કોઈપણ રીતમાંથી નામુસ થયું હોય એમ જણાયું નહિ.

જે નેમ્સમાં એના બાઈની આવડતનો એક સત્તાંશ પણ હોત, તો આ સભો એવો હતો કે તે મુજેથી ચાહે તેમ રાજ્ય કરી શકત, અને હાલ પાસન વગેરેના પ્રયત્નો મિથ્યા જઈ ઇંગ્લાંડમાં આપઅપ્પીઆરી રાજ્યનું જોર બહુ વધી પડત. પણ ઇંગ્લાંડના સારા નશીને એ એવો ધર્મોંધ, કુરામહી, અને સમયવિરોધી હતો, કે અગુર આશરો મળેલી બાજુ સઘળી ઉઘલી ગઈ, અને ત્રણ વર્ષમાં ૫૬ લાખ ઘડ એણે પ્રજાસ્તાત્ત્વને અડગ પાવા ઉપર આણી મૂક્યું.

નેમ્સની આપઅપ્પીઆરી વર્તણૂંક, તે ગાદીએ બેઠો તેના સાથેજ ઉર થઈ. અગર જે એણે પોતાના બાઈના મરણ સમે મંત્રીમંડળને વચન આપ્યું હતું કે રાજદ્વારી કે ધર્મ સંબંધી સઘળાં કામકાજ હું દેશના કાપદા પ્રમાણેજ કરીશ, તો પણ ગાદીએ બેસતાંજ એ જકાત ઉઘરાવવાની મંજૂરી પાર્લામેન્ટ પાસેથી મળ્યા પહેલાં તે ઉઘરાવવા મંડી ગયો, અને જે લોકને પ્રતિષ્ઠામહણ ન કરવાયી માજી રાજમાં કેદ કર્યા હતા તેને છોડી દેવાનો પોતેજ હુકમ ફરમાવે દીધો.

સ્કોટલાંડની પાર્લામેન્ટમાં કાવિનેન્ટરોની સામા ગુપ્ત કાપદાં ધડાવા. એ પંથના વક્તા અને ચોતા બંનેનેજ રહાંત દંડની શિક્ષા ઠેરવી, અને કુલેવરહાઉસના અમીર ગ્રાહમને એક પલટન લાઇ આ બિચારા ગરીબ ધર્મ મુશાગુઓનો શિકાર કરવાને મોકલ્યો.

આ પ્રકારનો જીલમ ચાલી રહ્યો હતો એવામાં એક બે સાધારણ બંડ કંડવાથી નેમ્સને જીલ્મી સ્વભાવ પૂર્ણપણે પ્રકાશ પામ્યો.

અર્બનમો ઇયુક તથા આર્ગાઈલનો અર્લ જે બંને હાલાંડમાં નાસી ગયા હતા, તેમણે નેમ્સને ગાદીએ બેઠો જોઈ તેને ઢોળી પાડવાનો વિચાર કર્યો. આર્ગાઈલ સ્કોટલાંડપર ઉતરી પડ્યો, પણ સાથીઓ જોઈએ

તેટલા ન મળી આવવાથી એનું કાંઈ કાંઈ નહિ, અને પકડાઈ જવાથી તેનો જલદીથી ધિરચ્છેદ થઈ ગયો.

મનમથ ડારસે પ્રગણામાં ઉતર્યો, અને ત્યાં એકદમ એના વાવટા હોં ૨૦૦૦ આદમી ભેગું થઈ ગયું. આ ઉપરથી કુલાઈ એણે પોતે બની. ને જેમ્સ રાજા એવું પદ ધારણ કર્યું, અને ધીમે ધીમે મુઆઈ સ્વા-રીથી આગળ ચાલવા લાગ્યો. એમ રસબોધી એના પક્ષમાં માણસોના ભરતી તો ખૂબ થવા લાગી ખરી, પણ તે બધાને પૂરું પડે એટલાં હથિયારોજ એની પાસે સ્વાં હતાં ! અને આદમી તો એવંથી કામ કરવાનો હતો. એવામાં એના મહાવક આગાઈજના પરાભવની માહી ખબર આવી પહોંચી, અને તે સાંભળી બધાના દાંડિઆ બાગ્યા. તેવામાં થોડક દહાડે રાજાના લશ્કરના સાથે ભઠ્ઠાયા યઈ. તેમાં એણે ભગાડ કરતાં ગામડીયા બહાદુરીથી લડ્યા, પણ પોંતે ઠકી શકાયું નહિ. મનમથ જતાવન આદ્યું પણ વાટમાં પકડાઈ ગયો. માફીને માટે પોતાના કાકાની આગળ એ બહુ બાંહેધારી કર્યો, પણ તેણે કંઈપણ સ્તેમ આણી નહિ, અને લોકોના ત્રાહે ત્રાહેની વચ્ચે એનો ધિરચ્છેદ કરાવ્યો.

પણ અહલાધીજ જેમ્સનો ખરીલો સ્વભાવ ધરાવ એમ નહોતું. નેણે નેણે મનમથને કાંઈપણ સહાયતા આપેલી. તે બધાને માફી નાખવાનો એણે નિશ્ચય કર્યો, અને તે કામને સાર જેઠી નામનો એક અધ્યક્ષ સ્થાપના માણસને ન્યાયાધીશ ડેરવી તેને પ્રગણામાં તપાસ ચલાવવા મોકલ્યો.

જજ્જ કોફીસ, એ નામ તો આજ પણ કોઈ ન્યાયાધીશ બહુ ફરતાં વાપરે છે, સારે તેને લાગુ પાડવામાં આવે છે. એવા આ પાપી ન્યાયાધીશ પોતાના ફરે કર્મથી કાળી કોર્ટમાં અમસ્તવને પામી ગયો છે. બીજા સ્વ-શામનીયા માણસના જેવું આ જગતમાં બીજું કોઈપણ હિસક પ્રાણી નથી. બીજાને કોઈપણ રીતે ખુચ કરી પોતાનો મતાર્ય સાંધવાનોજ ને પંથો લઈ બેઠો છે, તેની નજરમાં ફળેતી, બદનામી, કે અન્યાય બધું એવું કામ કર્યું છે કે જે કરતાં તેનો હાથ કે દૈયું જરા પણ આંચકો આવે ? એવું દૈયું ખાટકીથી પણ મહા ફૂટ, પાલાણીથી પણ મહા કંદણ, અને ચંડાળના

પણ મહા અંડાળ છે. એ અંડાળ તો એના ધણીના કઠાંકરતાં પણ વધારે દુશ્વરતા વાપરતાં આશ્ચર્ય આતો નથી. એને જો જરાં એમ બાંસે કે આમ કરવાથી મારો ધણી ખુશ થશે, તો સ્નેહ, દયા, કે મનુષ્યત્વના પણ સંધળી લાગણીઓ એક કોરે મૂકી, તે ગમે એવાં અને ગમે એટલાં પાપિષ્ઠ કર્મોં કરવા મંડી જાય છે.

જેમ્સી આ પ્રમાણેજ કીધું. જે લોક આ બંડમાં સામિલ થયા હતા તેનેજ શિક્ષા કરી એટલું નહિ, પણ સહેજ સાજાં તે પક્ષનું જે લોક કાંઈ બાંસેલા કે તે પક્ષના નાસતા બાગતા લોકને કેવળ દયાબાવથીજ ધડીબર આશ્રય આપેલો, તેને પણ માત્ર થોડા ઘણા શક ઉપરથીજ પકડી એણે બારે સળએ પહોંચાડ્યાં. ત્રણસે માણસ કરતાં વધારેના તો જિવ લીધા, અને ૮૪૨ જણને ગુલામ દાખલ વેચાં વેચે ઇડિસમાં મોકલાવી દીધા. મેકાલી કહેછે કે એમાના એક પંચમાંથ કરતાં વધારેને તો સુસાફરી પૂરી થતાં સુધીમાં વહાણ બહાર ફેંકી દઈ અનેક સુસવાડોને તૃપ્ત કરવામાં આવી હશે.

એક ડોસ્ટોએ જે બંડખોરને પોતાના ઘરમાં સંતાડ્યા હશે, તે ઉપરથી તેને જિવતીજ બાળી મૂકવાનો એણે હુકમ કર્યો, અને બહુ રહેમ કરી ત્યારે તેને ફાંસીની શિક્ષા છેવટે થઈ. બીજા એક નિર્ધન સ્ત્રી જેણે પોતાની આખી જિંદગી અપંગ અને નિરાશિતોની સેવા કરવામાંજ ગાંજી હતી, તેણે બંડખોરને દયાબાવથી કાંઈ આશ્રય આપેલો મારે તેને બાળી મૂકવાનો એણે સળ ડેરવી, અને પાપાણવત્ અંતઃકરણના રાજા ઉપર જ્યારે રહેમની ભલામણ ગઈ ત્યારે તેણે એટલુંજ કહ્યું કે કાયદાને કાયદાનું કામ કરવા દો. એક છોકરો કાંઈ રાજ્ય વિરુદ્ધ બાંધ્યો હશે તેટલાં મારે તેને સાત વર્ષ શખ કેદ અને દર વર્ષે જુદા જુદા ગામમાં લઈ જઈ બધાં લોકની સમક્ષ જેરબંધનો માર મારવાની શિક્ષા કરી હતી. આ મારથી તે મરવાની તૈયારીપર આવી પહોંચ્યો ત્યારે તેની સળ માફ કરી, પણ તે બદલ એટલી લાંચ લીધી કે તે બાપડો ગૃહસ્થનો દિકરો જન્મ પર્વત બીખારીની અવરથામાંજ આવી રહ્યો. લાંચ અને તે પણ બેહદ લાંચ લેવાયું, એતો રાજ્ય તર્ફથી આવેાં કેરે વર્તાતો હોય ત્યારે એક સ્વા. બાવિકજ પરિણામ સંભવ્યું. જેમ્સીજ નહિ પણ જોમ્સનું આખું દર.

બાર—રાણી, તેની દાસીઓ, અને તમામ કારબારીઓ—ધર્મધોષારે લાંચ. સેવા આ પ્રસંગે મંડી ગયા હતા.

રાજાની આવી રીત જોઈ એના પ્રધાને રાજાનામું આપ્યું, અને બધાજ આંગણી કરીને રહ્યા. આવા જુલમની સામે તે વખત કદાપિ લોકોથી બાકી શકાય નહિ, પણ તે જુલમ તેમના અંતઃકરણમાં ઊંડા કોતરાઈ રહેછે, અને મોડાં વહેલા પર્વે તે કોઈ પણ રથમાં તે મહા વિપતના વૃક્ષને ઉત્પન્ન કર્યા વિના રહેતા નથી. પણ જાણે આટલું ખસ નહોત્ય, તેમ અવિચારી જમ્મે ધર્મની બાબતમાં પણ પ્રજાને ચીડવવા માંડી.

ધર્મધોષે વહેલો વહેલો એણે કસોટીના કાવદાને ન બણકારી લશ્કરમાં કાયોલિક સરદારો રાખવાની વાત કાઢીને શરૂ કર્યો. પાર્લામેંટે એ દરખાસ્ત મંજૂર રાખી નહિ, સારે તેને એણે એકદમ રૂખ્શદ આપી. બીજી પાર્લામેંટમાં પોતાને આધીન રહે એવા માણસોજ પસંદ કરવાની એણે ગામગામ શત તાકીદો વારંવાર લખવા માંડી, અને એમ કરવા કજબ ન થવાથી કેટલાક કુસ્માતા એણે પદા છીનવી લીધા. તોપણ બ્યારે એણે જીયું કે આ વાતમાં તો લોક મારા દબાવ્યા દબતા નથી, સારે એણે બીજી પાર્લામેંટ બોલાવવાની વાતજ માંડી વાળી.

આમ બ્યારે કસોટીનો કાવદો પાર્લામેંટની માર્ફત બંધ પાડી શકાયો નહિ, સારે એણે એ તકરાર ધનસાફની કોર્ટમાં આણી, અને સાંના ચાર જડજને બરતર્ફ કરી બાકીનાં પાસે એવું ઠેરવાળું કે રાજા પોતાની સત્તાથી ગમે તે કાવદાનો અમલ બંધ પાડી શકે. હવે એણે પાર્લામેંટની કાંઈપણ દરકાર રાખ્યા વિના ચોતર્ફ કાયોલિકની નામણુકો રાખ્યમાં કરવા માંડી. વળી એજ સત્તાની રૂએ એણે કાયોલિકોની સામા જ જ કાવદા હતા તે બંધ પાડ્યા. વિશેષ એ કે બ્યાખ્યાન કરતાઓને હુકમ કર્યો કે તમારે કોઈ ધર્મની નિંદા કરવી નહિ—મતજબ કે તમારે કાયોલિક માર્ગની સામા બાતવું પણ નહિ. બ્યારે આ હુકમ અમલમાં આવ્યો નહિ, સારે તેમને શિક્ષાએ પહોંચાડવાનો હેતુથી હાઈકમિશન એટલે ધર્મ બાબતની તપાસ બોલાવનારી કોર્ટ પાડી હબી કરી—જે કોર્ટને લીધે પહેલા ચાલેના વખતમાં આટલું બધું તોફાન ઊઠ્યું હતું, જે કાદાડી નાખવાનો લાંબી પાર્લામેંટે

કાયદો કર્યો હતો, અને જે કાયદો પુનઃસ્થાપના વખતે કાંઈપણ વાંધા વિના બહાલ રાખવામાં આવ્યો હતો. પણ જોસનો વિચાર તો આ કોર્ટને પાછી પહેલાં જેવીજ ધર્મ બળાત્કારનું સાધન કરવાનો હતો. એ કોર્ટની માર્કિતે હેનરી અને હલિટ્રાએ કાયોલિક માર્ગ કાઢી પ્રોટેસ્ટન્ટ પંથ ઇંગ્લાંડમાં સ્થાપન કર્યો હતો, તો, જોસે વિચાર્યું કે, હું શામાટે એજ દ્વારે પ્રોટેસ્ટન્ટ પંથને કાઢી પાછો કાયોલિક માર્ગ દાખલ કરું નહિ?

હવે જાહેરમાં કાયોલિક માર્ગની ક્રિયાઓ થવા માંડી, જશ્યુઇટોએ ડેકાણે ડેકાણે નિયાળો ઉઘાડી, અને વિવિધનામી બાવાઓ હંડનમાં આવી ધમ-ધોકારે મઠો બાંધવા લાગ્યા. દેશના મહા વિદ્યાલયમાં રાજ્યએ એક રોમન કાયોલિકને જોય પદવી આપી, અને બળાત્કારે તેમને તે કબ્જલ રાખવાની જરૂર પડી, છેવટે તો લોકવિચારને છેકજી તુચ્છ ગણી એણે રોમથી પોંપના પ્રતિનિધિને બોલાવ્યો, અને દરબારમાં જાહેર રીતે તેનો સારો આ દરસત્કાર કર્યો.

લોકવિચાર ગમે એવી રાજબક્ષિનો હોય, પણ જ્યાં આવેા ધર્મ વિરોધ આવે ત્યાં તે કદી પણ ઉશ્કેરાઈ ગયા વિના રહે નહિ. બેકોમાં હોહાકાર થઈ રહ્યો, અને હંડનની પાસે ૧૩૦૦૦ આદમી એકવારે ભેળું થઈ ગયું. પણ હજી કોઈનો વિચાર રાજની સામાયવાનો નહોતો, અને જો જોસે ચેતીને પાછાં ડગલાં બંધાં હોત કે એટલેથીજ અટક્યો હોત, તો એના ખરાબી યાત નહિ. પણ એ દુરાગ્રહી માણસ તો એમજ સમજતો હતો કે પાછા હડવાથી મારા બાપની ખરાબી થઈ હતી, અને તેથી મારે તો સ્વસચા ચલાવવામાં કાંઈપણ પાછું હડવું નહિ. એજ ડહાપણનું કામ છે. એને તો કેવળ આપ અખીવારીજ જોઈતી હતી, અને સ્કાટલાંડ તથા આયર્લેંડમાં એણે એમજ કરવા માંડ્યું હતું.

સ્કાટલાંડમાં મૂળથી એણે રાજક્રિય તથા લશ્કરી સત્તા કાયોલિકના હાથમાંજ સાધિત કરી હતી, પછીથી પાર્લામેંટને કહ્યું કે તમે કાયોલિકને છૂટ આપવાનો કાયદો કરો. આ દેશની બિચારી પાર્લામેંટ આજ્ઞાના વખતથી રાજની હાંમેહાજ બાજુનારી યંઈ પડી હતી, તેપણ તેને પણ આ વાત બહુ બારે લાગી, અને જ્યારે એવી લાજચ દેખાડી કે ઇંગ્લાંડ સાથે નિરંકુશ

આપાર ચલાવવાની તમને રાજ આપીશું, ત્યારે તેમણે જવાબ દીધો કે કે શું અમે અમારો ધર્મ વેચીશું? આમ જ્યારે કાંઈ પણ નહિ, ત્યારે જોસે પોતે જડજોને હુકમ કર્યો કે તમારે કાયદેસરના સામના કાયદા મારી સત્તાની રૂએ રદબાતલ ગણવા, અને તે પ્રમાણેજ ત્યાં ચાલવા લાગ્યું.

આવશ્યકતામાં તો પાર્લીમેન્ટને પૂછવાની પણ તરૂરી ન લેતાં એણે કાયદેસરના મોકળે માલવા દીધા હતા, અને ૧૮૮૭ ના સાલમાં એવા હડ હડતા કાયદેસરના ત્યાં મુખો કરીને મોકળો કે તેણે સધળી મુલકી અને લશ્કરી નોકરીમાંથી તમામ પ્રોટેસ્ટન્ટોને હાંકી મૂક્યા, ડબ્લિન વગેરે શહેરના પદા ખૂંચા લીધા અને લશ્કરમાં ખૂબ વધારો કરવા માંડ્યો. તેમાં અલગત મૂંઢી મૂંઢીને કાયદેસરના જ ભર્યા. લશ્કર વધારી તેનાં ભયે ઇંગ્લેન્ડ પ્રજાનું સર્વ સ્વાતંત્ર્ય હરી લેવાનો વિચાર જોસે કર્યો હોય એમ સ્પષ્ટ જણાય છે. આજે પણ તજવીજે સ્થાયી લશ્કર વધારીને ૧૦૦૦૦ નું ભે કુર્ષે હવુંજ, પણ એણે તો એક ઝપાટે ૨૦૦૦૦ નું કરી મૂક્યું.

ધર્મ છૂટું જાહેરનામું. રાજની આવી દાનત જોઈ ઇંગ્લેન્ડ લોક ક્યારેના એના સામા જોશમાં આવ્યા હતા. માત્ર પાર્લીમેન્ટ હજી વિચારમાં હતા કે કરવું શું? રાજ કાયદાની ઉપર છે અને તે તો જે કરે તે મૂગે મોઢે અમલું જોઈએ, એવા બાધ કરનારા જે એપિસ્કોપલ ધર્મચરુઓ, તેમને મોટો વિચાર થઈ પડ્યો કે આપણાથી તે કેમ બોલાય કે રાજની સત્તા હવે તો રોકવી જોઈએ. માટે, આટલો તેમનાજ ધર્મનો વિરોધ થતો હતો, તો પણ તેમણે પોતાના રાજબક્ષિ કાયમ રાખી, અને કાંઈ બાધવું નહિ એવા હજી પણ નિશ્ચય કર્યો.

પરંતુ મૂંઢ જોસ તેમને માંમાં આંગળી ધાલીને બોલાવે એવા હતો. પોતાના બાધને ધર્મ છૂટું જાહેરનામું કાઢવાથી કેટલી સુશીલનો વધવી પડી હતી, તે જાતે જોએથી છતાં એણે તેમ કરવાની હીમત ચલાવી. એના મનમાં એમ હતું કે એમ કરવાથી પ્રેસબિટેરિયનો બાળવાધ મારા પક્ષમાં આવશે. જે લોક મીઠા સાક્ષંધી પણ બાળવાવા નહોતા, તે લોક એનાથીજ શું આ વેળા બાળવાવાના હતાં જ્યારે કે એણે સ્કાટલેન્ડ માં નવા કાયદા ઘડાવી એ માર્ગના લોકને કુતરાને માતે મારી નાંખ્યા હતા.

અને હિંદુ પણ તેમના ઉપર અને તેટલો જુલમ કર્યો હતો. તેથી એ લોક તો સૌથી વધારે ખૂમ પાડી ઉઠ્યા કે અમારે એવી ધર્મની છૂટ જોઈતી નથી.

ડાહ્યા ડાહ્યા કાયોલિકોએ પણ આવી જન્મસને વીનવ્યો કે તમે છેક ઉછાળી પગ બાગો નહિ. પણ જન્મસ કોઈનું માને એવા નહોતો. બિચારા કાયોલિક નિરાશ થઈ પોતાને ઘેર ગયા, અને મનથી નિશ્ચય કર્યો કે આપણે તો સમજીને રાજદરબારથી દૂર રહેવું, નહિ તો વિક્કરેલી પ્રજા પહેલ પહેલો ભાર કટો આપણાજ વાળી નાખશે. હજી પણ આપમતિયો આ અબાગિયો રાજ કાંઈ સમજ્યો નહિ. પણ એ જાહેરનામું ફરીથી કાઢ્યું, અને આ વખતતો એવી આજ્ઞા કરી કે તમામ સરકારી ધર્મ ગુરૂઓએ લે પોતાના દેવલોમાં સર્વ સમાજને વાંચી સંભળાવવું. આતો બહુ થઈ. એપિસ્કોપલ ધર્મ ગુરૂઓ તે બિચારા હવે પોતાની રાજબર્કિત ક્યાં સુધી જાળવી શકે ? તો પણ તેમણે હજી નમ્રતાથી રાજને વિનવવાનોજ વિચાર રાખ્યો. સાન્કોફ્ટ નામના મુખ્ય ધર્માધ્યક્ષની સાથે બીજા છ ધર્માધ્યક્ષોએ મળી એક રાજને વિનવ પૂર્વક અર્જુ કરી કે અમને અમારા મત વિરુદ્ધ ધર્મવાની ફરજ પાડવી જોઈએ નહિ.

લગ્ન સંબંધી હિંદુ ધર્મશાસ્ત્રના નિયમો.

મદ્રાસ ઈલાકામાં હિંદુ વિધવાઓના પુનર્લગ્નનો ઉઠાવો હાલ કેટલાક વખતથી શરૂ થયો છે. કેટલાંક પુનર્વિવાહ થઈ ચૂક્યા છે, અને વધારે કરાવવા મટે એતર્ફ બારે પ્રજ્ઞત ચાલે છે. એમાં દિવાન બહાદુર રધુનાથરાવની આગેવાની હેવાથી મોટા મોટા ૪૦૦ હિંદુ ગૃહસ્થોની એક સભા ઉભી થઈ છે, અને એ સભા તર્ફથી મથાળે લગ્નલું એક નાનું ઓપાનીયું બહાર પડ્યું છે, અને તેનું ગૂજરાતી બાબાંતર “ગૂજરાતી” છાપખાનામાં છપાઈને અમારી તર્ફ આવ્યું છે તે અમે ઘણુંજ કિંમતી ગણીએ છીએ. બાળલગ્ન અને પુનર્વિવાહ સંબંધી શા શાસ્ત્રાર્થ છે તે એમાં ઘણી મહેનતથી શોધીને એકઠો કર્યો છે અને તે બાળતના પ્રમાણ સંક્ષેપમાં પણ એટલાં બધાં બતાવ્યાં છે કે અમે એ નાનાં ચાર પૃષ્ઠને સુધારાની અતૂરંગી સેના સમાન ગણીએ છીએ, અને તે હમણે મોટે નાંધી રાખવાના હે-

થી એ નિયમો તથા તેના પ્રમાણ તેમાં જ રીતે દર્શાવ્યા છે તે નીચે તારી લખ્યે છીએ.

૧. હિંદુ ધર્મશાસ્ત્ર પ્રમાણે લગ્ન દરેક સ્ત્રી પુરુષની ઈચ્છાના ઉપર આધાર રાખે છે.

શ્રુત્યેદ ૧૦, ૯ અને ૩૭, ૮૫.

આપસ્તંબ સૂત્ર ૧, ૧, ૪, ૨૯.

એજન બાબ, પાનું ૧૦. મુંબઈમાં છપાવેલી આવૃત્તિ.

મનુ. ૨-૪; ૨, ૨૪૩, ૨૪૪, ૨૪૬; ૫, ૫૬; ૯, ૮૯.

વિષ્ણુ. પ્રકરણ ૨૮, ૪૩, ૪૬.

યાસવસ્ત્રક. પ્રકરણ ૧, ૪૯ થી ૫૧ સુધી. મુંબઈ.

હરિત. પ્રકરણ ૩, ૧૨ થી ૧૭ સુધી.

યશિષ્ઠ. પ્રકરણ ૭.

દક્ષ. પ્રકરણ ૧.

સંવર્ત, શ્લોક ૩૪ અને ૩૫.

ઐશ્યાનસ. પ્રકરણ ૩.

બ્રાસ. પ્રકરણ ૧.

ગ્રાતમ. પ્રકરણ ૩.

મહાબારત ઉદ્યોગપર્વ. અ. ૧૨૦, ૫ અને ૬; અ. ૧૩૭ થી ૧૭૭ સુધી.

એજન શબ્દપર્વ. અ. ૫૩.

વિષ્ણુપુરાણ ૧-૧૦, ૧૮ અને ૧૯, ૨, ૧૦, ૧૩-૧૫.

શ્રીભાગવત, ૩-૨૧-૨૭; ૩-૨૨-૯; ૪-૧-૬, ૭, ૧૨-૧૪; ૧૧-૧૭-૩૦ અને ૩૩.

માર્કંડેયપુરાણ. પ્રકરણ ૨૮, ૧૫, ૧૬; અ. ૧૨૬, ૪૫, ૪૬, ૪૯.

અગ્નિપુરાણ પ્રકરણ ૧૫૩-૧૭.

રેવી ભાગવત ૫-૧૭.

માધ્વસીગન્તે-મ, ૧૦૫.

કૃષ્ણાર્યામ સ્મૃતિ. ૫. ૩૯.

અગ્નિપ્રાહિત સ્ત્રી અરના પુરુષને ગિપ્રાહિત સ્ત્રીપુરુષના કરતાં

વધારે એક સ્વર્ગ પ્રાપ્ત થાયછે.

મનુ ૨, ૨૪૩, ૨૪૪, અને ૨૪૬.

વિષ્ણુ, ૨૮, ૪૭.

શ્રીભાગવત ૨, ૬, ૧૮.

૨. વાણ્ણ, ધરણી, મદોદરી, અમ્બા, શાણ્ણલી, યમાતીની કન્યા દેવહુતી, વૈદર્ભી, ગાર્ગી, વામકનેયી, બડવાપ્રાચે તેથી, સુલુભામૈત્રેયી, મૈત્રેયી, વગેરે પ્રમાણે સ્ત્રીઓને લગ્ન થયા પહેલાં અથવા પછીથી વાનપ્રસ્થ આશ્રમ ગૃહણ કરવાનો અધિકાર છે.

૧. બ્રહ્મદાણ્યકોપનિયત્. ૨ મનુ. ૩ વિષ્ણુ. ૪ યાજ્ઞવલ્ક્ય. ૫ દારીત. ૬ ભારત. ૭ ભાગવત. ૮ વિષ્ણુપુરાણ. ૯ માર્કંડેયપુરાણ. ૧૦ મરુત. ૧૧ દેવી ભાગવત ઇત્યાદિ.

૪. કોઈ કન્યાનું તેની સંમતિ સિવાય લગ્નવિધિથી દાન કરી શકાય નહિ.

વશિષ્ઠ, કાત્યાયન, ભારત, ભાગવત, દેવી ભાગવત, માર્કંડેયપુરાણ પ્રકરણ ૫૨, ઇત્યાદિ.

૫. પોતાનું પંદરમું વર્ષ પૂરે થયા સિવાય કોઈપણ પુરુષ લગ્ન કરવાને યોગ્ય થઈ શકતો નથી. દક્ષ. પાનું ૩૮૩. ક. આ.

અથાજાયન ૧-૧૮, ૨, જમૂતવાહન વગેરે.

૬. દસ વર્ષ થયા સિવાય કોઈપણ કન્યા લગ્ન કરવાને યોગ્ય થઈ શકતી નથી.

ત્રિશંપેદ, ૧૭, ૮૫, ૨૧, ૨૨, ૪૦, ૪૧.

મનુ. ૩-૫, વિદ્યાનાય દીક્ષિત.

સેવર્ત ૫૮૬, ૫૯૦. કનકતા આવૃત્તિ.

અતિ. પૃ. ૨૬.

યાજ્ઞવલ્ક્ય. ૧, ૫૨.

વિતાનેશ્વર. મિત્રાક્ષર મુ. આ. ૫. ૬.

પરાશર. ૭, ૨૪.

વશિષ્ઠ, પ્રકરણ ૮ તથા ૧૭ વગેરે.

૭. ત્રિપુપ્રાપ્તિ (ત્રિપુરવંશ) થયા પછી ત્રણ વર્ષ પૂરાં થતાંની અંદર

જે પોતાનો વાતી પોતાનું લગ્ન કરવામાં ગફવત કરે તો કન્યાએ પોતાનું તગ્ન પોતાની મેળે કરી લેવું.

મનુ. ૬, ૬૦, ૬૧.

મનુ. બવદેવ ભટ્ટ પ્રમાણે.

ગોતમ, પાનું ૪૨૩. ૩. આ.

વિષ્ણુ પ્રકરણ. ૨૪.

બૃહસ્પતિ.

વાલ્મીકી, ૧, ૧૪.

લિખિત પાનું ૩૭૭.

૫મ, મુંગાર્ધવાળી આવૃત્તિ, પાનું ૨૬.

મહાભારત, અં. ૪૪.

મત્રપુરાણ અ. ૨૨૭, ૨૭, ૨૮.

૮. લગ્ન એટલે વધુ ને પોતે અથવા પોતાના વાત્રીએ વરને આપ્યાં પછી વધુ વરે એકગીજ્ઞાની સાથે એક થવાનો તથા એકજ થઈને રહેવાનો કરાર; એ કરાર થતો ક્યોથી અથવા લગ્નદિવાના આરંભથી મોંઘી રહે અથવા ત્યાર પછી શરીર સંબંધ ક્યોથી પરિપૂર્ણ થાયછે, અને સાર પછી વરનું ને પિંડ, ગોત્ર તથા સ્ત્રીક સ્ત્રી વધુનું પણ પિંડ, ગોત્ર તથા સ્ત્રીક થાયછે.

તટ્ત્વેદ, ૧૦, ૮૫.

પણુ. મંત્રપ્રત.

સામ.

મનુ.

અષ્ટાધ્યયન ૧, ૮, ૧૦, ૧૧, ૧૨.

આપરત્તેગ મૂલ્યમૂલ તથા ધર્મમૂલ. ૨, ૧, ૧૫, ૧૦.

ગોબિલ. ૨, ૩, ૧૩, ૧૫, ૨, ૫, ૧, ૭.

બવદેવભટ્ટ ઉપનિષદમનુ.

કાલ્યાણ ૫, ૧.

વાલ્મીકી ૧, ૮૧.

લિખિત પ. ૩૭૭. ૬. અ.

યમ સુ. પૃ. ૨૯.

મહાભારત, પદ્મપર્વ. પ્રકરણ ૫૩.

હરિવંશ. ૧૦૪, ૧૦૮.

વિષ્ણુપુરાણ. ૫, ૨૭.

સંસ્કારકૌસ્તુભ. પાના ૧૯, ૧૭.

૨વીમિત્રોદય.

૯. કોઈ સ્ત્રીની તેનો પતિ મૃત થયા પછી ફરીથી પરણવાની ખુશી થાય તો તે પરણી થકયે; તે જો કુમારિકા અવસ્થામાં હશે તો તેનું લગ્ન વૈદિક વિવાહવિધિ પ્રમાણે થયે; જો તે કુમારિકા નહિ હશે તો વૈદિક વિધિ પ્રમાણે તેનું લગ્ન થાય નહિ.

મનુ. ૮, ૨, ૨૬, ૯-૭૬, ૧૭૫, ૧૭૬,

મનુ-ભાષ્ય.

પરાશર. પ્ર. ૨-૩૧.

વિષ્ણુ. ૧૫, ૯૨, ૯૩.

માતૃવંશ્ય, કૃષ્ણામાય.

વશિષ્ઠ. પ્ર. ૧૭.

મહાભારત આદિ ૧૨૦, ૧૨૨, ૧૨૩.

ભિષ્મ. પ્ર. ૯૦

આનન્દીતીર્થીઆર્ય, પ્ર. ૨૦, ૧૧૧.

નારદ પ્ર. ૧૨, ૬૯, ૧૦૦, સુધી

ભાગવત, ૯, ૯, ૨૯, ૩૦, ૩૪.

શાતાતપ, તંત્રપુર, વાડા,

જોશીયન, વૈષ્ણવાચરીક્ષિત.

ત્રિવેદ. ૧૮-૧૮, ૮, ૯.

જોતશીવ આ. ૧, ૨.

અધર્વવેદ ૧૪.

અગ્નિપુરાણ. પ્રકરણ ૧૫૪.

૧૦. પોતે અથવા પોતાનો બાલી પોતાની સંમતીથી કન્યાને વરને આપે તો જ છણે અને વર તે ગૃહણ કરે ત્યારે લગ્ન સંબંધ કાયદાસર થાય

છે. અને એ સંબંધ વર મૂત થયા પછી તરતજ તુટે છે.

પુનર્જી શબ્દની કસ્યપ તથા ઔધાપનની ભાષ્યા, મહાભારત વન, ૨૯૩, ૨૯૪, ૨૯૫.

ઉદોગ, ૧૭૩, ૧૭૭, મુખી.

ધર્મસિંધુ. ૧, ૧, ૨, સંસ્કાર કૌશ્લુખ. પૃ. ૧૭૨.

૧૧. પુનર્વિવાહ કરેલી સ્ત્રીના સંતતિ ઐરસહે મનુ, વિધ્યુ, પરાશર, બાદાયન, નારદ, વશિષ્ઠ, યાજ્ઞવલ્ક્ય ઇત્યાદી.

૧૨. કુમારિકા વિધવા પુનર્વિવાહ કરી પોતાના પતિની સાથે રહે સારે સંભોગ થયા પછી તે તેના પતિના ગોત્ર, પિંડ તથા સૂત્રકાળી યાવ છે. કશ્યપ, ટોલાપર, મુધિવિલોચન.

સ્વભાષાપ્રતિ વિદ્વાનોના ધર્મ.

(શ્રીનારાયણ હેનઅંદ).

સ્વદેશી બાણાનો યથાસ્થિત અભ્યાસ થયાથી કોઈ પણ દેશમાં સારા ગ્રંથકારો ઉત્પન્ન થઈ શકે છે. સ્વભાષા માના દૂધ જેવી છે. જેવી રીતે માનુ દૂધ બાળકને તૃપ્તિદાયક તથા બળવર્ધક છે, તેવી રીતે માતૃભાષાના પ્રેમી આત્મપથી મનનો બાવ વગર દરકતે અને તૃપ્તિની સાથે જેમ કહેવાઈ શકાય છે, તેમ બીજી કોઈ બાણાનો આત્મ્ય સીધાથી કહી શકતો નથી. વિદેશીય બાણામાં કોઈ પણ માણસ આદે એટલો હૃદયિયાર હોય, તો પણ પોતાની સ્વભાષામાં તેવી હૃદયિયારી મેળવવી એ તેના કરતા ઓછી મહેનત બરેલી છે, અને તે હૃદયિયારી હોય તો પોતાની સ્વભાષામાં ગ્રંથરચના પારકી બાણા કરતાં ઘણી સહેલી માલમ પડે છે એમાં કંઈ સંદેહ નથી. કોઈ દેશમાં વિદેશીય બાણાનો પ્રચાર વધારે હોવા છતાં તે બાણાનો નોંધ એ તેટલો અભ્યાસ ઘણાજ થોડા લોકો કરી શકે છે, કેમકે તેમાં ઘણો અર્થ કરીને ઘણી લાંબી મુદત સુધી ઘણી મહેનત કરવાની જરૂર પડે છે. આશુ કરે તેમ કેવળ ઘણીક રીતે તે બાણાના ગૂઢ બિંદુ તથા તેના દરેક શબ્દ અને દરેક વાક્ય નોડવાથી કેવા વિશિષ્ટ અર્થ થઈ જાય છે, અને કઈ જગ્યા ઉપર ભવહારમાં વપરાઈ શકે તે જાણી શકે છે, અને એમ જાણે ત્યારે તે બાણામાં પૂરતક રચવાને તે જાણક થઈ શકે છે. ઘણા માણસો નોંડવાના

નું અનુશીલન કરવામાં તેટલો ખર્ચ અને તેટલી મહેનત તથા મન લંગાડી શકે નહિજ, અને તેથી તે ભાષામાં તેઓને તેવી માહેતી પેદા થતી નથી. એ ઉપરથી સિદ્ધ થાયછે કે જે દેશમાં વિદેશીય ભાષાનું અનુશીલન વધારે છે, તે દેશમાં તે વિદેશીય ભાષા સારી પેઠે જાણનારા તો ઘણાજ થોડા, નહિ જોવા, હોવાના; અને મધ્યમપણે જાણનારાની સંખ્યા પણ આંગળી-પર ગણાય એટલીજ હોઈશકે. તેનું ઉદાહરણ જોવું હોય તો આપણા દેશોઓમાંથી કેટલા થોડા શાહુ ઇંગ્રેજ લખી શકેછે તે તપાસવું. ઘણાનું લખવું એવું તો હોયછે કે ઇંગ્રેજો તે ભાષાને બાજુ ઇંગ્રેજી કહીને ઉપહાસ દરેક વર્તમાનપત્રમાં હમેશા કરેછે. એમાં કંઈ અજબપની નથી. કારણકે દેશનો ઘણો ભાગનો તે વિદેશીય ભાષાથી કેવળ અસાતજ રહેવાનો. ભરતખંડમાં સંખ્યાનુસારે સ્વાભાવિક શક્તિવાળા માણસો ઘણા હોવાનો વધારે સંભવ છે, પરંતુ વિદેશીય ભાષામાં તેઓ વધારે હોશિયાર ન હોવાથી અને સ્વભાષાનું તો પૂરેપૂરું જ્ઞાન થાળામાં મગેલું નહિ એટલે તેની શક્તિ દેશમાં ગ્રંથો-ત્પત્તિના કામમાં બહુ કામ લાગી શકતી નથી. એથી ઉલટું સ્વભાષા સધ-જાને સ્વરૂપ મહેનતે સાધ્ય છે. તે શીખવી એવી સહેલી છે કે આપણે ક્યારે ન કેમ શીખ્યા તેનું પણ આપણને થોડુંજ બાન રહેછે. એ શીખ-વાને માટે તેનું બાકરણ શીખવાની જરૂર પડતી નથી. માતૃભાષા સિવાય બીજી કોઈ ભાષામાં કયો માણસ ઉત્તમ કાવ્ય રચવાને શક્તિમાન થયોછે? જુઓ રોમન રાજ્યમાં પૃથ્વીના ઘણાખરા દેશના લોક લાટિનનો અભ્યાસ કરતા હતા, પરંતુ ઇટાલી દેશ જ્યાં તે વેળાએ રોમન અર્થાત્ લાટિન ભાષા બોલાતી હતી, તે દેશના લોક સિવાય બીજા દેશના લોકો ગમે એટલું મથ્યા તો પણ એ ભાષામાં અસિદ્ધ કાવ્ય કરવામાં ખ્યાતિ મેળવી શક્યા નથી વર્જિલ અને ઓવિડ, હોરેસ અને લુક્રેશિયસ, સિસરો અને પ્લિની, જિવિ અને ક્લાસિડસ એ સઘળા ઇટાલીના રહેવાસી હતાં. એ વેળા ક્રાન્સ અને રપેન દેશના લોકો લાટિન ભાષાનો ઘણાજ અભ્યાસ કરતા હતા પણ તેમને તે પરબાષા હોવાથી તે દેશમાં કોઈ વિખ્યાત ગ્રંથ-કાર ઉત્પન્ન થઈ શક્યો નહિ. જ્યાં સુધી ઇંગ્રેજ લોકો લાટિન ભાષાનું અ-ધ્યવન કરતા ત્યાં સુધી ઇંગ્રેજ કે લાટિન ભાષામાં કોઈ સારા પુસ્તકો થયાં નથી. સારપઠી જ્યારે યુરોપમાં પંડિતો પોતપોતાની સ્વભાષામાં વધારે હોશિયારી

મેળવાનો મન કરવા લાગ્યા, ત્યારે ડાન્ડી અને ક્લાસો, કોર્નિસ અને રેસીન અને સર્વાન્ટિસ અને લોપડિવોગા ઇત્યાદિ અનેક ગ્રંથકારો મનની ઉન્નતિ કરવાવાળા અને વિનોદ આપવાવાળા ઉત્પન્ન થવા લાગ્યા. જ્યાં સુધી ઇંગ્લેંડ દેશમાં નાર્મન ફ્રેન્ચભાષા અથવા જર્મની દેશમાં ફ્રેન્ચ ભાષાનું અનુગીતન પ્રવલ્ય હતું, ત્યાં સુધી કોઈ સુપ્રસિદ્ધ ગ્રંથ રચનાર એ દેશોમાં ઉત્પન્ન થતા નહોતા. ત્યારપછી જ્યારે એ બંને દેશમાં ચાલતી ભાષાનું અધ્યયન ધીમે ધીમે વધવા લાગ્યું, ત્યારે પ્રચંડ માનસિક વીર્યવાન શ્રેષ્ઠશિવર અને મિલટન, ગેટે અને ગિતર, વગેરે સૈંકડો ગ્રંથકારો પોતપોતાના પ્રકાશિત કાવ્યથી મર્ત્ય લોકને સદાના વિસ્મય પમાડી ગયાછે. એશિયાખંડમાં જુઓ, જ્યાં સુધી ઇરાન દેશ આરબી ભાષાની આલોચના કરવામાં વધારે પ્રવૃત્ત હતો ત્યાં સુધી કોઈ પ્રસિદ્ધ કાવ્ય રચનારનો ત્યાં ઉદય થયો નહોતો. ત્યારપછી જ્યારે સ્વભાષાના ઉપર લોકોની પ્રીતિ થવા લાગી, ફિરદોઘીના ચાહનામાં જેવાં વૃનાન્તમય વીરરસ-પ્રધાન મોટાં મોટાં અનેક મહાકાવ્યો રચાવામાં આવી, ત્યારે એશિયાદીછ તેના મધુર રસવાળા શરદ્ધ બાધકાવ્યની સાથે ઉત્પન્ન થવા તે વેળાએ હાફિઝે ચિત્ત પ્રમોદક પરમ રમણીય સ્થાને સ્થાને તત્ત્વબોધ રસશૂર્ણ સંગીતાવળી પ્રકટ કરી, અને જલાલુદ્દીન રૂમીએ વિવિધ પ્રસંગવાળું મસનવી નામનું પરમોત્કૃષ્ટ આદ્યર્થકારક કાવ્ય પ્રકાસ કર્યું. ગ્રીસમાં આવેછે કે કોઈ દેશમાં પાર્સી ભાષાનું જોર વધારે હોયછે ત્યારે પણ જે કંઈ હૃદયની શ્લુતિથી ખરી કવિતા નિકળેછે તે વિદેશીય ભાષામાં નહિ પણ સ્વભાષામાં જ નીકળે છે. જ્યારે ફ્રાન્સ અને જર્મની દેશમાં લાટિન ભાષાનું વધારે જોર હતું, તે વેળાએ અમૃતના જેવી હૃદયને શ્લુતિ આપવા વાળી કવિતા, તો પારસી ભાષાના દાસત્વને ધિક્કારી સહૃદયતા વગરના શૈલિક કવિઓનું માનસ-શ્લેષ છોડી રૂપિણોર અને શિનિગરના નામના શરિદ્ધી બરકના ગાયન કરનારાઓના હૃદયમાં રહીને સરત અમૃતના જેવા કાવ્યદારો સમસ્ત પ્રજાના મનને મોહિત કરતી હતી.

આપણા આ મૂર્તરે દેશના ઉમેછ બહેતા દેશી વિદ્વાન ઇંગ્લેંડ ભાષામાં પ્રસિદ્ધ કાવ્યકાર તથા પ્રમુક કર્તામાં જાહેરમાં ગણાવાની આગિતાવા કરે તો તેની સમાન તે બીજી બ્રજભૂા કેવી? જે કરી થયું નથી ને જે કંઈ થનાર નથી, તે જો રૂપે પાર પડે! વિષ્ણુ કીર્તિવાન મહારાજ કૃષ્ણકેનું

દુષ્ટાંત તેઓએ યાદ રાખવું જોઈએ. આ યશસ્વી ભૂષણિ બાલ્ય કાલથી ફ્રેન્ચ ભાષા જાણીને તે ભાષામાં ઘણો હેશિયાર થયો હતો, તે ફ્રાન્સ દેશના લોકોની સાથે વાત ચિત્ત કરવામાં સંઘળો વખત ગાળતો હતો. પોતે એ ભાષામાં ઘણા સારા સારા પુસ્તક ક્યાં હતાં, તથાપિ તેના કરેલા પુસ્તકોમાં એ ભાષાના અરૂઢ પ્રયોગ બતાવીને પારિસના રહેવાસીઓ હસતા હતા તે વેળાએ પોતે એક સભા બોલાવીને વાલટેયાર નામના ફ્રાન્સદેશના મહા પંડિતની આગળ જ્યારે તેણે પોતાના લખેલા નિબંધ સુધારવાને માટે મોકલ્યા ત્યારે વાલટેયારે કહ્યું કે રાજના કેટલાંક ચેલાં કપડાં ધોવાને માટે મારી આગળ મોકલ્યાં છે.”

ઘણાક આજ કાલના ઍંગ્રેજી બોલેલા જીવવાનીયાઓ કહે છે કે ગૂજરાતી ભાષા ઘણી અપૂર્ણ છે તેમાં પુસ્તકો લખવા ઘણા મુશ્કેલ છે, પરંતુ તેઓ વિવેચના કરીને જોતા નથી કે સિસિરોના વખતે લાટિન ભાષા પ્રમાણે અથવા લેસિંગના વખતે જર્મન ભાષા પ્રમાણે શું આપણી ગૂજરાતી ભાષા અપૂર્ણ છે? પોત પોતાની સ્વભાષાની ઉન્નતિ કરીને ઉપર લખેલા જે મહા પુરુષો કેવા યશસ્વી થયા છે? જે આપણે સ્વભાષાની ઉન્નતિ કરવામાં યત્નવાન થઈએ તો એવી રીતે યશસ્વી આપણે પણ થઈ શકીશું. આહા! ગૂર્જર ભાષાની દુરવસ્થા જોઈને તેના ઉપર આજ કાલના બી, એ. એમ, એ. ઉપાધિધારી ગૂજરાતી તરણોના હૃદયમાં શું કંઈ પણ કરણાનો સંચાર થતો નહિ હોય? તેઓ કેવી રીતના હૃદય ધારણ કરે છે તે તેઓજ જાણે! સ્વભાષાના ઉપર ઇંગ્રેજોના અદ્વા જીવાથી આપણને અજબબી થાય છે. સદે નામનો ઇંગ્રેજ ગ્રંથકર્તા કહે છે : “જે જગા ઉપર એક ખરા ઇંગ્રેજી શબ્દથી મનનો ભાવ જણાવી શકાય છે તે સ્થળમાં જે માણસ ફ્રેન્ચ અથવા જર્મન ભાષાનો બોલ બોલે છે તેને સ્વભાષાની હસતિ માટે ગળે ફાંસો ધાલી લટકાવી દેવા જોઈએ.” ઉપલા ગ્રંથ કર્તાનું આ બોલવું અતિશય કટુ છે, તથાપિ સ્વભાષા ઉપર ઇંગ્રેજોનો કેટલો પ્રેમ છે તે એથી સારી ખેડે માત્રમ પડે છે ઇંગ્રેજોના ગુણનું અનુકરણ ન કરતાં દોષનું અનુકરણ કરવામાં આપણે વધારે હેશિયાર છીએ, સ્વદેશ અને સ્વદેશીય પદાર્થ ઉપરના તેઓના ગાદા પ્રેમની આપણે નકલ કરતા નથી. દરેક માણસને દુનિયાના સર્વ સ્થાનના કરતાં એક જગા

વધારે પ્રિય હોય છે. બુદ્ધ તારાના ઉપર નમ હોડા મંચનો કાંટો રહે છે. તેમ માણસ મને ત્યાં ફરે છે તો પણ તેનું મન તે જગા તરફ રહેલું હોય છે- તે જગા તે સ્વદેશ-તે જગાની સાથે તેનું બાંધ સખિત્વ-તે જગા તેના પ્રાણપ્રિય જનોનું રહેલાય છે. તે પ્રિય, મનોહર સ્વદેશ ઉત્તર અને પ્રમોદ મગરનો હોય તો પણ બીજા ઘણા ઉત્તમ દેશોના કરતાં મનોહર બાગે છે એટલું જ નહિ પણ કારમીરના નિર્મલ સરોવર અને મનોહર બગીચા સિરાજના સારા શુભાવતા બગીચા અને નેપથ્યની પ્રાસેના માણીના તથા કિનારાના નવનદર ઓળાથી હસતા વિખ્યાત ઉપસાગર પર્વત તેઓને એસવાને યજ્ઞિતવાન ધર્મ થકા નથી એવી રીતની સ્વદેશના ઉપર નેઓના પ્રીતિ નથી તેઓને શું માણસ કહી શકાય ? (અપૂર્ણ.)

કેળવણી ખાતાને લગતા સરકારી ઠરાવો.

ગવર્મેન્ટનો ઠરાવ નંબર-૧૧૧૮

૨૯-૬-૦૫ ડીપાર્ટમેન્ટ.

કિંગ્ડમ ખુલાસા. ૧૭ મી આગસ્ટ ૧૮૮૫.

સેક્રેટરિયટના કેળવણી ખાતા તરફથી વારી નંબર, ૧૭૪૭ સને ૧૮૮૫ તા જુલાઈ ૧૭ મી વારીખતી આવેલ છે તેની સાથે ડિરેક્ટર આયુષ્યવિજ્ઞાન-કેળવણીનો કાગળ તા. ૧૧ મી એપ્રિલ નંબર-૨૨૬૯-નો આવ્યો તે સાથે ઉત્તર પ્રાંતના એજ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટરનો ૬ મી એપ્રિલ નંબર ૧૭૮૧ ની નીચે પ્રમાણેનો કાગળ સામિલ છે.

મહેરક ગામમાં નિશાએ જવા બાલક ઉમરનાં એકસ પાંચની ઉપર અને ૧૫ ની નીચેના છોકરાંની સંખ્યા બતાવવા હોયકત વસાહીના નમુના નંબર ૧૩ માં બે ખાતાં વધારવામાં કોઈ હરકત હોય તો તે બાબત આપના અભિપ્રાયની મેહરખાતી કરવા હું માનપૂર્વક વિનંત કરું. હાલ બે નમુનામાં જન્મથી ૧૮ વર્ષ સુધીનાં તમામ છોકરાંની સંખ્યા આપી હોય છે તે કેળવણી ખાતાના કામને સારું કોઈ બરોસા ભિમ યદ્યપદતી નથી. જે વધારાની હું બહામણુ કરું તે કોઈ હોય તો ગામમાં નિશાએ જવા બાલક છોકરાં કેટલાં છે અને જય છે કેટલાં તિનો બરાબર શુકાવલે કોઈપણ બખને યદ્યપદ, વિચિત્ર કહેવાનું કે તે જે કેળવણી

પૂછ્યું છે તેમનો અભિપ્રાય એવા છે કે આ ફરકારથી તળાટીની ઉપર કોઈ વિશેષ કામનો થોળો આવી પડ્યો નહિ. — આ સાથે એ નમુનાની એક નકલ મોકલી છે તેમાં બહામણ કરેલાં ખાતાં હાલ સહીથી બરેલાં છે. હું માનું છું કે એ નમુનાનું પુનઃસંશોધન મિસ્તર સાધમન્ડસ, સી. એસ. ના માર્ગદર્શનથી જે એ કામસર મુંબાઈમાં રેપેરિયલ ડ્યુટીપરે છે અને કરે છે કે જોકરાના ખાતાની બાબતમાં એ બહામણ ધ્યાનમાં લેવા જોઈએ, પણ જોડીઓનો ઉમર સંબંધી તળાટીઓને તપાસ કરવાની છૂટ આપવાથી ફાયદો થવાનો શક્ય રહે છે, અને તે બાબત બદલવાની હાલ કોઈ જરૂર મને જણાતી નથી.”

ઠરાવ.

ઉત્તર પ્રાંતના એલ્યુમેનલ ઇન્સ્પેક્ટરની નં. ૧૩ માં નમુનામાં ફેરફાર કરવાની દરખાસ્ત જોકરાઓના ખાતાની બાબતમાં મેળુર કરવામાં આવે છે. હાલ માત્ર નમુનાનાં ૬ માં અને ૧૦ માં ખાતાંની વચમાં વધારેનાં ખાતાં આ મધ્યાનાં કરવાં:— પાંચની અંદરના, પાંચને પંદરની વચ્ચેના, અને પંદરની ઉપરના.

(સહી) જી. મોન્ટીય.

અંડરસેક્રેટરી. ગવર્નમેંટ.

અરી નકલ.

(સહી). ઈ. બહદુર.

એલ્યુમેનલ ઇન્સ્પેક્ટર ઉ. પ્રાં.

સરકારી ઠરાવ નં. ૨૬૨૯.

કેળવણી ખાતુ.

કિલ્લે મુંબાઈ તા. ૫ મી. સપ્ટેમ્બર. ૧૮૮૫.

આર્કિંગ ડિરેક્ટર આવ પબ્લિક ઇન્સ્ટ્રક્શનની તરફથી નં. ૧૩૫ તા. ૨૬ મી મ ૧૮૮૫ નો કાગળ આવ્યો તેમાં જાહેર કરે છે કે સરકારી નોકરોએ ફી કમિશન અપવાદી બીના સિવાય લેવું નહિ એવી સેક્રેટરી આવ મેટે મનાઈ કરેલી તે સરકારી ઠરાવ નં. ૧૪૨૩ તા. ૨૭ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૮૨ નાથી ખાનગી વિદ્યાર્થીઓને બજાવવાના મહેતાજીઓને બધી રીતે જાણ પડવાથી હવેના પગારના મહેતાજીઓને અને વિદ્યાર્થી કરી બહાર જિલ્લામાં બારે વિદ્યાર્થી વેળી પડે છે, તથા મુંબાઈની પ્રાર્થના

સમાજને તેની રાતની નિશાળને માટે સરકારના આ ચત્ત હુકમથી મહેતાજીએ મળી શકતા નથી એવી ફરીયાદ તથા એજ બાબત વડસાડ મ્યુનિસિપાલિટીના મહેતાજીએ તફની અર્જી આપી છે, તથા આ બદલાકાના પાંચે ઇન્સ્પેક્ટરોને એ બાબત પૂછાવતાં તેઓ બધા એક એવાજે ગામડાના મહેતાજીએને એ મનાઈ લાગુ પાડવાનું નાપસંદ કરે છે; અને બલામણ કરે છે કે ૧૦૦ રૂપિયાના પગારની અંદરના માણસોની બાબતમાં એ મનાઈ અમુક સરતથી દીલી કરો હોય તો સરકારની મતલબ ખરાખર પાર પડશે, અને વળી વિશેષ લખે છે કે હાલની સામટી મનાઈથી શિદાણુ શકિત વિશેષે કરીને જિલ્લામાં નકામી રહે છે જે કેળવણીની હાલની રિયનિમાં ઘણું અફસોસ કરવા લેગે છે.

મુંબાઈના એકાઈઝન્ટ જનરલ તફથી કાગળ નં. એકા. એફ. ૧૨૭ તા. ૪ થી જુલાઈ ૧૮૮૫ નો આવ્યો તેમાં સરકારના નં. ૧૧૯૩ તા. ૨૨ જુન ૧૮૮૫ ના કાગળના સંબંધમાં લખે છે કે ફી લઈને ખાનગી કામ કરવાની મનાઈનો ધારો પ્રાવિન્યિયત ફંડમાંથી પગાર લેનારા મહેતાજીએનેજ લાગુ પડે છે એવા હુકમ થયો નથી ત્યાં સુધી સેક્રેટરી આવુ રેટને હુકમ લોકલ તથા મ્યુનિસિપાલ ફંડમાંથી પગાર લેનારને પણ લાગુ પડેલા જોઈએ એમ મારો વિચાર છે, અને વળી એ નિયમમાંથી તેમને શા માટે બાદ કરવા જોઈએ તેનું કાંઈ દખીતું કારણ પણ નથી.

ગવર્નેન્ટ આવુ ઈડિયા હોમ ડીપાર્ટમેન્ટ તફથી નં. ૨૫૧ તા. ૧૮ મી આગસ્ટ ૧૮૮૫ નો આવ્યો તેમાં આ સરકારના નં. ૧૩૭૮ તા. ૨૧ મી જુલાઈ ૧૮૮૫ નો જવાબમાં આ સરકારની દરખાસ્ત મંજૂર કરે છે કે ગવર્નેરમેન્ટ આવુ ઈડિયાની અગાઉથી ખાસ મંજૂરી સિવાય સરકારી પ્રોફેસરો તથા મહેતાજીએને ખાનગી વિદ્યાર્થીઓને બણાવી ફી લેવાની મનાઈ છે તે ૧૦૦ રૂપિયાની અંદરના પગારવાળા મહેતાજીઓની બાબતમાં નોએની સરતે દીલી રાખવામાં આવે છે:—

૧. ફી લેવા બાબતની અર્જ ઇન્સ્પેક્ટરી વિચારી જોવી તથા મંજૂર કરવી, અને તેની ફરજ છે કે તપાસ રાખવી કે સરકાર પગાર આપે છે તે બાલ પૂરેપૂરું કામ થાય, અને

૨. વર્ગના શિક્ષકને પોતાના વર્ગમાં બહુનારને ખાનગી બણાવવા દેવા તદિ.

કરોય.

ગવર્નમેંટ આપ ઇંડિયાના કાંગ્રેસનો રીપોર્ટ ડિરેક્ટર આપ પબ્લિક
ઇન્ફર્મેશનને તથા એકાઉન્ટન્ટ જનરલને મોકલવો.

(સહી) જ. બી. રીચી.

ચીફ સેક્રેટરી, ગવર્નમેંટ.

ખારી નકલ.

(સહી) ઈ. જાઈલસ.

એન્જીનેયરિંગ ઇન્સ્પેક્ટર. ઉ. પ્રાં.

જાહેરખબર

બધાની જાણને માટે નં. ૧૧૩૬ તા. ૫ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૮૫ નો
સાંકારી હરાય પ્રસિદ્ધ કર્યો છે. જે શિક્ષકોની મંરેજી ખાનગી બધાવનું
કામ કરવાની હેતુ તે સંબંધે પાતાના ઉચ્ચદી ઇન્સ્પેક્ટરની માર્ફત
નાથે સહી કરનારને અરજી કરવી. તે અરજીમાં સાફ જણાવવું કે હું
દરરોજ આટલા કલાક ખાનગી બધાવવાનું કામ કરવા પારેધું.

કોઈપણ કારણસર કોઈપણ શિક્ષકને દરરોજ જે કલાક કરતાં વધારે
ખાનગી બધાવવાની છટ આપવામાં નહિ આવે, અને અર્જદારનું કામ
સંદર્ભ સંતોષકારક છે એમ તેના ઉચ્ચદી ઇન્સ્પેક્ટરે તફ્ફી રીપોર્ટ નહિ
આપે તો મુંબી કોઈ અરજીપર ખ્યાન આપીયું નહિ.

મુ. મુરત.

(સહી) ઈ. જાઈલસ.

૨૩ મી. સપ્ટેમ્બર.

એન્જીનેયરિંગ ઇન્સ્પેક્ટર. ઉ. પ્રાં.

જાહેરખબર.

એકા છદ્ધાના સંબંધા મુસલમાન લોકોની જાણને માટે નાથે પ્રમાણે
જાહેર કરવામાં આવે છે:—

૧. એકા છદ્ધામાં જાણકનો વતી હેતુ એવા મુસલમાન વિદ્યાર્થી-
ઓમાંથી જે કોઈ એકા છદ્ધામાં આવેલી કોઈપણ ઉમેજી શકૂલ અથવા
વર્ગમાં તા. ૨૮ મી ફેબ્રુઆરી સને ૧૮૮૫ પહેલાં લખ્ખલ થયે, તેની ફી
નાથે સહી કરનારની તરફથી એકામાં એકાની મંજૂરી મુંબી આપવામાં
આવશે. પરંતુ કોઈપણ વિદ્યાર્થીને માટે એકના એકજ પોરણમાં જે વર્ષ

કરતાં વધારે મુદત મુધી ફરી આપવામાં આવશે નહીં.—તેણે વર્તના અભ્યાસથી જે વિદ્યાર્થીઓ લાયક અને અંગૂળ માન્ય પડશે તેમને માટ્રીકુલેશન મુધી અભ્યાસ કરાવવાને ખતરી કોશિશ કરવામાં આવશે.

૨. વળી જે કોઈ મુસલમાન વિદ્યાર્થી યુનિવર્સિટી ચોરણમાં યકન ઇંગ્લેન્ડ શીખવા માંડશે, તેને દર મહિને આઠ આનાની સ્કાલરશિપ પણ આપવામાં આવશે.—ઇંગ્લેન્ડ પેહલું ચોરણ શીખવા માંડે ત્યારથી તે વાર્ષિક પરીક્ષા થાય ત્યાર મુધી.

૩. વળી ચોપડીઓ ખરીદ કરવાની જગ્યામાં શક્તિ ન હશે તેને, એ બાબતનું પોતાના હેડમાસ્ટર તરફથી સર્ટિફિકેટ મોકલવાથી, ચોપડીઓ પણ પૂરી પાડવામાં આવશે. એ ચોપડીઓ નિશાળ અથવા વર્ગ જોડતી વખતે, અથવા જપલા ચોરણમાં ચકતી વખતે, પાછી આપવી પડશે.—જપલા ચોરણમાં જોડતી ચોપડીઓ પણ એજ રીતે તથા એજ સરતે મળશે.

૪. ઉપરની રીતે લખેલ યવજા મુસલમાન વિદ્યાર્થીઓમાંથી જે કોઈ ઇંગ્લેન્ડ પેહલા ચોરણમાં પાસ થશે, તેને ત્રીજું ચોરણ શીખવા માંડે ત્યારથી તે વાર્ષિક પરીક્ષા મુધી દર મહિને બાર આનાની સ્કાલરશિપ આપવામાં આવશે, તેમજ ત્રીજા ચોરણમાં પાસ થકન ત્રીજું શીખશે, તેને ત્રીજું ચોરણ શીખવા માંડે ત્યારથી તે ત્રીજા ચોરણની વાર્ષિક પરીક્ષા થાય ત્યાં મુધી દર મહિને રૂપીઆ એકની સ્કાલરશિપ આપવામાં આવશે.

૫. દરેક સ્કાલરે છ માર્સિક અથવા ઈર્મિનલ પરીક્ષામાં પાસ થવું જોઈએ. પરંતુ એક બાબતમાં નાપાસ થશે, અને તેના હેડમાસ્ટરની બલામણ હશે તો તેની સ્કાલરશિપ પૂરેપૂરી ચાલુ રહેશે. હેડમાસ્ટરની બલામણ નહીં હશે, અથવા એક કરતાં વધારે બાબતમાં નાપાસ થયો હશે તો સ્કાલરશિપ અરધો અરધ ઘટાડવામાં આવશે, અને જે કોઈ સ્કાલર વિશે એવું જણાય કે તે તદન બેદરકાર છે તો તેની આખી સ્કાલરશિપ અંપ કરવામાં આવશે.

૬. સ્કાલરોએ ફરી આપવી પડશે નહીં; પણ તેઓને ચોપડીઓ પોતાના જ પેસાથી ખરીદ કરવી પડશે.

૭. તેઓને સ્કાલરશિપ નહીં મળતી હશે, તેઓમાંથી જે કોઈ છ-

માસિક અથવા ટર્મિનલ પરીક્ષામાં પાસ થશે, તેને પહેલા ચોરણમાં રૂપિયા એક, બીજામાં રૂપિયા બે, અને ત્રીજામાં રૂપિયા ત્રણ, ઇનામ તરીકે આપવામાં આવશે, અને એકજ બાબતમાં જે નાપાસ થશે તેને એનાથી નાચે ભાગે ઇનામ મળશે. પણ ઇંગ્રેજીમાં તો પાસ થવું જ જોઈએ.

૮. એડા જીલ્લામાં જે જગ્યાએ ઇંગ્રેજ નિયાજ અથવા વર્ગ નહોતો ત્યાંના મુસલમાન વિદ્યાર્થીઓએ પોતાના નિયાજના મહેતાજ અથવા મુનશીના મારફતે નીચે સહી કરનાર ઉપર તા. ૨૮ મી ફેબ્રુઆરી સને ૧૮૮૬ ની અદર અરજ કરવી. તે ઉપરથી જો બની આવશે તો તેમને વધુ મદદ કરવામાં આવશે. મહેતાજ અથવા મુનશીએ એવી અરજમાં બીજી વીગતો ઉપરાંત ઉમર, અંચળાઈ, અને શી મદદ જોઈએ છે તે વિષે પૂરેપૂરો ખુલાસો લખવો.

૯. જે મુસલમાન વિદ્યાર્થીએને ઇંગ્રેજ સ્કૂલ અથવા વર્ગમાં દાખલ થતી વખતે ચૌદ વર્ષની ઉમર થઈ ગઈ હશે, તેમને ઉપર પ્રમાણે મદદ મળશે નહીં. પણ તેમને ઉપરની ૭ મી કલમ પ્રમાણે ઇનામ મળશે તથા વાર્ષિક પરીક્ષામાં પાસ થવાથી પહેલા ચોરણને માટે રૂપિયા ચાર, બીજાને માટે પાંચ, અને ત્રીજાને માટે છતું ઇનામ મળશે; અને એક બાબતમાં નાપાસ થશે તો એનાથી અર્ધું ઇનામ મળશે. પરંતુ ઇંગ્રેજીમાં તો પાસ થવું જોઈએ.

૧૦. ગુજરાતી અથવા ઉર્દુ સોયું ચોરણ પસાર કરતી વખતે જેમને ચૌદ વર્ષ થઈ ગયાં હોય, તેમને પબ્લિક સર્વિસ પરીક્ષાનું બીજા વર્ગનું સર્ટિફિકેટ મેળવવાને અભ્યાસ કરવાની બલામણ કરવામાં આવે છે. એડા જીલ્લાનો જે કોઈ મુસલમાન વિદ્યાર્થી સને ૧૮૮૭ થી ૧૮૯૦ સુધીમાં બીજા વર્ગનું સર્ટિફિકેટ મેળવશે, તેને રૂપિયા પાંચથી દસ સુધીનું ઇનામ આપવામાં આવશે, — પરીક્ષામાં મેળવેલા દોકડાના પ્રમાણમાં.

નડીઆદ, તા. ૨ જી સપ્ટેમ્બર સને ૧૮૮૫.

ઈશ્રાહીમ મહામદ સંયાણી.

તા. ૩. — કાગળપત્રનું સરનામું નીચે પ્રમાણે કરવું:—

ઈશ્રાહીમ મહામદ સંયાણી.

હેડમાસ્ટર, નડીઆદ હાઈસ્કૂલ, નડીઆદ

નિશાળોનાં ઇનામ પત્રક.

પ્રાંત આલાવાડ.

(પાછળ પાને)

ખોસડીઆદ, નિશાળનું વાર્ષિક કરી આ. વહીવટદાર સાહેબે તથા કમિટીના પ્રેસીડેન્ટ તથા મેમ્બરોએ પરીક્ષા લઈ ઊંચાએને જમાવ્યા અને ૦-૫-૦ મીઠાઈ વહેંચી કુલ ૩૨-૫-૦-વણા. રાણાચી મોહામતસીંગજીએ પોતાના દીકરાને નિશાળે ખેસાડી ૩૧) મહેતાજીને અને ૩૦) ઊંચાએને મીઠાઈ કુલ—ચૂડા. પંચા જીવરામભાઈ કથળાભાઈએ ઊંચાએને ૩૦) પતાસાં વહેંચ્યાં—બળાણા, અમદાવાદ જીલાના મહેરબાન આ. કલેક્ટર સાહેબ પધારતાં નામદાર દરબારચી તર્ફથી ૩૩) મીઠાઈ—ઝીંજુવાડા. ચા. પોપટ બાઈચંદને ત્યાં દીકરાનો જન્મ થવાથી ૩૧) મીઠાઈ—જરવણા. મુળીના રહીય પરમાર જ્યેષ્ઠજી કાળુભાઈએ નિશાળમાં પધારી ૩૦) ચાકર વહેંચ્યાં—ચોટીડા. થાણુદાર સાં. છોટાલાલે ૩૩) ચોપડીયો તથા કામદાર સોમચંદ જીજલે ૩૦) મીઠાઈ—કુમળા, વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે ગરાચી-આઓએ ૩૦) મીઠાઈ—દેવચરાડી. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે ગામખાને ૩૦) મીઠાઈ—હળનદ. વેદરાજ અંબાચંકરે બાવાભાઈએ ૩૨) પતાસાં વહેંચ્યાં—પંચાસીઆ. મોરબી મેટના એન્જનીઅર વિરવનાથ ચંકરજીએ ૩૧) મીઠાઈ વહેંચી—લીંબડી નં. ૧. શેઠ જાદવજી મોકળ સ્વર્ગવાસ થવાથી ઊંચાએને ૩૧) સૂળડી વહેંચી—અને નંબર ૨ જમાં ૩૪) અને કન્યાશાળામાં ૩૪) કુલ ૩૧) રા—ગુંદીઆળા. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે રકુલ કમિટીએ ૩૦) અને તાલુકદારે ૩૦) કુલ ૩૧) મીઠાઈ—વણા. વણાના પોલીસ પટેલ બગવાનજી જગજીવને પોતાના દીકરાને નિશાળે ખેસાડી ૩૦) મીઠાઈ—કલાડા. રસાડાના મલિક ચી નેરાવરખાનજીએ તથા તેમના સરકારી કામદાર લક્ષ્મીચંકરભાઈએ ૩૫) રમાલ ૩૧) ફરી અને મહેતાજીને ૩૪) ની પાઘડી આપી—રડગામ. નિશાળનું વાર્ષિક કરીને દરબારચી કરીમખાનજીએ ૩૧) ની સાકર—સાવડા, પારેખ ઉલ્લા મધી માહારેય તરફથી ૩૧) દ્રાક્ષ, શેઠ ખુદરભાઈ રંગનાથે પોતાના દીકરાને નિશાળે ખેસાડી ૩૧) દ્રાક્ષ. તથા ગોરધનરાસ વલ્લભભાઈ તરફથી ૩૪) કરો અને શ્રી કુલમચી અમરજીભાઈ તર્ફથી ૩૦) રાંધુ— (અપૂરું).

સુરત ઉત્તર બાગ.

નં. નં. ૧૯૪ ૧૭-૧-૯૪

દીહેણુ. શ્રેષ્ઠ ઉચ્ચમંદ હીરાચંદ ઉનાળામાં પાણી પાવા સાર પરખ મંડાવી—કન્યાસી. સ્કૂલ કમિટીના મેમ્બરો તમારી કુપરણ વસાનજી પટેલ ડાહ્યા બગવાન, પ્રવૃત્તિતમ બગવાન, નરસીબગવાન અને હરજી રૂકરિ એકઠા મળી ૩૧) પતાસાં વહેંચ્યાં—આસમાં. નિયાજનું નવું મકાન તૈયાર થયું તેના વાસ્તુ વખતે સ્કૂલ કમિટીના મેમ્બરો તમારી દયાળજી ગોપાળજી, પટેલ જ્ઞરામ મકન, પેમા રામજી, જગા ખુશાન, પેમા ગણેશ, હીમત જયમત, જયુ ખુશાન, વિગેરે હસ્તેએ ૩૧૪-૧૩-૩ નું ઇનામ વહેંચ્યું. તેમાં ૩૧) પતાસાં ૩૦-૪-૩ પાનસોપારો, ૩૦૧ ગાનારને ૩૯) નિયાળી. આઓ તથા બ્રાહ્મણોને જમાડ્યા તેના ખર્ચના ૩૦૧ પેનોના, ચંદીપાક અને બ્રાહ્મણોને દક્ષિણા મળાને—વીરપોર. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે પટેલ ગુલામ દસનજી, કાળા સલેમાનજી, માવજી વલભે મહે ૩૦૧ મીઠાઈ—

નં. નં. ૨૮૧ ૧૭-૩-૯૪

કન્યાશ્રી. મહેતાજી કણુરામ ગૌરીચંકરની બદલી થવાથી સ્કૂલ કમિટીના મેમ્બરો અને હરજી રૂકરિ, નરસાઈ બગવાન, પટેલ ડાહ્યા બગવાન વિગેરે ૩૧) પતાસાં—કુમસ. ટુકડા દયાળ હીરાચંદ ઉનાળામાં પાણી વાસ્તે એક વરસ સુધી પરખ મંડાવી મુંબાઈવાસી રૂકરિ, મણીબાઈ ધરમશીએ ૩૧) પતાસાં—વસઈ. કોરટના વકીલ દામોદરદાસ કરસનદાસે ૩૧૦) નું ઘડીયાળ નિયાજને બક્ષીસ કર્યું મુંબાઈ વાસી શ્રેષ્ઠ ગંગાદાસ રણછોડદાસે ૩૧૧) પતાસાં વહેંચ્યાં.

મોહનલાલ રણછોડદાસ.

ઉપ્રુટી. એન્ડ્રુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર સુરત. ઉ. બા.

એડા વિભાગ.

નં. નં. ૩૪૧ સ્પેશીઅલ લીફટ.

કુંજરી. બારીઆવીના સ્ટેશન માસ્તર સાહેબ બાવાજી વીથરામે ૩૨-૪-૫ ચોપડીઓ તથા ૩૧) મીઠાઈ જોકરાએની પરીક્ષા વખતે—ખંભાત. પટેલ. ગીરધરભાઈ મોતીલાલે ૩૩૨-૦-૧ ચોપડીઓ તથા ૩૬-૧૦-૦ પતાસાં કુલ ૩૪૧-૧૩-૧ ઇનામ વહેંચ્યું.

(સહી.) મણિધરપ્રસાદ તાપીપ્રસાદ,
ઉપ્રુટી. એ. ઇન્સ્પેક્ટર. એડા વિભાગ.

વૈદિક વિહાસ.

આ મોટા કીમતી પુસ્તકની અંદર શરીર ઉપર ચાર ચાર કુમલો કરતા
ભાગ દરેકનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે. તેના કરતાં એ બીજા અગ
ત્રતા વૈદકતા અંગેનો સોધ કરી તેમજ વૈદક ગિતિતાનાં સારા સારા વી
કાનોનો અનુભવ લઈ તેની અંદર ઘણાજ કીમતી ઉપાયો ગોઠવવામાં
આવેલા છે કે જે દરેકમાં અત્યંત જ ઉપાયમાંનો એક જ ઉપાય મળી આ
પાયો પણ દરેક વગર દીલિદુર થયે. દરેક વર્ણમાં લોકો તરફ પ્રેરકને
આવી દરેક બીજાની તે ઉપર ગ્રહિત દવા લાગુ કરવામાં થઈ તેને દેતા
બૂત તે સ્વાધ તેવી સરલ કુક્તિથી પુસ્તક રચવામાં આવેલું છે. આથી તે
ભાગ ભતની સંગવિડતા લાગુ કીમતી જેવી તથા અંગ્રેજી ઉપાયોથી ભરપૂર
આવેલો ગૂંચળો ભાગમાં થઈ પણ પુસ્તક બહાર પડેલું નથી.

આ પુસ્તકનો ખરો ચીતાર આપતાં ઘણું લંબાણ થઈ પડે તો ધણ
તેના બધાં જાણી દેવાનું નામે મનાય આવી શકાય છે.

૧. મધ્યભાગમાં દરેક દરેકનાં સામ, ૨. દરેક પારખવાની ચોકસાઈ નીચ
નીચે, ૩. મધ્ય દરેક રોમાંથી જોવાનું, ૪. દરેક દરેકનાં સામનાં કીમત, ૫.
દરેકની મદદથી તેમજ તેના કરવાનાં લાભા અનુભવ ઉપરથી સીધું કરેલા
એકસર ઉપાયો ગોઠવેલા છે કે જેમાંનો એક જ ઉપાય મળી આવવાથી
દરેક દરેક કરવામાં પુરી રીતે ખસાયે, ૬. જ્યાં અંગ્રેજી લખેલું ન મળી
આવે તેને વચ્ચે દરેક દરેકમાં અંગ્રેજી ઉપાયોની નીચે જામ નીચેના પ્ર
ખ્યાત વૈદક મુખ્યોદર સીધાજ જે કીમતોમાંથી જેથી વૈદક આતિ રે
લેલું જુદું મળાયે, તેમના લાભા અનુભવથી સીધું કરેલા રોમનાં
જેથી ઉપાયો ગોઠવવામાં આવેલા છે, તેમજ સર્વ નાનાં સામનાં, ગાંધીન
જ્યાંની જેથી જાણી ન મળી શકે તેને વચ્ચે તેની નીચે જગડની દરેક જે
સાથે મળી શકે તેથી સાધારણ પણ જુદીજુદી તેથી સાથે તેમજ એવા
જગડના રહેવા લાગ્યા લોકો પાંચેથી એક કરી તેની અંદર ગોઠવેલી છે
જેથી આ ઉપાયોની પુસ્તક મુખ્યોદરમાં એક જગડ જગડમાં પણ પોતાનું
જોમ પોરીથી જાણી શકે.

આ પુસ્તકની અંદર જે જે અંગ્રેજી લખેલી છે તે જે
જે જગડ જુદી વધારે અપાતે જામ તેને વચ્ચે તેમજ ધણુ અંગ્રેજી થઈ
કરી પડ્યા આવામાં આવાં સાધ અંગ્રેજી દરેક જગડે જગડે દરેક હાથ
તે જગડના પુરી રીતે અંગ્રેજીમાં થયેલા ઉપાયો તેની અંદર જુદી જી
મનાં આવામાં આવેલા છે.

૭ અંગ્રેજ દવાઓ વાપરવાને વાસ્તે આપણા દેશી બાઈઓ દરેક દવામાં વટાળ છે, એવા વહેમથી આ અમુક દવાનો અવસાન યુધી લાગ લેતા નથી. તેને વાસ્તે ધણી મહેનત થઈ આ પુસ્તકની. અંદર આપેલી ઇંગ્રેજ દવાઓ સેની સેની બનેલ છે, તેને કેવી રીતે બનાવેલ છે, તે ક્યા ક્યા મુલકમાં ઉતપન્ન થાય છે, તે દવા મોઝને ફેટલી આપવી, બાળકને ફેટલી આપવી, તેનો યુલુ શું છે, તે વધારે ખાવામાં આવી હોય તો તેની અસર શું થાય છે વગેરે ઉપયોગી બાબતોની એક-જૂદી ટીપ આપવામાં આવેલ છે જેથી જે દવામાં વટાળ છે અથવા નથી તેમજ ઇંગ્રેજ દવાઓનો ધણીખરો ભાગ આપણા દેશી દવાઓથી બનેલ છે એ તેની બનાવટ ઉપરથી જાણવામાં આવશે, કદાપી ઇંગ્રેજ દવાઓ ખાત્રીને વાસ્તે પોતાની બંતે બનાવી વાપરવાં ખૂશી હશે તો તેમાંનો ધણો ભાગ બનાવી શકાશે.

આ સીવાય આ પુસ્તકની અંદર બાળકના રોગો, અસીના સુવા-વડ કીયાઓ તથા તેને લગતા આસ રોગો વગેરે બીજી ધણીજ કીમતી બાબતોની ગોકવલુ કરવામાં આવેલ છે કે જેનું દેશીમીત્રોને મોટી દોષ-તાના કરતાં પણ વધારે કીમતી વામતો વખત થઈ પડશે, તેમજ પુરેપુરી કુખી હાલતમાં એક કાગેલ વૈદની ગરજ પુરી પડશે.

આ પુસ્તક તૈયાર કરવા પાછળ જિગો, જતીઓ તેમજ એવા પાં-હાડી લોકો પાસેથી જડીબુટીના દેશી અકસાર ઉપાયો હાથ કરવા જે ખ-રમ લાગેલ છે ? તેમજ પુસ્તક તૈયાર કરવામાં જે ધણીજ લાંબા વખત ગાળવામાં આવેલ છે તેના પ્રમાણમાં આ પુસ્તકની કીમત ધણીજ ઓછી રાખવામાં આવેલ છે, એટલે ટપાલ અર્થ સુધાં રૂ-૦-૦ નવ-સંમેલ છે. કે જેની કીમત તેની અંદર બતાવેલા એકજ ઉપાયોનો ઉપયોગ કરવાથી અથવા બીજા કોઈને બતાવવાથી તેની કીમત વળી જશે.

સદરહુ પુસ્તકની નકલો અગાઉથી તેમજ હપાઈ ખાહાર પડતાંજ ધણીખરી ખપી ગએલ છે અને હવે થોડી બાકી રહેલ છે, વાસ્તે જેઓને મંગાવવા ખુશી હોય તેમણે રૂ-૦-૦ નવનો મન્નિઓરડ નીચે સહી કર-નારને મોકલી આપવો, અથવા વેલુપેએબલ તરીકે પુસ્તક મંગાવશે તો તેમ પણ મોકલી આપવામાં આવશે.

ક્રિ.કે.ર. જી. પચાણુજી.

સરનામું : ગુજરાત સરકારની સેવાઓ

ગુજરાત શાળા પત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
NOVEMBER 1885.

પુસ્તક ૨૪ સુ.

નોવેમ્બર ૧૮૮૫.

અંક ૧૧ મો.

જોતાજી બહુ મોટું પુસ્તક નામ તેમ છે કાગ:-

કે અતિ મન કોચની ખરી ખેતી પરી હામ

અનુક્રમણિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS

ઇંગ્રેજોની સેક્ષન ઇતિહાસ. ૨૪૧

સામાયોગિતિ વિદ્યાનોના ધર્મ. ૨૪૨

પાલ સામવાના શક્તિ. ૨૪૬

સો નવોજી શરૂમજનું મુલ્યરૂપક ૨૪૭

નિયમોત્તો. ઉનામ પત્રક. ૨૪૭

A short History of the English Nation. 241

Duties of the Educated towards their Mother Tongue. 246

Power of giving Attention. 247

The late Nawrooj Partooji. 248

List of Prizes distributed in Schools. 257

(ફેબ્રુઆરી ખાતાના હુકમથી.)

અમદાવાદમાં

મોખાની, સુબ્હીનજી પુનાઈટડ પ્રિન્ટિંગ અને સુબ્હીનજી પુનાઈટડ

પ્રિન્ટિંગના કામોમાં રાજ્ય સર્કલ સુબ્હીનજી પુનાઈટડ

મુદ્રણ

(૧૧) વચસનો અગાઉથી

(૨૨) હુકમ અંગે અંગેના

ટપાલ ગણે

લાઈ.

ગ્રાહકોને સ્વચર.

આપવામાં આવે છે કે ગુજરાત શાળાપત્રની કિંમત રૂપાંશ
 રૂ. ૧-૩-૦ હાથે તેને બદલે આપતા વર્ષથી એટલે મને ૧૮૮૬ થી
 રૂ. ૧-૦-૦ રાખવામાં આવી છે. મોટે એ વર્ષ થર થતાં પહેલાં અંગ.
 મોકલનારા ગ્રાહકોએ રૂ. ૧-૩-૦ હમથ માફક ન મોકલતાં રૂ. ૧-૦-૦
 મોકલેયો.

૨૫-૬-૮૫ }
 મુ. રાજકોટ.

હરિલાલ વલ્લભરામ.
 મનિનર ગુજરાત શાળાપત્ર.

જાહેર ખખરનો લાવ.

૧ થી ૧ લીટી સુધીનાં રૂ. ૧)

૭ થી ૧૪ લીટી સુધીનાં રૂ. ૨)

૧૫ થી ૨૨ લીટી સુધીનાં રૂ. ૩)

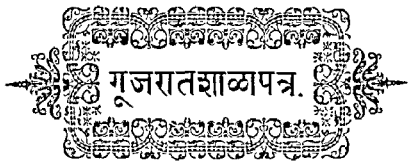
૨૩ થી ૩૦ લીટી સુધીનાં રૂ. ૪)

જો એકની એક જાહેર ખખર એક કરતાં વધારે વાર છપાવવી હય,
 તો જેટલી વાર છપાવશે તેટલા આના એક રૂપિયે એજા સેવામાં આવશે—
 જેમકે એ વાર છપાવે તો ઉપલા બાવે જે યામ તેના રૂપિયે બા=, ૫-
 છપાવે છપાવે તો બા=, ચાર વાર છપાવે તો રૂ. ૧=, પાંચ વાર છપાવે તો
 બા=, અને છ વાર છપાવે તો રૂ. ૧=, તેજ કિંમત મળવામાં આવશે.
 આ નિયમ ૭ માસ સુધીના બાકીને લાયક પડશે. આખા વર્ષને મોટે
 બાકી કરનાર પાસેથી રૂપિય અધાજ સેવામાં આવશે.

અગાઉથી આખી મુદતની કિંમત મળ્યા વિના અમે છાપવું શરૂ
 કરીશું નહિ, અને જે માસથી છપાયા મોકલવાના હોય તેના પાછલા મા-
 સની તા. ૨૦ થી સુધીમાં અમને તે મળવી જોઈએ.

મુ. રાજકોટ.
 ૧ મી જુલાઈ ૧૮૮૫

હરિલાલ વલ્લભરામ.
 મનિનર ગુજરાત શાળાપત્ર.

પુસ્તક ૨૪ મું.

નવેમ્બર.

સન ૧૯૯૫.

અંક ૧૨ મો.

ઇંગ્રેજલોકનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ.

પ્રકરણ. ૨૨ મું. બીએ બેમ્સ ઇ. સ. ૧૬૯૫ થી ૧૬૯૮

સાત ધર્માધ્યક્ષોને પુર્તલ એ અરજી વાંચી કોપાયમાન થઈ રાજાએ કિલ્લામાં મોકલાવી દીધા, તથા રાજદ્રોહી ગણી તેમની ઉપર કામ ચલાવવાનો નિશ્ચય કર્યો. આ કામ એવું તો લોકની મરજી વિરુદ્ધ હતું કે પેલો ખુશામતીઓ નેફ્રીસ, ને હાઇકમિશનની કોર્ટનો મુખ્ય ન્યાયાધીશ હતો, તેની પણ હિંમત એ કામ પોતાની આગળ ચલાવતાં ચાલી નહિ, અને તેણે રાજાને સમજાવી દેશની ખરી અદાલતમાં તે મોકલાવ્યું. ત્યાં એ કામ ૨૨ દહાજ સુધી ચાલ્યું. તે જોવાને લોકની ઠેઠઠ બેળી થાય. આ સમયે આખું શહેર બેઉથક થઈ ગયું હતું, અને જ્યારે એ પવિત્ર કરા-અહનિવાસીઓને કોર્ટમાં લાવતા લઈ જતા, ત્યારે લોકો તરફથી ઢેકાણે ઢેકાણે ધન્યવાદનો વર્ષાદ વર્ષો રહેતો હતો. ન્યાયાધીશ ઉપર રાજા તરફનું અપાર દબાણ થયું, પણ આવા હડહડતા અન્યાયના કામમાં, અને તે પણ તમામ લોકના પોકારની સાથે, તેમનાથી રાજાની મરજી જરાઅર રાખી શકાઈ નહિ, અને જુરીએ જ્યાં તેમને નિર્દોષ ઠેરવ્યા, ત્યાં તેઓ કરે પણ શું ! જુરીએ તેમને નિર્દોષ ઠેરવ્યા, ત્યારે ને ચોતરફથી ધન્યવાદ ઉત્તો તેનો પોકાર શહેરમાં સર્વત્ર ફેલી ગયો, અને તે રાજાની છાવણીએ પહોંચતાં ત્યાં એના ખુદ પહેરગીરો પણ એ ધન્યવાદમાં ઉત્તરથી ઉમરો કરવા લાગ્યા. રાજાએ ચાંકીને ધ્રુવું કે શું. એકે જ્યાંય દીવો કાંઈ નહિ.

એતો પેલા ધર્માધ્યક્ષો નિર્દોષ કર્યા. આ સાંભળી એનું અંતઃકરણ બંજીને આપ્યું થઈ ગયું, અને હેઠક કરડી બબડતો બબડતો ચાલ્યો ગયો. એણે ભેયું, એની ખાત્રી થઈ, કે મારા પોતાના માણસ પણ લાગણી ને વિચારમાં મારા વિરોધીજ છે.

આ સમયે એક એવા બનાવ બન્યો કે, જે સધળા કુટુંબમાં શુભ આનંદનો ગણાય છે, અને જેથી સ્વભાવિકપણેજ સુખવૃદ્ધિની આશા તૃણાઓ બંધાય છે, પણ તે નેમ્સને તો મહા અશુભ અને કુઃખનું મૂળ થઈ પડ્યો. એને ઘેર પુત્રનો જન્મ થયો.

રાજપુત્રનો જન્મ અણુચિંતવ્યો સાત ધર્માધ્યક્ષોને કેદ કર્યા તેને ખીજે દહાડેજ થઈ ગયો. દહાડા ગણવામાં રાણીએ એકાદ મહીનાની બૂલ કરેલી માલમ પડી, અને તેથી રાણીને ગર્ભ રહેવાની વાત લોકો મૂળથીજ ખોટી માનતા હતા તેના વહેમમાં અત્યંત વધારો થયો. બધે વાત એમ ચાલી, કે આ તોલુઆ નેમ્સે પારકો જોકરો આણીને અડાવી દીધો છે, અને તેથી પ્રજાના ઘણા ભાગે એને રાજપુત સગે કદી પણ કબ્બલ કર્યોજ નહિ. અગર જે આપણા હાલ પતિત દેશની પેઠે એ પ્રમાણે રાજકુળને ઘટ કરવાનો રિવાજ ત્યાં નથી, અને નેમ્સે એ પુત્રના જન્મ સંબંધી જે સાક્ષીઓ પાછળથી જાહેર કરી તે તપાસતાં તમામ ઇતિહાસ-વેત્તાઓની ખાત્રી થઈ છે કે એમાં કાંઈપણ વગજ નહોતું, તોપણ તે વેળાના લોકે તો એને આણેલો જોકરોજ ગણ્યો.

આ પ્રસંગે એ બાળકને ખોટો માનવામાં ઇંગ્રેજ પ્રજાનો સ્વાર્થ પણ બહુજ રહેલો હતો. અત્યાર મુધી તો લોકો નેમ્સનો આટલો બધો જુલમ ખમતા ચકા પણ એવા દિલાસા માનીને બેઠા હતા, કે રાજા ધરણે થયો છે, હવે કાંઈ સંવતિ થનાર નથી, અને ચારપાંચ વર્ષે એ મરશ્વ કે એની પુત્રી મરશે જે જાતે ધાર્મિક અને પ્રોટેસ્ટન્ટ પંથના હાલ સર્વોપરી સ્તંભ વિલિપ્ત સાથે પરણેલી છે, તે ગાદીએ આવશે અને પાછાં સપ્તર્ષાં સારં પાનાં થઈ જશે. પણ આ રાજપુત્રના જન્મથી તો તેમની આગાઓનું સંધનું ચણતર જમીનદોરન થઈ ગયું. હવે તો તેમની સન્મુખ બપાનક કુઃખનો દરીઓ આવીને ડુબા રહ્યો, જેમાં જે એકવાર પડ્યા તો તેમણે

જોયું કે ફરીથી બહાર નીકળવાનો આ લવમાં કદી પણ આરો આવવાનો નથી. જેમ્સ એ કુંવરને કાયોલિક માર્ગની હડહડતી કેળવણી આપવાનોજ, અને બ્યારે એવા રાજા ઇંગ્લાંડની ગાદીએ આવ્યો, ત્યારે તો પછી ધર્મ-દ્રોહનો પારજ રહેવાનો નહિ. માટે હવે તો જે થાય તે હાલજ કરી નાંખવું જોઇએ એમ સઘળાનો નિશ્ચય થયો, અને વિલિયમ સાથે છૂપી મસલતો ક્યારની ચાલતી હતી તે અમલમાં આણવા બંને પક્ષવાળા તરફ થઈ ગયા.

વિલિયમ સાથે મસલતો તો ઇંગ્રેજોના કોઈ કોઈ અગ્રણી ચાલસેની વખતથી ચાલાવી રહ્યા હતા. વિલિયમ જાણતો હતો કે મોટું વહેલું ઇંગ્લાંડનું રાજ્ય મારો સ્ત્રીના હકથી મારા હાથમાં આવ્યા વિના રહેવાનું નથી, અને તેથી તે ઇંગ્રેજ રાજનીતિ તથા લોકોની રૂખનો નિરંતર અભ્યાસ કર્યા કરતો હતો. એ કેવો ડાહ્યો, ચાણો, પરાક્રમી, અને પ્રેરક પંથનો ખરો દિમાયતી, તથા યુરોપમાં એક નાના રાજ્યનો આગેવાન છતાં તે કેવી સફાઈથી લુઈ જવાને એક સરતે હંકારી રહ્યો હતો, તે તો આપણે પાછળ જોઈ ગયા છીએ. તેથી બ્યારે બ્યારે ઇંગ્લાંડની પ્રજાના અગ્રણીઓ ગભરાતા, ત્યારે તેઓ વિલિયમની આગળ જઈ પોતાનાં દુઃખ રોતા, અને એ તેમને બનતી મદદ કરી તેમનું શાંતવન કરતો. જેમ્સ ગાદીએ બેઠા પછી તો રાજવિમુખ પુરુષોને વિલિયમનું દરબાર એક મોટું આશ્વસન થઈ પડ્યું હતું. ઇંગ્લાંડની રાજ્યપ્રકરણી સ્થિતિની રજરેજ ખબર ત્યાં દરરોજ ખાનગી પત્રદ્વારા ચાલી જતી હતી. સ્વાતંત્ર્ય પક્ષના ઉતાવળીયા આગેવાનો તો ક્યારના એને લખ્યાજ કરતા હતા કે તમે આંદોલન ધસા આવી રહ્યું રાજ્ય હસ્તગત કરીશો. હજી મુખો વિલિયમ તેમને એ વાતની ના ને નાજ કહેતો, અને માત્ર જેમ્સને વારંવાર શીખામણ હતી કે તમારે તમારી પ્રજાને રાજ રાખવી જોઇએ.

પણ બ્યારે સાત ધર્મોપદેશોને કેદ કર્યા, અને રાજપુત્ર જન્મ્યો, જેને બધા આણેલોજ ગણતા હતા, ત્યારે બધી પ્રજા અધારી થઈ ગઈ. ટૂંકી પક્ષ અને તેના પાદ્રીઓ પણ હવે લાખો વાર પોતે પ્રભાવિતો અનવરોધમત રોલે મૂકી રાજને રોકવાના વિચારમાં પ્રવૃત્ત થયા, અને એક ધર્મોપદેશ તથા બીજા છ આગેવાનોએ મળી વિલિયમને આગળ પૂર્વક

નિમંત્રણપત્ર લખી મોકલ્યું, કે હવે તો તમારે લશ્કરે લઇને પ્રજાની વાહરે ધાવું જોઈએજ. વિલિયમને પણ જોયું કે હવે સભુર કરવાનો વખત નથી. ઇંગ્રેજ પ્રજા હવે બધી વિક્કરી છે, અને જે થવાનું હશે તે બધું આ વખતેજ થઈ જશે. માટે બધી વાતનો વિચાર કરી એણે નિશ્ચય કર્યો કે ઇંગ્લાંડ પર સ્વારી લઈ જવામાં અગર જો જોખમો ઘણાં રહેલાં છે, તોપણ હવે તો ઈશ્વરનો બરોસો રાખી યાહોમજ કરવું.

સ્વારીની તૈયારીઓ થવા લાગી તે પહેલાં લુઇસે તેની ખબર પડી, અને તેણે જામ્સને ચેતાવ્યો. પણ તેણે એ વાત ખરી માની નહિ. તૈયારીઓ થવા લાગી ત્યારે તો લુઇસે ઉપરા ઉપરી કાગળો તથા જાસુસો મોકલી એને કહાવ્યું કે અલ્યા તું હજી જીંધમાં જોધે છે કેમ, અને બીજી તરફથી વિલિયમને એકચોએ મોકલી જાહેર રીતે કહેવડાવ્યું, કે ઇંગ્લાંડના રાજા સાથે અમારે દોસ્તો હોવાથી તમે જો તેની સામા કાંઈ પણ ઉઠાવણી કરશો, તો તમારે અમારે વડવાઈ થવા વિના રહેનાર નથી. પણ મિ-જાનનો જાહેલ અને અફલનો ક્રાંતીયા જામ્સ તો આથી ઉલટો ગુસ્સે થયો, અને કહેવા લાગ્યો કે જાણે મારો આત્મવદાતા હોય એમ ડોળ કરી લુઇ આખા યુરોપમાં મારું અપમાન શા માટે કરતો હશે. ક્રાંત્યથી લશ્કરી મદદ આપવાનું કહેણ લઇને લુઇનો એલમો આવ્યો હતો તેને આ પ્રમાણે કહી એણે કાઢી મૂક્યો, અને બીજા દશના એલમોએને બાલાવી કહ્યું કે લુઇ કહે છે તે પ્રમાણે પરસ્પર સહાયતાના કોલકરાર અમારી વચ્ચે કરી પણ થયા નથી.

આ તે શી નાદાની! પણ ટુંકી જીવિતી સાથે મમતી સ્વભાવ જોડાએલો હોય છે, ત્યારે તે માણસ બાળકથી પણ વધારે નાદાન. થઈ પડે છે. તેમાં વળી જની ઉપર એની આ વેળા સંપૂર્ણ બરોસો, તે માણસજ ખુટેલું હતું. એનો કારભારી સંડરલાંડ ખુટેલ હતો.

ખુટેલ કારભારી સંડરલાંડ એ ચાર્લ્સના વખતનું એક જૂનું પાપ હતો. લુઇ સાથે ખાનગી કાવત્રાં ચાલી રહ્યાં હતાં, તે વેળા ચાર્લ્સની તરફનો એલમો ત્યાં એજ હતો. એ ઘણો હેશિયાર, ખુશામતે બહાદુર, અને પગે મતલબી હતો. જામ્સ ગાદીએ આવ્યો અને તેની કાયોલિઝી ઉપરજ

પ્રીતિ જણાવવા લાગી, ત્યારે સંડરલાંડ તે માર્ગમાં પટલી જઈ રાજના મૂઢનો ખાલ યઈ પડ્યો. આવા નીચ ખુશામતીઆથીજ ઘણાં રાજ્ય ખરાબ થયાંછે. સંડરલાંડ એક તરફ જોમસને ખુશ કરવા આ પ્રમાણે કરતો હતો, તે વળાજ બીજી તરફથી એના દરબારની ખાતમી ખાતમીઓ વિલિયમને આપી તેને પણ ખુશ રાખતો હતો, કેમકે એવા સમયસા-ધુઓ હુમલાં એમ વિચારે છે કે મોટાની મહેરબાની કોઈ વખત પણ કામનીજ છે.

વિલિયમને ખાતમી મોકલવા તેણે જે દ્વાર રાખ્યું હતું તેજ એનું સંપૂર્ણ નીચપણું સાબીત કરી આપેછે. એની સ્ત્રીને હેનરીસિડની નામના એક ઠીંગ સાથે આડકતરી સંબંધ હતો. તેથી એ વિલિયમને જે ખાતમી મોકલવી હોય તે પોતાની સ્ત્રીને કહેતો, અને તે સિડનીને કહી વિલિયમને લખાવતી જેમ જેમ જોમસની પડતીના દિવસ પાસે આવતા દેખાયા, તેમ તેમ એ વિલિયમના પક્ષમાં વધારે ને વધારે જતો ગયો.

વિલિયમના આવવાથી એને કાયદો તો બેથક કાંઈજ નહોતો, પણ એને તો હવે પોતાના માથાની ફિકર પડી હતી. નીચ ખુશામતીયા હ-નેશાં બહુજ બાઈલા હોયછે, અને તેથી એણે ધાર્યું કે હું અગાઉથી વિલિયમ સાથે વગ કરી રાખ્યું, તો પ્રજાપ્રકોપને સજે મારો જાળવ યઈ જાય. એને જતો મૂકવો એવી બાંત્રી પણ એણે પોતાની બખિચારીણી સ્ત્રી મારફત કરી રાખી હતી. આ બાબત ગમે તે હો, પણ આજે એ હરામખોર પોતાના અજન્નાતાને લેધી સલાહ આપી તેને પાલમાલ કરવા-નુંજ લઈ બેઠો હતો.

એની સલાહથીજ વિલિયમના હુમલાની વાત એણે માની નહિ, અ-ગમચેતી દાખલ પણ કાંઈ તૈયારીઓ કરી નહિ, ઉલટો પ્રજાને વધારે કનડયા માંડી, પોતાના લશ્કરનેજ તારાજ કીધું, અને લુછની વારંવારની ચેતવણીએને કાંઈ પણ ન ગણકારી તેના દોસ્તીનો પણ છેવટે જાહેરમાં તિરસ્કાર કર્યો. લુછએ આવી સીડવાઈ જોમસના રક્ષણ અર્થે જે લશ્કર હાલાંડ ઉપર ધસાવડો કરવાને તૈયાર કરી રાખ્યું હતું, તેને ત્યાંથી ખસેડી જમનાં ઉપર હુમલો કર્યો; અને તેથી વિલિયમને ઇંગ્લાંડ ઉપર સ્વારો લઈ જવાનું કામ એ તરફથી નો નિર્ભીત યઈ ગયું.

રાજાનો ગભરાટ, આખરે એની આંખ ઉઘડી, તારે બેહદ હતો. જ્યારે એના એકચોનોજ હાલાંડથી કાગળ આવ્યો કે સ્વારીનો હવે તો અ-
 હિંવા જાહેર કરાવ થઈ ચૂક્યો છે, અને થોડા વખતમાં તે ઉપડશે પણ
 ખરી, તારે ભરોસે ભૂલેલા ભ્રમરનું લોહીજ ડડી ગયું અને કેટલીક મિ-
 નિટ મુધી તો બોલીજ શક્યો નહિ. હવે સંડરલાંડને કાઢી મૂક્યો, અને
 પ્રજાને રાજ કરવા બીજા પ્રધાનોએ જેને કહ્યું તે એ કરવા લાગ્યો. હાઈ
 કમિશનની કોરટ તત્કાળ કાઢી નાંખી, જેને શહેરના પદા ખુંચવી લીધા
 હતા તે પાછા આપ્યા, જે પાદ્રીઓને બરતર્ફ કર્યા હતા તેને પાછા તેના
 વતનો આપી દીધાં, પાઠશાળામાં કાયદેલિકની નીમણુક બાબત તે શાળા
 વાળાને મજૂમાં આવે તેમ કરવાનું લખ્યું, છૂટનું જાહેરનામું ૨૬ કર્યું,
 પાર્લામેંટ બોલાવી અતઃપર કાયદા પ્રમાણેજ રાજ્ય કરવાનું વચન આપ્યું,
 તથા રાણીને પુત્ર જન્મ્યોછે તે ખરોછે એ બાબતના પુરાવા સારા સારા
 માણસોને બોલવી તેમની આગળ રજૂ કર્યાં. પણ હવે એમ કરવાથી
 શું વળે ? બધા સમજતા હતા કે આ બધું એ બીકનો માર્ગજ કરે છે.
 બધ આવે તારેજ જે રાજા પ્રજાની માગણીઓ આપવા તૈયાર થાય છે,
 તે રાજાની પ્રજા તેનો તે માટે કદી પણ ઉપકાર માનતી નથી, પણ
 ઉલટી એના ધમકી જોરેલા માર્ગનેજ આશિર્વાદ રૂપ ગણેછે, બધા લોક
 હાલ ઇંગ્લાંડમાં વર્ષાદની પેઠે વિલિયમની રાહ જોવા લાગ્યાં.

સ્વભાષાપ્રતિ વિદ્વાનોના ધર્મ.

સાંધણ પાને ૨૩૩ થી ચાલુ.

હાલ જેવી રીતે ગૂર્જર ભાષામાં આપણા ગૂર્જરાતી ઉપાધિ ધારી,
 બી, એ, એમ, એ. પુસ્તક રચવામાં લગ્ન સમજે છે તેમ આપણા
 પાસેના અંગ્રાજના વિદ્વાનો સમજતા નથી. તેમાં હાલ જેવાં ઉત્તમ ઉત્તમ
 પુસ્તકો પ્રગટ થાયછે તે જોઈને હૃદય મહા પ્રયુક્તિ થાયછે. જે જે અંગ્રાજ
 દેશના બી, એ, એમ, એ, વગેરે ઉપાધિધારીઓએ અંગ્રાજી બાવાના પુ-
 સ્તકોની વૃદ્ધિ કરીછે તેના થોડાક નામ નીચે આપવામાં આવ્યા છે તેના
 ઉપરથી ગૂર્જરાતી તરફો સમજશે કે સ્વભાષામાં પુસ્તકો લખવા એ અ-

ગાંધી વિદ્વાનો પોતાનું પરમ કર્તવ્ય સમજે છે.

સિવિલ સર્વેટ બાબુ સત્યન્દ્રનાથ ટાગોર કે જે હાલ અમદનગરના સેસનજ્જજ છે, તેમણે ઘણાક ગીતો અને નિબંધ લખ્યાં છે અને લખે છે. તેમની સ્ત્રી શ્રીમતી સાનદાનનન્દિની દેવી એક “બાળક” નામનું ૭ ફારમનું ચોપાનીયું કાઢી તેમાં ઘણા સારા વિષય લખે છે. એજ બાબુ સત્યન્દ્રનાથ ટાગોરની બહેન શ્રીમતી સ્વકુમારી દેવીએ કેટલાક બંગાળી બાપામાં નાવલ અને કવિતાનાં પુસ્તક તેમજ વિજ્ઞાનના પુસ્તકો રચ્યાં છે, અને “ભારતી” નામનું મોટા કદનું માસિક ચોપાનીયું પણ કાઢે છે. સિવિલ સર્વેટ બાબુ રમેશચંદ્રદત્તે કેટલાંક આપણા દેશની પ્રાચીન ઐતિહાસિક વાર્તા, ઇતિહાસ અને પ્રવાસ વૃત્તાન્તનાં પુસ્તકો લખ્યાં છે, અને હાલ છ મહીનાની રજા લઈને ત્રણવેદનું બંગાળી બાપાન્તર કરવામાં ઝું-યાયા છે. હાલમાં પ્રથમ અષ્ટક પ્રકટ કર્યું છે. બાબુ બંકીમચંદ્ર ચટ્ટોપાધ્યાય નામના એક માણસે કેટલીક ઘણીજ સારી બંગાળી બાપામાં વાર્તા, કવિતા, વિવેચન વગેરે કર્યાં છે અને હાલ કરતા જાય છે. તેની વાર્તા બંગાળ દેશમાં એટલી તો પ્રસિદ્ધ છે કે જેમ ઇંગ્લેન્ડમાં સરવાહર રકાટની વાર્તા પ્રસિદ્ધ તેમ ત્યાં એ પ્રસિદ્ધ છે. પંડિત ઈશ્વરચંદ્ર વિદ્યાસાગર કે જે સંસ્કૃત કૌલેજના માણ અધ્યક્ષ હતા તેનાં પુસ્તકોની હાલ પાંચ આવૃત્તિ થયેલી છે. એમાના ઘણાં પુસ્તકો પાઠશાળામાં તેમજ કુટુંબોમાં ઘણી હેંસથી વંચાય છે. વિજ્ઞાનવિત પંડિત અક્ષયકુમાર દત્ત કે જે હાલ એક મોટા ફિલસૂફના નામથી ઓળખાય છે, જેના બાલ્યવસ્થાની સાથે માનવ પ્રકૃતિનો સંબંધ વિચાર, ધર્મનીતિ, પદાર્થ વિદ્યા ઇત્યાદિક ઘણા સારા સારા પુસ્તકો બીજી આવૃત્તિ સુધી છપાયાં છે તે હાલ જીવતા છે તે છતાં એક પ્રસિદ્ધ અંકકારે તેમનું એક મોટું જીવન ચરિત્ર છપાવ્યું છે તેમાં તેણે સ્વબાધાની ઉબાનિને માટે શું શું કર્યું છે તેનો સર્વ ઇતિહાસ આપ્યો છે. ખરેખર બાબુ અક્ષયકુમાર દત્તે જેટલી બંગાળ બાપાની ઉબાનિ કરી છે તેટલી જો આપણા કોઈ સાખ્યુએટ કરે તો જરૂર તેનું નામ અમર થઈ જાય. પ્રાચીન પુરાવિત પંડિત ડાક્ટર રાજેન્દ્રલાલ મિત્ર કે જે હાલ બંગાળની એસિયાટિક સોસાયટીના અધ્યક્ષ છે તેઓએ ઘણાક પુરાવૃત્તના પુ-

સ્ત્રોતો પ્રકટ કર્યાં છે. બારમપુરના જમીનદાર પુરાવિત પંડિત ડાક્ટર રામદાસ
 સેન જેઓ મોટા જમીનદાર છે તેમણે આપણા રચના ઐતિહાસિક સંબંધો
 પુસ્તકો રચ્યાં છે, અને તે ભટ્ટ મોક્ષમૂલરને ઘણાજ પસંદ આવ્યાં છે.
 બારીષ્ટર મનોમોહન વસુનાં નાટક ઘણાં પ્રખ્યાત છે. ડેપુટી કમિશ્નર બાબુ
 યોગેન્દ્રનાથ વિદ્યાભૂષણ એમ, એ, આગ્રીનીનું જીવનચરિત્ર, મિલનું જી-
 વનચરિત્ર વગેરે પુસ્તકોની ચારચાર આવૃત્તી પ્રકટ કરીને જંગમીઓને
 ઉત્તેજિત કરી મૂક્યાં છે. તેઓ આર્થર્થશં નામનું એક મોટું એપાનીયું કાઢે
 છે. ડાક્ટર મહેન્દ્રલાલ સરકાર એમ. ડી. એ કોલારા ઉપર એક મોટો
 ગ્રંથ કર્યો છે, તે પ્રમાણે શરીર સંબંધીમાં પણ કેટલાક પુસ્તકો કર્યાં છે.
 ડાક્ટર રાય કાનાઈલાલ કે બહાદુરે રસાયન વિજ્ઞાન વગેરે પુસ્તકો કર્યાં છે.
 પંડિત ચિવનાથ શાસ્ત્રી એમ. એ, એણે પુષ્પમાલા મેળેબહુ, નિર્વાસિત વિ-
 લાસ, ગૃહધર્મ વગેરે પુસ્તકો કર્યાં છે. બાબુ સાનેન્દ્રલાલ રાય એમ, એ, બી,
 એલ, એ, એ. ‘વપતાકા’ નામનું ઉત્કૃષ્ટ સાપ્તાહિક પત્ર કાઢે છે. બાબુ હરિ-
 દાસ ગડગડી એમ. એ, જેઓ બારતવાસી નામનું ધાર્મિક સાર સાપ્તાહિક
 પત્ર કાઢે છે, કવિ વરદેવચંદ્ર બાગરજી જેઓ એક મોટા વકીલ છે તેઓએ
 કવિતા વળી, છાયામયી, ન્ધ મહાવિદ્યા, વૃત્તસંહાર, આશાકાનન વગેરે
 કવિતાના પુસ્તક પ્રકટ કર્યાં છે તે જંગમીના બાળક વૃદ્ધ સાધનાઓ આ-
 ત્હની સાથે વાંચે છે, કવિ એટ રવીન્દ્રનાથ ઠાકોર કે જેઓની ઉંમર ૨૦
 વર્ષની છે અને મોટા જમીનદારના મિત્ર થાય છે તેઓએ પ્રભાતસંગીત,
 સંધ્યા સંગીત, ઐશ્વર્ય સંગીત, ભગ્નહૃદય, રૂઢચંદ, પ્રકૃતિ પ્રતિજ્ઞા, ભા-
 નુસિંહ ઠાકુરની પદ્યવાળી, છંદો અને ગાન, નૃસિંહી, આજીવન, વિવિધ
 પ્રસંગ, બેઠાકુરાણીનું હાથ, પુરોષ પ્રવાસીદ પત્ર વગેરે પુસ્તક બનાવવાની
 આગર થયાં છે. જંગમીની સ્કૂલોના સભ્ય ઇન્સ્પેક્ટર બાબુ બૃદેવ સુબોધ-
 ધ્યાય એ ઐતિહાસિક ઉપન્યાસ, જોગતત્વ, પુરાતત્ત્વસાર, પ્રાકૃતિક વિજ્ઞાન
 ઇત્યાદિ પુસ્તકો રચ્યાં છે. બાબુ રત્નનીકાંત મુમ એણે પુરાવિત સંબંધો ઘણા
 સારા પુસ્તકો કર્યાં છે, તે પુસ્તકો ઘણાં વખણાય છે. વકીલ નૃસિંહચંદ્ર મુ-
 કરજીએ અર્થ વિદ્યા, જમીનદારી મહાજની હિસાબ, સાહિત્યસાર, વગેરે
 પુસ્તકો કર્યાં છે. ડાક્ટર મુનાય મુકરજીએ ઉદભિદ વિચાર (મેટાફિઝિક)

શરીર પાત્રનું, ધાત્રી વિદ્યા વગેરે પુસ્તકો રચ્યાં છે અને હમણાં એક પાણી ગ્રામ નામનું ચોપાનીયું કાઢનાર છે. જમીનદાર કાઢીસિંહ ઠાકુરે મહાબા-
રતનું બાપાન્તર કરીને વગર કીમતે લોકોને આપ્યું છે. રાજ્ય રાધાકાંતદેવે
શબ્દકલ્પદ્રુપ નામનો સંસ્કૃત અંગાત્રી અક્ષરોમાં મોટો કોપ બનાવ્યો છે,
તે સિવાય બીજા ઘણાક જમીનદાર પુસ્તકો કરે છે. અને મોટા વિદ્વાન
અંગાળીઓ પોતાની બાપામાં પુસ્તકોનો વધારો કરતા બંધ છે, અંગાળી
બાપામાં ઘણાખરા કીમતના સંસ્કૃત પુસ્તકોના તેમજ ઇંગ્રેજી પુસ્તકોના
બાપાન્તર થઈને પ્રકટ થયાં છે અને ધાય છે, સર્વ સદ વિદ્યાશાસ્ત્રી સ્વદેશ-
હિતેથી મહાપુરુષોની આગળ અંગાળી બાપા કૃતસતાના તૃણમાં અંધાતી
બંધ છે. હવે આપણા ગૂર્જર દેશમાં કોણ આગળ પડે છે તે જોવાનું છે.
હાલ ત્રણચાર વિદ્યોતસાહી પુરુષો બી. એ. એમ. એ ઉપાધિ ધારી બંધ
કરે છે તે મંગલદાયક છે. પરંતુ બીજા પણ વધારે સ્વદેશની સેવા કરવાને
બહાર નિકળે તો ઘણું શારૂ. આજકાલ જે ગૂર્જરાતી બાપાના પુસ્તકો
પ્રકટ થાય છે તે ઘણાખરા નકામા અને થોડું બલિહારાઓના હાયથી નિકળે
છે તેને દૂર કરવા એ હાલના બી. એ. એમ. એ. ઉપાધિ ધારીઓનું
કર્તવ્ય છે. અમે અથા રાખીએ છીએ કે હવેથી કેટલાક તરણુ વિદ્વાનો
પોતાની સ્વબાપામાં વધારો કરવાને આગળ પડ્યે, ધુરોથી તથા આપણું
પ્રાચીન જ્ઞાન સંમિશ્ર કરીને એક કલાણકર રચનાવળીને ઉચ્ચ પમાડી
અમેને આનંદ સાગરમાં નિમગ્ન કરશે.

ધ્યાન આપવાની શક્તિ.

(૪૪૮ ૨૨૫ થી સમાપ્ત.)

ધ્યાન શક્તિના અંગ ત્રણ છે:—તપ્તિનતા, અખંડતા, અને સ્વાધી-
નતા. પહેલું તો વિવેકમાં તપ્તિન એટલે સખલું મન રોકવાનો મહાવરો
પડે છે. જ્યાં સુધી આ શક્તિ બરાબર કેળવાઈ નથી, ત્યાં સુધી
મનુષ્ય દ્વારા આપણે પણ પૂરેપૂરું નહિ, એક અભ્યાસમાં મન જોડ્યું
હોય તો પણ થોડુંક તો આસપાસના પર્યાવરણના અવલોકનમાં અથવા
તપને મનાવેલા વિચારમાં જ તે રોકાઈ કરશે. આમ અન્ય વિવેકમાં તે

કદાપિ લુબ્ધ નહિ થાય, તોપણ મંદ પડી જઈ પોતાની જોડણી શક્તિ છે તેટલી બધી તે અભ્યાસમાં વાપરશે નહિ. અધમણના મગદળીયા ફેરવવાનું જોર જોનામાં હોય, તે ૨ બચેરના ફેરવે તેના જેવું થશે. મતલબ કે મનને એક વિષય ઉપર રોક્યું તો અરૂં પણ તેને જાણે વેઠ કરવી પડતી હોય તેમ કુંટાળીને અભાવથી તથા ખોટાઈથી થોડુંજ કામ કરશે. આમ યાવ તો તો બહુજ ખોટું. એમ યવાથી તો મનની સઘળી શક્તિઓજ ધોમે ધોમે મંદ થઈ જાય. મૂર્ખ અથવા જીલ્મી શિક્ષકનાં પ્રાપ્ત કેટલાકની બ્રહ્મિ જડ થઈ જાય છે, તે આમજ. માટે ધ્યાન આપવાની તાકીદ અપાતી વેળા એ વાત કદી પણ ભૂલવી નહિ કે એ ધ્યાન બળાત્કારી અથવા કુંટાળાનું નહિ, પણ હોંસનરે અને રસ લાગવાથીજ આપવાનું છે. છેક છેવટને પગથીએ અત્રિય અને કુંટાળા બેરલા વિષયો ઉપર પણ ધ્યાન આપતાં માણસે શોખવાનું છે અરૂં, પણ તે આવી મંદી રીતે નહિ, ત્રિય કે અત્રિય જે વિષય ઉપર અભ્યાસી ધ્યાન આપે તરે તે ધ્યાન પોતાના મનની સંપૂર્ણ શક્તિથીજ આપવું જોઈએ. પછીથી વિષય રસિક નહિ હોય, તોપણ તેના ક્ષાયદાનો વિચાર કરી માણસમાં હોંસ આવશે અને હોંસથી રસનરે તે કામ કરશે. આ પ્રમાણે પૂર્ણ હોંસનરે મનનું સઘળું બળ કોઈ અભ્યાસમાં રોકવું, અને તેને જરા પણ બીજી બાબતમાં રમતું રહેવા દેવું નહિ, તેને તલ્લિનતા કહે છે, અને ધ્યાન શક્તિની એવી તલ્લિનતા કેળવવા તરફ દરેક માણસે કાળજી રાખવી જોઈએ, અને શિક્ષકે પણ પોતાથી બને તેટલું કરવું. શોરબકોર થઈ રહ્યો હોય, મોઢાગળ ચિત્તાર્કયક અનેક પદાર્થો પરલા હોય, અને પોતાના આત્માને વ્યથ કરી નાંખે એવા બનાવ હમણાંજ બન્યા હોય, તોપણ જે માણસ પોતાના ધ્યાનમાંથી ચૂકતો નથી, તેની ધ્યાન શક્તિ સંપૂર્ણ કેળવાઈ છે એમ સમજવું. નેપોલિઅન બોનાપાર્ટ દારણ પુદ આકર્ષ હોય તેમાંજ જો દય પંદરમિનિટની કુરસદ મળતી તો તેટલો વખત તે તુલ નિરાતે જાંધી લેતો, અને તેટલી મિનિટ વીની કે તુર્ત ઉઠીને તે પાછો યુદ્ધમાં જોડાતો. વારનહેસ્ટિંગસને માટે કહેવાય છે કે બારે ખરપટ ને જોખમ વેઠી નંદુમારને ફાંસી દેવડાઓ, તેજ દહાડે પેર જઈ એણે દાક્તર જાન્સનની ઉપર કાગળ લખ્યો તેમાં આ પ્રસંગની વ્યાકુળતા, કાંઈ

પણ ન જણાતાં વિદ્યા વિધ્યોની શાંતને લાંબી અર્ચાન માલમ પડે છે. આસાક્યુટન પોતાના અભ્યાસમાં બેસતો, ત્યારે તણ તણ કલાકથી આનું ટાંકું પડી જાય છે તેનું એને જરા પણ જ્ઞાન રહેતું નહિ. આ તો મહા પુરોનો તક્ષિનતાનું વર્ણન છે. એટલે દરજ્જે બધાથી પોતાની ધ્યાન શક્તિ કબજે કરી શકાય નહિ. એમ આપણે કદાપિ કબજ કરીએ, તો પણ યાદ રાખવું કે તેમનામાં પણ એટલું બધું ઈચ્છા બળ મહાવરાથીજ કેળવાયેલું હતું, અને તે પ્રમાણે જો દરકોઈ માણસ મનનો આગૂલ રાખે તો તે પણ ઘણે દરજ્જે પોતાનું ધ્યાન પોતાને કબજે કરી શકેજ.

અખંડતા એટલે લાંબા વખત સુધી એકના એક વિષય ઉપર જોડી રાખવું તે. એ ધ્યાન શક્તિની કેળવણીમાં બીજું પગથીયું છે. એકવાર તક્ષિનતાનું બળ આવ્યું, તો પછી તે ધીમે ધીમે અભ્યાસથી વધતું જાય. પાંચ મિનિટ એક વિષય ઉપર સ્થિર ચિત્ત રહ્યું, તો અભ્યાસથી તે પચાસ મિનિટ સુધી રહેતાં પણ શીએ.

ધ્યાન શક્તિની સ્વાધીનતા એટલે એકે તેટલું એક વિષય ઉપર ધ્યાન આપવું, અને એકે ત્યારે તે વિષય ઉપથી ખસેડી ઘુર્તજ બીજા વિષયની સાથે જોડી દેવું. સાધારણ રીતે દુનિયામાં જોઈએ છીએ તો જેના ધ્યાનમાં અખંડતા વધારે હોય છે તેનામાં સ્વાધીનતા ઓછી હોય છે, અને સ્વાધીનતા વધારે હોય છે તો અખંડતા ઓછી હોય છે. એટલે, કેટલા માણસ એક કામમાં લાંબા વખત સુધી મંડી રહેવાને શક્તિમાન હોય છે, પણ તે કામ છોડી બીજા કામમાં જ્યારે જોડાવું પડે છે, ત્યારે મ કરતાં તેને મહેનત પડે છે, તથા વાર લાગે છે. મતલબ કે એક કામમાં એકાગ્રતા તેનાથી મરજી માફક છોડી કે જોડી શકાતી નથી. એથી ઉલટું કેટલાક માણસ એવા હોય છે કે લાંબા વખત સુધી એક કામમાં પોતાનું ચિત્ત રોકી શકતા નથી, પણ તે કામ છોડી બીજા કામમાં લાગતાં તેની ધ્યાનશક્તિ પૂર્વવત્ ઉત્સાહી અને બળવાન થઈ જાય છે. આવી પ્રકૃતિને અનુસરવાને અર્થેજ અભ્યાસ પત્રકમાં જુદા જુદા વિષયોને એક પછી એક ગોઠવવામાં આવે છે. એમ કરવાથી જુદા જુદા વિષયોનો પણ લાંબા વખત સુધી અભ્યાસ કરવાને તે શક્તિમાન થાય છે,

અને બાળકોને સારૂ તેમ કરવાની ખાસ જરૂર છે, કેમકે તેમનામાં ધ્યાનની અર્જુનતા હજી કેળવાયેલી હોતી નથી. એ શક્તિ જેમ જેમ વધારે કેળવાતી જાય, તેમ તેમ તેમને વધારે વખત સુધી એક જ વિષયમાં ધ્યાન આપવાની જરૂર પડતી જાય.

જેમ કરવાથી બધામાં સરખીજ અર્જુનતા તો ક્યારે પણ આવશે નહિજ, અને તેમ સંપૂર્ણપણે આપવાની સંસારોપયોગી કેળવણીમાં જરૂર પણ નથી. અર્જુનતા હદપારે જવાથી સ્વાધીનતા ઓછી થઈ જાય છે અને તે સંસારોપયોગી કેળવણીમાં તો થવું જોઈએ જ નહિ. ચિત્ત એક વિષય ઉપર એવું ઝાંટી જાય કે અસેડ્યું પણ અસે નહિ, એ ગુણ કવિ પંડિતોને મહા ઉપયોગી, પણ સંસારે વ્યવહારમાં તો અનેક કામ ઉપર માણસને વારાફરતી ધ્યાન આપવાની જરૂર પડે છે, અને તે તરેહની શક્તિ જેનામાં કેળવાયેલી હોય તેજ વ્યવહારી કામમાં સારો નીવડે, તે છતાં સંસારીને પણ એ વાતની તો અવશ્ય જરૂર છે કે યોડો કે ઘણો પણ જોડો વખત કોઈ કામમાં ધ્યાન આપે તે વખત સુધી તો તેનું ધ્યાન તે તે કામમાં સંપૂર્ણપણે લાગવું જોઈએ. રસજનુ, ઉડતું મન તો પંડિતને તેમજ સંસારે વ્યવહારી માણસને પણ સમાનજ હાનિકારક છે, અને નકારી કેળવણીની તે અમૂક નિશાની છે. સંપૂર્ણ ધ્યાન આપવાની ટેવ તો બાળકને માળાપ કે મહેતાજીએ હમિરાંજ પાડવી. અધુરું, ઉપસેકીયું, કાચું કામ કરી લાવે તો કદી પણ તે કશુંજ રાખવું નહિ, પણ સંપૂર્ણ ધ્યાન આપીને સંપૂર્ણ કામ કરે એવી હમિરાં તાકીદ રાખવી. ઘણું કામ કદી બાળકને બતાવવું નહિ, કેમકે માથે ઘણું કામ આવી પડવાથી તેને તે અધુરું, ઉપસેકીયું, અને કાચુંજ કરી લાવવાની જરૂર પડે છે, અને તેમ કરવાથી એવી કુટેવ પડે છે કે તેનાં નુકસાન તેને જન્મ સુધી નડ્યા કરે છે. સંસારમાં પણ એવુંજ ઉપસેકીયું કામ કરનારો થયે, અને તેથી તે ગમે તે ધંધામાં પડ્યે પણ તેને તેમાં જય કે જોઈએ તેવા લાભ કદી પણ મળવાનો નહિ. જ્યાં જય ત્યાં એ ઉપસેકીયો, ઉડેલ, કોનીયોમાણસ ગણાયે; બધા કહેશે કે એના કામમાં તે શી બદોવાર હોવાની હતી, અને સોંપેલું કામ એ બરાબર કરી લાવ્યું એવા કોઈને પણ બરોસો પડ્યે નહિ, અને જ્યાં એવી ઘાખ પડી

ત્યાં તે માણસ દુનિયામાં કોડીનો થઈ રહે છે. માટે સંપૂર્ણ ધ્યાન આપી પોતાને સોંપેલું કામ સંપૂર્ણપણે કરવાની ટેવ દરેકને પડાવવી એ કેળવણીમાં ખરેખર ઉપયોગી કામ છે, અને દરેક વિદ્યાર્થીએ પણ સમજવું કે આ અમૂલ્ય શક્તિ સંપાદન કરવાને હું મારા ખર્ચા દિલથી પરમ પ્રયત્ન કરીશ નહિ ત્યાં સુધી માઆપ કે શિક્ષકથી કાંઈ પણ થઈ શકવાનું નથી, કેમકે આતો ધૃષ્ટા શક્તિનું કામ છે, અને તે પોતા શિવાય કોઈને પણ આપી શકી નથી.

શ્રેષ્ઠ નવરોજીજી ફરદુનજીનું મૃત્યુ.

તા. ૨૨ સપ્ટેમ્બર સને ૧૮૮૫ ની સાંજે આ દેશહિતકારી પુરુષ મુંબાઈ ખાતે ૧૮ વર્ષની ઉંમરે સ્વર્ગવાસી થયા છે. કેટલાક વખતથી તેઓ રોગથી પીડાતા હતા, તોપણ મરણ પર્વત એમનું લક્ષ્ય દેશહિતના કામમાંજ લાગેલું હતું. દિંદિમિત્ર ફાસેટના સ્મરણાર્થ સભા મંળા હતી તે વેળા પોતાથી ત્યાં નહિ હાજર થઈ શકાવાથી કેવો રસબયો કાગળ લખી મોકલ્યો હતો તે તો હજી સર્વેની યાદદાસ્તમાં તાજેજ છે. આવા પુરુષનું જીવન જન્મચરિત્ર અને કાંઈ નાંધવું એ અમી. અમારી ખાસ ફરજ સમજીએ છીએ.

મી. નવરોજીજી સુરતની સદર અદાલત મધે નોકરી કરનાર બહુ-પાળા એક સાધારણ ગૃહસ્થ મી. ફરદુનજીને ઘેર પોતાના વતન મધે તા. ૧૦ માર્ચ સને ૧૮૧૭ ને દિવસે જન્મ્યા હતા. પણ તેમના પિતાની નોકરી સુરતમાં હોવાથી તેમનું જીવન રહેવાનું સ્થળ સુરત હતું. ત્યાં રેવરંડ યામસ સાવબનની પાસેથી તેમને ઇંગ્રેજી કેળવણી લેવા માંડી ત્યારપછી મી. નવરોજીજીના તેર વરસની ઉંમરે સને ૧૮૩૦ માં એમના પિતાની બદલી મુંબાઈ થવાથી તે મુંબાઈ આવ્યા, જ્યાં તેના આગલા ગુરૂની બલામણ પ્રમાણે એલ્યુકેશનલ સોસાયટીની સેન્ટ્રલ ઇંગ્લીશ સ્કૂલમાં જઈ કેળવણી વધારવા માંડી. ત્યાં જેજ વરસ અભ્યાસ કીધા પછી ૩૧૫) ના પગારની પેદેશવેદલી વેસ્ટ સ્ટાફરસ્ટાપ તેમણે જીજી હતી. અને તેમની અદાર વર્ષની ઉંમરે ઈ. સ. ૧૮૩૫ માં તેમને તથા તેમના જોડીઆ મી. જનાર્દન વાસુદેવને

ગવર્નરે લાડું કલેરે ઇંગ્રેજ બાપા અને, ઇતિહાસના ઈચ્છા સાગને માટે એક જાહેર સભામાં ઘટતા લેખવાળો રૂપાનો એક એક ચાંદ બિંટ આપ્યો હતો. ત્યારબાદ એ મહિને એજ શાખામાં તેમને એક શિક્ષકની જગ્યા મળી હતી, અને તે વખતથી તેમણે જાહેર લખાણ કરવામાં પ્રવેશ કર્યો હતો. એટલે સન ૧૮૩૬ ના માર્ચ માસના બ્રિટીશ એટલ ક્રિશ્ચિયન રેપોર્ટરમાં પારસીઓની નીતિ વિષે ઇંગ્રેજીમાં વિષય લખ્યો હતો.

એજ વરસમાં કાજુલ અને હિંદુસ્તાન વચ્ચે વેપાર રોજગાર સારી રીતે ચલાવવાનો બંદોબસ્ત કરવા સાર કાજુલના તે વખતના અમીર દોસ્ત-મહમદ સાથે વાતચિત કરવા સાર કમાન અલિકઝાંડર બર્નસને એજમાં દાખલ નોકલવા સરકારે તૈયાર કર્યો ત્યારે તેની ખાએસ અનેની એજ્યુકેશનલ સોસાયટીના એક જે વિદ્યાદીને સાથે લઈ જવાની યવાથી તેણે તે મહિના ઘણા જણાને પૂછ્યું. પણ તેમાંથી એકલા નવરોજી માત્ર તેની સાથે જવાને તૈયાર થયા. એ ઉપરથી કમાન બર્નસ એમને પછવાડથી આવવાનું ફરમાવીને પોતે જળમાર્ગે સિંધ ગયા અને મી. નવરોજી તા. ૧૧ મી ડીસેમ્બર સન ૧૮૩૯ ને રોજ એક મુસલમાન અને જે પારસી નોક-રોને સાથે લઈને પગ પાટે હેઢાબાદમાં બર્નસ સાહેબને જઈ મળ્યા. ત્યાં એમને તથા એમના સાથીને મુસાફરીમાં જોઈતી ચીજો લેવાનું તથા મુસાફરીમાં બનેલા બતાવેલી નોંધ રાખવાનું કામ કરવાનું હતું. એ કામ સારી રીતે કરતાં કરતાં તેઓ કાજુલ જઈ પહોંચ્યા, અને અમીર દોસ્તમહમદની મુલાકાત થઈ. ત્યારથી કાજુલના અમીર ઉમરાવો મુંબાઈના પારસીઓ વિષે જાણીતા થયા.

મી. નવરોજીએ પોતાની મુસાફરીમાં જે કાંઈ જોયું તેની હકીકત મી એક પત્ર રસીલી બાપામાં લખીને તે વખત નીકળતા બ્રિટીશ એટલ તા. ૧૮ મી એપ્રિલ સન ૧૮૩૯ ના આંકમાં છપાવેલું. તેમાં બાવલપોર, ધારા, પેશવર અને કાજુલ અને તેની આજુબાજુના પ્રદેશની હકીકત તેમજ સખી સરોવર તથા સખી નામે પોર કે જેની ઉપરથી તે શહેરનું નામ પડ્યું છે, અને તે દેશ આજુબાજુની પાસે છે તેની હકીકત આપી હતી ત્યારપછી તા. ૨૪ મી મે સને ૧૮૫૮ માં બીજી એક પત્ર, તેમણે

પોતાના એક મિત્ર ઉપર લખ્યો હતો. તેમાં શ્રેષ્ઠ નવરોજીએ કાબુલમાં મોગલ “ઈલ્કુરખાનની ક્રિયા તથા તેમાં ત્યાંના અમીરે લીધેલો બાગ તથા બાજાહીસારનો કિલ્લો અને તેમાં થયેલ ધામધુમો તથા તે ઇ. ૫૯ ૫૯ ૧૧ એ દિવસે થયેલા નવરોજીની હકીકત અને ત્યાં બેઠેલ વસંત વ્રતનો એક વાલ “પુરીઅર” નામના પત્રમાં છાપતાં તેના અધિપતીએ શ્રેષ્ઠ નવરોજી વિષે ઇંગ્રેજીમાં ઘણા જોયા વિચારો જણાવ્યા હતા. સને ૧૮૩૮ માં તેમનું એકલચી ખાતું કાબુલથી લાહોર રહેવાનો સરકારથી હુકમ થયો. પણ તેવામાં તેના બાપ પત્નિયથી મુંબાઈ જહાજમાં બેસીને આવતાં તોફાન થવાથી દરીઆમાં ડુબી મુવાની અખર મળી. તેથી પોતાના વડાની રજા લઈને નવરોજી મુંબાઈ આવ્યા. એ તેમની મુસાફરીની હકીકત સં. ૧૮૫૩ ના જગતપ્રેમી નામના ચોપાનિયાના ચાર આંકોમાં છપાઈ છે. તેમજ ત્યાંથી આણેલા રૂપા તથા ત્રાંબાના મળાને ૪૮ સિક્કાઓ રાવલ એશિયાટીક સોસાયટીમાં બેટ મોકલ્યા તે ઘણા માન સાથે સ્વીકાર્યા છે. વળી તે ત્યાંના વખણાએલા મેવા અને ફળફળાદિ વગેરે ઉદ્ભિજ વિદ્યાનો અભ્યાસ કરી આવ્યા એવો જીવન.

તારખાઈ ઈ. સ. ૧૮૪૦ ના સપ્ટેમ્બર મહિનાની પેટેલી તારીખથી “વિદ્યાસાગર” નામે માસિક ચોપાનીયું શુજરાતી ભાષામાં પ્રગટ કરવા માંડ્યું હતું. અને તે ૧૮૪૯ સુધી ચલાવ્યું હતું. એજ સાલની આખરમાં અત્રેના મોગલ વેપારીને પેર હાજી સૈયદહુસેન નામે પરીણ આવ્યો હતો, તેણે પારસીઓને પૈસાવાળા નિહને વાત ચલાવી કે હું ખોલનથી આવ્યો છું ત્યાં જરતોસ્તી પાઠ્યાહ હજી રહે તેની જાતના તમામ લોકો યજ્ઞાંપરસ્તી છે. વગેરે એવી ગપ મારી કે ધર્મભાળા પારસીઓને ગંજે ગ્રંથ ઉતરી ગઈ અને તે ઉપરથી ઉધરાણું કરીને રૂપિયા આસરે એક હજારનું નજરાણું કરીને તેના બાદ્યાહેને આપવાનો એક ફારશી ભાષામાં કાગળ આપ્યો તેથી પેલા રૂપિયા, કાગળ અને મિયાં ગયા તે ગયા. પણ મી. નવરોજીને એની સાચાઈ વિષે ચક્ર હતો માટે પોતાનો આગળ મુરખી, અને એથીઆનો નામિઓ મુસાફર જે તે વેળાએ કાબુલમાં હતો તેને પત્ર લખીને પ્રજાવ્યું. તો અરેબર તે મુસલમાન દગી ગયાની ખાત્રી થઈ.

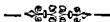
સને ૧૮૪૧ થી ૫૦ સુધી નવ વરસ સુધી તેમણે જામેજમશ્વેતું અધિ-
તિપણું કર્યું હતું, અને તે બ્યારે છોડ્યું ત્યારે બીજા ગુજરાતી પત્રોએ દિલ-
ગીરી જણાવી હતી. ફુનિઆમાં ધંધાની અદેખાઈ હોયછે, પણ સજન
માણસો તેમાં પણ સલાહસંપ જાળવી શકેછે.

તેણે સને ૧૮૪૨ થી 'ગેહનુમાએ જરતોસ્તી' નામનું માસિક મો-
ખાનીયું કહાડ્યું તેના એક ભાગમાં જરતોસ્તી ધર્મની ખૂબી અને બીજા
ભાગમાં ખ્રીસ્તી ધર્મની વિરુદ્ધ લખવામાં આવતું. સને ૧૮૪૫ થી ૪૭
સુધી મુંબાઈની નેટીવ જનરલ લાયબ્રેરીની કમિટીમાં તેઓ કરતાહરતા
હતા, એટલે તેમણે લાયબ્રેરી, પેહેલવેહેલું ક્ષાટલગ બનાવ્યું હતું અને લા-
યબ્રેરી સારૂ ઓપડી, નકશા વગેરે સામાન ઇંગ્લાંડમાંથી તેમણે ખરીદ કર્યો
હતો, એ અરસામાં મુંબાઈની સુપ્રીમ કોર્ટના ફોલોપિયાની જગે ખાલી પડ-
વાથી તે મેળવવાને આ શેઠની પરીક્ષા લીધા પછી પુની જડજ સર અ-
રસ્કીન પેરીએ એમને પસંદ કીધા હતા. એ નોકરી એમણે એક નિષ્ઠાથી
૨૮ વર્ષ સુધી બજાવીને પેનશન લીધું. તે દિવસથી પોતાના અંતઃકાળ
સુધી લોકોપયોગી કામમાં મથગુલ હતા. એ વખતથી એમણે કેટલાક ગુજ-
રાતી ભાષામાં પુસ્તકો રચેલાં છે તે બધાં વખાણ પામ્યાં છે. તેમજ જર-
તોસ્તી ધર્મનો તો તે ખ્રીસ્તી ઉપદેશકોના હુમલા સામે ધીંગી ઢાલ પેઠે બ-
ચાવ કરતા હતા. વળી સને ૧૮૫૨ માં મુંબાઈ આસોસાએશન નામે રાજ-
કિય બાબત ઉપર વિચાર કરવાને એક સભા સ્થાપવામાં આવી હતી તેના
પ્રમુખ ઉત્પાદક ઘણું કરીને તેજ હતા, અને તેનાજ અમલે તે પ્રસિદ્ધિ
પામી હતી. વળી સુરત જીલ્લાના લોકોની તરફેણ કરીને ધનામ કમીશનર
સામે યઈ તેના સંપાદામાંથી કેટલાક જણને બચાવ્યા છે. એ શેઠને
સને ૧૮૬૨ માં સરકારે જરટોસ્તી આફ ધી પીસ નામ્યા હતા.

એમણે પેનશન લીધા પછી તે ઇંગ્લાંડ ગયા હતા. ત્યાં કેટલાક રાજ-
કિય પુરૂષો જોડે મોળખાણ કરીને હિંદુસ્તાનની સ્થિતિનું ખરૂં સ્વરૂપ તેના
મન ઉપર ડસાંયું એ પછી વળી પાછા બેવાર તેઓ એવીજ મતલબને માટે
ઇંગ્લાંડ ગયા હતા. તેમાં સને ૧૮૭૭ માં હિંદુસ્તાનના ઉપજ અરચની
તપાસ કરવા સારૂ ફીનાન્સ કમિટી બેઠી હતી. તેમાં ગુજરાતમાં જાતે ગુ-

સાફરી કરીને માહિતી મેળવી ઘણી સાક્ષી આપી હતી. એ સાક્ષી અંખંડ છ દિવસ મુધી આક્ષી હતી. આઠલા દિવસ મુધી એમની આ અંખંડ મેહેનતની કદર છુજીને સરકારે સને ૧૮૮૪ માં મુંબાઈની સરકારની શિક્ષારસ ઉપરથી નામદાર રાણી સાહેબે એમને કંપાનિયન ઓફ ધી સ્ટાર આફ ઇંડીઆનો ધલકાવ આપ્યો હતો.

શેઠ નવરોજજી પેશ્યન લીધા પછી પોતાના અંતકાળ મુધી લોકો-પમેગી કામમાં અતિશય લેતા હતા. તેમાં મુંબાઈની મ્યુનિસિપાલિટીના કામોથી હદ વળી છે. અને ખરેખર એમના મરણની દિલગીરી જણાવતાં મુંબાઈની શહેર સમાજમાં જે ભાવણે થયાં છે તે સાંભળીને એમની દેશભક્તિને માટે એમના વિષે આપણા મનમાં પુણ્ય ભાવ ઉત્પન્ન થયા વગર રહેતો નથી. સર્વે સભાસદો એમાં દેશી અને યુરોપીઅનોએ એક મતે એવાં વખાણ કર્યાં છે. તેમાં એક યુરોપીયન સભાસદે તો ખુલ્લું કહ્યું કે “મરહુમ શેઠ મ્યુનિસિપાલિટીની ત્રીજીરી ઉપર એક અંગ્રેજ હતા” તેમજ એની નિર્લોભતા વિષે બોલતાં શેઠ. હોરમજજી દાદાભાઈ બોલ્યા હતા કે “જ્યારે મુંબાઈમાં મ્યુનિસિપાલિટીના ગોઠાણા સંબંધે તોફાની સભાઓ મળતી હતી ત્યારે શેઠ નવરોજજી ન બોલે તો તેમને દર વરસે પચીસ હજાર રૂપીઆ મળે એવી મોટી પદવી મળી શકે એ માગણી તેમણે તુરંતકારી કાઢતાં કહ્યું હતું કે “સાહેબ એ જગા તમારા ગજવામાં રહેવા દો!” આહા શું નિર્લોભીપણું! એવા પરગણુ, નિર્લોભી પુરુષના આત્માની સદ્ગતી યાઓ, અને એવાં પુરુષરત્નો ઉત્પન્ન કરો એવી અમારી પરમકૃપાળુ પરમેશ્વર પાસે માગણી છે.

નિશાળોનાં ઇનામ પત્રક.

પ્રાંત આલાવાડ.

(પાછલ પાને ૨૩૬ થી.)

મુકા. ૨૧ ગોકળદાસ ગાહ્યાભાઈએ ૩૩) કેરી અને ૨૧. કેશવજાલભાઈએ ૩૨) ની કેરી અને ૩૨) મીઠાઈ કુલ ૩૭૫ અને—કૃત્ત્યાશાળામાં. દયે. કેશવજાલ હરજીવને આઠ આનાની કેરી—આણંદધૂર. કામદાર લ.

લક્ષ્મીચંદ લવજીએ રૂ૧૧ સાકર વહેંચી—વઢવાણુ ખાંચ નં. ૧. બક્ષી લક્ષ્મી-
દાસ આદીતરામે રૂ૧૧ કેરી વહેંચી. તથા દેવ વાઘજી દલુએ રૂ૧) પતાસાં
—ભાલોદ- વારસીક પરીક્ષા યથા પછી સોની ટોકર કુંવરજીએ રૂ૨) મીઠાઈ
તથા મુમાલ—વઢવાણુ કુંબારાણા. બક્ષી લક્ષ્મીદાસે રૂ૧૧ કેરી રા. દેવ-
ચંકર રામચંદ્રે રૂ૨-૭-૦ ઇશ્વરપ્રાર્થનાની ઓપડીયો નં. ૩૬ રવાના તા.
૨૨-૩-૮૫.

(છંદ્રેજી સહી.) કૃષ્ણલાલ ગોવિંદલાલ.

૩. એ. ઇ. પ્રાં. ગ્રામવ.૩.

અમદાવાદ પિભાગ,

બન. નં. ૩૮૪ ૨૩-૮-૮૪

ધંધુકા ખેંચ. વંદાવનદાસ વતનદાસ રૂ૧૧ પતાસાં પરસોતમ ઝવેર-
ચંદ રૂ૦૧૧ પતાસાં—ઉવારસદ, કેશવલાલ ઉમેદરામ રૂ૧૧૧૧ મીઠાઈ થા.
નાનચંદ ખુશાલ રૂ૧) મીઠાઈ કહાનદાસ ગીરધરભાઈ રૂ૨) મીઠાઈ રણુ-
છોડભાઈ શામલભાઈ રૂ૧૧ મીઠાઈ—રાણપુર કુંબારાણા. ગાંધી દરબાર
તરફથી કારભારીએ રૂ૧) સાકર—ભાંડાસા કુંબારાણા. મુનિસિપાલિટી
તરફથી રૂ૬-૧૫-૪—ઉત્તેજીઆ. દરબારે મુરસંઘજી દાજીરાજ તરફથી
રૂ૫-૪-૩ ઓપડીયો રૂ૩) સાકર—અમદાવાદ. સ્કૂલ કમેટીના મેમ્બરો તર-
ફથી રૂ૨) ઓપડીયો—સાણુદ કુંબારા. સ્કૂલ કમેટીના મેમ્બર દાકતર સાહેબ
રૂ૧) મીઠાઈ મે. આ. ઝેકટર સાહેબ બહાદુર રૂ૨) મીઠાઈ—મીરોજી.
ગોકળભાઈ દયાભાઈ રૂ૧૦-૧૧-૦ ઓપડીયો, આગા અકલીઅર સાહેબ
રૂ૧) પતાસાં—ભોળાદ. સ્કૂલ કમેટીના મેમ્બરો રૂ૦-૬-૦ કેરીઓ—ધોળેરા
ખે. ર બો થા. ડાહ્યાભાઈ ગોકળદાસ રૂ૦-૬-૦ પતાસાં—દહેભાઈ. ચંદ
ભાઈચંદ પ્રેમચંદ રૂ૧-૧૪-૩ ઓપડીયો તથા ખારેકો—રાણપુર. થા.
નાનચંદ હંસરાજ રૂ૧) ઓપડીયો. પારેબ મગનલાલ નયુભાઈ રૂ૦૧૧ ઓપ-
ડીયો, થા. નેસિંગ મુખચંદ રૂ૧૧ મીઠાઈ—વાણકડ. લાહી દરબાર તરફથી
રૂ૧૮) બાકડા નંગર બેસવાને સાકર—પાટડી કુંબારાણા. હરજીવન બગ-
વાનદાસ રૂ૫-૨-૬ ઓપડીયો. ત્રંબકલાલ નયુભાઈ રૂ૧) પતાસાં—મો-
દાસા. સ્કૂલ કમેટીના મેમ્બરો રૂ૨) મીઠાઈ—ગાંધી. રાયચંદ નાગરાજ રૂ૨)
સાકર—અમદાવાદ. લીંગડી દરબાર તરફથી રૂ૨) મીઠાઈ—ભુવાલદી. મે.

હેનાજી લક્ષ્મીભાઈ ત્રીમાવન ૩૦-૧૦-૦ પતાસાં—ધોલેરા. ધંધુકાના મે.
રા. મામલતદાર ૩૦૧ ઓપડીયો નવનીતરામ માધવરામ ૩૦૧ ઓપડીયો-
કોઠ. નારશંગ મુવણા ૩૦૧ મીઠાઈ—ગાંગડ, ગાંગડના દરબારમી તરફથી
૩૩૫) ઓપડીયો તથા સાકર—ધોલેરા કન્યાશાળા, મે. વિઠલ સાહેબ
ધસકવાવર ૩૫) દરબાર સમસ્ત ૩૪) શેઠ દેવજી પેહેલાભાઈ ૩૨) શેઠ.
ખુશાલભાઈ ઝવરેભાઈ ૩૨) શેઠ ગોવિંદજી ઝવરેદાસ ૩૧) શેઠ મૂળજી ડો-
સાભાઈ ૩૧) શેઠ તલકશી નહાલભાઈ ૩૧) શેઠ હીરાભાઈ અમીચંદ ૩૧)
શેઠ તલકશી મનજી ૩૧) શેઠ માધવજી મનજી ૩૧) શેઠ અમરચંદ હી-
રાચંદ ૩૧) ઠકર કરસન બાવાભાઈ ૩૧) થાણદાર વ્રીજભુખણદાસ મક-
નદાસ ૩૧) સરકારકુન ઉત્તમરામ અંબાલાલ ૩૧) સરકારકુન હરિલાલ
બાપાલાલ ૩૧) ફોજદાર જમનાદાસ નરોત્તમ ૩૧) દાકતરે હરેગોવિંદ
નયુભાઈ ૩૧) માસ્તરે દામોદર રણછોડ ૩૧) તારમાસ્તર વાસુદેવ રામચંદ્ર
૩૧) રાઈટર નવનીધરામ ઓછવરામ ૩૧) શેઠ ગંગા સવા ૩૦૧ પટેલ
મૂળજી વસરામ ૩૦૧ ઠકર છગનલાલ મોરારજી ૩૦૧ ફુલ ૩૦૧ ની
ઓઢણીઓ, રેન્ન સાળુ, રમાલ, રલેયે, પુસ્તક વિગેરે—વાગડ. ચુડાસમા
બાવા બનેસંગ ૩૦૧ બીજા સદગૃહસ્થો ૩૩-૬-૬—આંબલીઆળા, મુ-
ખી નયુભાઈ જીઠાભાઈ ૩૧) પો. મુનદાસ પરસોત્તમ ૩૧) પ. ઝવર
ભાઈજી ૩૧) વિગેરે બીજા ગૃહસ્થો ૩૩)—બાવળા, પા. કેશવલાલ ગી-
રધરે ૩૦૧ પતાસાં, ચાંડા, કુંકાવટીઓ—ખારાપોડા, પા. કાળીદાસ
પુત્તભાઈ ૩૦-૧૫-૦ ઓપડીયો—ચોધાવી. શેઠ વીરચંદ દીપચંદ વિગેરે
૩૨) મીઠાઈ—સોનાસણુ. સ્કૂલ કમેટીના મેમ્બરોએ ૩૦૧૧ સાકર—વીર-
મગામ. શેઠ રઘનાથ પરસોત્તમ ૩૨) પતાસાં વહેર્યાં, ગોર જગનનાથ
ફુલભરામ ૩૨) દેથાઈ કેશવભાઈ કુખેરભાઈ ૩૨) પોસ્ટ માસ્તર બલાખી-
દાસ ૩૧) વૈદ કેશવલાલ ૩૧) પરીખ હરીવલવદાસ ૩૧) શેઠ વીરજી
વદાલણ ૩૧)—મીરોલી. આગા અકબીઅર સાહેબ ૩૧) પતાસાં—
ગોરૈયા. દેથાઈ રણછોડભાઈ મોનભાઈ ૩૨) ઓપડીયો—પ્રાંતીજ કન્યા-
શાળા, મે. રેવન્યુ કમીશનરે સાહેબનાં મડમ ૩૧૧૧ સાત જોડીઓને
વહેર્યો આખા—ધોલારપુર. શ્રી ગજરાજગરજી ઈશ્વરગર ૩૧૦-૫-૦
ઓપડીઓ, રમાલ, મીઠાઈ—ભોજવા. વલીભાઈ ભાઈજી ૩૦૧૧ સાકર—

અરવાળા. પાનાચંદ મોરારજી ૩૨) કેરીઓ. મુંદરજી મોરારજી ૩૨) કેરી-
ઓ—સોળા. દલપતરામ / હરગોવિંદ ૩૦) પતાસાં—ગાંગડ કન્યશાળા.
ગાંગડ દરબાર તરફથી ૩૧) પતાસાં અને છોટના રેળ—સાલગડા.
શેઠ ખાપુજી કચરાસા વિગેરે ૩૧) ઓપડીયો તથા પતાસાં—

(ઇંગ્રેજ સહી.) મણિધરપ્રસાદ તાપીપ્રસાદ દેશાઈ.

ડેપુટી મેજિસ્ટ્રેટ જનરલ ઇન્સ્પેક્ટર.

પાલણપુરવિભાગ.

જા. નં. ૧૮૧ તા. ૨૮-૮-૮૫

રાધનપુર. મહેરબાન નવાબ સાહેબના બાઇ નાદેઅલી ખાનજી
સાહેબે ૩૧૦) ઓપડીઓ અને મહેતાજી તથા આશિસ્દંટ વિગેરેને ૩૧૫)
ઇનામના આપ્યા—પાલણપુર તાલુકાસ્કૂલ. મહેરબાન દીવાનસાહેબે ૩૨૧)
ઓપડીયો કેમ્પડીસાના રોકાણી જ્ઞાબાઈ તરફથી ૩૨) મીઠાઈ અને દિ-
વાન સાથેબની તરફથી ૩૫) ઓપડીયો ૩૧) મીઠાઈ—ધાનેરા. રાજેશી
હેમરાજ મૂળચંદ ૦-૯-૦ મીઠાઈ મહેરબાન દીવાનસાહેબ તરફથી ૩૫)
ઓપડીઓ ૩૧) પાણીસાફ. રાજેશી અમૃતલાલ માણેકલાલ ૩૨) રાજેશી
હેમરાજ મૂળચંદ ૩૨) રાજેશી ગુલામચં લવજી ૩૧) મહેતા ફુલચંદ પીયા
૩૧) ફુલ ૩૧) મહેતાજી આશિસ્દંટ વિગેરેને મહેતા. લવજી હાથર ૩૦)
મીઠાઈ—માલણ. મહેરબાન દીવાનસાહેબ તરફથી ૩૩) ઓપડીયો ૩૧)
મીઠાઈ—મેતા. પાલણપુર મુલકધાનના સરવૈઅર ગડબડરામ વલ્લભરામ
તવાડી હગન એમચંદ અને મૂખ્ય પટેલો તરફથી ૩૨) ઓપડીયો ૩૧)
મીઠાઈ યા. મૂળચંદ બાઇચંદ તરફથી નિશાળના તમામ જોકરાઓને થીરો
પૂરી કરી જમાવ્યા. થાં. ટોકર બાઇચંદ નિશાળના તમામ જોકરાઓને
ખાંડના લાડુ જમાવ્યા—કાણોદર. રકૂલ કમિટિના એમ્બરો તરફથી ૩૧૧)
ઓપડીયો ૩૨) મીઠાઈ—વડગામ. પટેલ મેતા હરખા તરફથી ૩૧) મીઠાઈ
—પાલણપુર કંન્યારાળા. મહેરબાન દીવાન સાહેબ તરફથી કુંવરશીનો
જન્મ થવાની ખુશાલીમાં ૩૨) ઓપડીયો તથા રમેટો અને મીઠાઈના
મળીને આપ્યા—રાધનપુર તાલુકાસ્કૂલ. મહેરબાન નવાબસાહેબ તરફથી.
જે. પોલીટીકાલ મુશિરોન્ડે સાહેબ પધારેલા તે વખતે ૩૨૫-૯-૦ ઓપ-
ડીયો—સમી. રાધનપુરના નવાબસાહેબ તરફથી ૩૧૫) ઓપડીયો ૩૫)

મીઠાઈ ૩૬ મહેતાજી આસિમ્હંટ વિગેરેને રાધનપુર તાલુકા માસ્તર ગોર-
ધનદાસ ધરમચંદ અને ઇંગ્રેજી સ્કૂલના હેડમાસ્તર મી. મોતીલાલ અને
ડૉક્ટર આચારામ તરફથી ૩૫) મીઠાઈ—મૂળપુર મહેરબાન નવાબ
સાહેબ તરફથી ૩૫) ચોપડીયો ૩૪ મીઠાઈ શા. વિરચંદ પાનાચંદ ૩૦
મીઠાઈ શા. જુહાપાલ મેઘજી ૩૦-૧-૦ મીઠાઈ શા. ઝવેરચંદ ખુશાલ
અને દેવકરજી ચતુર ૩૦ મીઠાઈ—દુવડ. મહેરબાન મુરતુજીઆનજીના
કારભારી બાદર નહાલચંદ ૩૦-૧૦-૦ ચોપડીયો ૩૦ મીઠાઈ ૩૨) મહે-
તાજી આસિમ્હંટ વિગેરેને—કુંવારદ. કારભારી હરિલાલ જગજીન ૩૩)
ચોપડીયો—લોનારા. કારભારી મનસુખલાલ ૩૫-૧-૩ ચોપડીયો ૩૫)
મહેતાજી આસિમ્હંટ વિગેરેને—ડીસા. શેકાણી એતસી જોડાબાઈ ૩૨)
મીઠાઈ તથા પાણી સાર આપ્યા—થરાદ. પરી. અંબાવીદાસ મોતીચંદ
૩૧ ચોપડીયો કોઠારી ધરમચંદ મેલજી તથા સામજી ૩૨) મીઠાઈ—વાવ.
મહેતાજી સામજી મલુકચંદ ૩૧) મીઠાઈ—વારાહી. મલિક રવાજી મુરી-
દખાન ૩૧૦) ચોપડીયો અને ગરીબના જોકરાઓને સ્લેટો સાર—દીવોદર.
યાણુદાર પીતાંબર હુમચંદ ૩૦ મીઠાઈ સુખી હાકોર ચતરસંગજી ૩૧)
મીઠાઈ આજમ ચતરસંગજીના કામદાર ૩૦ મીઠાઈ બેચરલાલ વજીરામ
તથા વહેરા હેમજી મઆરામ ૩૦ મીઠાઈ—તેરવાડા. તાલુકદાર સો-
ખાનજીના કારભારી ઉમેદ પૃથ્વીરાજ તરફથી આઠ આનાની મીઠાઈ—

(ઇંગ્રેજી સહી.) જેતચરામ સતવચરામ.

૩. એ. ઈ. મહીકોંઠા, પતણપુર.

પ્રાં. કચ્છ.

જા. નં. ૧૨૮ ૨૧-૮-૮૪

માંડવી એ. વ. સ્કૂલ. માંડવીના કોઠા આજુદજી વધરાએ પોતાની
પુત્રીના લગ્ન પ્રસંગે માંડવી કચ્છમાં હાઉસમાં મોટી ઝાહિર સભા બરી
ઇંગ્રેજી નિયાજના જોકરાઓને પુસ્તકો ૩૨૮-૨-૪ ના ઇનામમાં આપ્યા.
તે વખતે મહારાજા ધિરાજ મીરજી મહારાજોથી એંગારજી બહાદુર તથા
કચ્છના પુલીટીકલ ફીલ્ડ સાહેબ બહાદુર તથા રા. બા. દીવાનજી
સાહેબ મણીલાઈ જસબાઈ તથા રા. રા. દાક્ટર સાહેબ વગેરે સદગૃહસ્થો

તથા મોટા શ્રીઆચાર્યો બિરાજેલા હતા તે વખતે રા. રા. કચ્છના ઇ. એ. ઇન્સ્પેક્ટર સાહેબ માણેકલાલ સાકરલાલે કેળવણીના બાધ વિશે ઈંગ્રેજીમાં આપણુ કહ્યું હતું તેપરથી રાવખહાદુરન્દિવાનજી સાહેબે લોકોને ઉત્તેજન મળવા માટે યુવરાત્રીમાં બાધ ક્યૌ હતો—જન્મકું કન્યાસાળા. શ્રેષ્ઠ આણંદજી વચરામ પોતાની પુત્રીના બ્રમ્હ પ્રસંગે કન્યાઓને ૩૮-૨-૦ ઇનામ વહેંચ્યું—માંડવી, દેંકશાળ સ્કુલ. માંડવી એ. વ. સ્કુલના જોકરા સાથે શ્રેષ્ઠ આણંદજી વચરામ તરફથી જોકરાઓને પુસ્તકો ૩૫૬-૧-૯ ના ઇનામ આપવામાં આવ્યાં—માંડવી નં બીજો. માંડવી એ. વ. સ્કુલના જોકરા સાથે શ્રેષ્ઠ આણંદજી વચરામ તરફથી જોકરાઓને ઇનામમાં પુસ્તકો ૩૧૨-૭-૪ આપવામાં આવ્યાં—સલાયા. માંડવી એ. વ. સ્કુલના જોકરા સાથે શ્રેષ્ઠ આણંદજી વચરામ તરફથી જોકરાઓને ઇનામમાં ૩૧૬-૭-૧૦ ના પુસ્તકો આપવામાં આવ્યાં—માંડવી ખલકાન સ્કુલ. માંડવી એ. વ. સ્કુલના જોકરા સાથે શ્રેષ્ઠ આણંદજી વચરામ તરફથી પુસ્તકો જોકરાઓને ૩૭૦-૦-૨ ના આપવામાં આવ્યાં—માંડવી નાઈટસ્કુલ માંડવી એ. વ. સ્કુલના જોકરા સાથે શ્રેષ્ઠ આણંદજી વચરામ તરફથી ૩૭-૨-૧ ના પુસ્તકો જોકરાને આપવામાં આવ્યાં—કોડાવ ગુ. નિરાજ. રા. રા. આસિસ્ટ ડેવીન્યુ કમીયનર સાહેબ વલ્લરામબાઈ એમનું એન્ન પધારવું થાનાં તેમણે કોડાવના કુ ગાંધી મરજી નાગજી તથા પટેલ બવાનજી રામજી તથા ગામના સદગૃહસ્થોને બિજા કરી એન્નની રકુત માટે એક ઘડીઆજ લેવા માટે લખેલ ઉદ્ઘરાણું કરવામાં આવ્યું નેમાં નીચે લખેલ સદગૃહસ્થોએ ઇનામ મેંડાવ્યાં તેની વિગત.

૩૧) રા. રા. વીલ્લરામબાઈ નેડા ૩૦૦ રાજીની લમોડર માંડણજી કાલદાર ૩૦૦ શા. કુંવરજી દેરાજ ૩૦૦ શા. હેમરાજ પાંચારીઆ ૩૦૦ શા. ઉમરસિંહ મેધરાજ ૩૦૦ પેદાંત નેડા લામજી ૩૦૦ શા. દેવજી બીમજી ૩૦૦ ગાંધી મુલજી નાગજી પેથાપના કુ ૩૦૦ શા. રવજી દેવરાજ ૩૦૦ શા. દેવજી લખમણ ૩૦૦ શા. લાપા મેધરાજ ૩૧ રાજીની લખ માધવજી વહીવટારે ૩૦૦ પટેલ બગતજી રામજી ૩૦૦ શા. મોમાલા શાગર ૩૦૦ શા. નેણસીંહ દેવજી ૩૦૦ શા. કેશવજી ખેરાજ ૩૦૦ શા. લીતા મેધરાજ ૦ શા. તલકસિંહ ઉકેડા ૩૦૦ શા. લીતા દેવજી ૩૦૦ ઉમર હાજી આલા-

૨૫૫ ૩૦ થા નથુ દેવરાજ ૩૦ થા દેવુ હરભમ હરીનો ૩૫૫ ૧૧
ઉગરાણું કરી મહાજન તરફથી ધડીઆળ ૧ બખશિય આપવામાં આપ્યું
છે. જોથી જોડા દામજના ઊકરાને ધેર પુત્ર જન્મ્યાથી ૩૧૧ ની ઊકરા-
ઓને સાકર વહેંચી, પટેલ બગવાનજી રામજીને ધેર ઊકરું જન્મ્યાની ખુ-
શાલીમાં ૩૧૧ ની સાકર વહેંચી.—જ્યો કન્યાશાળા, નીચે લખેલે ગૃહસ્થો
તરફથી કન્યાઓને મીઠાઈ વગેરે વહેંચ્યાં. ૩૦ જોથી પારખાલધાએ દાળી-
આ વહેંચ્યા. ૩૦-૧૦-૦ ઠા મયુરોદાસને ધેર પુત્ર જન્મ્યાથી પતાસાં વહેંચ્યાં.
૩૧-૧૨-૯ કારકુન રાજેશ્રી દયાશંકર રતનજીએ પતાસાં વહેંચ્યાં. વારષિક
પરીક્ષા વખતે રાજેશ્રી વહીવટદાર સાહેબ દલપતરામ બગવાનજી, રાજેશ્રી
નરભિરામ કમ્પ્લેમ દરોગા, તથા પોસ્ટ માસ્ટર અને બીજા સદગૃહસ્થો અને
મહાજન મળી ૩. ૮)ના રૂમાત્ર કન્યાઓને આપ્યા ૩૧૧ ની મીઠાઈ વહેંચી.
—સણવા, જાડેજ દેવીસંગજી નાથાજીએ સ્કુલમાં પધારી ઊકરાઓને
૩૧ ની સાકર વહેંચી તથા મહેતાજી અને મોનીશરને ૩૦ પાધડીના આ-
પ્યા—લાકડીઆ યુ. નિયાળ. અત્રે કારભારી રાજેશ્રી દલપતરામ મકનજી
તથા ચાણદાર દલપતરામ દયાશંકર વગેરે કેટલાક વેપારીઓ આવી ઊકરા-
ઓની પરીક્ષા લઈ ૩૧૧ ના પતાસા વહેંચ્યા—મુદરા યુ. નિયાળ. શેઠ.
ખીમજીભાઈ જિરામ તરફથી ગરીબ ઊકરીઓને ૩૧૫-૭-૦ ના પુસ્તકો
આપવામાં આવ્યા તથા ૩૭૧ ના પેડા વહેંચવામાં આવ્યા. મહેતા શાંતુ-
ભાઈ નરભિરામ પુત્ર જન્મ્યાની ખુશાલીમાં ૩૧૧ ના પતાસા વહેંચ્યા જુ-
જના વકીલ રાજેશ્રી શંભુ વાઘજીએ કચરત શાળાની પરીક્ષા લઈ ૩૧)
ની સાકર વહેંચી—હમીપુર રાજેશ્રી રાપર વહીવટદારના હેડક્લાર્ક રાજેશ્રી
દેવવલાલ પીતાંબરે આંહિની નિયમ તપાસી ૩૦૧ ની સાકર વહેંચી—મુદરા
કન્યાશાળા, મહારાજ ધિરાજ મીરજી મહારાઓ શ્રી એગારજી બહાદુર
તરફથી વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે ૩૧૧૧ ની મલમલ તથા ૩૪ ના પુસ્તકો ક-
ન્યાઓને વહેંચવામાં આવ્યાં રા. જુજ સુપર વાઈઝર હાથીરામ ત્રીકમજી
નિયાળમાં પધારી ૩૦-૧૩-૦ ના પેડા વહેંચ્યા રા પેલાભાઈ પરશોતમે પુત્ર
જન્મ્યાથી ૩૦૧ ના પતાસા વહેંચ્યા રા. રા. રે. કે. સાહેબ સચેદનાનાન,
જીએ તથા મુદરા ન્યાયાધીશ મળી ૩૧-૯-૦ ની મીઠાઈ વહેંચવામાં
આવી, કાપાના ખોમધમા નાનજીએ ૩૦ નાપતાસા વહેંચ્યા વકીલ ખોજ

બાઈ મધજી પોતાની પુત્રીને નિશાજે બેસાડી રૂબાના પતાસા વહેંચ્યા રા. દુધે યાણદારે રૂબા આંખા વહેંચ્યા—લખપત. રા. પ્રાણસંકરે જળસંકરે રૂબા ના પેડા વહેંચ્યા—આચ્છેડ વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે નીચે લખેલા સકસો પા-
સેથી રૂબા ની મીઠાઈ વહેંચવામાં આવી. રૂબા પટેલ મુનશી તેજપાલ રૂબા
૬. જોરામ નારણ રૂબા ગૈધર બેચરે લાધા ભુજના રૂબા ૬. જોરાજ ઉકડા
રૂબા ૬. ચામજી સુંદરજી રૂબા ચા. ધૂનશી તેજપાલ. રૂબા ૬. લાલજી ખે-
તસીંહ રૂબા પોઢીઆ ૬. બાપુજી ભીમજી રૂબા—કંઠારીઆ. રા. ભચૈ
ફોજદાર ગામ લણીઆં અને કારભારીઓ તથા ખીજન સદગૃહસ્થો મુલમાં
પધારી છોકરાની ધોરણવાર પરીક્ષા લઈ રૂમાત્ર ચોપડી અને મીઠાઈ (૩૮)
છોકરાઓને ઇનામ આપ્યું માળીઆના વહીવટદાર ઠા. પુંતબાઈ ભીમજી
રૂબા ની સાકર વહેંચી—આવડી. ભુજના સુપરવાઈઝરે રા. હાથીરામ
ત્રીકમજી તથા ગામના સદગૃહસ્થો અને મહાજન મળી રૂબા ની મીઠાઈ
છોકરાઓને તથા રૂબા મેહેતાજીને પાઘડીના આપ્યા આવડાના અવલ
કારકુન સુતરસી નારમહમદ નુરમહમદ તથા લુવાણા પુ. લખમસિંહ દેવક
રણ મુલમાં પધારી છોકરાઓને સાકર રૂબા ની વહેંચી રા. રા. કમીથનર
સાહેબ સંપેદનાબાઈ રૂબા ની સાકર વહેંચી—ચંગર કસરત શાળા. દેવ
ભગવાનજી માધવજી છોકરાઓની કસરત જોઈ ખુશી થઈ રૂબા ની
મીઠાઈ વહેંચી—ચંગર. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે મહારાઓ શ્રી ચંગારજી
બહાદુર તરફથી (૩૯) ની ચોપડીયો વહેંચવામાં આવી તે વખતે અહીંના
મહાજન તરફથી અહીંની તમામ નિશાજોમાં મીઠાઈ રૂબા ની વહેંચવામાં
આવી—એલા યુજરાતી નિશાજ. રા. હરીભાઈ કલ્યાણજી તથા વાધે-
લાઓ માયાજી જગતસંગજી તથા વાધેલા રવાજી કરણજી તથા મહા-
જન વગેરે ભિગા થઈ (૪૦) ની ચોપડીઓ તથા રૂબા ની મીઠાઈ તથા
મેહેતાજીને મધરાથી ગજ ૧૮ રૂબા ની પાઘડી આપી.

લવાજમ વિગેરે નાણાની પહોંચ.

સને ૧૮૮૫ થી તારીખ ૩૦ મી જુલાઈ ૧૮૮૫ સુધી.
 સને ૧૮૮૪ સને ૧૮૮૫ સને ૧૮૮૬
 આવ. પ.

૧-૩-૦

સેક્ટર

૧૮૮૮ સુધી

૧-૩-૦

૪-૧૩-૦

કાકરથી (વાવપર)

૧-૩-૦

માસ્તર (માદર)

૧-૦-૦

સ્કૂલ નં. ૨ ના હેડમાસ્તર સા.

૧-૦-૦

નારકરખંચ

જોડેડો રોક.

૧-૩-૦

કારભારી સહિયની તફથી

૬-૧-૦

વિ. ના આ. ડ. એ. ઈ. સા.

૧-૩-૦

સ. ગુ. ખા. રક.

૧-૨-૬

ગા. રક. (ચાંગા)

૧-૩-૦

હેડમાસ્તર સા. (રાંદર)

૧-૩-૦

(લીમડી)

૧-૩-૦

ઈ. સા. પ્રો. ગ્રાહાવાડ.

૧-૩-૦

એ. ઈ. સા. છ.

સચીવરોક. ૧૫-૧૦-૦

૧૮૧-૧૩-૦

પ્રિન્સિપાલ સા. (રાજકોટ)

૧-૨-૦

મહાલ ડ. એ. ઈ. સા.

૧૮-૧૩-૦

જોડેડો નં ૧ બાના

૧-૦-૦

વિ. ડ. એ. ઈ. સરકાર. ૨૨૫-૧૨-૦

પ્રાંતવા ડ. એ. ઈ. સા.

૨૩-૪-૦

૧૨-૧૨-૦ પાલીકા રોક.

પ્રસ્તુતબાના સે. સા.

૧-૨-૦

એ. ઈ. સા.

૧-૩-૦

જોડેડો પાલીકા

૧-૩-૦

સહિય

૧-૩-૦

जे. लूखेधर पुरतकासमगा सेकटरी सा. मुंबाई.	१-३-०
आ. गजराती स्कूल नं. २ (पडोहरा)	१-३-०
जे. नवसारी इ. जे. जे. व. स्कूल.	१-६-०
जे. राजकोट हाथस्कूलना हि. मा. सा.	१-३-०
जे. रा. सा. ड. जे. डी. सा. प्रा. सोराड.	१६५-८-३
जे. रा. सा. ड. जे. डी. सा. प्रा. हावारे.	११४-१-०
जे. इ. जे. जे. व. स्क. (अंकेसर)	१-३-०
रा. श्रीमन्नाथ अमृतबाब (अमदावाद)	१-०-०
जे. रा. सा. अमदावाद वि. आ.	१-३-०
ड. जे. डी. सा.	१-३-०
जे. डेणवल्ली आताता डिरेक्टर सहिअ.	१४-३-०
आ. ज्ञानातनी वि. भावतर	५-०-०
रा. मोहनदास भुसाडीराम (कराची)	१-३-०
जे. दिनेश त्रेनिंगसलेलना हेड.	१-०-०
भा. रा. सा. अमदावाद.	१-०-०
आ. रोसन स्कूलभास्तर सा. (राजकोट)	१-२-०
रा. श्रीनाथर तुणथी (अमरेली)	१-२-०
जे. अत्रेण स्कूलना हेडभास्तर सा. (वागडा)	१-३-०
रा. रामचंकर धरने (मुंबाई)	१-३-०
जे. भाजीनाथा रोडना मुम्प.	११-११-६
कारवाही सहिअ.	११-११-६
जे. रा. सा. सु. इ. वि. ड. जे. डी.	१२-१०-०
नांसदा रोड.	१२-१०-०
आ. ता. स्क. प्रा. (पडर)	३६-३-०
जे. पडोहरा रोड धवागिरीना सेकटरी सा.	१-३-०
जे. रा. सा. सु. इ. वि. ड. जे. डी.	१३५-०-०
जे. गडामर बोधगिरीना से. सा. राजकोट.	१-२-०
जे. रा. जे. वि. इ. जे. सा.	१-३-०
जे. रा. सा. विरमगाम इन्डियाडनी से. सा.	३-६-०
आ. ता. स्कूलभास्तर भावमुप.	२१-१४-०
जे. रा. सा. जे. डी. पडोहरा रोड.	०-१२-०

ગુજરાતશાળાપત્ર.

GUJARAT SCHOOL-PAPER
DECEMBER 1885.

પુસ્તક રજા સુઃ : હીસેઆર ૧૮૮૫. અંક ૧૨ મો.

ગાતાછ બહુ મોટું વુલ નામ તેમ છે કામ :-

કર ખેતે મન હેવતી ખરી ખેતી ધરી હામ

અવુકેમલિકા

પૃષ્ઠ

CONTENTS :

પર્ગ પદ્ધતિ	૨૬૫
પુસ્તકોની પહેાંચ.	૨૭૮
બહેર અપર.	૨૭૯
નિયામોનાં પનામ પત્રક.	૨૮૦

Stow's system ...	265
Notices of New Publications	270
Departmental Notifications ..	276
List of Prizes distributed in Schools	280

(કૃષ્ણવણી ખાતાના દુકમયી)

અમદાવાદમાં

મામાની હવેલીમયે પુનાઈડેડ પ્રિન્ટિંગ અને બનરસ એવરેસ્ટી કંપની
"લિમિટેડ"ના પ્રેસમાં રણજીડલાલ ગંગારામ છાપી પ્રગટ કર્યું.

મૂલ્ય

{ ૩૧ } વરસનો અગાદીપીઠ,
{ ૨૦ } છૂટક એક અંકના

દયાલ અર્થ
વળું.

ગ્રાહકોને ચેતવણી

આપવામાં આવે છે કે ગૂજરાત શોખાપતની કિંમત ટપાલ સાથે ૩૧-૩-૦૦ હાલ છે તેને બદલે આવતા વર્ષથી એટલે સને ૧૯૮૧ થી માત્ર ૩૧-૦-૦ રાખવામાં આવી છે. માટે એ નર્વ શરૂ થતાં પહેલાં અગાઉથી મોકલનારા ગ્રાહકોએ ૩૧-૩-૦૦ હમણે માફક ના મોકલતાં ૩૧-૦-૦ ના મોકલવો.

૨૫-૬-૮૫

સુ. રાજકોટ.

હરિલાલ વલ્લભરામ.

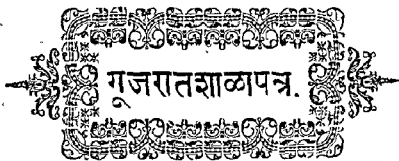
માનેજર-ગૂજરાત શોખાપત.

વાઝમિત્ર.

આ નામની દવા તાવ, ઉધરસ, ભરાઈ આવવું, ઝાડો, કૃમિ, નખખાઈ, આંધકી, સસણી ઉલટી, ઉછાળો, શરીરનું ગળી જવું, પેટનું વધવું એ વિગેરે એકથી પાંચ વર્ષની અંદર થતાં બાળકોને લગતાં તમામ બતના દરદેને દૂર કરી-બાળકનાં શરીરનાં ખાસ ધાને મજબૂત કરે છે, શક્તિ આપે છે. આંધકી અને તેજમાં વધારો કરે છે, આંધલા બોરાકને પસાવે છે. તથા સાફ દમ્ત ઉતારે છે. જે માઆપો પોતાનાં બાળકોને તંદુરસ્ત રીયતિમાં લેવાં ઇચ્છતા હોય તેઓ આગ્રા છે કે પોતાના બાળકોને માટે આ ગોળીનો ઉપયોગ કરવા પાછાત પતિદ રહે. વાપરવાન સુચના ડબી ઉપર આપવામાં આવી છે. દશ અથવા તેથી વધી ડબી સાથે મંગાવજો. તો દેપાસ અર્થે અમારે શિર છે તથા તેને સૂકો દશ ટકાના હિસાબે કમીયન આપવામાં આવજો. કીમત ડબી એકનો રૂપિયો એક તેમાં ગોળી નં. ૧૦૦) ટપાલ અર્થે એકથી દશ ડબી સુધી આતા ચાર નેઓને લોહ એ તે મણિ અમારી પાસેથી રોકડી કીમતે મંગાવી લેવી.

સુ. વામનગર.

વૈદ્ય શાંતી. મણિગંઢર ચોરિદર.

પુસ્તાક ૨૪ મું.

હીસેઆર.

સન ૧૮૮૫.

અંક ૧૨ મો.

વર્ગ પદ્ધતિ.

અમારે વર્ગો પાડી દરેક વર્ગને સાર એક મોટી ઉમરનો સુશિક્ષિત શિક્ષક હોય, ત્યારે તેને વર્ગાનુબંધી શિક્ષણ પદ્ધતિ કે માત્ર વર્ગ પદ્ધતિ જ કહે છે. આ પદ્ધતિનું અર્થ સ્વરૂપ બહાર પાડવાનું માન ડોવડ સ્ટોન છે, અને તે ઉપરથી તે સ્ટોન પદ્ધતિ પણ કહેવાય છે. કેટલાક એને ગાલેરી સિસ્ટમ પણ કહે છે, કેમકે એમાં ગાલેરી બહુજ અગત્યની છે. સ્ટોન પોતે તો એનું ટૂનિંગ સિસ્ટમ એટલે કે જળવણીના પદ્ધતિ એવું નામ પાડ્યું હતું, અને બાણતર નહિ પણ કેળવણી એજ નિશાળનું મુખ્ય કામ છે એ વાત એણે લોકોને પહેલ વહેલી પોકારીને કહી, એજ એની પદ્ધતિનું આસ લક્ષણ છે.

ટૂનિંગ સિસ્ટમનું સ્વરૂપ—૧ હું અને મુખ્ય તો એજ હતું કે મેહેતાજીએ વિશ્વેષ લક્ષ બાણતર ઉપર નહિ, પણ કેળવણી ઉપર આપવું, અને તે કેળવણી પણ માત્ર બુદ્ધિની જ નહિ પણ નીતિ તથા શરીરની પણ અવશ્ય જોઈએ. સ્ટોન ને પદ્ધતિ લખી છે તેમાં તે નીતિના કેળવણી વિષે ઘણામાં ઘણું જીરુસાહિર બાલ્યો છે, અને તે બધું વાળ્યો છે, કેમકે બુદ્ધિના વિસ્તાર કરતાં પણ મુનીતિનો અભ્યાસ એ સંસારમાં ચલક વધારે એવડાયક છે. તેમજ શરીર કેળવણી તર્ફ પણ નિશાળોનું ચિત્ત એમનાર એજ હતો. નિશાળમાં એલ અથવા કસરતથાળા તો એની પદ્ધતિમાં અવસની જ છે.

સમૂહશિક્ષણ માનિટર પદ્ધતિવાળાઓએ કાઢ્યું હતું, પણ તે મહેતાજીનું કામ સુતરું કરવાને માટેજ. પ્રથક શિક્ષણ ત્યારે એકથી યદ્ય શક્યું નહિ, ત્યારે તે ચલાવી લેવાની માત્ર આ જીવિતઓ હતી. માનિટર પદ્ધતિવાળાઓએ માનિટર રાખવાના ફાયદા કેટલાક દીઠા તે ખતાવ્યા, તે પણ સમૂહ શિક્ષણમાં જે આસ ફાયદા રહેલા છે તેની તેમને કાંઈ ખબર નહોતી. સમૂહ શિક્ષણજ શિક્ષણ તરીકે ઉત્તમ છે એમ ખતાવનાર તો મિ. સ્ટોન પહેલ વહેલી હતો. એણે સ્પષ્ટપણે અસરકારક ભાષામાં કહ્યું કે સમૂહના સમભાવથી દરેક બાળકનું મન જેટલું પ્રકૃષ્ટિત તથા ચંચળ થાય છે, તથા સારે કે નહારે માર્ગે ચાલવાને માટે જે જીરુસાથી તે તૈયાર થાય છે, તે આંચક્ય તથા જીરુસા બાળકને એકલું શીખવવાથી કદી પણ તેનામાં ઉત્પન્ન થતો નથી. આજો સંસાર સમભાવને બળે બળવાન છે, અને તે બળ કેળવણીના કામમાં બેશક વધારાનું જોઈએ.

સમૂહસમભાવનું બળ નિશાળમાં સર્વદા વાપરવાના વિચારથી આ પદ્ધતિમાં સર્વોક્ત જવાબ અને સર્વોક્ત વાંચન પર્યંત સમજૂજ નિશાળનું કામ સમૂહમાં થતું.

શીખવવું અને શીખવેલું તપાસી જોવું એ બે કામ જુદાં છે. એ ખતાવનાર પણ પહેલ વહેલી આ પદ્ધતિજ હતી. પરીક્ષા લેવા કરતાં બહુવધું એ મહેતાજીનું પહેલ વહેલું કામ છે અને તે ઉપરજ વિશેષ લક્ષ આ પદ્ધતિ આપે છે. બહુવધાના પાઠ પરીક્ષાના પાઠથી વખતપત્રકમાં જુદાજ નોંધવા માંડ્યા, અને તેનું નામ કથિત પાઠ પડ્યું, વળી એ કથિત પાઠ બહુવધાને અર્થેજ નહિ, પણ માત્ર બુદ્ધિને કેળવવાની ખાતર પણ આપાતા. એને સામાન્ય જ્ઞાનના પાઠ કહેતા.

કથિત પાઠ કે સામાન્ય જ્ઞાનની વખતે છોકરાનું મહેતાજી ઉપર અને મહેતાજીનું છોકરા ઉપર અત્યંત ધ્યાન રહેલું અવશ્યનું છે, અને તે માટે જે ભઠકની યોગ્ય ગોઠવણી કરી છે તેને ગ્યાલરી કહે છે. ગ્યાલરી વિના આ ટ્રેનિંગ સિસ્ટમની નિશાળ ચાલીજ શકે નહિ, અને તે દરેક ઠેકાણે જ તણુ હંમેશાં હોવજ છે.

પ્રદર્શન અને તેથી પણ વિશેષ શબ્દ ચિત્રણની અગત્યતા વિષે શ્રી સાહેબ ડગલે ડગલે લખે છે, અને અગરજો તે વર્ગ પદ્ધતિ સિવાય બીજી

પદ્ધતિમાં પણ એટલાંજ અગત્યનાં છે, તોપણ એ વાત બતાવવાનું માનતો આ અપૂર્વ પદ્ધતિકારનેજ છે. સ્ટોસિસ્ટમ પ્રગટ થયા પછીજ કેળવણી ખરા અને શાસ્ત્રીય પાયાપર આવી. આ રીતે જોતાં સ્ટોની પદ્ધતિ એ એકલી વર્ગ પદ્ધતિજ નથી પણ સકળ શિક્ષણ ધાત્રનો સાર છે. સદાચારની ટેવ પાડવી અને મનના સંસ્કૃતિ શક્તિઓને કેળવવી એ અગાઉ વીસારીજ મૂકવામાં આવ્યું હતું. તોપણ તે કાંઈ પ્રથક શિક્ષણથી થઈ શકે નહિ એમ નથી, અને તેથી વર્ગાનુબંધી પદ્ધતિના જે લાભાલાભ અમે નીચે બતાવીએ છીએ તેમાં તેને ન ગણતાં માત્ર વર્ગ બાંધવાથી જે ફાયદા ગેરફાયદા થાય તેજ ગણાવવા અમે વાજબી ધારીએ છીએ, કે તે ઉપરથી તેનો પ્રથક પદ્ધતિ સાથે વાજબી મુકાબલો થઈ શકે.

વર્ગ પદ્ધતિના ફાયદા ગેરફાયદા. ૧લી ને મોટી ફાયદો તો એજ છે કે સમૂહ સમભાવનું બળ કેવણીના કામમાં વધારાઈ શકે છે. એ બળ કેટલું અગત્યનું છે તે બધા જાણે છે, અને તેથી કોઈ પોતાના જોડાને એકલો ઘેર બણાવતા હોય, તોપણ તે વખતે તેને બેચાર સાથી હોયતો વધારે સાફ એમ બધા સમજે છે, જેમ સાથીઓ વધારે તેમ આ સમભાવ બળ વધારે એમાં કાંઈ શક નથી, પરંતુ એ સમભાવ બળને મુમાર્ગે દોરવનાર જે મહેતાજી તેનું ખરાખર ધ્યાન તે સમૂહના દરેક જણ ઉપર ક્યાં સુધી આપી શકાય તે ઉપર તેનો નિશાનમાં ફાયદો ગેરફાયદો યથા આધાર રાખે છે.

જો જોડા સરખા જ્ઞાન અને શક્તિના હોય, તો તો ગમે એટલા હોય તો પણ તેમને અનુસરતું શિક્ષણ આપી શકાય. સરાસરી સરખા જ્ઞાનનો વર્ગ બાંધી શકાય ખરો, પણ શક્તિ તે બધાની સરખી હોવી એ અસંભવ છે. મોટી નિશાનમાં સરખા જ્ઞાનના માળીશક જોડા સહેજ મળી શકે, પણ તેમાં જોવા નહીંયું તો દરેક સારી બુદ્ધિના, વીર્યક મધ્યમ બુદ્ધિના, અને પાછા દરેક છેક કનિષ્ઠ બુદ્ધિના માત્રમ પડશે. આ બધાનો વર્ગ બાંધી બધાને બેળા શીખવવાથી ઉત્તમ અને કનિષ્ઠ બંનેની ખરાબી થાય છે. બધા હાલ મધ્યમ બુદ્ધિના નીવડે છે એમ જે અહિંયા તેમજ ઇંગ્લાંડમાં ફરીવાર ઉઠે છે, તેનું કારણ આ પ્રમાણે વર્ગ પદ્ધતિમાં બધાનેજ

એકી લાકડીએ હાંકવાથી થાયછે, અને લોકો કહેછે કે અસલ પ્રયત્ન પદ્ધતિમાં એમ થતું નહિ, અને તે કારણથીજ તે સત્તે થોડા પણ અસાધારણ સ્થાન શુદ્ધિવાળા પુરુષો નીકળી આવતા હતા.

આ કહેવું ઘણેક દરબજે અરૂંછે, પણ અમે ધારીએછીએ સ્ત્રીઓ દુકડીઓ પાડવાની શક્તિ મના કરતો હતો, તો પણ જો શિક્ષક એક વર્ગની ત્રણ દુકડી પાડી મોટા વિષયોમાં તેનું શિક્ષણપરીક્ષણ બૂંદ બૂંદુજ લે, અને એ રીતે પોતે એક દુકડીમાં રોકાએલો હોય ત્યારે બીજી દુકડીઓમાં હલકા વિષયો (જે માત્ર ગોખણ કરાવવા તપાસવાનાજ હોય) તે માનિટરે હસ્તક પોતાની નજરે આગળ લેવડાવે, તો ઉપર લખેલાં નુકસાનો થવાનો જરા પણ સંભવ રહે નહિ, અને પરસ્પર પદ્ધતિનો પણ યોગ્ય ઉપયોગ થઈ શકે.

ગમે તેમ કરો, પણ વર્ગાનુબંધી પદ્ધતિજ મહેતાજીના કામને સરલ તથા રસ બધું કરેછે. એકેકને બણાવવા તથા તપાસવામાં જે કુટાણા બરેલી મહેનત રહેલી છે તે ગમે એવા ઉત્સાહી અને દ્વાનતદારી વાળા મહેતાજીથી પણ થઈ શકે નહિ. એકનું એક સમજાવવાનું કે પૂછવાનું હોય, તો તે બધાને ભેળુંજ સમજાવવું કે પૂછવું એ સ્વાભાવિક રસ્તો છે, અને તેથી અગરજે વર્ગ પદ્ધતિમાં ઉત્તમ કનિષ્ઠને કેટલુંક નુકસાન થતું હશે, તો પણ તેના હકમાં એ બધું જોતાં પ્રયત્ન શિક્ષણ કરતાં વધારે ફાયદો થતો હશે એમાં અમને કાંઈ શક નથી. તે છતાં જો જરૂર પડે તો વર્ગના અતિ ઉત્તમ અને અતિ કનિષ્ઠ છોકરાને દહાડામાં કેટલોક વખત પ્રયત્ન શિક્ષણ મળે એવી ગોઠવણ કાંઈ તજવીજથી કરી શકે, તો એ નુકસાન પણ નહિ જોવાનું થઈ રહે.

આ પદ્ધતિની સામા બીજી એક વાંધો લેવામાં આવેછે તે એવાછે કે સમૂહ ઉપરજ લક્ષ રાખવાથી પ્રત્યેક ઉપર વિશેષ લક્ષ અપાતું નથી, અને તેથી તે પ્રત્યેકની અભ્યાસ, સ્વભાવ, તથા શુદ્ધિ તપાસી જે ઉપાયો લેવા જોઈએ તે કાંઈ પણ લક્ષ શકાતા નથી. અરૂં જોઈએ તો આ દોષ વર્ગ પદ્ધતિનો નથી, પણ વર્ગ જોઈએ તે કરતાં બહુ મોટો રાખવાનો છે. અમે જે ઉપર દુકડીઓ પાડવાની સૂચના કરીએ તેમ કરવામાં આવે, તો

આ હરકત દૂર થાય, અને તેની સાથે વર્ગ પણ મોટો રાખી શકાય. વર્ગ તો કાંઈ પણ મોટો રાખ્યા વિના છૂટકો જ નથી. કાંઈ દશબાર જોકરે અંકકો શિક્ષક રાખવો મોટી નિશાનમાં પરવડી શકે નહિ.

એથી પણ મોટો વાંધો આ પદ્ધતિ સામા એ છે કે એમાં શિક્ષકના જ સમજના પ્રવર્તન ઉપર ધોરણ રાખવામાં આવ્યું છે. જોકરને બહુતર સરળ કરી આપવાથી તેની જુદી પોતાની તર્ફનો વિચાર કરવામાં કે પોતાની જાણે મહેનત કરવામાં મંદ પડી જાય છે. તેમજ બહુતરમાં કારણ બાગ વધારે સમજતા થતા હશે, પણ જેમાં પંડે મહાવરો કરવાની ઘણી જરૂર છે, તેવી બાબતોમાં તેઓ કાચા રહી જાય છે. વાંચન, લેખન, હિસાબ ગણવા વિગેરે કામ એ જોકરાઓ જોઈએ તેવી ઝપટ અને સફાઈથી કરી શકતા નથી, અને તેમાં ભૂલો પણ બહુ કરે છે. આ ટ્રેનિંગ સિસ્ટમનો નહિ, પણ શિક્ષકનો દોષ સમજવો. કથિત પાઠ આપી તે સંતોષ પામે, અને તે વળા જે શીખ્યું તેનો મહાવરો જોકરા પાસે કરાવે નહિ, તો બેથક બધું કાચું રહેજ, વળી, જેમ જેમ જોકરાં મોટા થતા જાય તેમ તેમ તેને સમજવાનું આધું કરતાં જઈ તેઓ પોતાની જાણે મંદ અને મિથ્યા પછી જ્યાં અટકી પડે ત્યાંજ તેને મંદ કરી એની રીત વધારે તે વધારેજ રાખતા જવું જોઈએ. પાઠશાળાની કેળવણી અથવા તેથી પણ પેલી તર્ફની કેળવણી જે આત્મી અભ્યાસ તેને માટે યોગ્ય કરવા તર્ફ બેથક બાળકની કેટલીક ઉમર પછી અશુભ લક્ષ રાખ્યા જવું એ અગ કબુલ કરીએ છઈએ, અને તેમ કરવાને તથા વર્ગ પદ્ધતિને કશો પણ વિરોધ નથી. વિવેક વિના કોઈ પણ પદ્ધતિથી નુકસાન થાયજ છે, પણ તે માટે તે પદ્ધતિનો દોષ કાઢવો એ કદી પણ વાજબી કહેવાય નહિ.

આ રીતે અમે ત્રણ પદ્ધતિના ૨૧૨૫, તથા કાયદા ગેરકાયદા બતાવી ગયા. એ બધામાં ટ્રેનિંગ સિસ્ટમ સર્વોત્તમ છે. બહુતર એજ કાંઈ કેળવણી નથી એ મહાત્મજ જે એણે પ્રસિદ્ધ કર્યું તે સમજી પદ્ધતિઓએ સ્વીકારવા જોગ છે. તેમજ જુદીની સાથે ન્દાતિ તથા શરીરના કેળવણીના પણ તેટલીજ અથવા અર્ધ કદીએ તો વધારે જરૂર છે એ વાત પણ હાલ સમજાએ કબુલ રાખી છે. બહુતર ઉપરાંત જુદી કેળવણીના આસ પાઠ રા-

ખવા નોંધએ એ એક બહુજ કિંમતી બલામણ છે, અને બુદ્ધિકેળવણીને માટે સૂચક પદ્ધતિજ યોગ્ય છે. બાળકની નિથાજે તો બેથક આ સઘળાં નિયમોને બિલકુલ અનુસરતીજ હોવીજ નોંધએ, અને કિચાર વવના વિદ્યાર્થીઓને માટે પણ વાપરતાં આપડે તો એજ પદ્ધતિ ઉત્તમ છે. નાના બાળકને કાચ કે પતાસાનો પાઠ આપીએ છીએ, તેવાજ પાઠ મંહેતાજ મોટી ઉમરના છોકરાને આપે તો બેથક તે કેવળ નિરપયોગી અને નુકસાની બરેકું પણ છે, પરંતુ એમાં મહેતાજ સિવાય બીજા કોઈનો વાંક નથી. ખગીજ, ભૂરતાર, રસાયન, યંત્રશાસ્ત્ર વિગેરે શાસ્ત્રોના પ્રવેશક પાઠ સામાન્ય જ્ઞાનની પદ્ધતિ ઉપર આવા છોકરાઓને તો આપવા નોંધએ, અને એ પ્રમાણે સૂચક પદ્ધતિએ પ્રવેશ કરાવ્યા પછી ગ્રંથોના બ્યાખ્યાનમાં નાંખ્યા હોય, તો થોડા વખતમાં પાંકે પાંકે એ વિદ્યાઓમાં નિપુણ થાય. તેમજ આ પગથીએ ઉપર કહ્યું તે પ્રમાણે છોકરાઓને પ્રથક પણ પોતાની મેળે મથવાનો મહાવરો પણ અવશ્ય પાડવો નોંધએ. આ પ્રસંગે પરસ્પર સહાયતાનો પણ કેટલોક ઉપયોગ કરી શકાય, અને તેમ કરવાથી તેના પણ જે આસ લાભ છે તે મળી શકે. મતલબ કે ત્રણ પદ્ધતિઓનું યોગ્ય મિશ્રણ કરતાં મહેતાજને આવડવું નોંધએ, અને તેમ તે કરે સારેજ મન રૂપી અમૂલ્ય વસ્તુને ખીલવવાનું પરમપૂજ્ય કામ પર-મેઘરે તેને સોંપ્યું છે તેમાં તે પૂર્ણ નથ મેળવી કૃતાર્થ થઈ શકે.

પુસ્તકોની પહેંચ.

ભગવદ્ગીતાનું ગૂજરાતી ભાષાંતર મૂળ તથા અન્વય સાથે બદ બળદેવરામ કૃષ્ણરામ છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્યું છે તેની એક પ્રત અમને મહેંચી છે. ભગવદ્ગીતા ઉપર અનેક ટીકાઓ થઈ છે અને દરેક ટીકાકારે પોતા પોતાના મતની અનેક ખેંચતાણો કરી છે, પણ અત્રે તેમ ન કરતાં સરળ અર્થના સ્પષ્ટીકરણ ઉપરજ મુખ્ય લક્ષ આપ્યું છે એ નોંધ અમે ખુશી થયા છીએ, અને તેથી પણ વધારે સારું તો એ કર્યું છે કે કેવળ અન્વયાનુસાર અનુવાદ પણ તેની સાથે આપ્યો છે. આ પુસ્તક વિશેષ

ધર્મની સાથે નિકટનો સંબંધ રાખનાર હોવાથી અમે કાંઈ વિશેષ વિવેચન કરી શકતા નથી, પણ એટલું જ કહીએ છીએ કે બાપાંતર શુદ્ધ, સરળ, અને અમે જોયું છે તે ઠેકાણે તો યથાર્થ થયેલું માલમ પડે છે. છપાઈ પૂરું સુંદર છે. પૂર્વણી દાખલ ધર્માદિ ચાર ઉપનિષદનાં પણ મૂળ સહિત બાપાંતર એમાં આપેલાં છે. એની કીમત રૂ. ૫) રાખેલી છે તથા તે મુંબાઈના બુકસેલર મંડિત જ્યેષ્ઠરામ સુકુંદળની દુકાને મળે છે.

શિવગીતા બાપાંતર. વિચારે ઉપર પ્રમાણે જ. એ બાપાંતર રા. રા. છોટાલાલ નરસિંરામ બદે કરેલું તથા દ. ઓધવજી વહાલજીની કુંપનીએ છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્યું છે. કીમત રૂ. ૧)

સુરેષ ચરિત્ર. આ પુસ્તક તથા કર્તા વિલક્ષણ જણાય છે. એ નાટકરૂપમાં લખાયેલું છે, અને નાટક રીતે પણ કેટલોક રસ ધરાવે છે, પણ મુખપૃષ્ઠમાં સુરેષચરિત્ર એ નામની સાથે “સ્વાત્માનુભવાઈ માર્ગ દર્શક અદ્ભુત પ્રક્રિયા” એમ લખ્યું છે તે પ્રમાણે જ એ ગ્રંથનો અંતરગત ઉદ્દેશ ધર્મસાનની અર્ચા એ છે, અને તેથી એ વિષયનું પણ અમે યથાવિવેચન અત્રે આપી શકતા નથી. લખનાર વિચારવંત, બહુ મુત, ઉત્સાહી, અને સ્વચ્છદિવાન જણાય છે, અને તે હાલ ડોહાળાતા સુધારાના અનેક વિષયો એમાં પ્રૌઢ તથા સંક્ષિપ્ત શૈલીથી નાટકનો રસ સામવતો થકો બહુધા સંરક્ષક પણ ગંભીર બુદ્ધિથી અત્રે રચે છે. નામ પ્રગટ કર્યું નથી અને તેમ છે તો અમારે અમારી અટકળ ચલાવવી નિયત્રયોગ્ય છે. વડોદરેથી એ પુસ્તક અગ્રસાધક અધિકારી વર્ગ એ નામથી પ્રગટ થયેલું છે.

દલપતસતસાઈ. આ ચોપડી છપાવાને કેટલાક માસ થઈ ગયા છે અને તે આપણા લોકપ્રિય કવિ દલપતરામની કૃતિ હોવાથી એ વિષે વધારે બોલવું એ નિરર્થક છે. દોહરા, શ્લોક, કે કોઈ જાતના પણ સાતસૈં છંદને સમ્પ્રથતી અથવા સતસાઈ કહે છે. વ્રજભાષામાં બિહારીલાસ અને વંદની સતસાઈઓ બહુ જ પ્રસિદ્ધ છે. આ સતસાઈ વંદની ૮૫ ૭૫ ઉપર એટલે દ્રષ્ટાંતિક છે. અર્ધાંક દુહા પહેલાના અને અર્ધાંક નવા કરેલા જણાય છે. નવાના કરતાં જૂના બેશક બહુ સારા છે. અમે ધારતા નથી કે

એ ઉત્તર અવસ્થાનું પરિણામ હોય, પણ એ વૃદ્ધ કવિરાજ આજકાલ પોતાની કવિતા બનાવવામાં નોંધએ તેટલી કાળજી રાખતા નહોય એમ અમારા જોવામાં કેટલાક વખતથી આવ્યું છે, અને તેને માટે બહુજ દિલગીર છીએ. તે છતાં આ પુસ્તક સમગ્ર રીતે જોતાં વાંચતાં ગમે, એવું અને બોધકારક છે, અને આજ રાખએ છીએ કે જે લોકને દલપતકાબ લવું પરવડતું નહિ હોય તે આપણા કવિની આ પ્રસાદી તો રાખી શકે. આપણી બાધામાં અત્યાર મુશી એકજ સતસદ્ બખાએલી છે, અને તે પણ હમણા યોગજ વખત ઉપર મહુવાવાળા કવિ વલ્લભદાસ શેઠની તર્ફથી. આ બે સતસદ્ બખા મુકાબલો કરવા જોગ છે પણ રથળ મંકીયને લીધે નાચાર.

કાવ્યકૌસ્તુભ, દ્વિતીય ભાગ. કાવ્યકૌસ્તુભના પ્રથમ ભાગથી કવિ જુલાખીરામ એટલા પ્રસિદ્ધ થયા છે કે આ દ્વિતીય ભાગ તેમની તરફથી પ્રગટ થયો છે એમ કહેવાના કાંઈ જરૂર નથી. આ બીજો ભાગ પહેલાના જોવાજ સાત્તુર્થ શૈલીની પણ સરળ અને વાંચતાં મીઠી લાગે એવી કવિતા થી બરેલો છે. કલમ છત્રીથી એમાં સૌથી સરસ લખાએલી છે, પાછલો ભાગમાં કથનબોધ બત્રીથી જેવી રમતી રમુજ આપનારી હતી તેવીજ અહીંયા બીજી કથનબોધ બત્રીથી છે. લાગણીએને કાંઈક ઉશ્કેરે એવી કવિતા બાળલગ્ન બાવીશીમાં કેટલીક છે. બ્રહ્મભોજ વિષય અમને બિલકુલ પસંદ પડતો નથી. પ્રિયા પ્રેમપત્રિકા એ શૃંગાર વિષયક કવિતા છે. એમાં રસ કરતાં શબ્દમાતુર્થ ઉપર વિશેષ લક્ષ આપેલું છે, અને અંગરે જો એ પદ્ધતિ અમને પસંદ નથી, તોપણ ઇનસાફની રાહે કહેવું નોંધએ કે એમાં કવિ જુલાખીરામ કેટલીક ચમકો યોજા છે તેવી અદ્વાપિ કોઈપણ ગૂંજરાતી કવિએ યોજા નથી અને તેમ કરતાં એણે કાંઈ વધારે અંચતાણુ પણ કરી હોય એમ નથી. સમસ્યા પૂર્વિનો ભાગ પણ રમુજ છે.

નવલ પહેલું. અથવા; વીરા ધીરાની દેશ કલ્યાણી વાર્તા. બનાવનાર દેવશંકર ઉદયરામ દવે, મહેતાજી બધેલી, આ લખનારની સ્વબાવિક બુદ્ધિજ વાર્તાદિક વિષયોને અનુકુળ હોય એમ જણાય છે. વર્ણન કરવાની તેમજ સંકળનાયકિત સારી છે, અને શેક્ષી એવી સરળ મુદાનેજ

વળગી રહેનારી, તથા રસ બરી છે કે માત્ર કરણધેલાં સિવાય કોઈ પણ તાર્તીના પુસ્તકની હારમાં અમે આ એના પ્રથમ પ્રયત્નને પણ મૂકતાં આચકો ખાતા નથી. અમને બોલેલા છે કે ને એ લખનાર. રૂપકના અંતર્પટને આધુ પટકી શુદ્ધ વાર્તાનીજ ઘટના પાછળ પોતાની શક્તિ વાપરશે, તથા ઈંગ્રેજી ભાષાની થોડીક સારી સારી “નાવલો” સાંભળીને તેના સ્વરૂપનો વિચાર કરશે, તો જતે દહાડે તે આપણી ભાષામાં એક ઉત્તમ નવલકાર થઈ પડશે એમ અમને લાગે છે. આ વાર્તામાં પટાંતરે રાજ-કિય વિષય હોવાથી અમે એનું એવે વિવેચન કરી શકતા નથી, અને ઉપર ને અભિપ્રાય આપ્યો છે તે માત્ર શુદ્ધ વાર્તા દાખલજ આપ્યો છે આ પુસ્તકનાં પૃષ્ઠ ૨૬૮ તથા કિંમત રૂ. ૩૧) છે.

કૌતકમાલા. બનાવનાર લોબડીવાસી ગણેશજી નેહાભાઈ કાઠીયા-વાડ એજન્સી વકીલ. એમાં આપણા લોકમાં દુચકા અથવા રમુજ દાખલ ખોલાંતી નાની નાની વાર્તાઓની સારો સંગ્રહ કર્યો છે, અને અમે આશા રાખીએ છીએ કે તે બધા વાંચનારને બેઘડી રમુજ આપ્યા વિનાનહિ રહે. આ કૌતક માળાનો પ્રથમ ભાગ છે, અને તેથી ને બીજો ભાગ કાઢવાનો સમય આવે તો એ સંગ્રહ કરનારને અમારી એટલીજ સલાહ છે કે નકામો વિસ્તાર ન કરતાં તથા ડગલે ડગલે બોધક રૂપ ધારણ ન કરતાં સુદાની ને વાત હોય તેનુંજ રસ બર્ધુ પણ સંક્ષિપ્ત વર્ણન આપવા ઉપર વિશેષ લક્ષ રાખવું, અને તેમાં બનેલાં મુધી તેવે પ્રસંગે લોકો નેવી ભાષા બોલે છે તેવીજ વાપરવી. આમ કરવાથી વાર્તાઓ વધારે રસબરી તેમજ ખરૂં ચિત્ર આપનારી થઈ પડશે. આ પુસ્તક જેમ અંદરથી તેમ બહારથી પણ ઘણું આનંદ દાયક કર્યું છે. સોનેરી પૂઠાવાળાની કિંમત રૂ. ૩૧ પિયા જે રાખી છે તે એનું કદ (૩૧૪ પૃષ્ઠ) તથા સુંદર બાંધણી તક નોતાં કાંઈ વધારે નથી.

નૃષકટિક નાટક સાર.—સંસ્કૃત ભાષામાં આ આદિ તેમજ રંગભૂમિને રસ ંચળ કરી નાંખનારું એક સાદું નાટક છે. એ અતિ લાંબુ હોવાથી તેનું સારભૂત ભાગાંતરે ગુજરાતીમાંદા. દમોદર રતનસી સોમાણી એ પ્રસિદ્ધ કર્યું એ ઉદાપણનું કામ કર્યું છે. ગદ્ય અને પદ્ય બન્નેમાં ભાષા

શુદ્ધ, સરસ, તથા સરળ, વાપરેલી છે. આ નાટકનું ભાષાંતર એ અમે ગૂજરાતી ભાષામાં અગત્યનો વધારો ગણીએ છીએ. બીજા પણ કેટલાક સંસ્કૃત નાટકોનો તર્જુનો આવી શુદ્ધ અને સરસ ભાષામાં થાય, તો અમે ધારીએ છીએ કે હાલ જે નાટક નામે નાકકટોનો પ્રસાર દેશમાં ચાલ્યો છે તે કાંઈ સુધારાપર આવે ખરો.

સગાળશાહ.—એ સંબંધી દેશમાં અત્યાચારની જે કહાણી ચાલે છે તે સર્વેના જાણમાં છે. એને ટીપીટપેરી બગસરાના તાલુકા માસ્તર મયારામ રધુરામ યાસિકે એક પચાશક પાનાની વાર્તા ઉભી કરી છે. એમાં અમને કાંઈ પણ વખાણવા જેગ નજરે આવતું નથી. એ કરતાં તો “શે ક શગાળશાહ સાધુને સેવે” એ પદોજ વધારે રસ ભર્યા લાગે છે, અને એ વાતમાં જે કુબોધ રહેલો છે તે તો કાંઈ પણ ટાલેલાથી દૂર થાય એમ નથી.

આર્યરમણીરત્ન.—શ્રીનારાયણ હેમચંદ્ર પ્રણીત આ ગ્રંથકારની વિદ્વતા, હોંસ, અને શૈલી સર્વેને માલુમ છે એટલે તે બાબત અધિક બોલવાની કાંઈ જરૂર નથી. એમાં આર્ય દેશમાં થઈ ગયેલી કેટલીક ગુણવાત સ્ત્રીઓનું સંક્ષિપ્ત ચરિત્ર રસભરી હિંદી ભાષામાં આપ્યું છે.

સત્યવંતી આખ્યાન. બનાવનાર કારીગર જહાન મહમદ વિ. નુરમ હમદ. આ એક ઉઠાંગ વાર્તા છે, અને કત્તી સુસજ્જમાન છે. એ વાત લક્ષમાં રાખીએ તો ભાષા ધણો શુદ્ધ અને સરસ છે. સામાન્યપણે જોતાં પણ લખનારમાં રસીકતા છે, પણ વસ્તુ સંકળનાનું કાંઈ પણ જ્ઞાન ન હોવાથી, સમગ્ર વાર્તા શાણા માણસને હસવું આપે એવી થઈ પડી છે.

કમળાખ્યાન.—યાને, એક સુધરેલા દંપતિના પ્રેમનો ખરો ચિતાર. રચનાર કવિ જેસંગભાઈ ત્રીકમદાસ પટેલ-સામળભટ્ટની તરેહપર આ પદ્ય-બંધ વાર્તા છે, અને આ સુધારા વિષયની છતાં પણ તેના જેવીજ વાંચનારનું ચિત્ત આકર્ષે એવી છે. વસ્તુસંકળના વિષે ન બોલતાં આ કવિના આવા આ પ્રયત્ન પ્રયત્ન સમે એટલુંજ બોલવું અમે ઉચિત ધારીએ છીએ કે એની શૈલી સરળ અને અર્થલક્ષી, તથા પદ્ય પ્રબંધ કોમળ તથા સુસાધ્ય જણાય છે, એ કવિના ભવિષ્ય કૃતિને માટે આ લક્ષણો ધણાં શુભ છે, અને તેથી અમે એને બલામણુ કરીએ છીએ કે સરળતા એ

આલ્યા જતાં છતાં પણ જોડણી, અર્થ, બંધ વિગેરે બાબતમાં એણે આ પુસ્તકમાં જેમ કેટલોક જે ફિકરાઈ દર્શાવીછે તેથી ન રાખતાં શુદ્ધ રીતની સાથે વધાર્યતા પણ ગ્રંથકારને એટલીજ અગત્યના છે એમ જાણવું.

કવિ નાગજીનું જન્મ ચરિત્ર અને સદીક સુખોષ કુંડળિયા કાવ્ય. આવા મોટા લાંબા નામવાળી ચોપડી છપાઈ તો ઠીકછે, પણ એમો શા ખપ હતો તે અમે કાંઈ સમજી શકતા નથી. નાગજી કવિ દાખલ નહિ પણ બધિય કહેનારા બટ દાખલજ કાઠીયાવાડ તથા કચ્છના કેટલાક બાગમાં પ્રસિદ્ધ છે. એણે કેટલીક સુદત સુધીના દરેક વર્ધના કૃષ્ણદેશ દેખાડનારા કુંડળિયા બનાવ્યાછે, અને તે જો છપાવ્યા હોત તો તે વાતના નિસ્તાસુઓના અર્થે છે એમ કહી ચકાત, પણ ખીજા વિષયના ખોટી દિફરતાની બાધાની, તાલ કે બંધનું જેમાં કાંઈ ઠેકાણું મળે નહિ એવી, અને અર્થ કે રસની કેવળ વધાર્યતા રહિત, માલ વિનાની કેટલીક કવિતાઓ આમા એકઠી કરીછે તે કાંઈ પણ ઉપયોગની અમને લાગતી નથી. તેમજ નાગજીના જન્મ ચરિત્રમાં પણ શા માત્ર હોય ? આ કરતાં તો ગત વર્ષના કુંડળિયા અને તેમાં લખ્યા પ્રમાણે કેટલે દરજ્જે બન્યું હતું તે ઇતિહાસ ઉપરથી દર્શાવ્યું હોત તો વધારે સારું થાત, અને એથી પણ વધારે સારું તો એજ હતું કે ખીજાકોઈ દેશોપયોગી તથા સુખોષદાયક વિષય ઉપર પોતાનો વખત રોકવો હતો.

શિવકવચ ભાષાંતર મૂળ શ્લોક સહિત. ભાષાંતર કર્તા રા. રા. ઊટાલાલ નરભેરામ બટ.

જ્ઞાનખોષ પ્રકાશ. છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર મણિભાઈ હરલાલ મહેતા. જ્ઞાનબક્તિવિષયના ચોડાંક સામાન્ય પદનો આ સંગ્રહ છે.

શ્રી ભાષી વિજ્ઞાસ, એ ત્રિષ અમે અમારો વિચાર એક વખત આપી ચૂક્યા છઈએ.

વૈરાગ્ય માહિતી. બનાવનાર રાવળ દેવચંકર રામચંદ્ર. એમાં માહિતી જદ પડે આ દહ-સણબંચુર છે એ બાબત કેટલોક ઠીક બોધ કર્યાછે, અને કવિતાની રચના પણ બધું જોતાં સારી છે.

ધર્મરોપાસના. બનાવનાર ઉપર પ્રમાણે. આ કવિતા પણ ઠીક છે.

અંકગણિતની રીતો ને તેનાં કારણ. છઠા ખોરણના વિદ્યાર્થીઓ અને ટ્રેનિંગ કાલેજના સ્કાલરોના ઉપયોગ સારે રચાને પ્રસિદ્ધ કરનાર મિ. વિઠ્ઠલદાસ ધનજીભાઈ. કિંમત આનાં ૬૦.

ઠાઠીયાપાઠ / તથા અંબાઈ-છલાકાની બુગોળના સાર અને પહેાંચ્યા છે. આ પ્રસંગે અમારે આ ખાતાના અમારો વાંચનારાઓને યોદ્ધાવડાવું જોઈએ કે ઉપરીની રજા સિવાય નિશાળમાં કોઈ પણ પુસ્તક અલાવવાનો મહેતાજીને અપસાર નથી.

દેશી નામાનો ભોમીયો. રચનાર જાદવજી માધવજી ગાંધી. મહેનત સારી લીધેલી જણાય છે, પણ નિશાળના ઉપયોગને સાર જોઈએ તે કરતાં કે બહુજ વધી ગયું છે.

માધવ નિદાન. પ્રસિદ્ધ કરનાર ઠા. જેરામ વિ. રઘુનાથ. વૈદ્યકના શાસ્ત્રીશાસ્ત્ર, નિદાન (રોગની ઉત્પત્તિ વિગેરેના કારણો સમજવાં તે) અને ચિકિત્સિત (ઔષધ વિચાર) એવા ત્રણ મુખ્ય ભાગ છે. એમાં પણ નિદાન સૌથી વધારે ઉપયોગી હોવું જોઈએ એમાં કાંઈ શક નથી. નિદાન વિષે માધવનો આ ગ્રંથ પરમપ્રમાણ ગણાય છે. સંસ્કૃતમાં આવી એક કહાણી છે કે નિદાનેમાધવશ્રેષ્ઠઃ સૂત્રસ્થાનેતુવાગ્મટઃ ॥ શારીરેસુશ્રુતઃ પ્રોક્તશ્ચરકસ્તુચિકિત્સતે ॥ આવા ગ્રંથનું મૂળ સહિત ગૂજરાતી ભાષાંતર ઠા. જેરામ કરી તમામ વૈદ્યવર્ગને તથા તે વિષયના નિષ્ણાસુઓને ખેતક બહુજ ઉપકૃત કર્યો છે. આ ભાષાંતર ઘણે દરજ્જે શુદ્ધ તથા બધાથી સમજાય એવું છે. પાછળ સુત્રતમાંથી જે પરિશિષ્ટ મૂક્યું છે તે તો અરે અરે જુઃમુત છે.

સરકારી જાહેર ખબર.

જાવક નં. ૧૦૧ સને ૧૮૮૫-૮૬

રાજકોટ ટ્રેનિંગ કાલેજની સને ૧૮૮૫ ની સાલની પ્રવેશક પરીક્ષામાં પાસ થયેલા ઉમેદવારોનું પત્રક.

નંબર. નામ. ક્યાં બહોલો. નંબર. નામ. ક્યાં બહોલો.

- ૧, ચાંપથી શુભાખચંદ લીમડી. નં. ૨. ૨ નરભિરામ મહાદેવ સિંહાર.
- ૩ કુલબજી નાગર સાંઠકાખનેલીખડી નં. ૧. ૪ બવાનીશંકર નારણજી સિંહાર
- ૫ પ્રાગજી વલ્લભ દસાડા. ૬ દામોદર કરસનજી મેંગણી અને ખીરસરા
- ૭ મણિશંકર ઉમિયાશંકર વઢવાણ. ૮ છગનલાલ તલકચી લીમડી નં. ૧
- ૯ ચત્રબૂજ માણેકચંદ લખતર. ૧૦ કાળીદાસ મહાશંકર સાવલા.
- ૧૧ દીપચંદ ગોપાળજી જસદણ. ૧૨ ધનજી કુંવરજી લીમડી નં. ૧
- ૧૩ ધનજી પ્રભુરામ માંમરોળ. ૧૪ ખીમજી ગીગા ખોટાદ.
- ૧૫ કલ્યાણજી બલુશંકર સુડા. ૧૬ ડાહ્યાબાઈ હરચંદ ખજોલ.
- ૧૭ નાગરદાસ ડાકરચી. દસાડા. ૧૮ મોહનલાલવરવાબાઈ ખજદાણા
- ૧૯ ખુશાલ બાઈશંકર લીલાપર. ૨૦ જીવરામ મુંદરજી ખોટાદ.
- ૨૧ પ્રભુરામ ઇશ્વર. લીમડી નં. ૨ ૨૨ નજરઅલી ડાહ્યા. વરતેજ.
- ૨૩ મણીશંકર મોતીરામ લોલાપર. ૨૪ કીશોરદાસ પીતાંબર ચોઈલા.
- ૨૫ વીરચંદ નેસિંગ લખતર. ૨૬ વહાલજી ગીગા ધાંધળી.
- ૨૭ લલુ બાઈશંકર પાણસિણા. ૨૮ વ્રજલાલ કાળીદાસ લીમડી નં. ૧
- ૨૯ દયાળજી વહાલજી દૂધરેજ. ૩૦ હરખજી હરિ લીમડી નં. ૧
- ૩૧ કીપાશંકર છગન સુડા. ૩૨ નરભિરામ રંગનાથજી હળવદ.
- ૩૩ મોતીરામ જગજીવન સીયા. ૩૪ મુંદરજી ત્રીભાવન સીયા.
- ૩૫ રૂપાબાઈ દેસજી મુળી. ૩૬ વજેશંકર ડાહ્યા મોવૈયા.
- ૩૭ વલ્લભરામ મોહનજી. રાજકોટ- ૩૮ ગંગારામબવાનીશંકર. ચરાડવા.
- તાલુકો. ૩૯ દીવેશ્વર કહાનજી. ખજદાણા.
- ૪૦ કેશવજી ગૌરીશંકર વરળ. ૪૧ જઠાશંકરદીવેશ્વર. લીમડી નં. ૧
- ૪૨ દયાશંકર પ્રદ્યોત્તમ હડાળ. ૪૩ અદા શવા રામપુરા.
- ૪૪ ગીરજાશંકરમયારામ. વાઘણીઆ. ૪૫ ઉમેદચંદખીમજી. પાણસિણા
- ૪૬ મહેશ્વર હરીબાઈ ચોઈલા. ૪૭ નાગર જગન્નાથ. ખોટાદ.
- ૪૮ રંગનાથ બાઈજી. પાણસિણા. ૪૯ કરસનજીજીવરામ ખજદાણા.
- ૫૦ તુળશી નાગરદાસ. ખજદાણા. ૫૧ જગજીવન ત્રીકમજીમાંમરોળ
- ૫૨ ચિવલાલ મોરારજી લખતર. ૫૩ કેશુશંકર કેશવજી. રાજકોટ
- ૫૪ દેવશંકર બવાનીશંકર. દૂધરેજ. તાલુકો.

ફી આના બાર, ફરીથી દાખલ થવાની ફી રૂ. ૨), તથા માસિક ફી પહેલાથી ત્રીજા ધોરણ સુધી રૂ. ૩૧), તથા બાકીના ધોરણોમાં રૂ. ૨) પ્રમાણે છે, તે તથા આગલી સ્કૂલનું સરટિફિકેટ લઈને આવવું.

ઈબ્રાહિમ મહંમદ સૈયાણી,

હેડમાસ્ટર હાઈસ્કૂલ.

નડીઆદ.

નિશાળોનાં ઇનામ પત્રક.

પ્રાંત કચ્છ.

(પાછલ પૃષ્ઠ થી.)

જાઓ. ઠક્કર મથુરાદાસ લક્ષ્મીદાસે પોતાની પુત્રી ધેર પુત્રનો જન્મ થવાથી તમામ ઊંચકાએને રૂ. ૨૫ નાં પતાસાં આપ્યાં, કારકુન દયારામ રતનજીએ પોતાના વીહીવાની ખુશાલીમાં રૂ. ૪૫ પતાસાં આપ્યાં, કસ્ટમ કારબારી રા. વાલજી ટોકરસાએ રૂ. ૧-૬-૦ પતાસાં બટ મુરજી નાગરજીએ રૂ. ૧) પતાસાં આ. માસ્ટર તરભાવને રૂ. ૧) પતાસાં આપ્યાં—વાંઢીઆ. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે રૂ. ૬ નાં ચોપડીએ તથા રૂ. ૦૫૫ નાં મીઠાઈ વહેંચવામાં આવી—અંગીઆ. પીર શ્રી હરનાથજીએ ઊંચકાએને સાકર રૂ. ૧ નાં વહેંચી સોની રણજોડ રામજીએ પોતાના ઊંચકાને નિશાળે ખેસાડી રૂ. ૦૫૫ નાં સાકર વહેંચી—ગઢસીસા. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે મહારાઓશ્રી ખેંગાર બહાદુર તરફથી ઊંચકાએને ચોપડી રૂ. ૬ તથા રૂ. ૧ નાં પેંડા વહેંચ્યાં—મહોમેડન. એક ગૃહસ્થને ધેર પુત્ર જન્મવાથી રૂ. ૨૫ નાં પતાસાં વહેંચ્યાં સૈયદ મામદયાહ શરશાહે પોતા પુત્રને કુરાન શરીફ પૂરો કર્યો તેની ખુશાલીમાં સાંઠા રૂ. ૧ નાં વહેંચ્યાં, બકાલણ એમણે બીમારી સમય ગુદીના લાલુ રૂ. ૬ નાં વહેંચ્યાં—વીંઝણુ કન્યાશાળા. અહીંના જાગીરદાર તરફથી કન્યાએને પેંડા કોરી ૨ નાં વહેંચવામાં આવી—રોહા. કોહારી ઠાકરશી આણંદજીએ ઊંચકાની પરીક્ષા લઈ રૂ. ૧ નાં પતાસાં સુતાર માવજી ઉકરડાએ નિશાળમાં આવી ઊંચકાએને રૂ. ૦ નાં સાકર વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે ગામ ધણી તરફથી સાકર શેર ૫ વહેંચવામાં આવી—

માધાપુર, કુબાર દેવરાજ બોડાએ પાતાને તાવની આબ્યાથી ૩૦-૧૦-૦
 પતાસાં—ભદ્રેસર. ઠા. સામણ ઉમરથીએ જોકરાએને ૩૧) ના આંખા
 વહેચ્યા નેથી હીરજી ટોપણ સ્કૂલમાં પધારી ૩૦ના ના જોકરાએને પુ-
 રતકો આખા—ચોખારી, કચ્છના પોલીસ કમીશનર રા. રા. જયચંદ્રભાઈ
 તથા આસિસ્ટન્ટ પોલીસ કમીશનર તથા જીનાગઢના જમાદાર ઉમરથી
 વગેરે પરીક્ષા લઈ ૩૧ા નું ઇનામ વહેચ્યું—વીરાણી. બોડા રતનાણીને
 રંધે પુત્રનો જન્મ થવાથી ૩૨ા નો ગોળ તથા કોપર—ખીદાડા. ચાહ, ખીમથી
 ડાહ્યાએ ૩૦ના ના જાંજી વહેચ્યા અહીના મહાજનન વગેરે એકઠા મળી
 ઉધરાણું કરી ૩૨-૧૪-૦ જોકરાએને પાણી પાવા માટે આખા—કોઠા-
 રાકન્યાશાળા. સોની વાલજીએ કન્યાએની પરીક્ષા લઈ ૩૧ા ના પતાસાં
 વહેચ્યા—કન્યાશાળા. રા. રા. રેવીન્યુ કમીશનર સાહેબ સ્કૂલમાં પધારી
 ૩૧) ની સાકર વહેચી—ગઢડા. રા. રા. આ. રેવીન્યુ કમીશનર સાહેબ
 વજીરામ જેઠા સ્કૂલમાં પધારી ૩૫) ની ચોપડીઓ તથા ૩૦ના ની સાકર
 વહેચી નીચે વખેલા સદગૃહસ્થોએ મળી સ્કૂલની પરીક્ષા લઈ ઇનામ
 વહેચ્યું ૩૧ા સૌંધેલ બગુજી તરફથી ૩૦-૧૪-૦ મહાજન તરફથી ૩૦
 રા. નારણજી દામજી તરફથી ૩૦ રા. મુરજી ચાંપથી તરફથી ૩૦ રા.
 ધ્રુ ખેંગાર તરફથી, એ રીતે ૩૩-૨-૦નું ઇનામ વહેચ્યું. વકીલ માનસંગે
 સ્કૂલમાં આવી પરીક્ષા લઈ ૩૦નાની દ્રાક્ષ વહેચી. ભુજનંબર ખીજો. બકાલ
 જી અમેણાએ ખીમાર હોવાના સખખથી ૩૯)ના પેડા વહેચ્યા મહેમંડન
 સ્કૂલના હેડમાસ્તર મી. ઉરમાન બચવને ઘેર પુત્ર જન્મ્યાની. ખુશાલીમાં
 પતાસાં વહેચ્યાં. નેતરા. ઠા. ખીમજી જીવરાજે જોકરાએની પરીક્ષા લઈ
 નીચે મુજબ ઇનામ વહેચ્યું ૩૬-૬-૦ની ચોપડીઓ, ૩૨-૮-૦ની ચહેતાજી
 ને પાધડી. ૩૧) ની મીઠાઈ જોકરાએને વહેચી. નખત્રાણા, નવી નિશાળ-
 માં જાણુ ક્રેયામાં આજીવું સારે ખીજે લખેલ સદગૃહસ્થો તરફથી ઇનામ
 વહેચવામાં આજીવું. ૩૧ા નેથી માધવજી તથા ગોપાલજી ત્રીકંમજી તર-
 ફથી ૩૧ રાં હાથીરામ પરસોતમ એવરસોધર તરફથી ૩૧) -ઠા મુરજી
 નયુ ૩૧) આએસ સાગરનાયજી ૩૦ના વકીલ ગોવીંદજી એવર ૩૧) પટેલ
 એતા વસ્તાણી. ૩૦ના જાડેજ. પળાજી. ૩૦ના ધ્રુમુરજી ઉકેડા. ૩૦ પટેલ

હંસરાજ જેઠા. રૂ૦ કોઠારી લાડક કાનજી. રૂ૦ શાં પેલાંખેતસીં :
 હરદાથે વાધજી. રૂ૦ જડેજી ગોવીંદજી રૂ૦ ઠા. વાલજી મોતી. :
 મોકળસા નારાયણજી બીમજી રૂ૦ ઠા. પુજાં આણંદ. રૂ૦ મહેતાજી
 દરજી મેધજી. એ રીતે રૂ૬-૧૨-૦નું ધનામ વેહેચું તેમાં રૂ૧ નાં મી
 ધ તથા રૂ૮-૮-૦ના છીટના રૂમાજ વેહેચ્યા. કોઠારી. કન્યાશાળા. ઠા.
 તસા રામજી તથા કુંસારી. લાધા ગોકળદાસે રૂ૧ નાં પતાસાં વેહે
 દેસજીપર. શેઠ આંપસીંહ બારાએ રૂ૦ ગોળ તથા નાળાએ વેહે
 ગાગોદર. આસિરદંટ પોલીસ કમીસ્તર મુરારજી ધનજી સ્કુલમાં પધારી રૂ
 નાં પતાસાં વેહેચ્યાં તથા વેપારીઓએ રૂ૭ ની સાકર વેહેચી. પતરી.
 ખેતસી નરથી જોકરાએ નૈશાખ સુદી ૩થી પાણી જોકરાએ નૈ પીવ
 વાનું થર કુંજુ છે. મહેતાજી દયારામ દુલસાએ પોતાના લગન સખ
 રૂ૧-૧૨-૦ ના આંખા વેહેચ્યા. શા. ઠાકરસા પરસો તમે રૂ૦ નાં સા
 વેહેચી. ઠા. જલદવજી પીતાંબરે રૂ૦-૧૦-૦ ની સાકર વેહેચી. તા. ૨૧-
 ૮૪ જુલાઈ.

જા. નં. ૧૦૪૧ ૧૫-૮૮૪

મળીઆ કુંત્યાશાળા. શા. ધનજી હીરજી રૂ૦ તથા. શા. ટોકરે
 જીવરાજ, બારમજ લાલજીએ રજેટ નં ૨૫) શા. દેવજી હીરજી રૂ૧ સા
 રાજેશી જગજાય જેઠાલાલ રૂ૦ મીઠાઈ ઠા. હેમરાજ કેશવજી એ
 ટન રૂ૮)નું કુંત્યાશાળામાં બક્ષીસ આપ્યું. ઠા. રણજીડદાસ હરીદાસે રૂ
 ઓઢણી તથા મીઠાઈ રૂ૦ શા. કાનજી માણસીએ રૂ૧૨ ઘડીયાળ
 સ આપી. શા. ખીમજી પેત્રા તરફથી રૂ૨-૨-૦ રૂ૧ મીઠાઈ શા.
 એકેરડાએ રૂ૦ મીઠાઈ મોટી બારની બાટોઆણી બાઈ હીરબાઈએ
 ઓપડીઓ. રૂ૩ના તથા મીઠાઈ રૂ૧ શા. ધનજી કીપાએ રૂ૧ ના
 મિઠાઈ રૂ૧) અને વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે શા. દુગરેસીંહ બારમજ રૂ૫
 સુંદરજી વરાણી રૂ૫ શા. ગંગાજી તેજની દીકરી વીરબાઈ રૂ૪-૧
 શેઠાણી પુરબાઈ રૂ૨ શા. શામજી વસાયા રૂ૧ ઠા. હમ્મ લક્ષ્મીદાસ રૂ૧
 તારા અબાહારન રૂ૧ નેશી પ્રાગજી રંતનસીંહ રૂ૦ શા. ગોપાળ, ન

૩૦ અને મહારાજ મહારાઓ શ્રી એંગારજી બહાદુરે રાજની લગામ સ્વહ-
સ્ત કરી તેની ખુશાલીમાં કુંવાઓને સાકર થેર પોણા પોણા આપી. તેમજ
—એંગારની કુંવારાણામાં. તમામ કુંવાઓને દરબાર બરી રા. પહીવટદા
વગેરે દરબારી અધિકારીઓની રૂબરૂ સાકર વહેંચી—લાઠડીયા ગૂ. નિ. ઉ
પરની ખુશાલીમાં કારબારી તથા મહાજન તરફથી ઉધરાણું કરી રમાલ,
થાકર, અને કુંવાઓને ચુંદડીયો, આપી તેમાં નાણાં બરનારના નામ-ઓ-
સવાર વાણીયા તરફથી રૂ. ૮) બડેજી શુભરાજના મહુઆણુ વહુએ રૂ. ૧૧
શોની રામજી નથુ રૂ. ૧૦ બગીચી તરફથી હા. કારબારી રૂ. ૭) અને મુનિ-
સિપાલિટિ તરફથી હીરા ચાણુદાર રૂ. ૧) વાણીયા મહેજ તરફથી રૂ. ૪) બડેજી
ડોસાજી રૂ. ૧૧ કુવરશી હરીસીંગજી ૦-૬-૦ માગણુ પમાણુ રૂ. ૬) રાજશ્રી.
કારબારી રૂ. ૨-૨-૦—વાંધ. ૬. ગૂ. નિ. ઉપરની ખુશાલીમાં તે પ્રસંગના ર-
ચેલી ગમીતા ગવરાવતાં દરબારી મકાનમાં લઈ ગયા ને જોકરાઓને થાકેર
વહેંચી—નેત્ર ગૂ. નિ. રા. નખતણા ચાણુદારે પરીક્ષા લીધી તે વખતે થેઠ.
જેરામ ઉકરડા રૂ. ૧ કો. કાનજી રૂ. ૦ થા. લાલજી ગોપાલાણી રૂ. ૦ ઠા. ક-
લાણુ પ્રધાન રૂ. ૦ ઠ. કાંયા પદમસીંહ રૂ. ૦ ઠ. ભીમજી દેવજી રૂ. ૧ ડ. રા
મજી દેવજી રૂ. ૦ ઠ. રણજોડ માવજી રૂ. ૦ ઠ. દેવસીંહ આશારીઆ, રૂ. ૦
ઠા. ગોવિંદ ભીમજી રૂ. ૦ ઠ. લાધા ગાંગ રૂ. ૦ ડ. જેથા દેવજી રૂ. ૦ થા.
મેઘજી ખટાક રૂ. ૦ ઠ. બથરીઆ પદમચી રૂ. ૦ ખોલડી. ગૂ. નિ. રા. રા.
નખતણા ચાણુદાર મગનલાલ બાઇએ પરીક્ષા લીધી તે વખતે લોઆણાની
નાત રૂ. ૦ કણુબીની નાત રૂ. ૦ ગામધણી તરફથી રૂ. ૦—નળિયા ગૂ. નિ.
ખુદાવંત મહારાજપ્રોહાજી મહારાઓ શ્રી એંગારજી બહાદુરે રાજની લગા-
મ સ્વસ્ત કરી તેની ખુશાલીમાં દરબાર બરી રૂ. ૬૦ જોકરાને પોણેશર થાકેર
વહેંચવામાં આપી. વારશીક પરીક્ષા વખતે રા. ચાણુદાર તથા ગામના
સદગૃહસ્થો સમક્ષ રૂ. ૬) આપડીયો. રૂ. ૧ ની મીઠાઈ થેઠ. મેલેદીના સોમજી
રૂ. ૦ થેઠ ધનજી હીરજી રૂ. ૧) થેઠ રણજોડદાસ હરીદાસ રૂ. ૩) વેદ. કનીપા-
લાત રૂ. ૦ તરાના થેઠ મુળજી રૂ. ૨) તેરાના થેઠ પ્રેમજી નારાણુજી રૂ. ૦
થેઠ લવજી ધારસીને ઘેર પુત્રનો જન્મ થતાં રૂ. ૧૦ પતાસાં રૂ. ૨૦ મહેતાજીને
પાધડીના રૂ. ૦ આસિરુંદને પજોડી અને માનીરને રૂ. ૦ રોકડા—ગેડી.
ગૂ. નિ. ખુદાવંત મહારાજ મહારાઓ શ્રી એંગારજીએ રાજની લગામ સ્વ-

હસ્ત લીધી તે દીવસે મહાદેવ રજપુત, જાગીર આતેથી રૂ. ૧૧૦૦ સારી વહે-
 ચી—જામૈદ ગૂ. નિ. ઉપરના શુભ પ્રસંગે રા. વહીવટદાર તથા ગામના
 મહાજન વગેરે શાકર વહેચી તેમને નાઈટ સ્કૂલના વિદ્યાર્થીઓને શાકર આ-
 પવામાં આવી, શ્રેઃ. અખાહીમ સલમાને પરીક્ષા લઈ પતાસાં પોણામણ
 વહેચ્યાં તેમો નાઈટ સ્કૂલમાં પતાસાં આપ્યાં. રા. જગજીવન મહાદેવે પોતાના
 ના બાઈના લગ્નની ખુશાલીમાં રૂ. ૨૦૦ની શાકર વહેચી. રાજગર રાધજી ગો-
 પાળજીએ કોરી ૧૦) ની શાકર વહેચી ઠા. મેઘજી ઠાકરસિંહ ૩૦ ના પતા-
 સાં તથા શાકર—એડોઈ. ગૂ. નિ. મહારાજ ધીરાજે મીરજ મહારાજો શ્રી
 ખેંગારજી બહાદુરે રાજ્યની લગામ હાથમાં લીધી તે વખતે બાઈતો તર્ફથી
 રૂ. ૩૦)ની શાકર વહેચી—ચીરૈ. ગૂ. નિ. ઉપરના આનંદમાં ગામધણી તથા
 મહાજન તર્ફથી જોકરાઓને શાકર વહેચી તથા મહેતાજી તરફથી રૂ. ૧૦૦
 ચોપડીયો—રામનાથ. ગૂ. નિ. ઉપરની ખુશાલીમાં જપતિદાર વિગેરે ગામના
 ગૃહસ્થોએ રૂ. ૧૦૦ શાકર વહેચી—ખીટા. બારટન ધર્મશાળામાં રા. ન્યાયાધિશ
 વિગેરે દરબારી સ્થાનિક અમલદારો તથા ગૃહસ્થોએ સભા બરી ખુશાલીના
 બાણેા કંઈ દરેક વિદ્યાર્થીને પોણા પોણાશરે શાકરનો પડ્યો આપવામાં
 આવ્યો હતો—શુદ્ધિઆજિ ગૂ. નિ. માંડવી આજીવનમેરાજે રૂ. ૧૦૦ દ્રાક્ષ
 ઠકર ગંગાજી ઠાપરચીએ રૂ. ૧૦૦ પતાસાં પોતાને ત્યાં પુત્રનો જન્મ થવાથી—
 આડેસર ગૂ. નિ. ટીલાટ જડેલ ગામધણી લખાજીના કુવર ભગુબાને
 નિશાળે ખેસાડી રૂ. ૧૦) શાકર રૂ. ૪) દ્રાક્ષ રૂ. ૫૦ ગોળ તે ચીવાય દરેક વિદ્યાર્થીને
 એક એક રૂ. ૧૦ ના વહેચ્યા. કુવારકાઓને જમાડી તથા રૂ. ૧૦૦ પ્રાક્ષ-
 હોરે દક્ષણ તથા વાજીવવાળાને આપ્યા—ખેલા. ગૂ. નિ. મહારાજ ધીરાજ
 મીરજ મહારાજો શ્રી ખેંગારજી બહાદુરે રાજ્યનો કુલ અધીકારની લગામ
 લીધી તેની ખુશાલીમાં ગ. મ. ધણી તથા સારા ગૃહસ્થોએ ઉધરાણું કરી
 જોકરાઓને ધનામ આપ્યાં, વાપેલા રવાજી કરણસિંહ રૂ. ૫), વાપેલા મા-
 માવાજી જગતસિંગજી રૂ. ૨) વાપેલા ભુપતસિંગજી મેઘસિંહજી રૂ. ૧૦૦ વા-
 પેલા અમેરાજી વાધજી રૂ. ૧૦૦ વાપેલા બનેસિંહજી બાનસિંગજી રૂ. ૧૦૦
 વાપેલા આમરજી તથા લવજી રૂ. ૧૦-૧૦-૦ વાપેલા દાજીબાઈ મેઘજી રૂ. ૧૦
 વાપેલા હરબમજી બાવાજી રૂ. ૧૦-૧૩-૦ વાપેલા હીસિંગજી રૂ. ૧૦-૧૩-૦ રા.

વજેરામ હરિનંદ ૩૧ ૨૧. પરસોતમ દાનાણી. ૩૦ સાધુ બીપી રામજી
 ૦ મી. રૂપસીંહ રાજસીંહ ૩૦૧ મી. જગસીંહ સાવરાજ ૩૦૧ મી. પા-
 નાચંદ સામજી ૩૦૧ વો. દીપચંદ જેચંદ ૩૦૧ વો. તુલસી ૩૦ મુંદરજી
 એ ૩૦ અગીઆ. ગુ. નિ.—ઉપરની ખુશાલીમાં પીરચી હરીનાથજી ૩૧
 શા. જગચંદ માણિકચંદ ૩૧) ૨૧. ત્રીભાવન બાઈશંકર ૩૦૧૧ યાણદાર જો-
 ગીઆ ૩૦૧૧ અરખેના મોકસીના ફાણજી ૩૦૧ જોગી ગુલામ નાથજી
 ૩૦-૬-૦ શા. પાનાચંદ કલ્યાણજી ૩૦ શા. હીરાચંદ હીરજી ૩૦ શા.
 ખેતરસીંહ ઝવેર ૩૦ પા. અખૈ હંસરાજ ૩૦ શા. ખેસસીંહ પ્રગજી ૩૦
 શા. નયુ જોગાર. શા. માખસીંહ પ્રતાપસીંહ શા. મોરારજીમેહા ૩૦૧ જોથી.
 ખરાજ નયુ ૦ શીણાઈ વાંકામાલાણી ૩૦ ઠકર દેવજી નાથા ૩૦ બી-
 જ સદગૃહ્યોએ મળી ૩૨-૧૦-૦ આવડા—ગુ. નિ. ઉપરની ખુશાલીમાં
 યાણદાર વિગેરે મોટી સભાની રૂપરૂ સાકર વેહેચી. નળીઆ નાઈટ રકૂ.
 ઉપરની ખુશાલીમાં તમામ જોકરાઓને પાણી પાણી શેર સાકર આપી.
 મોખારી. માજી ધુ. લાલજીબાઈએ જોકરાઓની પરીક્ષા લઈ ૩૧ મી-
 ઠાઈ—સુંથરી. ગુ. નિ. ખુદાવંત હરજી સાહેબે રાજ્યનો કુલ અધીકાર
 પોતાની હસ્તક લીધો તેની ખુશાલીમાં ઠકરાઈએ તરફથી સવચ ખાતે
 ૦-૧૪-૦ શા. ત્રીકમજી લધા ૩૦૧ ઠ. પરસોતમ જેઠા ૩૦૧ મહેતાજી મુ-
 જજી ગંગારામ ૩૦ ઠ. વેલજી હીરજી ૩૦ વકીલ વોહોરા વહોડુંદારામ
 નારાણજી ૩૦ ઠ. રૂપસીંહ હખાલજી ૩૦ ખોજ. ગુલામ કાસમ ૩૦એ
 ગૃહ્યોએ ૩૦ કુલ ૩૩) મીઠાઈ—ચોરાલા. અખડાસા ફાજદાર દામોદર
 કરચંદ ૩૨-૮-૦ મોયાળાના તિલાઈ જડેજ. આમરજી અરજણજી ૩
 ૧-૭-૦ જડેજ. કાકુજી ગોળજી ૩૧ જડેજેના કુંવર આખાનજી દેવજી
 ૩૧ એ રીતે ૩૩-૪-૦ ચોપડીયો ૩૧-૧૪-૦ મીઠાઈ ૩૨-૨-૦ મહેતાજીને
 દેશળપુર. માહારાજ મીરજી મહારાઓત્રી જોગારજી બહાદુરે કુલ અ-
 ત્રીવાર હાથમાં લીધો તે વખત ગામ ઘોઠે તરફથી સાકર વેહેચવા આવી
 -લયાઉ. ઉપરની ખુશાલીમાં જોકરા તથા કયાઓને પાણી પાણી શેર
 ર સાકર વેહેચવામાં આવી અને કયાઓને અકેકું કાપકું વેહેચવામાં આ-
 વ્યું—માંડવી. કે. શા. ઉપરની ખુશાલીમાં ૩૪)ની કયાઓને આઠણીઓ ૩૧
 ખતાસાં ૩૦૧૧ પાધડીનો મહેતાજીને આપ્યો. ૩૦૧૧ મોકરોને પાધડીનો એ

રીતે કાપડીઆ વેપારી તફ્ફી ઇનામ વહેચવામાં આવ્યું. ૩૮) ની સાકર દરબારની તફ્ફી—તેરા કલ્યાણાળા. ઉપરની ખુશાલીમાં ૩૭-૮-૦ મીઠાઈ કલ્યાણેને ૩૫) ની મીઠાઈ જોકરાએને—ગુણા. ઉપરની ખુશાલીમાં દરેક જોકરાએને ૩૦૦ આપવામાં આવ્યો—મુદ્રા. ઉપરની ખુશાલીમાં દરેક જોકરાએને પોણા પોણાથેર સાકર વહેચવામાં આવી તથા શેઠ ખીમજી નરમ ૩૪) શેઠ લક્ષ્મીદાસ તફ્ફી ૩૨) વકીલ હીરજી તથા વિથનજી મધુરાણી ૩૧) ની મીઠાઈ—ખેરજી. ઉપરની ખુશાલીમાં ૩૦૦ ગુરજી રામજી ૩-૦૦૦ પટેલ અલસા મેઘરે ૦૦૦ પટેલ. માલસિંહ ધના ૦૦૦ પટેલ બનાનજી ૦૦૦ દેસાઈ પ્રતાપસિંહ ૩૨) શેઠ. શામજી ઉમર-સિંહ ૩૧૦ શેઠ. બધા મત્રબુજ રેરા મહેતાજી ઉમીયાશંકર માધવજી ૩૧ રાજેશી. બાલાસંગ ગંગાધર ૩૦૦ ઠ. મમુ નરસિંહ ૩૧૦ ઠ. બબાકર સે-જદાસ ૩૧૦ ઠ. જલદવજી નારણજી ૩૧૦ ઠકર. પરસોતમ. નરસિંહ-ગઢડા સદરહુ પ્રસંગે જોકરાએને સાકર થેર પોણાના દડીયા—મોંડવી. નં. ૧ લો સદરહુ પ્રસંગે જોકરાએને પોણા પોણા થેર સાકર આપી—મોંડવી. અ. રૂ. સદરહુ પ્રસંગે જોકરાએને સાકર થેર પોણા પોણા આપવામાં આવ્યા. ૩) મુદ્રા. સદરહુ પ્રસંગે ગોરજી. નાનચંદ ગોપાલજી ૩૧૦ મીઠાઈ તથા દર-બાર તફ્ફી ૩૫) સાકર રા. રા. સમેદના નાનજીએ ૩૧૦ની મેલેટો વાધ-જી દલપતરામે ૩૦૦ ના આંખા, તેજ મેઘજીએ ૩૦૦ પતાસાં, ખોળ દેવા નાનજીએ ૩૦૦૦ ઇનામ વહેચવામાં આવ્યું—પત્રી. ગાંધી હરખચંદ હીરજીના પુત્રના સગપણ થવાની ખુશાલીમાં ૩૧૦ સાકર વહેચી—નખત્રા-ણા. મહારાજાધોરાજ મીરજી મહારાઓમી ખેંગારજી બહાદુરે રાજ્યની લગામ હાથમાં લીધી તે પ્રસંગે ૩૮) સાકર વહેચવામાં આવી—ગઠ. સદરહુ પ્રસંગે ૩૮) સાકર વહેચવામાં આવી.

(ઈંગ્રેજ સહી) આલેક્સાન્ડર સાકરલાલ, એમ. એ. ૧

આ. એ. ઈ. પ્રાં. ૩૨૭.

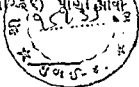
પ્રાં. હાસાર.

જા. નં. ૪૨૩ ૨૭-૬-૮૫

નવાનગર નં. ૧ લો. મુદ્રાના શેઠ ખીમજી તથા શેઠ જુહાપાસાએ ૩૪૫) ની ચોપડીયો ૩૧૧) મીઠાઈ અને નં. ૨ જો. મુદ્રાના શેઠ અબજી

સંવત્ર ૩૪૦) ની ચોપડીયો ૩૧૦) મીઠાઈ અને બાંચ નં. ૧ લો. મુદ્રાનો
 શેઠ જીરામ સંવત્ર ૩૧૨ા ચોપડીયો ૩૩૧ા મીઠાઈ બાંચ નં. ૩ જો. શેઠ
 અમલ શંવલ ૩૧૪) ચોપડીયો ૩૩૧ા-મીઠાઈ અને ઉર્દુસ્કુલમાં. શેઠ અ-
 મલ શંવલ ૩૧૫) ચોપડીયો ૩૧૫) મીઠાઈ અને સંસ્કૃત શાળામાં. શેઠ
 અમલ શંવલ ૩૧૦ા ચોપડીયો ૩૧૧ા મીઠાઈ—ભાટીઆ. જાંબુડાનાં
 રહીય ખારોટ આપા આણંદ ૩૦-૫-૦ સાકર—પીઠડ દેદા રવલ વાઘજી
 ૩૬ા સાકરીઆ—દહીંસરા. ગામ લોકો તરફથી ૩૧) દાક્ષ તથા ખારેક—
 મેથપુર. સ્કુલ કમિટી તરફથી ૩૦ સાકર—ધ્રોળ. શા. માણિકચંદ મુજ-
 ચંદ ૩૧-૧૧-૦ પતાસાં કુમારશી હરીસિંહજી જયસિંહજી ૩૩) મીઠાઈ
 વેથ વિશ્વનાથ વિકલજી ૩૦-૬-૦ પતાસાં—જાલીઆધ્રોળ. નિશાળનું
 વાસ્તુ યવાથી ધ્રોળના મુખ્ય કારભારી સાહેબ મહાદેવભાઈ ૩૪) ગામના
 સારા સારા ગૃહસ્થોએ ૩૫ા મળી કુલ ૩૬ા ના લાકુ જમાડ્યા—
 કુવાડવા. ૬. પ્રાગજી પમા તરફથી વારસાક પરીક્ષા વખતે ૩૧) પતાસાં.
 ૬. દેવશી પમા તરફથી ૩૦ા ચોપડીયો મુદાવંત ડાકોર સાહેબ તરફથી
 ૩૫) મીઠાઈ—ખોખરી. ગામ લોકો તરફથી ૩૧) મીઠાઈ—દડવા. અત્રેના
 કાઠી દરબાર તરફથી ૩૧) સાકર તથા ૩માલ—નગરપીપળીયા. આજમ
 હડમતાલાં મહાલકારી તરફથી ૩૧) સાકર—ધોરાજી બાંચ. પે. આ.
 ડાહ્યા દઆરામ ૩૦ા પતાસાં—મુપેડી. જમાદાર જીવાજી દેવાજી ૩૦ા
 મીઠાઈ—પાનેડી. ગોંડળના મહેરબાન જોષ્ટ એડમીની શ્રેષ્ઠ સાહેબ
 તરફથી ૩૩૩ છોટ તથા મીઠાઈ—ઉપલેટા. ડાકટર સખારામ નારણ ૩૧)
 મુધારા કારકુન દીનાકર વામન ૩૦ા વકીલ દમોદર દેવચંદ ૩૨) ગાંધી
 વસરામ ધારસી ૩૨) કુલ ૩૫ા ઉનાળામાં પાણી પાવા માટે, ગાંધી વ-
 ચરામ ધારસી ૩૨) પતાસાં—પાટણવાવ. યાણા દેવળીવા શેઠ દુર્લભજી
 વાણજી ૩૦ા સાકર. ગોંડળના પોલીસ સુપ્રિન્ટેન્ડેન્ટ સાહેબ જોષ્ટ એડ-
 મીનીસ્ટ્રેટ સાહેબ તરફથી ૩૫) મહેતાજીને પામડીના ૩૩) પતાસાં—
 કોટડાસંગાણી. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે દરબારશી તરફથી ૩૧૧-૬-૬
 મીઠાઈ તથા ચોપડીયો—રામોદ. વાર્ષિક પરીક્ષા વખતે કોટડા દરબાર
 તરફથી ૩૧-૪-૧૦ ચોપડીયો સ્કુલ કમિટી તરફથી ૩૦-૫-૦ સાકર—
 ખીરસરા. જા. તાલુકદાર સાહેબ તરફથી ૩૦ા મીઠાઈ મહાજન તરફથી

૩૦૧ મીઠાઈ—ખેરડી. રૂકૂલ કમિટી તરફથી ૩૦૧ સાકર—નવાગર ક.
 ન્યાયાળા નં. ૧ લો. સુદાના શેઠ ઠકરજી વેણીદાસ અખંજી તથા ખી.
 મજી નરામ ૩૪૦) ઓપડીયો ૩૮) મીઠાઈ વૈદરાજી જટાશંકર વિઠ્ઠલજી
 તથા પોપટ પરભુરામે ૩૮-૧૦-૬ ઓપડીયો તથા મીઠાઈ ખુદાવીંદ મહા.
 રાજધીરાજી જીમસાહેબ તરફથી ૩૧૧૬) ચુંદડી તથા મીઠાઈ—કન્યાશાળ
 નં. ૨ જો. સુદાના શેઠ જટુભા તથા ખીમજી તરફથી ૩૩૦-૨-૦ ઓપ
 ડીયો તથા મીઠાઈ ખુદાવીંદ મહારાજધીરાજી જીમસાહેબ તરફથી ૩૬૧૧૧
 ચુંદડી તથા મીઠાઈ—જોડીયા કન્યાશાળા. તથા ટી રેણુછોડ ગુલાબબાઈ
 ૩૪-૬-૦ પતાસાં—ગોંડલ કન્યાશાળા. રૂકૂલ કમિટી તરફથી ૩૧૮-૨-૧૧
 લગડાં તથા પતાસાં—દડવા નઘટરૂકૂલ (ખાનગી) કાઠી દરબાર તરફથી
 ૩૦૧ સાકર—એડીબંદર. મે. મેગ્નોટન સાહેબ તથા તેમની મડમ સાબહે
 મે. મેકલીન સાહેબના મડમ સાહેબ ૩૫) ઓપડીયો તથા મીઠાઈ—ખં
 ભાલીયા તાલુકા રૂકૂલ. ઠકર શેઠ ડુંગરચી પરમાણુંદ ૩૧૭) મીઠાઈ શેઠ
 ગોવિંદજી ઠાકરચી ૩૧૨) આંખા ક. હરીદાસ કહાહજી ૩૩૧) મગજન
 બાડુ—સંજાયા. ઠકર ડુંગરચી પરમાણુંદ ૩૧૧-૨-૦ મીઠાઈ—ભાટીઆ.
 મણીઆર પેલા કહાનજી વડીલ તરફથી ૩૦-૫-૦ સાકર—દેવલીયા.
 રૂકૂલ કમિટી તરફથી ૩૦-૬-૦ સાકર—ભાણુવડ. ક. પ્રેમજી ચામજી
 ૩૧૧ કેરી—ચુંદા. દેવરાજ હંસરાજ ૩૦૧ કેરી—આમરજી. અત્રેના દર-
 બારચી તરફથી ૩૩ ૩ માત્ર તથા મીઠાઈ માજન તરફથી ૩૧૧ મીઠાઈ—
 કુધેઈ. ગામ લોકો તરફથી ૩૦૧ સાકર—હડીઆણા. નવાનગરના આ-
 જમ મહેરબાન દીવાનજી સાહેબ બહાદુર તરફથી ૩૨-૮-૬ પતાસાં—
 ખોળ અત્રી રહીમજી તથા દેવજી ગોવિંદજી ૩૧-૧૧-૦ સાકર—બગથળા.
 ગામ લોકો તરફથી બારશીક પરીક્ષા વખત ૩૧-૨-૦ સાકર—દહીસરા.
 ગામ લોકો તરફથી ૩૧૧ આરક—ક્રોળ. દોથી ગણા પ્રેમચંદ ૩૦-૧૧-૩
 મીઠાઈ શેઠ અજારખાં આનેદુંગર ૩૩૨ મીઠાઈ શેઠ લક્ષ્મીચંદ જગવાણ-
 ની આરત બાઈ ડુંગરબાઈ તરફથી ૩૫-૧૦-૦ સાકર મે. ન્યાય બદીવાન
 સાહેબ શેઠ માધવજી તરફથી ૩૬૬) માધીઆર્વો માટે—ગોંડલ. ખોળ
 નુરબાઈ ૩૧૧૧ પતાસાં.

મુખ્યોધ પ્રકાશ વિષે જાહેર મત.

“મુખ્યોધ પ્રકાશ” નામનું વાંચવા લાયક ચોપાન્યું હર મહિને પ્રગટ થાય છે. ગુજરાતી ભાષામાં એ શ્રાવ્ય સમૃદ્ધ અને શૈલી વધારે દેલાણી બામલું છે. ઘણા ગૃહસ્થ એની જગ્યાબંધ નકલો અપાવી ઉત્તેજન આપે છે. કિંમત ત્રણ ફક્ત પાંચ આના. પોસ્ટેજ—એક નકલ રાખનારને વર્ષે ત્રણ આના. બે નકલ રાખનારને પણ ત્રણ આના. ત્રણ નકલનું સાડાચાર આના. ચારથી નવ મુધીનું છ આના. દસ પ્રત રાખનારને પોસ્ટેજ માફ અને એક પ્રત ભ્રૂ. આગાહુ કે જન્યુઆરી ૧૯ થી દરેક ગૃહસ્થો થોડી ઘણી નકલો અપાવીને મને ઉત્તેજન આપવાની મહેરબાની કરશે.

મત—“આ નાનકડું હિંદુ માસિક ખીજતું વધુ કિંમતવાળાં હિંદુ ચોપાન્યાંમાં કરતાં વધારે પસંદ કરવા લાગે છે. તેમાં વિદ્વાનોના જીવંદ વિચારોના શરસ ગુજરાતીમાં સંગ્રહ કરવામાં આવે છે, અને તે સિવાય તેમાં કામિલી-અતપણાની બીજી ઘણી નિશાનીઓ જણાઈ આવે છે.” (કેપેસરે હિન્દ.) “ચોપાન્યાને ઉપયોગી અને દરેક માણસે સંપૂર્ણ રાખવા લાયક કહે છે, માટે એ ચોપાન્યું ખરીદવાને અમે સર્વેને બજામણ કરીએ છીએ.” (બુદ્ધિપ્રકાશ) “જાણી સાહે અને વિષયો ઉપયોગી છે.” (સોનટદર્શણ) “એમાં કાર સ્ત્રોત શ્રી રીતે પસંદ કરવામાં આવે છે.” (રાણાપત્ર) “ગુજરાતીનાં પ્રગટ થતાં એના જાતમાં ‘મુખ્યોધ પ્રકાશ’ એ સર્વેથી સાફ ચોપાન્યું છે. અને તે ઘણાં નાનાં છોકરાઓના હાથમાં પણ નિર્ભય પછે મૂકી શકાય. ગમે તે અંદર ઉપર ઉપરથી જોવાથી તે કેટલું ઉપયોગી છે તેની ખાતરી ઘણીજ સ્પષ્ટ આણનારને પણ થશે.” (સ્ટુડન્ટ્સ ફ્રેન્ડ) આહો એ સવાજન માથે લખવું. પુરોષોત્તમ ઠાકાજી ગોંધી—લોખંડી, કાઠિયાવાડ.

દેશી નામાની પદ્ધતિ.

આ વિષયપર ઘણા જણા માન કરતા જણાયા છે. તેમજ હું પણ મા. રા આ જગ્યાના હોદ્દાથી એ વિષય દેરણે કાગોંધે, શું શું ખામી છે, તે જણી ઘણી તપાસ કરાને ચાલુ ડીપાર્ટમેન્ટની ગૃહરાત્રી, મરાઠી, ઇંગ્લેંડ ચોપડી તથા દેશ અને પ્રાંતના રાજાજથી વહેંચે યહ જાણનારને થોડી મહેનતે મરજ સમજાવ, એવી કોડવગથી દેખતા નામનું પરતક જાહેર પાડવાનીયું. તેનું કે રાણાપત્રના આદારના લગભગનવ કારમ નેવડું થયે. છતાં ઘણા જણ તેમ જાણ વિદ્વાં મેં જે દેટ્ટી કિંમત માન છ આના રાખીં. ઘણું કરીને તે ડીસેમ્બર મામની તા. ૧૫ માંની અંદર જાહેર પડ્યું. માટે એ જામતનો અગત્ય લેવાનાતાત અરજ કરવામાં આવે છે કે એ પૂરત નીચે રાહી કરનારા પાનવા મનાવાં લેવું. દેશ નકલ ખરીદનારને એક પ્રત વધુ આપવામાં આવશે.

તા. ૧૯-૧૧-૯૧

પ્રેમચંદ કુરમચંદ શાહ.

૨૨૯ આગિરદ મામર. દેવનિસ્વાદિત રાજગોર

મોટું કાવ્યદોહન.

એમાં જુના કાવ્યદોહનમાં જે કવિતાઓ છે તેમાંની ઘણીખંરી અને તે સિવાય જૂદા જૂદા કવિઓની બીજી ઘણીક નવિન અને રસિક કવિતાઓ મેળવી લાખત કરી છે. લગભગ વિજ્ઞાનવિદ્યાસંબંધી, આરોગ્ય પ્રદાયક, એના કીમત અગાઉથી પૈસા મોકલનાર પાસેથી રૂ. ૫૨૦ રૂપિયા પોસ્ટેજ સુધાં લેવામાં આવશે. ફક્ત પહેલથી નામ નોંધાવનાર અને પાછળથી પૈસા મોકલનાર પાસેથી પોસ્ટેજ જૂદા લેવામાં આવશે, અને પુસ્તક વેલ્યુપેન્ડ પારસાન છુટક પોસ્ટથી મોકલવામાં આવશે. પછીથી અરીદનાર પાસેથી રૂ. ૬-૦-૦ લેવામાં આવશે. પોસ્ટેજ જૂદા, અગાઉના ગ્રાહકોનાં નામ પુસ્તકને છેડે લખાવ કરવામાં આવશે.

બુકસેલર બેંગલોર હરજીવન. કેકાણું. અમદાવાદ શાહપૂર

“ ભાવ પ્રકાશ ભાષાંતર ”.

ઉપરનાં નામનું ઉગ્રી કારમ પત્રું માર્સિક ઓપાનિયું કાર્નિક મુદ્ર ૧૫ સંવત ૧૯૪૨ થી બહાર પડ્યું છે. આ ગ્રંથમાં પ્રથમ આયુર્વેદની ઉત્પત્તિ, પંચ મહાભૂત યકી શરીરની ઉત્પત્તિ, સત્ત્વ, રજ્જ અને તમ તથા જ્વાત પીત અને કૃષ્ણ પૃથ્વીવાગ્ગાઓના ગુણ દોષો, માંસા અને પરમાત્માના સંસ્પર્શ અને જૂદા ધર્મ પણું અને બ્રહ્મજ્ઞાન સંબંધી બાબતો આપેલી છે. તે પછી તમામ ઔષધોઓ તથા તેમની પાત રાખણીઓ વગેરેના ગુણ દોષો દરેક પ્રાણીઓનું તથા તેમના માંસાદકનું વર્ણન અને ગર્ભાશય સંબંધી બાબતો એવી તો સ્પષ્ટ રીતે તથા નિરૂપણથી વિવેચન કરી વર્ણવેલી છે કે, વૈદ્યકની બાબતથી તંત્રન અંગતરૂપો પુરૂષ પણું જો તે પાંચો ધ્યાનમાં લે, તો તેને કાંઈ પેશ રીતની અસાનતા રહે નહિ. પણ આ ગ્રંથમાં નાડી પરોક્ષા, ગંધર, અતિસાર, સંગ્રહણી, દર્પ, અજીર્ણ, વિશ્વચિકિત્સા, ધ. ત્વાદિ રોગો તેના નિમ્મન સહિત સ્પષ્ટ વર્ણવેલાં છે. મોટા મોટા અંગુળથી મહાન વિદ્વાન ડાક્ટરો પણ આ ગ્રંથની પ્રસંસા કરે છે.

આ ઓપાનીયાનું વાર્ષિક લવાજમ રૂ. અર્ધ સાથે રૂ. ૨-૧-૦ રાખવામાં આવ્યું છે. જેમને ગ્રાહક થવાની ઇચ્છા હોય તેમણે લવાજમ સહિત નિચે સહી કરનારને લખ્યું.

ગુનમહા વિદ્યાવાટી-ગ્રા.

બેંગલોર વિ. રાધુનાથ.

શ્રીકમલારા પુસ્તકાલય ધરમાં.

ભાવ પ્રકાશ ભાષાંતરના મંત્રદાર.